

שׁכּה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר עֲקֵב י"ח אָב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאָב דְּעֶרְהֵאֲלָטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

עָם טוֹט מִיר זַייער וויי אז דו פֿאַלְגֶסֶט מִיר נִישְׁט וְכוּ' וְכוּ',
וויפֿיל מֶאֶל הָאָב אִיךְ מִיט דִיר גְּעֶרְעֶדֶט און גְּעֶשְׂרִיבֵן
אז בֵּימֵי הַיִּלְיָגֵן רַבִּי'ן אִיז גְּעוֹעֵן דְּעֶר יְסוּד הַיְסוּדוֹת שְׁלוֹם
בֵּית, און עֶר הָאָט גְּעֶזְאָגֶט (שיחות הר"ן סימן רס"ג) אז דְּעֶר סִמָּךְ
מ"ם טוֹט אֲלֶע פֿעוּלוֹת שְׁבָעוּלָם צו צוּפְרָעֵבֵן דִי שְׁטוּפֶער
פֿון אִינגֶעלייט פֿרִי זַי מִכְשִׁיל זַיין מִיט גְּרַאָבֶע עֵבִירוֹת
רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, און דְּעֶר הַיִּלְיָגֶער רַבִּי הָאָט גְּעֶזְאָגֶט (שם
סימן רס"ד) מָען דֶאָרף אַ ווייב זַייער מִכְבֵּד זַיין, וְוָארוֹם זַי
מִיטְשֶׁעט זַיךְ זַייער שְׁטאַרְק, צַעֵר עֵיבוֹר וְכוּ', צַעֵר לִידָה
וְכוּ', צַעֵר גִּידוּל וְכוּ', אִיבְעֶרְדֶּעם דֶאָרף מָען זַיךְ מוֹסֵר נֶפֶשׁ
זַיין אַרויסצוהֶעלְפֵן דִי ווייב.

דִי חֲזו"ל זָאָגֵן (בְּמֹת סב): הָאֱלֹהִים אֶת אֲשֶׁתוֹ בְּגוֹפּוֹ, וְהַמְּכַבְּדָהּ
יֹתֵר מִגּוֹפּוֹ, וְהַמְּדַרְיָךְ בְּנִיּוֹ וּבְנֹתָיו בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְהַמְּשִׂיאֵן
סְמוּךְ לְפִירְקוֹן, עָלָיו הַכֶּתוּב אוֹמֵר (אִיוב ה') "וַיְדַעַתְּ כִּי שְׁלוֹם
אֱהֻלְךָ"; דָּאָס הַיִּסָּט פֿשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, קִינֶער זָאל דִיר נִישְׁט
לְעֶרְנֵען אַנְדֶּערֶש פֿשֶׁט, אַ ווייב דֶאָרף מָען לִיב הָאָבֵן, און
מִכְבֵּד זַיין, און מָען דֶאָרף זַיךְ אָפֿגֶעבֵן מִיט דִי קִינְדֶער,
אוִיב מָען גְּעבֶט זַיךְ נִישְׁט אָפּ מִיט קִינְדֶער וְוָאָקֶסן זַי אִוִּיף,
אִוִּיף הַפֶּקֶר, אַזוִי ווי חֵיוֹת אִין וְוָאָלֶד.

א מֵאֵן דֶּאָרְף זײַער אַכטונג געבן אויפן פּוֹד פּוֹן זײַן
ווייב ווי די חז"ל זאגן (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של
אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברהם
הטיב בעבורה" והיינו דאמר להו רבא לבני מחוזא,
אוקירו לנשייכו פי היכי דתתעתרו, (איר זאלט מכבד
זיין און טייער האלטן ענקערע ווייב, וואס אין דעם זכות
וועט עמיץ ווערן ריידן); און דער הייליגער רבי האט
געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן ס"ט) אז דער עיקר עשירות
קומט אין זכות פון די ווייב; איז ווי קענען קומען אפאר
צוודרייטע מענטשן וואס זיי רופן זיך פירער'ס וואס זענען
נישט מער ווי פארפירער'ס און זאגן אנדערש ווי די חז"ל
זאגן און ווי דער הייליגער רבי זאגט? א ברסלבר חסיד
הייסט גאר דער וואס ער פאלגט דעם הייליגן רבי'ן,
ווארום אויב ער פאלגט נישט האט ער קיין שום שייכות
נישט צו דעם הייליגן רבי'ן, איז פון וואו האסטו גענומען
דיינע פארקרימטע וועגן וכו' נישט אהיימקומען וכו' גאר
שלאפן א גאנצע וואך אויף א באנק אין שוהל וכו',
ווער האט דך אויסגעלערנט אזעלכע פארקרימטע וועגן?
די אומוועגן האט גאר קיין שום שייכות נישט צום הייליגן
רבי'ן.

עס איז א גרויסער זינד מצער זיין א ווייב, ווי די חז"ל
זאגן (בבא מציעא נ"ט) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו,
שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרוכה.

אײַךְ האָף אז דו װעסט מיר שװין אָנהײבן צו פֿאַלגן, אײַךְ
זאָג גאַרנישט קײן אײַגענע זאַכן, אײַךְ חזר נאָר אײַבער
דעם הײליגן רבינ'ס דיבורים, און װאס די חז"ל זאָגן.

אײַךְ האָף דו װעסט זײך אָפֿטשעפֿען אײַנמאל פֿאַר אלעמאַל
פֿון די זעלבסט געקרוינטע פֿירערס, װאס זײ זענען נישט
מער ווי פֿאַרפֿירער'ס, הײנטיגע צײַטן איז יעדער קרעציגער
אײַנגערמאן וכו' װאס ער האט אונטער זײך אָפֿאַר מענטשן,
רעדט ער זײך אײַן אז ער איז שװין אַ מנהיג, און דער
הײליגער רבי זאָגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) אז עס איז דאָ
מענטשן װאס זײ האָבן אַ תּאָוה צו זײַן מנהיגים, זײ קענען
זײך נישט פֿירן ווי קענען זײ פֿירן אַ אַנדערע? דער שניידער'ס
זוהן װאס איז אַליין פֿגום וכו', אָדער דעם שיקטער'ס זוהן
װאס האט אַליין נישט קײן שְׁלוֹם בֵּית וכו' װעט דײך לערנען
אַן הנהגה אין עבודת השם? דו באַפֿסט גאַרנישט ווי מען
פֿאַרפֿירט דײך!! אויב אײַנער רעדט צו אַן אַנדערן מיט
עבודות פֿון פֿרישות וכו', דער האט בכלל נישט קײן שײכות
צום הײליגן רבי'ן װארום ביים הײליגן רבי'ן אז מען האט
נישט געהאט קײן שְׁלוֹם בֵּית האט ער אַליין אַװעקגעטריבן
פֿון זײך, ווי ס'איז באַװאָקסט בײַ אונזערע לײט, אז דער רבי
האט זײער מקפֿיד געװען אויף שְׁלוֹם בֵּית.

אײַבערדעם אויב אײַנער רעדט דײך אָפּ פֿון דעם וכו', און
לערנט מיט דײך פֿאַלשע לימודים אז אַ מאַן
דאַרף זײַן שְׁטַרענג צו אַ פֿרוי וכו', און ער דאַרף איר נישט
נאַכגעבן אלעס וכו', זאַלסטו זײך זײער היטן פֿון אַזאַ מענטש,

ווארום ער איז אַ שְׁלִיחַ פֿון דעם סמ"ך מ"ם צו צופֿרעכֿן דיין
שטוב וכו' וכו', וְעָלוּ הַרְאֵיהּ ווען דיין ווייב וועט דײַ אײַבערלאַזן
וכו' וועט יענער נישט וועלן אפילו רעדן מיט דיר וכו',
אײַבערדעם פֿאלג מיר, גײ אַנוועק פֿון די זעלבסט געקרוינטע
פארפירערס, ובפרט וואס די לעצטע יארן האט זיך
אריינגעכאפט ביי אונזערע לייט בעלי תשובה וואס זיי זענען
געווארן מנהיגים וכו', און זיי זאגן דיעזע אין רבינ'ס זאך, און
מענטשן קוקען אויף זיי אזוי ווי מען קוקט אויף א באק וכו',
און אך און וויי איז דער וואס ער וואגט זיך צו רעדן אויף
זיי וכו' וכו', קיינעם פאלט נישט איין אז איינער וואס איז
געפארן געווארן אין א קיבוץ וכו' איז א ספק ממזר וכו'
אָדער א וודאי ממזר וכו', ווארום די טמאים ומטומאים און
די פושעים אין די קיבוצים האבן געלעבט א אויסגעלאסענער
לעבן וכו', שְׁלִי שְׁלָךְ וְשְׁלָךְ שְׁלִי וכו' (וְדִי לְחַבִּימָא), בײַסטו
דאך א ספק ממזר אָדער א וודאי ממזר וואס דו ביסט אפילו
נישט ראוי לבא בקהל וכו', און ווי ווערסטו שוין היינט א
מנהיג און דו זאגסט שוין דיעזע און דעם הייליגן רבינ'ס זאך?

[אַמַּת אַ בַּעַל תְּשׁוּבָה אִיז אַ גְּרוּיִסֶּע זאַך, און ס'איז זייער
חשוב ביים בורא פֿל עולמים, אָבער זאַלסט זיין אַ
מפּיר אַתּ מְקוּמָךְ און זײַן אײַן דײַן ד' אַמּוֹת און טוה תְּשׁוּבָה
דיין גאַנץ לעבן, אָבער ווער מיר נישט קיין מנהיג וכו'].

אײַך האָפּ אז די ווערטער וועט אריינגיין ביי דיר אין האַרצן,
און אײַנמאַל פֿאַר אַלעמאַל וועסטו מיך שוין פֿאַלגן,
אויב נישט, טוה מיר אַ טוֹבָה קום נישט מער צו מיר, און

פֶּאָרְדֵּי מִיר נִישְׁט דַעַם קָאָפּ וְכוּ' וְכוּ', אִיךְ זאָג דִּיר וואָס דער הייליגער רַבִּי זאָגט, אַז דער יסוד פֿון אַ אינגערמאַן אַיז שְׁלוֹם בֵּית, און מְכַבֵּד זײַן דָּאָס ווייב, און אִיר הַעֲלָפֵן מִיט וואָס מָען דאַרף הַעֲלָפֵן, און דַעמאַלט וועסטוּ זעהן אַז דאָס ווייב וועט דײַךְ נִישְׁט זײַן אַ מַתְנַגֵּד צו פֶּאָרן אויף ראַש הַשָּׁנָה אִין אומאַן, פֶּאָרְקערט זי וועט דײַךְ אַרױסְהַעֲלָפֵן, און זי וועט דײַךְ אָנגֶרײטן אַ גאַנצן רַענצֵל מִיט פֿל טוב.

צוֹלִיב אײַן מְשׁוּנְעֵנְעַם וְכוּ', צוֹלִיב אײַן פֶּאָרְקֵרִימֵן פֶּאָרְפִּירער וְכוּ', דאַרפֿן אַלע אינגעלייט לײדן, בְּשַׁעַת זײ האָבן בְּכָלֵל נִישְׁט קײַן שְׂיִיכוּת צום הייליגן רַבִּי'ן, זײ ווייסן פֿון זײער לַעֲבֹן נִישְׁט צו זאָגן, אָבער אַינדרױסן ווייסט מָען נִישְׁט אַז דאָס זענען נִישְׁט קײַן בְּרַסְלָב'ר חֲסִידִים, דאָס אַיז סְתָם אַספּסוף וְכוּ', וואָס עבֵדָא בְּהַפְקִירָא נִיחָא לִיה וְכוּ', אַ אַמְתָּ'ר בְּרַסְלָב'ר חֲסִיד פִּירט זײַךְ גַּאָר אַנְדֶּערש אויף, ער האַלט דִּי שְׂטוּב זײער הייליג, ער אַיז מְכַבֵּד זײַן ווייב מִיט דִּי גֶרַעסְטע מאָס מְסִירוֹת נְפֶשׁ, ער געבט זײַךְ אָפּ מִיט זײנע קינדער, אַזױ ווי דִּי תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה האַט אונז געלערנט (דְּבָרִים ד') "רַק הַשְּׂמֵר לָהּ וּשְׂמֹר נַפְשָׁךְ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וּלְבָנֵי בָנֶיךָ" און דער הייליגער רַבִּי האַט אַמאַל געזאָגט פֶּאָר אונזערע לײט (שיחות תּוֹרַן סִימֵן ר"ט) אַייערע קינדער זאַלט אִיר מוֹדִיעַ זײַן וואָס דאָ האַט זײַךְ געטוהן.

דער הייליגער רַבִּי האַט זײער געוואַלט אַז זײַן זאָך זאַל זײַךְ צײען, און ער האַט בְּפִירוּשׁ געזאָגט (ליקוטי מוֹתְרֵן

חלק ב' סימן ז' וסימן ס"ח) אז די תלמידים זאלן מאכן אנדערע תלמידים זכו, און אזוי מדור דור, מען זאל איבערגעבן זיינע ווערטער פאר די שפעטערע דורות, און ער האט בפירוש געזאגט פאר זיין הסתלקות (תני מותרו סימן קצ"ז) "איך וויל בלייבן צווישן אייך".

איבערדעם זאלסטו וויסן, א ברסלב'ר חסיד איז נאר דער וואס ער לערנט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים און ער איז מקיים זיינע ווערטער, ווארום זאגט נארט ער זיך און ער נארט יענעם.

איך האף אז די ווערטער וועט אריינגיין אין דיין הארץ, און דו וועסט זיך איבערבעטן מיט דיין ווייב, וואס זי איז א מתנה פון הימל פאר דיר, און בזכות דאס שלום בית ביי ענק אין שטוב, וועט דארטן רוען די שכונה, ווי די חז"ל זאגן (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן; איך זאגן די חז"ל (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח) אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה.

דער בורא פל עולמים זאל דיר געבן שכל און פארשטאנד, און ער זאל דיר אויפמאכן די אויגן, און זאלסט זעהן וואו דער אמת איז.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

שׁכּו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר עֵקֶב י"ח אָב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעְרֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

זאַלְסְט ווּיִסן דָאָס גַּעבֵן צְדָקָה אִיז דִי גֵרַעסְטע מַצּוּה, אַזוּי
ווי דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים הָאָט דִיךְ גַּעהאַלפֵן און
דו בִּיסְט פּאַרמֶעגְלִיךְ, זאַלְסְטוּ זַעהֵן גַּעבֵן פּאַר יַעֲדֵן אַרַעמאַן
וואָס ער קומט צו דִיין טִיר אַ שֵׁינֶע נְדָבָה, מֵעַן טָאַר
קִינְמאַל נִישְׁט אַוועקשִׁיקֵן אַן אַרַעמאַן, וּמִפֿל שְׁכֵן טָאַר
מֵעַן נִישְׁט זאַגן פּאַר דִי קִינְדער "גִּי זאַג טאַטִי אִיז נִישְׁט
דָא" אַדער "גִּי זאַג מאַמִי אִיז נִישְׁט דָא" וואָרום אויב מֵעַן
זאַגט אַזוּי אִיז חֲלִילָה וְחַס וְעַט דאַרְטֵן שׁוּיִן קִיין טאַטע
נִישְׁט זִיין אַדער אַ מאַמע וועט נִישְׁט זִיין, מֵעַן טָאַר נִישְׁט
אַזוּי רַעֲדֵן פּאַר אַ אַרַעמאַן, דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אִיז
אויף דַעם זִייער מִקְפִּיד, ווי דִי חו"ל זאַגן (וּיִקְרָא רַבָּה פֿרָשָׁה ל"ד
סִימָן ט) הָעֲנִי הַזֶּה עוֹמֵד עַל פִּתְחֵךְ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד
עַל יְמִינוֹ דְכֹתִיב (תְּהִלִּים ק"ט) "כִּי יַעֲמֹד לְיָמִין אֲבִיוֹן", אַם
נִתְּתָ לּוֹ דַע מִי שְׁעוֹמֵד עַל יְמִינוֹ וְנֹתֵן לָךְ שְׁכָרְךָ, וְאִם לֹא
נִתְּתָ לּוֹ דַע מִי שְׁעוֹמֵד עַל יְמִינוֹ פּוֹרַע מִמֶּךָ דְכֹתִיב (שָׁם)
"לְהוֹשִׁיעַ מִשׁוֹפְטֵי נַפְשׁוֹ".

אַיַבְעֶרְדַּעם זאַלְסְטוּ קִינְמאַל נִישְׁט אַרויסְלֶאַזן קִיין אַרַעמאַן
פֿון דִיין שְׁטוב אָן גאַרְנִישְׁט, גַעב אים עֶפְעַס,

און זיי אים מ'פייס וכו', אָפּער טרייב קיינעם נישט אוועק, וואו שטייט אז איינעם דארף מען געבן הונדערט דאללער און ניין און ניינציג אָרעמעלייט אוועקטרייבן? האסט נאר אַ הונדערטער, צוטייל עם פאר הונדערט אָרעמעלייט.

מען טאר קיינמאל נישט אוועקשיקן אַ אָרעמאן, און מ'פּל שפּן מ'בזה זיין אַ אָרעמאן, ווארום אַ אָרעמאן איז דעם בורא פּל עולמים'ס געשאַנק, און עם שטייט אין זוהר (וירא קד.) בשעתא דקודשא בריך הוא רחים ליה לבר נש, מ'שרר ליה דורונא, ומאן איהו, מספּנא, בגין ד'זכי ביה, ופּינן ד'זכי ביה איהו אמשיד עליה חד חוטא דחסד דאתמשד מסטר ימינא, ופּריש ארישיה ורשים ליה, בגין דכד ייתי דינא לעלמא תהוא מתבלא יודיהר ביה, ונקיף עינוי ותמא לתהוא רשימו, פּדין אסתלק מניה ואודהר ביה, בגיני פּך אקדים ליה קודשא בריך הוא בְּמַה ד'זכי; וועמען דער בורא פּל עולמים האט ליב שיקט ער אים אַ מתנה אַ אָרעמאן, ווארום ווען אַ מענטש העלפט אַ אָרעמאן איז ער ממשיד אויף זיך אַ חוט של חסד, און עם ווערט אריינגעקריצט אויף זיין שטערן דער חסד וואס ער האט געטוהן, און ווען עם קומט חלילה וחס אַ דין אויף דער וועלט, און דער מלאך המשחית זעהט אויף זיין שטערן דעם צייכן פון חסד וואס ער האט געטוהן, טראגט ער זיך אַפּ פון אים, און ער טשעפעט אים נישט.

איבערדעם איז אַ גרויסע זאך צו געבן פאר יעדן איד וואס ער קומט צו דיין טיר, צדקה. און מען

טאָר קיינעם נישט אַנוועקשיקן אָן גאַרנישט, און די חז"ל זאָגן (תנחומא משפטים) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נַפְשׁוֹ שֶׁל עֲנִי הִיְתָה מִפְּרֻכְסַת לְצֵאת מִן הָרֶעֱב וְנִתְּתָ לּוֹ פְּרֻכְסָה וְהִתְיַתְּ אוֹתוֹ חֵיךְ שְׂאֲנִי מַחְזִיר לָךְ נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ לְמַחַר בְּנֶדֶךְ אוֹ בְּתֶדֶךְ בְּאִין לִיְדֵי חוֹלֵי וְלִיְדֵי מִיתָה וְאַזְכּוֹר אֲנִי לָהֶם אֶת הַמְצוּנָה שְׁעֵשִׂית עִם הָעֲנִי וּמְצִיל אֲנִי אוֹתָם מִן הַמִּיתָה הַזֵּי (משלי י"ט) "וּגְמוּלוֹ יִשְׁלַם לּוֹ" שְׂאֲנִי מְשַׁלֵּם לָךְ נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ; אַז וואויל אַז דעם איד וואס דער בורא פֿל עולמים האט אים געשענקט מיט עשירות און ער טיילט צדקה פאר יעדן ארעמאן.

וויסן דארפסטו וויסן, האסט טאקע א שיינעם הויז, אָדער א שיינעם פאלאץ מיט פופצן צימערן וכו', האסט שיינע טייערע מעביל וכו', האסט א ווינטער שטוב אין פלארידע, א זוממער שטוב אין די בערג וכו', האסט צוויי קאר'ס וכו', נויך דאס געזונטערהייט, עס זאל דיר וואויל באקומען, דער בורא פֿל עולמים האט דיר דאס געגעבן נויך עס, אָבער פאָרנעם נישט פון אָרעמעלייט וואס זיי זענען דעם בורא פֿל עולמים'ס צוגראַכענע פֿלים, און וויסן דארפסטו וויסן אז דעם שיינעם הויז וכו', און די שיינע מעביל וכו', און די קאר'ס וכו', וועסטו דא איבערלאָזן וכו', וואס וועט דיר באַגלייטן? נאר די צדקה וואס דו האסט געגעבן פאר אָרעמעלייט, אזוי ווי עס שטייט (ישעיה נ"ח) "וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה".

מען קען זיך נישט פאַרשטעלן וואס הייסט העלפן אן אָרעמאן, ווארום ווען א מענטש וואלט געוויסט ווי

חָשׁוּב און טײַעֲר עַר אײַז בײַם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים ווען עַר
הַעֲלָפֶט אַ אַרעמאָן, וואָלט עַר גַּעטאַנצט פֿאַר שׁמֻחָה ווען
ס'קומט צו אים אַ אַרעמאָן, און עַר וואָלט אים גישט
אַרויסגעלאָזט מיט לײַדיגע הַעֲנֻט.

קײַנער זאָגט גישט אַז דו מוזט אַוועקגעבן דיין פֿאַרמֶעגן
וְכוּ, אָבער וויסן זאַלסטו וויסן אַז מען טאַר קײַנמאַל
גישט אַרויסלאָזן אַ אַרעמאָן אָן גאַרנישט, עפֿעס געב אים,
און דו זאַלסט אים זײַער זײַער מִכְבָּד זײַן, וועסטו זעהן אַז
דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים וועט דײַך באַשׂיִצן אויף די וועלט
און אויף יענע וועלט.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאַג און אַ פֿרייליכן תּמִיד

שבו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר עֲקֵב י"ט אַב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אײַךְ הָאֵב דַּעֲרֵהאַלְטן דיין בְּרִיוו.

אײַךְ פֿרײַ זײַך זײַער אַז דו בײַסט אַ מַגִּיד זשײַעור פֿאַר גְרוֹיסע
בְּחֹרִים, וואָס דאַס אײַז פֿון אײַן זײַט אַ גַּעוואָלדיגער
אַחֲרִיוֹת, און פֿון די אַנְדֶּערע זײַט אַ גַּעוואָלדיגער זְכוּת, דער
זְכוּת אײַז אַז מען לײַגט אַרײַן אײַן די בְּחֹרִים הַתְּמִידָת
הַתּוֹרָה און יִרְאַת שָׁמַיִם אײַז גישטאַ קײַן גַּרעסֶערע זאַך פֿון
דַּעם, און פֿון די אַנְדֶּערע זײַט אײַז דאַ אײַן דַּעם אַ גַּעוואָלדיגער

אחריות, מען דארף א בחור אויסלערנען וויאזוי זיך צו פירן אפילו בגשמיות, ווארום פל זמן א ביימל איז יונג קען מען דאס בייגן וויאזוי מען וויל.

א בחור דארף מען אויסלערנען מדת הצניעות וכו', ווארום פל זמן ער וועט האבן בושה וועט ער נישט זינדלען, ווי די חז"ל זאגן (בדרים ב.) פל אדם המתבייש לא במהרה הוא חוטא; עס וואונדערט מיר זייער ווי דו לאזט די בחורים גלייך ווי זיי שטייען אויף מיט די פונשאמעס לויפן אין מקנה, קודם איז דאס א שטיק וועג פון באנגעלאז ביז צו די מקנה, און עס וואוינען דאך דארטן משפחות, דארף דאך א בחור זיך שעמען אזוי ארויסצוגיין אינדרויסן וכו', וואו איז די צניעות? און צווייטנס מען לערנט אויס די בחורים צו זיין פויל וכו', איך האב א מקנה אין דעם זעלבן בנין וואו די בחורים לערנען, פונדעסטוועגן ווייסן זיי אז מען שטייט אויף דארף מען זיך אנטוהן אלע קליידער וכו', און זיי לויפן אראפ אין מקנה מיט די קליידער וכו', דאס איז א יסוד אין מדת הזריות, איבערדעם זאלסטו זייער אכטונג געבן פון היינט אן זאל נישט פאסירן אזא זאך, הן ס'איז קיין צניעות נישט, ס'וואוינען דאך דארטן משפחות וכו', און הן מען לערנט זיי אויס צו זיין פויל.

בחרים מוז מען אויסלערנען מדת הזריות, און ווען מען האט די מדה, האט מען שוין אלע גוטע מדות, און דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות עצמות סימן ב) על

יְדֵי זְרִיזוֹת מְסִיר אֶת הַשִּׁנָּה וּמַחֲיָה אֶת הַמּוֹחִין; אִיבְעַרְדָּעם
גָּעב זײַער אַכְטוֹנג פֿון הײַנט אָן אויף דָּעם.

זאַלסט אַרײַנשײַנען אײַן די בַּחוּרִים זײ זאַלן צוּגעוואַײַנען
זײַך זאַגן זײַער אַסאַך פֿרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּסִדְרָן, וואַס
דאָס אײַז מַטְהַר אֶת הַנֶּפֶשׁ.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן שַׁבָּת

שַׁבָּח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבָּת קוֹדֶשׁ לְסִדְרַ עֲקֵב י"ט אָב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר

אײַךְ הָאָב דַּעֲרַהאַלְטֵן דײַן בְּרִיוּ מִיט די גַּעלֵט אויף פֿרײַזן,
זאַל דַּער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים מִמַּתִּיק זײַן פֿון דִּיר די
דִּינִים דוֹרְךְ פֿלאַ עֲלִיוֹן.

מֵעַן דאַרף דן זײַן יַעֲנֵעַם לְכַף זְכוּת, מֵעַן טאַר נִישַׁט
נִישַׁטְעֵרן אײַן יַעֲנֵעַם'ס צָרוֹת וְכוּ' וְכוּ', ס'אײַז נִישַׁט
דײַן גַּעשְׁעֶפֶט וואַס אײַז גַּעווען וְכוּ', זי האַט אַפֿגַּעלאַזט דָּעם
שִׂדוּךְ, מִן הַסֵּתֶם אײַז גַּעווען אײַן דָּעם אַ סִיבָּה וְכוּ', און
מֵעַן דאַרף נִישַׁט גײַן גִּיסֵן זאַלן אויף יַעֲנֵעַם'ס וואַונְדן, בְּכָלֵל
דאַרף זײַך אַ מַעֲנֵשׁ צוּגעוואַײַנען נִישַׁט זײַן נײַגעריג וואַס
טוהט זײַך בײַ יַעֲנֵעַם וְכוּ', וואַרום עס שְׁטײַט אײַן זוהר (תרו)
מאַן דאַונדנױ רַבְרַבִּין טַפְּשָׁא בְּלַבִּיה וּשְׁגַענָא בְּרוּחִיה;
ווער ס'האַט גְּרוֹיסע אויַעֲרָן אײַז אַ טִיפֶּשׁ און אַ מְשׁוּנְעֵנער

אָשֶׁר שַׁבָּת בְּנַחֲל כַּא

וְכוּ', וּוּאָס דָּאָרְף אַ מַעֲנִיטֵשׁ אָנְגֵיין וּוּאָס טוּט זיך בײַ יַעֲנֵעַם?
דָּאָס אײַז אַ מוֹרָא'דיגע מַחֲלָה בײַ מַעֲנִיטֵשֶׁן וּוּאָס זײ ווײַלן
שְׂטֵעֲנָדיג ווײַסן וּוּאָס עִם טוּט זיך בײַ יַעֲנֵעַם וְכוּ', זָאָרְג
בַּעֲסָעֵר וּוּאָס עִם טוּט זיך בײַ דיר, און זעה צו פֿאַררֶעכְטן
וּוּאָס דו האָסט צו פֿאַררֶעכְטן, אָבֶער לָאז אַפּ יַעֲנֵעַם.

אײַך האָף אז דו וועסט פֿאַרשטיין וּוּאָס אײַך מײַן וְכוּ' וְכוּ'.
זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן שַׁבָּת

שַׁבָּת

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבָּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר עֲקֵב י"ט אָב ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאָבְרָךְ ... גְּרוֹ יֵאִיר
אײַך האָב דַּעֲרֵהאַלְטן דײַן בְּרִיוּ.

זאַלסט ווײַסן אזו שְׂמֻחָה אײַז די גֵּרֶעסְטע מַצּוּה, ווי דער
הײליגער רַבִּי הָאָט גַּעזאַנְט (ליקוטי מוֹתְרֵן חֶלֶק ב' סײַמֵן
כ"ד) מַצּוּה גְּדוּלָּה לְהִיוֹת בְּשֻׂמְחָה תָּמִיד; דָּאָס אײַז גַּיְשׁוּט קײַן
עֲצָה וּוּאָס מָעַן גַּעבֵט דַּעַם מַעֲנִיטֵשׁ זײ פֿרײַלִּיך, נָאָר דָּאָס
אײַז אײַנע פֿון די גֵּרֶעסְטע מַצּוּוֹת, צו זײַן נָאָר פֿרײַלִּיך,
וּוּאָרוּם בײַם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים שְׂטײט (דְּבַרֵי תִּמְיִם א' ט"ו) "עוֹז
וְחֻדוּהַ בְּמִקְוֹמוֹ" דָּאָרְטן אײַז נָאָר שְׂמֻחָה, און דער הײליגער
רַבִּי הָאָט גַּעזאַנְט (סֵפֶר תְּמִדוֹת אוֹת שְׂמֻחָה סײַמֵן א') בְּשֹׂאֲדָם עוֹשֶׂה
מַצּוּה בְּשֻׂמְחָה בְּיָדוּעַ שְׁלֵבּוֹ שְׁלָם עִם אֱלֹקָיו; ווען אַ מַעֲנִיטֵשׁ
טוּט אַ מַצּוּה בְּשֻׂמְחָה, מײַט דַּעַם ווײַזט עַר אז דָּאָס האָרץ

זיינע איז לויטער, אן קשיות אויפן בורא כל עולמים, און
 ער מיינט דאס ערנסט, דאס איז די העכסטע מדריגה וואס
 א איד דארף דערגרייכן, נאר זיין פרייליך, און מקיים זיין
 די מצוות מיט גרויס שמחה, און דאס איז א סימן אז ער
 איז נאנט צום בורא כל עולמים, ווארום דארטן ביי אים
 הערשט נאר שמחה, און די תו"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה לד סימן
 ח) למדך תורה דרך ארץ שבשיהא האדם עושה מצוה,
 יהיה עושה אותה בלב שמחה; ווען א איד טוט א מצוה
 זאל ער עס טוהן מיט א געוואלדיגער שמחה.

עס איז באוואוסט דאס דער האר"י הקדוש האט אויסגעזאגט
 פאר זיין גרויסער תלמיד רבי חיים ויטאל ז"ל אז ער
 איז גישט געקומען צו זיינע הויכע מדרגות ביז גילוי אליהו
 הנביא וכו' און מנלה זיין אזעלכע פארבטיגע גילויים וואס
 עס טוט זיך אין די עולמות העליונים, נאר דורכדעם וואס
 ער האט מקיים געווען די מצוות מיט אן אויסטערלישע
 שמחה, און ער האט אים געזאגט, ווען א מענטש געווינט
 דער לאטערי נאר א פאנטאסטישן סומע געלט, וואס
 דעמאלט איז ער דאך זייער זייער פרייליך, קומט גישט צו
 די שמחה וואס ער האט געהאט ביי מקיים זיין איין מצוה,
 ער איז געווען אויסטערליש פרייליך ביי מקיים זיין יעדע
 איינציגע מצוה. אויך האט ער אים געזאגט, ווען איך האב
 געדאווענט האב איך געדאווענט מיט נאר גרויסע שמחה,
 און ער האט מזהיר געווען זיין תלמיד און ער האט אים
 געזאגט, זאלסט וויסן אז אויב מען דאווענט טרויעריג איז

אָשר של בנחל כג

דאס א גרויסע ספנה פאר די נשמה וכו', דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות תפלה סימן ע') על ידי שמחה תבא תפלתך בהיכל מלך; אויך האט ער געזאגט (שם סימן פ"א) תפלה שיהא בשמחה היא עריבה ומתוקה להשם יתברך.

איבערדעם זאלסטו טוהן אלעס אין דער וועלט נאר זיין פרייליך, און מיט דעם ביסטו מגלה אז דו מיינסט עם ערנסט צו זיין א ערליכער איד.

דער הייליגער צדיק רבי אייזיק'ל פון קאמארנא זי"ע זאגט אז די וועלט מיינט אז אן ערליכער איד איז דער וואס זיצט בין תנור לפירים און צען קבין מרה שחורה הערשט אויף אים וכו' וכו', דער נאר כאפט נישט אז דער סמ"ך מ"ם האט אים אריינגעכאפט ביי זיך, ווארום עצבות און מרה שחורה דאס איז די סטרא אחרא, און פארקערט שמחה דאס איז די קדושה.

זאלסט האבן א לעכטיגן שבת

של

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר עקב י"ט אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

אויך האב דערהאלטן דיין בריוו.

אויך מוז דיר זאגן אויך בין זיך נוהג יעדעס יאר ווען עם קומט חמשה עשר באב איז ביי יעדן שיעור וואס

איך לערן ברבים בין איך מפרסם דאס גרויסקייט פון קומען צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה אין אומאן, ווארום דער הייליגער רבי האט אונז בפירוש געזאגט (מ"י מוה"רן סימן ת"א) דאס מיין ראש השנה איז העכער פון אלסדינג, און עס איז ביי מיר א גרויסן פלא און א וואונדער מינע מענטשן וואס זיי זענען מקורב צו מיר און זיי גלייבן אין מיר, פארוואס זאלן זיי נישט אנזאגן פאר אלע מענטשן וואס זענען מקורב צו מיר זיי זאלן קומען צו מיר אויף ראש השנה, ווארום גאר מיין זאך איז גאר ראש השנה. און ער האט געהייסן מען זאל אויסרופן אז ווער עס גלייבט אין אים און פאלגט אים און איז מקורב צו אים, זאל ער זיין אויף ראש השנה ביי אים אין אומאן, קיינער זאל נישט פעלן, און ווער עס איז זוכה צו זיין ביי אים אויף ראש השנה מעג זיך פרייען א גאנץ יאר.

איבערדעם פיר איך זיך שוין אלע יארן פון זינט מען האט אנגעהויבן צו פארן אויף ראש השנה אין אומאן, דאס הייסט פון זינט די מאכט פון די קאמעניסטן איז צופאלן און צוברעקלט געווארן וכו' און עס איז אפן אלע גרעניצן און יעדער איינער קען שוין פארן אומגעשטערט, איז פון חמשה עשר באב פארפעל איך נישט קיין איין שיעור וואס איך זאל נישט דערמאנען דעם עולם אז מען זאל קומען אויף ראש השנה צום הייליגן רבי'ן אין אומאן, ווארום דער הייליגער בני יששכר ברענגט, דאס פון חמשה עשר באב הייבט מען שוין אן צו שפירן דאס לעכט פון ראש השנה.

אײַבערדעם זעה דו אײַכעט מערר זיין דײַנע חברים און באקאנטע, און דײַנע געשוויסטער וכו' וכו' זאלן אײַכעט מיטקומען מיט אונז אויף ראש השנה אין אומאן, און אזוי ווי ס'איז יעצט ארויסגעקומען א שיינעם קונטרס "ראש השנה ביי צדיקים" איז א מצוה פאר יעדן אײַנעם דאס מפיץ צו זיין, און צושפרייטן פאר וועמען מען קען נאר.

זײַסן זאלסטו וויסן, ראש השנה פֿארט מען צום הייליגן רבי'ן, ווי ער האט געבעטן אז מען זאל קומען צו אים אין אומאן, אָבער מען טאר נישט מאכן קיין עיקר פון דעם אָדער פון יענעם וכו', עס איז ברוך השם דא אסאך ערליי מנגינים, יעדער אײַנער זאל גיין דאווענען וואו עס גליסט אים, קײַנער קען נישט זאגן אז זיין מנגין איז העכער ווי דער צווייטער וכו', ס'איז נישטא אזא זאך וכו', מיר זענען געקומען צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, און מען דארף אויסניצן דארטן די הייליגע צייט, און זיצן אסאך ביים ציון, און זיך אויסבעטן א גוט געבענטשט יאר וכו', און אלעס וואס מען דארף האבן, נישט מאכן קיין עיקר פון דעם גרופע וכו' אָדער פון יענע גרופע וכו', וואס דאס אלעס נעמט זיך פון מוחין דקטנות, א מענטש וואס האט א מח ווי א קליין ניסעלע וכו' דער רעדט אזוי, ביי אונז איז גאר אנדערש וכו', מיר זענען געקומען צום הייליגן רבי'ן און מען דארף זיך האלטן צוזאמען, און נישט בייסן זיך און קריגן זיך אײַנער מיטן אנדערן.

איך דאנק דעם בורא פל עולמים אז איך האב זוכה געווען
 צו זעהן וואס איך האב געזאגט נאך פאר צוואנציג
 יאר שנת תש"ן, ווען מען האט אנגעהויבן צו פארן א
 גרויסער קיבוץ צום הייליגן רבי'ן אין אומאן אויף ראש
 השנה, אז ס'וועט נאך זיין מנגינים פון אלע ערליי חסידות'ער,
 און פון אלע ערליי ליטווישע וכו', און פון אלע ערליי
 ספרדישע וכו', און דעמאלט האט מען געלאכט פון מיר
 וכו', אזוי ווי מען האט געלאכט ווען איך האב געדריקט
 דעם וואונדערליכן ספר "פעולת הצדיק" וואס איז געדריקט
 געווארן שנת תשל"ח, און עס ענדיגט זיך דער ספר אז עס
 וועט קומען א צייט וואס דער ציון וועט זיין אפען פאר
 גאנץ פלל ישראל, האבן די לצים געמאכט פון דעם ליצנות
 וכו', און פלעגן מיר שטענדיג שטעכן וכו', וואו איז אפען?
 וכו', ווען איז אפען? וכו', סתם צו רעדן? און ברוך השם
 היינט זעהט מען דעם אמת.

איבערדעם דארף מען מאכן א געוואלדיגער התעוררות
 אז איעדער זאל קענען פארן אויף ראש
 השנה צום הייליגן רבי'ן אין אומאן, נישט קיין חילוק
 וואסערע חסיד ער איז, און פון וואו ער באלאנגט וכו'
 וכו', ווארום דער הייליגער רבי איז א נשמה פלליות, און
 ער איז שייך פאר גאנץ פלל ישראל, ווי דער הייליגער
 רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן ס"א) דאס יעדער מענטש
 איז א שכל פרטי, און דער צדיק האמת איז א שכל
 פללי, און אלע שכליות פרטיים דארפן זיך צוזאמקומען

אָשֶׁר שְׁלֵא בְּנַחֲל כּו

אויף ראש השנה צום שכל הכולל, און דאס פֿרענגט א גרויסע שמחה, בסוד (משלי י"ג) "אור צדיקים ישמח", ווען אלע נפשות קומען זיך צוזאם ביים צדיק, דעמאלט ווערט א גרויסע שמחה אין אלע עולמות.

אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער קען מזכה זיין נאך אידן זאלן קומען אויף ראש השנה צום הייליגן רבי'ן, וואס מיט דעם איילט ער צי די גאולה.

זאלסט האבן א לעכטיגן שבת

שְׁלֵא

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר עקב כ' אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך וואונדער זיך זייער אז דו קענסט מיך שרייבן אעלכע זאכן וכו' וכו'.

עס איז באוואוסט וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ב) א סימן אז מען איז מקורב צו אן אמת'ן צדיק איז אויב עס פאלט ארויף אויף אים א שפלות, ער ווערט געוואר אז ער איז גארנישט, און אזוי זאגט אויך דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"ז) אז דער צדיק האמת מאכט אויף די אויגן ער זאל קוקן אויף

גְּדֻלוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, און דער עיקר איז ער זאל קוקן אויף זיך וואו ער האלט מיט זיינע מדות וואס זיי קומען פון די ד' יסודות, אש רוח מים עפר, אויב ער האט דאס שוין מזבך געווען וכו'.

קומט אויס אז אויב איינער האט אין זיך ישות און גיאות און וויל נאך עפעס ווערן בזה העולם וכו' איז א סימן אז ער איז נאך זייער זייער ווייט פון דעם אמת'ן צדיק, און ער לעבט אין א דמיון און אין א טעות וכו', און ער איז נאך פיל מיט כפירות און אפיקורסות וכו', ווארום ווער עס האט אין זיך אריינגענומען פשוטע אמונה אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא כל עולמים דעם פאלט שוין נישט איין צו וועלן עפעס א גדלות וכו', ווארום ווי קען זיך א מענטש אויפהייבן מיט גסות און ישות וכו', ווען ער ווייסט אז דער בורא כל עולמים איז דא? קומט אויס ווען א מענטש וויל יא גיאות און ישות איז א סימן אז ער האט נישט קיין אמונה, און דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות גאון סימן י"ג) על ידי גאון נופל מאמונתו; ווארום דאס איז תלוי איינס אין אנדערן, ווידעראום זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן י"א) גיאות וניאוף תלויים זה בזה; איינער איז אנגעשטעקט מיט ניאוף, ער וויל זיין עפעס אויף די וועלט וכו', א מנהיג וכו', א רב, א רבי, א ראש ישיבה, וכו', וכו'. איינער וואס איז זיך אינגאנצן מבטל צום בורא כל עולמים און נעמט אין זיך אריין אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער

דעם באַשעפּער פון די גאַנצע װעלט, און ער לייגט אַרײַן אין זײַן געדאַנק אז אַלסדינג װאָס ער זעהט און װאָס ער הערט און װאָס ער שפּירט איז אַלקות, געטליכקײט, דער דאַרף שױן גאַרנישט האַבן, ער גליקט נאַר צום בורא פּל עולמים אַלײן, װאָרום אַלעס איז בײַ אים אַ גרויסע ליצנות וכו' וכו'.

עס איז אַ בוישה און אַ חרפה אז אַ מענטש האט אין זיך אַ רצון צו זײַן עפּעס אויף דער װעלט וכו', דאָס װײַזט דאָס זײַן נשמה איז מורא'דיג פּגום וכו', אַנשטאָט ער זאל שטענדיג בענקן צום בורא פּל עולמים מיט אַ געװאָלדיגע בענקעניש, און זײַן גרייט יעדע סעקונדע אויסגיין פאַר אים וכו', אויב ער װיל אַנדערע זאכן איז ער געגליכנט צו אַ תּיה װאָס ער עסט מיסט שאלעכץ און אַפּפּאל וכו' וכו', װאָרום װען אַ איד װיל נאַר דעם בורא פּל עולמים, און איז גרייט יעדע מינוט אויסגיין פאַר אים, און עס אינטרעסירט אים גאַרנישט, נאַר אײַן זאך װיל ער, אינגאַנצן איבערגעבן זיך פאַר אים יתּברך, דעמאלט פאַקומט ער אַלעס אין דער װעלט.

אז װאָויל איז דעם װאָס ער האַלט דערבײַ, און צו דעם קען מען צוקומען נאַר אז מען איז באַמת מקורב צום הייליגן רבּײַן, װי ער האט אונז בּפּירוש געזאָגט אז אײך האב אַרײַנגעלייגט אזויפיל אַמת אין מײַנע מענטשן אז זײ װילן שױן נישט אויפהײבן דעם קאַפּ וכו', דאָס מײַנט נישט צו זאָגן אז מען טאַר נישט אַפּגעבן זיך מיט מענטשן מקרב

זיין זיי צום בורא פֿל עולָמִים, אָפֿער נישט דאָס דער גאַנצער
קאָפּ זאל גיין אויף ישות מיט גיאות, וואָס דאָס ווייזט אז
ער איז ליידער אַ בעל מום, ווי דער הייליגער רבי האָט
געזאָגט (ספר המדות אות גאָוה סימן כ"ג) יְהִיר - בעל מום הוא; דאָס
הייסט אַ שטאַלצער פּאַרעך איז אַ בעל מום.

אז וואויל איז דער מענטש וואָס ער וויל גאַרנישט נאר
דעם בורא פֿל עולָמִים אליין, דעם קען מען גאַרנישט
צונעמען.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגע וואָך

שֶׁלֵב

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר עקב כ' אב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהאַלְטן דיין בְּרִיוּ.

אִיךְ מוז פּאַרְגן אַנוּעקפּאַרן אויף אַרץ ישְׂרָאֵל אויף צען
טעג, דער בורא פֿל עולָמִים זאל מיר געבן גרויס
הצלחה, אִיךְ זאל קענען ביישטיין די נסיונות וואָס מיר
האַבן דאַרְטן פון די פּאַרשאַלְטענע רשעים וואָס זיי ווילן
נאר חרוב מאַכן אונזער קהילה וואָס איז פּאַר זיי אזוי ווי
אַ דאַרן אין די אויגן, וואָרום אין יבְנַאֵל דאַרְטן האָט זיך
אַנגעהויבן די שומאת הציונות וכו', און דאַרְטן דיִיקאַ האָבן
מיר אויפגעשטעלט אַ קהילה קדושה, פון איבער דריי

הונדערט און פופציג משפחות, און וויפיל דירות מען זאל נאר נישט בויען קומען אריין נאך משפחות, וואס דאנקען גאט אלע זענען חסידישע אידן, ניינציג פראצענט גייען מיט שטריימל בעקעטשע און ווייסע זאקן, וואס דאס איז א זעלטענע זאך אז ספרדישע אידן זאלן גיין מיט א חסידישע לבוש, און די פרויען גייען רוב אפגעשארן וואס דאס איז אויכעט א ווילד חידוש, ועל פולם האבן מיר אויפגעשטעלט דארטן מוסדות, נורסערי, קינדערנארטן, תלמוד תורה פאר אינגלעך, א שולע פאר מיידלעך, א ישיבה קטנה, א ישיבה גדולה, א כולל להוראה וואס פופציג אינגעלייט לערנען די הוראה, און אויסערדעם א כולל פאר אינגעלייט, און ביינאכט א כולל פאר בעלי בתים.

אויך האבן מיר א בית התבשיל וואס יעדן פארנאכטס טיילט מען אויס צווישן זעקס און זיבן הונדערט פארציאנען ווארימע עסן וכו' וכו', און נאך מוסדות פון צדקה וחסד וואס מען קען זיך נישט פארשטעלן, מיר האבן א אייגענע בית הוראה מיט פיר מורי הוראה וכו' וכו', און לא בחינם דאס די פארשאלטענע רשעים ווילן אונז נאר זעהן אינדרויסן וכו', און זיי טוען אונז אפ אלע צרות שבעולם, אבער דער בורא כל עולמים היט אונז אפ בזכות די מסירות נפש וואס מיר האבן.

איבערדעם מוז איך פארן צום ווינציגסטנס איינקמאל א חודש, דערפאר בעט איך דיר זייער דו זאלסט

מִיָּד מוֹחֵל זַיִן וְוַאס אִיךְ קָען נִישְׁט קוּמָען צו די חֲתוּנָה,
וְוַארום אִיךְ וועל נִישְׁט דא זַיִן.

דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים זאל דיר העֲלֵפֵן זאַלֶסט קענען גִּרִינג
חֲתוּנָה מאַכן, און דו זאַלֶסט האַבן אַסאַךְ נַחַת פֿון
אַלע דַיִנֶע קינדער.

אִיךְ זאַלֶסטו זאַגן פֿאַר ... גרו יאִיר אז אִיךְ וועל נִישְׁט
קענען זַיִן אִוִיף דעם בְּרִית, אִוִיכעט וועגן דעם טעם,
אִיךְ וועל נִישְׁט דא זַיִן.

זאַלֶסט האַבן אַ לעכטיגע וואָךְ

שֵׁלֵג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצֵאי שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסֹדֵר עֶקֶב כ' אָב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גרו יאִיר

אִיךְ האַב דער־האַלְטן דַיִן בְּרִיוו.

אִיךְ וואַלט דִיךְ גַּעדאַרפֿט עֲנִט־פֿערן בְּאַרִיכוּת, אַבער פֿשוּט
אִיךְ האַב נִישְׁט קיין צַיִט, וועל אִיךְ דיר זְשַׁרִיבן קוֹרֵץ.

דער יסוד בייס הייליגן רבי'ן איז געווען שְׂמֵחָה, אז מָען
האַט שְׂמֵחָה האַט מָען אַלעס, אז מָען האַט נִישְׁט
קיין שְׂמֵחָה האַט מָען גאַר־נִישְׁט, און מיט וואס דאַרף מָען
זיך פֿרִייען? מיט די נְקוּדוֹת טוֹבוֹת וואס מיר האַבן, יעדער
אִיד איז פֿיל מיט מְצוּוֹת, ווי די חֲזוֹ"ל זאַגן (ירושלמי פֿרְבוֹת פֿרָק

ט' תלכה ה) תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לָךְ אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מֵאָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרֵא אֶת שְׁמֵע וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיךָ וְלֹאֲחֵרֶיךָ וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיךָ וְלֹאֲחֵרֶיךָ וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים שָׁל שְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה וְחֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׁאָר מְצוּוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאִין הַמְצוּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפִילִין בְּרֹאשׁוֹ וְתְפִילִין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוּזָה בְּפֶתַחוֹ מִיְלָה בְּבִשְׂרוֹ אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטֻלִיתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׁדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שִׁבְעַ בַּיּוֹם הִלְלֵתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֹנָה מִלְּאָךְ ה' סָבִיב לִירְאֵיו וַיַּחֲלֹצֵם".

אז וואויל איז דעם איד וואס ער פריידט זיך מיט די נקודות טובות וואס ער האט, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות שמחה סימן א') בְּשֹׂאֲדָם עוֹשֶׂה מְצוּוֹה בְּשִׂמְחָה בְּיָדוּעַ שְׁלֵבּוֹ שְׁלָם עִם אֲלוֹקָיו; וּוְאֵרוֹם וְעַן אֵ אִיד פְּרִיִדְט זיך מיט די מְצוּוֹת וּוְאֵם עַר טוֹט פֶּאָרן בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים דָּאָם וּוִיזַט אז ער האט א ריין הארץ, און זיין פֿונָה איז נאר צו טוהן דעם בורא פֿל עוֹלָמִים'ס רָצוֹן.

איבערדעם פריי זיך מיט אלע נקודות טובות וואס דו האסט, וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט, ווארום ווען א איד פריידט זיך מיט די גוט'ס וואס ער האט העלפט אים דער בורא פֿל עוֹלָמִים ער זאל האבן נאך גוט'ס.

זאלסט האבן א לעכטיגע וואך

שֶׁלֹד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד מוֹצְאֵי שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסֹדֵר עֵקֶב כ' אָב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחֹר ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דַּעְרַה־אֶלְטֵן דִּיִּין בְּרִיוּן.

אִיךְ וּוְאֶלֶט זַיִיעֶר נִישְׁט גַּעוּוֹאֶלֶט דוּ זְאֶלְסֶט זײַךְ חֲבָרֵן מִיִּט
שְׁלַעַכְטֶע חֲבָרִים וְכוּ', אָפִילוּ זַיִ זְאָגֵן זַיִ טוּעֵן תְּשׁוּבָה
וְכוּ', אָבֶער כָּל זְמַן זַיִ לְאֶזֶן נִישְׁט אָפּ דִּי שְׁמוּצִיגֶע און
עֶקְלִיגֶע טַעגֵן וְכוּ' נֶאכְמֶאכְנֵדִיג דִּי בִילִיגֶע גוֹיִם וְכוּ', זַענְען
זַיִ פּוֹנְקֶט ווי אַיִנֶער טוֹבֶלֶט זײַךְ און הַאֶלֶט אַ שְׂרֵץ אִין
זַיִן הַאָנֶט ווי דִּי חוֹ"ל זְאָגֵן (לְקוּיִט מִשְׁלֵי פֶרֶק כח רְמֵז תתקס"א) זְשׁוּ
רְבוּתֵינוּ אָדָם שֵׁישׁ בּוֹ עֲבִירוֹת וּמִתְנַדָּה וְאִינוּ חוֹזֵר לְמָה
הוּא דוּמָה, לְאָדָם שְׁטוֹבֵל וְשְׂרֵץ בִּידוּ שְׁאָפִילוּ טוֹבֵל בְּכָל
מִימּוֹת שְׁבַע־עוֹלָם לֹא עֲלָתָהּ בִּידוּ טְבִילָה, זָרְקוּ מִידוּ וְטָבֵל
בְּאַרְבַּעִים סָאָה מִיד עֲלָתָהּ לוֹ טְבִילָה שְׁנַאָמֵר (מִשְׁלֵי כ"ח)
וּמוֹדָה וְעוֹזֵב יְרוּחָם.

דַּאָרְפֶסֶט וויסן דַּעַם אָמֶת, בִּיז יַעֲצֵט בִּיסְטוּ אַרוּמְגַע־קֶרֶאכֵן
אִין שְׁמוּצִיגֶע פֿלַעַצֶער וְכוּ', און דוּ הַאָסֶט
צֶאמְגַע־קוֹקֶט אַלֶע שְׁמוּץ וּוַאִס עִם קַען נֶאָר זַיִן וְכוּ', און
דָאָס הָאָט זײַךְ אָנְגַע־קֶלֶעבֶט אִין דִּיִּין נְשָׁמָה וְכוּ', וּוַאִס דָאָס
אַלִיִּין פֿיִינִיגֶט דִּיךְ, ווי דַּער הַיִּילִיגֶער רַבִּי הָאָט גַּעזְאָגֶט (לְקוּיִט
מוֹתֵרֵן חֲלָק א' סִפּוּן ד') דָאָס ווען אַ מַעֲנִשׁ זִינְדִיגֶט ווערֶט
אַרִיִּינְגַע־קֶרִיצֶט אִין זַיִנֶע בִּיִּנֶער דָאָס שְׁלַעַכְטֵן וּוַאִס עַר

האט געטוהן, און דאס איז זיך נוקם אין אים, אזוי ווי עס שטייט (תהלים ל"ד) "תְּמוֹתַת רִשְׁעֵי רָעָה" ווער טוט טויטן דעם רשע? ווער פייניגט דעם רשע? דאס שלעכטן וואס ער האט אליין געטוהן, און די עצה צו דעם איז ווידוי דברים, זיך אויסרעדן דאס הארץ פארן בורא פל עולם און אויסדערציילן אלעס וואס ער האט געטוהן, אלעס וואס ער האט געזעהן וכו' וכו', און דורכדעם גייען ארויס די שלעכטע צירופים פון זיינע ביינער, און ער איז זוכה צו ווערן א פלי עס זאל לייכטן אין אים דאס לעכטיגקייט פון בורא פל עולם.

זאלסט געדענקן וואס דער חכם מפל אדם האט געזאגט (משלי כ"ח) "מִכֶּסֶה פִּשְׁעָיו לֹא יִצְלִיחַ וּמִוֹדָה וְעֹזֵב יִרְחֵם" אויב איינער טוט פארהוילן פון דעם בורא פל עולם וואס ער האט געטוהן, וועט ער נישט האבן קיין הצלחה פטור צו ווערן פון דעם, ווארום די חז"ל זאגן (סוטה ג:) פל העובר עבירה אחת בעולם הזה וכו' קשורה בו כפלב; אויב איינער איז דורכגעפאלן און ער האט געטוהן א גראפע עבירה, איז דאס צו אים צוגעבינדען אזוי ווי א הונט, און ס'לויפט פאר אים וכו', און די בושות און חרפות וואס ער האט קען מען זיך נישט פארשטעלן וכו', אפער אויב ער איז מודה וואס ער האט געטוהן, און ער איז מקבל אויף זיך ער וועט שוין מער נישט טוהן די שמוץ וכו', און ער איז זיך מתוודה, איז אים דער בורא פל עולם מוחל אינגאנצן.

אָבֵעֵר תְּשׁוּבָה דַּאָרְף זײַן מײַטן גאַנצן האַרץ, נישט זאַגן
 אײַך בײַן געוואָרן אַ בעל תְּשׁוּבָה וְכוּ', און ער
 טאַנצט נאָך די גוֹיאִישֶׁע עקלדיגע טענץ וואס ער האט
 צאַמגעקוקט אין אלע געמיינע נידערטרעכטיגע ערטער וכו',
 ווארום אויף דעם זאַגן די חז"ל (תענית ט"ז.) אָדָם שׁיֵשׁ בְּיָדוֹ
 עֲבִירָה וּמִתְנַדָּה וְאִינוּ חוֹזֵר בָּהּ לְמָה הוּא דוֹמָה לְאָדָם
 שֶׁתּוֹפֵס שְׂרָץ בְּיָדוֹ שְׁאֵפִילוּ טוֹבֵל בְּכֹל מִימּוֹת שְׁבַע עוֹלָם לֹא
 עֲלָתָהּ לוֹ טְבִילָה, זָרְקוּ מִיָּדוֹ בִּיּוֹן שְׁטָבֵל בְּאַרְבָּעִים סָאָה
 מִיָּד עֲלָתָהּ לוֹ טְבִילָה.

אײַבערדעם בעט אײַך דיר, דו זאלסט בשום פנים ואופן
 נישט גיין אויף אַ פֿלאַץ וואו מען טאַנצט די
 עקלדיגע טענץ וכו', אפילו זיי ווילן זאַגן אז מיט דעם זענען
 זיי מחזיר למוטב בחורים וכו', עס איז נישטא נאָך אַ
 גרעסערע געלעכטער פון דעם וכו' וכו', תְּשׁוּבָה איז דער
 טײַטש אנטלויפן פון די שמוץ וואס ער האט צאַמגעזעהן
 וכו', און וואס ער האט געטוהן וכו', אָבֵעֵר נישט צוריקגיין
 צו דעם אַלטן, מיט דעם איז מען נישט מקרב וכו', נאר
 אדרבה פארקערט מען דערמאנט די שמוץ וואס מען האט
 געזעהן און געטוהן וכו' וכו', אײַבערדעם בעט אײַך דיר זייער
 שטאַרק דו זאלסט בשום פנים נישט גיין צו אַזעלכע
 פאַרזאַמלונגען וואו מען טאַנצט און מען זינגט און מען
 שפּרינגט עקלהאפטיגע טענץ און ניגונים, זיי זענען חוטאים
 ומחטיאים את הרבים, און אײַך ווייזן זיי דעם גיפּט וואס
 עס ליגט אין זיי.

לְעֶצְמָנִים אִיז גַּעוואַרן אַ שְׁלֵעֲכֶטע מאַדע מָען בְּרַענֶגט
אַ אינגערמאַן וואס ער מאכט נאך אלע גויאישע
טענין, און אלע גויאישע ניגונים וכו', פֿלומ'ר'שט מחזיר
זיין בחורים למוטב, אז אָך און וויי אויף אזא אויפן מחזיר
זיין בחורים למוטב, נישט נאר מָען אִיז זיי נישט מחזיר
למוטב, נאר זיי בְּרַענֶגן אריין א קאלטקייט אין די אלע
וואס זיי קוקן דאס צו, תְּמִימוֹת־דִּינֶע בַּחֲוָרִים און אינגלעך
וואס זיי האָבן קיינמאל דאס נישט געזעהן, און יעצט
דארפן זיי דאס זעהן, איבערדעם דארף מָען אנטלויפן פון
זיי, אויף דעם זאגט דער חָכָם מִכָּל אָדָם (משלי ה) "וְעַתָּה
בָּנִים שָׁמְעוּ לִי וְאַל תִּסְוְרוּ מֵאִמְרֵי פִי: הֲרַחֵק מֵעֲלִיָּה דְרָכָךָ
וְאַל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָהּ" ווי די חז"ל (עבודה זרה י"ז)
דִּרְשַׁענען אויף דעם אז דאס גייט ארויף אויף מינות און
ניאוף וכו' עיין שם. ווארום אז מָען גייט נאך אַזעלכע
פארקרימטע דרכים, דאס ווייזט אז מָען אִיז נאכנישט
אויסגערייניגט נישט פון מינות און נישט פון ניאוף, איבערדעם
יעדער בחור וואס ער וויל תשובה טוהן זאל זיך דערווייטערן
פון די עקלדיגע גויאישע טענין, און גויאישע מוזיק וכו',
אויף אזא אויפן טוט מָען נישט תשובה, נאר מָען פאלט
אריין טיפער אין בלאטע.

אויך האָפּ אז דו וועסט מיר פֿאלגן, און דו וועסט נישט
גיין אויף אַזעלכע צוזאמקומען, ווארום דאס פֿלאץ
איז עקלדיג, און דארטן רוהט די סטרא אַתרא אליין, און
ליידער אִיז דא אסאך פֿלעצער וואס מָען קומט זיך צוזאם

בְּלוֹמְרֵי שֵׁשׁ מַחְזִיר לְמוֹטֵב זַיִן בְּחֹרִים וְכוּ', אֲוֹן מְעַן וּוְאַרְפֹּט
 זַיִן נֶאֱדָר אַרְיִין טִיפְעֵר אֵינן בְּלֹאטֵע וּוִי זַיִן זַעֲנֵעֵן גְּעוֹוֵעֵן, אֲוֹן
 אֲוִיף דָּעם הָאָט דָּעֵר הַיִּלְיָגֵעֵר רַבִּי גְּעוֹזְאָגֵט (לִיקוּטֵי מוֹהֲרָן חֶלֶק
 א' סִימָן א') אַז דָּעֵר יֵצֵר הָרַע אֵיז זִיךְ מִתְלַבֵּשׁ בְּמַצּוֹת, עֵר
 זְאָגֵט דָּעם בְּחֹר קוּם צוּ אַ מְלוּה מְלֻכָּה וְכוּ', קוּם צוּ אַ
 צוֹזאַמְקוּם וְכוּ', וּוְאָס לְכַאֲרָה אֵיז דָּאָס דָּאָךְ אַ מְצוּנָה, אָבְעֵר
 דָּאָרְטֵן אֵיז פֶּאַרשְׁטֵעֶקֶט דָּעֵר סִמְ"ךְ מִ"ם אַלְיִין, וּוְאָרוּם אֵינן
 אַ פֶּלֶאִין וּוְאֵוּ מְעַן טֹאנְצֵט גוִיאִישֵׁע טְעֵנְיָן, אֲוֹן מְעַן וּוְאַרְפֹּט
 זִיךְ דָּעם גּוֹף וּוִי אַ שֵׁ"ד וְכוּ' דָּאָרְטֵן אֵיז דָּאָס אָרְט פּוֹן דִּי
 גִּישֵׁט גּוֹטֵע, וּוִי דִי בֵּת מְלֻךְ הָאָט גְּעוֹזְאָגֵט פֶּאַרְן שְׁנֵי לְמַלְכָּה,
 אַז זַי גְּעֵפּוֹנֵט זִיךְ אֵינן דָּעֵר אָרְט פּוֹן דִּי גִישֵׁט גּוֹטֵע (עֵינן סִיפּוּרֵי
 מַעֲשֵׂיֹת מַעֲשֵׂה א'), אֲוֹן דָּאָרְטֵן אֵיז אֲוִיכֵעֵט גְּעוֹוֵעֵן אַ בַּאֵל מִיט
 טְעֵנְיָן אֲוֹן זִינגֵעֵרִי וְכוּ', אָבְעֵר דָּאָס אֵיז גְּעוֹוֵעֵן דִּי אָרְט פּוֹן
 דִּי גִישֵׁט גּוֹטֵע, עֵינן שָׁם.

אַז וּוְאֵוִיל אֵיז דָּעם בְּחֹר וּוְאָס עֶפְנֵט אֲוִיף דִּי אֲוִיגֵן אֲוֹן
 לֹאָט זִיךְ גִּישֵׁט פֶּאַרְפִּירֵן, וּוְאָרוּם דָּעֵר סִמְ"ךְ מִ"ם
 פֶּאַרְבִּלְעֵנֵט דִּי אֲוִיגֵן, אֲוֹן פֶּאַרְפִּירֵט תְּמִימוֹת דִּינֵע בְּחֹרִים
 אֲוֹן אֵינגֵעֵלִיט.

אֵיךְ הָאָף אַז דוּ וּוְעֵסֵט פֶּאַרְן רֹאשׁ הַשְּׁנָה אֵינן אֲוִמָּאן צוּם
 הַיִּלְיָגֵן רַבִּי'ן, וּוְעֵסֵטוּ גְּעוֹוְאַר וּוְעֵרֵן וּוְאָס הַיִּסֵּט אֲמֵת'ע
 הַתְּשׁוּבָה.

זֶאלֶסֵט הָאָבֹן אַ לְעֵכְטִיגֵע וּוְאָךְ

שלה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁישִׁי עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים ג' אֶלּוּל ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעְרַהאַלְטֵן דִּיין לאַנגען בְּרִיוו.

נַעֲבֹטֵן דָּאַנְעֶר־שְׁטאַג בֵּין אִיךְ צוֹרִיקֶנְעֻקוּמֶען פֿון אַ לאַנגע
נְסִיעָה פֿון אַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּוּאָס אִיךְ בֵּין גַּעוּוּען מְחֻזֵּק
זײן אונזער קַהִילָה אִין יִבְנָאֵל.

וּוּאָס זָאל אִיךְ דִּיר זַאגן, דָּאַנְקֶען גָאָט בְּרוּךְ הוּא אַז עָם
האַלְטֵן אִין אַיִן אַרײַנקוּמֶען גַּיַע מְשֻׁפְּחוֹת, און עָם
אַיז אַ גְרוּיסער פֿראַבְלֶעם פֿון דִּירוֹת, וּוּאָרום ווען מָען זָאל
האַבן גַענוּג דִּירוֹת, וויפֿיל דִּירוֹת מָען זָאל נָאר גִישֵׁט בּוֹיעֵן
דָּאַרְטֵן און זָאל זײַךְ אויס־לײַדִיגן, קוּמֶען אַרײַן פֿרוּמֶע מְשֻׁפְּחוֹת,
עָם אִיז גַעוואָרן אַן עִיר וְאָם בְּיִשְׂרָאֵל, יַעֲצֹט דָעם זּוּמַער
ווען מָען פֿאַרְט אַרוֹים אויף וּוּאַקאַצִיע אִיז גַעווען בְּלִי עֵין
הַרַע שְׂאַצְנִיג קָרוֹב צו צָען טוֹיַענֶנט באַזּוּכְעָרס אָן אַ גּוּזְמָא,
וּוּאָרום פֿון אַלֶע דַּעַרְפֿלֶעך אַרוֹם און אַרוֹם פֿון דָּאס גְרוּיסֶע
שְׁטאַט טְבֵרְיָה אִיז מָען דָּא גַעקוּמֶען דאַווענען בִּי אונז, וּוּאָרום
בִּי אונז אִיז דָּא אַ גְרוּיסֶע מְקוּה, מִיט דִּרײַ בּוֹרוֹת
לְטְבִילָה, און עָם אִיז דָּא מַנְיָנִים פֿון וְתִקִּין בִּיז אַיִנְס צוויי
אַזײַגער בִּינאַכְט, אַ מַנְיָן נָאךְ אַ מַנְיָן, הֵן שְׁחֵרִית הֵן מְנַחֵה
הֵן מַעֲרִיב, דָּאס לָאָזט זײַךְ גִישֵׁט גְלײַבן אַז אִין אַ פֿאַרשְׁטִיפֶטֵן
יָשׁוּב ווי יִבְנָאֵל וּוּאָו דָּאַרְטֵן הָאָט מָען מַעֲבִיר גַעווען עַל

הדת די צוויי הייליגע עדות, די תימנ'ער און די טוניס'ער, און דארטן דייקא זאל אויפנוואקסן אידישקייט אז עס זאל זיין א מגן נאך א מגן אזוי ווי אין ירושלים אין די שטיבלעך, אדער אין בני ברק ביי איצקאוויטש, און אין בארא פארק ביי שומרי שבת, אדער אין אנדערע גרויסע שולן וואו ס'איז דא א מגן נאך א מגן; עס לאזט זיך נישט גלייבן, מען איז געקומען פון איבעראל, און דאס איז א מוראדיגע קידוש השם פארן הייליגן רבי'ן, אז מען זעהט וואס מען קען אויפטוהן מיט שטארקע רצונות מיט ביסופין.

עס איז באוואוסט וואס עס שטייט אין שבחי האר"י, דאס דער אר"י הקדוש האט אמאל געזאגט פאר זיין תלמיד רבי חיים וויטאל ז"ל, "היינטיגע צייטן מיט מיעוט פעולות קען מען קומען צו די מדריגה פון רבי עקיבא", איז מקובל אז דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט געזאגט "מיט מיעוט פעולות אבער מיט אסאך רצונות", דאס הייסט אויב דער מענטש שטארקט זיך מיט רצונות קען ער קומען צו די העכסטע מדריגות אין דער וועלט, ווארום דער עיקר איז דער רצון, מען טאר נישט אפלאזן דעם רצון אפילו איין מינוט, א איד דארף זיך שטארקן מיט רצונות, וועלן, און נאכאמאל וועלן, ווארום ביים הייליגן רבי'ן איז געווען דער עיקר דער רצון, אויב א מענטש האט א שטארקן רצון, וועט ער מוציא זיין מפתח אל הפועל וואס ער וויל.

דער הייליגער רבי האט געהאט צוויי הייליגע מחותנים, איינער איז געווען דער צדיק פון חפעלניק זי"ע און

איינער איז געווען דער צדיק פון וואלטישיסק זי"ע, האט מען דערציילט אמאל פארן הייליגן רבי'ן אז דער צדיק פון וואלטישיסק זי"ע האט געזאגט אז ער האט פערציג יאר רצונות און פיסופים צו פארן אויף דער עלטער זיך באזעצן אין ארץ ישראל, ווי דער צדיק פון חמעלניק זי"ע האט דאס געהערט האט ער געלאכט, "וואס הייסט רצונות פון פערציג יאר? מען געמט געלט און מען פארט אויב מען וויל...", ווען מען האט דאס איבערדערציילט פארן הייליגן רבי'ן האט ער געזאגט, "וועט איר זעהן, דאס דער צדיק פון וואלטישיסק זי"ע וועט פארן אויף ארץ ישראל, און ער וועט זיך דארטן באזעצן, און דער צדיק פון חמעלניק זי"ע וועט נישט פארן!", און אזוי איז טאקע געווען אז דער צדיק פון וואלטישיסק זי"ע איז סוף ימיו געפארן אויף ארץ ישראל, און מקום מנוחתו איז אין צפת אין אלטן בית החיים אין א מערה, דארטן ליגט זיין גאנצע משפחה, און דעם רבינ'ס טאכטער מרים ע"ה.

זעהט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון רצונות ופיסופים וואס א איד שטארקט זיך מיט בענקעניש צום בורא כל עולמים, אפילו מען ליגט אין שאול תחתית ומתחתיו טאר מען נישט אויפגעבן דעם רצון. מען דארף זיין שטארק אין רצונות און פיסופים, ווארום ווען א מענטש איז שטארק מיט רצונות און פיסופים קען ער קומען צו אלע מדרונות שבעולם, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א סימן ס"ו) אז דער עיקר איז דער רצון, און ארויסרעדן פון מויל

די רצונות; און דער הייליגער רבי נתן ז"ל איז מאַרף אין דעם ענגן (לקוטי הלכות הלכות אומנין הלכה ד') דאס גרויסקייט וואס א איד זאגט ארויס זיינע רצונות און זיינע פיסופין צום בורא פל עלמים, איבערדעם דארף מען זיך מורא'דיג שטארקן מיט די רצונות ופיסופין.

און דאס האבן מיר באוויזן אין יבנאל, און אזעלכע רצונות וכיסופין האבן מיר געהאט אויפצושטעלן דארטן אזא הייליגע קהילה, און וואונדער איבער וואונדער וואס מיר האבן דארטן דערגרייכט, אז אזא אנלויפעניש פון אזויפיל אידן בן ירבו זאלן א גאנצן זוכער קומען דאווענען יעדן טאג פון ותיקין ביז שפעט ביינאכט א מנין נאך א מנין אין א פארשטיפטן פלאץ וואס מען האט אפילו נישט געוויסט אז עס געפונט זיך אויף די מאפע, דאס איז א וואונדער.

אונדאי און אונדאי האבן מיר נאך מורא'דיגע צרות פון דעם שטראף וכו' וואס ער האלט אין איין מסרן פאר די מלכות הרשעה וכו', און מען טוט אונז אן גרויסע צרות, בפרט אויף די תלמוד תורה און די מיידל שולע וואו ס'לערנען שוין דארטן איבער זיבן הונדערט קינדער בן ירבו.

יעצט ראש חודש אלול האט זיך אנגעהויבן די זמן הלימודים וואס אויף דעם אליין האט מען אונז געמסרט, ווייל לויט זייערע געזעצן טאר מען נישט אנהייבן

אָשֶׁר שְׁלֵחַ בְּנַחֲלֵי מִג

פֿאַר לְמַסְפָּרִים וְכוּ'; און אונז האָבן אָנגעהויבן שוין צו
לְעֵרְנֵען ראַש חוֹדֶשׁ אָלוּל, האַט מֶען אונז געמסרֶט, אָפּער
מיר קוקן גיִשט אויף דַעם.

און עס איז צו באַוואַנדערן ווי אין אַ פֿלאַץ וואוּ מֶען
האַט מַעביר געווען על תְּדַת אַזויפיל אידן זאָלן לְעֵרְנֵען
איבער זיבן הונדערט קינדערֶלעך, און מֶען הערט אַרויס
פון די קלאַסן די קול תּוֹרָה, דאַס איז אַ וואַונדער; און
דאַס אַלעס האָבן מיר באַוויזן מיט שְׂטאַרְקע רַצוֹנוֹת וְכִיסוּפִין.

דאַס אַלעס שְׂרִיב איך דיר כְּדֵי זאַלסט וויסן דאַס גרויסקייט
פון אַ רַצוֹן און פון פֿיסוּפִין, בַּעַנְקֵנִיש צום בּוֹרָא כָּל
עוֹלָמִים, אָפִּילוּ אַ מַעֲנֵשׁ לִיגֵט אין שְׂאוֹל תַּחַתִּית וּמַתְחָתִיו
אָפּער ער בַּעַנְקֵט און בַּעַנְקֵט, ער וויל גיִשט
נאַכֶּלְאָזן, וועט אים דער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אויספֿירן.

שְׂטאַרְק זיך פֿאַל גיִשט אַראַפּ פון קיין שום זאַך, וועסטו
געהאַלפֿן ווערן.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן שַׁבַּת

שְׁלוֹ

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁישִׁי עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים ג' אֶלּוּל
ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יָאִיר
אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן דִּיין לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּוּ.

אִיךְ מוֹז דִּיר זָאגֵן דָּאס בֵּימֵי הַיִּלְיִנְגֵן רַבִּינ'ן אִיז גַּעוֹעֵן צְווי
יְסוּדוֹת עֵיקָרִים אִין אִידישְׁקײט: אִינְס, רַעֲדֵן צוּם בּוֹרָא
כָּל עוֹלָמִים; וּוּאָס דְּעֶר הַיִּלְיִנְגֶּר רַבִּי הָאָט גַּעזָאגְט (לִיקוּטֵי
מוֹהְרֵן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ה) וְוֵעֵן אַ אִיד רַעֲדֵט זײַךְ אִוִּים דָּאָס הָאָרְץ
צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אִון דְּעֶר צֵיילֵט אִוִּים אַלְעָס וּוּאָס עָם
גֵיט אִוִּיף אִים דוֹרְךְ אִיז עַר גוֹרָם אַזְעֶלְכֶע שַׁעֲשׁוּעִים אִין
הַיִּמָּל וּוּאָס עָם אִיז נָאךְ קֵינְמָאל נִישֶׁט אַרױף אַזְעֶלְכֶע
שַׁעֲשׁוּעִים, דָּאָס הַיִּיֶסֶט אַ יַעֲדֶער מְעַנְטֵשׁ אִיז אַ נְשִׁמָּה
אַראַפֿגַּעקוּמֵעֵן בְּזֶה הָעוֹלָם אִוִּיסְצוּפִירֵן אַ בַּאזוּנְדֶּערֶע שְׁלִיחוֹת,
אִינְגֶּער אִיז נִישֶׁט גְּלִיךְ צוּם צְווייטֵן, וּוִי דִי חו"ל זָאגֵן (בְּרָכוֹת
נח.) שְׂאִין דַּעֲתָם דוּמָה זֶה לְזֶה וְאִין פֿרַצוּפִיֶּהֶן דוּמִים זֶה
לְזֶה; קוּמֵט אִוִּים אַז אַ יַעֲדֶער אִינְגֶּער אִיז בַּאשְׂאָפֵן גַּעוּוֹאֲרֵן
פֿאַר אַן אַנְדֶּערֶע זַאךְ, אִיבֶּערֶדֶעס גֵיט אִוִּיף אִים דוֹרְךְ
אַזְעֶלְכֶע אִיבֶּעֶרְגֵייעֶכְצֶער וּוּאָס עָם גֵיט נִישֶׁט דוֹרְךְ אִוִּיף
יַעֲנֵעֵם, וּוּאָס דָּאָס אִיז זײַן גְּסִיוֹן, אִון וְוֵעֵן עַר קוּמֵט אִון עַר
רַעֲדֵט זײַךְ אִוִּים דָּאָס הָאָרְץ צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אִיז עַר
גוֹרָם אַזְעֶלְכֶע שַׁעֲשׁוּעִים וּוּאָס עָם אִיז נָאךְ קֵינְמָאל נִישֶׁט
אַרױף אַזְעֶלְכֶע שַׁעֲשׁוּעִים, דָּאָס הַיִּיֶסֶט פֿון דַּעַם מְעַנְטֵשׁ וּוּאָס

עַר גַּיט איבער אזויפיל איבערגייעכצער וואס אויף אן אנדערן גייט נישט איבער די איבערגייעכצער, און ער רעדט זיך אויס דאס הארץ פארן בורא פל עולם איז ער גורם אזעלכע שעשועים וואס קיין אנדערע קען דאס נישט באווייזן. איבערדעם דארף א איד זיך צוגעוואוינען רעדן צום בורא פל עולם אויף פראסט אידיש, און יעדע זאך אויסצודערציילן פאר אים, און דאס ווערט אנגערופן אויפן דעם הייליגן רבינ'ס לשון "התבודדות".

און די צווייטע זאך, וואס דער הייליגער רבי האט געשטעלט א דגוש איז לערנען "שולחן ערוך", און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן כ"ח) אז יעדער איד איז מחויב צו לערנען יעדן טאג אן הלכה אין שולחן ערוך, ווארום דורך שולחן ערוך ווייסט מען דעם רצון פון בורא פל עולם, אויסער דעם איז דא אסאך אסאך שבתים אין דעם הייליגן רבינ'ס ספרים פון דער מענטש וואס ער לערנט שולחן ערוך, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ס"ב) אז פרי זוכה זיין צו א ריינע אמונה דארף מען לערנען אסאך שולחן ערוך.

און וואס איז טאקע דעם ענין אז פון איין זייט וויל דער הייליגער רבי אז מען זאל עוסק זיין אין התבודדות רעדן אסאך צום בורא פל עולם, און פון די אנדערע זייט זאל מען לערנען זייער אסאך שולחן ערוך? נאר דער תירוץ איז פשוט, ווען א מענטש געוואוינט זיך צו, צו רעדן

צוים בורא כל עולמים, און דער גאנצער קאפ זיינער איז נאר דער באשעפער פון דער וועלט, און ער רעדט אסאך דיבורי אמונה, קען ער חלילה וחס פארקריכן, אזוי ווי אנדערע זענען פארקראכן וכו' וכו', און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן פ"ב) אז אלישע אחר איז פארקראכן נאר ווייל ער איז געקומען צו אזא הויכע דרגא, מילא איז ער פארבלענדעט געווארן פון אלקות; ווארום א מענטש קען קומען צו גאר הויכע דרגות אין השגות אלקות, און דייןא דארטן קען ער אדורך פאלן.

איבערדעם מוז מען לערנען אויכעט שולחן ערוך, כדי מקיים זיין לעובדא ולמעשה, ס'איז נישט גענוג וואס דער מענטש ווייסט אז עס איז דא א בורא כל עולמים און רעדט פון דעם אז עס איז דא א בורא כל עולמים, ער דארף מקיים זיין דעם רצון פון בורא כל עולמים. דערפאר האט דער הייליגער רבי געשטעלט דער נקודה אויף לימוד שולחן ערוך.

ווארום אזוי ווי אויל מוז האבן א קנייטל, און כדי עס זאל ברענען און לייכטן מוז זיין צוזאמען דער קנייטל מיטן אויל דעמאלטס לייכט עס אויף א לאנגען צייט, מה שאין כן אז דער מענטש צינדט אן א פייער אבער ס'איז נישטא נישט קיין קנייטל און נישט קיין אויל פלאקערט דאס אויף און נאכדעם לעשט זיך דאס אויס, אבער ווען ס'איז דא אויל מיט א קנייטל צוזאמען דעמאלטס קען דאס לייכטן.

די זעלבצע זאך איז ביי גילוי אלקות, אונדאי יעדער איד איז א חלק אלקי ממעל, ווערט ער צופלאמט צום בורא פל עולמים און רעדט דיבורי אמונה, אונדאי איז דאס א גרויסע זאך, אבער אויב אז ער איז נישט מקיים בפועל ממש די הלכות פון די תורה הקדושה וועט דאס אויסגעלאשן ווערן און ער וועט נאכדעם אוועקפאלן אינגאנצן אזוי ווי רחמנא לישזבן פת ש"ץ וכו', וואס זיי האבן אויבעט גערעדט נאר אלקות אבער זיי האבן אפגעטוהן פל מיני תועבות רעות.

איבערדעם מוז מען לערנען שולחן ערוך, און דאס איז דער יסוד היסודות אין אידישקייט, און דער הייליגער רבי האט אויף דעם מקפיד געווען מער ווי אלע לימודים, און ער האט בפירוש געזאגט (ספר המדות אות יראה חלק ב' סימן א) על ידי לימוד שולחן ערוך באים ליראה; אז א מענטש לערנט שולחן ערוך קומט ער צו יראה, דאס הייסט מיט דעם וואס ער איז מקיים די מצוות מעשיות דאס ברענגט אים צו יראת שמים, און די חו"ל זאגן (אבות פרק א) פל שמעשיו מרובין מחכמתו, חכמתו מתקיימת, וכל שחכמתו מרובה ממעשיו, אין חכמתו מתקיימת; דאס הייסט אז דער עיקר איז לעובדא ולמעשה.

א איד דארף מקיים זיין וואס עס שטייט אין שולחן ערוך פשוט אן קיין שום חכמות, זיין אן אמת'ער ערליכער פשוטער איד, דאס איז די העכסטע מדריגה ביים הייליגן

רבי'ן, ווי ער האט בפירוש געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ב) אז דער עיקר אידישקייט איז תלוי אין תמימות ופשיטות, און אין יעדע זאך וואס מען טוט דארף מען זעהן אויב דער באשעפער איז דארטן, אויב ער איז דארטן זאל מען עס טוהן, און אויב ער איז נישט דארטן זאל מען עס נישט טוהן וכו' וכו', דאס הייסט א מענטש דארף זיך פירן על פי התורה, ווארום אזוי שטייט אין זוהר הקדוש (יתרו 3) שָׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאוֹרֵייתָא כְּלָא שְׁמָא חַד הוּי; דער בורא פל עולמים מיט די תורה איז איין זאך, די תורה איז די חכמה פון דעם בורא פל עולמים, ממילא מיט יעדע זאך דארף מען זעהן, איז דער בורא פל עולמים דארטן, דאס הייסט ס'איז אויסגעהאלטן על פי התורה, זאל ער עס טוהן. אז נישט, זאל מען נישט טוהן.

פון איין זייט דארף א מענטש ציען זיך צום בורא פל עולמים און אריינגלייגן אין מח אז עס איז נישטא קיין שום מצואות אויסער אים, און אלסדינג ווערט געפירט בהשגחה פרטיות, און רעדן פון אים, וואס דאס איז א גרויסע מצוה, מנגלה זיין דעם בורא פל עולמים, אבער פון די אנדערע זייט דארף מען מקיים זיין לעובדא ולמעשה וואס עס שטייט אין שולחן ערוך, און וויפער א איד גייט אוועק פון שולחן ערוך דארף מען שוין מהרהר זיין אויף אים אז עפעס טויג דא נישט, ווארום אז מען הייבט אן צו טישעפענען דעם שולחן ערוך איז ביטער און פינסטער, און דאס ווייזט אז זיין פנימיות איז פארדארבן, און דאס רעדן

וואס ער רעדט דיבורי אַמוּנָה איז אויכעט משפּה וְלַחוּץ, ווארום ס'מוז גיין צוזאַמען, די קנױטל מיט די אויל, אזוי לייכט עס, פון איין זייט מקיים זיין, וואס דאס איז דער עיקר, ס'זאל זיין מעשׂיו מְרוּבִין מְחַכְמָתוֹ, און דערפאר האט דער הייליגער רבי געשטעלט די צוויי עיקרים, פון איין זייט רעדן צום בורא פֿל עולמים און זיך מבטל זיין זיך אינגאַנצן צו אים, און וויסן אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא פֿל עולמים, אבער פון די אנדערע זייט מוז מען מקפיד זיין לערנען שולחן ערוך.

אזוי ווייט אז דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"א) אז אויב איינער איז מחדש חידושי תורה זאל ער אוועק שטעלן מיליטער פארדעם און נאכדעם; וואס זענען די מיליטער? לימוד פוסקים, עיין שם. וואס דער פירוש הפשוט איז, אז ווען א מענטש איז מחדש חידושי תורה דארף ער זעהן עס זאל זיין פארדעם דער שולחן ערוך, און נאכדעם דער שולחן ערוך. ווארום מען קען מחדש זיין חידושי תורה, און עס זאל זיין רחמנא לישׁוּבן חכמות של הבל וואס איז פארבינדן מיט כפירות און אפיקורסות און קלות הדעת, איבערדעם האט דער הייליגער רבי געזאגט אז ווען איינער איז מחדש חידושי תורה זאל ער אוועקשטעלן שומרים פון פארענט און פון הונטן, וואס זענען די שומרים? שולחן ערוך! דאס הייסט קיינמאל נישט ארויסגיין פון שולחן ערוך, מעגסט מחדש זיין וואס דו ווילסט אבער נישט אוועקגיין פון שולחן ערוך; און אזוי איז

דא א דיבור פון הייליגן רבי'ן "איר מענט קנייטשן מיין ספר וויאזוי איר ווילט, אבער פון א סעיף קטן שולחן ערוך זאלט איר נישט אָוועקגיין", ווארום דער עיקר איז מקיים זיין וואס מען לערנט.

און די צוויי זאכן איז יסודות אין ברסלב'ער חסידות, אז וואויל איז דעם וואס ער איז שטארק אין די צוויי זאכן, וועט ער קיינמאל נישט פארקריכן.

זאלסט האבן א לעכטיגן שבת

שְׁלוֹ

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר פי תצא ד' אלול ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברהם ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דו האסט מיר זייער דערפריידט וואס דו האסט זיך גענומען אין די הענט אריין וכו', זאל דער בורא פל עולמים דיר העלפן זאלסט אזוי אנהאלטן א גאנץ לעבן.

ווארום וויסן דארפסטו וויסן אז דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ו) אויב א מענטש זינדירט אין פגם הברית פארלירט ער זיין פת זוג, און אזוי שטייט אויכעט אין תיקוני זוהר (תיקוני י"ד) אויב א מענטש היט זיך נישט אפ פון פגם הברית הוצאת זרע

לְבַטְלָהּ, פֶּאֶרְלִירֵט עַר זײַן בֵּת זוג, אָדער זי איז אים
אָקעגן אויף יעדע זאך וואס ער טוט וכו' וכו', עײַן שָׂם;
איבערדעם פֿרײַ אײַך זײַך זײַער אז דו האָסט זײַך גענומען
אין די הענט אַרײַן.

דער עיקר איז דו זאלסט שטענדיג זיין פֿרײַליך, און פֿרײַליך
מאכן דיין ווייב, ווי די תו"ל זאגן (ראש השנה ו) אשה
בעלה משמחה; דער מאן דארף משמח זיין שטענדיג דאס
ווייב, און אפהיטן איר פֿבוד. און וויסן דארפסטו וויסן דאס
שמחה איז די העכסטע מדריגה, אזוי ווי עם שטייט (דברי
הימים א' ט"ז) "עוז וחדנה במקומו", דארטן ביים בורא פֿל
עולמים הערשט נאר שמחה, דאס איז א סימן ווען א איד
איז אין די קדושה, ווען ער איז שטענדיג פֿרײַליך. און עם
ווערט געברענגט אין זותר (תצוה קפד): אויפן פֿסוק (תהלים ק, ב)
"עבדו את הנו"ה בשמחה", חדוה דבר נש משיך לגביה
חדוה אחרא עלאה, [די שמחה פון א מענטש אויף די
וועלט, ברענגט אים א שמחה פון יענע וועלט]; און דער
הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט) אויב
א מענטש איז שטענדיג פֿרײַליך, היט אים דער בורא פֿל
עולמים אפ אז ער זאל נישט קומען צו פֿגם הברית;
איבערדעם זע שטענדיג צו זיין פֿרײַליך, וועט דײַך גוט זיין
אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגע וואך

שֶׁלַח

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁישִׁי עָרַב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י' אֱלוֹל
ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר
אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

דוּ הָאָסְט גִּישְׁט קִיין אַנוּנג וואָסערע זכות דוּ הָאָסְט מיט
דָעם וואָס דוּ דְרִיקְסְט אָפּ דִי סְפָרִים, בְּפָרַט אויף אִידיש
וְכו' וְכו', עִם אִיז אַזאַ זכות הַרְבֵּים וואָס מָען קָען גְאַרְנִישְׁט
מִסְבִּיר זִיין, גְעֵלויבְט דָעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים עִם אִיז יַעֲצֵט
דָא אִין דִי צַענְדִלִיגער טוִיזענְטער בְּחֹרִים און יונגֶעלייט וואָס
זײער גאַנץ חיות שְׁעַפֵּן זײ פֿון דִי סְפָרִים, און דִיִקָא אויף
אִידיש, וואָרום ס'איז זײ זײער שְׁווער הֵן צו פֿאַרשְׁטײן, און
הֵן צו לײנען לָשׁוֹן קוֹדֵשׁ, אױבֶּער־דָעם דאַרפֵן מִיר זײַךְ מֶער
באַפֿלײסן, און אַרויסגֶעבֵן וואָס מֶער סְפָרִים אויף אִידיש,
מְחֹזֵק זײן אַלע צוּבְרָאכֶענע און צוּפֿאַלֶענע נְשָׁמוֹת, וואָרום
אַינדרױסן בְּלֵאזֵט ווײַנְטֵן פֿון כְּפִירוֹת און אַפִּיקוֹרְסוֹת, דָאָס
גִיאוּף גְעֵמֵט אדוּרְךָ יַעֲדֵן אײנֶעם, הֵן דָאָס שְׁמוּץ וואָס עִם
אִיז דָא אויפֵן גָאָס וְכו' וְכו', און הֵן דִי שְׁמוּץ וואָס אײנֶער
ווײַזט דָעם אַנְדֶערן אַלע כְּלִי מִשְׁחִית וואָס מָען קָען דאַרְטֵן
זַעֲהֵן אַלע תּוֹעֵבוֹת שְׁבַעוֹלָם, און מָען קָען אִין אִיין מִינוֹט
פֿאַרלִירן דִי וועלֵט און יַעֲנֶע וועלֵט וְכו'.

וואָרום ווײַסן דאַרפֿסטו ווײַסן אַז מָען וועט קוקן אויף
שְׁלַעכְטע זאַכן, מאַכְט דָאָס פֿלֶעקן אויף דִי נְשָׁמָה,

קיינעם פֿאלט נישט איין אז מיט א יעדע קוק וואס א
אידישע נשמה קוקט אויף שמוץ ווערט א פֿלעק אויף זיין
נשמה, און וואס מער ער קוקט און זעהט שמוץ, מער
פֿלעקן ווערט אויף זיין נשמה, און צוביסלעך ווערט ער
אפגעקילט אינגאנצן פון יראת שמים, און דער יצר הרע
איז זיך אויף אים זייער מתגבר.

די חז"ל זאגן (פֿנתרוין מה.), אין יצר הרע שולט אלא במי
שעיניו רואות; דער יצר הרע געוועלטיגט אויף א מענטש
נאר מיט וואס ער זעהט; ווען א מענטש געבט אכטונג
אויף זיינע אויגן, דעמאלטס ווערט ער אפגעהיטן פון אלעם
שִׁלְעֲבָטָם. די חז"ל זאגן (במדבר רבה פרשה י" סימן ו'), מה ראה
הקדוש ברוך הוא לשאול מִיִּשְׂרָאֵל הַלֵּב וְהַעֲיִנִים שִׁיְהִיו
אֲחֵרִיו? לִפִּי שֶׁהַעֲבִירָה תְּלוּיָה בָהֶם, הַעֲיִנִים רואות את
הַזּוֹנָה וְהַלֵּב מִהֲרַחֵר אֲחֵרֵיהֶּ וְכוּ'; די אויגן קוקן אויף
שמוץ, עקלדיגע נידערטרעכטיגע גויטעס וכו' וכו', און נאכדעם
צייט ער אויף זיך ארויף דעם יצר הרע, און דאס ברענגט
אים צו די ארגסטע זאכן וואס עס קען נאר זיין.

איבערדעם איז וואויל איז דעם מענטש וואס ער היט
זיינע אויגן, ווארום עס איז נישטא נאך אזעלכע
הייליגע אברים ביי א מענטש ווי די צוויי אויגן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן
רנ"ד), דאס די אויגן פון א מענטש זעהן שטענדיג
וואונדער איבער וואונדער, נאר עס גייט מיט אזא מין

שְׁנַעֲלֵקֵיט, אַז דער מַעֲנֵטֶשׁ כּאָפֶט נישט וואס ער האט געזעהן, ווארום ווען אַ מַעֲנֵטֶשׁ וואלט געכאפט וואס שטייט פאר זיינע אויגן און וואס מען קען זעהן אויף די וועלט, וואלט אים געכאפט א טרייסל און א ציטער וכו' וכו', נאר אַז דער מַעֲנֵטֶשׁ האט נישט קיין שכל זעהט ער נישט גארנישט.

מען זעהט, אַ מַעֲנֵטֶשׁ וואס היט נישט זיינע אויגן און ער קוקט אויף פֿרויען וכו' דער ווערט אינגאנצן משוגע, אזוי ווי עס שטייט (דברים כח) "וְהָיִיתָ מְשׁוּגָע מִמֶּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", מיט דעם וואס ער קוקט אויף פֿרויען ווערט ער פֿשוט משוגע, און עס איז אַ קראַנקהייט, און ווער ס'פאלט אריין אין דעם קראַנקהייט איז אים זייער שווער ארויסצוגיין פון דעם, און דאס ציט און שלעפט אים אריין טיפער און טיפער אין בלאטע, ביז ער פארלירט די וועלט און יענע וועלט, ער דרייט זיך ארום אן אַמונה וכו', ווארום ווען אַ מַעֲנֵטֶשׁ איז פוגם בברית פארלירט ער די אַמונה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"א) דאס ברית מיט אַמונה איז תלוי איינס אין אנדערן, ווען אַ איד איז זוכה און ער היט די אויגן, און ער ווערט נישט נכשל אין פגם הברית וכו' וכו', דעמאלט איז ער זוכה צו אַ ריינע לויטערע אַמונה, ער שפירט דעם בורא כל עולמים.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א'), אַז אַ איד דארף זיך צוגעוואוינען קוקן אויפן רוחניות

חיות אַלְקוּת וּוּאָס אִיז דָּא אִין די בְּרִיאָה, וּוּאָרוֹם דְּעַר בּוֹרָא
כָּל עוֹלָמִים אִיז מַחֲיָה די גַּאנְצֶע וועלט, דוּמֶם צוּמַח חַי
מְדַבֵּר אִיז אַ לְבוּשׁ לְגַבֵּי אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, און דָּאס אִיז
דְּעַר עִקָּר אִידִישְׁקֵיט, אַז דְּעַר אִיד זָאל שְׁפִירֵן אַז דְּעַר
בוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אִיז דָּא. שְׁטִיפֵי אִים נִישְׁט אַרויף אִין
הַיִּמָּל, עַר אִיז דָּא אויף די וועלט.

און דָּאס אִיז גַּעוּוּען די עֲבוּדָה פֿון אַבְרָהָם אָבִינוּ, דָּאס
עַר הָאָט מְנַלָּה גַּעוּוּען פֿאַר יַעֲרֵן אִיינעם אַז דְּעַר
בוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אִיז דָּא אויף די וועלט, ווי די חז"ל
זאָגן (ספֿרי הַאֲזִינָה), עַד שְׁלֹא בָּא אָבִינוּ אַבְרָהָם לְעוֹלָם, כְּבִיכּוֹל
לֹא הָיָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֶלֶךְ אֱלֹהִים עַל הַשָּׁמַיִם, אָבִינוּ
אַבְרָהָם הַמְּלִיכוֹ עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ; בִּיז אַבְרָהָם אָבִינוּ
אִיז נִישְׁט גַּעקוּמֶען כְּבִיכּוֹל הָאָט דְּעַר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים
גַּעוּוּעֲלִטִיגֶט נָאָר אִין הַיִּמָּל אִין אֲלֵע עוֹלָמוֹת, דָּא אונטן
אויף דְּעַר עֶרֶד הָאָט אִים קִינֶער נִישְׁט אַנְעֶרְקֶענט, אַבְרָהָם
אָבִינוּ אִיז גַּעקוּמֶען און הָאָט אִים מְפָרְסֶם גַּעוּוּען אִיבְּעֶרְאֵל,
אִיז יַעֲדֶער אִיינֶער הָאָט גַּעוּוִיסֶט אַז עִם אִיז דָּא אַ בּוֹרָא
כָּל עוֹלָמִים. און אזוי זאָגן די חז"ל (פֿראשִׁית רַבָּה פֿרָשָׁה מ"ג סִימָן
ז), אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם, אָנִי לֹא הָיָה
שְׁמִי נִיבֵר לְבְרִיּוֹתִי וְהַפְּרַת אֹתִי בְּבְרִיּוֹתִי, מַעֲלָה אָנִי
עָלֶיךָ כְּאִילוֹ אַתָּה שׁוֹתֵף עִמִּי בְּבְרִיּוֹתֵי שָׁל עוֹלָם; מִיר
הָאָט קִינֶער נִישְׁט אַנְעֶרְקֶענט, נָאָר דוּ הָאָסֶט מִיר מְפָרְסֶם
גַּעוּוּען אויף די גַּאנְצֶע וועלט, בִּיסְטוּ אַ שׁוֹתֵף אִין די
בְּרִיאָה.

זעהט מען פון דעם דאס גרויסקייט ווען א איד איז מנגלה
 דעם בורא פל עולםים פאר יעדן איינעם, און ער
 מאכט צונגעוואוינען אז מענטשן זאלן רעדן פון בורא פל
 עולםים, דער ווערט א שותף פאר די בריאה.

איבערדעם דארפסטו זיך זייער זייער שטארקן מיט דעם
 וואס דו דריקסט די הייליגע ספרים, ובפרט
 אויף אידיש, וואס דאס איז א מורא'דיגער זכות הרבים.
 ווער נישט מיד, וועסט זעהן דער בורא פל עולםים וועט
 דיך נישט פארלאזן, דאס איז די גרעסטע צדקה, אז וואויל
 איז דער איד וואס ער העלפט דיך מיט געלט, שטיצן
 זאלסט קענען דריקן די ספרים, און נאכמער וואויל איז
 איינעם וואס ער קויפט אפ ביי דיר צום ווינציגסטענס
 טויזענט ספרים אויף איינמאל, און ער געבט דאס פאר די
 מפיצים, און מיר וועלן זוכה זיין מפיץ זיין, ווייל מיר האבן
 נישט קיין דאגה פון מפיצים.

שטארק זיך זייער שטארק, און זע קיין שום זאך אין דער
 וועלט זאל דיר נישט אראפוארפן, וועט דיך גוט
 זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שלט

בעזרת השם יתברך יום שישי ערב שבת קודש לסדר כי תצא י' אלול ה'תשע"א
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הבחור היקר לי
מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען ביטערן בריוו, וואס דו
גיסט אויס דיין ביטערן הארץ וואס אויף דיר גייט
דורך וכו' וכו'.

איך מוז דיר זאגן אז ס'איז נאר דא איין עצה אקעגן דעם
יצר הרע, ווי די תנ"ל זאגן (קידושין ל:), בך הקדוש ברוך
הוא אמר להם לישראל, בני, בראתי יצר הרע ובראתי לו
תורה תבלין פנגרו; איך האב טאקע באשאפן א יצר הרע,
אבער איין עצה איז דא אים צו צופרעכן, דורך לערנען
תורה. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א), אז
דער יצר הרע מאכט משוגע א מענטש, ווארום מיט עבירות
ווערט מען משוגע, ווי די תנ"ל זאגן (פסח ג), אין אדם עובר
עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות; און וויפיל עבירות
ער האט אפגעטוהן אזוי פיל שטות גייט אין אים אריין,
נאר די עצה אים צו צופרעכן איז א שטעקן וואס דאס
איז די תורה, די תורה הקדושה איז אזוי ווי א שטעקן
וואס ס'צושלאגט דעם משוגענעם וואס ער טוט ווילדע זאכן;
די תורה הקדושה איז אזוי ווי א קמיע וואס מען הענגט
אויף, אויף א משוגענעם. און עס איז נאכנישט דא נאך א
זאך וואס עס צופרעכט דעם יצר הרע ווי לערנען משניות,

משנ"ה איז די אותיות נש"מ"ה, מיט לערנען משניות איז מען מוזבך זיין נש"מ"ה; משנה איז די אותיות משנה, אז מען לערנט משניות איז מען משנה זיין שלעכטן טבע וואס ער האט זיך צוגעוואוינט צו זינדיגן.

איבערדעם געב איך דיר אן עצה זאלסט זעהן נעמען א משניות און אנהייבן צו זאגן איין פּרק נאכן אנדערן, און מסיים זיין איין מסכתא נאכן אנדערן, ביז דו וועסט דורך זאגן גאנץ שישה סדרי משנה, זאלסטו אנהייבן נאכאמאל, און אזוי זאלסטו זיך פירן, וועסטו זעהן אז דאס וועט פון דיר ארויסרייסן דאס שלעכטס, דאס וועט פון דיר ארויסרייסן דעם ביטערן ברענענדיגן יצר הרע וואס ברענט אין דיר. ווען א איד זאל וויסן וואס הייסט זאגן משניות, וואלט ער זיך באפלייסט זייער שטארק. און אין דעם איז תלוי די גאולה, אזוי ווי די חז"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה ו' סימן א), אין כל הגלויות הללו מתבנסות אלא בזכות משניות; מענטשן פארנאכלעסיגן זייער שטארק דעם לימוד פון משניות, אפילו זאגן אליין משניות איז מטהר דעם נפש פון אלע שמוץ וואס האט זיך אין אים אנגעקלעבט.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, געם א משניות און הייב אן זאגן משניות, און וואס מער דו קענסט זאגן וועסטו זוכה זיין וועסט צוגעקלעבט ווערן צום בורא כל עולמים. איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, און שטארק זיך, לערן יעדן טאג אסאך פּרקים משניות, מער פון אלע לימודים.

אויף זאלסטו זייער מקפיד זיין זאגן יעדן טאג א "יום תהלים", ווארום דער תהלים איז איינגעטיילט אין זיבן חלקים, און וואויל איז דעם מענטש אז ער איז זוכה צו זאגן יעדן טאג א יום תהלים, און ער איז מסיים יעדע וואך גאנץ תהלים, ווארום דער תהלים איז איינגעטיילט כפי די טעג פון די וואך, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ע"ג), דאס תהלים איז מסוגל צו תשובה; אז וואויל איז דעם וואס ער איז עוסק אין זאגן תהלים, און דער הייליגער רבי האט אונז זייער געשטארקט אויף זאגן תהלים, דאס איז מקשר דעם מענטשנ'ס נשמה צו די עולמות העליונים, עס זעהט אויס פשוט וכו', אבער ברוחניות ווערט זיין נשמה צוגעקלעבט צו איר שורש וכו'. איבערדעם זאלסטו זעהן צו זאגן יעדן טאג א יום תהלים.

אויבעט זע מאך זיך א שיעור אין קיצור שולחן ערוה, כדי דו זאלסט זיין בקי בהלכה, זאלסט וויסן וויאזוי א איד דארף זיך פירן, ווארום די ערשטע זאך איז לערנען שולחן ערוה, און ביז דו וועסט ענדיגן ד' חלקי שולחן ערוה וועט נעמען א לאנגע צייט, איבערדעם איז זייער גוט זיך שוין מאכן א שיעור אין קיצור שולחן ערוה, זאלסט קודם וויסן ווי א איד דארף זיך פירן.

דער עיקר איז זאלסט גאר זיין פרייליך, דו זאלסט נישט צולאזן צו דיר די עצבות און די ביטערניש, און מיט שמחה קען מען קומען צו אלעם אין דער וועלט, ובפרט

צו טרעפן דעם זיווג, ווארום צו טרעפן זיין זיווג דארף מען האבן אסאך שמחה. זאלסט זיין א פרייליכער בחור, און אז מען איז פרייליך דעמאלט קען מען רעדן צום בורא פל עולמים, ווארום שמחה מיט אמונה גייען צוזאמען, ווארום ביים בורא פל עולמים דארטן הערשט נאר שמחה, ווען א איד איז פרייליך מיט דעם איז ער מגלה אז ער האט אמונה אין דעם בורא פל עולמים, און אלסדינג וואס עס גייט אויף אים דורך איז פון בורא פל עולמים, און ווען א איד גלייבט אז דער בורא פל עולמים איז דא מיט אים, דעמאלט עפענט ער אויף דעם מויל און ער רעדט צום בורא פל עולמים אויף פראסט אידיש, וואס דאס ווערט אנגערופן ביים הייליגן רבי'ן התבודדות, איבערדעם זיי נישטקוין בטלן, געוואוין זיך צו צו רעדן צום בורא פל עולמים, דערצייל אים אויס אלעס וואס עס גייט אויף דיר דורך, און בעט אסאך אויף שמחה, און דאס וועט דיך דערנענטערן דיין ישועה.

דאס וואס דו שרייבסט פון א ספר וכו' וכו' אז א מענטש זינדיגט זאל ער וויסן אז עס איז פון אויבן וכו' וכו'; חס ושלום צו זאגן אזעלכע דיבורים, דאס איז פפירות און אפיקורסות, דאס שטאמט פון משפילים וכו', א מענטש דארף וויסן אז ער האט געזינדיגט און ער האט געטוהן שלעכטס, און אויף דעם האט דער בורא פל עולמים באשאפן תשובה, מען קען תשובה טוהן, און די עיקר תשובה איז ווידיי דברים, זיך מתנוודה זיין און תרטה האבן

על הַעֲבָר, און מְקַבֵּל זיין זיך על לְהַבֵּא מֵעַר גִּישׁוּט טוֹהֵן, און דַּעֲמָאֵלֵט איז דַּעַר בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אִים מְקַבֵּל בְּתַשׁוּבָה, אָבַעַר צו זָאגן אז א זינד קומט פון אויבן וכו' וכו', דאס איז פֿירֻת און אפֿיקורסות, און מֵעַן דַּאָרף אַנְטְלוֹיפֿן פון אַזַעֲלֵכֶע דיעות נִפְסָדוֹת, דאס גייט אריין אין דַּעַם בְּלִבּוֹל וכו' פון יִדְעָה און בְּחִירָה וכו', וואס פון דַּאָרְטן ווערט מֵעַן פֿאַרְקְרֵאָבן בִּיז צו מינות און פֿירֻת, מֵעַן טָאָר אַזְאָגֵם גִּישׁוּט זָאגן און מִכָּל שְׁכָן גִּישׁוּט שְׁרִייבֿן, מֵעַן דַּאָרף זייער אַכְטוֹנִג געבן פון אַזַעֲלֵכֶע בִּיכַעַר וואס זיי רופֿן זיך סְפָרִים וכו', וואס זיי שְׁרִיבֿן אַזַעֲלֵכֶע פֿירֻת, א מֵעַנְטֵש דַּאָרף וויסן אִיךָ הָאָב געזינדיגט און הָאָב זיך גִּישׁוּט געקענט מתגבר זיין אויף מיין יִצֵר הָרַע וכו' וכו', און אִיךָ טו יַעֲצֵם תַּשׁוּבָה, אִיךָ הָאָב תִּרְטָה אויף אַלְסֵדִינֵג, אִיךָ ווייס אִיךָ הָאָב געטוהן שְׁלַעֲכָטֵם, אָבַעַר אִיךָ ווייס אז מֵעַן קען אַלְעַם פֿאַרְרַעֲכָטֵן, ווי דַּעַר הייליגער רַבִּי זָאגֵט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֶלֶק ב' סִימָן ק"ב), אַם אַתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל תֵּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן.

אז וואויל איז דַּעַם מֵעַנְטֵש וואס קערט זיך אום צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, דַּעֲמָאֵלֵט וועט אִים דַּעַר בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים מוֹחֵל זיין אויף אַלְסֵדִינֵג, און בְּפִרְט א בְּחוֹר אז עַר טוֹט תַּשׁוּבָה הַעֲלָפֵט אִים דַּעַר בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים טַרְעָפֿן זיין בַּת זוג, אזוי ווי דַּעַר הייליגער רַבִּי זָאגֵט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֶלֶק ב' סִימָן פא) אז דַּעַר עיקר וואס א מֵעַנְטֵש טַרְעָפֵט גִּישׁוּט זיין בַּת זוג דאס איז ווייל עַר הָאָט פּוֹגֵם געווען בְּבְרִית, אָבַעַר אז עַר זאל דאס פֿאַרְרַעֲכָטֵן, מֵרַעֲפֵט עַר גְּלִיךָ דַּעַם זיווג,

שְׂטאַרק זיך און פֿאַלג וואס איך האב דיר דא געשריבן
וועסטו זעהן א גרויסע ישועה.

איך בעט דיר נאכאמאל אז דו זאלסט נעמען א משניות
און זאלסט זאגן זייער אסאך פֿרקים משניות, וועסטו
געהאלפן ווערן שנעלער ווי דו רעכנסט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שמ

בעזרת השם יתברך יום שישי ערב שבת קודש לסדר כי תצא י' אלול
ה'תשע"א

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

דאס וואס דו פֿרעגסט מיר, פֿאַרוואס מען דאַרף פֿאַרן
צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, מוז איך דיר
זאגן, עס איז נאכנישט געווען א צדיק בזה העולם וואס
זאל מבטיח זיין אזא הבטחה ווי דער הייליגער רבי, וואס
ער האט בפירוש געזאגט, אז ווער ס'גלייבט אין מיר זאל
קומען צו מיר אויף ראש השנה, און אויסערדעם זאל ער
מאכן א בריוו ער זאל אויסרופן אז ווער ס'ווייל האבן א
גוט געפענטשט יאר זאל קומען צום צדיק רבי נחמן זי"ע
אויף ראש השנה, און אויב איינער איז געווען ביי אים אויף
ראש השנה מעג ער זיך פֿרייען אנאנץ יאר.

מָעַן זַעְהֵט אויב איינער האט אַ מִשְׁפֶּט, וואס טוט ער?
 ער זוכט אַ לוייער, און וואס מער די מִשְׁפֶּט איז
 האַרְבֵּער זוכט ער אַ גֵרֶעסערן לוייער, חֲלִילָה וְחַס אִז מָעַן
 האט אים באַשְׁטִימט טויט שְׁטְרַאָף, זוכט ער דעם גֵרֶעסְטן
 לוייער וואס עס איז נאָר דא אין דער וועלט, ער קוקט
 נישט אויף געלט, ער קוקט נישט אויף זיין ווייב און אויף
 זיינע קינדער, און אויף זיין טאטן און אויף זיין ברודער און
 אויף זיין שוועסטער, "ס'איז מיין לעבן", ער פאַרקויפט
 אלעס וואס ער האט און ער באַפֿט און פֿליט צו דעם
 גֵרֶעסְטן לוייער, און ער בעט זיך אַפְּשֶׁר אַפְּשֶׁר קענסטו מיך
 ראַטעווען פון טויט.

דא איז דא אַ צדיק, דער הייליגער רבי וואס ער האט
 צוגעזאגט, אז ווער עס וועט קומען צו אים אויף ראש
 השנה איז ער מבטיח אז ער זאל האבן א גוט געבענטשט
 יאר, איך האפט פאר אים אז ער וועט האבן א געזונט
 יאר א פֿרנסה'דיג יאר, און ער וועט האבן וואס ער וועט
 בעטן. מיר זעהן וואס עס גייט איבער אויף דער וועלט,
 ליידער עס איז נישטא קיין טאג וואס מען זאל נישט הערן
 קיין אומגליקן, ליידער הערן מיר שרעקעדיגע געשעהנישן
 וואס האט פאסירט: מענטשן זענען דערטראנקען געווארן,
 מענטשן זענען פארברענט געווארן, מענטשן זענען
 אומגעקומען מיט פארשידענע מחלות מיט חלאים רעים;
 און דא איז דא אזא רבי וואס ער האט מבטיח געווען מיט
 א הבטחה, אז ווער עס וועט קומען צו זיין ציון אין אומאן

אויף ראש השנה וועט ער אים טוהן א טובה, און וועט אים ארויסנעמען פון שאול תחתית, איז דען דא א שאלה אז מען דארף קומען צו אים? איז דען דא א שאלה וואס עס דארף אפהאלטן? אונדאי איז זייער שווער, אבער מען דארף וויסן אז מען קומט צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה פועל'ט מען דארטן אלע גוטע זאכן.

עס איז דא מופתים, מענטשן וואס דאקטורים האבן אפגעזאגט זייער לעבן, זיי זענען געקומען אויף ראש השנה צום רבי'ן, און זיי האבן דארטן זיך גוט אויסגעוויינט, און נישט אוועק פון ציון נאר געזעצן און געוויינט און געבעטן און געבעטן און געוויינט, זיי זענען צוריק געקומען געזונט. מענטשן וואס זיי האבן נישט געהאט קיין קינדער, זיי זענען געווען ביים הייליגן רבינ'ס ציון אויף ראש השנה זענען זיי געהאלפן געווארן.

איבערדעם ווייס איך נישט פארנוואס דארף מען אפהאלטן פון קומען צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, ס'איז דאך נישט געווען קיין צדיק אויף דער וועלט וואס זאל מבטיח זיין אזא הבטחה, ס'איז נאכנישט געווען קיין צדיק אויף דער וועלט וואס ער זאל מאכן א דגוש אז מען מוז קומען צו אים אויף ראש השנה.

דער הייליגער רבי אליין האט געזאגט, "כאטש אנדערע צדיקים האבן נישט מקפיד געווען אז מען זאל קומען צו זיי אויף ראש השנה, אבער איך בין יא מקפיד, איי

איז א קשׁיא פארוואס? פֿרענט מען ממילא אויף מיר
קשׁיות, איז נאך א קשׁיא, אָבער צו מיר דארף מען קומען
אויף ראש השנה.

איבערדעם וואויל איז דעם מענטש וואס ער פֿרענט קיינעם
נישט, ער נעמט זיין רענצעלע ער לייגט אריין
די טלית און תפילין, און עסן, און ער פֿארט צום הייליגן
רבין אויף ראש השנה.

יעדער געזעצטער מענטש וואס ער הערט די דיבורים ווי
דער הייליגער רבי האט אויגו געבעטן און געמאנט
אז מען זאל קומען צו אים אויף ראש השנה וועט פֿארשטיין
אז קיין שום אפהאלט קען אפהאלטן דעם מענטש פון קומען
צו אים אויף ראש השנה, ראש השנה איז מען דאך דן דעם
מענטש אויף אנאני יאר, ראש השנה שרייבט מען דעם
בודזשעט פון א גאנץ יאר; מענטשן דרייען זיך ארום אנאני
יאר מיט חובות, בשעת די חז"ל זאגן פֿל מזונותיו של אדם
קצובין לו מראש השנה, אלעס ווערט אפגעשריבן ראש
השנה, און דא איז דא א הייליגע רבי וואס ער האט געזאגט,
ווער ס'וועט קומען צו מיר אויף ראש השנה בין איך מבטיח
וועסט האבן א גוט געבענטשט יאר, וועסט האבן שפע ברכה
והצלחה; איז דען דא א נסיון נאך אזעלכע דיבורים?

איבערדעם וואויל איז דער מענטש וואס ער קומט ראש
השנה צום הייליגן רבין אין אומאן, און ער
קוקט נישט אויף קיין מענטש.

מֵעַן דַּאָרְף וויסן איין זאך, ראש השנה קומען צוזאם
 צענדליגער טויזענטער אידן פון די גאנצע וועלט, פון
 גאנץ ארץ ישראל, פון גאנץ יוראפ פון גאנץ אמעריקע, פון
 גאנץ זיד אמעריקע, פון סאוט אפריקע, פון אויסטראליע,
 פון דעם גאנצן כדור העולם קומען זיך צוזאם אידן, יעדער
 איינער מיט זיין אנדערן לבוש, מיט זיין אנדערן קולטור,
 מיט זיין אנדערע אויסזעהן, און מֵעַן דַּאָרְף וויסן אז אלע
 קומען דא זוכן א תיקון, איבערדעם דארף מֵעַן נישט שפעטן
 פון קיינעם נישט.

אויבעט דארף מֵעַן וויסן אז מֵעַן קומט נאר צום רבי'ן,
 ס'איז נישטא אזא זאך אז מֵעַן זאל גיין דאווענען
 אין א באשטימטן פלאץ, מֵעַן קומט צום הייליגן רבינ'ם
 ציון, ס'איז דא מנגינים פון אלע חסידות'ער פון אלע עדה'ם
 דאס האט נישט צוטוהן מיטן תיקון, דער תיקון איז צו זיין
 אין אומאן אין די ד' אמות ביים הייליגן רבי'ן און דארטן
 בעטן אויף פראסט אידיש וואס מֵעַן דארף, אז בזכות דעם
 הייליגן רבי'ן וואס ער האט צוגעזאגט אז ווער ס'וועט קומען
 צו אים ראש השנה וועט ער אים מתקן זיין מיט אזא
 תיקון וואס ס'איז נאכנישט געווען.

איך מיין אז ווער עס הערט די ווערטער וואס דער הייליגער
 רבי האט געזאגט איז שוין ביי אים נישט קיין שום נסיון.

זאל דער בורא כל עולמים העלפן אז דו זאלסט קומען
 אויף ראש השנה, זאלסט נישט קוקן אויף קיין שום

מוֹנֵעַ און מַעֲכָב, און זאַלְקֶט אויף בְּרַעַנְגֵן מיט דיר חֲבָרִים,
און זאַלְקֶט מִפְּרָסֶם זיין דַעַם עַנְיָן פון ראש השָׁנָה.

עַם אִיז דָא גאָר אַ נְקוּדָה, אַזוי ווי עַם קומען אַלע עַרְלִיי
מַעַנְטִשֵׁן דאַרף מַעַן וויסן אז אַיַעֲדֵר קומט אויף זיין
תִּיקוּן, מַעַן דאַרף זיך גִישֵׁט מִבְּלָבֵל זיין פון אַן אַנְדֵרֵן,
אַזוי ווי מַעַן קומט אִין אַ שְׁפִיטָאָל, אַ מַעַנְטִשׁ הָאָט צוּטוּהֵן
מיט די גִירָן, אַפִּגְעֵהִיטֵן זאַל מַעַן ווערן, און דער דאַקטער
הָאָט אִים גַעזאַגט דו זאַלְקֶט זיין אִין שְׁפִיטָאָל און אַיַך
וועל דו אַרויסנעמען די שְׁטִינְעֵר פון די גִירָן, עַר קומט
אִין שְׁפִיטָאָל, זַעֲהֵט עַר, דער אִיז בַּאנְדֵעזשִירט די קאַפּ
דער אִיז בַּאנְדֵעזשִירט די אויגן, דער אִיז בַּאנְדֵעזשִירט די
האַנט, דער אִיז די פִּיס, דער הָאָט אַיַנטֵערווינעם אִין די
האַנט, דַעַם גַעבט מַעַן בְּלוֹט טֵרענספִּיאזשען, טֵראַכט עַר
וואס האָב אַיַך דָא צו זוכן? אַיַך האָב דָא גִישֵׁט וואס
אַרײַנצוקומען, גַעב אַ קוק וואס דָא זַעֲהֵט זיך אויס, חַס
וְשָׁלוֹם אַ מְשׁוּנְעֵן הוּיז, גִייט עַר אַוועק, אִיז דַעַן דָא גאָר
אַ גֵרעסערע שוֹטָה ווי עַר? דו דאַרפֶסט זיך דאָר קומען
היילן דיַינע גִירָן, אַיַי די זַעֲהֵסט דאַרטן פאַרשִידענע עַרְלִיי
קֵראַנקע, דָאס הָאָט גִישֵׁט מיט דיר צוּטוּהֵן, יַעֲדֵר אַיַינער
קומט זיך היילן זיין מַחֲלָה. די זַעֲלִבֵע זאָר אִיז בִּיַים הייליגן
רַבִּינ'ס ציון, אַוודאי זַעֲהֵט מַעַן דאַרטן אַלע סאַרטן מַעַנְטִשֵׁן,
אַפֵער דָאס דאַרף דו גִישֵׁט מִבְּלָבֵל זיין, דו דאַרפֶסט קוקן
גאַר אויף דיַיַן גִשְׁמָה, אַיַך דאַרף האָבן אַ תִּיקוּן, וואס
הָאָב אַיַך מיט אַן אַנְדֵרֵן.

וְזַעַן דְּעַר מְעַנְטִישׁ נְעַמְט דָּאס אַין זיך אַרײַן איז עַר זיך
 נישט מְבַלְבֵּל פֿון קײַנעם נישט, אַוּדאִי איז דאַרְטן
 דא אַלע סאַרְטן עַרְלײַי מְעַנְטִישׁן, אַומְגֶּעוואונטִישענע גַעסֶט,
 אַפֶּער דָּאס איז נישט אַונְזֶער זאַך, ראש השנה איז דעם
 הייליגן רבינ'ס זאַך, ווער ס'קומט האט א תיקון, און מ'מילא
 דאַרף אײַך נישט קוקן אויף יענעם, אײַך דאַרף קוקן נאַר
 אויף מיר, אויף מײַן ווייב, אויף מײַנע קינדער, מַעַן הַעֲרַט
 נַעֲבֶעֱד אַזױפֿיל אַומְגֶּלִיקן יַעֲדן מָאָג, ראש השנה איז מַעַן
 דן דעם מְעַנְטִישׁ אויף א גאַנץ יאַר.

אַיַבְעֶרְדֶּעם וואויל איז דעם וואס ער קומט אויף ראש
 השנה, און ער וועט אַוּדאִי און אַוּדאִי פֿוּעֶלן
 א גוט געבֶּענְטִישט יאַר, אַרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, פֶּרְנָסָה בְּנִיקָל,
 קינדער, שידוכים, וואס מַעַן דאַרף הָאַבֵּן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שְׁמַא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁישִׁי עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י' אֱלוּל
 ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר

אַיַךְ הָאֵב דְּעַרְהאַלְטֵן דײַן בְּרִיוו.

אַיַךְ בַּעַט דִּיר זײַער דו זאַלְסֶט נישט זײַן צוּבְּרַאכֵן, ווארום
 דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן

ע"ח) "קײן יאױש איז גארנישט פארהאנדן", און ער האט געגעבן א שרײ מיט א טיפן קול "געוואלד, זייט אייך נישט מײאשו!", "קײן יאױש איז גארנישט פארהאנדן!", איבערדעם זיי נישט צופראכן, דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט אז מען קען אלעס פאררעכטן, און ער האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ז חלק ב' סימן ק"ט) אם אפיה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן; דאס וואס דו ביסט צופראכן, און דו שפירסט אז דו ביסט ווייט וכו' וכו', דאס ווייזט אז דו האסט גאך אמונה אין בורא פל עולמים, אנדערש וואלסטו נישט געווען צופראכן, און דאס איז אליין א געוואלדיגע התחזקות, דאס אליין וואס דו גלייבסט אז דו האסט געטוהן שלעכטס, דאס אליין וועט דיר העלפן אז דו זאלסט וויסן אז מען קען אלעס פאררעכטן.

זאלסט זייער מקפיד זיין יעדן טאג לייגן תפילין, עס זאל דיר נישט דורכגיין חלילה וחס א טאג אן תפילין, ווארום די חז"ל זאגן (מנחות מ"ד) "כל המניח תפילין זוכה לחיים", איינער לייגט תפילין האט ער לעבן, א גשמיות לעבן און א רוחניות לעבן; אלע צרות האט זיך ביי דיר אנגעהויבן פון זינט ס'איז דיר געווארן די מצוות קאלט וכו' וכו', און דו האסט זיך מחבר געווען מיט שלעכטע חברים, פון דעם דארפסטו אנטלויפן ווי מען אנטלויפט פון פייער, ווארום די שלעכטע חברים וועלן דיך נאכדעם באגראבן, און זיי וועלן דיר מסרן. איבערדעם בעט איך דיר זייער, געם זיך אין די הענט אריין.

איך האָפּ אז דו וועסט קומען אהער וועלן מיר רעדן
באַריכות, און איך וועל דיר זאָגן אין וואַסערע ישיבה
אריינצוגיין לערנען, נאר דערהאלט זיך און דו זאלסט זיין
פֿרייליך, וועט דיר אלעס גוט זיין.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שמב

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁשִּׁי עָרַב שְׁבֵת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּי תִצֵּא י' אֱלוֹל ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדּוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

זע זיך צו שטארקן און פארליר זיך נישט, וועסטו זעהן אז
דער בורא פל עולם וועט דיר נישט פארלאזן.

דער הייליגער רבי האט געזאגט, אז דער עיקר איז בזה
העולם התחזקות, און מיט דעם לשון האט ער געזאגט
"העיקר שקורין דערהאלטן זיך", דאס הייסט א איד דארף
זיך דערהאלטן אין די שווערסטע מצבים וואס עס גייט
אויף אים דורך, ווארום ס'איז נישטא קיין מענטש וואס עס
זאל נישט איבערגיין אויף אים עפעס אן איבערגייעכץ; דער
מיט שידוכים, דער מיט פרנסה, דער מיט קינדער, וכו',
וכו', און דער סוד פון איבערגיין דעם לעבן גרינגערהייט
איז זיך צו דערהאלטן, נישט זיך צופאלן פון קיין שום זאך.

אָנוּדַאי און אָנוּדַאי טוט דײַ וויי וכו' וכו', און אײַך פֿאַרשטײ
 דײַ זײער גוט וכו' וכו', אָבער דו דאַרפֿסט וויסן,
 וואס וועסטו זײן האָבן פֿון דעם אז דו וועסט ווערן צוגראָבן
 פֿון יעדע זאך? אז דו וועסט האָבן חלִישׁות הדעת? עס
 וועט דײַ נישט ברענגען צו קיין שום זאך, עס וועט דײַ
 פֿאַרדרייען מער און מער וכו' וכו'. אײַבערדעם פֿאַלג מיר,
 מאַך אַ גײע התחלה, געוואוין זײך צו צו רעדן צום בורא
 פֿל עולמים, און זאַלסט בעטן יעדע זאך וואס דו דאַרפֿסט
 האָבן נאר פֿון אים, וועסטו זעהן גרויסע ישועות.

געוואוין זײך צו צו לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספֿר "ליקוטי
 מוהר"ן" וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט אז
 זיין ספֿר איז אַתחלתא דגאולה, ווארום ווער עס לערנט
 און באַפֿלייסט זײך אין דעם הייליגן ספֿר "ליקוטי מוהר"ן"
 ווערט אים געעפֿנט דאס האַרץ און דער מוח, און ער הייבט
 אָן צו שפֿירן דעם בורא פֿל עולמים, און ס'ווערט געעפֿנט
 זיין מויל און ער הייבט אָן צו רעדן צום בורא פֿל עולמים
 אזוי ווי מען רעדט זײך אויס פֿאַר אַן אַמְתָּן גוטן פֿריינד.

און דער אַמְתָּן איז, אז דער בורא פֿל עולמים ווארט אויס
 אז אַיעדער איד זאל אים אויסדערציילן וואס אויף אים
 גייט דורך, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן
 חלק ב' סימן כ"ה) ווען אַ איד רעדט זײך אויס דאס האַרץ פֿאַרן
 בורא פֿל עולמים און דערציילט אים אַלסדינג וואס אויף
 אים גייט דורך, פֿון דעם ווערט "שעשועים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת

שְׁלֵא עָלוּ שְׁעֵשׂוּעִים בְּאֵלוּ מִימֹת עוֹלָם", ווען מָעַן זַעֲהֵט דִּי ווערְטער וואס דער הייליגער רבי האט אָנגעצייכענט, אז ווען א איד רעדט זיך אויס דאס הארץ פארן בורא פל עלמים ברענגט ער ארויף אין הימל אָנעלכע שְׁעֵשׂוּעִים וואס עס איז נאך קיינמאל נישט ארויפגעגאנגען, כאפט א ציטער און א פחד ווי גרויס תפלה און בקשה און שיחה בינו לבין קונו איז.

און מָעַן קען דאס פארשטיין פשוט, ווארום יעדער איד איז באשאפן געווארן פאר אן אנדערע זאך אויף די וועלט, און ער דארף אויספירן אן אנדערע נקודה, ווארום צוויי מענטשן זעהן נישט אויס איינער ווי דער צווייטער, ווי די תו"ל זאגן (ברכות נח.) שאין דעתם דומה זה לזה ואין פרצופיהן דומים זה לזה; איז ממילא יעדער איינער האט זיינע איבערגעניעכץ און זיינע צרות און זיינע יסורים און זיינע פארפלאנטערניש וואס ער פארפלאנטערט זיך בזה העולם וכו' וכו'; ער האט זיך זיינע ירידות און זיינע נפילות וכו' וכו', און פון דארטן קומט ער רעדן צום בורא פל עלמים, דאס איז א חידוש וואס קיין מלאך און קיין שרף און קיין רוחניות באשעפעניש קען דאס נישט באווייזן, נאר א איד וואס איז אויף די וועלט און ס'גייט אויף אים איבער שווערע ביטערע נסיונות, און ער וויינט זיך אויס פארן בורא פל עלמים, און ער זאגט רבונו של עולם, איך קען שוין נישט איבערטרעגן דעם ברענגענדיגן יצר הרע וואס עס ברענגט אין מיר וכו' וכו', און ער וויינט זייער שטארק וכו' וכו'.

מָעַן קָעַן זײַךְ גַּיִשׁט פֿאַרשטעלן וואָס דאָס טוט אויף אויבן
אין אלע עולמות.

איבערדעם פֿעט איך דיר זייער, נעם זיך אין די הענט
אריין, און זיי פֿרייליך, וואָרום דער הייליגער
רבי האָט געזאָגט אז דער עיקר איז שמחה, אז וואויל איז
דעם וואָס לייגט צו אן אויער צו די דיבורים, וועט אים
גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

זאלסט האָבן אַ לעכטיגן טאָג און אַ פֿרייליכן תּמיד

שמוג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִבֵּא לְאוֹמָאן י"ב אֱלוּל ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבֹרֵךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר
אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

זַע זײַךְ צו דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן מִיט אַלע בּוֹחוֹת. דאָס גְּרוֹיִסְקִיִּט
פּוֹן אַ אִיד אִיז ווען ער קען זיך דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן מִיט אַלְצֵדִינג
וואָס עס גייט אויף אים דורך, ווי דער הייליגער רבי האָט
געזאָגט, "הַעִיקָר שְׁקוֹרִין דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן זײַךְ", און ער אליין איז
גַּיִשׁט גַּעקוּמֵען צו זיין זאך נאר ווייל ער האָט זיך דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן.

זײַסן דאַרפֿסטו וויסן אז יעדן איד פֿראַבירט מָעַן אויס מִיט
אַנְדֶּערע פֿרוּאווינגען, מָעַן וויל זעהן וויאזוי ער וועט
זיך דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן מִיט אַמוֹנָה פֿשוּטָה אין דעם בּוֹרָא כֹּל

עולמים. עם איז נאכנישט געווען קיין איין צדיק בזה העולם וואס מען האט אים נישט אויסגעפרואוויט קודם, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות התנשאות חלק ב' סימן ב') אין הקדוש ברוך הוא נותן גדולה לאדם עד שבודקו בדבר קטן; מען פראבירט אים יעדן מענטש מיט אן אנדערן פראווינג. איבערדעם דארף מען זיך דערהאלטן מיט פשוטע אמונה, וויסן אז קיין שום זאך ווערט נישט געטוהן אליין, נאר יעדע זאך ווערט געפירט פון אויבן, איז דא איין עצה נאר זיך אומקערן צום בורא כל עולמים, און בעטן ער זאל זיין שטארק אין אמונה, און קיין שום זאך זאל אים נישט אריינברענגען חלילה וחס אין קיין שום ספיקות.

דער הייליגער רבי האט אונז בפירוש געזאגט, אז פאר משיח וועט קומען וועט זיין די שווערסטע ביטערסטע נסיונות אין זיך האלטן אין אמונה פשוטה, נישט מיטגעשליעפט ווערן מיט אלע בפירות און אפיקורסות פון "בוחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה", וואס היינט דארף מען אן אויסטערלישן התחזקות, ווארום מענטשן רעדן פון אלצדינג נאר נישט פון בורא כל עולמים, עם איז מקויים געווארן וואס דער גביא זאגט (רמיה ז' כ"ח) "אברהם האמונה ונברתה מפיהם", ווארום איינס איז תלוי אין דעם אנדערן, אז מען רעדט נישט פון אמונה האט מען נישט קיין אמונה. ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן מ"ד) "אמונה איז תלוי אין דעם מענטש'ס מויל, ווען א איד רעדט שטענדיג פון אמונה דאס שטארקט אים די אמונה,

אזוי ווי עס שטייט (תהלים פ"ט) "אודיע אמונתך בפני", ווארום מיט דעם וואס מען רעדט אמונה דאס איז אליין אמונה, א איד דארף זיך צוגעוואוינען שטענדיג צו רעדן פון דעם בורא פל עולמים, און דאס וועט אים שטארקן די אמונה, ווי ס'שטייט (תהלים קט"ז) "האמנתי כי אדבר", און אויף דעם דארף מען זייער זיך שטארקן, שטענדיג מזכיר זיין דעם בורא פל עולמים ביי יעדע געלעגנהייט, און אזוי ווערט געשטארקט די אמונה, און וויפער א איד האט אמונה אין בורא פל עולמים קען ער זיך דערהאלטן אויף אלצדינג וואס עס גייט אויף אים דורך, אז וואויל איז דעם וואס ער איז שטארק אין אמונה.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

דשׂמ

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פי תבא לאומאן י"ג אלול ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זאלסט וויסן אז צו זיין ביים הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה אין אומאן איז די גרעסטע זאך, ווי ער אליין האט געזאגט מיט דעם לשון, "וואס זאל איך אייך זאגן, קיין גרעסערס פון דעם איז נישט פארהאנדין", איבערדעם זע צו טוהן אלע פעולות שבעולם אנצוקומען

אויף ראש השנה צו אומאן, איך ווייס אז דו האסט גרויסע
 מניעות, אבער איך מוז דיר זאגן אז איעדער איינער וואס
 קומט אויף ראש השנה אין אומאן האט אויסטערלישע
 מניעות. עס קומען זיך צוזאם צענדליגער טויזענטער אידן
 בן ירבו אן א גוזמא, פון אלע שיכטן וכו', און יעדער
 עקסטערער באזונדער האט זיך זיינע מניעות, עס איז ממש
 נישטא קיין איין מענטש וואס ער קומט אויף ראש השנה
 אין אומאן צום הייליגן רבי'ן וואס ער זאל נישט האבן
 גרויסע מניעות, יעדער איינער כפי זיין ענין; רעד זיך נישט
 איין אז נאר דו האסט מניעות, יעדער איינציגער באזונדער
 האט זיך זיינע מניעות.

איבערדעם זע צו טוהן אלע פעולות שבעולם צו צוברעכן
 אלע מניעות, און קום צו פארן אויף ראש
 השנה אין אומאן צום הייליגן רבי'ן וועסטו פועל'ן א גוט
 געבענטשט יאר, ווארום דער צדיק האמת ער איז דער
 מליץ יושר; ווארום וויסן דארפסטו וויסן אז ראש השנה
 דעמאלטס איז דער יום הדין וואס מען איז דן דעם מענטש
 אויף א גאנץ יאר, און ליידער האבן מיר געזעהן וואספארא
 שווער יאר איז געווען אויף דער גאנצער וועלט, אש ומים
 פשוטו במשמעו, עס איז פארשווענקט געווארן גאנצע טיילן
 פון דער וועלט, עס איז פארברענט געווארן גאנצע וועלדער
 און פעלדער, און ליידער זענען אסאך פון אחינו בני ישראל
 אומגעקומען זייער טראגיש, ממש ווי מען זאגט אין די
 תפלה "מי באש", "ומי במים", וכו', וכו', און דאס איז

אלעם שוין אָנגעשריבן געווען ראש השנה, איבערדעם פֿארט מען ראש השנה צום צדיק האַמת וואס ער האט צוגעזאָגט דאס ווער עס וועט קומען צו אים אויף ראש השנה גאראנטירט ער אים א גוט געבענטשט יאר, און ער וועט ווערן אפֿגעהיטן פון אלעם שְׁלַעַכְטִים.

די חז"ל זאָגן (בִּרְיָה ט"ז) פֿל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה; מען שרייבט אָפּ דעם בודזשעט פון אַ מענטש אויף אַ גאנץ יאר וויפיל ער וועט האָבן וכו', און וויפיל ער וועט פֿארלירן וכו', און ליידער דעם יאר האָבן הונדערטער טויזענטער אידן פֿארלוירן די פֿרנסות וכו' וכו', איבערדעם לוינט זיך צו זיין ביים הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, וואס ער האט צוגעזאָגט אז ווער עס וועט זיין ביי אים אויף ראש השנה קען ער זיך פֿרייען אַ גאנץ יאר, ווארום ער וועט האָבן אַ גוט געבענטשט יאר. איז נישט קיין וואונדער וואס יעדער מענטש האט אזויפיל מניעות צו קומען צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, ווארום דער סמ"ך מ"ם וויל נאר זעהן ווי אידן פייניגן זיך וכו' וכו'; איבערדעם זיי נישט קיין בְּטֻלָּן! באַפּ דיין פֿעקל און קום צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה.

דער הייליגער רבי האט צוגעזאָגט אז "אויף הוצאות אויף אהין און צוריק, ווער ס'קומט צו מיר אויף ראש השנה גאראנטיר איד", איבערדעם קענסטו פֿאררן געלט פֿאר אַ טיקעט, און קומען, און דער הייליגער רבי וועט דיר דאס צוריק באַצאלן.

אִיךְ הָאָרֶץ אִז דו וועסט מיר פֿאלגן, און דו וועסט נישט
תְּרַטֵּה הָאָבֶן.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א גוט געבענטשט יאר

שמה

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פי תבא לאומאן י"ג אלול ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר
אִיךְ הָאָב דַּעֲרֵהאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

זאלסט וויסן אז בְּרַסְלָבֶער חסידות שטייט נישט איין ביי
קײן מענטש נישט, עס איז א גרויסער דמיון וואס
מען רעדט זיך איין אז דער איז א מנהיג וכו', און יענער
איז א מנהיג וכו', ווארום דער רבי שטייט נישט איין ביי
קיינעם נישט, און קיינער קען נישט זאגן קיין דיעות וכו',
נישט ווי ס'פירט זיך היינט אז עס איז דא זעלבסט געקרוינטע
מנהיגים וכו' וכו', און דער הייליגער רבי האט שוין געזאגט
(ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) אז עס איז דא מנהיגים וואס זיי
קענען זיך אליין נישט פירן, איז וויאזוי קענען זיי פירן
אנדערע? בְּרַסְלָבֶער חסידות איז תלוי נאר וויפיל מען
לערנט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, מען דארף אזויפיל חזון
דעם "ליקוטי מוהר"ן" ביו מען קען עס אויסענווייניג פשוט
במשמעו, וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א'
סימן קצ"ב) פֿניו שכלו ונשמתו איז פארשטעקט אין זיין ספר;

קומט אויס וואס מער מען לערנט זיין הייליגן ספר, אזויפיל
 געמט מען אין זיך אריין זיין פנים און זיין שכל און זיין
 נשמה, און ער האט בפירוש געזאגט (חיי מוהר"ן סימן שמ"ו) אז
 זיין ספר "לקוטי מוהר"ן" איז אהתחלתא דגאולה, און "אז
 עם איז שוין ארויסגעקומען אויף דער וועלט, וויל איך אז
 מען זאל עם אסאך לערנען, ביז מען זאל עם קענען
 אויסענווייניג". און עם איז זייער וויכטיג אז מען זאל זיך
 מאכן צוויי שיעורים אין זיין ספר "לקוטי מוהר"ן". איינס,
 לערנען זייער אסאך שיעורים בקיאות ביז ער זאל עם קענען
 אויסענווייניג, און צוויי, ער זאל זיך מאכן א שיעור לערנען
 שטייטעלעך בעיון גמור, ווארום ס'איז דא אין זיין ספר
 וואונדערליכע עמקות.

דאס הייסט ברסלבער חסידות! ווער ס'איז א מתמיד און
 באפלייסט זיך אין לערנען "לקוטי מוהר"ן", און
 פארשטייט זיך אז ער איז בקי אין זיינע הייליגע שיחות
 וואס איז געדריקט אין "שיחות ה'ר"ן" און אין "חיי מוהר"ן".

איבערדעם זאלסטו נישט האבן קיין התפעלות פון די
 זעלבסט געקרוינטע מנהיגים, וואס זיי זענען
 פשוטע לצים וכו' וכו'. רבי אברהם בן רבי נחמן ז"ל פלעגט
 שטענדיג נאכזאגן פון זיין גרויסן פאטער רבי נחמן טולטשינער
 ז"ל, אז אין רבינ'ס זאך איז אויכעט דא מפורסמים של
 שקר. ליידער זענען דא אויף דער וועלט אזוי גערופענע
 פירערס וואס זיי זענען פארפירערס, די זעלבע זאך איז דא

צװישן בֶּרֶסֶלְבֶּער חֲסִידִים, װאס זײ רױפן זיך פֿירערס, און זײ זענען פֿארפֿירערס, דעם כָּלֵל זאַלסטו נעמען בײ דיר גוט גוט, װער עס קען נישט דעם הייליגן רבינ'ס ספֿרים קלאַר יִשָּׂר וְהַפּוּד, דער איז א גרויסער בעל דמיון, און פון דעם דארפֿסטו זיך זייער אכטונג געבן, ער קען דיך גוט פֿארפֿירן וכו', ובפֿרט בענגני קבלה וכו' דארטן קען מען גאר פֿארפֿירן א מענטש וכו'.

איבערדעם געוואוין זיך צו צו זיין א פֿשוטער ערליכער איד, אסאך רעדן צום בורא כל עולמים אויף פֿראסט אידיש, װאס דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) אז דער עיקר װאס ער איז געקומען צו זיין גרויסע מדרגה איז גאר געווען ווייל ער האט זיך געפֿירט ווי א פֿראסטיק, דאס הייסט ער האט זיך געפֿירט בתמימות ופֿשיטות, גערעדט זייער אסאך צום בורא כל עולמים אויף אידיש, און געזאגט אסאך תהלים, און ער האט בפֿירוש געזאגט "ווען איך זאל וויסן אין דער יוגנט צו װאס מען קען קומען דורך התבודדות", דאס הייסט רעדן צום בורא כל עולמים אויף פֿראסט אידיש, "וואס איך האב געטוהן א גאנץ יאר וואלט איך געטוהן אין איין טאג", און ער האט זייער געבענקט נאך די עבודה פון תמימות ופֿשיטות, אסאך צו רעדן צום בורא כל עולמים אויף אידיש, אזוי ווי א פֿראסטער פֿשוטער מענטש.

זאַלסט זעהן זיך מוסר נפש זיין יעדן טאג גיין אין מקוה, ווארום ווען דער גוף טובלט זיך דא אונטן, דעמאלטס

טובלע זיך די נשמה אויבן. און זאלסט מקפיד זיין דאווענען אלע דריי תפילות שחרית מנחה מעריב מיט מגן דייקא. און זאלסט לערנען יעדן טאג חומש רש"י מיט תרגום. און זאלסט זיך מאכן א שיעור אין משניות בסדרן. לערנען א פרק נאך א פרק וכו' וכו'. ביז דו וועסט מסיים זיין ששה סדרי משנה זאלסטו אנהייבן נאכאמאל. און אזוי זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין גמרא לערנען בסדרן א דף נאך א דף, אנהייבן פון מסכת ברכות און מסיים זיין, און אנהייבן מסכת שבת וכו' וכו', ביז דו וועסט ענדיגן גאנץ ש"ס, און אזוי זאלסטו אויכעט מאכן זיך א שיעור אין טור בית יוסף שולחן ערוך בסדרן, וועסט ענדיגן אורח חיים זאלסטו אנהייבן יורה דעה, און ווען דו וועסט ענדיגן יורה דעה זאלסטו אנהייבן אבן העזר, אז דו וועסט ענדיגן אבן העזר זאלסטו אנהייבן חושן משפט, אזוי זאלסטו זיך פירן דיין גאנץ לעבן, לערנען בסדרן דייקא על פי סדר דרך הלימוד פון דעם הייליגן רבי'ן, (עין שיחות הר"ן סימן ע"ט), און אזוי זאלסטו אויכעט לערנען זוהר און תיקונים וכו' וכו', וועסטו זעהן וואסערע טעם דו וועסט האבן אין לעבן, נאר לאז זיך נישט פארפירן פון קיינעם נישט.

זאלסט בענטשן אין א סידור דייקא, וואס דאס איז א סגולה אויף עשירות. זאלסט ליינען קריאת שמע שעל המיטה בפי נוסח האריז"ל, וואס דאס איז א סגולה מען זאל זיך מוחל זיין אלע עוונות.

דער עיקר זאלסטו שטענדיג זיין פרייליך, און פרייליך מאכן
 אנדערע אידן, וואס דאס איז דער גרעסטער מצוה
 וואס עס קען נאר זיין, אליין פרייליך זיין, און פרייליך
 מאכן אנדערע אידן, ווארום שמחה דאס איז די קדושה.
 זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א גוט געבענטשט יאר

שמו

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פי תבא לאומאן י"ג אלול ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זאלסט וויסן אמונה איז זייער א האקעלע זאך, דאס
 הייסט מען דארף זייער אכטונג געבן אויף די
 הייליגע אמונה, מען דארף גלייבן אין בורא פל עולמים
 בתמימות ופשיטות אז ער פירט די גאנצע וועלט בהשגחה
 פרטיות, ווי די חז"ל זאגן (חולין ט) אין אדם נוקף אצבעו
 מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; א מענטש
 כאפט נישט קיין קלאפ אין דעם קליינעם פינגער איידער
 מען רופט קודם אויס אין הימל, אזוי ווייט איז דער השגחה
 פרטיות. און דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט אונז
 געלערנט דאס אפילו א בלעטל פון א בוים פאלט נישט
 אראפ אן השגחה פרטיות וכו' וכו', און דאס דארף מען
 גוט אריינגעמען אין זיך.

אָבֵעֵר פֿון די צווייטע זייט דאָרף מָען זייער אַכטונג געבן פֿון מינים און אַפּיקורסים, און מָען דאָרף זיך פֿון זיי זייער דערנווייטערן, און מָען דאָרף וויסן אז פֿון רשעים קומט נישט ארויס קיין גוטס, ווי עס שטייט (שמואל א' כ"ד י"א) "מִרְשָׁעִים יֵצֵא רָשָׁע וְיָדִי לֹא תִהְיֶה בְּדָךְ", דאס הייסט פֿון רשעים קומט נישט ארויס קיין גוטס וכו', נישט ווי מָען פֿאַרבלענט היינט די אויגן אז דורך די פֿאַרשאַלטענע רשעים וואס זיי גלייבן אין גארנישט וכו', זיי זענען עוקר די תורה הקדושה און די מצוות פֿון אידישע נשמות וכו', דורך זיי וועלן אידן האבן א ישועה וכו', אז אַך און ווי צו טראכטן אזוי וכו'.

א מענטש דאָרף וויסן אויב ער האט געזינדיגט דאָרף ער תשובה טוהן, און דער עיקר תשובה איז תרטה על העבר און קבלה על להבא, און זיך מתוודה זיין, דאס הייסט תשובה, אָבֵעֵר נישט זאגן דיעות נפסדות אז אויב ער האט געזינדיגט האט מָען אזוי געוואלט פֿון הימל וכו', דאס איז מינות און אַפּיקורסות, אַזעלכע דיעות נפסדות לאבן און שפּעטן אפֿ פֿון שֶׁכֶר וְעוֹנֵשׁ וכו', איבערדעם האט דער הייליגער רבי זייער אסאך גערעדט פֿון אמונה פשוטה, א איד דאָרף זיך שטאַרקן אין פשוטע אמונה, און וויסן אז דער בורא פֿל עולמים איז דא, און ער זאל נישט מסית דעת זיין פֿון אים, און אויב חלילה וחס ער פאלט דורך וכו' וכו', זאל ער גלייך לויפן און טובל'ען זיך אין מקוה, און געבן א פרוטה לצדקה, און זאגן די צען קפיטלעך.

תהלים וואס דאס ווערט אנגערופן "תיקון הכללי", און זיך
 גוט אויסוויינען פאר'ן בורא פל עלמים אויף דעם וואס ער
 איז נכשל געווארן וכו', און זאל זאגן די תפלה פון הייליגן
 רבי נתן ז"ל וואס איז געדריקט נאך דעם תיקון הכללי,
 וואס דארטן זעהט מען וואס הייסט תשובה, ווי ער קלאגט
 און וויינט "אוי לי וי לי", וכו' וכו', "כי אני בעצמי החייב
 והפושע אפילו בהמקרות שנגדמנו לי בשוגג, כי לא שמרתי
 את המחשבה כלל והרהרתי ביום, עד שבאתי לידי טומאה
 בליילה, ועל ידי זה קלקלתי מה שקלקלתי, ונרמתי מה
 שגרמתי, ושחתתי מה ששחתתי. אוי אוי אוי, אויה על נפשי,
 אוי לנפשי, כי גמלתי לי רעה. מה אומר, מה אדבר, מה
 אצטדק. מה אומר, מה אדבר, מה אצטדק. האלהים מצא
 את עוונתי. הנני לפניך באשמה רבה, הנני לפניך מלא בושה
 ובלוזה, מלא טינופים ולבלזכים, מלא תועבות רעות, ואין
 שום לשון בעולם שאוכל לבנות בו עוצם הרחמנות שיש
 עלי, כי רע זמר, כי נגע עד הנפש, מר לי מאד, אבי
 שבשמים. מר לי מאד, רבון כל העולמים. ראה אנחתי
 ואנקתי, כי נפשי מרה לי מאד, עד אשר איני יודע אף
 אני יכול לחיות מעוצם מרירות נפשי, אשר עד גבהי שמים
 גייע, כי קצתי בחי, למה לי חיים באלה, חיים מרים ומרורים
 ממנות, את קובעת בום התרעלה שתית, מצית נפשי", זעהט
 מען פון דעם אלעם, אז א מענטש דארף וויסן אויב ער
 האט געזינדיגט דארף ער תשובה טוהן, און וויינען און
 בעטן פון דעם בורא פל עולמים אז ער זאל אים מוחל

זיין, אָבער נישט זאָגן אָזעלכע מינות און אָפיקורסות אז פון אויבן האט מען געפירט אז ער זאל זינדיגן וכו' וכו', רחמנא לישזבן פון די פארקרימטע דיעות.

איבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן פון אמונות פוזביות, וואס דער הייליגער רבי האט אויף דעם זייער מזהיר געווען, מען דארף אוועקגיין פון מינים און אפיקורסים און נישט האבן מיט זיי גארנישט צו טוהן, און מען דארף זיך דערווייטערן פון אלע פארפוילטע וכו' זינגערס און שפרינגערס און שפילערס וואס מאכן נאך די גוים, אפילו זיי זענען פארשטעלט ווי חסידישע אינגעלייט, דאס איז אן אפענע וועג אריינצופאלן אין שאול תחתית ומתחתיו, און דער הייליגער רבי איז געווען קעגן דעם, אזוי ווייט אז ער האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ג') אז מען הערט נאר א ניגון פון א מנגן רשע שאדט דאס אים שוין אין אידישקייט, איבערדעם דארף מען אסאך בעטן דעם בורא כל עולמים ער זאל האבן א ריינע אמונה, עס זאל נישט זיין אריינגעמישט קיין דיעות פוזביות וכו' וכו'.

אז וואויל איז דעם וואס לערנט אסאך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, וועט ער זעהן וואס הייסט אמת'ע אמונה.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א גוט געבענטשט יאר

שְׁמוֹ

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פי תבא לאומן י"ג אלול ה'תשע"א
 שלום וברכה אל הפחור היקר לי מאד ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זאלסט נישט זיין צופראכן, ווארום דער סמ"ך מ"ם
 פארלייגט זיך אויף דיר, דיך אריינצואווארפן אין
 יאוש און אין דיפרעסיע וואס דאס איז אבי אבות הטומאה,
 א איד דארף שטענדיג פרייליך זיין, און נישט אומזיסט
 זאגן מיר יעדן אינדערפרי א ברכה "שלא עשני גוי",
 יעדער איד איז פול מיט מצוות, ווי די חז"ל זאגן (רושלמי
 ברכות פרק ט' הלכה ה') תני בשם רבי מאיר אין לך אחד
 מישראל שאינו עושה מאה מצוות בכל יום. קורא את
 שמע ומברך לפניו ולאחריו, ואוכל את פתו ומברך
 לפניו ולאחריו, ומתפלל שלשה פעמים של שמונה עשרה
 וחזר ועושה שאר מצוות ומברך עליהן. וכן היה רבי
 מאיר אומר אין לך אדם בישראל שאין המצוות מקיפות
 אותו: תפילין בראשו, ותפילין בזרועו, ומזוזה בפתחו, מילה
 בבשרו, ארבע ציציות בטליתו מקיפין אותו; הוא שדוד
 אומר (תהלים קי"ט) "שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך",
 וכן הוא אומר (תהלים לד) "חונה מלאך ה' סביב ליראיו
 ויחלצם"; און מיט דעם דארף זיך יעדער איד פרייען
 איערן טאג, און מיט דעם ווייזט ער אז זיין הארץ איז
 לויטער מיט אמונה, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט

(ספר המדות אות שמחה סימן א') בְּשֵׁאֲדָם עוֹשֶׂה מְצוּה בְּשִׂמְחָה
בְּיָדוֹעַ שְׁלָבוֹ שְׁלָם לְאַלְקִיּוֹ.

א איד דארף שטענדיג פרייליך זיין מיט די מצוות וואס
ער איז מקיים יעדן טאג, און שמחה איז מרחיב דעם
דעת און דעם שכל, אז וואויל איז דעם איד וואס ער איז
שטענדיג פרייליך, וואס דאס ברענגט אים צו די העכסטע
מדרגות, ווי דער האר"י הקדוש האט מגלה געווען פאר
זיין הייליגן תלמיד רבי חיים וויטאל ז"ל אז ער איז געקומען
צו זיינע הויכע מדרגות נאר מחמת שמחת המצוות, ווען
ער האט געטוהן א מצוה איז ער געווען אזוי פרייליך אזוי
ווי איינער איז פרייליך ווייל מען האט אים געגעבן די
גאנצע געלט פון די וועלט, איז ער דאך אונדאי פרייליך
וכו', דאס קומט נישט צו די שמחה וואס ער האט געהאט
ביי מקיים זיין איין מצוה; זעהט מען פון דעם וואס הייסט
שמחת המצוות.

און דער הייליגער רבי האט אונז מגלה געווען (ליקוטי מוהר"ן
חלק א סימן כ"ד) אז אפילו א מענטש ליגט שוין אין שאול
תחתית ומתחתיו וכו' וכו', אפער אויב ער איז מקיים א
מצוה בשמחה, קען ער ארויס גיין - נישט נאר פון שאול
תחתית וכו', נאר ער קען ארויסגיין פון עולם העשייה און
גיין אין עולם היצירה אין עולם הבריאה ביז ער וועט
אנקומען אין עולם האצילות און משיג זיין רוחניות חיות
אלקות בבחינת מטי ולא מטי וכו' וכו', דאס הייסט מרוב

שלמחה וואס ער וועט האבן ביי מקיים זיין א מצוה וועט
אין לייכטן עצם עצמיות אלקותו יתברך.

איבערדעם בעט איד דיר: זיי נישט קיין בטלן, לאז דיך
נישט איבעררעדן פון קיין טיפיש אדער גאר
וכו' וכו', אז דו האסט שוין נישט קיין תקנה וכו' וכו'!
דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן
ע"ח) אז עס איז גאר קיין יאוש נישט פארהאנדן, און ער
האט געשריגן מיט א טיפן קול, "גיוואלד זייט אייך נישט
קניאש", ווארום דער סמ"ך מ"ם וויל צוברעכן דעם מענטש,
און אריינברענגן אין אים א יאוש וכו', א צובראכנקייט אז
ער האט שוין נישט קיין תקנה וכו' וכו', און דאס איז
אלעס נארישקייטן, ווארום דער בורא פל עולמים איז אן
אב הרחמן, און פל זמן א מענטש לעבט קען ער אלעס
פאררעכטן אויב ער טוט תשובה, און דער עיקר תשובה
איז ווידוי דברים, זיך אויסרעדן דאס הארץ פארן בורא פל
עולמים אויף פראסט אידיש, און די חז"ל זאגן (תורת פהנים
בחוקות) שמיד שיהם מתוודים על עונותיהם מיד אני חוזר
ומרחם עליהם שנאמר (ויקרא כ"ו) "והתוודו את עונם ואת עון
אבותם במעלם אשר מעלו"; אז וואויל איז דעם וואס ער
פאלגט דעם הייליגן רבי'ן וועט אים גוט זיין אויף די וועלט
און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א גוט געבענטשט יאר

שְׂמֵחַ

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תבא ט"ו אלול ה'תשע"א
 שלום וברכה אל האברך הנקר לי מאד ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער שטארק אז דו האסט זוכה געווען צו
 אזא זכות היינט ענדיגן פינף-און-דרייסיג מאל ששה
 סדרי משנה. עם איז נישטא קיין ווערטער מסביר צו זיין
 דער גרויסער זכות פון מסיים זיין אפילו איין מאל ששה
 סדרי משנה, ווארום וואס בלייבט דעם מענטש? נאר דאס
 וואס ער האט ארויסגעכאפט בזה העולם טוב אמיתי ונצחי.

די חז"ל זאגן (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של
 תורה? במי שיש בידו תבילות של משנה. און עם
 ווערט געברענגט (מדרש תלפיות) דאס אשר בן יעקב יצט אויפן
 פתח פון גיהנום, און ווער ס'האט געלערנט אסאך משניות
 לאזט ער נישט די מלאכי חבלה זאלן טשעפענען דעם
 מענטש, און דארטן אריינלייגן; אזוי גרויס און חשוב איז
 דער לימוד משניות אויבן אין די עולמות העליונים.

עם ווערט געברענגט אין זוהר (בראשית מ"ב) מאן דקארי ותני
 שית סדרי משנה, דא הוא מאן דינע לסדרא ולקשרא
 קשורא ויחודא דמאריה דקא יאות, אלן אינון דמקדשין
 שמה קדישא דמאריהון בכל יומא תדיר; [ווער עם לערנט
 ששה סדרי משנה שטענדיג, דער איז גורם גרויסע יחודים

אין אלע עולמות, און זיי זענען מקדש דעם בורא פֿל
עולמים נאמען], אזוי גרויס איז דאס לערנען משניות.

אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער לאזט זיך נישט נארן,
און ווען ער האט א פרייע צייט לערנט ער נאך א
פרק און נאך א פרק וכו' וכו', און אפילו איינער איז שוין
אריינגעפאלן אין שאל תחתית ומתחתיו וכו' וכו', דאס
לערנען משניות שלעפט אים פון דארטן ארויס, ווארום
(תהלים ל) ה'עלית מן ש'אול נ'פשי, איז די ראשי תיבות
מ'ש'נ'ה', אז מען לערנט אסאך משניות, נעמט ער ארויס
זיין נשמה פון שאל תחתית, אז וואויל איז דיר אז דו
האסט געלערנט אזויפיל מאל ששה סדרי משנה.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיר העלפן דו זאלסט אזוי
אנהאלטן דיין גאנץ לעבן, וועסט זעהן עס וועט דיר
קיינמאל נישט פֿעלן קיין פרנסה, אפילו ווען דו וועסט
האבן שווערע צייטן וכו' וכו', בזכות דאס לערנען משניות
וועסטו קענען שטענדיג ארויסקריכן וכו', ווארום משנ"ה
באטרעפט פונקט ווי פרנס"ה.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיר העלפן זאלסט האבן אסאך
נחת פון דיינע קינדער, און זיי זאלן וואקסן גרויסע
ערליכע אידן, און זאלסט האבן פאר זיי א גוטע תלמוד
תורה און מיידל שולע, און זיי זאלן האבן גרויס הצלחה
מיט זייער לערנען.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א גוט געבענטשט יאר

שׁמׁט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר כִּי תִבֵּא ט"ו אֶלּוּל ה'תשע"א
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר
 אִיךְ הָאָב דְּעֶרְהֶאָלְטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

זַע דוּ מִיט דִּיין ווייב זיך זייער שְׂטאַרְקֵן, און זייט זיך
 נישט מִיִּיאַש, עֶטֶץ וועטִן אַם ירצה הַשֵּׁם הָאָבֵן
 קינדער. אִיךְ פֿאַרשְׂטִי נישט וואס איר דאַרְפֿט זיין אזוי
 באַזאַרְגֵט, דער בורא פֿל עולָמִים וועט עֶנְק בּוֹדֵאִי הַעֲלֵפֵן
 און איר וועט הָאָבֵן קינדער. דער הייליגער רַבִּי זֶאָגט (סְפָר
 הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים חֶלֶק ב' סִימָן ד') הַשְׂתַּדְּלוֹת בְּפִדְיוֹן שְׁבוּיִם מְסוּנָל
 לְהוֹלְדָה; אִיבְעֶרְדֵּם זֶאָלֵט איר עוֹסֵק זיין אִין דַּעַם מְצוּה
 פּוֹן פִּדְיוֹן שְׁבוּיִם.

עִם אִיז נישטאַ נאָךְ אַ גַּעפֿאַנגֶענֶער ווי אַיינער אִיז גַּעפֿאַנגֶען
 אִין דִּי גַּעסֵט פּוֹן דַּעַם סְמ"ךְ מ"ם וואס ער ווערט נְכָשֵׁל
 אִין שְׁווערע עֵבִירוֹת וְכוּ', און לִיגֵט אִין אַ טִיפֵן יֵאוּשׁ און
 דִּיפֿרעסִיע וְכוּ', דָּאס אִיז דער גֶּרעסֵטער שְׁבוּי (גַּעפֿאַנגֶענֶער),
 און אַז מֵעַן בְּרַעַנְגֵט צו אִים דַּעַם הַיִּלְיָגֵן רַבִּינ'ס סְפָרִים,
 דָּאס ראַטעוועט אִים אַרויסצוּגִיין פּוֹן זיין גַּעפֿענגֶעניש וואס
 ער אִיז גַּעפֿאַנגֶען אִין דַּעַם גַּעסֵט פּוֹן דַּעַם סְמ"ךְ מ"ם,
 אִיבְעֶרְדֵּם זֶאָלֵט איר שְׂטענדיג מְגַדֵּב זיין גַּעלֵט פֿאַר הַדְּפָסֵה,
 אָפֿקוּיפֵן פּוֹן הַיִּלְיָגֵן רַבִּינ'ס סְפָרִים, און דָּאס גַּעבֵן פֿאַר דִּי
 מְפִיצִים זיי זֶאָלֵן דָּאס מְפִיץ זיין, און אִין דַּעַם זְכוּת וועט
 עֶטֶץ גַּעהֶאָלְפֵן ווערן מִיט גַּעזונטע קינדער.

אויף זאלסטו זעהן יעדן טאג צו לערנען א דף גמרא
 בסדרן, און זאלסט נישט פארפעלן קיין איין טאג,
 און אין דעם זכות וועסטו געהאלפן ווערן מיט קינדער.
 עס ווערט דערציילט פון א איד וואס האט ליידער נישט
 געהאט קיין קינדער לאנגע יארן, איז ער געפארן צום
 הייליגן שר שלום פון בעלזא זי"ע, און ער האט זייער
 געוויינט פאר אים דאס ער האט נישט קיין קינדער, האט
 אים דער גרויסער צדיק געזאגט, "אינגערמאן, אויב דו
 וועסט נעמען אויף זיך לערנען יעדן טאג א דף גמרא,
 וועסטו געהאלפן ווערן". און עס איז אזוי געווען, דער
 בורא פל עולמים האט אים געשאנקען זיבעצן לעבעדיגע
 לעכטיגע קינדער, און ער האט אויפגעשריבן אויפן ערשטן
 דף פון זיין ש"ס אין מסכת ברכות מיט דעם לשון "בן
 ל"א שנים הייתי, ולא זכיתי לזרע של קיימא, ונסעתי
 להרב הקדוש השר שלום מבעלזא זי"ע, ואמר לי בזה
 הלשון, 'אברך הלא אתה יכול ללמוד, אם בן תלמוד
 בכל יום דף גמרא יותר מבפני לימודיך עד כה, ותזכה
 לזרע של קיימא, ובה הוזה".

איבערדעם זע דאס אויכעט מקיים צו זיין, וועסטו זעהן
 וועסט געהאלפן ווערן מיט קינדער, נאר זאלסט
 זיין שטארק אנהייבן שוין לערנען יעדן טאג א דף גמרא
 בסדרן פון מסכת ברכות וכו', וועסטו זעהן א גרויסע ישועה,
 זייט ענק נישט מייאש, וועט דער בורא פל עולמים ענק
 שענקען געזונטע קינדער.

דאס וואס דער ווייב וויינט ביים לעכט צינדן און בעט
 דעמאלטס אויף קינדער, די תפילות ווערט זייער
 נתקבל, ווארום דעמאלטס איז א גרויסער עת רצון אין
 הימל פאר א פרוי. איבערדעם זע אז דיין ווייב זאל אסאך
 בעטן ווען זי צינדט אן די לעכט פאר שבת אויף קינדער,
 וועט איר אוודאי געהאלפן ווערן.

ביי אונז איז דער מנהג דאס גלייך ווען א פארפאלק האט
 חתונה צינדט מען אן צוויי לעכט פון אויל פנגד זכור
 ושמור, און פיר לעכט פון חלב, פנגד ד' אותיות שם הוי"ה
 ברוך הוא, נישט מער און נישט ווינציגער, און דאס ברענגט
 אריין א ברכה אין שטוב פאר די פארפאלק, און ווען דער
 בורא פל עולמים העלפט עם ווערט געבוירן א זון אדער
 א טאכטער, איז מען מוסיף איין לעכט, און אזוי ביי א
 יעדעם קינד וואס עם ווערט געבוירן למזל טוב, איז מען
 מוסיף איין לעכט, נישט מערן, און דאס ברענגט אריין
 ברכה און הצלחה פאר זיך און פאר די קינדער.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א גוט געבענטשט יאר

שנ

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר פי תבא ט"ז אלול ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברה היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

אודות וואס דו פֿרעגסט צי דו זאלסט ווערן דער גבאי אין בית המדרש; איך זע נישט פארוואס נישט, צו זיין א גבאי אין א בית המדרש איז זייער א גרויסער זאך, ווארום א בית המדרש איז דער משכן פון די שכינה, א בית המדרש דארף זיך פירן מיט א סדר, און א סדר קען נישט זיין אן א גבאי, איבערדעם איז א גרויסע זאך אז דו זאלסט איבערנעמען די גבאות אין בית המדרש, און דער עיקר זאלסטו זעהן אז עס זאל זיין שלום און אחדות צווישן די מתפללים פון בית המדרש, ווארום דער סמ"ך מ"ם פארלייגט זיך אויף דעם זייער שטארק, און ער מאכט שטענדיג מחלוקת אין יעדן בית המדרש.

איבערדעם דארף א גבאי זיין פון איין זייט שטארק ווי אייזן, און נישט נאכגעבן, ווי צדיקים האבן געזאגט אז די אותיות ג'ב'א"י איז די ראשי תיבות פון די ערשטע ווערטער פון שם מ"ב, א'נא ב'פח ג'דולת י'מינה, פון איין זייט דארף מען גיין מיט פח און נישט נאכגעבן גארנישט פון שולחן ערוך, און פון די אנדערע זייט דארף מען גיין מיט אהבה און ליבשאפט, בעין ווי די חז"ל זאגן

(סוּפֶה מז.) לְעוֹלָם תִּהְיֶה שְׂמֵאל דּוּחָה וַיִּמִּין מִקְרַבְתּוֹ; "אֲנֵא ב'פּח" דָּאס אִיז שְׂמֵאל דּוּחָה, "ג'דוּלַת י'מִינָךְ" דָּאס אִיז יִמִּין מִקְרַבְתּוֹ, מֵעַן דַּאֲרַף הָאֲבָן גְּרוּיִם חֲכָמָה וּוּיאֲזוּי צוּ פִּירָן אַ בֵּית הַמְדַרְשׁ, אַלְע מִתְפַּלְלִים זְאֵלָן זַיִן צוּפְרִידָן און פּוֹנְדֶעסְטוועגן זְאֵל דְּעַר גַּבֵּאי אויספִּירן.

אַ בֵּית הַמְדַרְשׁ דַּאֲרַף זִיךְ פִּירָן עַל פִּי שׁוּלְחָן עָרוּךְ, נִישְׁט אָפְטֶרעטן אָפִילוּ אַ זִיז כָּל שְׁהוּא, עִם טָאָר נִישְׁט זַיִן הַפְּקָר אִין אַ בֵּית הַמְדַרְשׁ, ווען מֵעַן דַּאווענט טָאָר מֵעַן נִישְׁט שְׂמוּעֶסן בְּשׁוּם פְּנִים וְאֹפֶן, וואַרום עִם אִיז אַ גְּרוּיִסְעַר זִינְד, און דְּעַר זוּהַר הַקְּדוּשׁ אִיז מִקְפִּיד אויף דְּעַם זַיִעַר שְׂטֵאָרְק, און דְּרִיקֵט זִיךְ אויס זַיִעַר אַ שְׂטֶרענגען לְשׁוֹן (עִיז זוּהַר תְּרוּמָה קל"א:) וּמֵאֵן דַּאשְׁתַּעֲי בְּבִי כְּנִישְׁתָּא וּוִי לִיָּה דַּאחֲזוּי פְּרוּדָא, וּוִי לִיָּה דְּגַרַע מְהִימְנוּתָא, וּוִי לִיָּה דְּלִית לִיָּה חוּלְקָא בְּאַלְהָא דִּישְׂרָאֵל, דַּאחֲזוּי דְּלִית לִיָּה אֱלֹהָא, וְלֹא אֲשַׁתְּבַח תַּמָּן, וְאַנְהִיג קְלָנָא בְּתַקִּיפָא עֲלָאָה; [ווער עִם רַעְדֵט אִין שׁוּל, אָךְ און וּוִי אִיז אִים, עַר וּוִיזֵט אַ פִּירוּד פּוֹן בּוּרָא כָּל עוֹלָמִים, אָךְ און וּוִי אִיז אִים אַז עַר פֶּאָרְמִינְעַרֵט דִּי אַמוּנָה, אָךְ און וּוִי אִיז עַר הָאֵט נִישְׁט קִיִּין חֲלָק בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, וואַרום עַר וּוִיזֵט אַז כְּבִיבּוּל דְּעַר בּוּרָא כָּל עוֹלָמִים אִיז נִישְׁט אִין בֵּית הַמְדַרְשׁ, אַיבְּעַרְדֶּעם הָאֵט עַר נִישְׁט קִיִּין מוּרָא, און עַר רַעְדֵט און פֶּלוּיְדֶעַרֵט, און מִיט דְּעַם אִיז עַר גוֹרֵם אַ בְּזִיּוֹן כְּבִיבּוּל פֶּאָרָן בּוּרָא כָּל עוֹלָמִים].

עִם אִיז אַזוּי שְׂטֶרענג אַז מְעַנְטֶשֶׁן כַּאֲפֵן נִישְׁט, מֵעַן רַעְדֵט אַינְמִיטן דַּאווענגען, נַעֲמֵט אַ בִּישְׁפִּיל, אַ מְעַנְטֶשׁ שְׂטִיִּיט

פאר א קייזער, אינמיטן רעדן מיט אים וכו', איז ער מ'פסיק
און רעדט צו א קרעציגן קנעכט, וואלט ער נישט חייב
געווען קיין מיתה? די זעלבע ווען א מענטש דאווענט צום
בורא פל עולם טאר ער נישט מ'פסיק זיין בשום פנים
ואופן, און אזוי אויכעט ביים ליינען דארף א מענטש זיין
שטיל און אויסהערן דעם גאנצן ליינען, ווארום ווען דער
בעל קורא ליינט דארף ער זיך אויסמאלן אז ער שטייט
יעצט ביים פארג סיני און ער איז מקבל די תורה.

דאס דארף זיין די ארבעט פון א גבאי'ן ער זאל אכטונג
געבן אז דער בית המדרש זאל זיך פירן על פי
שולחן ערוך, עס זאל נישט זיין הפקר.

עס האט מיר דערציילט הרה"ח ר' הירש לייב ליפל ז"ל,
ער איז אמאל געגאנגען באזוכן דעם חפץ חיים ז"ל און
אזוי ווי דער איידעם ר' הירש זאקס ז"ל האט געזעהן אז
דאס איז א ערנסטער בחור, האט ער אים אריינגעלאזט צו
זיין שווער דער חפץ חיים ז"ל. האט אים דער חפץ חיים
ז"ל געפרעגט וואס ער וויל, האט ער געענטפערט עס ציט
אים צו חסידות, און וויל וויסן צו וואסערע חסידות ער זאל
מקורב ווערן; האט אים דער חפץ חיים ז"ל געענטפערט
"זאלסט גיין צו א חסידות וואס איז מורא'דיג מקפיד אויפן
שולחן ערוך", האט ער זיך אסאך נאכגעפרעגט, ביז ער איז
געוואויר געווארן פון ב'רסלב'ער חסידות און אזוי איז ער
מקורב געווארן צו אונזערע לייט, ווארום ביי אונזערע לייט
איז מען מורא'דיג מקפיד זיך צו פירן על פי שולחן ערוך.

אויף האט מיר אמאל דערצייילט הרה"ח ר' אליהו חיים ראזן ז"ל, אז אין אומאן ווען עס פלעגט קומען א נייע מקורב און ער פלעגט פֿרעגן אונזערע לייט זאל אים זאגן עפעס א הנהגה ווי דער הייליגער רבי האט זיך געפירט, פלעגן זיי ענטפערן, "מאך אויף דעם שולחן ערוך וועסטו זעהן". ווארום מיר ווייסן אז דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען אז מען זאל האלטן יעדן פֿרט וואס שטייט אין שולחן ערוך, ווי איינמאל האט ער זיך אויסגעדריקט פאר אונזערע לייט און ער האט געזאגט "איר מעגט קנייטשן מיין ספר ווי איר ווילט, אבער נישט אפטרעטן פון א סעיף קטן אין שולחן ערוך", דאס הייסט, מען קען מתדש זיין אין זיין ספר וויאזוי מען וויל, אבער נישט מאכן א נייעם דין. און דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט (תני מוה"ר סימן קצ"ד) עס איז א גרויסער יצר הרע ביי לומדים צו מתדש זיין א נייעם דין און א נייע הנהגה;

אז וואויל איז דעם וואס ער איז מקפיד צו לערנען יעדן טאג שולחן ערוך, און פירן זיך על פי שולחן ערוך, ובפרט א בית המדרש דארף זיך פירן נאר על פי שולחן ערוך, ווען מען דאווענט, דאווענט מען. און ווען מען לערנט, לערנט מען. נישט אינמיטן דאווענען לערנט מען, און נישט אינמיטן לערנען דאווענט מען וכו' וכו'.

איבערדעם געם איבער די גבאות, און זאלסט פירן מיט יושר און מיט גערעכטיגקייט, און דער עיקר אכטונג געבן עס זאל נישט זיין קיין מחלוקת אין שול,

וואס דאס איז זייער זייער וויכטיג, און די חז"ל זאגן (פסיקתא דרב כהנא) פֿל זמן שישׂראל מעצדין בְּבִתֵּי פְּנִסוֹת וּבְבִתֵּי מִדְרָשׁוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹצֵר שְׂכִינָתוֹ עִמָּהֶם; ווען אידן האלטן זיך אפ פון ארוםקריגן זיך אין א בית הפנסת אדער א בית המדרש, און מען האלט זיך איין דארטן, איז פֿבֿיכול האלט דער בורא פֿל עולמים איין די שכינה דארטן, אז וואויל איז דעם וואס ער האלט פֿכבוד א בית הפנסת און א בית המדרש.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א גוט געבענטשט יאר

שנא

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר פי תנא ט"ז אלול ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין פריוו.

איך האב גרויס הנאה אז דו שרייבסט אז דו דערהאלטסט זיך וכו', אזוי דארף זיין, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ח) "א מענטש פון איין תענוג'ל וועגן פון א פערטל שעה קאן ער אנווערן גאר דעם עולם הזה מיט דעם עולם הבא"; איבערדעם פֿעט איך דיר זייער, געב זיך אכטונג, פון היינט אן טו נישט קיין נארישקייטן, וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

עם איז א חידוש א פלא, דאס צוויי מאל ברענגט דער
 הייליגער רבי דעם ענין פון א פערטל שעה, איינמאל
 דא, אז "וועגן א תענוג'ל פון א פערטל שעה קען מען
 אנווערן די וועלט און יענער וועלט", און איינמאל ברענגט
 ער (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א) אז "די זיבעציג יאר לויפט דורך
 ווי א פערטל שעה"; און מען קען זאגן אז עס איז איינס
 תלוי אין דעם אנדערן, א מענטש טוט א תאוה מגונה וואס
 עס קוקט אויס א תענוג'ל פון א פערטל שעה וכו', אבער
 מיט דעם ווערט ער אן זיינע זיבעציג יאר, וואס פליט דורך
 ווי א פערטל שעה, און די חז"ל זאגן (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן
 ב) בצל ימינו על הארץ ואין מקנה, והלואי בצלו של בותל
 או בצלו של אילן אלא בצלו של עוף בשעה שהוא עף,
 דכתיב (תהלים ק"ד) בצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה
 שלא ימות, הכל יודעים ואמרין בפיהם שהן מתים; מען
 זעהט יעדער מענטש רעדט פון די יום המיתה, אבער
 שטענדיג רעדט ער פון יענעם, דאס הייסט "יענער איז
 געשטארבן", "יענער גייט שטארבן", עס פאלט אים נישט
 איין אז ער וועט אויך שטארבן, ווארום דאס וויל קיינער
 נישט ארייננעמען ביי זיך אין הארץ, איבערדעם טוט ער
 אפ אלע שמוץ וכו' און אלע עבירות וכו'.

זייסן דארפסטו וויסן, ווער איז א חכם? נאר דער וואס
 ער טראכט מיט אן אמת ווי מען שטארבט און ווי
 מען באגראבט אין קבר, און וואס עס טוט זיך מיט אים
 דארטן, דער וואס ער טראכט פון דעם דער איז דער

גרעסטער חכם, און דער לעבט אן אמת'ן זיסן לעבן ווי די חז"ל זאגן (תמיד ל"ב.) מה יעביד איניש ויחיה? אמרו ליה ימית עצמו, מה יעביד איניש וימות? יחיה את עצמו; [וואס זאל א מענטש טוהן ער זאל לעבן א גוט לעבן אויף די וועלט? ער זאל טראכטן ביי זיך אז ער איז שוין געשטארבן און מען האט אים באגראבן, אזא מענטש קען מען גארנישט טוהן; און פארקערט, וואס זאל א מענטש טוהן אז ער זאל שטארבן, און האבן א ביטער און פינסטער לעבן? ער זאל זוכן מאכן א לעבן אויף דער וועלט, דאס הייסט ער זאל זיין א הולטיי, דעם איז זייער פינסטער אין דער לעבן, ווארום ער ווערט פארפלאנטערט מיט אלע מיני צרות]. אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער וויל גארנישט נאר דעם בורא פל עולמים אליין, און ער איז שטענדיג פרייליך, דער האט דער שענסטער לעבן.

דו ווייסט גארנישט וואסערע זכות דו האסט, דו האסט אפגעדריקט מסכת תענית מיט נקודות, און יעצט איבער הונדערט בחורים חזרן די מסכתא הונדערט און איין מאל, אז וואויל איז דיר פאר דעם זכות.

זע צו זיין שטענדיג פרייליך, ווארום דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט) אז אויב א מענטש איז פרייליך היט אים דער בורא פל עולמים אליין אפ ער זאל נישט נכשל ווערן אין פגם הברית.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א גוט געבענטשט יאר

שׁנב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁישִׁי עָרַב שֶׁבֶת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבֵּא לְאוּמָאן י"ז
אֱלוֹל ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב נִישְׁט קײן װערטער דײַ אָפּצוּדאַנקען אויף די
מְסִירוֹת גִּפְּשׁ װאָס דו טױסט מיט דריקן די סְפָּרִים!
דו האָסט נִישְׁט קײן אַנונג וויפּיל צופּראַכענע און
דערװײטערטע נשמות דו טױסט מְחֻזַּק זײן און מְקַרֵב זײן!
זאל דער זכות דיר ביישטיין אויף די װעלט, און מְכַל שְׁפָן
אויף יענער װעלט.

אִיךְ בֶּעִט דִּיר זײער, שְׁטאַרק זײַ, און פֿאל נִישְׁט אַראָפּ
בײַ זײַ, דער בורא פֿל עולמים װעט דײַ געבן פֿרנסה
בְּשִׁפְע, דו װעסט נִישְׁט דארפן אַנקומען צו טובות פון קײן
שׁוּם מְעַנְטִישׁ.

אִיךְ הָאָף זײער אז דו װעסט קענען פֿאַרן ראש השנה אין
אוּמָאן צום הייליגן רבײן װאָס ער האָט אזויפּיל געבעטן
אז מען זאל קומען צו אים, און מען זאל מאַכן אַ פֿרוז
אויף די גאַנצע װעלט דאָס װער ס'גלייבט אין אים זאל
קומען צו אים אויף ראש השנה, אײ אַנדערע צדיקים זאָגן
נִישְׁט אזוי וכו', אײז גאָר אַ קשײאַ וכו', דאָס הייסט מען
פֿרעגט אויף אים מְמִילָא אסאך קשײוֹת, װעט זײן גאָר אַ
קשײאַ וכו'; אָבער ער האָט זײער געבעטן אז מען זאל
קומען צו אים אויף ראש השנה, און ער האָט בְּפִירוּשׁ

גַּעְזָאָנְט אַז ראש השנה קען ער פאררעכטן אפילו אַזעלכע
נשמות פגומות וואס א גאנץ יאר קען ער נישט פאררעכטן,
אַבער ראש השנה קער ער זיי אויכעט פאררעכטן.

שְׁטַעל זיך פאר ווי פגום דארף שוין א מענטש זיין אז
דער הייליגער רבי קען זיי נישט פאררעכטן אגאנץ
יאר ווען ער האט אוועק געשטעלט צוויי הייליגע עדות,
דער גרויסער צדיק און מקובל רבי אהרן מברסלב זי"ע,
און דער גרויסער צדיק רבי נפתלי מנעמירוב זי"ע, אז זיי
זאלן זיין עדות אז ווער עס וועט קומען צו זיין ציון אין
אומאן, און ער וועט געבן א פרוטה לַצְדָקָה פאר זיינעט
וועגן, און וועט זאגן די צען קאפיטלעך תהלים וואס זיי
ווערן אנגערופן "תיקון הכללי" אפילו ווי ווייט ער זאל נאר
נישט זיין געפאלן וועט ער אים ארויסשלעפן פון שאול
תחתית ומתחתיו, און דא זאגט ער אז אפילו די נשמות
וואס ער קען נישט פאררעכטן א גאנץ יאר, ראש השנה
האבן זיי אויכעט א תיקון, קען מען זיך פארשטעלן ווי
גרויס דער ראש השנה איז, ווי ווייט א מענטש איז געפאלן
רחמנא לישזבן וכו' וכו', פונדעסטוועגן ראש השנה קען ער
אויכעט האבן א תיקון.

איבערדעם בעט איך דיר זייער דו זאלסט זעהן צו דריקן
די אלע בריוו וואס איך האב לעצטנס געשריבן
אויף אידיש, ווארום די מפיצים זאגן מיר אז דאס מאכט
א מורא דיגער התעוררות צווישן בחורים און אינגעלייט וכו'
וכו', שטארק זיך, דריק וואס מער די אלע בריוו.

אײך האב געזעהן ווי די האסט אפגעדריקט דעם קונטרס
 "ראש השנה ביי צדיקים" איבערגעזעצט אויף אידיש,
 דאס איז א וואונדערליכע ארבעט, און ס'איז ארויסגעקומען
 אזוי שוין, אז וואויל איז דיר אויף די וועלט, און וואויל איז
 דיר אויף יענע וועלט, ווארום מיט דעם קונטרס וועסטו
 מופה זיין נאך אידן קומען צום הייליגן רבינ'ס ציון.

געווענדליך איז א פרוי לאזט נישט דעם מאן אוועקפארן
 אויף ראש השנה, בפרט אז ס'קומט צום
 הייליגן רבינ'ס זאך דעמאלטס פארלייגט זיך דער סמ"ך
 מ"ם אויף די לענג און אויף די פרייט. מען זעהט אז
 איבעראל לאזט א פרוי פארן, צו דעם רבי'ן וכו', צו יענעם
 רבי'ן וכו', ווען ס'קומט צו פארן צום הייליגן רבי'ן אין
 אומאן, דארטן פארלייגט זיך דער סמ"ך מ"ם מיט אלע
 בוחות, און ער העצט אויף איין פרוי קעגן די אנדערע וכו'
 וכו' נישט צו לאזן איר מאן פארן אין אומאן, ווי איינער
 מיינט און זאגט "אומאן"? דו וויסט דען וואס דארטן איז?
 בשעת דער הייליגער רבי האט בפירוש געזאגט אז ווער
 ס'וועט קומען צו אים ראש השנה קען זיך פרייען אנאנגן
 יאר, און דארף נישט מורא האבן פון גארנישט, ער וועט
 האבן א גוט געפענטשט יאר, ער און זיין ווייב און די
 קינדער, און פאר וועמען ער וועט בעטן.

דעם יאר איז געווען אזויפיל אומגליקן, אין די גאנצע וועלט,
 ס'איז געווען פארפלייצונגען וכו', ס'איז געווען פייער'ס
 וכו', רציחות מערדערייען וכו' וכו', אזויפיל יונגע מענטשן

זענען פארשניטן געווארן, אזויפיל אומשולדיג בלוט איז
 פארגאסן געווארן וכו' וכו', ס'האט פאסירט דעם יאר א
 זאך וואס האט שוין לאנגע דורות גישט פאסירט, אז אזוי
 גערופענער פרומער איד זאל כאפן א קינד און צושניידן
 אויף שטיקער וכו', און אזוי גערופענער תלמיד חכם זאל
 מיט א מעסער דערשטעכן א גרויסן צדיק וכו' וכו', אזא
 זאך האט מען נאכגישט געהערט שוין לאנגע דורות ביי
 כלל ישראל, און נאך אומגליקן וואס מען קען גארנישט
 ארויסשרייבן, און דאס אלעס איז אנגעשריבן געווארן ראש
 השנה, ווארום ראש השנה דעמאלטס שרייבט מען אפ
 פארן מענטש וואס וועט זיין מיט אים א גאנץ יאר, און
 דא איז דא אזא גרויסער צדיק דער הייליגער רבי ז"ע
 וואס ער האט געבעטן אז מען זאל קומען צו אים אויף
 ראש השנה, און ער האט צוגעזאגט אז ווער ס'וועט זיין
 ביי אים ראש השנה מעג זיך פרייען א גאנץ יאר, און ער
 איז אים מבטיח ס'וועט גארנישט זיין, און ווי קען זיין אז
 א פרוי זאל מונע זיין און אפהאלטן איר מאן פון פארן
 אויף ראש השנה? פארוואס און פארווען? ווייל עפעס א
 שקנטע וואס איז פול מיט קנאה אויף איר וכו' וואס זי
 האט שלום בית און זי האט אזא געטרייען מאן וכו' רעדט
 איר אן? איבערדעם דארף זיך מונע זיין דעם מאן צו פארן
 אויף ראש השנה צום הייליגן רבי'ן אין אומאן? איבערדעם
 בעט איך דיר זייער, זע אפצודריקן שוין די בריוו, פדי מיר
 זאלן עס קענען פארשפרייטן און ברענגן וואס מער אידן
 צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה.

דְּעַר הַיִּילִיגֶר רַבִּי נִתָּן ז"ל הָאֵם גְּעֻזָּאנְט, יַעֲדֵר אִיד וּוּאָם
 עַר קוֹמֵט רֵאשׁ הַשָּׁנָה אִין אֹמֵאן הָאֵם אַ חֶלֶק צו
 דִּי גְאוּלָּה. מִיר קוֹקֶען אַזוֹי אַרוֹים יַעֲצֵט שׁוֹיִן אוֹיסְגֶעֱלִיִּיט
 צו ווערן, דאַרף מֵעַן זַעֲהֵן צו בְּרַעַנְגֵן וּוּאָם מְעַר אִידֵן צוּם
 הַיִּילִיגֵן רַבִּינ'ס צִיּוֹן אוֹיף רֵאשׁ הַשָּׁנָה.

וּוִיסֵן דאַרְפֶּסטוּ וּוִיסֵן אַז דַּעַם רַבִּינ'ס זאַךְ שְׁטִיט נִישֵׁט אִיין
 בִּי קִינֶעם נִישֵׁט וְכוּ', דְּעַר צִיּוֹן בְּאַלְאָנְט צו קִינֶעם
 נִישֵׁט וְכוּ', דִּי חו"ל זאַגן (סוּפָה לַה). נְשֵׂא אַרֹון אֶת נוֹשְׂאָיו;
 דִּי אַלֶּע וּוּאָם זִי הָאָבֵן גְּעֵטְרָאָגֵן דַּעַם אַרֹון הָאָבֵן גְּעֵמִינֵט
 אַז זִי טְרָאָגֵן עֵם, דַּעֲרוֹוִייל הָאָבֵן זִי נִישֵׁט גְּעוּוִיסֵט אַז דְּעַר
 אַרֹון הָאֵם זִי גְּעֵטְרָאָגֵן, דִּי זַעֲלְבֵּע זאַךְ אִיז, דִּי אַלֶּע וּוּאָם
 זִי בַּעַל בְּאַטְעוּעֵן זִיךְ אִיבְּעֵרֵן רַבִּינ'ס צִיּוֹן, וּוִיסֵן נִישֵׁט אַז
 דְּעַר רַבִּי אֱלִיִּין אִיז בַּעַל הַבַּיִת, און עַר הָאֵם בְּפִירוּשׁ
 גְּעֻזָּאנְט, "אַיךְ הָאָב שׁוֹיִן מִינֶע אִוִּיגֵן אוֹיסְגֶעקוֹקֵט אוֹיף
 אִיטְלִיכֵן בְּאַזוֹנְדֶּר", דָּאָם הַיִּיסֵט יַעֲדֵר מְעַנְטֵשׁ וּוּאָם עַר
 קוֹמֵט צוּם הַיִּילִיגֵן רַבִּינ' אִוִּיף רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּרַעַנְגֵט דְּעַר
 רַבִּי אֱלִיִּין, אַז וּוּאָוִיל אִיז דַּעַם אִיד וּוּאָם עַר בַּעַט אַסאַךְ
 דַּעַם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אַז עַר זַאל זוֹכֶה זִיין צו זִיין בִּי
 דַּעַם הַיִּילִיגֵן צְדִיק רֵאשׁ הַשָּׁנָה אִין אֹמֵאן, וּוּעַט עַר אַוּוֹדָאִי
 הָאָבֵן אַ גוֹט גְּעַבְעֵנְטֵשֵׁט יָאָר.

אַיךְ בַּעַט דִּיךְ זִייעַר, שְׁטאַרְק זִיךְ, וּוּעַט דִּיר דְּעַר בּוֹרָא
 כָּל עוֹלָמִים נִישֵׁט פֶּאַרְלָאָן.

זאַלְסֵט הָאָבֵן אַ גְּעַבְעֵנְטֵשֵׁט יָאָר און אַ גְּלִיקְלִיכֵן תְּמִיד

שנג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁישִׁי עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִבָּא י"ז אֶלּוּל ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעַרְהֶאֱלֹטֵן דִּיין לֵאנְגֶען בְּרִיוּ וּוּאָס דוּ גִיסְט זײַךְ
אױס דִּיין בִּיטֶער הַאַרְץ וּוּאָס אױף דִּיר גִּייט דוֹרף
וְכוֹ' וְכוֹ'.

וּוּאָס זָאל אִיךְ דִּיר זַאָגן, קײנער אִין דְּער וועלֶט וועט דײַךְ
גִּישְׁט פֿאַרשְׁטײן, נָאר דְּער הײליגער רַבִּי וְכוֹ'. דְּער
בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים הָאָט גֶעטוּהֶן אַ חֶסֶד מִיט דָּעם דוּר, וּוּאָס
דָּאָס אִיז דְּער לַעצְטער דוּר אִין גְּלוּת, און מִיר הָאָפֶן יַעֲדֵן
טָאָג און יַעֲדֵע שְׁעָה און יַעֲדֵע רַגַע אױסגְעִלִיזט צו ווערן,
אַבער אִיידער דִּי גְאוּלָּה הָאָט אונז דְּער הײליגער רַבִּי
אַנְגֶעזאַגט (שיחות הַר"ן סִימֵן ל"ה, און סִימֵן ר"כ) אַז ס'וועט זײַן דְּער
גְרַעסְטער מִינּוּת און אַפִּיקוֹרְסוּת אױף דְּער וועלֶט, פֿון הַיָּמֶל
וועט מֶען גִּיסֵן אַפִּיקוֹרְסוּת בְּדִי אױספֿראַבִּירן דִּי מְעַנְטֶשֶׁן
ווי עַר וועט זײַךְ קענען דְּעַרְהֶאֱלֹטֵן, און לִיידער אִיז דָּאָס
מְקוּוִים גֶעוואָרן בְּשִׁלְמוֹת וְכוֹ' וְכוֹ', וּוּאָרום עִם אִיז פּוֹל מִיט
אַפִּיקוֹרְסוּת, דִּי גֵאנְצֶע וועלֶט אִיז אִינגֶעטִינְקען מִיט פּוּחִי
וְעוֹצֵם יְדֵי עֲשָׂה לִי אֶת הַחִיל הַזֶּה, יַעֲדֵער אִינער מִינְט
"נָאר אִיךְ, זײַךְ, מִיךְ", וְכוֹ' וְכוֹ', און מֶען פֿאַרְגֶעסֶט פֿון
בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, הָאָט אונז דְּער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים גֶעטוּהֶן
אַז מִין חֶסֶד און עַר הָאָט אַראַפֿגֶעשִׁקט אַזא הײליגן צִדִּיק

ווי דער הייליגער רבי, וואס ער פארשטייט יעדן איינעם, און ער איז מחזק אלע צופראכענע און צושאסענע און צופאלענע נשמות, און ער הייבט זיי אויף און ברענגט זיי צוריק צום בורא פל עולמים.

איבערדעם זאלסטו זעהן זיך זייער פרייען אז דו האסט כאטש א שייכות צום דעם הייליגן רבין און דו קומסט זיך צוזאם מיט אונזערע לייט וואס אלע גלייבן אין דעם הייליגן רבין, זע זיך צו שטארקן וועסטו זעהן גרויסע ישועות.

דער יסוד היסודות ביים הייליגן רבין איז צו זיין פרייליך, און נישט ווערן צופראכן פון קיין שום זאך, א איד דארף זיך פרייען מיט אלע נקודות טובות וואס ער האט, ווארום יעדער איד איז פול מיט מצוות, אזוי ווי די חז"ל זאגן (ברכות נו.) על הפסוק (שיר השירים ד) "כפלה הרמון רקתך" מאי רקתך? אפילו ריקנין שבת מלאים מצוות ברמון; אפילו איינער וואס איז אינגאנצן ליידג, פונדעסטוועגן איז ער פול מיט מצוות ווי א מילגרוים, און עס ווערט געברענגט פון גורי הארין"ל אז א רמון האט אין זיך תרני"ג קערנדלעך, דאס הייסט אז אפילו איינער וואס איז ליידג אינגאנצן האט אין זיך אלע תרני"ג מצוות, ער איז פול מיט מצוות אזוי ווי קערנדלעך פון א מילגרוים, וואס פשוט פשוט איז, די חז"ל זאגן (ספרי ראה) כל הכופר בעבודה זרה כמודה בכל התורה בולה; און דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק

א' סימן פ') דאס יעדער איד אפילו דער ארגסטער שבארגסטער
 וכו' וכו' וואס ער איז גאר גאר ווייט פון אידישקייט וכו',
 איז ביז שמוך רחמנא ליצלן, דאס הייסט שמוך וועט ער
 זיך נישט, ער איז מוכן צו גיין אויף קידוש השם ער וועט
 זיך נישט שמוך.

זעהט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון יעדן איד, דאס
 מצד שורש נשמתו איז ער בופר בעבודה זרה.
 קומט אויס לויט דעם, אז "אפילו הריקנין שפך", איינער
 וואס איז לידיג אינגאנצן, ער איז געבעד זייער זייער ווייט
 פון אידישקייט, אבער שמוך וועט ער זיך בשום פנים ואופן
 נישט שמוך, איז עס אזוי ווי ער וואלט מקיים געווען אלע
 מצוות, וואס דאס איז "כל הכופר בעבודה זרה פמודה
 בכל התורה פולה". און מיט דעם דארף זיך יעדער איד
 מתנה זיין, ווי נישט האט ער אין זיך מצוות.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב), דאס א
 איד דארף זיך שטענדיג דן זיין לבף זכות, און זוכן
 און טרעפן ביי זיך נקודות טובות, ווי נישט איז ער געמל'עט
 וכו', ווי נישט האט ער א מזוזה אויף זיין טיר, ווי נישט
 האט ער פיאות וכו', ווי נישט עסט ער פשר וכו', ווי נישט
 גייט ער מיט ציצית און לייגט תפילין יעדן טאג וכו', ווי
 נישט היט ער שבת וכו', ווי נישט דאווענט ער און לערנט
 וכו', יעדער איד איז פול מיט מצוות, און מיט דעם וואס
 מען איז זיך דן לבף זכות, דורכדעם וועט ער ארויסגיין
 מבף חוב לבף זכות, ער איז שוין אן אנדערע מענטש, וואס

דאס איז דער טייטש פון פֿסוק (תהלים ל"ו) "ועוד מעט ואין
 רשע והתבוננת על מקומו ואיננו", דאס הייסט דוד המלך
 זאגט אונז, זוך ביי זיך "ועוד מעט" טוב, זוך ביי זיך עפעס
 גוטס, וועסטו זעהן "ואין רשע", ביסט שוין נישט קיין רשע,
 ווארום איך האב נאך אין מיר גוטס, דורכדעם איז "והתבוננת
 על מקומו ואיננו", איך בין שוין נישט דער מענטש, ווייל
 א מענטש אז ער איז זיך דן לכה זכות איז ער א אנדערע
 מענטש אינגאנצן.

איבערדעם בעט איך דיך זייער, זיי נישט צופאלן, הן
 אמת דו ביסט דורכגעפאלן מיט שווערע
 ביטערע זינד וכו', אבער דער הייליגער רבי האט געשריגן
 (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח) "גענואלד זייט אייך נישט מייאש,
 קיין יאוש איז גארנישט פארהאנדין", און ער האט מבטיח
 געווען א הבטחה דאס ווער ס'וועט קומען צו זיין ציון אין
 אומאן, און ער וועט געבן א פרוטה לצדקה פאר זיינ'ס
 וועגן, און ער וועט זאגן די צען קאפיטלעך תהלים וואס
 זיי הייסן "תיקון הכללי", איז אפילו ער האט געטוהן אלע
 עוונות שבעולם וועט ער אים ביי די פיאות ארויסשלעפן
 פון שאול תחתית.

איבערדעם טו וואס דו זאלסט קענען, זאלסט קומען צום
 הייליגן רבינ'ס ציון, ובפרט ראש השנה וואס
 דעמאלטס איז דער זמן וואס מען קען פועל'ן אלע גוטע
 זאכן, אוודאי וועסטו האבן שוועריקייטן און מניעות המת
 וכו', אבער וואס טוט נישט א מענטש כדי זיך ראטעווען?

איבערדעם טו וואס די קענעסט נאר טוהן, די זאלסט זיין
ביים הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה.

געוואזן זיך צו צו זאגן אסאך פֿרקים משניות, הייב אן
נאך יעצט זאגן פון ברכות א פֿרק נאך א פֿרק,
און אז די וועסט ענדיגן זאלסטו אנהייבן נאך א מסכתא,
און נאך א מסכתא, ביז די וועסט ענדיגן ששה סדרי
משנה, זאלסטו אנהייבן נאכאמאל, און אזוי זאלסטו זיך
פֿירן דיין גאנץ לעבן, וועסטו זעהן אז דער פֿת פון משניות
וועט דיך רייניגן און וועט דיך הייליגן, און וועט דיך
ארויפֿברענגן צו די העכסטע מדריגות אין לעבן.

ס'איז באוואוסט אז דער הייליגער בית יוסף זי"ע האט
זוכה געווען אז עס איז געקומען צו אים א מגיד
פון הימל, נאר אין זכות וואס ער האט געלערנט זייער
אסאך משניות, און וואונדער איבער וואונדער צו וואס
אזא גרויסער צדיק איז געקומען, אז ער האט זוכה געווען
מחבר צו זיין אזא חיבור ווי דער שולחן ערוך וואס הלכה
במותו בכל מקום, גאנץ כלל ישראל לערנט דער שולחן
ערוך, גאנץ אידישקייט דרייט זיך נאר איבערן שולחן
ערוך, אלע טויזענטער און טויזענטער ספֿרי שאלות ותשובות
דרייען זיך נאר איבערן שולחן ערוך, אלע פוסקים דרייען
זיך אלץ איבערן שולחן ערוך, דאס האט ער אלץ זוכה
געווען אדאנק וואס ער האט געלערנט זייער אסאך משניות.

על אחת כמה וכמה, א בחור וואס ער איז געבעד אזוי
נבשל געווארן און אזוי אראפגעפאלן, אויב ער נעמט

זיך אין די הענט און ער לערנט יעדן טאג אסאך פּרקים
משניות, וועט דער כח פון משניות אים ארויסנעמען פון
שאול תחתית.

עם ווערט געברענגט (שיחות הר"ן סימן קפ"ה), אז דער הייליגער
רבי האט געגעבן א תיקון פאר עטליכע פון אונזערע
לייט זיי זאלן זאגן יעדן טאג אכצן פּרקים משניות, און צווישן
זיי איז געווען אויכעט דער הייליגער רבי נתן וואס ער האט
אים געגעבן א תיקון זאגן יעדן טאג ח"י פּרקים משניות.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, פאל ביי זיך נישט אראפ,
נעם זיך אין די הענט אריין. דאס ערשטע
זאך איז זאלסטו זיין נאר פרייליך מיט אלע מצוות וואס
דו האסט, און זאלסט זעהן זייער אכטונג געבן אויף מצוות
כיבוד אב ואם, וואס דאס איז א חשובע מצוה און די
העכסטע מצוה, חז"ל רופן דאס אן (דברים רבה פרשה ו' סימן ב)
חמורה שבחמורות זה כיבוד אב ואם; מען דארף מכבד
זיין טאטן מאמען מיט וואס ער קען, און נאכדעם זאלסטו
זעהן קיינמאל נישט קריגן זיך מיט קיינעם נישט, זאלסט
זיין געדולדיג, וועסטו זעהן דו וועסט האבן גרויסע ישועות,
דו וועסט זיך ארויסכאפן פון דיין בלאטע. אז וואויל איז
דיר אויב דו וועסט מיר פאלגן וועסטו נישט חרטה האבן
נישט אויף די וועלט און מפל שפן נישט אויף יענע וועלט.
זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פתיחה וחתומה טובה

שנד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נְצִיבִים וְיִלְךְ כ' אֱלוֹל ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיִּין בְּרִיוּן.

זאַלְסֵט וויסן אז יעדער מענטש איז צופראכן דורך און דורך וכו' וכו', נישט יעדער מענטש זאגט אויס וואס אויף אים גייט איבער וכו', אבער כפי די צרות און די דחוקות וואס עס גייט איבער יעצט אויף דער וועלט איז קיינער נישט ריין פון דעם, אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער פאלגט דעם הייליגן רבי'ן וואס האט אונז געלערנט דעם טיפן לימוד פון התחזקות, דאס הייסט יעדער איד מוז זיך דערהאלטן און נישט צופאלן פון קיין שום זאך, דער חכמה פון א איד איז, אז ער קען זיך דערהאלטן וכו', און דאס גרעסטע נארישקייט און שוואכקייט פון א מענטש, וואס ער צופאלט פון יעדן קלייניקייט וכו', און מיט דעם ווערט געמאסטן א איד, וויפיל מאס התחזקות ער האט, און אלע צדיקים זענען דורכגעגאנגען שווערע ביטערע נסיונות, זיי האבן געליטן גרויסע יסורים, אבער זיי האבן זיך געקענט דערהאלטן, איבערדעם זע זיך צו דערהאלטן און פארליר זיך נישט.

און די תו"ל זאגן (תנחומא פי תצא) צריך אדם להתחזק טובה להתקדוש ברוך הוא בזמן שתסורים באין עליו, למה?

שְׁתִּיסוּרִים מוֹשְׁכִין אֶת הָאָדָם לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא; אִיבְעַרְדַּעַם
זֵי נִישְׁט קײן בַּטָּלן, זַע זײך צו דַּעַרְהאַלְטן, דו וועסט נאָך
קענען אַרויסקריכן פון דײַנע אַלע צרות און חובות, און
עס וועט דײך גוט זײן אויף די וועלט, און מִכָּל שָׂכַן אויף
יַעֲנֵע וועלט.

דער עיקר זאַלסט פּעטן דעם בורא פֿל עולמים יעדן טאג
און יעדע שעה רבונז של עולם זע איך זאל זײן זײער
פֿרייליך דאס איך בין א איד, און שלא עשני גוי פגוני
האַרצות, העלף מיר איך זאל זײך קענען דַּעַרְהאַלְטן און
נישט צופאלן פון אלעם וואס עס גײט אויף מיר דורך, איך
זאל זוכה זײן זײך צו שטאַרקן אין אַמוּנָה, און וויסן דאס
אלעס וואס אויף מיר גײט דורך איז פאר מײן טובה וועגן,
פֿרי איך זאל גערייניגט ווערן פון מײַנע שווערע זינד וואס
איך האב פאר דיר לײדער געזינדיגט. רבונז של עולם האב
אויף מיר רחמנות, טו אפ פון מיר דאס עצבות און ביטערניש,
און זע איך זאל שטענדיג זײן פֿרייליך, און זײ ממתיק פון
מיר אלע דינים, און זײ משפיע אויף מיר אלע השפעות
טובות, און איך זאל קענען ארויסגיין פון אלע מײַנע חובות,
און איך זאל האבן גחת פון מײַנע קינדער, איך זאל זעהן
זײער הצלחה פגשמינות און פרוחגינות, און איך זאל האבן
דעם ריכטיגן שלום בית, און די שכינה הקדושה זאל רוען
בײ אונז אין שטוב, און איך זאל זוכה זײן שטענדיג פֿרייליך
צו זײן און פֿרייליך מאבן אַנדערע אידן, בײן איך זאל זוכה
זײן צו זעהן די שמחה פון כלל ישראל, מיט די גאולה

שְׁלִימָה וְוַאס דו וועסט אונז ארויסנעמען פון ביטערן גלות,
און אויפבויען דעם בית המקדש בביאת גואל צדק במחנה
במינו אמן.

אזוי זאלסטו מתפלל זיין יעדן טאג, און יעדע שעה, וועסטו
זעהן עס וועט דיר גרינגער ווערן, ווארום שמחה איז
די העכסטע מדריגה, ווארום ביים בורא פל עולמים שטייט
(דברי תמים א' ט"ו) "עוז וחדוה במקומו", דארטן ביים בורא פל
עולמים הערשט נאר שמחה, וויסן דארפסטו וויסן דאס איז
דער סימן ווען א איד געפינט זיך אין די קדושה, ווען ער
איז שטענדיג פרייליך, און עס ווערט געברענגט אין זוהר
(תצוה קפד:) אויפן פסוק (תהלים ק' ב) "עבדו את הו'ה בשמחה",
חדוה דבר נש משיך לגביה חדוה אחרא עלאה, [די שמחה
פון א מענטש אויף די וועלט, ברענגט אים א שמחה פון
יענע וועלט]; איבערדעם שטארק זיך מיט שמחה, און דו
וועסט זעהן אז דו וועסט אלעס איבערקומען.

איך האף אז דו וועסט קומען צום הייליגן רבי'ן אין אומאן
אויף ראש השנה, וואס ער האט בפירוש געזאגט אז
ווער עס קומט צו אים אויף ראש השנה מעג ער זיך פרייען
א גאנץ יאר מיט דעם.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א גוט געבענטשט יאר

שְׁנָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר נֶצְבִים וַיִּלָּךְ כ"ב אֶלּוּל ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי
"הַיִּכַּל הַקּוֹדֶשׁ" הַגֵּרִים בְּקַרְיָה נְאֻמָּנָה "קַרְיַת יוֹאֵל" שֶׁהֵקִים מִרְן
קֹדֶשׁ הַקּוֹדְשִׁים מִהַר"י ט"ב זי"ע

אִיךְ הָאֵב דְּעַרְהֶאֱלָטָן דְּעַם בְּרִיוּ פֿון די גַּבְאִים פֿון אוֹנְגֶׁער
בֵּית הַמִּדְרָשׁ "הַיִּכַּל הַקּוֹדֶשׁ" אִין מְאָנְרָא.

דָּאס וואס איר פֿעט אִיךְ זאל עֲנֵק שְׂרִייבן אן הַנְּהַגָּה וויאזוי
זיך צו פֿירן אִין א בֵּית הַמִּדְרָשׁ אִין דאָכט זיך אִיבְּרִיג,
ווייל עס שְׂטֵיט שׁוֹיִן אִין שׁוֹלְחָן עָרוֹךְ (אורח חיים סימן קנ"א סעיף
א) "בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת אִין נוֹהֲגִין בָּהֶם קְלוֹת רֹאשׁ
כְּגוֹן שְׁחֹק וְהַתּוֹל וְשִׂיחָה בְּטִילָה, וְאִין אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים בָּהֶם
וְלֹא מִתְקַשְׁטִין בָּהֶם וְלֹא מְטַיִלִין בָּהֶם, וְלֹא נִכְנָסִים בָּהֶם
בַּחֲמָה מִפְּנֵי הַחֲמָה וּבְגִשְׁמִים מִפְּנֵי הַגִּשְׁמִים" וְכוּ' וְכוּ', עֵינִן
שָׂם. א בֵּית הַכְּנִסֶּת און א בֵּית הַמִּדְרָשׁ אִין זייער זייער
הייליג, עס ווערט אָנגֶׁערופֿן ביי די חֲכָמִים א קְלִיִּין בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, די חז"ל זאָגן (מגילה כט.) "וְאֵהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעַט",
אָמַר רַבִּי יִצְחָק אֵלּוּ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת שֶׁבְּבָבֶל;
אִיבְּעַרְדֶּעם אַזוי ווי אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִין גֶּעוֹוֶען דָּאַרְטֵן גְּלוֹי
שְׂכִינָה, אַזוי אִין יְעָרֵן בֵּית הַכְּנִסֶּת און בֵּית הַמִּדְרָשׁ אִין
דא גְּלוֹי שְׂכִינָה, אִיבְּעַרְדֶּעם דָּאַרְף מֶעַן זיך פֿירן אִין א בֵּית
הַמִּדְרָשׁ מִיט גְּרוֹיִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, ווארום דער שְׂכִינָה גֶעפֿונט
זיך דָּאַרְטֵן.

וּבְפֶרֶט ווען מען דאווענט דארף מען זייער אכטונג געבן
 נישט רעדן ביים דאווענען, ווי דער זוהר הקדוש
 איז אויף דעם זייער מחמיר (עין זוהר תרומה קל"א): ומאן דאשתעי
 בפי בנישפתא ווי ליה דאחזי פרודא, ווי ליה דגרע מהימנותא,
 ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל דאחזי דלית
 ליה אלהא, ולא אשתבח תמן, ואנהיג קלנא בתקיפא עלאה;
 [ווער עס רעדט אין בית הכנסת אינמיטן דאווענען, אָך
 און וויי איז אים, ער ווייזט א פירוד צווישן די שכינה און
 די אידן, ער פארמינערט די אמונה, אָך און וויי איז אים
 אז ער האט נישט קיין חלק באלקי ישראל, ווארום מיט
 דעם וואס ער איז מזלזל און רעדט אינמיטן דאווענען
 באווייזט ער אז ער האט קיין אמונה נישט דאס דער בורא
 כל עולמים געפונט זיך יעצט אין בית הכנסת ווען אלע
 דאווענען, און דער וואס ער רעדט אינמיטן דאווענען נעמט
 פון זיך אראפ דאס מורא און פחד, און ער פירט זיך מיט
 גרויס בזיון אקעגן די שכינה].

איז וואס איז שייך צו מוסרף זיין אויף די הייליגע ווערטער?

איבערדעם וויל איך בעטן אלע אונזערע לייט וואס זיי
 קומען אריין דאווענען ביי אונז אין בית המדרש

זאלן זיי וויסן אז די שכינה איז דא, ווי די חז"ל זאגן (פסיקתא
 דרב כהנא) כל זמן שישאל מעצרון בבתי פנסיות ובבתי
 מדרשות, הקדוש ברוך הוא עוצר שכינתו עמהם; ווען אידן
 קומען אריין אין בית הכנסת דאווענען, אין בית המדרש

לְעֶרְנֶנּוּ, הָאֵלֶּטֶן זַי אָפּ דִּי שְׂכִינָה מִיט זִיךְ, און דָּאס איז
נאָךְ יַעֲצֵט ווען מיר זענען אין גלות, אזוי ווי די חז"ל זאגן
(שיר השירים רבה פרשה ה' סימן ב'), "אני ישנה" מבית המקדש, "ולבי
ער" לְבִתִּי בְּנִסְיוֹת וּבִתֵּי מִדְּרָשׁוֹת.

וויסן דארפן אלע מתפללים וויסן, ווען מען דאווענט דאווענט
מען, און ווען מען לערנט לערנט מען, וכו' וכו', מען
מישט נישט די יוצרות, ווען מען הייבט אן צו דאווענען
ביז מען ענדיגט דארף דער גאנצער מח מחשבה זיין נאר
ביים דאווענען, און נישט לערנען דעמאלט, און מכל שכן
נישט רעדן און פלויידערן דברים בטלים וואס דאס איז א
בזיון פאר די שכינה, און די זעלבע ווען מען לערנט לערנט
מען, און מען זעצט זיך נישט אראפ שמועסן.

א בית הכנסת איז געשטעלט פאר דאווענען, א בית
המדרש איז געשטעלט פאר לערנען. היינט איז ביי
אונז אידן א בית הכנסת מיט א בית המדרש איין זאך,
ווען מען דאווענט דאווענט מען, און ווען מען לערנט
לערנט מען, און א בית המדרש און א בית הכנסת טאר
מען נישט גרינגשעצן, עס איז נישט קיין זאמל-ארט וואס
מען זאמלט זיך איין רעדן ליצנות וכו', אדער לשון הרע
ורכילות וכו'. און דאס איז אין יעדע שול, און מכל שכן
אין א ברסלבער שטיבל דארף מען וויסן און געדענקען
וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט פאר אונזערע לייט
איידער ער איז אוועק געפארן פון דעם שטאט ברסלב

נִסְתַּלֵּק צו ווערן אין די שטאט אומאן, "אויב איר וועט זיך האלטן צוזאמען וועט איר מיר צוציען צו ענק", אויך האט ער געזאגט "אויב איר וועט רעדן פון מיר, וועל איך דארטן זיין", איבערדעם אין א ברסלבער שטיבל דארף מען מער מקפיד זיין ווי איבעראל, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות צדיק סימן ס"ט) מי ש'אזהב את הצדיק צריך לשמור את הצדיק שלא יצא עליו שם רע; אויב איינער האט ליב דעם הייליגן רבי'ן דארף ער אכטונג געבן אז אין זיין בית המדרש זאל נישט זיין קיין מקום לצים, א זאמל ארט פון לייד-גייערס, ווארום מיט דעם פארשעמט מען דעם צדיק.

מען האט אייביג געוויסט אז א ברסלבער שטיבל איז א מקום מנוחה, ווער עס קומט אריין דארטן וועט ער הערן רעדן נאר פון בורא כל עולמים, און ער וועט הערן דברי התחזקות, דיבורים וואס שטארקן יעדן צובראכענעם מענטש; איבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן אויפן הייליגן רבינ'ס נאמען, ווער עס קען זיך נישט איינהאלטן און רעדט און פלוידערט אינמיטן דאווענען זאל ער טוהן א טובה ער זאל מער נישט קומען, ווארום ער פארשעמט דעם הייליגן רבי'ן, ווארום ער איז גורם אז מען זאגט אז דאס האט אים דער הייליגער רבי געלערנט, אז אף און וויי איז דעם וואס ער פירט זיך אויף פֿרעך און ענות אין א שול בכלל, און אין א ברסלבער שטיבל בפרט, ווארום מיט דעם פארשעמט ער דעם הייליגן רבי'ן.

אײַךְ בַּעַט זײַער מַעַן זאַל נישט אײַנטייטשן אין מײַנע
ווערטער קײן שום פּשטים, דאס וואס אײַך שרײַב,
דאס האלט אײַך דערבײַ. אין אַ פּרסלבער שטיבל דארף
מַעַן דאווענען מיט חיות און געשמאק, און נאכן דאווענען
גײן אַ ריקוד דאס מיר האבן זוכה געווען ארויסכאפן אַ
שחרית אָדער אַ מנחה אָדער אַ מעריב, וואס דאס איז
אונזער גאנצער פארמעגן, און די איבריגע צײט דארף מַעַן
שטענדיג זיצן און לערנען אין פּרסלבער שטיבל, יעדער
אײַנער זײַנע סדרים על פי סדר דרך הלימוד פון דעם
הייליגן רבײן; דער חומש רש״י מיט תרגום פון די וואכעדיגע
סדרה, דער משניות פּסדרן, דער גמרא פּסדרן, און דער
טור בית יוסף און שולחן ערוך פּסדרן וכו' וכו', יעדער
אײַנער בפּי זײן סדר. און דאס אַליין וועט צוציען נאך
מענטשן, און בפרט בחורים, וואס זײ לעכצן נאך אן
ערנסט ווינקל.

גלייבט מיר, אויב איר וועט זיך אזוי פירן, וועט איר
מקדש זײן דעם נאמען פון דעם גרינדער פון דאס
הייליג שטעטל קרית יואל, ווארום ער האט אזוי געוואלט,
אז זײן שטעטל זאל זײן אַ ווינקל פון יראת שמים, און
מַעַן זאל אכטונג געבן עס זאל נישט זײן אפילו אַ שמץ
פון פּירוט און אפיקורסות און מינות און טומאת הציונות
וכו' וכו', און דער הייליגער רבי מהר"י ט"ב זי"ע האט אזוי
געוואלט אז אין זײן ד' אמות זאל זיך נישט געפונען קײן
אײַנער וואס האט אַ שייכות צו די מינים און פּושעים וכו'.

וכו', איבערדעם דארף יעדער בַּרְסֶלְבֶּער חסיד געדענקען
 וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן ל"ה וסימן
 ר"ב), אז פאר משיח וועט קומען וועט זיין דער גרעסטער
 שווערסטער ביטערסטע גסיון זיך צו האלטן אין די ריינע
 אמונה אין דעם בורא כל עולמים.

אז וואויל איז דעם וואס ער נעמט אריין די ווערטער ביי
 זיך אין הארץ, און איז דאס מקיים, און ער אליין זעהט
 דאס בית הכנסת זאל זיין ריין בגשמיות וברוחניות. און
 אליין פלעג יעדן טאג צאמנעמען די ספרים און עס אריינלייגן
 אין ספרים שאנק, און פלעג און אליין אויפואשן די
 פלאר, און עס איז געווען ביי מיר א שטאלן.

עס האט מיר דערציילט מיט פופציג יאר צוריק א בַּרְסֶלְבֶּער
 חסיד פון פולין, אז אין פולין איז געווען אין אלע גרויסע
 שטעט בַּרְסֶלְבֶּער שטיבלעך, און אין יעדן שטיבל פלעגט
 מען פארקויפן דאס רייניגן דעם שטיבל, און מענטשן האבן
 געהויבן די פרייזן, ביז דער וואס ער האט געצאלט דאס
 מערסטע געלט האט זוכה געווען צו דעם, אזוי חשוב און
 טייער האבן די בַּרְסֶלְבֶּער חסידים געהאלטן דעם שטיבל.

ווי דעראום האט מיר דערציילט א בַּרְסֶלְבֶּער חסיד פון
 פולין, וויאזוי איז ער מקורב געווארן צו אונזערע
 לייט, ער איז געווען א בחור וואס עס איז אויף אים אסאך
 איבערגעגאנגען וכו' וכו', איינמאל איז ער פערצופאל
 אריינגעבלאנדשעט אין א בַּרְסֶלְבֶּער שטיבל אין ווארשא,

און ער הערשט ווי א איד רעדט צום צווייטן, און זאגט אים מיט דעם לשון, "ברנדער, ביסט ביי דיר אראפגעפאלן? הייב זיך אויף! זיי נישט צופראכן, דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט אז עס איז נישטא קיין יאוש, מען טאר זיך נישט מייאש זיין אפילו אין די שווערסטע מצבים!" וכו' וויפער ער האט דאס געהערט האט ער צו זיך געזאגט "פה אשב כי אותיה" דא וועל איך שוין בלייבן, און ער איז געבליבן דאווענען דארטן מנחה. און צווישן מנחה און מעריב האט מען פארגעלערנט "ליקוטי מוהר"ן", און עס האט אים אזוי דערווארעמט דאס הארץ, ביז ער איז מקורב געווארן צו אונזערע לייט, און ער איז אנועקגעפארן אין אומאן און דארטן חתונה געהאט, און ער האט געוואוינט דארטן ניין און א האלב יאר. [און אגב האט מיר דערציילט הרב החסיד ר' לוי יצחק בענדער ז"ל, דאס די בכיות וואס דער אינגערמאן האט גענאסן ביים הייליגן רבינ'ס ציון איז געווען א וואונדער אפילו צווישן די עלטערע ברסלבער חסידים, ווי קומט צו אזא אינגערמאן אזעלכע אויסטערלישע כוחות אזויפיל צו וויינען?]. זעהט מען פון דעם וואס אן ערנסט ברסלבער שטיבל קען מקרב זיין יעדן איינעם.

איבערדעם בעט איך ענק, אז איר האט זוכה געווען צו אויפמאכן אין קריה נאמנה קרית יואל א ברסלבער שטיבל, זאל דאס ערשטע זאך דאס געפירט ווערן על טהרת הקודש און אויספאלגן די תקנות פון שטעטל, ווארום דאס שטעטל איז אויפגעשטעלט געווארן

מיט בלוט וואס דער הייליגער מהר"י ט"ב זי"ע האט אריינגעלייגט אין דעם, און נאכדעם זאלט איר זייער אכטונג געבן אונזער ד' אמות דאס שטיבל זאל זיך פירן על פי דרך פון הייליגן רבי'ן, הן דאווענען מיט א חיות, הן לערנען מיט א געשמאק על פי סדר דרך הלימוד, און הן מחזק זיין איינער דעם אנדערן, נאר קיין דברים בטלים און קיין ליצנות טאר נישט זיך געפונען אין אונזער ד' אמות; און מכל שכן נישט רעדן ביים דאווענען, וואס דאס איז א זלזול פאר די שכינה. ווער ס'קען דאס נישט באווייזן זאל גיין לחיים ולשלום.

איך האף אז די פאר שורות וואס איך האב דא אנגעשריבן וועט אריינגיין אין די הערצער פון אלע מתפללים, און אונזער בית המדרש וועט זיין א קידוש שם שמים און א קידוש שם רבינו ז"ל.

איר זאלט אלע האבן א גוט געבענטשט יאר

שנו

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר נאבים וילך כ"ב אלול ה'תשע"א

שלום וברכה אל החתן ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

מיין צייט איז זייער געענגט וכו', פונדעסטוועגן וועל איך דיר שרייבן אפאר שורות.

דַּעַם שֶׁבֶת אִיז גֶּעווען בײַ מִיר אִין שׁוּל צוויי חֲתָנִים, און
 מָען הָאָט גֶּעמאַכט פֿאַר זײ שְׁבַע בְּרָכוֹת, הָאָב אִיךְ
 זײ גֶּעזאַגט וואָס אִיךְ זאַג יְעָדֵן חֲתָן, אויב דו וועסט אײַנְהאַלְטֵן
 די דְרִי זאַכן דײַן גאַנץ לְעָבֵן, וועסטוּ הָאָבֵן אַ גְּלִיקְלִיךְ
 לְעָבֵן, און עס וועט דײַךְ גאַרנישט פֿעלן.

א. זאַלסט שְׁטענדיג מקפיד זײַן דאווענען אלע דְרִי תְּפִילֹת
 שְׁחָרִית מְנַחֵה מַעֲרִיב מִיט מְנִיָּן, וועסטוּ הָאָבֵן אַ דָּבָר
 שְׁבַמְנִיָּן, דָּאָס וועט דײַךְ בְּרַעַנְגֵען פֿרִנְסֵה, וואָרום עס אִיז אַ
 גְּרוֹיֶסער זאַךְ צו דאווענען מִיט מְנִיָּן, מָען צײַט אויף זײַךְ
 אַרויף די הַשְׁנָחָה פֿון דַּעַם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, ווי די חז"ל
 זאַגן (בְּרָכוֹת ו:): כָּל הַרְגִיל לְבֹא לְבֵית הַפְּנִסָּת וְלֹא בָּא יוֹם
 אֶחָד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשָּׂאֵל בּוֹ; דָּאָס הײסט אז אײַנער
 אִיז צוגעוואוינט צו דאווענען יְעָדֵן טָאָג די דְרִי תְּפִילֹת אִין
 שׁוּל, און ער פאַרפֿעלט אײַן טָאָג, פֿרעגט שוין דער בּוֹרָא
 כָּל עוֹלָמִים, וואו אִיז ער? פאַרוואָס אִיז ער הײנט נישט
 געקומען אִין שׁוּל? זעהט מָען אז עס לײַנט זײַךְ צו דאווענען
 מִיט מְנִיָּן אז דער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים זאַל שְׁטענדיג פּבִּיכּוֹל
 קוקן אויף אים.

ב. זאַלסט יְעָדֵן טָאָג לְעֵרְנֵען חוּמֵשׁ רִש"י מִיטֵן תְּרַגּוּם פֿון
 די וואָכעדיגע סְדָרָה, דָּאָס הײסט, עַל פִּי שׁוּלְחָן עֶרְוֶה
 (אורח חיים סימן רפ"ה סעיף ג) קען מָען שוין אָנְהַיִבֵּן מַעֲבִיר סְדָרָה
 זײַן פֿון זונטאָג, 'מיום ראשון ואילך נקרא עם הציבור', און
 אזוי וועסטוּ זײַכער זײַן אז יְעָדֵע וואָךְ וועסטוּ מַעֲבִיר סְדָרָה

זיין, וואס דאס איז א סגולה אויף אריכות ימים, ווי די חז"ל זאגן (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו; און צדיקים האבן געזאגט דאס מעביר סדרה זיין יעדע וואך מיט לערנען רש"י הקדוש איז א סגולה אויף יראת שמים, ווי דער מחבר זאגט (שולחן אורח חיים סימן רפ"ה סעיף ב) אם למד הפרשה בפירוש רש"י חשוב כמו תרגום, וירא שמים יקרא תרגום וגם פירוש רש"י; און דער הייליגער רבי ישכר דוב מבעלזא זי"ע האט געזאגט, יעדן טאג וואס א איד לערנט חומש מיט רש"י איז ער מובטח אז דעם טאג וועט ער נישט זינדיגן.

ג. זאלסט זיך צוגעוואוינען בענטשן ברכת המזון אין סידור דייקא, קיינמאל נישט בענטשן אויסנווייניג, דאס איז א סגולה אויף עשירות, אז א מענטש וויל ווערן רייך, זאל ער שטענדיג בענטשן אין א סידור.

איבערדעם זאג איך דיר אויכעט די דריי זאבן, דו זאלסט זיין אין דעם זייער זייער שטארק, דער עיקר זאלסט אסאך בעטן דעם בורא כל עולמים דאס דו זאלסט זיין א צופרידענער מענטש, וועסטו האבן גאר א גליקליך לעבן, און דו וועסט האבן א זעלטענעם שלום בית, ווארום אלע פראבלעמען וואס א מענטש האט, נעמט זיך ווייל ער איז נישט צופרידן, שטענדיג קוקט ער אויף יענעם וכו', עס דאכט זיך אים אז יענעם גייט בעסער פון אים וכו', יענער

האט צוגעטראפן בעסער פון אים וכו', יענער איז מער מוצלח פון אים וכו' וכו', דעם פלאץ וואו איך בין איז נישט גוט וכו', ווען איך זאל זיין אין אן אנדערע פלאץ וואלט מיר בעסער געווען וכו', דער מענטש איז נישט קיין צופרידענער מענטש, און וואו דו וועסט אים נאר נישט לייגן וועט אים זיין ביטער, און שטענדיג וועט ער טרעפן תסרונות אין זיין ווייב וכו' וכו', און אזוי וועט זיך דער ש'לום בית אנהייבן צו וואקלען רחמנא ליצלן.

איך האב זיך געשטעלט אויף א מאמר חז"ל (שבת פת.), "ויתיצבו בתחתית ההר", אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא, מלמד ש'כפה הקדוש ברוך הוא עליהם את ההר פניגית ואמר להם, אם אתם מקבלים התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם; שטעלט זיך אוועק א קשיא, וואס איז דער לשון "שם תהא קבורתכם"? עס האט געדארפט שטיין "פה תהא קבורתכם", ווארום פביכול דער בורא פל עולמים האט אויפגעהויבן א פארג און ער האט געזאגט, וועט עטין מקבל זיין די תורה איז גוט, אז נישט וועט עטין דא באגראפן ווערן, אזוי דארף שטיין, וואס איז דער לשון "שם תהא קבורתכם"? וואס איז דער "דארטן"? נאר דער תירוץ איז אז עס איז דא א קבורה וואס עס הייסט "דארטן", אז א מענטש לערנט נישט קיין תורה איז אים זייער ביטער, ער איז נאך א יונג יונגל אין תדר און ער האלט נישט ביים לערנען, קומט ער אלעמאל צום טאטן, "טאטי, דער תדר איז נישט גוט פאר מיר, איך וויל גיין אין אן אנדערע

תְּדַר! וְכוּ', דְּעַר טאַטע לייגט אים אַרײַן אין אַן אַנדערע
 תְּדַר וְכוּ', אַזוי ווי ער איז נישט קיין צופּרײַדן קינד, קומט
 ער ווידער צום טאַטן, "טאַטי, דער תְּדַר איז נישט גוט,
 מַעַן טַשעפֿעט מיר!", דער טאַטע לייגט אים אַרײַן אין אַן
 אַנדערע תְּדַר וְכוּ'. און אַזוי איז אַ בְּחור'ל אין ישיבה קטנה,
 אז ער האַלט נישט ביים לערנען, וואַרפֿט ער זיך פֿון אײַן
 ישיבה קטנה צו אַן אַנדערע, בײַ יעדע ישיבה קטנה האַט
 ער אַן אַנדערע טענה, עס איז נישט גוט פֿאַר אים. און
 אַזוי אַ דערנאָקסענער בְּחור ווען ער לערנט נישט איז ער
 נישט צופּרײַדן, וואַרפֿט ער זיך פֿון אײַן ישיבה צום אַנדערן,
 "דאַרטן איז גוט" וְכוּ', "דאַרטן איז בעסער" וְכוּ', אַלעמאַל
 זוכט ער אַ נײַע ישיבה וואס עס דאַכט זיך אים עס וועט
 אים זײַן בעסער.

און אַזוי איז נאָך די חתונה, ער דאַרף גײַן אין בולל, זײַט
 אַפֿ אַ שטיקל צײַט וְכוּ', אויב ער האַלט נישט ביים
 לערנען, איז ער נישט קיין צופּרײַדענער אינגערמאַן, זאַגט
 ער, "דאַרטן איז אַ בעסערן בולל" וְכוּ', גײַט ער דאַרטן
 אַרײַן וְכוּ', און ער איז ווייטער נישט צופּרײַדן, דאָ הָעֵרֶט
 ער אז עס איז דאָ אַ בולל בוקר גײַט ער דאַרטן אַרײַן,
 אז ער איז נישט צופּרײַדן, הָעֵרֶט ער אז עס איז דאָ אַ
 בולל ערב גײַט ער דאַרטן אַרײַן וְכוּ' וְכוּ'.

הַבִּלְלֵל אַז אײַנער האַלט נישט ביים לערנען די תּוֹרָה, אויף
 אים זאַגט דער בורא פֿל עולָמִים, "שָׁם תִּהְיֶה

קְבוּרַתְכֶם!" עִם אִיז דָּא אַ קְבוּרָה וּוּאָס עִם הַיִּסָּט "נֶשֶׁם",
 "דָּאָרְטֵן", גַּעבֶּענְדֵּךְ, עֶר טָרעפֿט זיךְ נִישְׁט דָּאָס אָרְט, וּוּאָ דו
 וועסט אים לייגן איז אים נישט גוט. מַה שְׂאִין בֵּן אִינער
 איז מְקַבֵּל דִּי תוֹרָה און עֶר הָאָט לִיב צו לְעֶרְנֵט דִּי תוֹרָה
 הַקְדוּשָׁה, וּבְפֶרֶט אַז עֶר לְעֶרְנֵט כְּפִי דִּי סֵדֶר דֶּרְךְ הַלִּימוּד
 פֿון דַּעַם הַיִּלְיָגֵן רַבִּי'ן (עֵינִי שִׁיחוֹת הַר"ז סִימָן ע"ו), עֶר לְעֶרְנֵט כְּסִדְרָן
 מִשְׁנֵיזוֹת, גְּמָרָא, וְכוּ', וְכוּ', עֶר הָאָט אַ מוֹרָא'דיגן חֶשֶׁק צו
 לְעֶרְנֵט, דַּעַם אִיז שְׁטענדיג גוט, און וואוּ מֵעַן לייגט אים
 אִיז עֶר צוּפְרִידֵן, עִם אִינְטֶרעסירט אים גַּאָרנישט נָאָר דִּי
 תוֹרָה הַקְדוּשָׁה, און וואוּ עֶר גֵּיט און וואוּ עֶר שְׁטֵיט הָאָט
 עֶר מִיט זיךְ אַ חוֹמֶשׁ, אָדער אַ מִשְׁנֵיזוֹת, אָדער אַ גְּמָרָא,
 אָדער אַ שוֹלְחָן עָרוֹךְ, וְכוּ', וְכוּ', און עֶר לְעֶרְנֵט, און עֶר
 אִיז זייער צוּפְרִידֵן, אַזאַ אִינְטֶרמאַן אִיז שְׁטענדיג פֿרייליך,
 און עֶר מאַכט פֿרייליך זיין ווייב, עֶר לְעַבֵּט אַ זִים גְּלִיקְלִיךְ
 לְעַבֵּן, און דִּי שְׂכִינָה רוֹהֵט בִּי אִים.

און האָפּ אַז דו וועסט אַרײַנגעמען דִּי ווערטער אין דיין
 האַרץ, וועסטוּ האָבן אַ גְּלִיקְלִיךְ לְעַבֵּן.

דו זאלסט האָבן אַ גוט געבענטשט יאָר

שְׁנו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר נְצִיבִים וְיִלְךְ כ"ב אֱלוֹל ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

וְזֵאם זָאל אִיךְ דִּיר זְאָנְג, אַוּדַאי און אַוּדַאי הָאט מָען
מְנִיעוֹת צו פֶּאָרן צום הייליגן רַבִּין אויף ראש השָׁנָה,
ווארום דער הייליגער רַבִּי הָאט גְּעֶזְאָגְט, יַעֲדֵע קְלִיַּיִנְקִייט
וואס עס איז נאָר פֶּאַרְבִּינְדֵען צו מִיר, פֶּאַרְלִיַּיִגְט זיך דער
סַמ"ךְ מ"ם אויף די לְעֵנְג און אויף די בְּרִיַּיט דָאָס נִישְׁט
לְאִזֵּן אויספִּירֵן, און מִכָּל שְׁכֵן אויף אַזאַ זאַךְ ווי צו זיין ביי
אַיהם ראש השָׁנָה, וואס ער הָאט בְּפִירוּשׁ גְּעֶזְאָגְט (ח"י מוֹהֲרָן
סימן כ"ג) "מִיַּיִן ראש השָׁנָה איז עוֹלָה עַל הַכֹּל; עִם אִיז נִישְׁט אַ
קִיין גְּרַעסְעֶרֶע זאַךְ ווי צו זיין ביי מִיר אויף ראש השָׁנָה,
און ווער עס גְּלִיַּיבְט אין מִיר זָאל מאַכֵן אַ בְּרוּז צו זיין ביי
מִיר אויף ראש השָׁנָה, ראש השָׁנָה דאַרְפֵן אַלְע קוֹמְעֵן".
און אִיךְ הָאט ער גְּעֶזְאָגְט (שיחות הַר"ן סימן ר"ח) דָאָס יַעֲדֵע זאַךְ
וואס דער צְדִיק הֵיִסְט מָען זָאל מְקַיִם זיין דאַרְף מָען
מְקַיִם זיין, נאָר אַז ער הֵיִסְט נִישְׁט קוֹמְעֵן צו אִים אויף
ראש השָׁנָה, דאַרְף מָען נִישְׁט מְקַיִם זיין; אִיז אַוּדַאי און
אַוּדַאי נאָך אַזְעֶלְכֶע דיבורים אִיז דָא שְׁוֹעֶרֶע און בִּיטְעֶרֶע
נְסִיוֹנוֹת צו קוֹמְעֵן צום הייליגן רַבִּין אויף ראש השָׁנָה.

אַבְעֶר פון די אַנְדֶּערֶע זייט דאַרְפֶסטו וויסן דָאָס ראש
השָׁנָה אִיז מָען דֵּן אַ מְעַנְטֶשׁ אויף אַ גאַנְץ יָאָר,

ראש השנה זאגן די חז"ל (ביצה ט"ו) כל מזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה; מען שרייבט אים אפ ראש השנה וויפיל געלט ער וועט האבן א גאנץ יאר. ווידער זאגן די חז"ל (ראש השנה ט"ז). הכל נידונים בראש השנה; ראש השנה איז מען דן דעם מענטש וואס וועט מיט אים פאסירן א גאנץ יאר, ליידער האבן מיר געזעהן וואסערע אומגליקן עס האט פאסירט דאס גאנץ יאר, וויפיל מענטשן האבן פארלוירן זייער פרנסות, וויפיל מענטשן זענען ארעם געווארן אין איין נאכט, און זיי האבן אלעס פארלוירן, וויפיל יונגע מענטשן זענען געבעדן פארבאפט געווארן מיט מיתות משונות רחמנא ליצלן, וויפיל יונגע קינדער זענען אוועק פון דער וועלט רחמנא לישובן, וויפיל מחלות און חלאים רעים האבן מענטשן געבאפט, אפגעהיטן זאל מען ווערן, וויפיל פייערן האבן אויסגעבראכן און פארלענדעט גאנצע דערפער און פעלדער, וויפיל פארפלייצונגען איז געווען און אפגעווישט גאנצע גאסן מיט שטובער און הייזער וואס זענען פארשווענקט געווארן וכו' וכו'; עס האט פאסירט אזעלכע אומגליקן וואס קיינער האט זיך נישט פארגעשטעלט, און דאס אלעס איז שוין אפגעשריבן געווארן ראש השנה; און דער הייליגער רבי האט געזאגט דאס ווער עס וועט קומען צו אים אויף ראש השנה דארף גארנישט זארגן, "איך בין פאראנטווארטליך פאר אים, און ער מעג זיך פרייען א גאנץ יאר אז ער איז געווען ביי מיר אויף ראש השנה"; פֿרעג איך דיר: נאך אזעלכע ווערטער איז דא נסיונות צו

קומען צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה? מען כאפט דאס רענצעלע מיט'ן טלית ותפילין, און מיט א ביסל עסן, און מען פארט.

ווען איינער האט אויף זיך א משפט חלילה וחס, וואס טוט ער? ער זוכט א גרויסער אדוואקאט (לויפער), וואס ער קען אים פארטיידיגן, און וואס מער דער משפט איז הארבער ביז חלילה וחס טויט שטראף, זוכט מען דעם גרעסטן אדוואקאט אין דער וועלט, און מען קוקט נישט אויף געלט וכו', און מען קוקט נישט אויף משפחה, און אונדאי און אונדאי נישט אויף מענטשן וואס זענען מונע און מעכבב וכו' וכו', דאס איז דאך מיין לעבן וואס עס איז איינגעשטעלט חלילה וחס צו טויט שטראף, און איך מוז האבן דעם בעסטן אדוואקאט ער זאל מיר פארטיידיגן, און מען קוקט שוין אויף גארנישט, נאר מען כאפט און מען פארט צו דעם אדוואקאט, און מען בעט זיך "טו אלעס וואס דו קענסט, נאר ראטעווע מיין לעבן!", און דא האבן מיר אזא הייליגן רבי'ן וואס ער האט זיך געבעטן אז מען זאל קומען צו אים אויף ראש השנה אין אומאן, און ער וועט א טובה טוהן פאר די אלע וואס זיי קומען צו אים וכו', איז דען דא נאך די ווערטער א מניעה? אן אפהאלט? איך דארף זיך ראטעווען מיין לעבן, ראש השנה איז מען מיר דן אויף טויט אדער אויף לעבן, און איך דארף האבן א גרויסער אדוואקאט וואס ער זאל מיר פארטיידיגן, דאס איז דעם הייליגן רבי'נס ראש השנה.

אשר שנה בנחל קלא

אז וואויל איז דעם וואס ער נעמט אריין די ווערטער ביי זיך אין הארץ, און פֿרעגט נישט קיין קשיות, נאר כאפט זיין רענצל מיט טלית און תפילין, מיט עסן און וועש וכו', און פֿארט צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה אין אומאן.

דו זאלסט האבן א גוט געבענטשט יאר

שנה

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר נצבים וילך כ"ג אלול ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן נ"א) "דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר, איר זאלט זיך נישט לאזן נארן, די וועלט נארט אייך". עס איז דא אויף דעם עולם אזויפיל נארישקייטן וכו', אזויפיל דמיונות וכו', און מענטשן לויפן נאך בייטאג און ביינאכט, און זיי מיינען אז זיי וועלן דארטן געהאלפן ווערן וכו', און דערנווייל גייט אוועק פֿמה ופֿמה שנים מיט גארנישט און מיט נישט וכו' וכו', ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן ו') דער יצר הרע איז צוגעגליכן אזוי ווי א מענטש לויפט מיט א פֿארמאכטע האנט, און אלע לויפן אים נאך, און זיי זענען זיכער אז אין די האנט איז דא וואס זיי זוכן וכו',

און מען לויפט אים נאך פמה ופמה שנים וכו', און צום סוף מאכט ער אויף די האנט, און מען זעהט אז עס איז גארנישט דא אין די האנט וכו' וכו', פשוט מען האט אים ביטער אפגענארט, און ער שרייט, הוי געוואלד! ווי האב איך זיך געלאזט פאפן אזויפיל יארן?! וכו', אבער עס איז שוין פארפאלן, ווי דער חכם האט געזאגט "אדם דואג על איבוד ממונו ואינו דואג על איבוד ימיו; ממונו חוזר, וימיו אינם חוזרים".

איבערדעם בעט איך דיר, זיי נישט קיין בטלן, זאלסט וויסן דאס יעדן טאג וואס דער בורא פל עולםים שענקט איז א עקסטערער מתנה, ווארום אין יעדן טאג איז א גאנצע דור, ווי די חז"ל זאגן (קהלת רבה פרשה א סימן ה) אויפן פסוק (קהלת א' ד) "דור הולך ודור בא", אין לך בכל יום ויום, שאין נולדין בו ששים רבוא ומתים בו ששים רבוא, ומה טעם? דור הולך ודור בא;

איבערדעם דארף מען אנפילן יעדן טאג מיט גוטע נקודות: מען שטייט אויף לויפט מען אין מקוה זיך טובל'ען, און וויסן דארפסטו וויסן דאס בשעת דער גוף טובל'ט זיך דא אונטן, דעמאלטס ווערט די נשמה געטובל'ט אויבן וכו'.

און דערנאך זאגט מען ברכת התורה, און א פּרק משניות אין אבות, [אין אבות איז דא זעקס פּרקים, יעדן טאג נאך ברכת התורה דארף מען לערנען איין פּרק, ווארום מען דארף דאך לערנען יעדן טאג מוסר, און עס איז נישטא

נאך קיין גרעסערער ספּר מוסר ווי די מוסר פון אונזערע הייליגע תנאים, און דערפאר האט דער הייליגער חיד"א געזאגט אז יעדן טאג דארף מען לערנען א פּרק אין אבות, יוצא זיין דעם לימוד מוסר].

נאכדעם לערנט מען א שיעור אין גמרא, ווארום לערנען גמרא פארן דאווענען איז מכלה אלע קליפות און אלע מחשבות זרות, ווי צדיקים האבן געזאגט א רמז אויף דעם וואס די חז"ל זאגן (שבת קו): גמרא גמור זמורתא תהא; מלשון 'לומר עריצים ולהכרית כל הקוצים', מיט דעם וואס מען לערנט א שיעור אין גמרא פארן דאווענען פארשניידט מען און מען פארלענדט אלע קליפות וואס ער האט באשאפן מיט זיינע זינד, וואס דאס איז די מחשבות זרות. מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס הייסט לערנען א שיעור גמרא פארן דאווענען.

און מען איז זיך מתבודד צום בורא פל עולמים, מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צו אים, און מען בעט רחמים אז מען זאל קענען דאווענען שחרית אן קיין מחשבות זרות, און מען זאל אינזינען האבן פירוש המילות, און מען זאל אינזינען האבן יעדן שם פון די שמות הקדושים וואס מען זאגט וכו' וכו', מען דארף אויף דעם אסאך בעטן אז דער מַח מחשבה זאל זיין באהאפטן צום דאווענען, ער זאל אינזינען האבן וואס ער רעדט, ווי ס'שטייט אין שולחן ערוך (אורח חיים סימן צ"ח סעיף א) המתפלל צריך שיכוין בלבו פירוש

המילות שמוציא בשפתיו, ויחשוב כאילו שכינה כנגדו, ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו עד שתשאר מחשבתו ופונתו זכה בתפלתו, ויחשוב כאילו היה מדבר לפני מלך בשר ודם היה מסדר דבריו ומכוין בהם יפה לבל יפשל, קל וחומר לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא חוקר כל המחשבות, וכך היו עושים חסידים ואנשי מעשה, שהיו מתבודדים ומכוונים בתפלתם עד שהיו מגיעים להתפשטות הגשמות ולהתגברות פח השכלי, עד שהיו מגיעים קרוב למעלת הנבואה וכו', עיין שם.

און נאכדעם שטעלט מען זיך דאווענען שחרית מיט א בענקעניש צום בורא כל עולמים; און ווען מען ענדיגט דאס דאווענען ווען מען איז נאך אנגעטוהן מיט טלית און תפילין, זאגט מען תיקון הכללי, די צען קאפיטלעך תהלים, וואס דער הייליגער רבי האט מגלה געווען אז דאס איז א תיקון הברית תיקון המוחין; און נאכדעם מיט תפילין דרבינו תם לערנט מען א שיעור אין חומש רש"י מיט תרגום וכו' וכו', און נאך שיעורים וואס יעדער איינער קלויבט זיך אויס (יעדער איינער כפי זיין דרגא).

און נאכדעם גייט מען עסן פת שחרית וואס איז זייער זייער וויכטיג, ווי די חז"ל זאגן (בבא מציעא ק"ז) עם איז דא דריי-און-אכציג מחלות וכו', און מיט דעם וואס מען איז גוהר עסן פת שחרית פטר'ט מען פון זיך אוועק די מחלות און חלאים רעים.

און נאכדעם בענטשט מען א סידור מיט א געוואלדיגער
שמוחה, וואס דאס איז מסוגל צו עשירות, און דער
הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות אכילה חלק ב' סימן ג)
על ידי ברכת המזון נתוודע השם יתברך בעולם.

און נאכדעם אויב מען דארף טוהן עפעס אן עסק אין
עסקי עולם הוה ברענגן פרנסה, גייט מען מיט א
שמוחה, און מען געט זייער אכטונג נישט אנרירן יענעמ'ס
געלט, ווארום מען דארף האנדלען ערליך וכו' וכו'; און אז
מען איז זוכה מען קען זיצן אין בולל לערנען, איז נישטא
קיין גרעסערע זאך פון דעם, און ער איז זיך קובע שיעורים
בסדרן אין טור בית יוסף און שולחן ערוך וכו' וכו', און
נאך א שיעור אין משניות, און גמרא, און זוהר און תיקונים
וכו' וכו', (יעדער איינער בפי זיין דרגא).

ביז עס קומט די צייט צו דאווענען מנחה, גרייט מען זיך
צו אויכעט מיט התבודדות, אויסגיסן זיך דאס הארץ
צום בורא פל עולמים, ער זאל דאווענען ערליך מנחה מיט
פירוש המילות, ווי די חז"ל זאגן (ברכות ו): לעולם יהא אדם
זהיר בתפלת המנחה שחרי אליהו לא נענה אלא בתפלת
המנחה; און ווידער מאכט מען זיך א שיעור אין די תורה
הקדושה, און ווידעראום איז מען זיך מתבודד און מען
שטעלט זיך דאווענען מעריב וכו' וכו'.

דאס אלעס שרייב איך דיר א ביישפיל וואס מען קען
אלץ אויפטוהן אין א טאג, אויסער דעם וואס יעדער

איד איז פול מיט מצוות, ווי די חז"ל זאגן (ירושלמי פרכות פרק ט' הלכה ה'), תני בשם רבי מאיר, אין לך אחד מישראל שאינו עושה מאה מצוות בכל יום, קורא את שמע ומברך לפניך ולאחריה, ואוכל את פתו ומברך לפניך ולאחריה, ומתפלל שלשה פעמים של שמונה עשרה, וחוזר ועושה שאר מצוות ומברך עליהן. וכן היה רבי מאיר אומר, אין לך אדם בישראל שאין המצוות מקיפות אותו: תפילין בראשו ותפילין בזרועו, ומזוזה בפתחו מילה בבשרו, ארבע ציציות בטליתו מקיפין אותו. הוא שדוד אמר (תהלים קי"ט) "שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך". וכן הוא אומר (תהלים ל"ד), "חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם".

און ועל פולם טוט מען אסאך חסד מיט אנדערע אידן, מען איז אליין פרייליך און מען מאכט פרייליך אנדערע אידן, וואס דאס איז די גרעסטע מצוה. פארשטייט זיך קודם דארף מען פרייליך מאכן דאס ווייב, ווי די חז"ל זאגן (ראש השנה ו'): אשה בעלה משמחה; ווארום שמחה איז מרחיב דעם מח און דעם דעת, און עס גרענגט דעם מענטש נענטער צום בורא כל עולמים. אזוי אז מען פירט אפ א טאג דאס הייסט געלעבט, און אויף דעם זאגט מען שבת אין די זמירות, "ואם יצא חובת היום אשרי לו", אבער נישט נאכלויפן יעדעם משוגענעם וכו', וואס מער איינער מאכט זיך נאריש מיינט מען אז ער פליט מער אין הימל וכו'; ווארום דאס איז א גרויסער דמיון, א מענטש דארף שטענדיג זעהן וואס ער האט איינגעקויפט פאר זיך דעם

טאג דאס איז זיינס, און דאס קען מען נישט צונעמען פון אים וכו' וכו'.

איך האב דיר נאר געשריבן א ביישפיל וואס מען קען אלץ אויפטוהן אין א טאג, אבער יעדער מענטש דארף קוקן אויף זיך, און ער זאל נישט איבער רייסן דעם שטריקל וכו' וכו', ער זאל נאר טוהן וואס ער קען, דער עיקר איז דאווענען דריי מאל א טאג שחרית מנחה מעריב מיט מנין דייקא, און בענטשן מיט א סידור, און אז ער איז זוכה ארויסצוכאפן ביינאכט א חצות איז נישטא קיין גרעסערע זאך פון דעם, און ווער זאגט אז ער קען זאגן יעדן טאג א יום תהלים, אז וואויל איז אים, און נאך לימודים וואס יעדער איינער דארף זיך אויסשטעלן ער זאל לערנען יעדן טאג א שיעור אין מקרא אין משנה, אין גמרא אין הלכה וכו' וכו'. דער עיקר איז, זיך נישט לאזן נארן, דאס הייסט געלעבט. אבער נישט נאכלויפן יעדן שוטה וכו' וכו' וואס ברענגט אים נישט צו די גוטע נקודות.

און וויסן דארפסטו וויסן, אויב איינער איז דיר נישט מזכה מיט לימוד תורה הקדושה איז דאס אלעס שקר, ווארום אן תורה איז הכל הכלים, פשוט נארישקייטן, און דער סמ"ך מ"ם האט שוין געטראפן זיינע שלוחים וואס זיי טאנצן און שפרינגען און מאכן זיך נאריש, און מענטשן לויפן זיי נאך, זיי האבן דאס זייער ליב, ווארום ווער וויל נישט זעהן א קאמעדיע (א שפיל)? און ער כאפט נישט

אז דער־ווייל איז אים אַוועק דער טאג וכו', און דער־ווייל גייען אַוועק וכו', און אזוי איז יעדן טאג וכו', און דער־ווייל גייען אַוועק בְּמָה וּבְמָה שָׁנִים, און ווען ער וועט זיך באַפֿן וועט שוין זיין צו שפּעט.

אײַך האב דאס אלעס געשריבן זאלסט זיין א מביין דבר מתוך דבר וכו' וכו', דו זאלסט אליין פארשטיין וואו דו לויפסט אלץ ארום קוקן און זעהן א קאמעדיע (א שפּיל), און ווען דו וועסט זיך באַפֿן וועט שוין זיין גאר גאר שפּעט.

איבערדעם לערן אסאך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים "ליקוטי מוהר"ן", "סיפורי מעשיות", "ספר המדות", "שיחות הַר"ן", "חני מוהר"ן", ווארום די הייליגע ספרים וועלן דיר אויפמאכן דיין מוח און דיין הארץ, און דו וועסט פארשטיין אליין וואו דער אמת איז, צו ביי די תורה הקדושה, אדער וואו עס איז דא א קאמעדיע (א שפּיל).

הַלְלוּאִי זאלסטו אריינלייגן די ווערטער אין דיין הארץ, וועט דורך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט, און דו וועסט האבן א גליקליך לעבן.

דו זאלסט האבן א גוט געבענטשט יאר

שׁנװט

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים וְיִלְדֵי כ"ג אֱלוּל ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהאַלְטֵן דִּיין לאַנגען פֿריוון.

אִיךְ מוז דיר זאגן, דו האסט א גרויסן חסרון. און איך שעם זיך נישט דיר צו זאגן דייין חסרון וכו', ווייל איך וויל דיר משלים זיין דייין חסרון וכו'. מיר זענען מקורב צו א גרויסן רבי'ן וואס ער האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ח') אז דער צדיק איז משלים די חסרונות, איבערדעם זענען מיר מקורב צו דעם הייליגן רבי'ן, און ער איז אונז משלים די חסרונות.

דיין חסרון איז, דו האסט זיך גענומען רודפן דייין ווייב ביז ס'רירט איר שוין אן די גערונן; מוז איך דיר זאגן: אויב דו וועסט נישט אויפהערן וכו', וועסטו גורם זיין אז דייין ווייב וועט האבן חס ושלום א גערונן צוזאמפראד! וכו', און וויסן דארפסטו וויסן אז פון א גערונן צוזאמפראד איז זייער זייער שווער ארויסצוקריכן, מען דארף געמען מעדעצין וכו' וכו', ופולי האי ואולי אז מען קען פון דעם ארויסגיין; איבערדעם בעט איך דיר זייער שטארק, דו זאלסט איבערבייטן דייין הנהגה, דו זאלסט בייטן דייין געפירעכץ וכו' וכו', און דו זאלסט זעהן מקרב זיין דייין ווייב, איר מחזק זיין, און נישט זיין קיין קמצץ, וואס דאס איז דער ארגסטע זאך ווען א מאן דערגייט דעם ווייב די יארן וכו', אזא מאן איז א פשוטער רוצח וכו'. אינדרויסן קענסטו זיין זיס און פיין און שיין וכו'

צו יַעֲדֵן אֵינְנֵעִם, אַבְעֵר אַקְעֵן דִּיין ווייב בִּיסְטוּ א פֿשוֹטֶער
רוֹצֵחַ, דו רודֶפֶסט דִּיין ווייב זייער שְׂמאַרְק וְכוּ'.

אִיךְ ווייס דו וועסט זיין בְּרוּגוּ אויף מיר ווייל אִיךְ שְׂרִיב
דיר דָאס, און דו וועסט אָנהייבן צו רַעֲדֵן אויף מיר
וְכוּ', און דו וועסט פון מיר אַנְטְלוֹיפֵן וְכוּ'; אַבְעֵר אִיךְ קוק
נישט אויף דעם וְכוּ', אִיךְ דאַרף זאַגן וואס אִיךְ ווייס, און
דער בּוֹרָא פֿל עולָמִים זאל דיר אַוּדַאי און אַרײַנגעבֵן
שָׁכַל אַיִדֶער דו וועסט פאַרלירן דִּיין ווייב.

אִיךְ פֿעט דיר זייער דו זאַלֶסט זעהן אַיִנקוֹיפֵן זיך די מִדָּה
פון רַחֲמָנוּת, און דָאס קען מֵעַן זוכה זיין מיט אַסאַך
אַסאַך פֿעטן דעם בּוֹרָא פֿל עולָמִים, נישט דערגיין דִּיין ווייב
די יאַרן. אִיךְ הָאָף אז דו וועסט מיר פֿאַלֶגן, וועט דִיך גוט
זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

אִיךְ מיין נישט מיר וְכוּ'; אִיךְ הָאָב גֶענוג וואס צו טוהן
מיט די טייערע צייט וְכוּ' וְכוּ', א מַעֲנֵשׁ לַעֲבֹד בְּזוֹה
הַעוֹלָם זייער באַגרעניצט, קיינער קען נישט וויסן ווען מֵעַן
וועט אים רופֿן אַרױף אויבן, און ס'איז א שָׂאד די צייט,
די צייט איז זייער טייער און הייליג; פּוֹנְדֶעסֶטוועגן אויב די
חז"ל הָאָבֵן גֶעזאַגט (שְׁבַת קמז.) לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ
אֲמָרָה תּוֹרָה, שְׁמִי שְׁנֹכַחַת בְּקִדּוּשָׁה יִמְחָה עַל הַמַּיִם; אז
דער בּוֹרָא פֿל עולָמִים פֿעט מֵעַן קען אַפִּילוּ אויסמעקן
בְּבִיבּוֹל זיין נאַמען בְּדִי צו מאַכן שְׁלוֹם צווישן א מאן און
א ווייב, על אַחַת כְּמָה וְכְמָה אונז פֿשוֹטֶע מַעֲנֵשׁעֲלֶעךָ.

דאָרפֿן אַוודאי און אַוודאי אַלעס אַוועקלייגן פֿרי צו מאַכן
שְׁלוֹם צווישן אַ מאַן און אַ ווייב.

די חו"ל זאָגן (ברכות ד.), דוד המלך האט זיך באַרוּמֶט, "אַלע
מַלְכִּים שְׁטִייעַן אויף ביז דריי שָׁעָה אין טאָג אַרײַן, און
איך שְׁטִייעַן שוין אויף חֲצוֹת לַיְלָה, און איך בין עוֹסֵק מִטְּהַר
זיין אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ, זעהן עס זאל זיין שְׁלוֹם בֵּית צווישן זיי, עס
זאל זיין לִיבְשֵׁאֲפֹט צווישן זיי", דער גרויסער דוד המלך וואס
האט מְחַבֵּר געווען דעם סֵפֶר תְּהִלִּים וואס אין זוהר הַקְּדוּשׁ
ווערט ער אַנגערופֿן 'בְּרַחֲמֵי דְמַלְכָּא', ער פֿלעגט פֿרייליך מאַכן
אַלע עוֹלָמוֹת, און ביז הייַנט זאָגן בְּלַל יִשְׂרָאֵל תְּהִלִּים ווען זיי
זענען אין אַן עת צָרָה; פּוֹנְדֵעֶס טוועגן האט ער אַלעס אָפּגעלאָזט
און ער האט עוֹסֵק געווען אין מאַכן שְׁלוֹם צווישן מאַן און
ווייב, דאָרפֿן מיר אויכעט עוֹסֵק זיין אין די הייליגע עבֹדָה.

דער ערשטער זאך איז, אז דער מאַן דאָרף האָבן רַחֲמָנוּת
אויף זיין ווייב. דער הייליגער רַבִּי האט אויף דעם
זייער זייער מַקְפִּיד געווען, און ער האט געזאָגט (שיחות הַר"ן
סימן רס"ד) אז אַ איד דאָרף זייער אַכטונג געבן אויף דער
כְּבוֹד פֿון זיין ווייב, און ער זאל איר שוֹינען און צוקוקן און
פאַרשטיין ווי זי לייַדט צער עיבור און צער לידה וכו' וכו';
איבערדעם דער אויף צו זיין אַן אַכְזָר, און דו זאַלסט זיך
פֿירן מיט רַחֲמָנוּת מיט דיין ווייב.

דו זאַלסט האָבן אַ גוט געבענטשט זאָר

שם

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים וַיִּלָּךְ כ"ג אֱלוֹל ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּוּ.

דוּ דִארְפֶסט זיך זעהן צו שטארקן מיט אלע כוחות, מען
טאר נישט אראפפאלן, און מען טאר נישט ווערן
צובראכן פון קיין שום זאך וכו' וכו', דער לעבן גייט פאר
קינעם נישט גרינג, יעדער איינער מאכט מיט זיינע צרות
מיט זיינע יסורים מיט זיינע חובות וכו' וכו'; דאס גרויסקייט
פון א איד איז ווען ער קען זיך דערהאלטן ער ווערט נישט
צובראכן.

דער הייליגער רבי האט אויז געלערנט א דרך (ליקוטי מוהר"ן
חלק א' סימן קפ"ד), אז א איד ווען ער רעדט מיט א
צווייטן און ער איז אים מחזק און ער מאכט אים פרייליך,
קלאפט צוריק די דיבורים, וואס ער רעדט צו יענעם גייט
צוריק צו זיך, איבערדעם זאלסטו זעהן שטענדיג רעדן מיט
אן אנדערן, און אזוי וועט די דיבורים צוריק גיין צו דיר.
אויך זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ו) אויפן
פסוק (תהלים מא), "אשרי משכיל אל דל", וואויל איז דער
מענטש וואס געבט אריין שכל פאר אן ארימאן; אן עצה
צו קומען צו גדלות המוחין איז מחזק צו זיין יענעם, מיט
דעם וואס מען איז מחזק יענעם האט מען אליין חיזוק.

איבערדעם געוואוין זיך צו צו רעדן מיט מענטשן פון די
 גרויסקייט פון שמחה, און דו זאלסט זיי מחזק
 זיין און שטארקן, און דאס וועט אלעס צוריק קלאפן צו
 דיר. זאל דער בורא פל עולם דיר העלפן דו זאלסט
 האבן גרויס הצלחה, נאר ווער נישט צופאלן וועסטו זעהן
 גרויסע ישועות.

דו זאלסט האבן א לעבטיגן יאר

שסא

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר נצבים וילך כ"ג אלול ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

איך בעט דיר זייער דו זאלסט זיך מאכן א שיעור אין
 משניות, ווארום ס'איז נאכנישט דא נאך אזא לימוד
 וואס עס רייסט ארויס דעם מענטש פון די טומאה ווי לימוד
 משניות, ווארום דער אריז"ל האט געזאגט משנה איז די
 אותיות נשמ"ה, דורך לימוד משנה איז מען מזכך די נשמה;
 מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון לימוד
 משניות, ביז די חז"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה ז' סימן ג), אין פל
 הגליות הללו מתבנסות אלא בזכות משניות; מיר וועלן
 נישט ארויסגיין פון גלות נאר דורכדעם וואס מען לערנט
 משניות.

איבערדעם דארף מען אריינברענגן אין די בני הנעורים
 אין יונגע בחורים זיי זאלן זאגן זייער אסאך
 פֿרקים משניות, וואס דאס איז געווען ביים הייליגן רבי'ן
 אן עיקר גדול. איבערדעם זאלסטו זעהן וואס מער אריינלייגן
 אין די תלמידים אז זיי זאלן זאגן משניות פסדרן, א פֿרק
 נאך א פֿרק, א מסכתא נאך א מסכתא, ביז זיי וועלן
 ענדיגן ששה סדרי משנה, זאלן זיי אנהייבן נאכאמאל, און
 אזוי נאכאמאל, און דאס וועט זיי ארויסשלעפן פון פֿלאטע
 וואו זיי ליגן.

דער הייליגער רבי האט אויז אויסגעלערנט א וועג אז מען
 קען זיך דורכרעדן דאס הארץ צום בורא פֿל עולמים
 אויף פֿראסט אידיש, אזוי ווי איינער רעדט זיך אויס דאס
 הארץ פאר א צווייטן, און ווען עס איז אים ענג און ביטער
 גייט ער צו צו איינעם און ער דערציילט אים אויס אלצדינג
 וואס עס דריקט אים ביים הארץ וכו' וכו', איז פֿארנוואס
 זאל מען נישט צוריקומען צום בורא פֿל עולמים און אים
 אויסדערציילן א יעדע זאך? וכו', וואס מיט יעדן דיבור
 וואס מען רעדט צום בורא פֿל עולמים ווערט די נשמה
 צוגעקלעבט צו אים, אזוי ווי עס שטייט (דברים י"בא), "הוא
 תהלתך והוא אלקיך", תפלה מיטן בורא פֿל עולמים איז
 איין זאך, ווען א איד גיסט זיך אויס דאס הארץ צום בורא
 פֿל עולמים ווערט ער צוגעקלעבט צו אים. איבערדעם
 געוואוין זיך צו צו רעדן צום בורא פֿל עולמים, דעמאלטס
 וועסטו קיינמאל נישט זיין אליין.

און דער הייליגער רבי האט אונז מגלה געווען (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק), אז אלע צדיקים זענען נישט געקומען צו זייער מדריגה, נאר דורכדעם וואס זיי האבן זיך געפירט מיט די הנהגה, זיי האבן גערעדט צום בורא פל עולמים אויף פראסט אידיש, און זיי האבן אויסדערציילט דעם בורא פל עולמים יעדע זאך וואס זיי דארפן האבן.

איך בעט דיך זייער דו זאלסט נישט זיין צופאלן ביי דיר; האלט זיך שטארק, הן מיט לערנען אסאך משניות אפילו זאגן, וואס דאס איז מזבד די נשמה; און די זעלבע זאך זאלסטו אויכעט זיך צוגעוואוינען רעדן צום בורא פל עולמים, וואס יעדער דיבור מאכט א רעש אין הימל. ווען א מענטש זאל וויסן וואס זיינע תפילות פועל'ן אין הימל וואלט ער קיינמאל נישט אויפגעהערט צו רעדן, נאר פון זינט ער מאכט אויף די אויגן פון שלאף ביז ער גייט זיך לייגן שלאפן און ער מאכט צו די אויגן, רעדט ער נאר צום בורא פל עולמים.

עס איז געווען ביי אונזערע לייט א העכערע סארט מענטש, מיטן נאמען רבי אברהם דער זוהן פון רבי נחמן טולטשינער ז"ל, וואס זיינע תלמידים האבן מעיד געווען ער פלעגט שטענדיג רעדן צום בורא פל עולמים, ביי אים איז נישט געווען קיין חילוק צו ער איז אין וואלד, אדער אין פעלד, אדער ער איז אויפן גאס וכו' וכו', אדער ער איז אפילו אין בית המדרש וכו' וכו', שטענדיג האט ער גערעדט צום בורא פל עולמים, ער האט געבריימט וכו',

און גערעדט מיט א מורא'דיגן בענקעניש צום בורא פֿל
 עולמים, ווער ס'האט אים נאר אנגעקוקט איז געפאלן אויף
 אים א געוואלדיגן יראה און פחד, מען האט געזעהן ווי א
 איד איז צוגעקלעבט צום בורא פֿל עולמים, ביז ער רעדט
 צו אים שטענדיג. עס איז געווען וואונדער איבער וואונדער
 צו זעהן ווי א מענטש האט נישט קיין התפעלות פון קיינעם
 נישט, און קוקט אויף קיינעם נישט, נאר לעבט זיך זיין
 לעבן, און ער איז זיך נישט מבבלבל מיט קיינעם נישט,
 נאר רעדט צום בורא פֿל עולמים. און אזוי האט ער
 דורכגעלעבט זיין לעבן וכו' וכו', כאטש ס'איז אים
 דורכגעגאנגען זייער שווערע צייטן אין לעבן, פונדעסטוועגן
 האט ער נישט געקוקט אויף גארנישט נאר גערעדט צום
 בורא פֿל עולמים שטענדיג. אז וואויל איז דעם וואס ער
 מאכט דאס נאך, און ער רעדט שטענדיג צום בורא פֿל
 עולמים; אבער דאס איז תלוי ווי ווייט דער מענטש איז
 שטארק אין אמונה, ער גלייבט אז דער בורא פֿל עולמים
 איז דא און עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער אים;
 ווען א מענטש נעמט דאס אריין ביי זיך, דעמאלט איז
 נישט קיין חילוק וואו ער זאל נאר נישט זיין וכו', דארטן
 מרעפט ער דעם בורא פֿל עולמים וכו', וואו ער איז, דארטן
 איז דער באשעפער פון אלע עולמות.

נעם זיך אריין אין דיר די ידיעות, וועסטו לעבן א חיים טובים.
 זאלסט האבן א לעבטיגן טאג און א פרייליך יאר

שסב

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר האזינו כ"ו אלול ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר

זאַלְסָט וויסן, וואו דו פֿאַרסט? און צו וואס דו פֿאַרסט?
דעמאלט וועסטו האָפֿן אַ אַנדערע נסיעה אינגאַנצן,
וויסן דאַרפֿסטו וויסן דאס דו פֿאַרסט צום הייליגן רבי'ן
אויף ראש השנה, וואס ער האט געזאָגט (תני מותר'ן סימן ק"א)
אַז מיין ראש השנה איז העכער פון אלסדינג, און איך וויל
אַז אלע זאַלן זיין ביי מיר אויף ראש השנה, און ווער עס
וועט זיין ביי מיר אויף ראש השנה מעג זיך פֿרייען אַ גאַנצן
יָאָר, (נחמיה ח' י"ג) "אַבְלוּ מַעֲדָנִים וּשְׁתּוּ מִמִּתְקִים בִּי חֲדוֹת
הַיָּהוּ"ה הוּא מְעוֹזְכֶם".

דער הייליגער רבי האט געזאָגט ראש השנה קען מען ביי
אים פֿועל'ן אלסדינג וואס מען וויל, איבערדעם זאַלסטו
וויסן, אַז דער סמ"ך מ"ם וועט זיך פֿאַרלייגן אויף דיר אויף
די לענג און אויף די ברייט וכו', קודם דיך אַרײַנוואַרפֿן אין
קטנות המוחין וכו' דו זאַלסט האָפֿן חלישות הדעת וכו',
דו זאַלסט האָפֿן ספיקות און קשיות וכו', בעט איך דיר דו
זאַלסט עס וויסן פון פֿאַראַויס, דו פֿאַרסט צום הייליגן רבי'ן
וואס ער האט מבטיח געווען אַזעלכע הבטחות, דאס ווער
עס וועט ביי אים זיין אויף ראש השנה האט נישט וואס
צו זאַרגן, ווארום ער וועט זיין פֿאַר אונז אַ מליץ יושר,
איבערדעם זאַלסטו אויסניצן די הייליגע צייט ווילאנג דו

וועסט זיין אין אומאן, זאלסט וויסן דאס אלע אונזערע לייט
וועלן קוקן אויף דיר ווי אזוי דו פירסט זיך אויף, וועסטו
קענען מקדש זיין דעם הייליגן רבינ'ס נאמען וואס ס'קומט
ארויס דורך "היכל הקודש", מען וועט דיך זעהן שטענדיג
אדער מיט א משגיחות, אדער מיט א גמרא, אדער מיט א
תהלים, וכו', וכו', זאלסט זייער אכטונג געבן נישט צו דרייען
זיך צווישן לצים און לידינגייערס, וכו', וכו'.

עס איז באוואוסט ווען עס איז פינסטער און מען צינדט
אן א גרויסן לאמפ מיט א שטארקן לעכט וכו', פליען
ארום אלע בינען און פליגן און מיסקיטאס וכו', וכו', אזוי
אויכעט דייקא ביים הייליגן רבינ'ס ציון דארף מען זייער
אכטונג געבן פון די אלע מדברים וכו', לצים וכו', לידינגייערס
וכו', וואס זענען נישט מער ווי בינען און פליגען וכו' וכו'.

איך האב זייער געוואלט דאס מיט דיין איידעלע הנגה
ווי דו האסט זיך געפירט אנאנץ יאר, זאלסטו זיך
יעצט פירן אין אומאן, זיי ממשיך לערנען מסכת תענית,
וועסט זעהן אז דו וועסט פועל'ן א גרויסע ישועה פאר דיר,
זיי זיך נישט מניאש, ווארום יעדער דיבור וואס מען רעדט
פאר'ן בורא פל עולמים ווערט צוגעהערט אין אלע עולמות,
ובפרט אויב מען געפונט זיך אויפן ציון פון הייליגן רבי'ן,
דארטן ווערן נתקבל די תפילות זייער גרינג, ווי דער
הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות צדיק סימן קע"ג) על ידי
השתחוות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו

טובות אף על פי שאינו ראוי לכהן; ובפרט ביים הייליגן רבי'נס ציון, וואס ער האט צוגעזאגט אז ווער עס וועט געבן א פרוטה ל'צדקה פאר זיינס וועגן און וועט זאגן די צען קאפיטלעך תהלים וואס ווערן אנגערופן "תיקון הכללי", וועט ער אים ארויסשלעפן פון שאול תחתית ומתחתיו, כאטש ס'איז דא לצים וואס זיי מאכן פון דעם ליצנות, האט שוין שלמה המלך געזאגט (משלי ט) "אם חכמת חכמת לך ולצת לכהן תשא" אויב א מענטש איז קלוג, איז ער קלוג פאר זיך. און אויב איינער מאכט ליצנות, מאכט ער ליצנות נאר פון זיך גישט פון יענעם.

איבערדעם קוק גישט אויף קיינעם גישט, ווילאנג דו ביסט ביים הייליגן רבי'נס ציון נויץ אויס די הייליגע צייט, און זעה זיך מתנוודה זיין ביים הייליגן רבי'נס ציון, און דו זאלסט אויסדערציילן דיין גאנץ הארץ וואס עס איז אויף דיר איבערגענאנגען א גאנץ יאר, און דו זאלסט זיך גארנישט שעמן, ווארום דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ד') דאס ווען א מענטש איז זיך מתנוודה פארן צדיק גייט ארויס אלע זיינע זינד פון זיינע ביינער, און ער איז זוכה אז עס צינדט זיך אן ביי אים דער אור אין סוף ברוך הוא, און עס לייכט אים זייער, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות הצלחה סימן ט"ו) על ידי ווידוי תצליח; אויך האט ער געזאגט (שם אות תשובה סימן מ"ח) מי שמתנוודה הקדוש ברוך הוא אוהב אותו אהבת נדבה ומשיב ממנו חרון אפו.

אײַבערדעם דארפסטו זיך נישט שטיפן דײַקא צו זיין לעבן
 די מצבה וכו', אפילו דו שטייסט ווייטער איז
 אויכעט גערעכנט ווי דו שטייסט אין די ד' אמות פון דעם
 הייליגן רבי'ן, דער עיקר זאלסטו וויסן וויאזוי אויסצוגניצן
 דיין הייליגע צייט.

אײַך בעט דײַך זייער דו זאלסט זיך נישט דרייען סתם
 אויף די גאסן, נאר זיין צוזאמען מיטן ראש ישיבה,
 איר זאלט אינאיינעם עסן, אינאיינעם זיין וכו', נישט
 ארומדרייען זיך, ווארום וואו ס'איז דא א גרויסע קדושה,
 איז זעה לעומת זה דא א גרויסע טומאה, עס איז באוואוסט
 דאס די גרעסטע מאס פון ניאוף איז דא ביי די רוסן און
 אוקריינער וכו' וכו', זיי גייען במזיד אויסגעלאסן וכו',
 מבשיל זיין מענטשן מיט ראיות אסורות אזוי ווי די עבודה
 זרה פון בעל פעור, איבערדעם בעט אײַך דיר זייער זייער
 שטארק, ווען דו קומסט אן אין עירפארט זאלסטו זיך זייער
 היטן די אויגן, ווארום דארטן דרייען זיך ארום אלע עקלדיגע
 קליפות וכו', וואס זיי גייען אויסגעלאסן וכו', איבערדעם
 דארף מען זייער אכטונג געבן די אויגן, ווארום די חז"ל
 זאגן (פנהר"ז מ"ה) אין יצר הרע שולט אלא במה שעניו
 רואות; איבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן אויף די
 אויגן נישט קוקן אויף די עקלהאפטיגע אויסגעלאסענע
 שמוציגע קליפות וואס זיי דרייען זיך דארטן ארום וכו',
 און אזוי אויכעט אין אומאן דארף מען זייער אכטונג געבן
 נישט גיין אנוועק ווייטער ווי די ד' אמות פון הייליגן רבינ'ס

ציון, נישט גיין אין מאַרק קויפֿן שְׂמאַטעס וכו', קומ'שְׂמַע'ס וכו', לויזינגע פֿינים'דיגע בַּגָּדִים פֿון פֿאַרשְׂטִינְקענע אַוקראַינער דאַרף מען איינקויפֿן? ופֿפֿרט עס איז דא אין דעם אַ חֲשֵׁשׁ פֿון שְׂעֵטְנוּ וכו', וואס ווינציגער זיך צו דרייען צווישן די עקלדיגע גוים איז געזונטער.

די חז"ל זאגן (פֿרכות כ.) יוסף הצדיק האט זוכה געווען און ער האט נישט געוואלט קוקן אויף די קליפה וואס האט אים געוואלט אַנבאַפֿן וכו', עין שלא רצתה לזון ממה שאינו שלו, אין עין הרע שולטת בוז; איבערדעם געב זיך אַכטונג, סיי אויפֿן וועג אהין און סיי אויפֿן וועג צוריק זאַלסטו היטן דייע אויגן, כאטשע עס איז אַ גרויסע תּאַווה וכו', און דער יצר הרע פֿרענט וכו', בפֿרט אין אַ בַּחור וכו', אַפֿער אויב דו וועסט זיך איינהאַלטן און נישט קוקן אויף די עקלדיגע אויסגעלאסענע קליפות וועט דיך דער בורא פֿל עלמים העלפֿן דו וועסט טרעפֿן אַ גוטן שידוך און דו וועסט קענען חתונה האבן גרינגערהייט.

אויך האָפֿ אז דו ווערסטער וואס איך שרייב דיר מיט פֿלוט פֿון מיין האַרץ, נישט מיט טינט, וועט אַריינגיין אין דיין האַרץ.

און נעם זיך פֿאַר אז דו וועסט נישט רייכערן קיין צינאַרעטלעך; אַנאַנץ יאַר, און דו וועסט נישט טרינקען קיין שום משקה המִשְׁפֶּה, וואס דער הייליגער רבי האט אויף די צוויי זאַכן זייער מקפֿיד געווען, קוק נישט אויף אַנדערע

וואס זיי טוען דאס יא וכו', דו זאלסט וויסן אז זיי זענען
עובר אויפן רבינ'ס רצון, דו זאלסט נישט ווערן פארפירט
פון קיינעם נישט.

אז וואויל איז דיר אז דו וועסט זיך פארנעמען צום נייעם
יאר דו זאלסט נישט פארפעלן קיין איין טאג פון צו
לערנען חומש מיט רש"י מיט'ן תרגום פון די וואכעדיגע
סדרה, און דו וועסט נישט אפלאזן די משניות, תורן און
תורן און תורן וכו' וכו' וכו', ענדיגן אן א שיעור מאל ששה
סדרי משנה, וואס דאס וועט דיך ראטעווען פון אלעם
שלעכטס און פון אלעם בייזן, און איך האף אז דו וועסט
ממשיך זיין תורן מסכת תענית הונדערט און איין מאל,
וועסטו זעהן גרויסע ישועות, ווען דו וועסט ענדיגן דעם
מסכתא זאלסטו אנהייבן מסכת ברכות, אויכעט תורן
הונדערט און איין מאל. און אזוי וועסטו שטענדיג נעמען
אן אנדערע מסכתא און תורן הונדערט און איין מאל, ביז
דו וועסט זוכה זיין איבערתורן גאנץ ש"ס הונדערט און איין
מאל. זאלסט נישט מיינען אז דאס איז א חלום וכו', ווארום
מיט א גוטן רצון קען מען דאס באווייזן, זייער אסאך האבן
דאס שוין באווייזן. און אזוי איז דא גאך לימודים וואס מיט
א גוטן רצון קען מען דאס באווייזן, און דער תורה הקדושה
מאכט דעם מענטש קלוג, און רייד, און היט אים אפ פון
אלעם שלעכטס.

אויב דו ווילסט זיין צוגעבינדען צו מיר, און דו ווילסט
וויסן וואס איך האב צו זאגן, זאלסטו גאר אריינקוקן

שְׁטַעַנְדִּיג און שְׂאָלוֹת וּפְתוּבוֹת "אָשֶׁר בְּנַחֵל", קיינער זאל
 דיר נישט זאָגן אין מיין נאָמען גאַרנישט, נאר דאַרְטֵן זאַלְסְטוּ
 זעהן וואס איך האב צו זאָגן, דו זאַלְסְט דאס געדענקן דיין
 גאַנץ לעבן. ווארום די ספּרים האב איך געשריבן מיט גרויס
 מסירות נפש, און מיט גרויס רצונות פון בחורים און
 אינגעלייט, אז וואויל איז דעם וואס ער קוקט יעדן טאג
 אריין אין די הייליגע ספּרים, דאַרְטֵן וועט ער זעהן וואס
 דעם הייליגן רבינ'ס רצון איז, און קיינער וועט אים נישט
 קענען פארפירן מיט דיעות פוזבות.

דו זאַלְסְט פועל'ן א גוט געבענטישט יאר, זאַלְסְט האבן א
 פרייליכע יאר, א געזונט יאר, און זאַלְסְט אפגעהיטן
 ווערן פון אלעם שלעכטס, און עס זאל נמשך ווערן אויף
 דיר נאר חסדים ורחמים גמורים א גאַנץ יאר.

א פתיחה וחתומה טובה

שסג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' עֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה ז' תְּשׁוּרֵי ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

איך האף צום בורא פל עולמים אז אלעס איז בסדר ביי
 דיר, ווארום דער הייליגער רבי האט געזאגט צו מיר
 האט נאך קיינער נישט דערלייגט, פון וועמען איך נעם געב
 איך, דו האסט מורא'דיגע זכותים אין הימל, מיט דעם וואס

דו האסט אויפגעשטעלט א דריקעריי און עם ווערט צושפרייט
 איבער די גאנצע וועלט, דו זאלסטו זיך מיט דעם זייער
 פרייען און זייער שטארקן, איך האף צום בורא פל עולמים
 דו וועסט האבן דעם רעכטיגן שלום בית און עם וועט דיך
 גארנישט פֿעלן.

שטארק זיך, וואו נישט האסטו ארויסגעכאפט א ראש
 השנה ביים הייליגן רבי'ן וואס דער הייליגער רבי
 נתן ז"ל האט געזאגט דאס יעדער איינער וואס ער קומט
 צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה האט א חלק אין קירוב
 הגאולה, און אזוי ווי מיר קוקן שוין ארויס יעדן טאג און
 יעדע שעה און יעדע מינוט אויסגעלייזט צו ווערן פון ביטערן
 שווערן גלות, איז די אלע וואס זיי האבן זוכה געווען צו
 זיין ביים הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה האבן א חלק אין
 די גאולה, איבערדעם זאלסטו זיך זעהן זייער שטארקן און
 פרייען זיך מיט דיין זכות וואס דו האסט מ׳זכּה געווען אן
 א שיעור מענטשן, ווארום סוף פל סוף האסטו געדריקט
 א קונטרס "ראש השנה ביי צדיקים" וואס דארטן ווערט
 געברענגט באריכות דאס גרויסקייט פון ראש השנה, און
 די פרויען זאלן נישט מונע זיין די מענער פון קומען אויף
 ראש השנה, ווארום אלע ברכות און ישועות קומט מיט
 דעם וואס מען איז ביי צדיקים אויף ראש השנה, און דו
 האסט א חלק אין דעם קונטרס, זאל דער בורא פל עולמים
 דיך העלפן עם זאל דיך גוט זיין אויף די וועלט וועלט און
 אויף יענער וועלט.

אֲשֶׁר שֶׁסָד בְּנַחֵל קִנָּה

דו זאלסט האבן א לעכטיג יאר און אין דעם יאר זאל
מען קענען דריקן אסאך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים.
דו זאלסט האבן א חתימה טובה

שֶׁסָד

בעזרת השם יתברך יום ד' עשרת ימי תשובה ז' תשרי ה'תשע"ב
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הבחור היקר לי
מאד ... גרו יאיר ויזרח

דו האסט נישט קיין אנונג וואסערע זכות דו האסט מיט
דעם וואס דו האסט אפגעדריקט די אידישע שאלות
ותשובות "אשר בנחל" עם איז צוכאפט געווארן און אומאן
אזוי ווי א מאכל וואס מענטשן האבן נאך קיינמאל נישט
געגעסן, און האסט זיי דערקוויקט די נשמה, ופפרט די בני
הנעורים די יונגווארג האבן זיך געשטארקט מיט די בריוו
זייער אסאך, זאל דער בורא פל עולמים דיר העלפן אז
דעם יאר זאלסטו א חתן ווערן און חתונה האבן און זאלסט
אויפבויען א בית נאמן בישראל, און דו זאלסט זיין א
גרויסער ערליכער איד.

דו זאלסט זעהן ממשיך זיין דריקן, ווארום דאס איז געווען
די צוואה פון דעם הייליגן רבי נתן ז"ל וואס ער האט
אנגעזאגט אונזערע לייט דריי טעג פאר זיין הסתלקות,
אייער עוכדא זאל זיין עם זאל זיין "יפוצו מעינותיה חוצה"

און זאלסט זיין שטארק אין רצון אין געלט און אין טירחה, איבערדעם בעט איך דיר דו זאלסט זיך נישט מייאש זיין און נישט צופרעכן זיך, נאר דו זאלסט זיין זייער זייער פרייליך אויף דיין אויסטערלישער זכות וואס דו האסט, ווארום עס איז נישטא נאך אזא גרויסער זכות ווי זכות הרבים, אז וואויל איז די מענטשן וואס זיי זענען עוסק שטענדיג בעסק זכות הרבים מופה זיין את הרבים.

דער עיקר איז נאר צו זיין פרייליך, און פרייליך דארף מען זיין מיט די נקודה פון שלא עשני גוי וואס דאס איז אזא מין שמחה האט דער הייליגער רבי געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י) אז קיין שום זאך קען דאס נישט צופרעכן, ווייל יעדע זאך קען דער סמ"ך מ"ם זיך אריינמישן, ווי פרייסטו זיך אז דו ביסט א איד, דו האסט דאך אזא חטא וכו', און אזא חטא וכו', און דו האסט דאס געטוהן וכו' און דו האסט יענץ געטוהן וכו', ווי פרייסטו זיך אז דו ביסט א איד? אבער מיט דעם וואס א איד זאגט א ברכה "שלא עשני גוי" וואס ער זאל נאר נישט זיין אבער א גוי בין איך נישט דאס איז די גרעסטע שמחה, און דאס קען דער סמ"ך מ"ם נישט צופרעכן און מבטל זיין פון א איד, איבערדעם דארף מען זיך מיט דעם זייער זייער פרייען, שמחה דאס איז די גרעסטע ישועה.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ב"ד) דאס עס איז א גרויסע מצוה צו שטענדיג זיין פרייליך,

און נישט אז דער הייליגער רבי געבט אונז אַ עצה צו זיין פֿרייליך, נאר ער זאגט אז דאס איז דער גרעסטער מצוה צו זיין פֿרייליך, ווארום מיט דעם וואס אַ איד פֿריידט זיך מיט דעם איז ער מנגלע זיין ריין הארץ צום בורא פֿל עולמים, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות שמחה סימן א) כִּשְׂאֵדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה זֶה סִימָן שֶׁלְּבוּ שְׁלָם לְאַלְקוּוּ; אַיבֶּעֶרְדֶּעם זאַלסטו זעהן זייער צו זיין פֿרייליך, און דער בורא פֿל עולמים וועט דיר העלפֿן דו זאַלסט נשָׁלֵם ווערן בַּתְּכִלִּית הַשְּׁלִימוֹת, און דו זאַלסט ווערן אַ אָדָם הַשְּׁלוֹם.

דו זאַלסט האָבן אַ גוט געבענטשט יאר

שִׁסָּה

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר נח כ"ה תשרי ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

איך האָפֿ צום בורא פֿל עולמים אז אלעס איז בִּסְדֵּר ביי דיר, ווארום דער הייליגער רבי האט געזאגט צו מיר האט נאך קיינער נישט דערלייגט, פון וועמען איך נעם געב איך, ובפרט וואס דו טוהסט אזוי פיל אויף בזכות הרבים, וועסטו בודאי צוריק באקומען כפֿל כפֿליים פון הייליגן רבי'ן, ווארום מען קען נישט מסביר זיין מיטן דיבור, ומכֿל שָׁפֵן בְּכֶתֶב וואס הייסט זכות הרבים, און דער הייליגער

רַבִּי הָאֵט גֶּעזאַגט (ספֿר המדות אות תשובה סימן נ"ה) אין ערך־למצוה
 שעושה אדם לעצמו לְבַד, אפילו שתהיה רבה, למצוה
 שתמשוך ממנה זכות לרבים, אפילו שתהיה קטנה; ווארום
 מיט דעם וואס מען איז מְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים דאס איז א זכות
 לדורי דורות, עס זעהט אויס זייער פשוט וכו', וואס איז
 שוין איך האב אפגעדריקט עפעס א ספֿר־ל? איז דען דאס
 ווערד? אבער אין אמת'ן אריין א ספֿר גייט מסוף העולם
 עד סופו, ווי דער רמב"ם האט געזאגט, א זאך וואס מען
 דריקט איז אזוי ווי מען וואלט גערשנ'ט פאר צען טויזענט
 מענטשן, (און היינט אז די דריקעריי איז אזוי פארגעשריטן
 און עס גייט מסוף העולם ועד סופו, איז דאס אזוי ווי מען
 האט גערשנ'ט פאר א מיליאן מענטשן, אן א גוזמא).

אויך האט דער רמב"ם געזאגט אז ווען ער שרייבט עפעס
 פון אמונה, דאס הייסט אריינגרענגן אמונה ביי אידישע
 קינדער, דאס איז ביי אים וויכטיגער ווי אלעס, איבערדעם
 דארפסטו זיך זייער זייער פרייען מיט דיין ארבעט וואס דו
 ביסט מְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, און איך האף צום בורא פֿל עולמים
 אז דעם ווינטער וועסטו קענען ארויסגעבן זייער אסאך
 חיבורים אויף אידיש, ווארום דאס איז א זיכוי הרבים וואס
 מען קען זיך גארנישט פארשטעלן.

זעה זיך צו שטארקן, און פאל גישט אראפ ביי זיך, ווארום
 התחזקות מוז יעדער מענטש האבן יעדן טאג און
 יעדע שעה און יעדע רגע, כפי די שווערע ביטערע נסיונות

וואס עס גייט דורך אויף יעדן איינעם, דער עיקר זאל זיין נאר מיט ליבשאפט וכו', ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אהבה סימן ו) על ידי אהבה בא התחזקות, דו ווייז נאר ארויס ליבשאפט, וועסטו זעהן אז אלעס וועט דיך ארומנעמען מיט התחזקות, דער עיקר זאלסטו געדענקן דאס דער בורא פל עולמים איז א אב רחמן, און דוד המלך זאגט (תהלים י"ח) "אַרְחַמֶּךָ הוֹי"ה חֲזָקוֹי" מיט דעם וואס איך ווייס רבנו של עולם אז דו ביסט א רחמן און דו האסט אויף מיר רחמנות, דאס איז מיין התחזקות. זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

שסו

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר גח כ"ו תשרי ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברה היקר לי מאד ... גרו יאיר

אזוי ווי עס איז געקומען צו מיר היינט צוויי עלטערן וואס זיי האבן טעכטער אין קיינער וויל זיי נישט ארייננעמען לערנען אין זייער סקול, ווייל זיי זאגן זייערע אינגלעך לערנען אין אונזער תלמוד תורה, זעה איך א רמו פון הימל אז מען דארף אויפמאכן א מיידל שולע, הן אמת ס'איז זייער זייער שווער צו האלטן א תלמוד תורה מיט א גאנצע סטעף מלמדים, אבער אזוי ווי עטץ האטס געהאט נסים ונפלאות אנאנץ יאר, האלט איך זיכער וועט איר מיט די מיידל שולע אויבעט האבן נסים ונפלאות.

מֵעַן דַּאָרְף בֵּיִם אָנְפֵּאָנְג נִישְׁט נַעֲמַעַן קִיִּן מְנַהֲלֵת וְכוּ',
נָאָר אִיִּן אָדַעַר צְווי פֿרוֹיַעַן וּוּאָס זײ זאַלן זײַן די
לְעֶרַעֲרִינ'ס, מֵעַן בַּאֲצֵאלֵט זײ אַרום דְּרײ הונדערט פּוּפֿציג
דאַללער אַ וואָך, און זײ וועלן לְעֶרַנְעַן מיט די פֿאַר מײַדלֶעךָ
הַלְכוֹת, און שְׂרײַבן, און רַעכֶּענֶען, און שְׂפֵראָך, וְכוּ', וְכוּ',
און אזוי וועט זיך אָנהײבן די מײַדל שולע.

עִם אִיז באוואוסט אז דער הייליגער סאַטמאַר רב זי"ע
בעל "דברי יואל" האט אָנגעהויבן זײַן מײַדל שולע
"בית רחל" מיט צװײ תלמידות, און עס איז צענוואקסן
געווארן אַ גאַנצע אימפּעריע, קרוב צו צען טויזנט מײַדלֶעךָ
בן ירבו, דאס איז מקובל פון צדיקים אז יעדע זאך וואס
מֵעַן טוט מיט מסירות נפש און מיט אַמת, האט הצלחה,
אַבער אויב איינער האט אינזינען זיך וְכוּ', ישות וְכוּ', פֿרסום
וְכוּ', איז צום סוף פאלט דאס אַוועק און ס'ווערט בַטוּל
ומבוטל כַּעֲפָרָא דַּאֲרַעָא, איבערדעם ווייל קיין שום מוסד
ווייל נישט אַרײַנגעמען אונזערע טעכטער, ווייל זייערע זוהן
לְעֶרַנְעַן אין אונזער תלמוד תורה, זעה אײַך נישט קיין
אַנדערע עצה, נאר אויפמאַכן אַ מײַדל שולע, מֵעַן דַּאָרְף
אָנהײבן מיט קליינעם נישט מיט קיין גרויסן סטעף, וועט
מֵעַן האבן גרויס הצלחה.

אײַך בעט דײַך זייער דו זאַלסט זיך זעהן מבטל זײַן אינגאַנצן
צום בורא פֿל עולמים, און זאַלסט גוט געדענקן, פֿל
זמן מֵעַן האט זיך אינזינען וְכוּ' ווערט לַעֲכַעַר פון אלע זײַטן

וכו', און עס רינען ארויס די השפעות וכו', און מען ווערט פארפלאנטערט אין אלע ערליי פארפלאנטערנישן, אבער ווען א איד איז זוכה און ער איז זיך אינגאנצן מבטל צום בורא פל עולמים, און ער וויל גארנישט נאר טוהן דעם רצון פון בורא פל עולמים, דער האט נישט קיין מורא פון קיין מענטש אויף דער וועלט, און דאס קען זיין די פונדא וואס עס שטייט אין די וואכעדיגע סדרה "את האלקים התהלך נח" נח איז געגאנגען נאר מיטן בורא פל עולמים, איבערדעם האט ער נישט מורא געהאט פון קיינעם נישט.

עס האט מיר דערציילט פאר איבער פופציג יאר צוריק, א בחור וואס ער איז געווען איינמאל אין מירון ביים תנא רבי שמעון בן יוחאי, און דעמאלט איז נאך געווען דארטן א וויסענשיש, עס איז געווען א ווינטער נאכט, און קיין נפש תיה איז נישט געווען ביים ציון, נאר דער גרויסער צדיק רבי שמואל הורוויץ זי"ע וואס ער איז געווען א וואונדערליכע מענטש, נאכדעם וואס ער האט אויסגעזאגט גאנץ תהלים ביים ציון פון רבי שמעון בן יוחאי האט ער זיך געוואנדן צו דעם בחור, "קום מיט מיר ארויס צווישן די בערג זיך מתבודד זיין", און דער בחור האט אנגעהויבן ארויסצוגיין מיט אים, עס איז געווען שטאק פונסטער, און ווי זיי האבן אנגעהויבן אראפצוגיין צו די זייט פון די מערה של הלל, האט דער בחור זיך אנגערופן און ער האט געזאגט רבי שמואל איך האב מורא ווייטער ממשיך צו זיין, (ווייל עס איז געווען אזוי פינסטער האט ער מיר דערציילט, אז

איינער האט נישט געזעהן דעם אנדערן, און ער האט פֿשוט געציטערט) האט אים רבי שמואל גענטפערט מיט די ווערטער, "מען דארף זיך אינגאנצן איבערגעבן פאר'ן בורא פֿל עולםים דעמאלט האט מען פון גארנישט קיין מורא" (אָפּער דער בחור האט מיך דערציילט אז עס האט אים אנגעכאפט אזא מיין שרעק אז ער איז צוריק געלאפן צום ציון פון רבי שמעון בן יוחאי, און ער איז דארטן געבליבן א גאנצע נאכט און געציטערט וכו' וכו'), און רבי שמואל איז זיך אראפגעגאנגען צום טאל וכו', אן קיין שום פחד, און פארטאגס איז ער צוריקגעקומען, און ער האט אים אויסגעמוסקרט "ווי קען א מענטש מורא האבן פון חיות רעות וכו', אויב ער איז צוגעקלעבט צום בורא פֿל עולםים?"

זעהט מען פון דעם אז אויב א מענטש געוואוינט זיך צו, און ער טראכט נאר פון בורא פֿל עולםים, און נישט פון זיך, דעם קען קיינער גארנישט טוהן, אפילו אלע חיות רעות וואס זענען בדמות בני אדם זענען אים מבזה מחרף ומגדרף מאכט דאס נישט אויף אים א רושם.

אז וואויל איז דעם מענטש וואס געוואוינט זיך צו, צו רעדן שטענדיג צום בורא פֿל עולםים, ביז ער ווערט נכלל אין מחויב המציאות, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן נ"ב), דעם אינטרעסירט שוין גארנישט, נישט קיין געלט, נישט קיין פֿבוד, נישט קיין פֿרום, וכו', וכו', ער וויל נאר מגלה זיין דעם בורא פֿל

עוֹלָמִים, און ער שיינט אריין אין די מענטשן וואס זיי הערן אים צו, נאר אַמוּנָה אין דעם בורא פֿל עוֹלָמִים, און לימוד התורה הקדושה, בפרט מקרא משנה גמרא, ווארום דאס איז דער גרעסטער עשירות פון א איד, ווען ער איז זוכה דאס צו לערנען יעדן טאג, ווי די חז"ל זאגן (שפת קב.) "וכביתתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד.

א איד האט אמאל געפרעגט דעם הייליגן סאטמאר רב זי"ע בעל "דברי יואל", וואס הייסט א רבי? און וואס הייסט א חסיד? האט ער אים גענטפערט, א רבי איז דער וואס ער לערנט גמרא און ברענגט אריין אין זיינע תלמידים זיי זאלן לערנען גמרא, און א חסיד איז דער וואס איז זיך מוסר נפש מקיים צו זיין יעדן סעיף פון שולחן ערוך.

איבערדעם בעט איד דיר זייער שטארק, דו זאלסט נאר רעדן מיט די בחורים דיבורי אמונה און השגחה פרטיות, עס זאל זיין שם שמים שגור בפיהם, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מד) אז דאס וואס מען רעדט אמונה, דאס איז אליין אמונה, און דאס ברענגט צו אמונה, ווידעראום זאגט דער הייליגער רבי (ספר המדות אות אמונה סימן ל"ג) על ידי אמונה יסלח לך הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיך; אויב איינער איז שטארק אין אמונה, און רעדט פון אמונה, איז אים דער בורא פֿל עוֹלָמִים מוחל אויף אלע עוונות.

מֵעַן דְּאֶרְפָּ אֶסְאֵד רְעֵדָן מִיט די בַּחוּרִים זײ זאַלן אַכְטוֹנִג
 געבן נישט רעדן ניבול פֿה, ווארום די חו"ל זאגן (שבת
 לג.) בעזן נבלות פֿה צרות רבות וגזירות קשות מתחדשות
 ובחורי שונאי ישראל מתים יתומים, ואלמנות צועקין ואינן
 גענין; און אזוי זאגט דער הייליגער רבי (ספר המדות אות ניבול
 פֿה סימן ד') המנבל פיו אפילו חותמים עליו גזר דין של שבועים
 שנה לטובה, הופכים עליו לרעה, גם מעמיקין לו גיהנום,
 גם להשומע ושותק; ווארום ליידער היינט רעדן די בני
 הנעורים געמיינע ניבול פֿה וכו', און עס איז באוואוסט דעם
 מאמר החכם "הלשון הוא קולמוס הלב", וואס א מענטש
 טראכט דאס רעדט ער, און אזוי זאגט דער הייליגער רבי
 (ספר המדות אות ניבול פֿה סימן א') מי שמדבר ניבול פֿה בידוע שלבו
 חושב מחשבות און.

דו זאלסט נישט אויפהערן אריינצופרעגלען אין די בחורים
 זיי זאלן לערנען מיט גרויס התמדה משניות בסדרן,
 אפילו זיי פארשטייען גארנישט, נאר זאגן, ווייל דורך לימוד
 און זאגן משניות, ווערט די נשמה אויסגערייניגט פון אלעם
 שלעכטן, און אזוי אויך צוגעוואוינען זיך זאגן אסאך דפין
 גמרא בסדרן דייקא, ביז מען ענדיגט גאנץ ש"ס, אויסערדעם
 וואס מען נעמט א מסכתא אויף זיך און מען חזרט דאס
 איבער הונדערט און איין מאל, וואס דאס בלייבט נאכדעם
 אין קאפ.

אזוי ווי איך פאר אנוועק דעם דינסטאג אויף ארץ ישראל,
 און איך וועל דא נישט זיין לבל הפחות דריי שבתים

אָשֶׁר שְׁמוֹ בְּנַחֲלֵי קֶסֶה

וְכוּ', אֹון אֶפְשָׁר מְעַר וְכוּ', זְאֶלְסְטוּ מִיר בְּלִיבֵן גְּעִזוּנְט, אֹון
דוּ זְאֶלְסְט זײַן זײַער פֿרײַליך, אֹון עִם זְאֶל נְתַרְבֵּה ווערן
גְּבוּלְךָ בְּתַלְמִידִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שְׁמוֹ

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר נח כ"ז תְּשׁרִי ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דײַן לֵאנְגֵען פֿרײַווּ.

דוּ דֵאָרְפֶסט ווײַסן אז די טֵבֵע פֿון א פֿרוי איז אז זי ווערט
שְׁנַעַל אויפֿגעֶרעגט וְכוּ', וּבְפֶרט ווען וְכוּ', דוּ דֵאָרְפֶסט
איר זײַער פֿאַרשְׁטײן וְכוּ', אײַבעֶרדעם זְאֶלְסְטוּ זעהן פֿון דײַן
זײַט זְאֶל שְׁטֵענדיג זײַן שְׁלוֹם בֵּית, דוּ זְאֶלְסְט מְכַבֵּד זײַן
דײַן ווייב מיטן גֶרעסְטן פֿבוֹד, ווי דער הייליגער רֶבִי הָאֵט
גְּעִזְאָגְט (שיחות הַר"ן סימן רס"ג, רס"ד) דָאָס דְּעַר סִמְךָ מ"ם פֿאַרְלײַגט
זיך אויף אײַנגעֶלײַט אז עִם זְאֶל צוּפֿרֵאכֵן ווערן זײַער שְׁלוֹם
בֵּית, פֿדײַ זײַי מְכַשׁיל צו זײַן מִיש עֵבִירוֹת, אֹון עַר הָאֵט
גְּעִזְאָגְט אז א אײַד דֵאָרְף זײַער מְכַבֵּד זײַן זײַן ווייב, וואַרום
זי לײַדט זײַער אַסאַך צָרוֹת אײַן איר לְעֵבֶן וְכוּ', צַעַר עֵיבוֹר
ווען זי טֵרֵאָגט וְכוּ', צַעַר לִידָה ווען זי גְּעֵבִירט וְכוּ', אֹון
צַעַר גִּידוּל וְכוּ' ווען זי איז מְגֵדֵל די קִינְדֶער וְכוּ'.

קיינעם פאלט נישט איין דאס שוועריקייט וואס א פרוי
 מאכט מיט, א מאן קומט אין בית המדרש מלא
 שמחה, ס'קומט מיר א מזל טוב, איך האב געהאט א
 אינגעלע, און ער פריידט זיך און ער גרייט זיך צום ברית,
 אדער ער קומט אין בית המדרש ס'קומט מיר א מזל טוב
 איך האב געהאט א טאכטער און ער פריידט זיך מען
 מאכט א קידוש מען דארף געבן א נאמען, ער כאפט נישט
 אז זיין ווייב האט דורכגעגאנגען ניין חדשים פחדים, ווארום
 ווען א פרוי שוואנגעט איז זי פיל מיט פחד וואס וועט זיין
 מיט'ן וולד, און ווי אזוי ס'וועט זיין, איבערדעם, זאל זיך
 נישט טרעפן, זייער אסאך פרויען ביים געבארט באקומען
 זיי אפגעהיטן זאל מען ווערן א גערוון צאמפראך וכו',
 פארוואס? פון רוב פחד און ציטער וואס זי גייט דורך, און
 נישט יעדער פרוי קען דאס איבערטראגן וכו'.

איבערדעם דארף דער מאן שטענדיג שטארקן זיין ווייב,
 און מכל שכן שפעטער ווען זי פארעט זיך
 מיט די קינדער דארף די מאן זייער אסאך ארויסהעלפן,
 און די חז"ל זאגן (יומא ב.) ביתו זו אשתו; ווארום א פרוי
 דאס איז די שטוב, און אזוי ווי א מענטש דארף זייער
 אכטונג געבן אויף זיין שטוב עם זאל נישט חרוב ווערן,
 עם זאל נישט צובראכן ווערן, עם זאל נישט קאליע ווערן
 וכו', אזוי דארף ער אכטונג געבן אויף זיין ווייב, אפילו זי
 גיפט זיך און רעגט זיך וכו', דארף דער מאן זיין רואיג און
 איר פארשטיין, און נאר רעדן מיט איר איידל, און אפילו

זי שְׁעֵלַט חֲלִילָה וְחַם און איז מְבֹהָ דַעַם מֵאֵן וְכוּ' וְכוּ',
פּוֹנְדֵעֶס טױועֶגן דאַרף דער מאַן איר שְׂטאַרַק מְכַבֵּד זײַן,
וואַרום דאָס איז אַ יסוד אין אײַדישקײט, און אױף דַעַם
האַט דער הײליגער רַבִּי מוֹרֵא'דיג מְקַפִּיד געווען, די חו"ל
זאַגן (בְּמֹת סב): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגּוּפוֹ, וְהִמְכַבְּדָהּ יוֹתֵר
מִגּוּפוֹ, עָלָיו הַכֶּתוּב אוֹמֵר (אײוב ה) "וַיִּדְעָתָּ בִּי שְׁלוֹם אֲהֵלְךָ".

אַ מְעַנְטֵשׁ הָאֵט זײַךְ לײב ווי נאַטירליך, זאַגן די חו"ל דו
זאַלסט לײב האַבן דיין ווייב אזוי ווי דו האַסט זײַךְ לײב,
און מְכַבֵּד זײַן זאַלסטו איר מְכַבֵּד זײַן אַסאַך מַעַר ווי דו
ווילסט מַעַן זאַל דײַךְ מְכַבֵּד זײַן, און דאָס איז אַ חו"ל, און
אױף דַעַם קען מַעַן נישט קריגן, אײַבערדעם זאַלסטו טוהן
דיינ'ס, נאַר שְׂטאַרַקן דיין ווייב, אַ פֿרוי וויל נאַר הַעֲרֵן אַ
גוט וואַרט פֿון מאַן, אַפִּילוּ זי גיפֿט זײַךְ און רַעגט זײַךְ, דער
מאַן דאַרף זעהן פֿון זײַן זײט זאַל זײַן שְׁלוֹם.

דער עיקר זאַלסטו זעהן, אז דיין ווייב זאַל נישט פֿעלן
גאַרנישט, וואַרום אזוי זאַגן די חו"ל (תְּמוּרָה טז): אִשָּׁה
בֵּינּוֹן שְׂאִין לָהּ תְּבוּאָה בְּתוֹךְ בֵּיתָהּ מִיַּד צוֹעֲקָתָה; אַ פֿרוי אז
עס איז נישטא קיין פֿרנסה אין שְׂטוּב שְׂרײַט זי, אײַבערדעם
זאַלסטו זעהן שְׂטענדיג קױפֿן וואָס זי דאַרף האַבן, און מַפְיִים
זײַן, וועסטו זעהן דער גאַנצער שְׂטוּב דײַנער וועט זײַךְ
אײַבערדרייען לְטוֹבָה, און דאָס איז דַעַם הײליגן רַבִּינ'ס רַצוֹן,
קײנער זאַל דיר נישט אײַנרעדן עפֿעס אַנְדֵרְשׁ, די אַלע
נאַרײַשקײטן וואָס מַעַן רופֿט עוֹבְדִים וְכוּ', דאָס איז פֿשוט

עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה וְכוּ', וְוִילְדֵע נְאֻרִישֵׁע דְרָכִים, א גַּאנְצֵע
וואָד זאל מען שְׁלֹאפֶן אין בית המִדְרָש אויף א באַנק און
נאר אויף שַׁבֵּת אַהײַמקומען, דאס איז פּוֹנְקט דער היפּף
פון וואס דער הייליגער רבי האט געוואלט.

דער הייליגער רבי האט מורא'דיג מקפיד געווען אז א
מענטש זאל זיין מיט זיין ווייב צוזאמען, און ער האט
אמאל זיך אויסגעדריקט, א מלמד וואס איז נישט אין שטוב
איז ביי אים אזוי ווי וכו' וכו', (ער האט זיך אויסגעדריקט
א מיאוס ווארט אויף אים), דאס הייסט אמאליגע צייטן
איז געווען אין יעדן דארף האבן זיך צאמגענומען עטליכע
מענטשן, און זיי האבן געדינגען א מלמד פאר די קינדער,
עס איז נישט געווען קיין תלמוד תורה, און געווענדליך איז
ווער ס'איז געווען א מלמד האט ער שוין געכאפט אין זיין
שטעטל די קינדער, ס'איז געווען פלעצער וואס זיי האבן
נישט געהאט קיין מלמד אויפן ארט, האבן זיי געמוזט
דינגען איינעם פון דער ווייט, א מענטש וואס האט נישט
געהאט קיין פּרַנְסֶה האט זיך פארדינגען פון נאך סופות
ביז פסח צו זיין א מלמד, איז ער נישט געווען א גאנץ
האלב יאר אין שטוב, אזוי פלעגט זיין דער סדר, און דער
רבי האט אויף דעם זייער זייער געקריגט, און ער האט זיך
אויסגעדריקט א מיאוס ווארט אויף אזא מלמד, ווארום ביים
הייליגן רבי'ן איז געווען דער עיקר שלום בית, דער מאן
דארף זיין אין שטוב, און ארויסהעלפן דאס ווייב, נישט ווי
היינט איז דא אינגעלייטלעך וואס זיי זענען געווארן אזוי

גַּעְרוּפֶענע מְנַהִיגִים, מִיט פֿאַרְקְרִימְטע מוֹחוֹת וְכוּ' וְכוּ', און זיי לֶעֱרַנֶען אַנְדֶּערע, מְשׁוּנְע'דיגע דְרָכִים, און זיי רופֿן דָאס אָן עוֹבְדִים וְכוּ' וְכוּ', בְּאֵמֶת אִיז דָאס נִישְׁט מֶער ווי עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, ווארום אויב מָען גֵיט אַקעגֶן די תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, און אַקעגֶן וואס עס שְׂטִיט אין שוּלְחָן עָרוּךְ, אִיז דָאס שוין מִצַד הַטּוֹמָאָה וְכוּ' וְכוּ'.

אִיבֶּערְדֶעם בֶּעט אִיךְ דִיר זייער, דו זאַלסט נִישְׁט הִתְפַּעֵלוֹת הַאָבֶן אז דיין ווייב בְּלֹאזֵט וְכוּ' וְכוּ', דָאס אִיז די טִבֵּע פֿון א פֿרוי ווען זי ווערט אויפֿגעֶרעגט וְכוּ', אָדער ווען ס'גֵיט אויף איר עפֿעס אִיבֶּער וְכוּ', דָאס ערשטע בְּפָרָה אִיז דער מאן וְכוּ', זי בְּלֹאזֵט אויף אים, און רעדט נִישְׁט מִיט אים וְכוּ', וואס על פי רוב דער מאן ווייסט גאַרנִישְׁט וואס דָאס ווייב וויל פֿון אים וְכוּ', קודם רעדט זי נִישְׁט מִיט אים וְכוּ', און דער מאן ווערט צוגֶרָאכֶן וְכוּ', אִיבֶּערְדֶעם זאַלסטו וויסן אז דָאס אִיז דער טִבֵּע פֿון א פֿרוי, זי בְּלֹאזֵט און זי ווערט אויפֿגעֶרעגט, זי ווייסט אליין נִישְׁט פֿאַרנוואס וְכוּ' וְכוּ', לֹאזֵט זי דָאס אויס דעם גאַנצן פֿעס אויפֿן מאן.

גַּעווענְדִליךְ אִיז, ווען איינער האט ליב איינעם אִיז ער דער ערשטער בְּפָרָה וְכוּ', זי לֹאזֵט עס אויס אויף אים, זעהט אויס אז דיין ווייב האט דִיךְ זייער ליב וְכוּ', און זי דארף אויף איינעם אויסלֹאזֶן איר פֿעס, אויף אירע עלטערן קען זי נִישְׁט וְכוּ', אויפֿן שווער און שוויגער אונדאי נִישְׁט וְכוּ' וְכוּ', און זי וויל נִישְׁט סעקירן די קינדער וְכוּ', כאטשע ס'איז דא פֿרויען וואס זיי שרייען קולי קולות

אויף די קינדער אז די קינדער זענען געבעד א בפרה וכו',
די פרוי שרייט קולי קולות וכו', אבער ס'איז דא פרויען
וואס זיי לאזן עס אויס אויף די מענער.

איבערדעם זאלסטו זיך נישט שרעקן, דו זאלסט גיין
ממשיך זיין צו זיין נאר גוט צו איר, און
רעדן מיט ליבשאפט און נישט קריגן זיך, אפילו זי
באליידיגט דיך, זאלסט נישט ענטפערן, און דו זאלסט
איר קויפן וואס זי דארף האבן, וועסטו זעהן אז זי וועט
אינגאנצן נשתנה ווערן.

נאטירליך צו יעדע זאך דארף מען האבן תפלה, ווי דער
הייליגער רבי נתן האט געזאגט אז דעם הייליגן
רבינ'ס עצות מוז מען באוואסערן מיט תפלה, ווארום תפלה
ווערט אנגערופן וואסער, ווי ס'שטייט (איכה ב) "שפכי כמים
לבך נוכח פני הוי"ה" זאלסט אויסגיטן דאס הארץ פארן
בורא פל עולמים אזוי ווי מען גיסט וואסער, מען דארף
אסאך בעטן דעם בורא פל עולמים אויף יעדע עצה פון
הייליגן רבי'ן, דאס הייסט מען דארף באוואסערן די עצות
מיט תפלה, אזוי וואקסט דאס, אזוי ווי א ביימעלע אז מען
וויל זי זאל וואקסן דארף מען דאס אסאך באוואסערן, די
זעלבע זאך אז מען וויל האבן הצלחה מיטן הייליגן רבינ'ס
עצות מוז מען אסאך בעטן דעם בורא פל עולמים.

דאס איז די עצה וואס מיר האבן באקומען פון דעם
הייליגן רבי'ן, אז דער עיקר איז תפלה, און ער האט

אונז אויסגעלערנט אויף יעדע זאך דארף מען בעטן דעם
 בורא פֿל עולמים אויף פֿראסט אידיש, און אפילו ס'דאכט
 זיך ביים אנפאנג אז קיינער הערט דיך נישט צו וכו' וכו',
 עס איז נישט אזוי, דאס געמט זיך פון עוונות וואס דער
 מענטש האט געזינדיגט, דאכט זיך אים אז קיינער הערט
 אים נישט צו וכו', אבער דער אמת איז אז יעדער דיבור
 און יעדע תפלה און יעדע בקשה וואס מען בעט דעם בורא
 פֿל עולמים ווערט נתקבל אין אלע עולמות, אז וואויל איז
 דער מענטש וואס ער לאזט זיך נישט גארן און ער פאלגט
 דעם הייליגן רבי'ן, און דאס וואס איך האב דיר געשריבן
 דאס איז דער דעת פון הייליגן רבי'ן.

איך בין צוגעוואוינט זאגן ברבים, אויב איך זאג עפעס פֿשם
 דעם הייליגן רבי'ן זאל מען מיך אפשטעלן און פֿרעגן
 וואו זאגט דאס דער הייליגער רבי וכו', איך זשעם זיך נישט
 און איך וועל זאגן פון וואו איך האב עס גענומען, ווארום
 על פי רוב ווען איך רעד ברבים זאג איך דער מראה מקום
 פון וואו איך האב עס גענומען, נישט ווייל איך וויל ווייזן
 בקיאות, נאר ס'איז דא קרעציגע אינגעלייט וכו', וואס זיי
 רופן זיך אן מנהיגים וכו', און זאגן אז איך זאג אייגענע
 זאכן וכו', עס איז באוואוסט וואס די חז"ל זאגן (סידושין ע)
 פֿל הפוסל במומו פוסל וכו', דערפאר זאג איך שטענדיג
 ברבים דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער מיט א מראה מקום
 פון וואנעט איך האב דאס גענומען, און וואו דער הייליגער
 רבי זאגט דאס, איבערדעם קוק נאך, וועסטו זעהן אז דאס

איז דער דעת פון דעם הייליגן רבי'ן, עס זאל זיין שלום בית אין שטוב, און א מענטש דארף זעהן זייער מכבד זיין זיין ווייב, און אפילו זי גיפט זיך און רעגט זיך וכו' וכו', דארף מען נישט ענטפערן, זאל זי זיין גערעכט וכו', אז דו וועסט דאס מקיים זיין וועסטו האבן א לעכטיג לעבן.

זאל דער בורא פל עולמים דיר העלפן דו זאלסט האבן א זים יאר, און עס זאל דיך נישט פעלן גארנישט, און די שטוב זאל זיין גאר לעכטיג, און מען דארף זעהן א ווייב משמח זיין, ווי די חז"ל זאגן (ראש השנה ו) אשה בעלה משמחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שסח

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר נח כ"ז תשרי ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאלְטֵן דִּיין לאנגען בריוו.

דו דארפסט וויסן דאס אויף די וועלט גייט אויף יעדן מענטש איבער וואס ס'גייט איבער וכו' וכו', ס'איז נישטא קיין מענטש וואס ער זאל נישט האבן שווערע ביטערע נסיונות, דער פון זיך, דער פון זיינע קינדער, דער פון זיין ווייב, און דער פון פרנסה, און דער פון געזונט, יעדער איטליכער אויף די בריאה האט שווערע ביטערע

נסיונות וכו', דאס גרויסקייט פון א איד איז וויאזוי ער
 דערהאלט זיך, און צו דעם דארף מען אנקומען צום אמת'ן
 צדיק, וואס דאס איז דער הייליגער רבי, וואס דער בורא
 פל עלמים האט זיך אויף אונז רחמנות געהאט אין דעם
 נידריגן דור וואס איז פיל מיט כפירות און אפיקורסות, פיל
 מיט אויסגעלאסנקייט, פיל מיט שמוץ עקלהאפדיגע בילדער
 וכו' וכו', עקלהאפטיגע מזוהמ'דיגע שמוץ וואס מען ווייזט,
 און קינד און קייט קענען אין דעם קוקן וכו' וכו', אזעלכע
 ביטערע נסיונות איז נאכנישט געווען פון זינט די וועלט
 באשטייט, אפילו אין די דור המבול וואס דעמאלט איז
 געווען אויסגעלאסנקייט וכו', איז געווען יעדער גוי אין זיין
 דארף אין זיין שטעטל וכו' האט ער געטוהן די שמוץ וכו',
 אבער היינט מיט די בלי משחית וואס עס ווערט אנגערופן
 אינטערנעט וכו' איי פאר וכו' קען מען זעהן אלע
 נידערטרעכטיגע עקלהאפטיגע שמוץ פון די גאר פראסטע
 גוים וכו', און אידישע קינדערלעך וואס זיי זענען הייליגע
 נשמה'לעך חלק אלקי ממעל ממש, מוזן דורכגיין דעם
 ביטערן שווערן נסיון, ומה יעשה הבן שלא יחטא? ווען א
 קינד קען זיין אין באריר פון אזעלכע בלי משחית, וואס
 זאל שוין ווערן פון אזא קינד?

און פון די אנדערע זייט איז די כפירות און אפיקורסות
 אזוי גרויס ביז מען האט אויפגעשטעלט א מלוכה
 אקעגן דעם בורא פל עלמים, און מען דערצערנט אים,
 און מען וויל מאכן פארנעסן אינגאנצן דער מציאות פון

הַשְּׁנֵחָה פִּרְטוּיֹת וְכוּ', מָעַן ווּיֵל אַרְיִינְבֶּרֶענְגֵן אִין מְעַנְטִשֵׁן דַּעַם עֲגֵנְן פֿון בּוֹחֵי וְעוֹצֵם יָדֵי עֲשֵׂה לִי אֶת הַחֵיִל הַזֶּה, אַזוּי ווי עַם אִיז אַלְעַם טִבֵּעַ מִקְרָה וּמִזֵּל רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן פֿון אַזְעֻלְכֵעַ כְּפִירוֹת און אַפִּיקוֹרְסוֹת, אַכְּעַר לִידֶער דִּי גֵאַנְצֵעַ וועלֵט אִיז אִין דַּעַם גֵּעֲכֵאַפֵּט גֵּעוואָרן, פֿון אַיִן זײַט גֵּיאוֹף און פֿון אַיִן זײַט כְּפִירוֹת און אַפִּיקוֹרְסוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

און לאַ בְּחִינָם הָאָט דַּער הַיִּלְיֶנְעֶר רַבִּי גַעשְׁרִיגֵן (שיחות הר"ן סימן ל"ה וְסִימָן ר"ב) אַז פֿאַר מְשִׁיחַ וועט קוֹמֵעַן וועט זײַן שְׁווערֵעַ בִּישְׁעֵרֵעַ נְסִיוֹנוֹת אויף דַּער וועלֵט, מָעַן וועט גִּיסֵן פֿון אויבֵן אַפִּיקוֹרְסוֹת, אוי וויי, אוי וויי, הָאָט עַר גַעשְׁרִיגֵן, ווי וועלֵן זײַ אַיִדישֵׁעַ קִינְדֶער קענען דַּעֲרֵהאַלְטֵן דַּעמאַלֵט? נָאַר אִיךְ הָאָף הָאָט עַר אויסְגַעלֵאַזט, אַז מִיִּנֵעַ מְעַנְטִשֵׁן וועלֵן זײַן שְׁטאַרַק אִין אַמוּנָה און זײ וועלֵן זײַד קענען דַּעֲרֵהאַלְטֵן.

וְזֵאַם הַיִּסָּט מִיִּנֵעַ מְעַנְטִשֵׁן? נָאַר דַּער הַיִּלְיֶנְעֶר רַבִּי הָאָט אַזוּז אויסְגַעטְרַאַטֵן אַ גַיִעַר וועג וואַס דָּאַס אִיז דַּער אַלְטֶער וועג פֿון דִּי אָבוֹת און דִּי גְבִיאִים און הַנְּאִים און אַמוֹרָאִים וְכוּ' וְכוּ', אַז מָעַן זֵאַל זײַד צוּגעוואַינְעֵן אויסְרַעֲדֵן זײַד דָּאַס הָאַרְץ פֿאַרן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אויף פֿרַאַסֵט אַיִדיש און וואַס עַם גַיִט דוֹרְךְ אויפֵן מְעַנְטִשׁ זֵאַל עַר אויסְדַּעֲרִיצִילֵן נָאַר פֿאַרן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וואַרום אַ מְעַנְטִשׁ דַּאַרְף וויסֵן עַר הָאָט קִינְעֵם גַיִשֵׁט בְּזֵה הָעוֹלָם נָאַר דַּעַם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וואַס עַר אִיז אִים מְחִיָּה און

מְהוּוה און מְקַיִם, עַד דַּעְרַהאַלט זיין לַעֲבֹן, עַד גַּעֲבַט אים
לַעֲבֹן, וויפֿיל עַד גַּעֲמַט אַרױם פֿון אים דַּעַם לַעֲבֹן וְכוּ',
לִיגַט עַד ווי א פֿאַר מַת וְכוּ'.

איבערדעם איז נישטא קיין אנדערע עצה, נאר זיך
צוגעוואוינען גיין אין א פֿלאַץ וואו קיינער
איז נישטא, און זיך אויסרעדן זיך דאס האַרץ פֿאַר'ן בורא
פֿל עולמים אויף פֿראַסט אידיש, און רעדן צו אים אזוי ווי
מען רעדט זיך אים צו א אַמֶת'ן גוטן פֿריינד, אן אַמֶת'ן
גוטן חבר וכו', אזוי ווי א קינד בעט זיך ביי א טאטן וכו',
טאטע איך דארף האבן דאס וכו', טאטע ס'איז מיר זייער
ענג, העלף מיר ארום וכו', און ער לאזט נישט אפ דעם
טאטן, ביז דער טאטע געבט אים וכו', אזוי דארף א אידיש
קינד זיך צוגעוואוינען רעדן צום בורא פֿל עולמים אויף
פֿראַסט אידיש, און בעטן יעדע זאך וואס ער דארף האבן.

מען טאר נישט ווערן צופאלן פון קיין שום זאך, איך
פֿאַרשטיי גאנץ גוט וואס אויף דיר גייט דורך, ביטערע
און שווערע נסיונות וכו', פונדעסטוועגן זאלסטו זיך זעהן צו
דערהאלטן, ווארום דער הייליגער רבי האט געזאגט גיוואלד!
זייט אייך ניט מייאש. קיין יאוש איז גאר ניט פֿאַרהאנדן
(ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח, ועיין חיי מוהר"ן סימן מ"ט); האט דער
הייליגער רבי נתן געזאגט, בשעת דער הייליגער רבי האט
דאס געזאגט, האט ער דאס ארויסגעזאגט פון זיין טיפעניש
פון הארצן, און דער רוף און געשריי וואס דער הייליגער

רבי האט גערופן און געשריגן פאר צוויי הונדערט יאר צוריק "גיוואלד! זייט אייך ניט מייאש, קיין יאוש איז גאר ניט פארהאנדין", הערט מען נאך ביז יעצט, און מיט דעם וועלן מיר אקעגן גיין משיח צדקינו, מיט דעם וואס א איד דערהאלט זיך און ווערט נישט צופאלן, דאס איז דאס גרויסקייט פון יעדן איד.

דו זאלסט וויסן דאס דער סוד פון הייליגן רבי'ן איז איין ווארט "התחזקות", דאס הייסט מען דארף זיך זייער מחזק זיין אויף אלעס וואס עס גייט אויף אים דורך, וואס מען דארף האבן דארף מען זיך אראפּווארפן אויף דער ערד און בעטן ביים בורא פל עולמים ער זאל רחמנות האבן וכו' וכו', איבערדעם בעט איך דיר זייער, איך ווייס פונקטליך וואס אויף דיר גייט דורך, סיי וואס דו האסט מיר דערציילט און סיי וואס דו האסט מיר נישט דערציילט וכו', נאר איך פארשטיי פון דינע ווערטער וכו', דער עיקר איז זיך צו דערהאלטן, פאל נישט אוועק ס'טוט זייער ווי וואס דו מאכסט מיט שווערע ביטערע נסיונות, אבער פונדעסטוועגן איז דאס נישט קיין עצה צו ווערן אזוי צופאלן פון יעדע זאך, כאטשע ס'איז גרינג צו זאגן, אבער פונדעסטוועגן גלייב מיר דו ביסט נישט קיין איינציגסטער אויף די וועלט וכו', עס איז נישטא קיין מענטש וואס זאל נישט מיטמאכן זיין פעקל צרות.

די וועלט זאגט ווען יעדער איינער זאל אוועקלייגן זיין פעקל צרות אויפן טיש, וואלט ער צוריקגעכאפט זיין

פֿעקל (ווארום יעדער איינער זעהט אז יענעם'ס צרה איז אסאך ערגער). אבער איך זאג, אויב עס וואלט געווען א פלאץ וואו מען קען אנוועקלייגן דעם פֿעקל צרות, וואלט איך מיין פֿעקל איבערגעלאזט און איך וואלט אנטלאפן, נישט איך וואלט צוריקגעכאפט מיין פֿעקל וכו', אבער אזוי ווי עס איז נישטא אזא זאך מען קען נישט איבערלאזן דעם פֿעקל וכו', נאר דער פֿעקל גייט מיט זיך מיט, ווי ס'איז נגזר געווארן אויף יעדן איינעם וואס ער דארף דורכגיין, און אזוי ווי א גמל האט דעם הויקער וכו' און ער וויל עס אראפנעמען און עס גייט נישט וכו' ווייל ס'גייט מיט אים צוזאמען וכו', אזוי אויכעט יעדער איינער באקומט זיין פֿעקל צרות וכו', בדי אים מנסה זיין זעהן צו וועמען ער וועט קומען בעת צרה וכו'.

ס'איז דא א בריוו וואס דער הייליגער רבי נתן שרייבט פאר זיין זוהן רבי יצחק ז"ל, "דאס וואס דו שרייבסט מיר אז מען מוטשעט דך, גלייב מיר, מען מוטשעט איטליכן, מיך האט מען שוין זייער אסאך געמוטשעט" וכו'.

זוער ס'קען די היסטאריע וואס עס איז איבערגעגאנגען אופן הייליגן רבי נתן וועט באוואונדערן ווי א מענטש וואס האט דורכגעלעבט דעם עולם מיט אנעלכע שווערע צרות מבית ומבחוץ, בזיונות און שפיכות דמים, מחלוקת וכו' וכו' אז ער האט נישט געקענט גיין אופן גאס, מען האט איהם נאכגעשריגן און נאכגעווארפן שטיינער און אויסגעהאקט די שויבן וכו' וכו' פאר גארנישט און נישט,

נָאר ווייל ער האט עוסק געווען מְנַלָּה זיין און מְפָרַסם זיין דעם הייליגן רבי'ן אויף דער וועלט, האט מען איהם מְנַדָּה געווען, און אלע האבן געקריגט אויף איהם, אפילו רוב רופים פון דעם הייליגן רבינ'ס תלמידים האבן נישט געהאלטן מיט אים, פונדעסטוועגן האט ער זיך דערהאלטן אזוי שיין, און בְּמִשְׁךְ פֿערציג יאר פון זיינע פונף און זעכציג יאר וואס ער איז געווען בְּזוּה העולם, האט ער אונז אהערגעשטעלט אזא מתנה ווי די הייליגע ספרים "ליקוטי הלכות" אויסגעטייטשט דעם גאנצן ד' חלקי שלחן ערוך אויף די הקדמות פון הייליגן רבינ'ס תורות און מעשיות און שיחות וכו', ווי יעדע הלכה פון שולחן ערוך איז נישט נאר די הנהגה ווי א איד דארף זיך פירן, נאר וויאזוי פון יעדע הלכה און הנהגה קען מען ארויסנעמען התחזקות דערהאלטן זיך אין די שווערסטע און ביטערסטע צייטן.

מֵעַן האט אמאל געזאגט פאר'ן הייליגן רבי נתן'ן ווען מען האט געדרוקט די ש"ה הקדוש, אז דאס איז א פול ווארג (כל בו), עס איז דא אין דעם אלעס, דרויש און קבלה, וכו', אנדה און מוסר וכו', פשט און רמז וכו', האט זיך דער הייליגער רבי נתן אנגערופן, אפער מיינע ספרים (די ליקוטי הלכות) איז השם יתברך'ס גן עדן. און דער אמת'ן אריין, ווער ס'געוואוינט זיך צו, צו לערנען יעדן טאג ליקוטי הלכות, האט התחזקות, און ער נעמט ארויס יעדן טאג וואס ער דארף האבן פאר דעם טאג, איבערדעם וואלט איך דיר געגעבן אן עצה זאלסט זעהן צו באפלייסן זיך אין ליקוטי הלכות.

דו האסט נישט קיין השגה און אנונג וואס אויף מיר איז
 דורכגעגאנגען אין מיין לעבן, און וואס עס גייט נאך
 אויף מיר היינט דורך וכו', איך קען דיר זאגן איך האב
 נאכנישט געהאט אין מיין לעבן קיין איין איינציגן גוטן טאג
 וכו', איך בין נישט מגום גארנישט וכו', וועסטו פֿרעגן פון
 וואנעט האב איך מיין התחזקות אז איך קען זיך דערהאלטן
 און איך קען נאך דערהאלטן אנדערע, נאר אין דער יוגנט
 ווען איך בין נאך געווען א יונגער בחור האב איך געלערנט
 זייער אסאך ליקוטי הלכות, עס איז געווען א תקופה וואס
 איך האב גיענדיגט יעדע חודש גאנץ ליקוטי הלכות, עס
 איז מיר אנגעקומען ביטער שווער, אבער איך האב געלערנט
 דריי און דרייסיג דפין יעדן טאג, אזוי האב איך מסיים
 געווען דרייסיג מאל אין איין צי די ליקוטי הלכות יעדן
 חודש אן א אויפהער, אויסערדעם וואס במשך די יארן האב
 איך געלערנט פֿסדרן, און שלא פֿסדרן א הלכה דא און א
 הלכה דארטן וכו' וכו', און איינמאל דורכגעלערנט על פי
 סדר די תורות וכו', און דאס ליגט אין מיין בלוט, און מיט
 דעם בין איך זיך מתחזק, און איך וואונדער זיך שטענדיג,
 וויאזוי האט א ילוד אשה געקענט מחבר זיין אזעלכע ספרים?

איך האב געזעהן א בריוו אין ספר "נתיב צדיק" פון איינעם
 פון הייליגן רבי נתן'ס תלמידים וואס ער שרייבט
 דארטן, איך לערן ליקוטי הלכות, און איך טראכט ביי מיר
 אויב דאס האט געשריבן א ילוד אשה, ווארום לויט מיין
 דעה קען קיין ילוד אשה נישט שרייבן אזעלכע ספרים,

נֶאֱרָא עַר הָאֵט גַּעמוּזֵט זײַן אַ מְלֵאךְ וְכוּ', זַעהֵט מָעַן פּוֹן דָּעם ווי די תְּלִמִידִים פּוֹן הַיִּלְיָגֵן רַבִּי נֶתָן הָאֲבֵן גַּעהֵאֵט אַ גַּעפִּיל אִין זײַנע הַיִּלְיָגֵע ווערְטער.

איבערדעם אַז ס'גײט דײַך דוּרְךְ אַזוֹיפִיל צָרוֹת, בִּישְׁעֵרַע בִּישְׁעֵרַע שְׁווערַע נְסִינֹת וְכוּ' וְכוּ', זַעה מֵאָךְ זײַך אַ שִׁיעוֹר לְעֵרְנֵעַן יַעֲדֵן טָאג אִין לִיקוּטֵי הַלְכוֹת פּוֹן הַיִּלְיָגֵן רַבִּי נֶתָן, זְאֵלְסֵט אַנְטְלוֹיפֵן צו אִים, וועסְטוּ הָאֲבֵן אַזאַ הַתְּחִזְקוֹת אַז דוּ וועסְט פֿאַרְנֵעֵסן אִינְגאַנְצֵן אַז עֵס אִיז דָא אַ וועלְט וְכוּ', אַז עֵס אִיז דָא צָרוֹת וְכוּ', אַז עֵס אִיז דָא אַרְעֵמְקִיט וְכוּ', דײַן מַח מַחֲשָׁבָה וועט ווערְן צוּנְעֵקְלֵעֲבֵט צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים און דוּ וועסְט שׁוֹיִן גַּאָרְנִישְׁט וועלְךְ, נֶאֱרָא נְכָלָל ווערְן אִין עֲצָם עֲצָמוֹת אַלְקוֹתוֹ יתְבַרַךְ שְׁמוֹ, און דוּ וועסְט זײַך צוּנְעוואַוִינְעַן רַעֲדֵן צו אִים, און אַזוֹי וועסְטוּ דוּרְכְּגײַן דײַן לְעֵבֵן וואַס אִיז אַזוֹי קוּרְץ, ווי דוּד תְּמַלְךְ זְאָנֵט (תְּהִלִּים ז') "כִּי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה" זְאָנֵט דָּעַר הַיִּלְיָגֵעַר רַבִּי (לִיקוּטֵי מוֹתְרֵן חֵלֶק ב' סִימָן ס"א) דָאָס דִּי זײַבְעֲצִיג יֶאֱרַךְ פְּלִיעֵן דוּרְךְ פֿאַרְן מַעֲנִשְׁשׁ אַזוֹי ווי אַ פֿעֲרֵטְל שְׁעָה, און אִיךְ קֵעַן דִּיר מַעֲיֵד זײַן אַז עֵס אִיז אַזוֹי, אָט גַּעֲדֵעֵנְק אִיךְ ווי מָעַן הָאֵט מִיר חֵלְקָה גַּעמֵאכְט פֿיֵאוֹת, און אָט בֵּין אִיךְ שׁוֹיִן טִיף אִין דִּי זײַבְעֲצִיג, אִיבְעֵרְדֵּעַם גַּעב אִיךְ דִּיר אַן יַעֲזָה זײַ גִּישְׁט צוּבְרָאכֵן, און זײַ גִּישְׁט צוּפֿאַלְן, גַּעוואַוִיִן זײַך צוּ, צוּ רַעֲדֵן צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וועט דײַך גוּט זײַן אַוִיף דִּי וועלְט און אַוִיף יַעֲנֵעַר וועלְט.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שסט

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר נח כ"ז תשרי ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךָ הָאֵב דְּעֶרְהֶאָלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ און אִיךָ פֿרִיי זיך זייער
אז דו ביסט זיך מְחֻזָּק, אַזוי דאַרף זיין, דער בורא
כָּל עוֹלָמִים זאל דיר העלפֿן דו זאלסט שְׁטענדיג זיין פֿרייליך,
און דו זאלסט זיך שְׁטענדיג קענען דְּעֶרְהֶאָלְטֵן, דער סוד
פון לעבן איז זיך צו דְּעֶרְהֶאָלְטֵן, יעדער מענטש האט שווערע
ביטערע נסיונות, און וואויל איז דער מענטש וואס ער איז
זוכה זיך צו דְּעֶרְהֶאָלְטֵן, און ער ווערט נישט צופראכן פון
גארנישט, מענטשן מאכן מיט שווערע ביטערע פֿריוואונגען
און נסיונות אין לעבן, א איד ווערט געמאסטן וויאזוי ער
קען זיך דְּעֶרְהֶאָלְטֵן פון זיין צָרָה וְכוּ' וכו'.

זאלסט נישט מיינען אז יעדן איינעם גייט גוט בזה העולם,
יעדער איינער האט א איבערגייעכטיגן וכו' וכו',
וועסטו פֿרעגן פֿאַרוואס? נאר דער בורא כָּל עוֹלָמִים פֿראַבירט
אונז אויס צו זעהן אויב אונזער הארץ איז ריין מיט אַמוּנָה
און מען ווערט נישט צופראכן, און מען קומט נישט אריין
אין קיין ספיקות חלילה וחס אין די אַמוּנָה הקדושה, נאר
אדרבה וואס עס גייט אויף אונז דורך זענען מיר זיך מער
מְחֻזָּק און מיר אנטלויפן מער צו אים, ווארום אונזערע
נשמות זענען א חלק אלקי ממעל, א איד האט אין זיך
א געטליכקייט, א נשמה וואס איז א חלק פון בורא כָּל

עוֹלָמִים, און דאס צײַט זײַךְ שְׁטענדיג צום שׁוֹרֵשׁ, דערפאר
זאגט דער הייליגער רבי אין ליקוטי מוהר"ן (חלק א' סימן פ')
מיר האבן געזעהן אפילו די ארגנסטע רשעים ווען ס'איז
געקומען צו שמוך רחמנא לישזבן זענען זיי געווען גרייט צו
גיין אין פייער אדער געהארנעט ווערן על קידוש השם, פון
דעם זעהט מען דאס גרויסקייט פון די אידישע נשמות.

מיר האבן דאס צוגעזעהן און נאכגעהערט דאס די לעצטע
צוויי טויזענט יאר ווערן אידן געהארנעט על קידוש
השם מיט די גרעסטע מסירות נפש, פון דעם זעהט מען
דאס יעדער איד'ס נשמה איז א חלק אלקי ממעל, ס'צײַט
זײַךְ צום בורא פֿל עוֹלָמִים, נאר אז מען זינדיגט ליידער
ליידער ווערט אויסגעקילט די אמונה, ווי דער הייליגער רבי
זאגט אין ספר המדות (אות אמונה סימן כ"ב) הפשע של אדם
מכניס בפירה לאדם; מיט דעם וואס א מענטש זינדיגט
קומט אין אים אריין בפירות און אפיקורסות וכו' וכו'.

איבערדעם דארף מען זײַךְ זייער שטארקן אין אמונה
פשוטה אין בורא פֿל עוֹלָמִים, אנוועקווארפן
די חכמות, נאר טוהן אזוי ווי מיר האבן געלערנט ביי
אונזערע גרויסע צדיקים, דער בורא פֿל עוֹלָמִים האט רחמנות
געהאט אויף אונז, און געשיקט אין יעדן דור גרויסע צדיקים
וואס זיי לערנען אונז ווי זײַךְ אפטיילן פון די רשעות און
די רע פון די רשעים, און אנטלויפן פון מסיתים ומדיחים,
און בפרט פון די מינים און אפיקורסים וואס זיי רעדן אפן

אויפן בורא פֿל עולמים, פון זיי דארף מען אינגאנצן אוועקגיין, ווארום זיי זענען די ערב רב.

אונדאי און אונדאי דארף מען דן זיין יעדן איד לִפְּנֵי זְכוּתוֹ, און דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (אין ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) דאס מען דארף דן זיין לִפְּנֵי זְכוּת אִפְּלוֹ אַ רִשָׁע גְּמוּרָה, ווארום ווי נישט האט ער אין זיך נקודות טובות, פונדעסטוועגן האט דער הייליגער רבי געזאגט (ספר המדות אות מריבה סימן פ"ח) אין מלמדין זכות על המסית; אויב איינער איז מסית ומדיח אקעגן דעם בורא פֿל עולמים דארף מען וויסן אז דאס איז נישט קיין איד, דאס איז רחמנא לישזבן א ערב רב, און פון די מסיתים ומדיחים דארף מען אנטלויפן, א אידיש נשמה וועט קיינמאל נישט רעדן פֿלפי מעלה וכו', א אידישע נשמה וועט גרייט זיין גיין אויף מסירות נפש, וויפער חלילה וחס איינער רעדט פֿלפי מעלה, דארף מען וויסן אז דער איז רחמנא לישזבן נישט מכלל זרע ישראל.

איבערדעם בעט איך דיר זייער דו זאלסט זיך זעהן צו שטארקן, קיינער אין די וועלט זאל דיך נישט צוברעכן, און פון היינט אן וועט דיך גיין נאר גוט.

זאלסט מיר מבשר זיין שטענדיג בשורות טובות, און אויב דו וועסט זיך שטארקן אין אמונה וועסטו זעהן קיינער אין דער וועלט וועט דיך נישט קענען שלעכטן טוהן, מען קען דאס נישט מסביר זיין ביז מען קומט צו דעם ביטערן שווערן נסיון וכו' וכו', אז מענטשן רודפֿן עד

לְחַרְמָה וְכוּ', און פּוּנְדֵעֶס טוועגן פּאַלֶט מֵעַן נִישֶׁט אַראָפּ בִּי זיך, נָאר מֵעַן הַאֲלֵט זיך שְׁטאַרַק אין אַמוּנָה, דוּרְכֵדֵעַם גֵּיט מֵעַן דוּרְךְ אַלְסֵדינג, ווי דער הייליגער רַבִּי הָאָט גֵעזאַגט (פּפּר המדות אות מריבה סימן נ"ד) מִי שֵׁישׁ לוֹ אַמוּנָה אֵינוֹ יֵרָא מְאוּיָבִים; ווארום ווער עס האט אַמוּנָה פֿשוּטָה אין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אז ער איז דא און עס איז נִישֶׁט קיין שום מְצִיאֹת אויסער אים, דער האט נִישֶׁט קיין מוֹרָא פון פֿינגט, ער ווייסט אז דאס איז אלעס שְׁלוּחֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא אים צו צוּבְרֵעֵבֶן בְּדִי עַר זאל קומען מיט א ריין האַרץ צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים.

אִיבֶערדֵעַם שְׁרַעַק זיך נִישֶׁט, אַפִּילוֹ דו לֵיידֶסט בּוֹשׁוֹת און חֲרָפוֹת מֵעַן שְׁעֵלֶט דִּיך און מֵעַן זיידעלֶט דִּיך און מֵעַן רַעֲדֵט אויף דיר וְכוּ' וְכוּ', זאַלסטו וויסן אז מיט דעם קומסטו אָפּ אַסאַךְ שְׁלֵעֲכֵטִים, ווי דער הייליגער רַבִּי הָאָט גֵעזאַגט (פּפּר המדות אות מריבה סימן פ"ו) מִי שֵׁשׁוּמֵעַ חֲרָפְתוֹ וְשׁוֹתְקוֹ, עַל יְדֵי זֶה נִתְּבַטֵּל מִמֶּנּוּ רַבּוֹת רַעוֹת שְׁחֵיו רְאוּיִן לְבוֹא עָלָיו.

גְּלִיב מִיר ס'לוינט זיך אַרֵינְבאַפֿן בִּיזִי בִּזְיוֹנוֹת און מֵעַנְטֶשֶׁן זאַלן רַעֲדֵן וְכוּ' וְכוּ', ווי איידער מֵעַן זאל דאַרפֿן לִיגן אין שְׁפִיטָאָל און מֵעַן זאל שְׁנִיידֵן פון א מֵעַנְטֶשׁ אִיבֶרים וְכוּ', בַּעֲסֵר צו לֵיידֵן בִּזְיוֹנוֹת ווי חֲלִילָה וְחַס דוּרְכֵגֵיין שְׁווערע בִּישְׁעֵרע אַפֶּעראַצִיעַס.

נַעַם אַרֵיין די דיבורים גוט אין האַרצֵן אַרֵיין וועסטו זיין דער גְּלִיקְלִיכֶסטער מֵעַנְטֶשׁ אין דער וועלט.

המאחל לך בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שׁע

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר וַיֵּרָא י"א חֶשְׁוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
נְרוּ יָאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן דִּיין לֵאנְגֶען בְּרִיוּוּ.

זְעֵה זִיךְ צִו דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן, און בִּיין שׁוּם זאךְ אויף דְּעֶר וועלֵט
זאל דִיךְ נִישֵׁט אַראָפֿוואַרְפֿן פֿון פֿשוּטע אַמוּנָה.

זאַלְסֵט וויסן אויב איינער האט ספיקות אין אמונה רחמנא
לישזבן דאס איז א סימן ער האט פונם געווען
בברית, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א'
סימן ל"א) אז אמונה מיט ברית איז תלוי איינס אין אנדערן,
אזוי ווי עם שטייט (תהילים פ"ט) "ובריתי נאמנת לו" ברית מיט
אמונה איז תלוי איינס אין אנדערן, איבערדעם אויב איינער
האט ספיקות אין אמונה רחמנא לישזבן איז א סימן ער
האט פונם געווען אין פנם הברית, ובפרט הוצאת זרע
לבטלה, וואס דאס איז א ביטערן שלעכטן עוון, א
געפערליכער זינד וכו'.

איבערדעם זאלסטו זיך צוגעוואוינען רעדן אסאך צום בורא
כֹּל עוֹלָמִים, דו זאלסט זיך מתוודה זיין אויף
דיינע חטאים און עוונות, ווארום דער הייליגער רבי זאגט
(ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') אז ווען א מענטש זינדִיגט רחמנא
ליצֵלן ווערט אריינגעקריצט די עוונות אין זיינע ביינער, און

מיט דעם וואס ער איז זיך מתוודה גייט ארויס די עוונות
פון זיינע ביינער.

זאלסט זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום בורא פל עולמים
אויף פשוט אידיש, כאטשע ס'וועט זיך דיר דאכטן
ביים אנפאנג אז קיינער הערט דיך נישט אויס, זאלסטו
וויסן אז דאס נעמט זיך מחמת זיינע שווערע ביטערע זינד
פון פגם הברית, און דורכדעם איז אריין אין דיך בפירות
און אפיקורסות, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות
אמונה סימן כ"ב) הפשע של אדם מכניס בפירה באדם; דאס
ווען א מענטש זינדיגט רחמנא לישזבן קומט אין אים אריין
בפירות ואפיקורסות.

איבערדעם זאלסטו זיין צוגעוואוינט צו רעדן אסאך צום
בורא פל עולמים און בעטן רבוננו של עולם
האב אויף מיר רחמנות איך זאל זוכה זיין צו האבן לויטערע
אמונה, נעם מוך ארויס פון ביטערן בלאטע ווי איך בין
דארטן אריינגעפאלן, העלף מיר איך זאל האבן א מיושב'דיגן
דעת און שכל. אז דו וועסט אזוי בעטן, וועסטו זעהן סוף
פל סוף וועסטו האבן א לויטערע אמונה.

דער בורא פל עולמים זאל דיר העלפן זאלסט שטענדיג
זיין פרייליך, ווארום דער הייליגער רבי האט געזאגט
(ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קס"ט) ווען א איד איז שטענדיג פרייליך
היט אים דער בורא פל עולמים אליין אפ אז ער זאל נישט
קומען צו די ביטערע זינד פון פגם הברית, איבערדעם

אָשֶׁר שְׁעָא בְּנַחֲל קפז

שְׂטאַרְק זיך מיט שְׂמַחָה, פֿאַרְליר זיך נישט אין די שווערסטע
מצבים, וועסטו קענען ארויסגיין אויב דו וועסט זיך דערהאלטן.

דערהאלטן קען מען זיך נאר אויב מען לערנט אסאך
דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, איבערדעם וואלט
איך דיר געגעבן אן עצה דו זאלסט לערנען אסאך שיחות
הר"ן און חיי מוהר"ן, דאס איז די שיחות פון הייליגן רבי'ן,
אז וואויל איז דעם מענטש, וואס קען די צוויי ספרים
אויסענווייניג, ווארום דער הייליגער רבי האט געזאגט דורך
יעדע שיחה מיינע קען מען זיין אן ערליכן איד ווי איך
ווייס וואס הייסט אן ערליכער איד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שְׁעָא

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר וירא י"ג חשון ה'תשע"ב
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד ...
גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

שְׂטאַרְק זיך און ווער נישט צופאלן פון קיין שום זאך,
זאלסט וויסן די יסוד היסודות אין שלום בית אז
מען דארף מכבד זיין די ווייב, אזוי ווי די חז"ל זאגן (בבא
מציעא נ"ט.) אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו; איר זאלט

מַכְבֵּד זַיִן דִּי ווײַב פֿרִי אִיר זאַלט ווערן רייך, דער הייליגער
 רַבִּי זאַגט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק אֵי סִימֵן ס"ט) אַז דִּי גאַנצע עֲשִׁירוֹת
 אִיז תְּלוּי נָאֵר אִין דִּי ווײַב; אַיפּערדעם אױב אַ מענטש אִיז
 מַכְבֵּד זַיִן ווײַב און ער מאַכט פֿרײַליך זַיִן ווײַב, וואס דאָס
 אִיז דִּי יסוד אִין צוואַמלעבן, ווי דִּי חו"ל זאַגן (ראש השנה ו')
 "אִשָּׁה בַּעֲלָהּ מִשְׁמַחָה" דורךדעם וועסטו האָבן גרויס הצלחה.

דאַרפֿסט וויסן אַז אִין דעם לעבן דאַרף מען זַיִן אַ
 געוואלדיגער ווּתָרֵן, מען דאַרף מוותר זַיִן מיט
 יעדע זאַך, מען טאַר נישט גיין דווקא וכו', מיט דווקא
 קומט מען אָן נאַר אִין שְׂאוֹל פּתֻחִית וּמִתְחַתּוּיִו.

דו דאַרפֿסט וויסן אַז יעדער מענטש בִּזְהָה העולם אִיז
 צופֿראַבן, יעדן איינעם גייט דורך אַיפּערגייעכצער, וואויל
 אִיז דער מענטש וואס אִיז עוסק מחזק זַיִן אַנדערע, און
 ער ווערט נישט צופֿראַבן, פון קיינעם נישט, נאַר אַדרבָּה
 ער אִיז מחזק און מאַמץ יענעם, דעמאלטס וועט אים גוט
 זַיִן אויף דִּי וועלט און אויף יענער וועלט.

זיי נישט קיין בטלן, נעם דיר אַ משננות און הייב אָן צו
 זאַגן אַ פֿרק נאָך אַ פֿרק, פון מסכת ברכות ביז דו
 וועסט ענדיגן גאַנץ ששה סדרי משנה זאַלסטו אַנהייבן
 נאַכאַמאַל, דאָס וועט דײַך קילן דיין עצבות און ביטערניש
 וכו' וכו', דאָס וועט דײַך אַרויסנעמען פון בלאַטע, ווארום
 ווען אַ מענטש אִיז זוכה און ער זאַגט אַסאך משננות דאָס
 רייניגט אים פון אלעם שלעכטן.

אָשֶׁר שֶׁעַב בְּנַחֲל קַפֵּט

גֵּעוּזֵוּאָוִיִן זִיךְ צו, צו רֵעֵרֵן צוּם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, אַזוֹי ווי
מָעַן רֵעֵדֶט זִיךְ אױס דָּאס הָאָרֶץ פֿאַר אַ גוֹטֵן
פֿרִיִיג, וועט דִיךְ גוט זיין אױף די וועלט און אױף יענע
וועלט.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שֶׁעַב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד יוֹם ו' עָרַב שַׁבָּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּרָא י"ד חֲשׁוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר לִי מָאָד ... גְּרוֹ יָאִיר

אִיךְ הָאָב דֵּעֵרְהאַלְטֵן דיין לאַנגען פֿריוו וואס דו גיסט זיך
אױס דיין ביטער האָרץ וכו' וכו'.

זאַלסט וויסן אז דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים הָאָט רַחֲמָנוּת
געהאַט אױף אונזער דור וואס איז פֿיל מיט כּפִּירוֹת
און אפֿיקורסות, אַזוֹי ווי דער הייליגער רַבִּי הָאָט פֿאַראַוִיס
גֵּעִזאַגט (שיחות תּ״רן סימן ל"ה, וסימן ר"כ) אז פֿאַר מְשִׁיחַ וועט קומען
וועט די גאַנצע וועלט זיין פֿיל מיט כּפִּירוֹת און אפֿיקורסות,
און ס'וועט זיין שווער זיך צו האַלטן אין פֿשוטע אַמוּנָה
אין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, אִיךְ זאַג דָּאס פֿרי מָעַן זאַל זיך
קענען דֵּעֵרְהאַלְטֵן, און מָעַן זאַל וויסן אז ס'איז שוין געווען
איינער וואס האָט פֿון דעם גערעדט, און אִיךְ ווייס אז מיינע
מענטשן וועלן זיין שטאַרק אין אַמוּנָה וכו', עיין נָשֵׁם.
איבערדעם זעה דו זיך אויכעט צו דֵּעֵרְהאַלְטֵן אין פֿשוטע

אַמוּנָה, גְּלִיבֵן אִז דָּער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים פֿירט די גאַנצע
וועלט, און עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסערדעם.

וואס הייסט אמונה? ווען א מענטש ווארפט אנועק זיין
אינגענעם שכל, און ער ווייסט אז ער האט נישט
קיין שכל, און ער גלייבט באמונה פשוטה אמונה שלימה,
דאס די גאנצע בריאה באשטייט נאר דער בורא פל עולמים
אליין, און ער עפנט אויף זיין מויל און ער רעדט זיך אויס
דאס הארץ צו אים אויף פראסט אידיש, אזוי ווי א מענטש
רעדט זיך אויס דאס הארץ פאר א גוטן פריינד, און וואס
ער דארף האבן בעט ער נאר פון אים, דאס הייסט שלימות
אמונה. ווארום פארנוואס רעדט נישט א מענטש צום בורא
פל עולמים? זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן
ס"ב) ווייל ער האט נישט קיין אמונה, ווארום דער אמת'ן
אריין ווען א מענטש וואלט געהאט אמונה, און ער וואלט
געגלייבט אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם
בורא פל עולמים, און דומם צומח חי מדבר איז א לבוש
לגבי אין סוף ברוך הוא, און ער שטייט דא, פאר אים,
לעבן אים, אין אים, וכו', וכו', וואלט ער שטענדיג גערעדט
צו אים, נאר מחמת דער מענטש איז נישט שטארק אין
אמונה, עס דאכט זיך אים פביכול פארשטעקט זיך ערגעץ
אין די עולמות העליונים וכו' וכו', איבערדעם איז ער ביי
זיך צופאלן, און ער טראכט ווער הערט מיר שוין אויס?
אבער דער אמת'ן אריין איז, יעדער דיבור וואס א מענטש
רעדט צום בורא פל עולמים ווערט צוגעהערט, און עס

מאכט אַ רוֹשֶׁם אין אַלע עולמות, אונדאי ביים אַנפּאָנג איז דאס זייער זייער שווער וכו', ווארום עס דאכט זיך פארן מענטש, ווער הערט מיר שוין אויס וכו', נאר דאס נעמט זיך מחמת בפירות און אפיקורסות, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות אמונה סימן כ"ב) הפשע של אדם מכנים בפירה באדם; ווען א מענטש זינדיגט מאכט ער א צעווישנשייד צווישן אים אין דעם בורא פל עולמים, איבערדעם דארף מען אסאך אסאך רעדן צום בורא פל עולמים אויף פראסט אידיש, ביז עס וועט אויסגעלויטערט ווערן זיין מח און ער וועט זוכה זיין צו א ריינעם מח מחשבה, ביז ער וועט טראכטן פון בורא פל עולמים.

איבערדעם בעט איך דיר, גיי אין א פלאץ ווי קיינער איז נישטא, און וויין זיך אויס צום בורא פל עולמים, און דערצייל אים אויס אלעס וואס עס גייט אויף דיר דורך, ובפרט אין פנים הברית וכו' וכו', און דו זאלסט אסאך בעטן פאר א שידוך, ווארום ביים הייליגן רבי'ן איז געווען די יסוד היסודות קודם חתונה האבן, דער הייליגער רבי האט נישט געוואלט פארליידן א בחור וואס איז א פלג גוף, א האלבן גוף, ער האט געוואלט אז מען זאל חתונה האבן וואס יונגער.

הללואי וואלטן עלטערן פארשטאנען קינדער, סיי בחורים און סיי מיידלעך וכו' וכו', דאס ערשטע זאך דארפן זיי חתונה האבן, מען דארף נישט קוקן אויף קיין פבוד

און אויף קיין געלט וכו' וכו', נאר מען דארף חתונה מאכן די קינדער יונגער־הייט איידער זיי ווערן פארשווענקט אין אלע שמוץ וואס איז היינט דא אויף דער וועלט וכו' וכו'.

זייסן זאלסטו וויסן, אויב דו וועסט בעטן דעם בורא פל עולמים יעדן טאג אז דו ווילסט חתונה האבן און דו ווילסט טוהן זיין רצון, וועסטו זעהן סוף פל סוף וועסטו מרעפן א זיווג הגון, נאר זיי זיך נישט מייאש פון תפלה, ווארום תפלה איז א יסוד היסודות ביים הייליגן רבי'ן, און מיט תפלה קען מען פועל'ן יעדע זאך וואס מען וויל, אזוי ווייט אז דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט, ווען אידן וואלטן געוויסט וואס תפלה איז, וואלטן זיי גערעדט אנאנצן טאג צום בורא פל עולמים, נאר מחמת עס איז זייער שווער ציצוקומען צו דעם, איז פדאי אפזינדערן זיך א געוויסע שעה וואס דעמאלט רעדט ער צום בורא פל עולמים, אבער דער שלימות איז אז פון זינט דער מענטש מאכט אויף די אויגן ווען ער שטייט אויף, ביז ער פארמאכט די אויגן ווען ער גייט שלאפן זאל ער שטענדיג אריינכאפן אפאר דיבורים און רעדן צום בורא פל עולמים.

בְּפֶרֶט א בְּחֹר וּוּאס דֶּאָרף בְּעֵטֶן דָּאס עֶרְשְׁטֶע זֶאךְ אויף א זיווג, דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות תפלה חלק ב' סימן י) על ידי תפלה יכול לשנות זיווגו הנכרו בשמים; איבערדעם בעט דעם בורא פל עולמים דו זאלסט האבן א געזינטע בת זוג, דו ביסט נישט מחויב צו געמען א

בְּעֵלֶת מוֹם וְוַאס מְעַן ווִיל דִּיךְ אַנְטְראָגֶן וְכוּ' וְכוּ', דוּ בִיסְט
בְּרוּךְ הַשֵּׁם אַ גְּעוּוֹנְטֶער בַּחוּר, אַיִבערְדֶעם בַּעַט אַיִךְ דִיר,
דוּ זאַלְסְט נִישְׁט לָאָזן זײך פֿאַרפֿירן פֿון קײנעם נִישְׁט, אַוּודאַי
אַון אַוּודאַי אַיז בִיטֶער, אָבֶער סוף כָּל סוף וועט אַלעס
אַיִבערְגֶעדרײט ווערן לְטוֹבָה, מְעַן טָאר נִישְׁט ווערן צוּבְראַכֶן.

דוּ דאַרפֿסט זײך זײער פֿרײען אַז דוּ בִיסְט מְקוּרָב גְעוואָרן
צו אַזאַ גְרויסן רַבִּי'ן וְוַאס עַר טוט אונז מְחַזֵּק זײן, און
טוט אונז שְׂטאַרְקֶן, זאַלְסְטוּ מוֹרָא הָאָבֶן פֿאַר קײנעם נִישְׁט,
בַּעַט נָאר דַעס בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אַז דוּ זאַלְסְט נִישְׁט גַתְרַחֵק
ווערן פֿון אַיִם.

אַוּודאַי און אַוּודאַי אַיז דאַ גְרויסע הַתְּנַגְרוּת אויפֿן הַיִלִּיגֶן
רַבִּי'ן, וואַרום דַער סַמ"ךְ מ"ם הָאֵט זײער מוֹרָא
פֿון ווער עַס ווערט מְקוּרָב צום צַדִּיק, וואַרום אַיִב אַיִנער
אַיז מְקוּרָב צום הַיִלִּיגֶן רַבִּי'ן וְוַאס עַר אַיז דַער צַדִּיק הָאָמֶת
דַעמאַלְט מַעֲקֵט עַר אַוּיס דַעס סַמ"ךְ מ"ם פֿון זײך, וואַרום
דַער הַיִלִּיגֶער רַבִּי שׁיִינְט אַיִן אונז אַרײן אַזאַ מִין אַמוּנָה
אַזאַ מִין גַעטְלִיכְקײט דַאס מְעַן קַען זײך דַערהאַלְטֶן אַיִן
אַלע אַיִבערְגֶעיִעכְצער וְוַאס עַס גײט דוּרְךְ אויפֿן מַעֲנֵטֶשׁ.

וויסן זאַלְסְטוּ וויסן דַאס בְּזַה הַעוֹלָם גײט אַיִבער אויפֿן יַעֲדֶן
מַעֲנֵטֶשׁ וְוַאס ס'גײט אַיִבער, ס'אַיז נִישְׁטאַ קײן מַעֲנֵטֶשׁ
וְוַאס זאַל נִישְׁט הָאָבֶן קײן צַרוּת יְסוּרִים מְרִירוּת מְכַאֲבִים
וְכוּ' וְכוּ', נָאר דַער עִיָּקָר אַיז שְׂקוּרִין דַערהאַלְטֶן זײך, און
דַאס אַיז דַער סוּד פֿון הַיִלִּיגֶן רַבִּי'ן.

דו זאלסט בלייבן אין די ישיבה, קוק נישט וואס אנדערע
 רעדן, ס'איז א וואוילע ישיבה, און איך שטיי אינטער
 דעם, בפרט אז אלע בחורים לערנען על פי סדר דרך
 הלימוד פון דעם הייליגן רבי'ן, יעדן טאג לערנען זיי חומש
 מיט רש"י מיטן תרגום פון די וואכעדיגע סדרה, און זיי
 פארפעלן נישט קיין איין וואך פון מעביר סדרה זיין, און
 לערנען אלע רש"י'ס פון די וואכעדיגע סדרה, וואס דאס
 איז א סגולה פאר אריכות ימים, ווי די חז"ל זאגן (ברכות ח.)
 לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד
 תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו
 ימיו ושנותיו; און ס'איז א סגולה פאר יראת שמים, ווי
 דער מחבר זאגט (שולחן ערוך אורח חיים סימן רפ"ה) וירא שמים
 יקרא תרגום וגם פירוש רש"י; אז ער לערנט הן רש"י אויף
 די וואכעדיגע סדרה, און הן דעם תרגום, זאגן צדיקים אז
 דאס איז א סגולה אויף יראת שמים צו לערנען רש"י אויף
 די תורה. און זיי לערנען זייער אסאך פרקים משניות,
 ווארום ביים הייליגן רבי'ן איז געווען דער דרך צו אסאך
 זאגן, נישט מיד ווערן, א פרק נאך א פרק, אנהייבן פון
 אנפאנג ששה סדרי משנה, און אזוי ענדיגן א מסכתא נאך
 א מסכתא, ביז מען ענדיגט גאנץ ששה סדרי משנה, מען
 קען זיך נישט פארשטעלן וואס דאס טוט אויף פאר די
 נשמה, ווארום משנה איז די אותיות נשמה.

איבערדעם זאלסטו נעמען א משניות און זאלסט זאגן
 אסאך פרקים משניות, ביז דו וועסט ענדיגן

שׁוֹשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנֵה, און דאס װעט קילן דיין יצור הרע וכו',
 און דאס װעט אויסלעשן דעם ברען און דעם פייער פון די
 שמוץ וואס האט זיך אין דיר אָנגעקלעבט, ווארום ווען די
 בחורים וואלטן געוויסט וואס הייסט לערנען משניות, וואלטן
 זיי יעדן טאג דורךגעזאגט לְכֹל הַפְּחוֹת א גאנצן סדר אין
 משניות, א בחור קען דאס באווייזן, ער דרייט זיך ארום
 פִּיסֵט און ליידִיג רוב טאג און רוב נאכט, פארנוואס זאל
 ער נישט נעמען א משניות און זאגן יעדן טאג א סדר אין
 משניות, און אזוי װעט ער יעדע וואך ענדיגן ששה סדרי
 משנה, עס קוקט אויס ווי א גוזמא, אבער זייער אסאך
 בחורים האבן דאס באווייזן, און דאס האט זיי ארויסגענומען
 פון דיפרעסיע וכו', פון טרויערקייט וכו', און פון פוילקייט
 וכו', ווארום זאגן משניות איז א סגולה פאר די נשמה.

זעל פולם זאלסטו זיך מאכן אויכעט א שיעור אין ש"ס,
 זאגן א דף נאך א דף גמרא אן רש"י און אן תוספות,
 ווארום ביים אָנפאנג איז זייער שווער פאר א בחור צו באפן
 דעם לימוד, אבער ווען ער געוואוינט זיך צו, צו זאגן יעדן
 טאג אפאר דפים גמרא, איז ביים סוף ווערט ער צוגעוואוינט
 צו די לשונות פון די גמרא, און ער זעהט אז ס'איז נישט
 אזוי שווער, און ער הייבט אן צו לערנען דא א רש"י און
 דארטן א רש"י, און דא א תוספות'ל וכו', און דא א
 תוספות'ל וכו', ביז מען געוואוינט זיך צו אז מען קען
 לערנען גמרא רש"י תוספות, וואס דאס איז דער נצחון פון
 א איד.

וויסן זאלסטו וויסן, כל זמן א בחור אדער א אינגערמאן
 וכו' מאכט אויף יעדן טאג די גמרא, ווען ער בלייבן
 א איד. אבער אז עס גייט אוועק א טאג אן לימוד גמרא,
 ווערט ער אפגעקילט פון יראת שמים. און דער סמ"ך מ"ם
 לאזט אלעס טוהן נאר נישט לערנען קיין גמרא, ווארום
 גמרא פארברענט אים אינגאנצן, ווי דער הייליגער רבי האט
 געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן רי"ד) תלמוד איז די גימטריא
 פון די קליפה לילי"ת, וואס איז מכשיל דעם מענטש אין
 פנים הברית, איבערדעם דארף מען לערנען זייער אסאך
 גמרא יעדן טאג, און נישט קוקן וואס אנדערע זאגן, יעדער
 איינער מאכט ליצנות פון דעם, אבער שלמה המלך האט
 זיין געזאגט (משלי כ"ח) "אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך
 תשא", ביסטו קלוג, ביסטו קלוג פאר דיר, אבער אויב דו
 מאכסט ליצנות פון דעם, זאלסטו וויסן דו מאכסט ליצנות
 פון זיך, נישט פון יענעם. אז וואויל איז דעם בחור וואס
 ער לייגט אריין די דיבורים אין זיין הארץ, און ער איז
 דאס מקיים בתמימות ופשיטות, וועט אים אונדאי גוט זיין.

איך האף צום בורא כל עולמים אז דו וועסט מיר פאלגן,
 זיי נישט געפאלן ביי זיך וכו' וכו', איך ווייס וואס
 עס גייט אויף דיך דורך וכו', וכו', אבער פאלג מיר,
 זאלסט זעהן זיין שטארק אין די דריי לימודים יעדן טאג,
 וואס דאס איז דער עיקר עשירות פון א מענטש, ווי די
 חז"ל זאגן (שבת קכ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין
 בדי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; וואס הייסט א

אַרעמאן וואס ער האט גישט וואס אַנצוטוהן, און ער האט גישט וואס צו עסן? דער וואס ער לערנט גישט יעדן טאג מקרא משנה גמרא! אז וואויל איז דעם וואס ער לאזט זיך גישט גארן אויף די וועלט, דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות חרות סימן נ"א) זעהט זיך גישט גארן ווארום די וועלט גארט אייך.

איבערדעם שטארק זיך, און דו זאלסט זיין גאר פרייליך, און דער עיקר וואס דו דארפסט בעטן דעם בורא כל עולמים, אז דו זאלסט זוכה זיין צו זיין פרייליך, אז דו וועסט זיין פרייליך וועט דיך גרינגער אַנקומען צום טרעפן א שידוך. א בחור וואס ער איז שטענדיג פרייליך און ליסטיג, דאס ברענגט אים צו זריוות, און ער ציט אויף זיך ארויף א מורא'דיגן חן, מענטשן קוקן ארויף אויף א בחור וואס ער איז שטענדיג פרייליך און ליסטיג און ער איז א זריז פלינק וכו' וכו', ער איז גישט פויל וכו' וכו', ער איז ממשיך אויף זיך א ספעשל חן, איבערדעם זאלסטו זעהן גאר צו זיין פרייליך.

זעל פולם זאלסטו אכטונג געבן אויף ביבוד אב ואם, אמת טאטע מאמע לאזן דיך גישט לערנען אין די טייערע ישיבה וואס מיר האבן אויפגעשטעלט וכו' וכו', ווארום זיי ווייסן גישט וואס די ישיבה איז וכו', מען רעדט לשון הרע אויף די ישיבה פאילו ווער ווייסט וואס מען טוט דארטן, זיי פארשטייען גישט און ווייסן גישט וואס עס טוט זיך אין

אָנְדֶּרֶע יְשִׁיבוֹת לַיִדְעֶר, אַיִבְעֶרְדֶּעם מִיט דִּי זאַךְ דאַרְפֶּסטוּ
 זײ נישט פֿאַלגן, דו זאַלסט בלייבן אין דִּי יְשִׁיבָה און לֶעֶרְנֶען
 דאַרְטן, און זאַגן מִיט גֵרוֹים דֶּרְךְ אַרְץ, טאַטע מאַמע אַיך
 הָאָב עֵנְק זײער ליב, אָבֶער אין דִּי יְשִׁיבָה לֶעֶרְן אַיך, און
 אַ אָנְדֶּרֶע יְשִׁיבָה לֶעֶרְן אַיך נישט וכו'.

און דאס וואס זיי טענה'ן אז בחורים דרייען זיך ארום מיט
 אײ פאד'ס און מיט אָנְדֶּרֶע מְכֻשִׁירִים וכו', זאַלסטוּ
 זאַגן דעם אַמֶת וואס עס טוט זיך אין אָנְדֶּרֶע יְשִׁיבוֹת, אז
 לַיִדְעֶר לַיִדְעֶר בְּחֹרִים זענען אזוי געפאלן, זיי טראגן זיך
 ארום אין קעשענע סעלפאונ'ס וכו', אײ פאד וכו', וואס איז
 מְחוּבֵר צו אײנְטֶערְנֶעט וכו', און מָען זעהט אַלע שְׂמוּיִן וכו',
 עֶלְטֶערן שְׂטֶעלן זיך נישט פֿאַר וואס עס טוט זיך הײַנט,
 נאר זיי האבן ארויפגעלייגט אַ נאַסן לײלעך וכו', דאס הײַסט
 אַ שְׂמוּצִיג'ן נאַמען אויף דִּי הײליגע יְשִׁיבָה וואס מיר האבן
 אויפגעשטעלט וכו', דִּי פֿאַקט איז אז דא זענען אַלע בְּחֹרִים
 מִתְמִיד בְּלִימוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, זיי לֶעֶרְנֶען יעדן טאג חוּמְשׁ
 רש"י פון דִּי וואכעדיגע סְדֵרָה, זיי לֶעֶרְנֶען יעדן טאג זײער
 אַסאַך פֿרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, בִּיז ס'איז דא בְּחֹרִים וואס זענען
 מְסִיִּים יעדע וואך שִׁשָּׁה סְדֵרֵי מִשְׁנָה, וואס דאס איז אַפִּילוּ
 אַן אַלְטֶער איד וואס האט שוין אַפֿגֶעלֶעבט זיבֶעציג אַכְצִיג
 יאר האט נישט זוכה געווען אַפִּילוּ אײנמאַל צו ענדיגן שִׁשָּׁה
 סְדֵרֵי מִשְׁנָה, און דא אַ יונגער בְּחֹר'ל ענדיגט יעדע וואך
 שִׁשָּׁה סְדֵרֵי מִשְׁנָה, ועל כּוֹלָם מָען לֶעֶרְנֶט יעדן טאג אזויפיל
 דפין גמרא, און מָען איז מְסִיִּים ש"ס וכו' וכו'.

אֲנוּדָאֵי און אֲנוּדָאֵי אִיז דָּא לְצִיִּים, זַי זְאָגֵן ס'הֵיִסְט נִישְׁט
 גַּעְלֶעֶרְנִט וְכוּ', ס'אִיז נָאָר זְאָגֵן וְכוּ', הַלְוֹאֵי וּוְאֵלֵט
 יַעֲדֶער אִיד זִיךְ אַזוֹי גַּעפִּירִט ווי דַּער הַיִּלְיִגֶער רַבִּי הָאָט
 אונז אַוִּיסְנֶע שְׁטַעלֵט א סַדֵּר דֶּרְךְ הַלִּימוּד (עֵינז שִׁיחֹת תֵּרִז סִימָן
 ע"ו, וּפְאַרִיכוּת בְּקוּנְטֵרִם סַדֵּר דֶּרְךְ הַלִּימוּד), אִיבֶּעֶרְדֶּעם בַּעַט אִיךְ דִּיךְ
 זַיִּיעֶר, דּוּ זְאֵלְסֵט זַיִּיעֶר גְּזֹהֵר זַיִן אִין בִּיבּוּד אָב וָאָם, דּוּ
 זְאֵלְסֵט מְכַבֵּד זַיִן טאַטן און מַאמֶּען, און דּוּ זְאֵלְסֵט זַיִן
 מְסַבִּיר זַיִן אַז דּוּ ווִילְסֵט פֶּאַרְבֶּעסֶערן זִיךְ אִין אַלֶּע אִינזִיכְטֵן
 וּבִפְרִט אִין יִרְאַת שָׁמַיִם, און דּוּ זְאֵלְסֵט טאַקֶע אַזוֹי טוֹהֵן,
 און טאַטֶע מַאמֶּע וועלן זַעֵהן אַז דּוּ בִיסֵט זַיִן מְכַבֵּד וועלן
 זַיִן דִּיךְ אַפֿלאַזן, און זַיִן וועלן דִּיךְ לֶאָזן לַעֲרַנֶּען אִין דִּי
 הַיִּלְיִגֶע יְשִׁיבָה וּוְאָם אונז הָאָבֵן אַוִּיפֶּנֶע שְׁטַעלֵט.

זַעֵן דַּער הַיִּלְיִגֶער רַבִּי נָתַן אִיז מְקוּרָב גַּעוואָרן צוּם הַיִּלְיִגֵן
 רַבִּי'ן הָאָט עֶר גַּעהאַט גְרוֹיִסֶע מְנִיעוֹת פּוֹן זַיִן טאַטֶע
 מַאמֶּען, פּוֹן זַיִן שְׁווער און שְׁוויגֶער, וּוְאָרוּם דַּעמאַלֵט הָאָט
 מְעַן אַוִּיכֶעט גַּעֲרַעדֵט אַוִּיפֵן הַיִּלְיִגֵן רַבִּי'ן כָּל דְּבַר אָסוּר וְכוּ'
 וְכוּ', אַבֶּער נְאַכְדֶּעם וּוְאָם זַיִן הָאָבֵן גַּעזַעֵהן ווי דַּער הַיִּלְיִגֶער
 רַבִּי נָתַן אִיז אַזוֹי מְכַבֵּד טאַטֶע מַאמֶּען מִיט אַ גַּעוואָלְדִיגֶער
 מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, פֿלֶעגֵט זִיךְ דַּער טאַטֶע אַוִּיפֶּהִיבֵן פֶּאַר רַבִּי
 נָתַן ווען עֶר אִיז אַרִיִיגֶעקוּמֶען אִין שְׁטוּב, און עֶר פֿלֶעגֵט
 אִים רוּפֵן ר' נָתַן, אַ טאַטֶע זַאל רוּפֵן דַּעם זוֹהֵן ר' דָּאָס אִיז
 אַ זַעלְטֶענֶע זאַך, און דַּער הַיִּלְיִגֶער רַבִּי נָתַן פֿלֶעגֵט בַּעַטֵן
 דַּעם טאַטֶען, טאַטֶע דּוּ בִיסֵט דָּאךְ מִיין טאַטֶע, וּוְאָם שְׁטַעלֶסטוּ
 זִיךְ אַוִּיף פֶּאַר מִיר, טאַטֶע וּוְאָם בִיסְטוּ מִיר אַזוֹי מְכַבֵּד, אִיךְ

בין דאך דיין זיהן וכו' וכו', אבער דער טאטע האט געזאגט
'גלייב מיר דו ביסט מיר מער מכבד ווי אלע מיינע קינדער'.

זעהט מען פון דעם, אויב מען שווייגט אפ אויף די בזיונות
וואס מען ליידט ביים אנפאנג און מען איז ממשיך
מכבד זיין טאטן און מאמען, וואס דאס איז א מצוות עשה
מן התורה "כבד את אביך ואת אמך", נאר מען איז ממשיך
לערנען אין די ישיבה, און מען טוט זיי א נחת רוח, כאטשע
ביים אנפאנג האבן זיי צער ווארום פיסטע לידינגייערס
פיסטע בעלי עבירות רעדן אויף די ישיבה וכו' וכו', וואס
דער אמת'ן אריין איז פונקט פארקערט, אין אנדערע ישיבות
האלטן בחורים איי פאד'ס וכו', וואס איז מחובר צו
אינטערנעט וכו', זיי קוקן צאם אלע שמוץ וכו', און דא
אין אונזער הייליגע ישיבה לערנען די בחורים מיט גרויס
התמדה, מען קען גיין קוקן וכו', פונדעסוועגן דארף מען
אפשווייגן, ווארום אזוי זאגט דער הייליגער רבי אין ליקוטי
מוהר"ן (חלק א סימן ו) אז דער עיקר תשובה איז לשמוע בזיונו
וידום וישתוק; צו הערן זיין בזיון און אפצושווייגן, אז וואויל
איז דעם וואס ער לייגט אריין די דיבורים אין זיין הארץ,
וועט אים גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

שטארק זיך און זיי מקיים וואס דא שטייט, וועט דיר גוט
זיין, און דו וועסט בקרוב א חתן ווערן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שַׁעַג

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה ט"ז חֲשׁוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּוּ.

זַעֲה נִישְׁט אָנצוּבְּרֵעֲנֵגֵן דִּי צִיִּט, ס'אִיז נֶאכְנִישְׁט דָּא אַזאַ
זאַךְ וְוֵאָס עִם הָאַרְנֵעֵט אַוועק דִּי מְעַנְטִשׁ בְּנִשְׁמִיּוֹת
און בְּרוּחַנִיּוֹת ווי מְבַטֵּל זִיין דִּי צִיִּט מִיט שְׁטוּתִים און
הַבָּלִים וְכוּ' וְכוּ'.

דִּי חַז"ל זאָגן (פְּתוּבוֹת נט.). הַבְּטִילָה מְבִיאָה לִידֵי שְׁעָמוּם (שַׁגְעוֹן)
וְלִידֵי זִימָה וְכוּ', דָּאָס וְוֵאָס אַ מְעַנְטִשׁ בְּטִל'ט דִּי צִיִּט
דָּאָס בְּרֵעֲנֵגֵט אִים צו אַלֶּע נֶאָרִישְׁקִיִּט, און צו טוהֵן אַלֶּע
שְׁמוּץ, וואַרום ווען אַ מְעַנְטִשׁ אִיז פֶּאַרנוּמֵעֵן הָאָט עַר נִישְׁט
קִיין צִיִּט צו טוהֵן דִּי אַלֶּע נֶאָרִישְׁקִיִּט וְכוּ', און עַר וועט
נִישְׁט עוּבֵר זִיין אויף גְּרֵאָבֶע שְׁווערֶע עֲבִירוֹת רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן.

אִיבְּעֶרְדֵּעַם זאַלְסְטוּ זַעֲהֵן צו זִיין שְׁטַענְדִּיג פֶּאַרנוּמֵעֵן, נִישְׁט
זיך אַרוּמְדְרִיעֵן לִיִּדִיג, עֲפֹעַם זאַלְסְטוּ טוהֵן,
אַדער לְעֶרְנֵעֵן אַדער דאַווענֵעֵן אַדער מְקַיִם זִיין מְצוּוֹת,
אַדער רַעֲדֵן מִיט מְעַנְטִשְׁן מְחֹזֵק זִיין מְעַנְטִשְׁן מִמִּלָּא וועסְטוּ
אַלִּיין נֶאָכְדֵּעַם הָאָבֵן חִיּוּק.

זַעֲה אַכְטוֹנֵג צו גַעבֵן נִישְׁט אָנְבְּרֵעֲנֵגֵן דִּי הַיִּלִּיגֶע צִיִּט, אַ
מְעַנְטִשׁ כּאַפֵּט נִישְׁט דָּאָס יַעֲדֶע שְׁעָה און יַעֲדֶע רַגַע

שְׁמֵאֲרֵבֶט עַר אֶפ וְכו', ווארום א טאג וואס איז אַוועק
 וועט אים קיינמאל נישט צוריקקומען, וואויל איז דער
 מענטש וואס ער כאפט אריין יעדן טאג אפאר פֿסוקים
 מקרא, אפאר פֿרקים משניות, און אפאר דפים גמרא, און
 אפאר סימנים שולחן ערוך וכו' וכו', יעדער איינער וויפיל
 ער קען מרבה זיין בשיעורי תורה, ווארום די תורה הקדושה
 דאס איז דעם בורא כל עולמים חכמה, און ווען א
 מענטש לערנט תורה גייט ער אריין אין דעם חכמה פון
 דעם אין סוף ברוך הוא, איבערדעם זיי נישט קיין בטלן,
 אז דו ווערסט מיד גיי לייג זיך שלאפן, אז דו ווערסט
 הונגעריג גיי עסן, נאר נישט אנברענגן די צייט מיט שטותים
 און הבלים.

מען קען נישט מסביר זיין א מענטש וואס הייסט פארברענגען
 די צייט, אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער קוקט
 שטענדיג אויפן זייגער און ער זעהט ווי ס'גייט אַוועק א
 שעה נאך א שעה במשך דעם מעת לעת, און וואויל און
 וואויל איז דעם מענטש וואס ער כאפט ארויס יעדע שעה
 אפאר דיבורים צום בורא כל עולמים, ווארום נאר דאס
 וועט אים בלייבן, דער בורא כל עולמים זאל דיר העלפן
 דו זאלסט שטענדיג זיין רגיל קוקן אויפן זייגער, מען
 דערציילט נאך אז דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט געהאט
 אויף יעדן וואנט א זייגער, פֿדאי ער זאל שטענדיג זעהן ווי
 ס'רוקט זיך די מינוטן און די שעות וכו', און ער זאל
 אריינכאפן טוב אמת ונצחתי, און אונזערע לייט פֿלעגן זאגן

אויף דעם א רמז אין לך אדם שאין לו שעה אויב מען
האט נישט קיין זיינער קוקן יעדע שעה אנפילן מיט עפעס
גוטס וכו' דער איז נישט קיין מענטש. עם זעהט אויס ווי
א פשוטע זאך צו קוקן יעדע שעה מען זאל ארויסכאפן
עפעס א גוטע זאך, אבער דער אמת'ן אריין ווער עם
געוואוינט זיך צו, צו דעם, האט אריכות ימים ושנים, ער
האט א לאנגען טאג, און ער כאפט ארויס טוב אמת'ן ונצחתי.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שעד

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר חיי שרה י"ז חשוון ה'תשע"ב
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר לי
מאד ... גרוי יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

זעה זיך צו שטארקן, פאל נישט אראפ ביי דיר.

דו דארפסט מאכן פאר זיך א חשבון הנפש, דאס ערשטע
זאך איז זאלסטו געדענקן דו ביסט קיינעם נישט שולדיג
גארנישט, געווענליך ווען איינער פארענטפערט זיך פאר
יענעם דאס ווייזט אז ער איז יענעם שולדיג וכו' וכו', אז
מען לעבט מיט דעם מחשבה אז מען איז יענעם שולדיג,
דאס הארגעט אנוועק די לעבן, א מענטש דארף געדענקן
ער האט נאר דעם בורא כל עולמים און נאר אים איז ער

שוֹלְדִיג דעם לְעֵבֶן, און נָאר אים דאַרף ער דאַנקען און לויבן יעדן טאג יעדע זשעה און יעדע רגע, ווי די תו"ל זאגן (בראשית רבה פרשה י"ד סימן ט) על כל נשימה ונשימה שאדם נושם צריך לקלם לבורא מאי טעמא (תהלים קג) "כל הנשמה תהלל יה" כל הנשימה תהלל יה; אויף יעדן אטעם דארף מען לויבן דעם בורא כל עולמים וואס ער האט אונז געגעבן און ער געבט אין אונז און ער וועט אונז געבן דעם לְעֵבֶן, איבערדעם בעט איה דין זייער שטארק זאלסט זעהן פון היינט אן גוט געדענקן, שולדיג ביסטו קיינעם גארנישט נאר דעם בורא כל עולמים, אים דארפסטו דאַנקען און לויבן, אים דארפסטו בעטן יעדע זאך וואס דו ווילסט און וואס דו דארפסט וכו' וכו'.

ווען א מענטש געמט אין זיך אריין די מחשבה אז ער האט נישט מיט קיינעם נישט, איז ער דער גליקליכסטער מענטש אין זיין לעבן, ווארום עס איז נישטא נאך א אומגליקליכער מענטש ווי איינער וואס ער דארף אַנקומען צו יענעם וכו', הן פאר געלט, און הן פאר זיינע אייגענע געברויכן וכו', (וואס ס'הייסט בלע"ז עטענטישן), אויב איינער דארף האבן אז מענטישן זאלן אים שעצן אָדער האלטן פון אים וכו', אָדער אים געבן פֿבוד, דער מענטש איז דער אומגליקליכסטער מענטש, ווארום ווען א מענטש דארף אַנקומען צו טובות פון יענעם, בפרט ווען ער דארף האבן דעם פֿבוד פון יענעם און יענער זאל פון אים האלטן, דער מענטש איז דער אומגליקליכסטער מענטש,

עַר לְעֵבֶט נִישָׁט זַיִן לְעֵבֶן, עַר לְעֵבֶט יַעֲנַעְמ'ס לְעֵבֶן, אֹזן ס'אִזוֹ אִים זַיִיעַר בִּישְׁעַר וְכוּ' וְכוּ', אִיבְעַרְדַּעַם דַּאֲרַף אַ מַעֲנַטֶשׁ זִיךְ צוֹגְעוּוֹאִינְעֵן צוֹ זַיִן רִיידֶה, וּוִי דִי חַז"ל זַאָגֵן (תַּמִּיד לֵב). אִיזְהוּ עֲשִׂיר הַשְּׁמִת בְּחֻלְקוֹ; אַ מַעֲנַטֶשׁ דַּאֲרַף זִיךְ שְׁטַענְדִּיג פֿרִיעֵן מִיט וּוֹאס עַר הָאט, לְהִיפֶה וּוֹאס הִיִּסְט אַ אַרַעמאַן, זַאָגֵן דִי חַז"ל (נְדָרִים מֵא). אִיִן עָנִי אֵלָא בְּדַעְהוּ; אַז אִינְעַר הָאט נִישָׁט קִיִּין שְׁכַל דְּעַר אִיז דְּעַר גֵּרַעסְטַעַר אַרַעמאַן, וּוְעַן אִינְעַר דַּאֲרַף אַנְקוּמַעַן צוֹ יַעֲנַעַם אַז יַעֲנַעַר זַאל אִים גַּעבֵן תְּשׁוּמַת לֵב (בְּלַע"ז עֲטַענְטֶשׁוֹן) מַעַן זַאל זִיךְ מַאָכֵן מִיט אִים צוּטוּהֵן, מַעַן זַאל אִים גַּעבֵן כְּבוֹד, מַעַן זַאל אִים לֹוִיבֵן אֹזן רוּהֶמַעַן וְכוּ' וְכוּ', דְּעַר מַעֲנַטֶשׁ אִיז דְּעַר אֹמְגִלִיקְלִיכְסְטַעַר מַעֲנַטֶשׁ אֹזן דְּעַר גֵּרַעסְטַעַר אַרַעמאַן וּוֹאס עַם קַעַן נָאָר זַיִן וְכוּ'.

מִיר דַּאֲרַפֵּן לֹוִיבֵן אֹזן דַּאנְקַעַן דַּעַם בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים וּוֹאס עַר הָאט אֹזְנוֹ מְקַרֵב גַּעוּוְעַן צוֹ אַזאַ גְּרוֹיֶסֶן רַבִּין וּוֹאס הָאט אִין אֹזְנוֹ אַרִיִּינְגְּעִשִׁינְט אַמוּנָה אִין בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים אַז מַעַן זַאל וּוִיסֵן אַז עַם אִיז נִישָׁטאַ קִיִּין שׁוּם מְצִיאֹת אֹיֶסַעַר דַּעַם בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים, נָאָר עַר פִּירַט דִי וּוְעֵלַט בְּהַשְׁגָּחַה פֿרִטִיוֹת, וּוִי דִי חַז"ל זַאָגֵן (חִילּוֹן י:ׁ) אִין אָדָם נֹוֶקֶף אַצְבַּעוֹ מִלְמַטָּה אֵלָא אַם כֵּן מְכַרִּיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה; אַ מַעֲנַטֶשׁ רִירַט נִישָׁט דַּעַם קְלִיעֵנַעַם פִּינְגַּעַר אָן רִשׁוֹת פּוֹן אֹוִיבֵן, גַּאָרנִישָׁט וּוְעַרַט גַּעטוּהֵן אָן דַּעַם בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים, וּוְעַר ס'הָאט דִי אַמוּנָה דְּעַר לְעֵבֶט מִיט אַ גְּדֻלוֹת הַמּוֹחִין, מִיט אַ גְּרוֹיֶסֶן מוֹחַ, מִיט אַ פֿאַרצוּוִיִגטֵן שְׁכַל, לְעֵבֶט נִישָׁט

מְצוּמְצִם'דיג ווער ס'האט נישט קיין אמונה רחמנא ליצלן
 דער איז דער אומגליקליכסטער מענטש, דער מח זיינער
 איז מצומצם און ער דארף שטענדיג אנקומען צו יענעם,
 אז יענער זאל אים געבן תשובת לב (בלע"ז עטענטשן).

איבערדעם בעט איך דיר, גיי ארויס פון קטנות המוחין,
 דו ביסט קיינעם נישט שולדיג קיין תירוצים,
 און דו דארפסט קיינעם נישט זיך פארענטפערן, דו האסט
 נאר דעם בורא פל עולמים און אים ביסטו שולדיג אלסדינג.
 וועסטו אננעמען מיינע דיבורים וועסטו לעבן א גוט לעבן,
 חלילה וחס אז דו וועסט גיין אקעגן די דיבורים, זאלסטו
 וויסן ביסטו דער אומגליקליכסטער מענטש.

איך האב דיר געשריבן מיינ'ס און דו טוה וואס דו ווילסט,
 די בחירה איז זייער זייער גרויס, דער הייליגער רבי
 נתן האט אמאל געזאגט 'דער גרעסטער וואונדער אויף די
 וועלט איז בחירה' דאס איז א זאך וואס מען קען נישט
 פארשטיין, אט ביסטו מסביר א מענטש מיט אפענעם שכל
 ער זאל וויסן וויאזוי זיך צו פירן, און אט קומט אן אנדערער
 און פארדרייט אים דעם קאפ און זאגט אים פונקט פארקערט
 און ער פירט אים אריין אין בלאטע וכו' וכו', ווער איז
 אים שולדיג?, אויב ער איז זיך אליין נישט שולדיג וכו'.

איבערדעם האט אונז דער הייליגער רבי אויסגעלערנט א
 וועג צו רעדן צום בורא פל עולמים, יעדע
 זאך וואס מען דארף האבן זאל מען בעטן נאר דעם בורא

כָּל עוֹלָמִים, יַעֲדֵע זאָךְ וּוּאס מָען דאַרף האַפֿן זאַל מָען זיך;
דורךרעדן מיטן בורא כָּל עוֹלָמִים אויף פֿראַסט אידיש, דער
וואס ער פֿירט זיך אזוי דער האט גדלות המוחין.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ו) אַ עצה
צו קומען צו גדלות המוחין איז שטענדיג מחזק צו
זיין אנדערע, אז מָען איז מחזק אַ אנדערע האט מָען אליין
התחזקות, ווארום די ווערטער וואס מָען רעדט מיט יענעם
קלאפט אָפּ צו זיך, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן
חלק א' סימן קפ"ד) ס'איז דא אַ אור ישר און אַ אור חזר, ווען
מָען רעדט מיט יענעם קלאפט צוריק די דיבורים צו זיך,
איבערדעם אז מָען איז מחזק און מָען איז משמח יענעם,
ווערט מָען אליין מחזק און אליין פֿרייליך, איך האף דו
פארשטייסט וואס איך רעד און וואס איך שרייב און דו
וועסט דאס מקיים זיין.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שעה

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר חיי שרה י"ט חשוון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברה היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

נאכדעם וואס איך האב אויסגעהערט ביידע צדדים וכו'
וכו' מוז איך דיר זאגן, איך קען נישט יעדע זאך

שרייבן וועגן ענייני צניעות וכו' וכו', אפער דו דארפסט פארשטיין אז א מאן האט התחייבות וכו', צו זיין ווייב וכו', און מען דארף זיך פירן אזוי ווי עס שטייט אין שולחן ערוך (אורח חיים סימן ר"ט), איבערדעם פֿעט איך דיר זייער, זאלסט זעהן צו זיין אפֿען מיט דיין ווייב וכו' וכו', און נישט קריגן זיך מיט איר, נאר מכבד זיין איר, און דאס איז געווען דער רצון פון הייליגן רבי'ן.

דער הייליגער רבי האט מורא'דיג מקפיד געווען נישט מצער זיין די ווייב, און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן רס"ד) מען דארף זייער אכטונג געבן אין די פֿבוד פון די ווייב, זי ליידיט זייער אסאך צרות, צער עיבור, צער לידה, צער גידול וכו' וכו', ווידעראום האט ער געזאגט (שם סימן רס"א) דער סמ"ך מ"ם טוט אלע פעולות שבעולם צו צופרעכן דעם שלום בית פון א יונג פֿארפֿאלק, ווארום ס'גייט אים אין לעבן מכשיל צו זיין א יונגע־מאן מיט שווערע ביטערע חטאים, און אויב מען האט נישט קיין שלום בית קומט מען צו גרויסע חטאים וכו' וכו'.

די אלע אינגעלייט'לעך וואס זיי זענען עוסק אין שלום בית וכו' וכו', מפל שפן די וואס זיי געמען געלט וכו' וכו', זיי זענען פשוטע פארעכעס וכו', פשוטע לידיגייטער'ס וכו', פשוטע לצים וכו', זיי שפילן זיך דא מיט נפשות וכו', זיי שפילן זיך מיט געפילן פון טאטע מאמע פון ביידע צדדים וואס זיי האבן זיך מוסר נפש געווען חתונה מאכן די קינדער, ס'האט זיי אפגעקאסט די עלטערן א וועלט מיט געלט, זיי

הָאֵבֶן זִיָּה בְּאֲחֻבוֹתַיִשׁ כְּרִי חֲתוּנָה מֵאֵבֶן דִּי יוֹנֵג פְּאַרְפְּאַלְקָ, עִם פֵּאסִירַט אִז דִּי פְּאַרְפְּאַלְקָ הָאֵבֶן צְוויִשֵׁן זִיָּה אַ מִישׁ-פֵּאָרְשֶׁטְעֵנְדֵּעִישׁ וְכוּ', און עִם אִיז נֶאֱרָמַאל, וואַרום זײ קומען פֿון צוויי אַנְדֵּערע וועלְטֵן, דאַרף מֵעַן גײַן צו אַ צֵדִיק וואַס עַר הָאָט גִישֶׁט קײַן שׁוּם אִינְטֵערעס פֿון גַּעלְט אָדער כְּבוֹד וְכוּ' וְכוּ', און פֶּרֶאָבִירַט צו מאַכן בײַ זײ שְׁלוֹם בֵּית, און זײ אױפֿקלֶערֶן זאַכן וואַס זײ הָאֵבֶן גִישֶׁט גֵעוויסַט בײַז יַעֲצֹט, עִם אִיז גִישֶׁט קײַן בּוֹשָׁה, ס'אִיז גִישֶׁט קײַן בְּזִיוֹן וְכוּ' וְכוּ', דִּי חוֹ"ל זאַגן (פֶּרְבוֹת ד.) דוֹד הַמֶּלֶךְ הָאָט גֵעזאַגַט וְאַנִי יָדִי מְלוֹכְלוֹת בְּדָם וּבְשִׁפִּיר וּבְשִׁלְיָא כְּרִי לְטַהַר אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ; דוֹד הַמֶּלֶךְ הָאָט זִיָּה גֵעפֶּאַרעט מִישׁ אַזעלְכֵע פְּאַרְפְּאַלְקָן און זִיָּה אָפֿגֵעֵנעבֿן מִישׁ זײ מִישׁ דִּי הָאֵקלֶסְטֵע עֵנִיגִים אַלֶּעס כְּרִי מְטַהַר זײַן אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ כְּרִי ס'זאַל זײַן שְׁלוֹם בֵּית, און מִישׁ דַּעַם וואַס מֵעַן גײַט צו אִינְגֵעלִיט'לֶעךָ וואַס זײ רופֿן זִיָּה שְׁלוֹם בֵּית מֵאַכֶּער'ס וְכוּ' וְכוּ', זײ זענען פֿשוֹטֵע לְצִים, מִכָּל שִׁבְּן ווען זײ גֵעמֵען גַּעלְט, זײ זענען גִישֶׁט אִינְטֵערעסִירַט אַז עִם זאַל זײַן שְׁלוֹם, זײ זענען אִינְטֵערעסִירַט אַז דִּי פְּאַרְפְּאַלְקָ זאַל קומען צו זײ וואַס מֵער, כְּרִי זײ זאַלן קענען פֿײַניגן דאַס פְּאַרְפְּאַלְקָ, און זײ גֵעניסֵן פֿון דִּי עֵגְמַת נֶפֶשׁ וואַס עִם אִיז דאַ צווישֵׁן דִּי פְּאַרְפְּאַלְקָ וְכוּ' וְכוּ', מֵעַן קען דאַס גִישֶׁט מִסְבִּיר זײַן בְּכַתְבִּי, אָפֿער דאַס אִיז אַ מְצִיאוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

אִיךָ בַּעַט דִּיר זײַער גַּעט אַכְטוֹנֵג פֿון אַזעלְכֵע שְׁלוֹם בֵּית מֵאַכֶּער'ס וְכוּ', זײ מײַנען גִישֶׁט עֵנְקֵער אִינְטֵערעס,

איך האָפּ אז דו פּאַרשטיימסט וואָס איך שָרײַב דיר, זעה
 מאַך זשלום מיט דיין ווייב, און עטץ זאַלמס זיין אָפּן איינער
 צום אַנדערן, און עטץ זאַלמס זיך חלילה וחס נישט קריגן,
 און נישט אַנמאַכן קיין עגמת נפש נישט פאר זיך און מכל
 שכן וכל שכן נישט אַנמאַכן עגמת נפש פאר די עלטערן.
 די עלטערן ענקערע האָבן געהאַט פון ענק גענוג, פון זינט
 עטץ זענטס געבוירן געוואָרן ביז מען האָט ענק געפירט צו
 די חופּה, יעצט זאַלט עטץ מקיים זיין וואָס עס שטייט (פראשית
 ב' כ"ד) "על בן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו
 והיו לבשר אחד" האב איך געטייטשט פשוט, "על בן יעזב
 איש את אביו ואת אמו" ווען עס גייט איבער עפעס אן
 איבערגייעכטיץ צווישן מאן און ווייב, לאַזט אָפּ טאַטע און
 מאַמע, מישט נישט אריין טאַטן מאַמען, זיי האָבן גענוג
 געליטן פון ענק ווען עטץ זענטס געווען יונג, נאר "ודבק
 באשתו" איר זאַלט צווישן זיך זעהן אדורכקומען, צווישן זיך
 דורכרעדן, ווען מען איז זוכה צווישן זיך דורכקומען און רעדן
 צווישן זיך, און קומען צו גוטע החלטות וכו', זענט איר זיך
 גורם פאר זיך א גוט לעבן א זיס לעבן, און איר זענט גורם
 נחת פאר די עלטערן, וואָס זיי האָבן געליטן גענוג וכו'.

דער הייליגער רבי האָט אונז אויסגעלערנט, אז א איר
 דאַרף עפעס האָבן זאל ער זיך אויסגיטן דאָס האַרץ
 צום בורא פל עולמים און אים אויסדערציילן יעדע זאך
 אויף פראסט אידיש, און דאָס ברענגט דעם מענטש א
 געוואלדיגן ישוב הדעת, דעמאלטס ווייסט ער וויאזוי זיך צו

פִּירֵן מִיט זײַן װײַב, עַר אײַז אײַר מְכַבֵּד, עַר אײַז אײַר מְקַרֵב
וְכוּ' וְכוּ', װאס דָּאס אײַז דער רָצוֹן פֿון בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים,
מִישֵׁט נִישֵׁט אַרײַן קײנעם און עֲנָקער צוואַמלֶעבן, זעהט צו
זײַך פֿאַרְגַלִיכֵן.

דִּי יסוד הַיְסוּדוֹת בײַם הײלִיגֵן רַבִּי'ן אײַז געווען שְׁלוֹם בֵּית,
מְכַבֵּד זײַן אײַנער דעם אַנְדערֵן, װארום אויב חֲלִילָה
וְחַס עִם אײַז נִישֵׁטא קײן שְׁלוֹם בֵּית, אײַז נִישֵׁטא גאַר־נִישֵׁט,
אײַבערדעם פֿעט אײַך דײַך זײער, נעם זײַך אײַן דִּי העֲנַט
אַרײַן, װעסטו זעהן אז אַלעס װעט גײן װי ס'דאַרף צו זײַן,
אײַך האָף אז דו פֿאַרשֵׁטײסט װאס אײַך רעד און װאס אײַך
שְׁרײַב, און װאס אײַך זאג שְׁטענדיג פֿרַבִּים, דָּאס אײַז עײַקֶרִי
עײַקֶרִים אײַן אײַדישֵׁקײט און צוואַמלֶעבן, אז װאױל אײַז דעם
װאס עַר לײגט אַרײַן דִּי רִיבּוּרִים אײַן זײַן האַרץ, װעט עַר
האַבן אַ לעכֶּטײג לעבן.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שׁעו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֵדֶר חַיִּי שָׁרָה י"ט חֲשׁוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר, מְנַחֵל פֿלְלִי
דְמוֹסְדוֹת "הַיְכַל הַקּוֹדֶשׁ" װײַלִיאַמְסְבוֹרֵג.

הײַגט בײַן אײַך צורִיקגעקומען פֿון אַרץ יִשְׂרָאֵל גַּאָך אַ
לאַנגע גַּסִיעָה, װעגן אונזערע מוֹסְדוֹת אײַן יִבְנָאֵל,

וואס מיר האבן שוין דארטן איבער זיבן הונדערט קינדער
 פן ירבו, נאר אין תלמוד תורה און מיידל שולע אליין,
 אויסער א ישיבה קטנה און א ישיבה גדולה און צוויי
 כוללים, וואס ווער עס ווייסט וואס דאס מיינט אויפשטעלן
 אזא פארנעם אין א וויסטע שטעטל ווי יבנאל איז געווען,
 וואס דארט האט מען אויסגע'שמד'ט צוויי הייליגע עדות,
 די תימנ'ע אידן און די תוניס'ע אידן, און דווקא אין דעם
 רחננות'דיגע אוישוויץ וכו', האבן מיר זוכה געווען
 אויפצושטעלן אזעלכע שיינע מוסדות דאס איז א חידוש
 שפּחידושים, צווישן אזעלכע פארביסענע מינים ואפיקורסים
 שונאי תרת זאל מען אויפשטעלן א קהלה קדושה וואס
 ציילט שוין קרוב צו פיר הונדערט משפחות, דאס איז די
 גרעסטע וואונדער.

אָבער איך מוז דיר זאגן דאס איך פריי זיך זייער זייער
 מער פון אלדינג, דאס אונזערע לייט אין וויליאמסבורג
 חסידי ברוסלב, האבן אויפגעשטעלט אזא שיינע תלמוד
 תורה, נאכדעם וואס זיי האבן אויפגעשטעלט א וואונדערליכע
 ישיבה, וואס לערנען דארטן בחורים מיט אן אויסער
 געווענליכע התמדה.

אָבער יעצט איז מיין שמחה גאר גרויס וואס איר האט זוכה
 געווען אויפצושטעלן אזא שיינע מיידל שולע, וואס
 דאס איז א חידוש שפּחידושים וכו', אזא זאך איז נאכנישט
 געווען צווישן ברוסלב'ער חסידים, עס איז באוואוסט וואס
 דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט פאר אונזערע לייט,

פֶּאֶרְוֹאָם מֵאֲכֹט אִיר גִּישְׁט עֲנֻקְעֶרע פֶּרױען פֶּאֶר חֲסִידוֹת'טעם?
 עַר הָאָט גֶּעװאַלֶט אַז זײַן זאַך זאַל זײַן אײַן גאַנצן שְׁטוּב, סײ
 דאַס װײַב סײ די קײַנדער זאַלן שְׁטענדיג רַעדן דיבּוּרֵי אַמוּנָה,
 רַעדן פֿון בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און די שְׁטוּב זאַל זײַך פִּירן אױפֿן
 דֶּרֶךְ הָאֱמוּנָה, װאָס עַר הָאָט אײַן אױנו אַרײַנגעפֿלאַנצט, און
 בֶּרוּך ה' אִיר הָאָט זױכּה געװען אױפֿצושטעלן יעצט אַ מײַדל
 שוֹלֵע, װאָס עָס אײַז זײַער װײַכטיג אײַן אױנגער דור, װי רבֿינו
 הַקְּדוּשׁ קוֹדֶשׁ קְדָשִׁים מִסֵּאטְמֵאֵר זי"ע בַּעַל "דְּבָרֵי יוֹאֵל"
 בֶּרענגט אײַן זײַן הײליג סֵפֶר "יִוֹאֵל מוֹשֶׁה" (מאַמר לִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ סִימֵן
 מ"א) דאַס אײַן אױנגער דור דאַרף מֵעַן אױפֿשטעלן אַ בֵּית חִינוּך
 פֶּאֶר מײַדלעך, און זײ אױסלֶערנען דינים װאָס אײַז שײַך צו
 זײ, צום בײַשפּײל הִלְכוֹת שֶׁבֶת װאָס אײַז זײַער האַרב, און
 דיני בִּרְכוֹת װאָס אײַז זײַער װײַכטיג, און אַנדערע הִלְכוֹת װאָס
 אײַז שײַך פֶּאֶר מײַדלעך און פֶּרױען װכו', און דער עיקר אײַז
 אַרײַנצובֶּרענגן אײַן זײ פֿשוּטע אַמוּנָה אײַן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים,
 און זײ זאַלן אַפֿגעהײַטן װערן פֿון אַלע עַרְלֵי אַבוֹת גְּזִיקִין װכו',
 װאָס טױט זײך הײַנט אױפֿ'ן גאַס, און מֵעַן דאַרף זײַער הײַטן
 אױף אױנגערע טעכטער, זײ זאַלן גִישְׁט אַרײַנגעכאַפּט װערן
 אײַן געץ פֿון מִינִים און אַפִּיקוֹרְסִים און אױסגעלאַסנקײַט װכו'
 װכו', און מֵעַן דאַרף לֶערנען מיט זײ װי זײ זאַלן זײך אױפֿפֿירן
 בַּצְּנִיעוֹת װכו' עײַן שָׁם.

װאָס זאַל אײך דיר זאַגן, עָס אײַז בײַ מיר זײַער אַ גְּרוֹיסע
 שְׁמַחָה, דאַס גאַך גְּרוֹיס מײַה און שְׁװעריקײַטן הָאָבן
 מיר אױפֿגעשטעלט אַ מײַדל שוֹלֵע "בֵּית פִּינָא", אױפֿ'ן

נאָמען פון די מאַמע פון אונזער הייליגן רבי'ן, וואס זי איז געווען א טאכטער פון אָדל ע"ה, וואס זי איז געווען א טאכטער פון בעל שם טוב זי"ע.

דער בורא פֿל עולמים זאל אייך געבן גרויס הצלחה מיט די מיידל שולע, ווי די חז"ל זאגן (במדבר רבה פרשת נשא) 'וישמרנה' בבנות, שצריכות שמירה; ובפרט אין אונזער דור, וואס עס הערשט אזא הפקירות וכו' וכו', דארף מען אונדאי און אונדאי אויפשטעלן א מיידל שולע, פֿרי זיי זאלן באהיט ווערן פון אלעם שלעכט'ס.

עס איז באוואוסט וואס אונזערע לייט פֿלעגן רעדן צווישן זיך און זאגן איינער פארן אנדערן "מען דארף זיך משדך זיין איינער מיטן צווייטן, און אזוי וועלן מיר נישט דארפן זיכן שידוכים פון דער פֿרעמד".

דער בורא פֿל עולמים זאל אייך געבן אויסטערלישע הצלחה, און איר זאלט האבן הצלחה מיט די מיידל שולע, אזוי ווי איר האט געהאט אויסטערלישע הצלחה מיט די תלמוד תורה.

שטארק זיך, פארליר זיך נישט, וועט זיך דער בורא פֿל עולמים העלפן, און דו וועסט האבן די מעגליכקייט צו שאפן די נויטיגע געלטער וואס ס'פעלט אויס אויפצוהאלטן אַזעלכע וויכטיגע מוסדות אויפן נאמען פון הייליגן רבי'ן. זאלסט האבן א פרייליכן טאג, און שטענדיג פרייליך זיין.

שׁעז

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסִדְר חַיֵּי שָׂרָה כ' חֲשׁוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יָאִיר

אִיךְ הָאֵב דַּעְרֵהאַלְטֵן דִּיִּין בְּרִיוּן.

זַעֲה זִיךְ צוֹ שְׂטאַרְקֵן, און ווער גִּישְׁט צופאַלן פֿון קיין שׁוּם זאַך, אַונדאִי און אַונדאִי איז אויף אַ בְּחֹר אַ גְּרוֹים רחֲמָנוּת, וואַרום דַּער סְמ"ךְ מ"ם פֿאַרלִיגט זיך אויף אַ בְּחֹר מְעַר ווי אויף יַעֲדֵן אַיינעם, וואַרום כָּל זְמַן מְעַן איז אַ פֿלַג גּוֹף (אַ האַלְבֶּער גּוֹף) דאַם הַיִּסְט מְעַן הָאֵט נַאכְגִּישְׁט חַתוּנָה גַעהאַט, איז זייער זייער בִּישְׁטער, עַר הָאֵט שְׁווערע און בִּישְׁטערע נְסִיוֹנוֹת, און דִי תוֹרָה הַקְּדוּשָׁה איז מְעִיד (בְּרַאשִׁית ב) "לֹא טוֹב הָיִוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּגַדּוֹ" אַיינער וואַס איז אַלִּיין איז אים גִּישְׁט גוֹט, וואַרום עַר ווערט נְכָשֶׁל אין שְׁווערע בִּישְׁטערע זינד, אַיבֶּערדעם דאַרף אַ בְּחֹר דאַם עַרשְׁטע זאַך בְּעֵטֵן נַאר אויף אַ שִׁדוּךְ, אַז עַר זאַל זוכֶה חַתוּנָה הָאֵבן וואַס פֿרִיעַר, און דַּער הייליגער רַבִּי הָאֵט אויף דַּעם זייער מְקַפִּיד גַעווען, אַז מְעַן זאַל חַתוּנָה הָאֵבן וואַס יונגער און וואַס שְׁנַעלְעַר, און מְעַן זאַל גִּישְׁט צופֿיל קלויבן וכו' וכו'.

גַּעזוואַזיין זיך צו, צו לַעֲרַנֵּען יַעֲדֵן טאַג חוּמֵשׁ מִיט רַשִׁ"י מִיט'ן תְּרַגוּם, בְּדִי אַז בִּיו פֿרִיִטאַג זאַלְסְטוֹ זוכֶה זיין אַדוּרְךְ צו לַעֲרַנֵּען דִי וואַכְעֵדיגע סְדֵרָה שְׁנַיִם מְקַרָא

וְאַחַד תַּרְגוּם מִיט פִּירוּשׁ רַש"י, וּוּאָס דָּאָס אִיז אַ סְגוּלָה
 אויף יִרְאֵת שְׁמַיִם און אויף אַרְיכוּת יָמַיִם, מִעַן הָעֵרַט לִיִּדְעַר
 אַזוֹי פִּיל בְּחַוְרִים ווערן פֶּאַרְכֵּאַפֿט וְכוּ', אַלְעס ווייל זיי
 לְעֵרְנֵעַן גִּישַׁט קיין חוֹמֵשׁ רַש"י מִיטן תַּרְגוּם, דִּי חֲזו"ל זְאַגֵּן
 (בְּרֻכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פֶּרְשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם
 מִקְרָא וְאַחַד תַּרְגוּם, שְׁכָל הַמְשָׁלִים פֶּרְשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר
 מְאַרְיכִין לוֹ יָמָיו וְשְׁנוֹתָיו; אַז וואויל אִיז דָּעם בְּחֹר וּוּאָס
 עַר אִיז מִקְפִּיד יַעֲדֵן טָאג צו לְעֵרְנֵעַן חוֹמֵשׁ מִיט רַש"י מִיטן
 תַּרְגוּם, דָּער וועט גִּישַׁט הָאַבֵּן קיין מַחְשָׁבוֹת פֿון כְּפִירוֹת
 און אֶפִּיקוֹרְסוֹת.

דו דאַרפֿסט וויסן, אויב איינער האט פֿונג געווען בְּבְרִית
 רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן אים קומט ארויף קשיות אויפן בורא
 כָּל עוֹלָמַיִם, און ער האט ספיקות אין אַמּוּנָה, איבערדעם
 דאַרפֿסטו אסאך בעטן דעם בורא כָּל עוֹלָמַיִם אויף אַמּוּנָה
 פֶּשׁוּטָה, דו זאלסט גלייבן אז דער בורא כָּל עוֹלָמַיִם הָעֵרַט
 צו יַעֲדָעם וּוּאָרְט וּוּאָס דו רַעֲדָסְט, און דער עיקר תְּפִלָּה
 דאַרף זיין אויף פֶּרְאַסְט אִידִישׁ, דאס האט אונז דער הייליגער
 רַבִּי אויסגעלערנט, דעם ענין פֿון תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה, א
 מַעֲנֵטֵשׁ דאַרף גיין אויף אַ פֶּלֶאץ ווי קיינער איז גִּישַׁטָא,
 און דאַרטן זיך אויסרעדן זיך דאס הארץ פֿאַר'ן בורא כָּל
 עוֹלָמַיִם אויף דעם שְׁפֶּרְאַךְ וּוּאָס אִיז אים נאַנט צום הארץ,
 מיר זענען געוואוינט צו רַעֲדֵן אִידִישׁ, דאַרפֿן מיר רַעֲדֵן צו
 אים אויף אִידִישׁ, און בעטן אלעס וּוּאָס מִעַן דאַרף הָאַבֵּן,
 און דער הייליגער רַבִּי האט געזאָגְט (ליקוטי מוֹתְרָן חֵלֶק ב' סִימָן

ק) אז אלע צדיקים זענען נישט געקומען צו זייער מדרגה נאר דורכדעם וואס זיי האבן זיך צוגעוואוינט רעדן צום בורא פל עולמים אויף פראסט אידיש, דאס איז א זאך וואס די וועלט קען נישט אננעמען וכו', פארוואס? ווייל צו דעם מוז מען האבן א לויטערע אמונה, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן ס"ב) באמת ווען א איד וואלט געגלייבט אז דער בורא פל עולמים איז מיט אים ביי אים לעבן אים, ווארום מלא כל הארץ כבודו, דעמאלטס וואלט ער זייער גזער געווען צו רעדן שטענדיג צום בורא פל עולמים אזוי ווי א מענטש רעדט זיך אויס פאר א גוטן חבר, נאר ווייל דער מענטש האט נישט קיין ריינע לויטערע אמונה וכו', עס דאכט זיך אים אז פביכול דער בורא פל עולמים פארשטעקט זיך ערגעץ אין די עולמות וכו', איבערדעם רעדט ער נישט צו אים, אפער ווען א מענטש וואלט אריינגענומען אין זיך די אמונה פשוטה אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא פל עולמים, אלעס וואס מען זעהט און וואס מען הערט און וואס מען שפירט אלעס איז אלקות, ווארום דומם צומח חי מדבר איז א לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, ס'איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא פל עולמים, דעמאלט וואלט דער מענטש שטענדיג גערעדט צו אים.

איבערדעם מאך פון דעם אליין א תפלה, און בעט זיך רבוננו של עולם איך בין אזוי אראפגעפאלן אז איך שפיר דיך נישט, איבערדעם רעד איך נישט צו דיר,

בְּעֵט אִיךְ דִּיר זײער אִיךְ זאל זוכה זײן צו האבן א לױטערע
אמונה, אִיךְ זאל שפירן אז דו ביסט דא מיט מיר, און אזוי
וועל אִיךְ זיך קענען אויסרעדן זיך דאס גאנץ הארץ צו דיר,
אלעס וואס עס גייט אויף מיר דורך, ווארום עס איז מיר
זײער זײער בוטער אין לעבן, אִיךְ דרײ זיך ארום גע וְגוֹ,
אזוי ווי א פארבלאנזשעטע שעפסל זכו, איבערדעם בעט
אִיךְ דורך בורא פֿל עולמים האב אויף מיר רחמנות אִיךְ
זאל האבן א לױטערע אמונה, און אִיךְ זאל קענען פאררעכטן
אלעס וואס אִיךְ האב פונם גענוען אין פנים הברית, וואס
דאס איז מיר מטמטם דעם מוח און דאס הארץ, ביז אִיךְ
האב קשיות און ספיקות אויף דיר, אִיךְ בעט דיר זײער
בורא פֿל עולמים עפֿן מיר דאס הארץ אִיךְ זאל זוכה זײן
צו רעדן צו דיר און בעטן און שרייען, ביז אִיךְ זאל זוכה
זײן צו א לױטערע אמונה זכו זכו.

אזוי זאלסטו רעדן צום בורא פֿל עולמים אויף פֿראסט
אידיש, כאטשע ביים אנפאנג וועט זיך דיר דאכטן
אז קיינער הערט דורך נישט אויס, אבער זאלסט וויסן אז
קײן שום דיבור ווערט נישט פארפאלן, יעדעס דיבור וואס
מען רעדט צום בורא פֿל עולמים ווערט צוגעהערט אין
אלע עולמות, ווען א איד וואלט געוויסט וואס זיינע דיבורים
און געבעטן טוען אויף אין אלע עולמות, וואלט ער זײער
אכטונג געגעבן נישט צו רעדן לשון הרע רכילות און ליצנות,
נאר ער וואלט שטענדיג גערעדט צום בורא פֿל עולמים,
און אפילו ווען ער וואלט גערעדט מיט מענטשן וואלט ער

געווען אזוי דבוק צום בורא פֿל עולמים אז ער וואלט דעמאלט גערעדט צום בורא פֿל עולמים אליין, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ה') אז דאס איז די מדריגה פון די צדיקים אז זיי זענען אזוי דבוק אין בורא פֿל עולמים דאס אפילו ווען זיי רעדן מיט מענטשן האבן זיי אינוינען נאר דעם בורא פֿל עולמים, און דער מענטש מיינט אז דער צדיק רעדט צו זיי, אבער דערנווייל רעדט ער דעמאלטס צום בורא פֿל עולמים, אז וואויל איז דעם וואס ער קומט צו אזא מדריגה.

דער אמת'ן אריין זענען מיר נאך קליינע מענטשעלעך וכו', זייער פגום וכו', מיר האלטן זייער ווייט פון דעם וכו', מען טאר זיך נישט לאזן נארן, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן נ"א) דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר איר זאל זיך נישט לאזן נארן, ווארום די וועלט נארט אייך; מען דארף בעטן אויף פשוטע אמונה, ווארום היינטיגע צייטן איז די גרעסטע נסיון אויף פשוטע אמונה, גלייבן אז דער בורא פֿל עולמים פירט אלסדינג בהשגחה פרטיות, די גאנצע וועלט איז פיל מיט כפירות און אפיקורסות פון בוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, ובפרט אז מען האט אויפגעשטעלט א מלכות המינות וואס זיי שלאגן זיך אקעגן אידישקייט, אויסצורייסן פשוט אידישקייט, מען איז מעביר על הדת יעדן טאג איבער א מיליאן און א האלב קינדערלעך, און מען לאזט נישט צו, זיי זאלן קענען זאגן פשוט "שמע ישראל ה' ה' אלוקינו ה' ה' ה' אחר", און קיינעם שטערט דאס

נישט, ס'גייט אזוי דורך אזוי ווי ס'איז גארנישט, און לא
 בחינם האט דער הייליגער רבי געשריגן (שיחות הר"ן סימן ל"ה און
 סימן ר"ב) אז עס וועט קומען א צייט פאר משיח וועט קומען
 אז פשוטע אמונה וועט זיין זייער שווער, מענטשן וועלן
 אריינפאלן אין כפירות און אפיקורסות, זיי וועלן האבן
 קשיות אויפן בורא פל עולמים, און אנדערע וועלן בכלל
 נישט גלייבן רחמנא לישובן.

איבערדעם דארף מען היינט רעדן זייער אסאך פון אמונה,
 הן מיט זיך און הן מיט א חבר שטענדיג נאר
 רעדן פון בורא פל עולמים, ווארום ווען מען רעדט פון אים
 יתברך שמו לעד, דאס איז אליין אמונה, אזוי ווי דער
 הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן מ"ד) אז מיט
 דעם וואס מען רעדט אמונה דאס איז אליין אמונה, און
 וואס מען רעדט פון בורא פל עולמים אזוי ווערט
 געשטארקט ביי אים די אמונה.

איך האף אז דו וועסט מקיים זיין וואס איך האב דיר
 דא געבעטן, ווארום ס'איז אויף דיר א גרויס רחמנות,
 דו ביסט עלנד אליין, קיינער קוקט זיך נישט אום אויף
 דיר, און מכל שפן קיינער רעדט דיך נישט קיין שידוכים
 וכו' וכו', דארפסטו וויסן אז דו ביסט נישט אליין, אויב דו
 וועסט זיך צוגעוואוינען רעדן צום בורא פל עולמים אפילו
 אן בוונה, נאר רעדן און בעטן, וועסטו זעהן סוף פל סוף
 וועט זיך דיר עפענען דאס הארץ און דער מוח, און דו
 וועסט שפירן אז דו ביסט נישט אליין, דער בורא פל

עוֹלָמִים אִיז מִיט דיר און ביי דיר און לְעֵבֶן דיר, שְׁטאַרַק
זיך און ווער נישט צופאלן.

אויב דו ווילסט זיין מקורב צום הייליגן רבי'ן זאלסטו
לערנען אסאך שיחות תר"ן און ת"י מותר"ן, וואס
דאס איז די שיחות וואס דער הייליגער רבי נתן ז"ל
האט פארצייכנט וואס ער האט געהערט פון הייליגן רבי'ן,
אז וואויל איז דעם וואס ער לערנט יעדן טאג אין די
צוויי ספרים, עס איז נישט שווער, עס איז פשוט שיחות,
אבער אין יעדע שיחה ליגט אין דעם עמקות, עמוק עמוק
מי ימצאנו, און דער הייליגער רבי האט געזאגט אז מיט
יעדע שיחה זיינע קען מען זיין אן ערליכער איד אזוי ווי
ער ווייסט וואס הייסט אן ערליכער איד, איבערדעם געב
איך דיר אן עצה אז דו זאלסט לערנען זייער אסאך די
שיחות פון הייליגן רבי'ן און דאס וועט דיך דערווארעמען
דאס הארץ נישט אנוועקצופאלן פון קיין שום זאך, און
כל זמן דו וועסט זיין מקורב צום הייליגן רבי'ן וועסטו
נישט ווערן פארלארן.

דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט געזאגט צוואה איידער
ער איז נסתלק געווארן, 'אפילו דער ערגסטער בעל
עבירה אויב ער וועט זיך נאר האלטן ביים הייליגן רבי'ן,
וועט ער תשובה טוהן מיט אן אמת' איבערדעם האלט זיך
ביים הייליגן רבי'ן, קוק נישט וואס מען רעדט אויף אים
און אויף זיינע מענטשן, דו דארפסט זיך נישט מיטן אין
קיין מחלוקת וכו' וכו', און די בעסטע זאך איז דו דארפסט

נישט מפרסם זיין אז דו לערננסט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים,
 היינט איז דאס אליין א נסיון, מענטשן שפעטן און לאכן
 אפ וכו' וכו', אז וואויל איז דעם וואס ער איז באהאלטן,
 קיינער ווייסט נישט פון אים, ער פארמיידט פון זיך זייער
 אסאך מחלוקת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שֶׁחַ

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר חיי שרה כ' חשוון ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

איך האב אריינגעטראכט אין דעם וואס דו האסט מיר
 געשריבן אז דו ווילסט אויפמאכן א שטיבל אין דיין
 געגנט, ווארום ביז צום אנדערן שטיבל איז א מהלך פון א
 האלבע שעה, און רוב אינגעלייט ווילן נישט גיין דארטן
 וכו', איך האב געטראכט אסאך און איך זעה אז דו ביסט
 גערעכט, מען דארף אויפמאכן נאך א שטיבל לעבן דיין
 געגנט, פרי אז די אינגעלייט מיט זייערע חברים וואס זענען
 ארום דיין געגנט, זאלן קענען דאווענען אין א ברסלבר
 שטיבל וואו דארטן קען מען רעדן פון דעם הייליגן רבי'ן
 אומגעשטערט.

די חז"ל זאגן (חולין צא:): דאס ווען יעקב אבינו איז אָנגעקומען
 צום מקום המקדש, און ער האט גענומען צוועלף שטיינער
 מאכן פון דעם א בעטל, האבן זיך די שטיינער געקריגט,
 יעדער שטיין האט געזאגט 'עלי יניח צדיק את ראשו' האט
 זיי דער בורא פל עולם געמאכט איין שטיין, זאגט אויף
 דעם דער 'פלי יקר' אז דאס איז א רמז אז אין מקום
 המקדש וועט זיין א קריגעריי צווישן די שבטים, יעדער שבט
 וועט וועלן אז די שכינה זאל רוהען אין זיין חלק, איבערדעם
 ווען דוד המלך האט אָפגעקויפט פון אַרונה תיבוס, האט
 ער צאמגענומען געלט פון אלע שבטים, און פון די געלט
 האט ער געקויפט דעם פלאץ, אזוי ווי די אלע צוועלף
 שטיינער זענען געווארן איין שטיין, אזוי אויכעט האט דוד
 המלך געקויפט דעם פלאץ פונעם בית המקדש ווי ס'וועט
 געבויעט ווערן פון אלע צוועלף שבטים, אז יעדער איינער
 וועט האבן א חלק אין בית המקדש, קומט אויס אז א בית
 המדרש דארף זיין בהסכמת אלע מתפללים, איבערדעם נעם
 צאם אלע בחורים און אלע אינגעלייט וואס זיי וואוינען ארום
 דיר, און נעם פון זיי צאם אויף דירה געלט, אזוי וועט מען
 זיך קיינמאל נישט קריגן, ס'באלאנגט צו יעדן איינעם, און
 עס איז גאר א גרויסע זאך צו מאכן א בית המדרש אין
 יעדע עק פון שטאט, בדי אלע פון אונזערע לייט זאלן האבן
 א שטיבל און קענען דארטן צאמקומען און רעדן פון הייליגן
 רבי'ן, און דאווענען צוזאמען, און זיך פרייען צוזאמען וואס
 מיר זענען מקורב צו אזא גרויסן רבי'ן.

אײַבערדעם האַלט אײַך זײער שטאַרק אז דו זאַלסט מאַכן
א בית המדרש'ל לעפּן דיין געגנט, פּדי דו
זאַלסט דיר קענען אריינברענגן די חברים דיײנע זאַלן אײַכעט
קומען דאַרטן דאווענען.

אײַך בעט דיר זײער דו זאַלסט זײך זעהן צו שטאַרקן, קײן
שום זאַך אין דער וועלט זאַל דיר נישט קענען
אַראַפּוואַרפּן, וואַרום בּוזה העולם מוז מען האַפּן מורא'דיגע
התחזקות, מען דאַרף זײך שטאַרקן מיט אלע מיני וועגן
אין דער וועלט נישט צו פאַלן, וואַרום נסיונות קשים ומרים
שווערע ביטערע נסיונות האט יעדער אײַנער, און דערפאַר
דאַרף מען זײך צאַמקומען לְכָל הפּחות שבת, און רעדן פּון
דעם הייליגן רבינ'ס עצות, אזוי וועלן מיר קענען זײך מְחַיֶה
זײן און מְחַזק זײן זײך א גאַנצע וואך.

אײַך שיק דיר צושטייער א סכּום הגון וכו' אײַכעט האַפּן
א חלק אין דעם בית המדרש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שעט

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר חיי שרה כ' חשוון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אײַך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

זעה זײך צו שטאַרקן מיט אַמונה פּשוטה אין בורא כּל
עולמים דאס ער באשיצט דײך און ער איז מיט דיר

וכו', א איד דארף זיך זייער פרייען אז ער גייט מיט ציצית
 און ער לייגט תפילין, און ער האט א מזוזה אויף זיין טיר,
 ווארום אזוי זאגן די חז"ל (מנחות מג:) *כָּל שֵׁישׁ לֹו תְּפִילִין*
 בראשו ותפילין בזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו הכל
 בחיובק שלא יחטא; איי מען זעהט אז איינער האט א מזוזה
 אויף די טיר, און ער גייט מיט ציצית, און ער לייגט תפילין,
 און פונדעסטוועגן זינדיגט ער וכו'? נאר דער תירוץ איז, א
 איד דארף זיך פרייען מיט די מצוות, שמחה היט אפ דעם
 מענטש פון אלעם שלעכטס, שמחה דאס איז די שכונה,
 אזוי ווי עס שטייט (דברי הימים א' ט"ז) "עוז וחדוה במקומו" ביים
 בורא פל עולמים דארטן הערשט נאר שמחה, איבערדעם
 ווען א איד איז פרייליך ווערט ער נבלל אין דעם בורא
 פל עולמים, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר
 חלק א' סימן ה') בפרט ווען א איד פריידט זיך מיט די מצוות,
 גייט ער אריין אין די שמחה פון דעם בורא פל עולמים,
 ווארום די מצוות דאס איז הקדוש ברוך הוא אליין, ווארום
 ער האט דאך געהייסן די מצוות, קומט אויס ווען א איד
 פריידט זיך מיט די מצוות וואס ער גייט, דורכדעם ווערט
 ער נבלל אין דעם בורא פל עולמים, און דעמאלטס ווערט
 ער ממילא אפגעהיטן פון אלע זינד, ווארום ווען א מענטש
 שפירט אז דער בורא פל עולמים איז מיט אים וועט ער
 דאך נישט זינדיגן.

איבערדעם בעט איך דיך, דו זאלסט פון היינט אן שטענדיג
 האלטן די ציצית, און זיך דערמאנען אזוי ווי

ס'שטייט (במדבר ט"ו) "וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מַצּוֹת הַנּוֹי"ה" אז א מענטש קוקט אויף די ציצית דערמאנט ער זיך אין בורא פל עולמים, איבערדעם זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן ז) ציצית איז מציל דעם מענטש פון גיאורף, ציצית ברענגט דעם מענטש צו אמונה וכו' וכו', עיין שם. אז א איד קוקט שטענדיג אויף די ציצית היט עס אים אפ פון אלעם שלעכטס, ער דערמאנט זיך אין בורא פל עולמים, איבערדעם אויב דו ווילסט ווערן אפגעהיטן פון אלעם שלעכטס זאלסטו שטענדיג קוקן אויף דינע ציצית, ס'איז א מצוות עשה.

מען דערציילט אז דער הייליגער גר"א ז"ל איידער ער האט אויסגעהויכט די נשמה האט ער גענומען די ציצית אין דער האנט און געקישט אין זייער געוויינט, האט מען אים געפרעגט וואס ער וויינט? האט ער געזאגט אז דא קען מען קויפן פאר אפאר גראשן א בינטל ציצית, דארטן קען מען שוין נישט אויף קיין שום געלט אין דער וועלט מקיים זיין די מצוה, זאל איך נישט וויינען? זעהט מען פון דעם ווי א איד דארף זיך פרייען מיט די מצוות. ווען מען גייט אריין אין די טיר אדער ווען מען גייט ארויס פון די טיר דארף מען קישן די מוזה, און זיך דערמאנען וואס שטייט אין די מוזה "שמע ישראל הויה אלוקינו הויה אחד" אנאנצן טאג דארף א איד קוקן אויף די ציצית און קישן די ציצית, און זיך פרייען אז ער איז א איד און ער גייט מיט ציצית, ער האט א בארד מיט

אשר שב בנחל רבו

פיאות, און ער שעמט זיך נישט פאר די עקלהאפטיגע
גוים וכו' וכו', אדרבה ער דארף זיין שטאלץ מיט די
מצוות, ער דארף זיך פרייען אז ער האט אנגעטוהן ציצית
און תפילין יעדן טאג.

גלייב מיר אויב דו וועסט זיך אזוי פירן וועסטו האבן אן
אנדערע סארט לעבן, און דו וועסט נישט דארפן
מורא האבן פאר קיינעם אין דער וועלט, ווארום ווער
ס'האט אמונה האט נישט קיין מורא פאר קיינעם אין דער
וועלט, אמונה באשיצט דעם מענטש.

אז דער מענטש איז שטארק אין אמונה אז דער בורא
כל עולמים איז דא, געוואוינט ער זיך צו, צו רעדן צו
אים, און ער ווערט ניצול פון אלעם שלעכטס.

איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן, וועט דיך גוט זיין אויף
די וועלט און אויף יענער וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שב

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר חיי שרה כ' חשוון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברהם הנקר לי מאד... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו וואס דו שרייבסט אז דו
ביסט אין א גרויסע צרה דו האסט נישט קיין פרנסה
און ס'גייט אויף דיר דורך אסאך דחקות וכו' וכו'.

דו דארפֿסט וויסן דאס דער בורא פֿל עולמים פֿירט די
 וועלט, און די חז"ל זאגן (חילין 1): אין אדם נוקף אצבעו
 מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; א מענטש
 כאפט נישט קיין קלאפ אפילו אינעם קליינעם פינגער
 איידער מען האט קודם אויסגערופן אין אלע עולמות, אזוי
 ווייט איז די השגחה פון דעם בורא פֿל עולמים, א מענטש
 כאפט א קלאפ אין קליין פינגערל, צו ער האט זיך
 אפגעקלעמט ביי די טיר וכו', אדער ביי א טיש וכו',
 געבט ער א קרעכץ אויף זיך און ער זאגט, איי ווי בין
 איך געווען א גולם, איך האב פארזעהן, איך האב געכאפט
 א קלאפ וכו', און ער כאפט נישט אז דאס איז בהשגחה
 פרטיות, אויב אזא קלייניקייט וואס דער מענטש מיינט
 ער איז געווען א גולם ער האט נישט אכטונג געגעבן ער
 האט געכאפט א קלאפ ער איז שולדיג, זאגן די חז"ל גיין
 דו ביסט נישט שולדיג, נאר מען האט אויסגערופן פון
 הימל קודם דו זאלסט באפן א קלאפ. על אחת כמה
 וכמה וואס עס גייט דורך אויף א מענטש שווערע ביטערע
 נסיונות איז אלעס פון בורא פֿל עולמים וכו' וכו'. נאר
 וואס דען? א איד האט א בחירה, ער דארף בוחר זיין
 בטוב, אלעס וואס עס גייט אויף אים דורך איז אים צו
 דערמאנען אז עס איז דא א בורא פֿל עולמים מען דארף
 אנטלויפן צו אים.

איבערדעם זאלסטו זיך צוגעוואוינען מיט אן עקשנות רעדן
 צום בורא פֿל עולמים יעדן טאג אפילו אפאר

ווערטרער, ווארום דער הייליגער רבי האט אונז מנגל געווען דעם ענגן פון רעדן צום בורא כל עולמים, וואס דאס וועט משיח אריינברענגן אין די גאנצע וועלט, אזוי ווי עס שטייט (צפניה ג) "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם הוי"ה" ווארום משיח וועט אנפילן די גאנצע וועלט נאר מיט געטליכקייט, דאס הייסט ער וועט אראפנעמען די גשמיות פון די בריאה, און מען וועט זעהן נאר יד הוי"ה ברוך הוא וברוך שמו.

יעצט ווערט געברענגט פון די תלמידי האריז"ל שבת לייכט עצם האצילות, נאר גילוי אלקות מיט אזא מדרגה וואס מען קען זיך גארנישט פארשטעלן, אבער אינמיטן וואך ווערט נתלבש דאס געטליכקייט אין עולמות וואס ווערט אנגערופן בריאה יצירה ביו עשיה דעשיה וכו', וכו', אז מען כאפט נישט אז עס איז דא א בורא כל עולמים וואס ער פירט די וועלט בהשגחה פרטיות, ביו מען מיינט אז עס איז דא טבע מקרה ומזל, פון דעם קומט ארויס אלע צרות און אלע מלחמות פון אלע אומות העולם וכו' וכו', איבערדעם ווען משיח צדקנו וועט קומען וועט ער מנגל זיין דאס געטליכקייט פון עשיה דעשיה וכו', וואו יעדער מענטש ליגט, און ער איז, זאל ער דארטן אויכעט טרעפן דעם בורא כל עולמים, אבער אויף דעם דארף מען אסאך אסאך בעטן, אז מען זאל זוכה זיין צו האבן א לויטערן מח און א לויטערן שכל, ווארום ווען א מענטש זינדליגט אין פגם הברית רחמנא לישזבן ווערט אים דער

מַח פֶּאַרְטאַמט ביז ער זעהט גאַרנישט, און ס'איז אים
ביטער און פינסטער וכו' וכו'.

אָפּער וויסן זאַלסטו וויסן אז אלעס איז בַּהשגָּחָה פֿרטיִות,
ווי די חז"ל זאָגן (יומא לח.) בְּשֵׁמֶךָ יִקְרְאוּךָ וּבְמִקְוֶמֶךָ
יוֹשִׁיבוּךָ וּמִשְׁלָךְ יִתְּנוּ לָךְ אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמוֹכֵן לַחֲבִירוֹ וְאֵין
מַלְכוּת נוֹגֵעַת בְּחִבְרָתָהּ אֶפִּילוּ כְּמֵלֵא נִימָא: יעדער מענטש
האט זיין פֿרנסה, און האט זיין שְׁלִיחוֹת אויסצופירן אויף
די וועלט, איבערדעם זאַלסטו זיך נישט פֿאַרלירן, איך ווייס
אז ס'גייט דורך אויף דיר שווערע ביטערע נסיונות וכו' וכו',
פונדעס טוועגן פֿאַרליר זיך נישט, זאַלסט זיך נאר מִדַּבֵּק זיין
צום בורא פֿל עולמים, זאַלסט שטענדיג אריינלייגן אין דיין
מח מחשבה אז עס איז דא א בורא פֿל עולמים ער איז
מחיה און מהווה און מקיים די פֿריאה, און זאַלסט רעדן
צו אים אויף פֿשוט אידיש, און בעטן פון אים וואס דו
דאַרפֿסט האָבן, וועסטו זעהן סוף פֿל סוף וועט אוועקגיין
פון דיר אלע צרות און אלע מניעות וכו' וכו'.

געדענק וואס איז דורכגעגאנגען אויף דיר פון דיין ווייב
וכו', ווי דו האסט געמיינט אז עס וועט שוין
קיינמאל קיין שְׁלוֹם בית נישט זיין וכו', ווארום זי איז
אנטלאפן צו אירע עלטערן וכו', און זי וועט שוין קיינמאל
נישט צוריקקומען וכו', און צום סוף זעהסט אז עס האט
זיך אלעס איבערגעדרייט לטובה וכו', פֿאַרוואס? ווייל דו
ביסט געווען מיט א מורא'דיגן לב נשבר, און דעמאלט

האָסטו געלאַזט אַפּאר וואַרעמע און הייסע טרערן פאַר'ן
בורא פֿל עולמים, האט זיך אלעס איבערגעדרייט.

איבערדעם יעצט וואס דו ביסט אין איז דחוקות אין
איז צמצום וואס דו ביסט פארזינקען אין
חובות וכו', זאלסטו אויכעט גיסן הייסע טרערן צום בורא
פֿל עולמים, און בעטן רבוננו של עולם איך האב קיין
פרנסה נישט, איך בין ארוםגענומען מיט חובות, נעם מיך
ארויס פון די אלע צרות איך זאל אפגעבן אלע חובות
וכו' וכו', אזוי זאלסטו מאריך זיין בתפלה וועסטו זעהן
גרויסע ישועות.

ח'ו'ב' איז די ראשי תיבות ו'תן ס'לקינו ב'תורתך, אויב
דו וועסט זיך מאכן א קביעות לערנען יעדן טאג
חומש מיט רש"י מיטן תרגום, און א פּרק אדער צוויי
פּרקים משניות, און א דף גמרא, וועסטו זעהן אז דאס
וועט דיך ארויסשלעפן פון אלע חובות. האלט דאס נישט
גרינג ווייל די חז"ל זאגן (שפת קב.) "ובביתו אין לחם ואין
שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; וואס
הייסט א ארעמאן אז ער האט נישט וואס צו עסן וכו',
און א פּגד אנצוטהן וכו', דער וואס ער לערנט נישט יעדן
טאג לכול הפחות מקרא משנה גמרא וכו', איבערדעם מאך
זיך א קביעות אין די דריי שיעורים יעדן טאג, וועסטו זעהן
אז דו וועסט קענען ארויסגיין פון אלע חובות, אבער דו
זאלסט זיין זייער שטארק אין דעם.

דאַרפֿסט וויסן דאס די תו"ל זאגן (קדושין ל:) בך הקדוש
 ברוך הוא אמר להם לישראל, בני, בראתי יצר
 הרע ובראתי לו תורה תבלין; דער יצר הרע ווייסט אז די
 תורה איז אים מבטל, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי
 מוהר"ן חלק א' סימן א') אז די תורה צופרעכט דעם יצר הרע
 אינגאנצן, אזוי ווי מען שלאגט א משוגענעם מיט א שטעקן
 וכו' מיו ער זיך אינטערנעבן וכו', עיין שם. אזוי איז די
 תורה הקדושה, עס צופרעכט דעם שלעכטס וואס עס איז
 דא אין מענטש.

פארשטייט זיך אז דער יצר הרע וויל נישט אז מען זאל
 אים צופרעכן, וויל נישט אז מען זאל אים
 מבטל זיין, איבערדעם רעדט ער צו דעם מענטש, אלעס
 זאלסטו טוהן, נאר לערן נישט קיין חומש רש"י מיטן תרגום
 פון די וואכעדיגע סדרה, און זאלסט נישט לערנען קיין
 משניות, און זאלסט נישט לערנען קיין גמרא, וכו', וכו',
 צו איינעם קומט ער מיט א תירוץ דו האסט דאך א
 שווערן קאפ דו פארשטייסט נישט, צו דעם אנדערן קומט
 ער מיט א תירוץ האסט נישט קיין צייט וכו', דעם דריטן
 קומט ער מיט א תירוץ אז דו מוזט עוסק זיין אין פרנסה
 וכו', יעדער איינער האט זיין תירוץ, אבער דער מענטש
 דארף זעהן ארויסגנבענען יעדן טאג כאטשע עפעס צייט
 אויף לערנען אביסל תורה, ווארום דער הייליגער רבי האט
 אונז אויסגעלערנט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ד) אז א מענטש
 דארף גזל'ענען פון זיין צייט אויף לערנען תורה, און דאס

איז וואס די חז"ל זאגן (שפ"ת לא.) אז מען פֿרעגט דעם מענטש 'קבעת עתים לתורה?' 'קבע' איז א לשון גזילה, דאס הייסט מען פֿרעגט א מענטש, זאג דו האסט געגזלט פון דיין צייט וואס דו ביסט געווען אזוי פארזאגט צו לערנען אביסל תורה?

זאלסט וויסן אז עס איז נישטא קיין בעסערס פון לערנען תורה, בפרט אז מען לערנט אויפן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבין וואס ער האט אונז געזאגט (שיחות תר"ו סימן ע"ו) א מענטש אז ער האט א שווערן קאפ זאל ער נעמען א משניות און זאגן א פרק נאך א פרק ביז ער וועט דורכזאגן גאנץ ששה סדרי משנה זאל ער אנהייבן נאכאמאל און נאכאמאל, און ער וועט אזוי פיל מאל זאגן ששה סדרי משנה ביז עס וועט זיך אים עפענען דעם קאפ, און אזוי אויכעט זאל ער נעמען א מסכתא און זאגן דף נאך א דף ביז עס וועט זיך אים עפענען דער מח וועט ער קענען פארשטיין.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, דאס זאל זיין פאר דיר א חוב, יעדן טאג זאלסטו לערנען חומש רש"י מיטן תרגום, ווי ס'שטייט אין שולחן ערוך (אורח חיים סימן רפ"ה סעיף ג) מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור; דאס מען קען שוין אנהייבן מעביר סדרה צו זיין פון זונטאג, און דאס איז מדינא דגמרא, און דער משנה ברורה ברענגט דארטן אויפן פלאץ אז אזוי פלעגט זיך פירן דער גר"א ווארום ער

אִיז גַּענאַנגען אַלץ עַל פֿי דינאַ דגמרא, איבערדעם קענסטו זיך פארלאזן אויף דעם, און אנהייבן שוין פון זונטאג מעביר סדרה זיין, ווארום וויסן דארפסטו וויסן, א וואך וואס מען איז נישט מעביר סדרה דעם וואך האט מען א מורא'דיגע שאדן אין געלט אדער אין געזונט וכו' וכו', איבערדעם הייב אן פון ניי, וועסטו זעהן אז דאס וועט דיך העלפן ארויסגיין פון דיינע צרות, און דו זאלסט אויכעט לערנען יעדן טאג אפאר פרקים משניות, און צום ווינציגסטן איין דף גמרא, וועסטו זיך שפירן אן אנדערער מענטש.

איך בעט דיך זייער דו זאלסט זיך דערהאלטן, ווייל דער בורא פל עולם האט אויף דיך רחמנות געהאט ער האט דיך געגעבן א גוטער פאך אין די האנט, בעט רבונז של עולם דו האסט מיך געגעבן א פלי אויף פרנסה פיל מיר אן די פלי וכו' וכו', אזוי זאלסטו מאריך זיין בתפלה, וועסטו זעהן דו וועסט געהאלפן ווערן, דער עיקר איז תפלה, דאס האט אונז דער הייליגער רבי אויסגעלערנט, און ער האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק) אז אלע צדיקים זענען נישט געקומען צו זייער מדריגה נאר דורכדעם וואס זיי האבן גערעדט אסאך צום בורא פל עולם, איבערדעם געוואוין זיך אויכעט צו, צו דעם, רעדן אסאך צום בורא פל עולם, וועסטו נישט זיין אליין, וואו דו גייסט, וואו די שטייט, וואו דו געפונסט זיך, דארטן זאלסטו טרעפן דעם בורא פל עולם, און דארטן זאלסטו רעדן צו אים, אז דו וועסט זיך אזוי פירן וועסטו זעהן ישועות.

אָשֶׁר שָׂפָא בְּנַחֲלָה רַלְהָ

אײַךְ האָף אז דו װעסט מיר פֿאַלגן װעסטו זיין שְׂטענדיג
פֿרייליך, װאָרום עס איז נאַכנישט דאָ קיין פֿרייליכער/ער
מענטש ווי איינער װאָס ער האָט לױטערע אַמונָה, ער
גלייבט אז דער בורא פֿל עולמים איז דאָ און ער רעדט
צו אים, אז װאָויל איז דעם װאָס ער לייגט אַרײַן די דיבורים
אין זיין האַרץ, װעט אים גוט זיין אויף די װעלט און אויף
יענער װעלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שָׂפָא

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תולדות כ"ה חשוון ה'תשע"ב
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד ...
גרו יאיר

אײַךְ האָב דערהאלטן דיין לאַנגען פֿריוון.

אײַךְ בעט דיך זייער דו זאלסט זיך זעהן צו דערהאלטן,
און קיין שום זאך אין דער װעלט זאל דיך נישט
אַראַפֿוואַרפֿן, הן אַמת דו מאַכסט מיט זייער מיט דיין
זוהן װאָס איז זייער װילד און מאַכט אָן הַזיקות וכו' וכו',
עס איז שוין געווען אַמאָל אזאָ סיפור ביים הייליגן רבי
נחן ז"ל ס'איז געקומען צו אים אַ איד אַ גרויסער אַרעמאָן
און ער האָט זייער געוויינט אז ער האָט אַ װילדן זוהן
װאָס צופֿרעכט שויבן ביי מענטשנ'ס הייזער, טוט װילדע

שְׁטִיִקעס, פֿאַרברענט זַנכות פֿון קיען וכו', און אלע גוים
 קומען צו אים זיך באקלאַנג און מאַנען פֿון אים ער זאל
 באַצאלן די הויקות וכו', וואס זאל ער טוהן? האט אים
 דער הייליגער רבי נָתַן געגעבן אַ עצה, מאַך אים חתונה,
 וועסטו זעהן ער וועט זיין אַ אנדערע מענטש, האט ער
 געפרעגט ווער וועט דען וועלן נעמען אזא ווילדן זוהן?
 האט אים דער הייליגער רבי נָתַן גענטפערט זאלסט זעהן
 נישט צו קלויבן, נאר דעם ערשטן זיווג וואס מען איז
 מציע זאלסטו נעמען, און פונקט איז אנגעקומען א איד
 און ער האט געזאגט איך האב א שידוך פאר דיין זוהן,
 און דער טאטע האט שוין מסכים געווען, און מען האט
 געשלאסן דעם שידוך, און ער האט שוין חתונה געהאט,
 נאך די חתונה איז ער אזוי נשתנה געווארן, ביז ער איז
 געווארן גאר א גרויסער ערליכער איד, דער זוהן האט
 געהייסן הירש, נאכדעם איז ער געווארן ממש אזא צדיק,
 אז מען האט אים גערופן אויף דער עלטער דער ווייסער
 פעטער, ווארום ער איז געווען פאליבט ביי יעדן איינעם.
 זעהט מען פון דעם אז מען מאכט חתונה א קינד יונג,
 פארשפארט מען אלע צרות.

ליידער היינט איז געווארן א מנהג אז מען קלויבט זיך
 ביי שידוכים וכו', מען פארגעסט אז זיין זוהן איז
 א ווילדער יונג וכו', ער ברענגט אן די צייט און פיסטעוועט
 וכו', און שטילערהייט ווערט ער נכשל אין גראפע עבירות
 פון חטאות געוירים רחמנא לישזבון, און אנשטאט עלטערן

זאלן אנערקענען די סחורה וואס זיי האבן, זיי זאלן גלייך
 חתונה מאכן מיט וועמען ס'לאזט זיך וואס דעמאלט וועלן
 זיי האבן פון אים אסאך נחת, אנשטאט דעם קלויבט מען
 זיך נאך... מען וויל געלט, אָדער יחוס, אָדער ביידע, איין
 קלייניגקייט איך האב אזא תבשית פאר א בחור... מען
 לאזט זיך נאך, מען קוקט נישט אויף די טובה פונעם קינד,
 נאר מען קוקט אויף די אייגענע גיאות און ישות, און
 דערנוייל ווערט דער בחור עלטער און פאלט אריין אין א
 יאוש און אין א דיפרעסיע, און צופיסלעך שטיצט ער זיך
 דעם באַרד, און ער מאכט קערצער די פיאות וכו', ביז ער
 גייט ארויס לתרבות רעה רחמנא ליצלן, און דאס אלעס
 נעמט זיך ווייל די עלטערן האבן נישט קיין שכל, און זיי
 לעבן נישט מיט די מציאות, (ריאליטעט).

איבערדעם בעט איך דיר, האב רחמנות אויף דיין זוהן,
 און מאך אים גלייך חתונה, פֿרעג נישט קיין
 שאלות, און קוק נישט אויף קיינעם, נאר קוק אויף די
 טובה פון דיין זוהן, דאס הייסט געטרייע עלטערן.

איך בעט דיר דו זאלסט ווייזן דעם בריוו פאר דיין ווייב,
 ווארום דאס איז געזאגט געווארן פאר ענק ביידן,
 זייט נישט קיין נערנים, ווארט נישט ביז דער זוהן וועט
 אראפגיין חלילה וחס פון דעם אידישן וועגן, דעמאלט וועט
 איר זיך רייסן ביי די האר וכו', אָבער עס וועט שוין זיין
 זייער שפּעט.

דער הייליגער רבי האט געוואלט אז מען זאל חתונה מאכן
די קינדער זייער יונג איידער זיי ווערן פארשפּירט
מיט חטאות געוורים.

זאלסט האבן א געפּענטשטן טאג און א פרייליכן תמיד

שפּב

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תולדות כ"ה חשוון ה'תשע"ב
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

וואס זאל איך דיר זאגן, איך פארשטיי אלסדינג וואס עס
דריקט דיר וכו', פונדעסטוועגן וויל איך דיר זאגן, אז
די וועלט האלט נאכנישט ביי שלימות וכו'.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי ווען ער איז געווען
אין ארץ ישראל איז ער געגאנגען באזוכן דעם הייליגן
צדיק רבי אברהם קאליסקער זי"ע ער איז שוין געווען א
זקן מופלג, און דער הייליגער רבי איז נאך אלט געווען
זעקס און צוואנציג יאר, האט ער זיך אראפגעבויגן אז דער
הייליגער רבי אברהם קאליסקער זי"ע זאל אים בענטשן,
ווארום ער איז געווען א כהן, האט זיך דער הייליגער רבי
אברהם קאליסקער זי"ע א שפּרינג געגעבן אויף צוריק, און
ער האט געזאגט ווי קען איך בענטשן דעם בעל שם טוב'ס
הקדוש אייניקל? און אדרבה ער האט זיך אראפגעבויגן אז

דְּעַר הַיִּלְיָגֶעַר רַבִּי זָאל אַיִם בְּעַנְטְשֵׁן, און דְּעַר הַיִּלְיָגֶעַר
רַבִּי הָאָט נִישְׁט גַּעוואָלֶט, ווייל עַר אִיז גַּעווען אַ זָקֵן.

דְּעַר הַיִּלְיָגֶעַר רַבִּי הָאָט דַּעַרְצִיילֶט פֿאַר אונזערע לייט, אַז
עַר הָאָט שוין גַּעזעהן אַסאַךְ צַדִּיקִים, אָבער שְׁלִימוֹת
הָאָט עַר גַּעזעהן בייִם הַיִּלְיָגֵן רַבִּי אַבְרָהָם קאַליִסקער זי"ע,
זעהט מען פֿון דעם אַז נָאָר יְחִידֵי סְגוּלָה זענען זוכה צום
שְׁלִימוֹת, מִכָּל שָׁבֵן מִיר זענען פֿשוטע מענטשן, און הַלְוָאֵי
הַלְוָאֵי זָאלֵן מִיר זיין פֿשוטע מענטשן, מִיר זענען ליידער
דוּרְכְּגַעפּוּילֶט מיט שווערע ביטערע זינד וכו' וואס מִיר דאַרפֿן
תְּשׁוּבָה טוהן יעדן טאָג און יעדע שעה און יעדע רגע אויף
אונזער עֵבֶר, קען מען נישט פֿאַרלאַנגען אַז עס זאל שוין
זיין דאָס שְׁלִימוֹת וכו', מִיר האַלטן נאָך זייער זייער ווייט
פֿון שְׁלִימוֹת, אונדאָי און אונדאָי דאַרף מען בענקן און האַפֿן
און שְׁטַרעבן צוקומען צום שְׁלִימוֹת, אָבער מען קען דאָך
נאַכנישט זאָגן אַז מען האַלט שוין בייִ שְׁלִימוֹת, און מִמִּילָא
קען מען נישט פֿאַרלאַנגען אַז עס זאל שוין זיין דער תּיִקוּן
הַשְּׁלוֹם וואס דאָס וועט נאָר זיין ווען מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ וועט
קומען, אָבער ביז דעמאָלט האָט אונז דער הַיִּלְיָגֶעַר רַבִּי
אויסגעלערנט אַ וועג (ליקוטי מוֹתֵרִין חֵלֶק א' סימן רפ"ב) אַז מען דאַרף
דן זיין יעדן איינעם לְפָנֵי זְכוּתוֹ, און טרעפֿן ביי יעדן איינעם
אַ נְקוּדָה טוֹבָה, אָבער קוֹדֵם דאַרף מען טרעפֿן ביי זיך אַ
נְקוּדָה טוֹבָה, מען דאַרף טרעפֿן ביי זיך גוטס, און נאַכדעם
וועט מען קענען זוכן און טרעפֿן ביי יענעם אַ נְקוּדָה טוֹבָה,
ווארום עַל פִּי רֹב דִּי אַלֶּע וואס זיי זוכן חֶסְרוֹנוֹת און מוּמִים

בִּי יַעֲנֵם וְעֲנֵן אֲלֵיךְ נֶאֱכָנִישׁט פֶּאָרֶאכְטֵן וְכוּ', דִּי אֲלֵע
וּואס זײ האָבן פֿינִט יַעֲנֵם דָּאס קוּמֵט ווייל זײ האָבן זיך
פֿינִט וְכוּ', דִּי אֲלֵע וּואס זַעֲנֵן דִּן דִּי אַנְדֶּערע לָפֶה חוּב
דָּאס גַּעמֵט זיך ווייל זײ זַעֲנֵן זיך דִּן לָפֶה חוּב, אײַפֶּערֶדעם
דאַרפֿסטו אַרבעטן קוּדֵם אויף זיך.

אונדאָי און אונדאָי אז מָען זעהט אַ עוולֶה מוז מָען צוגיין
און מְקַיִם זײן מְצוֹת תּוֹכַחָה, אזוי ווי עֵם שְׁטײט
(ויקרא יט) "הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת עֲמִיתֶךָ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֲטָא"
וּוארום אז מָען זאָגט נישט יַעֲנֵם וּואס מָען האַט צו זאָגן
וְכוּ', קוּמֵט נֶאֱכָדֶעם אז מָען האַט אים פֿינִט, און דָּאס איז
אַ זינד, מָען טאַר נישט פֿינִט האָבן קיין שום איד, אזוי
ווי עֵם שְׁטײט (שם) "לֹא תִשָּׂא אֶת אַחֶיךָ בְּלִבְבְּךָ", אײַפֶּערֶדעם
אז מָען זעהט עפֿעס אַן עוולֶה דאַרף מָען צוגיין און זאָגן,
פֶּאָרשְׁטײט זיך אז תּוֹכַחָה האַט אונז דער הייליגער רַבִּי
גַּעלְעֶרנֵט (ליקוּטֵי מוֹתֵרֵן חֶלֶק ב' סִימָן ח') דאַרף זײן מיט אַ לײַבשאַפֿט,
אזוי ווי מֹשֶׁה רַבִּינוּ האַט מוֹכִיחַ גַּעווען דִּי אײַדישע קינדער
נֶאֱכָדֶעם וּואס זײ האָבן גַּעטוהן דַּעם עגֶל, ער האַט זײ
גַּעזאָגט ווי דִּי חו"ל זאָגן (גײט לוי) ערײַן חֲבִיבוּתָא הוּא גַּבִּין;
איר זאַלט וויסן אז דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים האַט אונז ליב,
און אזוי האָבן זײ תּוֹשׁוּבָה גַּעטוהן, דִּי זַעלְבֶּע זאך ווען אַ
איד וויל זאָגן תּוֹכַחָה פֶּאָר'ן צווייטן דאַרף דָּאס זײן מיט
אַ לײַבשאַפֿט, און אײַפֶּקלֶערן אײַך מײַן נישט גאַרנישט וְכוּ'
נאַר עֵם האַט פֶּאָסירט אַזא און אַזא זאך וְכוּ' וּבפֿרט אז
עֵם איז גַּעווען גַּעסֵט וְכוּ' קוּמֵט דאך עֵם אַרויס אַ חילול

השם א שלעכטן נאמען אויפן הייליגן רבי'ן וואס ער האט
 בפירוש געזאגט (ספר המדות אות צדיק סימן ס"ט) מי שאוהב את
 הצדיק צריך לשמור את הצדיק שלא יצא עליו שם רע;
 מיט דעם וואס עס ווערט אן עוולה אין א בית המדרש
 און ס'קומען אריין פּרעמדע געסט און זיי זעהן זאכן וואס
 עס טויג נישט וכו', אדער ס'איז נישט אויסגעהאלטן על פי
 הלכה וכו', און דער בית המדרש ווערט אנגערופן אויפן
 הייליגן רבינ'ס נאמען איז מען דאך גורם א בושה און א
 געשפעט פון דעם הייליגן רבי'ן, איבערדעם דארף מען יא
 זאגן, אבער מיט א ליבשאפט, מסביר זיין היתכן ס'איז
 געווען געסט און זיי קומען זיך אנווארעמען צווישן אונזערע
 לייט, און צום סוף זעהן זיי אזעלכע זאכן וכו' וכו'.

נישט איינמאל איז מיר אויסגעקומען צו זיין אין א ברסלבר
 שוהל וואס איך האב געזעהן דארטן זאכן וואס אין
 א פויערישן שוהל זעהט מען אויך נישט אזעלכע זאכן, א
 גם אז איך האב דאס געזעהן נאך יארן הארעוואניע וואס
 איך האב געהארנוועט אין דעם הייליגן רבינ'ס ספרים און
 איך האב נישט געהאט קיין שייכות מיט קיינעם נישט,
 איך האב נישט געקענט קיינעם, איך האב נאר געלערנט
 דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, און ווען איך בין געקומען דעם
 ערשטן מאל און איך זעה שלעגערדיגען אין א שוהל וכו',
 פשוטו כמשמעו מיט די הענט וכו', האב איך געהאט פון
 דעם גרויס חלישות הרעת, האב איך זיך געפרעגט הזאת
 נעמי? אזוי דארף אויסזעהן דעם רבינ'ס בית המדרש?

האב איך אנגעהויבן צו רעדן מיט דעם און מיט יענעם
 וכו', האב איך געזעהן זיי הייבן גארנישט אן צו וויסן איין
 דיבור פון דעם הייליגן רבי'ן, האב איך פארשטאנען אז די
 שוהל הייסט נאר פון דרויסן א ברסלב'ר שוהל און אינעווייניג
 איז דא פיסטע ליידאקעס, גראבע יונגען וואס זיי קענען
 נישט מקבל מרות זיין פון קיינעם נישט, קומען זיי דא
 אריין, ווי די חז"ל זאגן (ביט"ו יג.) עבדא בהפקירא ניהא ליה;
 און דאס בית המדרש האט בכלל נישט קיין שייכות צום
 הייליגן רבי'ן.

איך בין דיר נישט מגום וואס איך שרייב דיר, איך האב
 דאס געזעהן אין עטליכע פלעצער, ליידער ליידער אז
 מען לערנט נישט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים ווייסט מען
 נישט וואס דער הייליגער רבי האט געוואלט, דערפאר ווען
 מען בויעט אויף א ברסלב'ר שטיבל דארף מען קודם
 אדורכלערנען אלע הלכות'ער פון ליקוטי הלכות הלכות
 בית הכנסת, און מען זעהט דארטן וואס דער הייליגער
 רבי נתן איז מאריך ווי א בית הכנסת על שם הצדיק
 דארף זיין, און דארטן זאל מען רעדן נאר די דיבורים פון
 הייליגן רבי'ן, ווארום וואו מען רעדט פון הייליגן רבי'ן
 דארטן איז די רבי דא, און וואו מען רעדט נישט פון
 הייליגן רבי'ן איז די רבי דארטן נישט דא, אפילו מען
 לייגט ארויס א גרויסן סיין אז דער בית המדרש איז א
 ברסלב'ר שטיבל וכו', אבער אויב מען רעדט נישט פון
 רבי'ן נאר מען רעדט נארישקייטן, מכל שכן מען פירט

זיך אויף ווי פֿרעיס, מען שלאַגט זיך אַרום, מען איז זיך
 מתנופת וכו' וכו', און מען פֿירט זיך אויף ווי קלים וריקים
 ופוחזים וכו', און מען רעדט אינמיטן דאווענען וכו', דאס
 איז נישט קיין בֿרסלֿבֿר שוהל וכו'.

עם טוט מיר זייער לייד דיך צו שרייבן די זאכן, אָפֿער
 איך באַשולדיג דיר, אז דו האַסט געזעהן אזא זאך
 האַסטו געדאַרפֿט צוקומען צום גבא'ין אָדער ווער ס'איז
 קמונה אויף דעם בית המדרש, און זאגן וואס דו האַסט
 צו זאגן, בְּנִיחוּתָא, און מיט ליבשאַפֿט, און מסביר זיין אז
 עס קומען אריין פֿרעמדע מענטשן אין בית המדרש, עס
 פאַסט נישט אז מען זאל זיך אויפֿפירן ווי גראַפֿע יונגען
 וכו' וכו'.

עם איז באַוואַוסט אז אין אומאן אין קלויז האט מען
 געדאווענט ותיקין, ווארום אונזערע לייט פֿלעגן
 אויפֿשטיין חצות, און גיין אין מקוה און אפֿרעכטן חצות,
 א טייל האבן געזאגט חצות ביים הייליגן רבינ'ס ציון, א
 טייל האבן געזאגט חצות אין שטוב, און א טייל האבן
 געזאגט חצות אין בית המדרש, און נאכדעם איז מען
 געגאנגען צום רבינ'ס ציון און מען האט זיך דארטן אויסגעגאסן
 דאס הארץ מקיים זיין דעם הייליגן רבינ'ס ווערשער (ליקוטי
 מוהר"ז חלק א סימן נ"ב) "הגיעור בלילה" אז מען זאל אויפֿזיין
 בינאכט און מען זאל זיך מתבודד זיין מיטן בורא פֿל
 עולם; אַנדערע זענען געגאנגען אין די פֿעלדער, און
 אַנדערע זענען געגאנגען ביים רבינ'ס ציון דארטן זיך אויסגיסן

זיך דאס הארץ, און ממילא האבן זיי געקענט דאווענען
 וותיקין, פונדעסטוועגן איז געווען שטאטישע מענטשן וואס
 זיי האבן ליב געהאט צו דאווענען צווישן אונזערע לייט,
 זענען זיי געקומען צו רבי נחמן טולטשינער ז"ל און געבעטן
 אז זיי ווילן מאכן א מגן פון אכט אזויגער, איז געווען זייער
 אסאך פון אונזערע לייט וואס האבן נישט מסכים געווען,
 זיי האבן געזאגט אז דער בעל שם הקדוש זי"ע האט
 געדאווענט וותיקין, און אזוי האט זיך געפירט דער הייליגער
 רבי אז ער האט געדאווענט וותיקין, און אזוי האט זיך
 געפירט דער הייליגער רבי נתן ז"ל ער האט געדאווענט
 וותיקין, און ממילא דא אין דעם בית המדרש וואס איז
 אנגערופן אויפן הייליגן רבינ'ס נאמען, דער קלויז, טאר מען
 נישט צו לאזן א אנדערע מגן, דאס איז געווען די טענה
 פון זייער אסאך פון אונזערע לייט, אבער רבי נחמן טולטשינער
 ז"ל האט געזאגט ניין, ער איז געווען דער גבאי האט ער
 געזאגט ניין נאכאמאל ניין, איך וויל אז ס'זאל יא זיין א
 מגן אכט אזויגער פאר די שטאטישע מענטשן, האט מען
 אים געפרעגט וואס איז אייער טעם וואס איר עקשנט זיך?
 האט ער גענטפערט וויבאלד די שטאטישע מענטשן וועלן
 אריינקומען דא אין קלויז דאווענען, ווי נישט וועלן זיי הערן
 א גושן דיבור, א ווארימען דאווענען, און זיי וועלן זיך
 אנווארעמען מיט די דיבורים פון הייליגן רבי'ן, וועלן זיי
 אויכעט מקורב ווערן. זעהט מען פון דעם אז דעם רבינ'ס
 זאך איז פאר די גאנצע וועלט.

עַם אִיזוּ בַּאוּאוּסְט אַז דַּעַם עֲרִשְׁטֵן רֵאשׁ הַשָּׁנָה הָאֵט רַבִּי
 נָתַן זִיךְ אַיִנְגַע'עֶקְשֵׁנ'ט אַז מָעַן דַּאָרְף דַּאוּוּעֶנְען צװישֵׁן
 דִּי וועלֵט, וואַרום עַר הָאֵט אַזױ מִקְבֵּל גֶּעװען פֿון דַּעַם
 הַיִּלְיֵגן רַבִּי״ן "אַיךְ הָאָב גֶּעװאַלֵט אַז אִיר זַאלֵט זײַן
 אױסְגַעמִישֵׁט מִיט דַּער וועלֵט", אַז מָעַן דַּאוּוּעֶנְט מִיט אַנְדַּערַע
 אִידֵן קֶען מָעַן מִקְרַב זײַן אִידֵן צױם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אַז
 מָעַן רַעֲדֵט דִּיבּוּרֵי אַמוּנָה, אָבַעַר ס'אִיז דּוֹרְכֵנְעֵנאַנְגֵען יֵאָרֵן
 וואַס מָעַן הָאֵט גֶּעִהֵאט גֵרוֹיֶסע מַחְלֻקַּת און מָעַן הָאֵט
 אַרױסְגַעװאַרְפֵן וְכוּ' וְכוּ', הָאֵט דַּער הַיִּלְיֵגַעַר רַבִּי נָתַן גֶּעמוּזֵט
 אױפֿבױען אַ קְלוּיז פֿאַר אױנְזַעַרַע לֵייט אַז זײ זַאלֵן הָאָבֵן
 וואוּ צו דַּאוּוּעֶנְען, מָעַן זַאל זײ נִישֵׁט טֵרִיבֵן פֿון אִיין פֿלֵאַץ
 צױם אַנְדַּערֵן, אָבַעַר דָּאָס מֵינֵט נִישֵׁט צו זַאָגן אַז בִּי אױנְזַעַרֵן
 אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ זַאל מָעַן נִישֵׁט אַרײַנְלֵאָזֵן פֿרַעַמְדַּע מֶעַנְטִישֵׁן,
 אַדְרַבָּה דַּעַם הַיִּלְיֵגֵן רַבִּינ'ס זַאָךְ אִיז פֿאַר יַעֲדֵן אִידֵ.

אַיבַּעַרְדַּעַם אױב דַּער בֵּית הַמִּדְרָשׁ אִיז אָפֶען פֿאַר יַעֲדֵן
 אִינְעַם, דַּאָרְף מָעַן זַעֵהֵן זײַער אַכְטױג גֶּעבֵן
 עַם זַאל נִישֵׁט זײַן קײַן חִילוּל שֵׁם רַבִּינוּ ז"ל, מָעַן דַּאָרְף
 זִיךְ אױפֿפֿירֵן מִיט גֵרוֹיֶס דֶּרֶךְ אֶרֶץ, מָעַן דַּאָרְף דַּאוּוּעֶנְען
 מִיט אַ גֶּעשְׁמאַק מִיט עֲרִלִּיכְקײַט, נִישֵׁט רַעֲדֵן בֵּיַם דַּאוּוּעֶנְען,
 נִישֵׁט מַאָכן לִיצְנוּת בֵּיַם דַּאוּוּעֶנְען וְכוּ' וְכוּ'.

וואַרום וויסן דאַרפֿסטוּ אַז דַּער הַיִּלְיֵגַעַר רַבִּי זַאָגֵט (ליקוּטֵי
 מוֹתֵרֵן חֶלֶק אַ סִימֵן ב) אַז אַ מֶעַנְטִישׁ הָאֵט פּוֹגֵם גֶּעװען
 בְּבִרְיַת רַחֲמָנָא לִישׁוּבֵן עַר אִיז אִין נוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּה,

דעמאלט איז די תפלה ביי אים מיין מרורין, ס'איז אים
 ביטער, ס'קומט אים אן שווער צו דאווענען, ממילא איז
 ער מזלזל אין דאווענען, און ער רעדט און פלויזשט אינמיטן
 דאווענען אזוי ווי ער וואלט יעצט געווען אין א מארק וכו',
 מה שאין בן ווען א איד איז זוכה צו א ריינע מח וכו',
 און ער האלט ביי תיקון הברית וכו', איז דער דאווענען
 ביי אים מיין מתוקין, א זיסקייט, ער דאווענט מיט א
 געשמאק, דער גאנצער דאווענען איז ביי אים א חיות, ווי
 דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א סימן ס"ה) ווען א
 איד איז זוכה און ער איז נכלל אין אין סוף ברוך הוא,
 און ער מאכט פון דעם גאנצן דאווענען אחד, איז די ווערטער
 פון דאווענען לאזן אים נישט נאך, ווארום ער זאגט דאס
 מיט אזא מין חיות, וואס דאס איז דער עיקר שלימות
 התפלה, אז א איד דארף זיך מצויר זיין אויסמאלן ווי דער
 גאנצער וועלט איז אין סוף ברוך הוא, און די ווערטער פון
 דאווענען איז אור שחור על גבי לבן, וואס דאס איז דער
 עיקר דביקות, ווען א מענטש שפירט אז דער בורא פל
 עולם איז דא, ביי אים, אין אים, און לעבן אים, און ער
 דאווענט מיט פוננה פירוש המילות אין סידור, און ער
 שפירט אז ער רעדט צום בורא פל עולם, ווערט ער
 נכלל אין אים, אזוי ווי עס שטייט (דברים י) "הוא תהלתך
 והוא אלקיך" דאס איז דער עיקר שלימות, בשעת'ן דאווענען
 דארף מען קומען צו אזא מין דביקות אז ער זעהט די
 אותיות התפלה פון סידור ווי ער רעדט צום בורא פל

עוֹלָמִים אֱלֵיין, מִכָּל שָׁבָן וָעֵן עַד אִיו מְזַבֵּיר דְּעַם יְשֵׁם הַנּוֹי"ה
בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, צִיטְעֵרֵט עַד און מְרִיִסְלֵט זִיךְ וְכוּ'
וְכוּ', אָפֵער צוֹקוּמֵען צו דְּעַם קָען מֵעַן נִישְׁט נָאר וָעֵן מֵעַן
הָאט אַ רֵינֵעַם מַח.

אִיבֶּער־דְּעַם דֶּארְפֵן מִיר אַלֶּע דָּאס ווִיסן און גַּעֲדֶענְקֵן, אוֹיב
חֲלִילָה וְחַס מֵעַן כֹּאפֵט אָפּ דְּעַם דֶּארְוֵעֵנְען וְכוּ',
מֵעַן רַעֲדֵט אִינְמִיטֵן דֶּארְוֵעֵנְען וְכוּ', מֵעַן שְׁפֵעֵט אִינְעֵר דְּעַם
אַנְדֶּערן אִינְמִיטֵן דֶּארְוֵעֵנְען וְכוּ', דָּאס בֶּאוּוִיזֵט אַז מֵעַן אִיו
נָאךְ זֵייעֵר ווִיט פֿון תִּיקוּן הַבְּרִית תִּיקוּן הַמַּח, מֵעַן אִיו
זֵייעֵר פֿגוּם, וואַרום אַז מֵעַן קָען מִזְלִזֵל זֵיין אִין דֶּארְוֵעֵנְען,
אָפּבֶּאפֵן דְּעַם דֶּארְוֵעֵנְען, אָדער רַעֲדֵן אִינְמִיטֵן דֶּארְוֵעֵנְען,
אָדער שְׁטֵעֵרן אַן אַנְדֶּערן אִינְמִיטֵן דֶּארְוֵעֵנְען, דָּאס ווִיזֵט
דְּעַם גְּרִיעַת הַנֶּפֶשׁ וְכוּ' פֿון דְּעַם מֵעַנְטֵשׁ וְכוּ', דָּאס הֵיסֵט
ווי פֶּאָר־דֶּארְפֵן עַד אִיו וְכוּ'.

דָּאס אִיו דְּער שְׁלִימוֹת פֿון דֶּארְוֵעֵנְען צוואַמֵען מיט אונְזֶערֶע
לֵיט, וָעֵן מֵעַן פִּירֵט זִיךְ אַזוי ווי דְּער הֵיילִיגֶער רַבִּי
הָאט גַּעוואַלֵט. נָאר בְּדִי צו ווִיסן וויאזוי זִיךְ צו פִּירֵן, דֶּארְף
מֵעַן לְעֵרנֵען אַסאַךְ דְּעַם הֵיילִיגֵן רַבִּינ'ס סְפָרִים, וואַרום דְּער
הֵיילִיגֶער רַבִּי הָאט גַּעזאַנְט (לִיקוּטֵי מוֹהֲרֵן חֶלֶק א' סִימֵן קצ"ב) פֿגִּיּו
שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אִיו דָּא אִין דְּעַם סְפָר, אוֹיב אַ מֵעַנְטֵשׁ ווִיל
מְבִיר זֵיין דְּעַם הֵיילִיגֵן רַבִּי'ן דֶּארְף עַד אַסאַךְ לְעֵרנֵען דְּעַם
הֵיילִיגֵן רַבִּינ'ס סְפָרִים, און אַז מֵעַן לְעֵרנֵט דְּעַם הֵיילִיגֵן
רַבִּינ'ס סְפָרִים, וָעֵרֵט גְּזֵרְכֶךָ דְּער נֶפֶשׁ, און מֵעַן פִּירֵט זִיךְ
שוִין אִינְנאַנְצֵן אַנְדֶּערֵשׁ אוֹיף.

אִיבְעֶרְדֶּעם פֿאל נישט אַראַפּ ביי זיך, אַמַת קיינער האַלט
נאַכנישט ביי דעם שְׁלִימוֹת, אָבער פּונדעס־וועגן,
אז דו וועסט רעדן מיט די גבאים, און מיט דעם, און מיט
יענעם, אלץ מיט ליבשאפט מיט אהבה, א תוכחה פון משה
רבינו, דעמאלט וועט נתקבל ווערן דינע ווערטער.

אײך פֿאַרשטיי גוט דיין צער דיין עגמת נפש וואס דו
האַסט, אז דו קומסט אריין אין א בֶּרֶסְלֶבֶר שְׁטִיבֶל
און דו וואַלסט געוואַלט זעהן דעם שְׁלִימוֹת, מוז אײך דיר
זאָגן אז שְׁלִימוֹת איז נאך זייער זייער ווייט, אָבער מען
טאר זיך נישט פֿאַרלירן, און מען טאר נישט אַנטלויפֿן,
נאר מען דאַרף זעהן צו פֿאַררעכטן וכו', און פֿאַררעכטן
קען מען נאר מיט זאָגן און רעדן וכו', אָבער אלץ מיט
ליבשאפט. אײך האָף אז דו וועסט פֿאַרשטיין מיינע ווערטער
וועסטו זעהן אז אײך בין דא גאַרנישט מגזים.

גַעלױבט איז דער בורא פֿל עולמים וואס ער האט אונז
געהאַלפֿן אז מיר זענען מקורב צו אזא הייליגן
רבי'ן וואס ער בויעט איין "היכל הקודש" ווי דער הייליגער
רבי זאָגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ט) אז דער צדיק בויעט א
"היכל הקודש", נאר מען דאַרף זיך זייער היטן פון דעם רע
פון די מענטשן וואס זיי דרייען זיך ארום דעם היכל הקודש,
ווארום זייער רע קען זיך רחמנא ליצלן צוקלעבן אין אונז,
און די עצה איז זאָגט דאַרטן דער הייליגער רבי, מען דאַרף
זיך אסאך מתבודד זיין צום בורא פֿל עולמים, און אויב מיר

וועלן זיך אזוי פירן וועט אם ירצה השם אלעם פארראכטן
ווערן, און אלע וועלן קומען צום שלימות, און ס'וועט זיין
א אמת'ר ברסלב'ר שטיבל ווי ס'דארף צו זיין.

זיי מיר מוחל וואס איך האב דיר אזוי מאריך געווען,
אבער דאס איז עיקרים וואס מען דארף געדענקן און
וויסן און נישט פארנעסן, ווארום א מענטש אפילו ער
דאווענט אליין ווען קיינער איז נישטא, האט דער הייליגער
רבי געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן ס"ו) דארף זיין מיט א
געוואלדיגן אמת, און מכל שכן וכל שכן ווען ער דאווענט
ביי א רבים דארף ער זיך אויסמאלן אזוי ווי ער איז אליין,
און ער זאל נישט מאכן קיין שום תנועות משונות וכו',
און ער זאל נישט מאכן קיין שום געוואלדעווען וכו', און
נישט נאריש מאכן זיך וכו', ער זאל דאווענען מיט אן אמת
אן קיין שום פגיות, און דאס איז מען זוכה נאר אז מען
איז בטול ומבוטל אל האין סוף ברוך הוא, און דאס זענען
מיר מקבל פון דעם הייליגן רבי'ן.

אז וואויל איז דעם וואס ער איז דאס מקיים, וועט ער
מקדש זיין דעם נאמען פון הייליגן רבי'ן, און ער וועט
מפרסם זיין דעם הייליגן רבי'ן, וואס ער האט בפירוש
געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן ס"ז) אז מען איז מקדש און
נגדל דעם נאמען פון צדיק, דורכדעם ווערט נתגדל און
נתקדש דער נאמען פון בורא כל עולמים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

שפג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֲשׁוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יָאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֶאָלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ מִיט גְּרוֹיִם שְׂמֻחָה ווי דו
מְעַלְדֶּסְט אז דו האָסט באַקוּמֶען אַלע בְּרִיוּ.

זאַלְסֵט וויסן אז דער יסוד היסודות אין אידישקייט איז
שְׁלוֹם בֵּית, אויב אַ אינגערמאן וויל האָבן אַ אַמֶת'ן
שְׁלוֹם בֵּית דאַרף ער זיין אַ ווּתְרָן, נאַכְגֶּעבֵן וכו', וואס דאס
איז די שְׁווערֶסטע זאַך פאַר אַ אינגערמאן, ווארום דער
טִבֵּע פון אַ אינגערמאן איז דאס ער האט אין זיך גִיאֹת
און יִשׁוּת וכו', וואס הייסט אז אִיךְ וועל נאַכְגֶּעבֵן? אִיךְ
וועל זיין אַ ווּתְרָן? און ער ווערט אַן עֶקְשֵׁן וכו', און פון
דעם קומט ארויס נאַכְדֵּעם ויפּוֹחִים בִּיז מֶען טיילט זיך אַפּ
רַחֲמָנָא לִיצְלוּ, אָפּער ווען אַ אינגערמאן איז קלוג, און ער
גֶּעבֶט נאָך, און ער איז אַ ווּתְרָן וכו', דעמאָלט איז גִיעַנְדִּיגֶט
אַלע קריגערייען.

פאַרשטייט זיך אז דאס גייט ארויף נאָר אויף גִשְׂמִיּוֹת,
דעמאָלט דאַרף דער מאן זיין אַ ווּתְרָן און
נאַכְגֶּעבֵן אַלְסְדִּינֵג, ווארום אַ אינגערמאן דאַרף דעם נאַנְצֵן
קאַפּ אַרײַנלײַגן נאָר אין תּוֹרָה און תּפִּלָּה און אין עבודת
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ און קיום מצוות מעשיות, איבערדעם טאַר ער
נישט האָבן דעם קאַפּ אין נאַרײַשְׁקײַטֵן וואס פאַר אַ קיטשען

סָעַט וויל דאָס ווייב וכו', אָדער וואָס פֿאַר אַ געשיר (דישעס)
זי וויל קויפֿן וכו' וכו', און דאָס גלייכן, ביי דברים גשמיים
טאָר זיך אַ אינגערמאַן נישט עקשנ'ן, נאָר שטענדיג געבן
דעם אויסוואַל פֿאַר זיין ווייב.

אָפֿער וואָס עס פֿאלאַנגט צו רוחניות, דאַרפֿן מוז דער
מאַן זיך שטעלן זייער שטאַרק. צום ביישפּיל, אַ
פֿרוי טאָר נישט האָבן קיין האַר אינגאַנצן, און דאָס איז
זייער זייער האַרב, מען קען זיך נישט פֿאַרשטעלן דעם
עונש אויף דעם, ווי עס ווערט געברענגט אין זוהר הקדוש
(נשא קב"ה:) תּוֹנְבָא לִיתִי [אַ קלָלָה זאַל קומען] על הַהוּא בַּר
נֶשׁ [אויפֿן מענטש] דְּשָׁבַק לְאַנְתִּיתָהּ [וואָס לאַזט זיין ווייב]
דַּתְתַּחֲזִי מִשְׁעֶרָה דְּרִישָׁה לְבַר [זאַל גיין אויפֿגעדעקט די
האַר, אָדער מען זאַל אַרויסזעהן די האַר] וְדָא הוּא חַד
מְאַיִנוֹן צְנִיעוּתָא דְּבֵיתָא [און דאָס איז פֿון די יסודות פֿון
די צניעות פֿון אַ פֿרוי אין שטוב] וְאַתְתָּא דַּאֲפִיקַת מִשְׁעֶרָא
דְּרִישָׁה לְבַר [און אַ פֿרוי וואָס זי דעקט אויף אירע האַר]
לְאַתְתַּקְנָא בֵּיה [זיך שיינ מאַכן מיט דעם] גָּרִים מְסַכְּנוֹתָא
לְבֵיתָא [איז גורם אַרימקייט אין שטוב] וְגָרִים לְבָנָהּ דְּלֹא
יִתְחַשְּׁבוּן בְּדָרָא [און ס'איז גורם אז די קינדער זאלן נישט
זיין קיין געלונגענע, און זיי זאלן נישט חשוב זיין] וְגָרִים
מְלָה אַתְרָא דְּשָׂרָא בְּבֵיתָא [און עס איז גורם אז די סטרא
אַתְרָא און די חצונים זאלן זיין אין דעם שטוב] מַאן גָּרִים
דָּא [און ווער איז גורם די אלע צרות] הַהוּא שְׁעֶרָא דַּאֲתַחֲזִי
מְרִישָׁה לְבַר. [די האַר פֿון אַ פֿרוי וואָס מען זעהט אַרויס]

ומה בביתא האי [און די אלע קללות רעדט זיך פון א פרוי וואס זי גייט אויפגעדעקט די האר אין שטוב] כל שכן בשוקא [און אונדאי און אונדאי ווען זי גייט אויפגעדעקט אויפן גאס מיט די האר] וכו'. לידער האט זיך אריינגעכאפט ביי אונז נאכאמאל די קליפה אז היימישע פרויען לאזן זיך וואקסן די האר, און זיי כאפן נישט וואסערע צרה זיי ברענגן אויף זיך און אויפן גאנצן הויז-געזונט, אויפן מאן, און אויף די קינדער, דאס ברענגט קריגעריי אין שטוב, און ארעמקייט, און פארשידענע מחלות.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי מנחם מענדיל פון רימאנוב זי"ע האט געזאגט אז די גאנצע גאולה איז תלוי אויף א האר וכו', און ער האט דאס מסביר געווען אז דאס גייט ארויף אויף ווען מען זעהט ארויס אפילו איין האר פון א פרוי, וואס דאס ברענגט אלע צרות און מען פארלענגערט די גלות, און לידער האט זיך דאס אריינגעכאפט נאכאמאל צווישן די היימישע פרויען, אז זיי לאזן זיך וואקסן די אייגענע האר, וואס דאס איז גאר א גרויסער זינד.

ווער גערענקט דען נישט די דרשות ביי יעדן כל גברי נאכט וואס דער הייליגער סאטמאר רב זי"ע בעל "דברי יואל" האט געוויינט און פאפירט פאר די פרויען אז זיי זאלן זיך אפשערן די ביי-האר, און ער האט זיך געבעטן ביי די פרויען זיי זאלן רחמנות האבן אויף זיך און אויף

זייערע קינדער, און זיי זאלן זיך אָפּשערן די האַר, ווייל
 דאָס איז זייער אַ האַרבע זאך, נישט ווי מען מיינט אז עס
 איז אַ פּשוטע חומרא, נאָר מען דאַרף געדענקן אז דער
 זוהר הקדוש שְׁעֵלֶט אַ פּרוי וואָס מען זעהט אַרויס אירע
 האַר, און אויף דעם טאָר נישט דער מאַן איינגעבן און זיין
 אַ ווּתְרָן, נאָר ער דאַרף זיך עקשנען זיי זאלן נישט גיין
 מיט אייגענע האַר, און אזוי אויכעט זיי זאלן נישט גיין מיט
 אויפּפאלענדע קליידער.

אײַך האָף אז דו וועסט פּאַרשטיין דָּבָר מְהוּדָּה דָּבָר, אז
 בְּנִשְׁמֵיּוֹת דאַרף מען זיין שְׁטענדיג אַ ווּתְרָן, און אויף
 רוּחַנִיּוֹת דאַרף מען זיך שְׁטענדיג עקשנען, אָבער נישט מיט
 קיין קריגערייען, און נישט מיט קיין געשרייען וכו' וכו',
 נאָר שיין מסביר זיין דאָס האַרבקייט פון אַ פּרוי וואָס זי
 גייט מיט די אייגענע האַר און גייט אויסגעלאָסן וכו', און
 דער הייליגער רבי האָט אונז אויסגעלערנט דאָס מיט גוטן
 קען מען שְׁטענדיג פּוּעֵל'ן.

אז וואויל איז דאָס פּאַרפּאַלק וואָס זיי לעבן גליקליך און
 מיט שְׁלוֹם צופרידענערהייט, און מיט ליבשאַפּט, אין
 אַזאַ הויז רוהט די שְׁכִינָה, און וואו די שְׁכִינָה רוהט דאַרטן
 איז די בְּרָכָה פּאַרהאַנדלן.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאָג און אַ פּרייליכן תּמִיד

שפד

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר תולדות כ"ו חשון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

דיין שוואגער איז ביי מיר געווען און ער האט מיר דערציילט וואס עס טוט זיך ביי דיר אין שטוב וכו' וכו'.

איך האב גרויס צער אז דו פאלגסט נישט דעם הייליגן רבי'ן וואס האט אזוי מקפיד געווען אויף שלום בית, און ער האט בפירוש געזאגט (שיחות הר"ן סימן רס"א) אז דער סמ"ך מ"ם פארלייגט זיך אויף יונגע פארפאלק עס זאל זיין צווישן זיי א קריגעריי וכו', וויבוחים וכו', כדי זיי מכשיל זיין מיט שווערע עבירות וכו', אויך האט ער געזאגט (שם סימן רס"ד) דאס א ווייב דארף מען זייער מכבד זיין, ווארום זי מאכט מיט, צער העיבור, צער הלידה, און צער הגידול וכו', איבערדעם ווייס איך נישט וואס עס איז אריין אין דיר אזא נארישקייט אז דו דארפסט רודפ'ן דיין ווייב אויף יעדע קלייניקייט וכו' וכו', איז דען א וואונדער אז דיין ווייב האט דיך איבערגעלאזט? קיין שום באשעפעניש אויף דער וועלט האט ליב קריטיקן, קיינער וויל נישט מען זאל אים קריטיקירן, אדער סעקירן וכו' וכו', און מכל שכן א ווייב וואס זי האט חתונה געהאט מיטן מאן וויל זי לעבן א גליקליך לעבן, נישט דער מאן זאל איר שטענדיג קריטיקירן אדער סעקירן אויף יעדע קלייניקייט.

אִיךְ לְשִׁיב אֶרֶאפּ צו עֲנֵב אַ יונגערמאן ... גרו יאיר וואס
ער וועט אייך איבערגעבן וואס איך האב צו זאגן וכו'.

אַ יונג פֿאַרפֿאַלק איז שטענדיג ביים אַנפֿאַנג דא
מיס-פֿאַרשטענדענישן וכו', ווארום זיי קומען פון צוויי
אַנדערע וועלטן וכו', און ביז זיי פֿאַסן זיך צו, נעמט צייט
וכו', אָבער דער יסוד היסודות איז אז ביידע דארפן מוותר
זיין, מען טאר זיך נישט עקזשנזן אויף יעדע נארישקייט.

און יעדער פֿאַרפֿאַלק דארף וויסן אויב ס'מאכט זיך צווישן
זיי אַ מיספֿאַרשטענדעניש אָדער אַ וויפּוח אָדער מען
גלייבט זיך נישט אויס וכו' וכו', זאל מען גלייך גיין צו
אַן ערליכן איד און נישט שעמען זיך, און אויסדערציילן
פֿאַר אים דעם פֿראַבלעם, מען דארף זייער אַכטונג געבן
נישט צו גיין צו אזוי גערופֿענע "שלום בית מאכער'ס"
אומוויסנדיגע דאמע אינגעלייט וואס זיי נעמען געלט פֿאַר
דעם, נישט נאר זיי וועלן נישט מאכן שלום בית, נאר זיי
וועלן דאס נאך אַרנער מאכן ביז חלילה זיי וועלן ברענגן
אַ גט, עס איז אַ פֿשוטע סבֿרא, אז איינער נעמט געלט
פֿאַר מאכן שלום בית און ביי יעדער וויזיט נעמט ער
אַפֿילו הונדערט דאללער (וואס על פי רוב נעמט מען
מער אויף יעדע וויזיט), פֿאַרוואס זאל ער זיין אינטרעסירט
שוין דאס ערשטע מאל מאכן שלום בית? ער האט
אַריינגעכאַפֿט אַ קיעלע וואס ער קען מעלקן, ציט ער עס
אויס ווילאנג ער קען נאך אַרויסנעמען פון די פֿאַרפֿאַלק

גַּעְלָט, לַיִדְעֵר אִיז הַיִּנְט דָּא אַזְעֶלְכֶע גְּרֵאבִיאַנְעֶס פִּיסְטֶע יונגעלייט וואס זיי האבן זיך גענומען א פאך אין די האנט, און זיי רופן זיך "שלום בית מאכער'ס" אז אך און ווי אַזְעֶלְכֶע פִּירער'ס, וואס זיי זענען פֿאַרפֿירער'ס, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ו חלק א' סימן ס"א) ס'איז דא וואס זיי רופן זיך מנהיגים, זיי קענען זיך אליין נישט אן עצה געבן, און זיי קענען זיך אליין נישט פירן, ווי אזוי קענען זיי פירן און אן עצה געבן אנדערע?

אן אמת'ר ערליכער איד וואס ער איז דבוק אין בורא כל עולמים דער דארף נישט קיין געלט פון א יונג פארפאלק וואס זיי קומען צו אים אויסגיטן זיך דאס הארץ אז מען פארטראגט זיך נישט וכו', מען פארשטייט זיך נישט וכו', און ווילן א תדרכה ער זאל מאכן ביי זיי שלום בית, דער אמת'ר ערליכער איד וועט זיי שוין נישט ארויסלאזן פון זיין צומער ביז זיי וועלן שלום מאכן, ער וועט זיך אפגעבן מיט זיי מיטן גרעסטן מאס מסירות נפש, ער וועט פארמאכן די גמרא זיינע, און ער וועט זיך אראפלאזן צו זיי, און ער וועט זיך אפגעבן מיט זיי, און זיי מאכן פארשטיין וויאזוי דער לעבן גייט וכו' וכו', און ער וועט זיי נישט אפלאזן ביז ער וועט זיי אויסלערנען וויאזוי מען פירט זיך צוזאמען וכו', און דאס לעבן צוזאמען וכו', און זיי וועלן ארויסגיין פון אים פרייליך און גליקלעך, ווארום אן אמת'ר ערליכער איד וויל נישט געמען קיין געלט פאר שלום מאכן צווישן א יונג פארפאלק, ער טוט דאס מיט אן אמת'ן ריינעם הארץ.

תו"ל זאגן (פרכות ד.) פך אָמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם לא חסיד אני שכל מלכי מזרח ומערב יושבים אגודות אגודות בכבודם ואני ידי מלוכלכות בדם ובשפיר ובשליא בדי לטהר אשה לפעלה; דוד המלך בארומט זיך פארן בורא כל עולמים אלע מלכים פון די גאנצע וועלט זיצן מיט פבוד אין זייערע שטופער וכו', און איך געב זיך אפ מיט פסקנען שאלות וכו', וואס אנפאלאגט צו א אידישע פרוי וכו', און געב זיך אפ שלום מאכן מיט א אידיש פארפאלק, דאס איז געווען די עבודה פון דוד המלך, שטענדיג העלפן א צובראכן פארפאלק, און זיי צוריק באהעפטן צוזאמען.

איבערדעם יעדער אינגערמאן וואס מאכט זיך חלילה וחס אז ס'איז דא א מיספארשטענדעניש צווישן אים און זיין פרוי, זאל נאר גיין צו אן ערליכן איד וואס זוכט נישט קיין געלט פאר דעם, און ער מיינט דאס אמת, און ער וועט זיי אוודאי פֿרענגן דעם אמת'ן שלום בית. אָבער די אלע וואס זיי נעמען געלט פארן מאכן שלום בית זענען פיסטע לידיגנייער'ס, גראבע יונגען, לצים, וכו', וכו', און זיי זענען נישט אינטרעסירט אז ס'זאל זיין שלום בית, ווארום זיי מאכן פֿרנסה פון אידישע צרות, איז פארנוואס זאלן זיי ענדיגן אין איין מאל? ווען זיי קענען דאס אויסציען לבל הפחות אויף א האלב יאר אדער א יאר בדי זיי זאלן קענען אויסמעלקן געלט וכו' וכו', איבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן פון די אזוי גערופענע "שלום בית

מאַכְעֵר'ס" זיי מאַכן מער קאַלֶיע ווי ניצן, און דאס איז
בְּרוּר בְּשִׁמְשׁ.

אײַךְ בַּעַט דַּעַם בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים זָאל עֵר עֵנְק בִּיידן גַּעבֵן
שָׁכַל, און איר זאַלט אויסהערן דעם אינגערמאן ...
גרו יאיר וואס איך האב אייך געשיקט, ווארום ער וואוינט
נישט ווייט פון ענק, און ער קומט אין מיין שליחות, און
ער וועט נישט רוהען ביז ער וועט אויסגלייכן די דיפערענצן
צווישן ענק.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שִׁפְהָ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת כ"ח חֲשׁוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְרוּ יֵאִיר
אײַךְ הָאֵב דַּעְרֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

זַעֲה זֵייעַר אַכְטוֹנֵג גַּעבֵן אויף איסור יחוד, וואס דאס איז
לויט רוב פוסקים א איסור מדאורייתא און מען טאר
נישט מקיל זיין אין דעם בשום פנים ואופן, ווי חז"ל זאגן
(כתובות יג:) אין אפטרופוס לעריות וכו' וכו'.

כַּאֲלֵג מִיר זאַלסט בשום פנים ואופן נישט אַרְבַּעטן אויף
אַזאַ אַרְט וואס עס איז נישטא נאר א פרוי א
סעקרעטאר וכו', זאַלסט געדענקן דו שפּילסט זיך מיט

פּייער, קעננסט אַנווערן אין איין מינוט די וועלט און יענע וועלט צוזאַמען, און אויסערדעם וועט מען אויף דיר מוציא שם רע זיין רחמנא ליצלן, און קענסט פארלירן דיין ווייב זייער גרינג, און די קינדער דייע וועלן ליידן גרויסע בושות וכו' וכו', יעצט פֿרעג איך דיר וואס דארפסטו דאס האבן?

רבי אברהם בן רבי נחמן ז"ל וואס איז געווען א איש אלקים איז אמאל אריינגעקומען צו איינע פון אונזערע לייט און געבעטן אויב ער קען עסן ביי אים עפעס ווארעמ'ס? האט דער פון אונזערע לייט גענטפערט מיט א געוואלדיגע שמחה אונדאי און אונדאי, נאר ער האט נישט געהאט קיין ברויט, איז ער ארויסגעלאפן בארגן ביי א שכן א ברויט און דערווייל האט ער איבערגעלאזט רבי אברהם בן רבי נחמן ז"ל אליין אין די דירה און עס איז דארטן געווען א קליין מיידעלע פון דריי יאר, איז גלייך רבי אברהם ז"ל ארויסגעלאפן פון די דירה, און ער איז געשטאנען אינדרויסן, און ווען דער פון אונזערע לייט איז צוריקגעקומען, האט ער אים זייער שטארק אויסגעמוסר'ט און אנגעשריגן, געוואלד וואס האסטו מיר געטוהן? האסט מיר געברענגט צו א גסיון פון יחוד, און ער האט זיך נישט געקענט קילן פון רוב ווייטאג, ביז ער איז אָוועקגעגאנגען און ער האט נישט געגעסן דארטן.

זעהט מען פון דעם אפילו א קליין מיידעלע פון דריי יאר ווען דער טאטע איז נאר ארויסגעלאפן פאר אפאר מינוט צו א שכן ברענגן א ברויט, האט שוין רבי אברהם

ז"ל געמאכט אזא מין רעש, וואס האסטו מיר געברענגט צו אזא נסיון פון איסור יחוד? מכל שכן אז דו זיצט אליין אין א אפים מיט א סעקרעטאר זאלסטו וויסן אז דו שפילסט זיך מיט פייער, און אויף דעם זאגט שלמה המלך (משלי ו) "הנחתה איש איש בחיקו ובגדריו לא תשרפנה: אם יהלך איש על הנחלים ורגליו לא תפוינה: בן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה" איבערדעם לויף אוועק פון דארטן אזוי ווי מען לויפט אוועק פון פייער וכו', ווארום דו וועסט באצאלן פאר דעם זייער טייער וכו'.

די בעסטע זאך איז זאלסט אוועקשיקן די פרוי און דו זאלסט געמען א מאן פאר א סעקרעטאר, אנדערש זאלסטו פארמאכן דיין גאנץ געשעפט, עס איז בעסער צו זיין א ארעמאן דעם גאנץ לעבן, ווי צו קומען איין מאל צו א נסיון. און דער הייליגער רבי האט איינמאל געזאגט פאר איינעם, "אדער א נסיון, אדער א בזיון" יעצט פרעג איך דיר וואס פעלט דיר דאס אויס?

דער בורא כל עולמים זאל דיר העלפן זאלסט האבן פרנסה בהיתר און לא באיסור, ווארום דאס איז א איסור חמור צו זיין אליין אין א אפים מיט א פרוי.

איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן שבת

שפּו

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר תולדות כ"ח חשון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברהם ... גרו יאיר

איך בין זייער דערציטערט געווארן הערנדיג וואס די האסט
מיר דערציילט וכו' וכו'.

איך מוז דיר זאגן, אז דער יסוד היסודות אין חינוך איז
אויפצובויען א קינד, נישט צופרעכן א קינד, מען
דארף אים שטענדיג רימען און לויבן און אויפהייבן, ובפרט
ווען מען האט א קינד וואס איז צוריקגעצויגן, דארף מען
נאך פון קלייננויז אים נאר אים אויפבויען, און רעדן צו
אים אזוי ווי מען רעדט צו א דערוואקסענער. איך ווייס
אז דאס איז זייער שווער, בפרט ווען דער קינד איז א
שווער קינד און א צוריקגעצויגן קינד וכו' וכו', איז אדרבה
אזא קינד דארף מען מער אויפבויען, און אריינלייגן אין
אים בטחון עצמי (סעלף קאנפידענטס פלע"ז) די אלע
עלטערן און מלמדים וכו', וואס זיי קלאפן אראפ א קינד,
זיי וועלן עתיד ליתן את הדין זיין, ווארום דאס הייסט
רציחה, מען הארגעט דעם קינד נפשיות'דיג, עלטערן וואס
זיי קענען זיך נישט קאנטרעלירן, און זיי מוזן שרייען און
אינטערדריקן א קינד וכו', שפעטן פון אים וכו', זיי דארפן
גיין צו א פסיכיאטער נאך הילף, און אזוי אויכעט מלמדים
וואס זיי אינטערדריקן די תלמידים און שפעטן פון זיי ברבים
און קרימען זיי נאך ווי זיי רעדן וכו' וכו', די זענען ליידער

רוֹצְחִים, זֵי האַרְגֵּנעֵנען אָפּ דָּעם קינד, און עַר וועט זיין אַ
קאַליקער דָּעם גאַנץ לעבן.

[אײַך ווייס דאָס אײַז זײַער שאַרפֿע ווערטער, אָבער אײַך
מוז דיר דאָס שְׂרײַבן, וואָרום לײדער בְּמִשְׁךְ אַכט
און פֿערציג יאָר וואָס אײַך האָב צוטוהן מיט אַ ציבור האָב
אײַך געזעהן אָן אַ שיעור קינדער וואָס זענען געוואָרן
פֿראַבלעם קינדער וכו', נאָר ווייל מָען האָט זײ אײַנטערדריקט
אין שטוב אָדער אין חדר, די קינדער אײַז זײ זײַער שווער
נאַכדעם חתונה צו האָבן וכו', און אָפֿילו זײ האָבן חתונה
אײַז זײ שווער צו לעבן מיט אַ פֿרוי, וואָרום זײ זענען
צוגעוואוינט צו לעבן אײַנזאַם און צוריקגעצויגן].

אײַבערדעם בעט אײַך דיר זײַער שטאַרק, ווייל ס'האָט
פּאַסירט אזא זאך וכו' וכו', הייב אָן דו מיט
דיין ווייב אים אײַפֿצוהייבן, און רעד אים אויס, און ווייז
אים אַרויס אַסאך ליבשאַפט, אײַך ווייס דאָס וועט אַרויסנעמען
פון דיר און פון דיין ווייב אַלע בוחות, אָבער דו דאַרפֿסט
טראַכטן אויף זיין צוקונפֿט, עס אײַז אַ שאַד אז דיין קינד
זאל אײַפֿוואַקסן אַ בעל מום נפֿשיות'דיג וכו', דעמאָלט וועט
שוין זיין צו שפֿעט, אײַבערדעם הייב שוין אָן דו מיט דיין
ווייב אים זײַער מִקְרַב זיין, און דער עיקר נישט רעדן מער
פון דעם וואָס האָט פּאַסירט וכו', רעד נאָר זיכער (פּאַזיטיוו
בְּלִע"ז), מאַך נישט קיין חשבון מיט קיינעם נישט, געדענקט
אז דאָס אײַז דיין זוהן, און דו און דיין ווייב דאַרפֿן האָבן

פּוֹן אַיִם נַחַת, אַיִבְעֵרְדֵּעַם זְעַה אַיִם אויפֿצובויען מיט וואָס
איר קענט נאַר, און נאַר אַרויסווייזן ליבשאַפֿט, קיינמאַל
נישט קריטיקירן וכו' וכו'.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אמאל פאר רבי נתן ז"ל
א קינד שלאגט מען? ווידעראום האט ער געזאגט
אמאל פאר איינעם, מיט גוטן פועל'ט מען מער ווי מיט
שטרענגן, און אויב מען פועל'ט שוין יא אמאל מיט שטרענגן
וכו' וכו', דארף מען וויסן, אויב מען וואלט געגאנגען מיט
גוטן וואלט מען בעסער געפועל'ט.

דאס איינציגסטע יעצה איז דאס דו מיט דיין ווייב זאלן
יעדן טאג בעטן דעם בורא פל עלמים אויף די
הצלחה פון דאס קינד, ווארום וואס תפלה פועל'ט קען
קיין שום זאך אין דער וועלט נישט פועל'ן, אבער איך מיין
טאקע יעדן טאג חוק ולא יעבור בעטן דעם בורא פל
עלמים אויף די הצלחה פון דעם קינד, דער הייליגער רבי
נתן ז"ל האט אמאל געזאגט איינעם "פראביר מיר אויס
און בעט אויף א זאך פערציג טעג, וועסטו זעהן א שינוי
לטובה".

איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן, וועסטו זוכה זיין צו
האבן פון אים אסאך נחת.

זאלסט האבן א לעכטיגן שבת

שפּו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת כ"ח חֲשׁוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֶאֱלָטֵן דִּיִּין בְּרִיוּן.

זְאֵלְסֵט ווִיסֵן אַז דְּעֶר הַיִּילִיגֶער רַבִּי הָאֵט זַייער שְׁטאַרְק
מִקְפִּיד גְּעווען נִישְׁט צו רִיכְעֶרן און נִישְׁט צו
שְׁמַעֶקן טאַפֶּעק, בִּי אונז בְּרַסְלָב'ר חֲסִידִים אִיו יַעֲדֵן דִּיבּוּר
פּוֹן הַיִּילִיגֵן רַבִּי'ן זַייער הַיִּילִיג, אַזיב דְּעֶר הַיִּילִיגֶער רַבִּי הָאֵט
גְּעִזאַגט גִיין! ווִיסֵט מָען אַז גִיין! כְּאַטֶשׁ מָען הָאֵט אַ גְּרוִיסֵן
יֵצֵר הָרַע צו רִיכְעֶרן וְכו' אָפֶער אַז דְּעֶר הַיִּילִיגֶער רַבִּי
הָאֵט מִקְפִּיד גְּעווען מָען זְאֵל נִישְׁט רִיכְעֶרן, צוּבְרַעכֵט מָען
דַעם יֵצֵר הָרַע און מָען רִיכְעֶרט נִישְׁט!.

עֵס אִיו אִיבְּרִיג צו רַעֲדֵן פּוֹן דַעם, וואַרום דִי דְאַקטוּרִים
שְׂרִיעֵן אַז פּוֹן רִיכְעֶרן קען מָען בַּאקוּמֶען לונגֶען
קענֶסער רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

און לְאֵמִיר מַאכֵן אַ חֲשָׁבוֹן, וויפִיל קאַסט אַ פֶּעקֶל
צִיגֶערעטֶלעך? לְכֹל הַפְּחוֹת אִיבֶער צֶען דְאַלְלֶער. צו
ווִיסֵטוּ וואַס מָען קען קוִיפֵן פֶּאַר צֶען דְאַלְלֶער? אַ גַאַנְצֶע
בְּרוִיט, מִיט אַ מִילָך, מִיט פִּיטֶער, מִיט אַייער, וְכו', און
מָען קען שְׁפִיזֵן מִיט דַעם אַ מִשְׁפָּחָה פּוֹן פּוֹנֶף קִינְדֶער,
ווער רַעֲדֵט נֶאָך אַז אַיִנֶער דְאַרף הָאכֵן צוויי פֶּעקֶלעך
צִיגֶערעטֶלעך אַ טאַג, און עַר פֶּאַטֶשְׁקֶט אַוועק אִיבֶער

צוואנציג דאללער א טאג וואס ער קען שפייזן מיט דעם
א גאנצע משפחה מיט א ברייטן נאכטמאל, די מענטשן
וואס זיי רייכערן זענען פשוט און פראסט משוגע, און חסר
דעה, מען נעמט צען דאללער און מען צינדט עס אן מיט
א שוועבעלע און עס גייט אוועק אין רויה, און ווען ער איז
מער משוגע נעמט ער א צוואנציגער דאללער ביל און
צינדט עס אן מיט א שוועבעלע און ס'גייט אוועק אין רויה,
בשעת ער וויינט און קלאגט אז ער האט נישט קיין געלט
צו קויפן עסן פאר זיין ווייב און קינדער, אדער ער איז
שולדיג פארן גראסערי סטאר וכו' וכו', די מענטשן זענען
פשוט מאבדין עצמן לדעת.

[איך ווייס עס וועט דין וויי טוהן אז איך האב דאס
געשריבן, אבער איך מוז דיר דאס אויפקלערן איינמאל
פאר אלעמאל, דו זאלסט אליין איינזעהן וואס הייסט א
משוגענער, ער נעמט א צען דאללער ביל, און צינדט עס
אן מיט א שוועבעלע, און בלאזט מיטן רויה, איז דער
מענטש נישט משוגע?].

מביל שפן אז דער הייליגער רבי האט אזוי מקפיד געווען
אויף דעם, איז נישטא אפילו וואס זיך צו דינגען מיט
דעם, און דאס איז זייער זייער פשוט, אויב איינער וויל זיך
אנרופן ברסלב'ר חסיד, מוז פאלגן דעם הייליגן רבי'ן.

און אזוי האט דער הייליגער רבי אויבעט מקפיד געווען
נישט טרינקען קיין שום משקה המשבר, נאר וויין

אויף קידוש און הַבְּדֵלָה נישט מער, נישט טרינקען קיין
ברוינגן בשום פנים ואופן.

רבי נחמן טולטשינער ז"ל האט אמאל געזעהן ווי איינער
מאכט קידוש אויף א גרויסן בעכער ברוינגן שבת
אינדערפרי, האט ער זיך אנגערופן, די אלע וואס זיי מאכן
קידוש אויף ברוינגן, אָדער ער איז א שיפור, אָדער ער
איז אן עם האַרץ. טרינקט מען רוב כּוֹס פון א גרויסן
בעכער ברוינגן איז מען א פּראַסטרער שיפור, טרינקט מען
פון א קליין גלעזעלע ברוינגן האט מען נישט יוצא געווען
קיין קידוש, ווארום ס'האט נישט דער שיעור.

דאס איז אלעס געזאגט געווארן אויף יעדן מענטש, אז
דער הייליגער רבי האט מקפיד געווען נישט צו
רייבערן, און נישט צו שמעקן טאבעק, און נישט צו טרינקען
קיין משקה המשכר, מבל שכן א מלמד אָדער א ראש
ישיבה וואס טרינקט דעם ביטערן טראפן וכו', אָדער ער
רייבערט וכו', דער איז עתיד ליתן את הדין, ווארום זיינע
תלמידים מוזן צוקוקן ווי דער רבי אָדער ראש ישיבה
רייבערן וכו', פארשטייט זיך אז זיי וועלן דאס נאכמאכן
ווען זיי וועלן גרויס ווערן, ווארום אז דער מלמד אָדער
ראש ישיבה מעגן, מעג איה אונדאי, איבערדעם א ראש
ישיבה אָדער א מלמד אז זיי רייבערן איז ער א חוטא
ומחטיא את הרבים, ובפרט ער מאכט אומגליקלעך בחורים
וואס זיי מאכן אים נאך.

אײך האָפּ אז דו װעסט מײנע װערטער אַרײַנלײגן אין דײַן
האַרץ, און פֿון הײַנט אָן זאַלסטו אַװעקוואַרפֿן די
צײַגערעטלעך און פֿאַלגן דעם הײַלײַגן רבֿי'ן.
זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן שַׁבֿת

שפּח

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְר וַיֵּצֵא רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ כְּסֻלּוֹ ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

קוֹרֵם וּוִיל אײך דײַר זאַגן אײך האָב זײך זײער געפֿרײדט דײך
צו זעהן, װאָרום אײך האָב דײך שװײן אַ לאַנגע צײַט
נײַשט געזעהן.

ס'איז דא א דיבור פון הייליגן רבי נתן ז"ל אז דער סמ"ך
מ"ם לאַזט אָפּ די גאַנצע װעלט און געמט זײך אויף
יעדן מקורב וואס איז מקורב צו אונז, אים מחליש דעת
זײן וכו', ער ברענגט אים אַרײַן אַלע מיני קשױות און
ספיקות, אפי ער זאל אַװעקגיין, װאָרום דער סמ"ך מ"ם
האַט זײער מוֹרָא פֿון יעדן מקורב וואס איז מקורב צום
הײַלײַגן רבֿי'ן, אײַבערדעם האָב אײך זײך זײער געפֿרײדט אז
אײך האָב דײַר געזעהן, דאַנקען גאַט פֿרוּך הווא אז דו ביסט
נאָך דא מיט אונזער קיבוץ.

װײַדעראַום האָב אײך זײך געפֿרײדט, אז דו האסט מיך
געזאַגט אז עטץ האָט געמאַכט אַן עקסטערן

מַנֵּן, און אזוי וועט אויפֿגעהערט ווערן אלע וויבוחים וכו', און קריגערייען וכו', און דיפֿערענסן וכו', אָבער איך זאג דיר ארויס בפֿירוש פֿל זמן ס'וועט הייסן "היכל הקודש" זאלסטו וויסן דאס באלאנגט צום הייליגן רבי'ן וואס ער האט בפֿירוש געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ט) אז דער צדיק בויעט א "היכל הקודש" אָבער מען דארף זייער אכטונג געבן אז די רע פון די מקורבים זאלן זיך נישט אנבאפן איינעם צום צווייטן, אזוי ווי מען זעהט ווען חלילה וחס איינער איז קראנק און ער איז אנגעשטעקט מיט עפעס א מחלה דארף מען זייער אכטונג געבן אז די אנדערע זאלן נישט אנגעשטעקט ווערן מיט די מחלה, אזוי אויכעט ווען מען מאכט א בית המדרש, דארף מען אכטונג געבן אז די רע פון יענעם זאל זיך נישט אנקלעבן אין אים, [וואס מיינסטו איז דער רע פון יענעם? מרה שחורה און עצבות וכו', מחלוקת און וויבוחים וכו', ווארום קיינער איז נישט ריין פון דעם, יעדער איינער האט אן אנדערן דעת פון א צווייטן, ווי די חז"ל זאגן (ברכות ס"ג) בָּשֵׁם שִׁפְרָצוּפִיהֶם שׁוֹנוֹת בְּךָ דִיעוּתֵיהֶם שׁוֹנוֹת:] איך האף זייער אז אין דעם נייעם בית המדרש זאל דארטן אויך נישט אנהייבן נאכדעם וויבוחים און פֿירודים וכו' וכו', איבערדעם דארפֿט איר זיך זייער אכטונג געבן פון די רע פון א צווייטן וכו'.

איך פארשטיי דאס וויליאמסבורג איז שוין זייער זייער גרויס און עס איז זייער ווייט צו גיין פון איין עק צום אנדערן, בפרט ווען עס רעגנט וכו', און ווען עס שנייט וכו',

אָפּער אײַך בּעט דײַ צװײ זאַכן, דאָס ערשטע זאך איז, עס זאל זײַן אָפּיציעל אַ בײַת המדרש "היכל הקודש". און די צווייטע, אײַנער זאל אַרויסהעלפֿן דעם אַנדערן, און אלע זאָלן צושטייער געבן פֿאַר דײַר געלט און לעקטער וכו' וכו', אזױ וועלן זײ האָבן צוזאַמען אַ קאָשר מיטן בײַת המדרש.

זײַער אַכטונג געבן נישט רעדן שלעכטס פֿון אײַן בײַת המדרש "היכל הקודש" אױפֿן צווייטן בײַת המדרש "היכל הקודש" וואָרום אײַך קען נישט לײַדן קײַן מחלוקת, אײַך האָב שױן אײַן מײַן לעבן זײַער אַסאַך געלײַטן פֿון מחלוקת.

דער הייליגער רבי נתן ז"ל האָט געזאָגט, ווען צוויי פֿראַסטע טרעגער'ס קריגן זײַך שטעכט מיר די זײַטן, מען דאַרף זײַער אַכטונג געבן פֿון מחלוקת, ווייל דאָס פֿאַרלענדט אלעס רחמנא ליצילן.

דער הייליגער רבי זאָגט (ספֿר המדות אות מריבה סימן ס"ו) בַּמְּקוֹם מַרְיבָה שֵׁם הַשְּׂטָן; אײַבערדעם זאלט איר האָבן גרויס הצלחה, און איר זאלט זײַך צאַמקומען און מחזק זײַן אײַנער דעם אַנדערן, וואָרום עס איז אַ גוטע זאך אז עס זאל זײַן אײַן אלע עקן פֿון שטאַט אַ בײַת המדרש "היכל הקודש".

דער עיקר פֿאַרנעם נישט רעדן יעדן טאָג צום בורא פֿל עולמים אָפּילו אַבִּיסל, וואָס דאָס איז זײַער זײַער חָשׁוּב אײַן הַיְמָל, און דער הייליגער רבי האָט געזאָגט (שיחות הַר"ן סימן קנ"ד) אז דער עיקר וואָס ער איז געקומען צו זײַן גרויסע מדרגה איז נאָר געווען ווייל ער האָט זײַך געפֿירט

ווי א פֿראַסטיק, דאס הייסט ער האט זיך געפירט בתמימות
 ופשיטות, גערעדט זייער אסאך צום בורא פֿל עולמים אויף
 אידיש, און געזאגט אסאך תהלים, און ער האט בפירוש
 געזאגט, ווען איך זאל וויסן אין דער יוגנט צו וואס מען
 קען קומען דורך התבודדות דאס הייסט רעדן צום בורא
 פֿל עולמים אויף פֿראַסט אידיש, וואס איך האב געטוהן א
 גאנץ יאר וואלט איך געטוהן אין איין טאג, און ער האט
 זייער געבענקט נאך די עבודה פון תמימות ופשיטות, אסאך
 צו רעדן צום בורא פֿל עולמים אויף אידיש, אזוי ווי א
 פֿראַסטער פשוטער מענטש; אז וואויל איז דער מענטש
 וואס איז דאס מקיים יעדן טאג בתמימות ופשיטות.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן חודש

שפּט

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר ויצא ראש חודש פסליו ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברה הוקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האף אז דו האסט פארשטאנען גוט אלעס וואס איך
 האב גערעדט מיט דיר נאכן שיעור געבטן פיינאכט
 וכו' וכו'.

מאך דין גישט צוטוהן פון גארנישט, אזוי ווי ס'וואלט
 גארנישט געווען וכו', דו גיי אן מיט די ישיבה, און
 דער עיקר זאלסטו אריינגלייגן אין זיי אסאך לערנען משניות,

ווארום ס'איז נישטא נאך אזא זאך וואס עס פארברענט
 די קליפות ווי משניות, ווארום עס ווערט געברענגט און
 ירושלמי (הוריות פרק ג' הלכה ה') רבי שמואל בר נחמן אמר
 משנה קודם לתלמוד, ומה טעמא קנה חכמה קנה בינה
 וגו'; זאגט דער "פני משה" אויף דעם, חכמה היא המשנה,
 ובינה היא התלמוד, שעל ידי הגמרא נותנים לב להבין
 דבר מתוך דבר וטעם המשנה, והקדים חכמה לבינה; דאס
 הייסט אז קודם דארף מען אסאך משניות לערנען, בפרט
 א בחור וואס עס איז אויף אים איבערגעגאנגען וואס עס
 איז אויף אים איבערגעגאנגען וכו' וכו' איז די עצה אז ער
 זאל זאגן זייער אסאך פרקים משניות בסדרן, און דאס
 וועט רייניגן זיין נשמה פון אלע פלעקן וואס ער האט דאס
 פארפלעקט, און מיט לערנען משניות ברענגט דער מענטש
 אין זיך אריין א חשק צו לערנען אנדערע לימודים אויך,
 און די תו"ל זאגן (סנהדרין מב.) אויפן פסוק (משלי כ"ד ו') "כי
 בתחבולות תעשה לך מלחמה" אמר רבי אחא בר חנינא
 אמר רבי אסי אמר רבי יוחנן במי אתה מוצא מלחמתה
 של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה; א בחור
 האט נישט קיין חשק צו לערנען, בפרט ווען ער איז
 דורכגעפאלן מיט פגם הברית וכו' וכו', אבער מיט זאגן
 אסאך משניות מיט דעם רייניגט ער זיין נשמה, און עס
 ברענגט אים אריין א חשק צו לערנען נאכדעם אויך גמרא
 און שולחן ערוך וכו' וכו', דאס לימוד משניות בינדט צו
 די נשמה צום בורא כל עולמים און עס איז מחבר די

עולמות צוזאמען אזוי ווי עם ווערט געברענגט אין זוהר
 (בראשית מ"ב) מאן דקארי ותני שית סדרי משנה, דא הוא
 מאן דיִדע לסדרא ולקשרא קשורא ויחודא דמאריה בְּדָקָא
 יאות, אילין אינון דמקדשין שְׁמָא קדישא דמאריהון בְּכָל
 יומא תְּדיר; [ווער עם לערנט ששה סדרי משנה, דער
 ווייסט וויאזוי מחבר צו זיין די עולמות וכו', און דורך אים
 ווערט געמאכט גרויסע יחודים אין אלע עולמות וכו', און
 די וואס זיי לערנען שטענדיג משניות זענען מקדש דעם
 בורא כל עולמים נאמען יעדן טאג].

רעד נישט פון דעם נייעם בית המקדש "היכל הקודש"
 וואס זיי האבן גיעפנט מיט קיינעם נישט וכו', ומכל
 שכן נישט פאר די בחורים וכו', וועסטו זעהן אז עם וועט
 איינגעשטילט ווערן די מחלוקת און די וויבוחים, און עם
 וועט ביים סוף אלעס גוט זיין.

דער עיקר איז זאלסט אריינלייגן דיין גאנצן קאפ און מח
 וויאזוי מחזק זיין די בחורים און זיי שטעלן אויף די
 פים זיי זאלן ווערן זייער ערנסט און זאלן זיין גרייט חתונה
 צו האבן, און אויפשטעלן אידישע שטובער.

מען דארף אסאך רעדן מיט זיי, זיי זאלן אנועקווארפן די
 כלי משחית וואס הייסט איי-פאר וכו' בלעקבערי וכו'
 וואס מען קען דארטן זעהן אלע שמוץ וכו', אויך דארף
 מען מעורר זיין די בחורים זאלן נישט רייכערן קיין
 ציגערעטלעך ווארום דער הייליגער רבי האט אויף דעם

זייער מקפיד געווען אז מען זאל נישט רייכערן ציגערעטלעך,
און נישט שמעקן טאבאק, און נישט טרינקען קיין משקה
המשפר. אונדאי איז דא אויף דעם א גרויסער יצר הרע,
אָבער דאס איז די עבודה פון דעם מענטש צו צופרעכן
דעם יצר הרע וכו' וכו'.

זאלסט זעהן צו זיין שטארק, און דו זאלסט פארלערנען
דעם סיפורי מעשיות שבת אינדערפרי, און ליקוטי
מוהר"ן שלש סעודות, און פארשטייט זיך זאלסט רעדן נאר
פון בורא כל עולמים און פון תורה און פון תפלה און פון
דעם הייליגן רבי'ן, און דו וועסט זעהן דו וועסט האבן א
גרויסע הצלחה.

דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט פאר רבי נתן ז"ל
דו רעד מיט מענטשן, האט ער געזאגט, איך ווייס
נישט וואס עס גייט אויף יענעם דורך, האט אים דער
הייליגער רבי געזאגט, דו רעד, דו דארפסט נישט וויסן
וואס מיט יענעם גייט דורך, האט רבי נתן ז"ל פארשטאנען
דאס אז מען רעדט מיט יענעם פועל'ט מען בודאי יא.
שטארק דין וועט דין שטענדיג גוט זיין.

זאלסט האבן א פרייליכן טאג און א לעכטיגן חודש

שצ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר וַיֵּצֵא ג' כִּסְלִיו ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָרָה לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר

דו קעננסט זיך נישט פארשטעלן וואס פאר א זכות דו האסט וואס דו דריקסט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, עס איז א זכות הרבים לדורי דורות, און וויסן דארפסטו וויסן אז רוב רובם פון אלע אונזערע לייט במשך אלע דורות זענען מקורב געווארן נאר דורך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, און נישט דורך מענטשן וכו', דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצב) דאס פניו שכלו ונשמתו פון צדיק ליגט אין זיין ספר, און דאס זעהט מען באשיינפערליך אין הייליגן רבינ'ס ספרים, ווער עס קוקט נאר אריין אין ספר פון הייליגן רבינ' ווערט גלייך דערוועקט זיין הארץ צום בורא כל עולמים מיט א מורא'דיגע בענקעניש וואס מען געפונט נישט אין א אנדערע פלאץ.

דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט אונז געלאזט צוואה און ער האט געזאגט מיט דעם לשון "אייער עובדא זאל זיין עס זאל זיין יפוצו מעינותיה חוצה, מען דארף זיין שטארק אין געלט אין רצון און אין טירחה".

רבי אברהם בן רבי נחמן ז"ל האט געזאגט אז א בירור אין רבינ'ס זאך איז נאר דא אין דריי זאכן: [א].

דאס צאמקומען זיך ראש השנה אין אומאן און זאגן די צען קאפיטלעך תהלים וואס ווערט אנגערופן "תיקון הקל"י". [ב]. דעם ענגן פון הדפסה, דריקן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים. [ג]. אנציינדען א גר תמיד אויפן רבינ'ס נאמען.

אויפן ענגן פון ראש השנה איז ער מרבה מסביר זיין דאס גרויסקייט פון דעם, און ווי ווייט א מענטש דארף זיך מוסר נפש זיין צו קומען ראש השנה צום הייליגן רבינ'ס ציון. און אויפן ענגן פון גר תמיד איז ער מסביר וויאזוי מען מאכט א גר תמיד עס זאל זיך נישט אויסלעשן און נישט פארשווארצן די ווענט, און דאס גרויסקייט דערפון, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות גר תמיד סימן א) בזכות גר תמיד הדולקין בשמן זית ניצולין מגזירת שמו. אבער אויפן ענגן פון הדפסה זאגט ער אויף דעם האב איך נישט קיין דיבורים מסביר זיין ווי גרויס דאס איז, זעהט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון דריקן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים און צושפרייטן אויף די גאנצע וועלט.

זוארום דו דארפסט וויסן היינטיגע צייטן דרייען זיך ארום אזויפיל צובראכענע נשמות וכו', מענטשן וואס זענען זייער דערביטערט פון די גרויסע צרות וואס זיי ליידן וכו', דער טרעפט נישט קיין שידוך וכו', דער האט נישט קיין שלום בית וכו', דער האט נישט קיין קינדער וכו', דער האט נישט קיין גחת פון די קינדער וכו', דער האט נישט קיין פרנסה און ער איז פארנויקעלט מיט חובות וכו',

יעדער מענטש האט זיך זיין צרה מיט זיין איבערגייעכץ, ביז ס'איז דא מענטשן וואס זענען אזוי דערביטערט פון זייערע צרות דאס רחמנא ליצלן זיי בעטן דעם טויט וכו' פון רוב יאוש וכו', און צו זיי קומט אינטער א ספר'ל א קונטרס'ל פון הייליגן רבי'ן וואס איז הוילע התחזקות און זיי ווערן אזוי צוגעקלעפט צו דעם ביז זיי ווערן נשתנה מן הקצה אל הקצה, און ממש דאס ספר'ל איז אים מחיה, און דאס איז זיין גאנץ חיות, און זיין גאנצע אידישקייט איז תלוי אין דעם ספר'ל אדער אין דעם קונטרס'ל וואס ער האט געטראפן, פֿרעג איך דיר, איז נישט פֿדאי אינוועסטירן צייט מיט פֿח מיט מיה מיט טירחה מיט געלט וכו' וכו', צו ראטעווען אלע צובראכענע נשמות? עס איז דאך נישטא קיין גרעסערע מצוה פון דעם, ווי די חז"ל זאגן (בבא בתרא יא.) כל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא; ווארום אז מען ראטעוועט אפ איין אידיש נפש איז אזוי ווי מען האט אפגעראטעוועט א גאנצע וועלט, ווארום פון איין מענטש קומט ארויס נאכדעם דורות און דורי דורות. איבערדעם זאלסטו זיין זייער זייער פֿרייליך אז דו ביסט זוכה זיך אפצוגעבן מיטן ענגן פון הדפסה.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי נתן האט זיך מוסר נפש געווען און ער האט אויפגעשטעלט א דריקעריי ביי אים אין שטוב, און ער אליין מיט זיין זוהן רבי שכנא ז"ל האבן זיך אפגעגעבן מיט דריקן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, ביז מען האט אים געמסר'ט, איבערדעם

אָשֶׁר שָׂנֵא בְּנַחֵל רַעוּ

שְׂטֵאָרְק זיך זייער, און רוה נישט איין טאג, נאר זאלסט
דריקן יעדן טאג דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, און די בחורים
וועלן דאס פארשפרייטן, און מיט דעם מעגסטו זיך זייער
זייער פרייען, ווארום עס איז נאכנישט דא אזא שימוש
פאר'ן צדיק ווי דריקן זיינע ספרים, און דער הייליגער רבי
זאגט (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן י"ד) על ידי שימוש הצדיק
בא חירות ונתבטל הקללות; אז וואויל איז דעם וואס ער
איז משמש דעם הייליגן רבי'ן, וואס דער הייליגער רבי
האט געזאגט (שם אות יראה סימן ט) על ידי שימוש צדיקים יבא
ליראת שמים.

זאלסט האבן א פרייליכן טאג און א לעכטיגן תמיד

שָׂנֵא

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר ויצא ז' פסליו ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זעה נישט צו מוטשען דיין זעהן, אויב ער שעמט זיך וכו',
לאז אים גיין דאווענען וואו דיין טאטע גייט, אזוי וועט
ער באטשע האבן השגחה, מען קען נישט צווינגען א קינד,
בפרט אז ער איז שוין אביסל דערוואקסן, און ער איז א
קלוג קינד וכו', איך האף דו וועסט פארשטיין וכו'.

שְׁטאַרַק זיך זייער שְׁטאַרַק, און זיי דיך נישט מבלבל פון
 קיין שום זאך, וועסטו זעהן גרויסע ישועות וואס
 דער בורא פל עולםים וועט מיט דיר טוהן, דער עיקר
 זאלסטו זעהן אסאך צו בעטן, וועסטו געהאלפן ווערן מיט
 אלע ישועות.

זאלסט האבן א פרייליכע וואך

שצב

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר ויצא ז' פסליו ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברה היקר לי מאד ... גרו יאיר

זעה זיך צו שטארקן, און קיין שום זאך אויף דער וועלט
 זאל דיך נישט קענען צוברעכן, דו האסט נישט קיין
 אנונג וואס דו טוהסט אויף מיט די ספרים וואס דו דריקסט,
 עס האט אנגעהויבן צו גיין אין די טויזענטער אן קיין שום
 גוזמא, און דאס ווערט צוכאפט ביי יעדן איד, איבערדעם
 דארפסטו זיך זייער זייער פרייען מיט דיין ארבעט, כאטשע
 עס קומט דיר אן זייער שווער, ווארום דו ביסט פארנוויקלט
 מיט חובות וכו' וכו', אפער גלייב מיר אז עס לוינט זיך,
 ווארום ס'איז דא ליידער אזויפיל מענטשן וואס זענען שולדיג
 חובות אויף נארישקייטן וכו' וכו', און דו ביסט כאטשע
 שולדיג חובות אויף רוחניות וכו' וכו', וואס אויף דעם זאגט
 דער בורא פל עולםים 'לוי עלי ואני פורע'.

גְּלִיב מִיר אִיךְ בֵּין דִּיר זײער מֶקְנֵא, ווארום מֶעַן קֶען
 דָּאס גִּישְׁט מֶסְבִּיר זײן וואס הײסֶט מֶקְרֵב זײן א
 אִיד צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, וואס הײסֶט אַרײַנבְּרֶענגֶן אִין
 א אִידִיש קִינֵד פֿשוֹט אַמוּנָה, אַז וואוּיל אִיז דִּיר אױף די
 וועלֶט און מֶפֿל שְׂפֵן אױף יַעֲנֶע וועלֶט, שְׂטאַרְק זײך און גײ
 אָן מִיט דײן הײלִיגֶע אַרְבֶּעט, וועסֶטוּ זַעֲהֵן ווי דְּעֵר בּוֹרָא
 פֿל עוֹלָמִים וועט דײך גִּישְׁט פֿאַרְלֶאזֶן. אִין דַּעַם הײלִיגֶן
 רַבִּינ'ס זאָךְ דאַרְף מֶעַן זײן א גְּרוֹיֶסער עֶקְשָׁן, נָאר אַזױ
 הָאט מֶעַן הַצְּלָחָה.

זאַלֶסט הָאבֶן א פֿרײלִיכֶע וואָךְ

שׁצג

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם א' לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ח' כִּסְלוֹ ה'תשע"ב
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גְּרוֹ יֵאִיר
 אִיךְ הָאב דְּעֵר־הַאֲלֵטֵן דײן לֶאנְגֶען בְּרִיוּו.

דו דאַרְפֶסט זײער אַכְטוּנג געבֵן אױף דײן געלֶט וכו', עַם
 אִיז באוואוסֶט אַז דְּעֵר הײלִיגֶער רַבִּי הָאט מֶקְפִּיד געווען
 זײער שְׂטאַרְק אױף א אִיד וואס עֵר פֿאַרנאַכְטֶלְעסִיגֶט זײן
 געלֶט, און עֵר הָאט געזאַגֶט, וויפֿיל תּוֹרָה און תּפִּלָּה ווערֶט
 א מַעֲנֵשׁ אָן פֿדִי עֵר זאַל פֿאַרדִינען די געלֶט, און נאַכְדֶעם
 עֵר הָאט שׁוֹיֵן די געלֶט אִיז מִיט א גְּרִינגֶע סִיבָּה פֿאַרְלִירֶט
 עֵר עַם אִינגאַנצֶן.

אז א מענטש קומט צו דיר און ער בעט דיר דו זאלסט
 אינוועסטירן ביי אים, און ער געבט דיר נאך צען
 פראצענט, זאלסטו שוין וויסן אז דאס איז גניבה וכו', דער
 מענטש וועט דיר אומגליקליך מאכן, דער קרן איז נישט
 זיכער, ווארום דער באנק געבט איין פראצענט, און אז א
 מענטש קומט און ער געבט דיר צען פראצענט זעהסטו
 גלייך אז דא טויג נישט עפעס. און דאס איז פשוט. איבערדעם
 פאלג מיר, דו זאלסט זייער אכטונג געבן, טוה נישט גארנישט
 אן קיין לוייער, ווייל מען קען דיר צונעמען די גאנצע געלט,
 אין איין נאכט האסטו פארלארן אלסדינג.

איך מוז דיר ווארענען, ווארום רבים חללים הפילה וכו',
 אסאך מענטשן זענען אומגליקליך געווארן אין איין
 נאכט מיט אזעלכע חכמות.

דער בורא פל עולמים זאל דיר אפהיטן פון אלעם שלעכטס,
 מען זאל הערן גוטע בשורות.

דו זאלסט האבן א לעבטיגן טאג און א פרייליכן תמיד.

שׂצד

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר וישלח ח' בסליו ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל האברך הנקר לי מאד ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך ווייס נישט פארוואס דו דארפסט אראפקלאפן דיין
 זוהן וכו', דו דארפסט זיך פרייען אז ער איז נאך
 מיט די פיאות און ער לייגט יעדן טאג תפילין וכו', העכסנס
 גייט ער מיט, מיט דיר וכו', איז וואס איז? א מענטש זוכט
 זיך פראבלעמען, ער קען זיין דער גליקליכסטער מענטש
 און פונדעסטוועגן פון אונטער די ערד זוכט ער פראבלעמען,
 די זעלבע זאך מיט דיר, דו דארפסט זיך פרייען אז ער
 איז דערווייל ברוך השם א איד א שומר תורה ומצוות,
 ער לייגט תפילין יעדן טאג, ער האט נאך די פיאות וכו'
 וכו', וואס דארפסטו אים אזוי מצער זיין און אזויפיל צוברעכן,
 אדרבה בוי אים אויף, זאג שטענדיג וואסערע פיינער בחרור
 ער איז, וואסערע גוטע מדות ער האט וכו' וכו', אויף אזא
 אופן וועט ער באמת וואקסן, אבער אז דו קלאפסט אים
 אלץ אראפ און דו זאגסט אים מוסר, ווערט ער הערשט
 צובראכן, איבערדעם האב שכל, צוברעדן נישט דיין זוהן,
 פון היינט אן זאלסטו אים נאר לויבן, ווארום דאס איז די
 יסוד אין חינוך, אז מען דארף א קינד שטענדיג אויפבויען
 וכו', און לויבן וכו', אזוי וועסטו האבן פון אים אסאך נחת.
 זאלסט האבן א פרייליכן טאג און א לעכטיגן תמיד

שעה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ט' כִּסְלִיו ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיֵעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּו.

אִיךְ בְּעֵט דִּיר זַייער זְאָלְסֵט זײַךְ אָנְגֵעֵמֵעֵן מִיט שְׂטֵאֲרָקֵע
גְּעֵדוּלְד, אַזײַף דִּי וועלֵט אַז מֵעֵן ווִיל הָאָבֵן הַצְּלָחָה
מוֹז מֵעֵן הָאָבֵן סְבָלְנוֹת, זַיין אַ גְּעֵדוּלְדִיגֵער מְעַנְטֵשׁ, ווִיל
אַן גְּעֵדוּלְד קוֹמֵט מֵעֵן אִין עֶרְגֵעֵן נִישֵׁט אָן, אִיבֶערֶדֶעם
שְׂטֵאֲרָק זײַךְ מִיט דִּי מִידָה פֿון גְּעֵדוּלְד, וְוֵאָס עֵס אִיז נִישֵׁטֵא
קִיין שְׂעֵנְעֶרֶע מִדָּה פֿון דֶּעם.

דְּעֵר הַיִּלְיִגֵער רַבִּי הָאֵט גְּעֵזָאָגֵט (לִיקוּטֵי מוֹתֵר״ן חֵלֵק א' סִימָן קנ"ח)
צוֹקוֹמֵעֵן צו סְבָלְנוֹת, וְוֵאָס דָּאָס ווערֵט אָנְגֵערֹפֵן
אַרִיכוֹת אַפִּים, גְּעֵדוּלְד, קֵעֵן מֵעֵן נִישֵׁט נָאָר דוּרְךְ אַמוֹנָה,
ווען אַ אִיד הָאֵט אַמוֹנָה אִין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אַז אַלְעס
ווערֵט גֶעפִירֵט פֿון אִים, דְּעֵמָאֲלֵט קֵעֵן קִיין שׁוֹם זַאָךְ אִים
נִישֵׁט צוּבְרֶעכֵן, ווען ווערֵט אַ מְעַנְטֵשׁ צוּבְרֶאכֵן? ווען עֵר
פֿאַרְלִירֵט דִּי אַמוֹנָה, און עֵר מִיִּנֵט אַז אַלְסְדִינֵג אִיז טֵבֵע
מְקָרָה וּמֹזל, דָּאָס יַעֲדֵער מְעַנְטֵשׁ אִיז מְצֵער דֶּעם צוּוִיטֵן,
ווִיל עֵר ווִיל אַזײַ וְכוּ', עֵר ווִיִּסֵט נִישֵׁט אַז דִּי צֵער וְוֵאָס
עֵר לִיִּדֵט אִיז נָאָר וועגֵן זַיִנֵע חֲטָאִים און עוֹנוֹת, אַזײַ ווי
דְּעֵר הַיִּלְיִגֵער רַבִּי זָאָגֵט (לִיקוּטֵי מוֹתֵר״ן חֵלֵק א' סִימָן ד') דָּאָס וְוֵאָס

א מענטש ליידיט, ליידיט ער נאר וועגן זיינע חטאים וואס
 איז אריינגעקריצט אין זיינע ביינער, און זיי זענען זיך גוקם
 אין אים, אזוי ווי עס שטייט (תהילים לד) "תַּמּוּתָת רָשָׁע רָעָה"
 ווער האַרְגַעט אַוועק דעם רָשָׁע? די שְׁלֵעֲכָטִים וואס ער
 האט געטוהן. א מענטש אז ער האט געזינדיגט אין פֿגֶם
 הַבְּרִית, דער ליידיט צרות צרות, ווארום די חטאים ווערן
 אריינגעקריצט אין זיינע ביינער, און זיי זענען זיך גוקם אין
 אים, און דער מענטש מיינט אז מענטשן רודפֿן אים וכו' וכו',
 ער ווייסט נישט אז ער רודפֿט זיך אליין וכו' וכו',
 איבערדעם זאגט דער הייליגער רבי איז דא איין עצה זיך
 מתוודה זיין, האלטן אין איין אויסזאגן פארן בורא פֿל
 עולמים וואס ער האט געטוהן, און בעטן מחילה סליחה
 וכפֿרה, און דורך ווידוי דברים גייט ארויס די אלע עוונות
 וואס עס איז אריינגעקריצט אין זיינע ביינער, איבערדעם
 זאלסטו זעהן זיין שטארק אין די נקודה, וועסטו זעהן אז
 אלעס וועט אדורכגיין ווי ס'דארף צו זיין.

געזואוין זיך צו, צו רעדן צום בורא פֿל עולמים אויף
 פֿראסט אידיש, ווארום ס'איז נישטא נאך קיין
 גרעסערע זאך ווי צו רעדן צום בורא פֿל עולמים.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פֿרייליכן תמיד

שצו

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר וישלח ט' פסליו ה'תשע"ב

שלום וברכה וכל טוב סלה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
 איך וואלט זייער דיך געוואלט בעטן שרייב נישט אויף
 מיר קיין גרויסע טיטלען פון צדיק יסוד עולם וכו',
 הגאון הקדוש וכו', באמשע מיר מאכט דאס גארנישט אויס,
 פארנוואס? ווייל ס'שטייט (דברים א) "מול סוף בין פארן ובין
 תפל" האב איך געהערט פון א צדיק טייטש'ן, אויב ס'ליגט
 פאר די אויגן דעם סוף, ווי מען וועט זיין א מת און א
 גוסס, און מען וועט ליגן מיט די פיס צום טיר, און מען
 וועט באגראבן, דאס איז 'מול סוף' אז ס'ליגט פאר די אויגן
 דעם סוף, דעמאלטס איז נישט קיין חילוק 'בין פארן' אז
 מען רוהמט אים לשון התפלות, 'ובין תפל' לשון תפלות,
 אז מען איז אים מבזה, א מענטש וואס ער טראכט אויפן
 תכלית, אים אינטרעסירט שוין נישט אז דער שרייבט אויף
 אים גרויסע טיטלען און דער אנדערער רעדט אויף אים
 פל דבר אסור.

ברוך השם פון זינט מיר זענען מקורב געווארן צום הייליגן
 רבי'ן האט ער אין אונז אריינגעלייגט די ידיעה אז
 מען זאל נישט מסית דעת זיין אז עס וועט קומען א טאג
 און א שעה און א רגע וואס מען וועט דארפן איבערלאזן
 די וועלט, יעצט ווען א מענטש טראכט אויף דעם, גייט
 אים די לעבן אינגאנצן אנדערש, אים אינטרעסירט שוין

נישט צו מען רוהקט אים, צו מען פארשעמט אים, מען רעדט אויף אים, אדער מען לויבט אים וכדומה, איבערדעם אינטרעסירט מיר נישט, אבער מען דארף שטענדיג זיך רעכענען וואס יענער זאגט, יענער קוקט דאס אן זייער זייער פֿרעמד, וואס שרייבט מען אויף אים צדיק יסוד עולם, הגאון הקדוש וכו' וכו', מיר זענען זייער ווייט פון די אלע נארישקייטן, די אלע טיטלן איז אלעס נארישקייטן.

עס ווערט דערציילט אז די תלמידי הבעל שם טוב זי"ע פלעגן גיין ביים סדר נאכט צוהערן ווי פשוטע אידן רעכטן אפ דעם סדר, און זיי האבן זיך ארויסגעלערנט פון דעם א מורא'דיגער מוסר השכל, ווארום אזוי האט זיי דער רבי אויסגעלערנט, אז איר זאלט זעהן ווי חשוב און טייער איז דאס אמת פון פשוטע אידן, דער גרויסער מגיד פון מעזריטש האט אמאל געשיקט תלמידים אויבעט צו גיין אונטער הערן דעם סדר, האבן זיי זיך אינטערענשטעלט א פֿענסטער, האבן זיי געהערט ווי א דארפ'ס איד וויינט זייער שטארק און ער שרייט "תם מה הוא אומר", "תם מה הוא אומר", אן א שיעור מאל, און ער וויינט זייער, זענען זיי געווען זייער גינגעריג וואס האט ער זיך דא אפגעשטעלט ביי תם, און וואס וויינט ער אזוי, זענען זיי אריינגעקומען צו אים, און האבן אים געפרעגט, ר' איד וואס וויינט איר אזוי? זאגט ער איד וועל אייך זאגן דעם אמת איך האב דא געזעהן ארבעה בנים ס'איז דא פיר קינדער, ס'איז דא א חכם, ס'איז דא א רשע, זיי זאגן עפעס, דער חכם זאגט

עפֿעם איך פֿארשטיי נישט וואס ער זאגט, דער רשע זאגט
עפֿעם און איך פֿארשטיי נישט, איך בין געקומען צו 'תם
מה הוא אומר', "תם" אויף רוסיש פֿוליש מיינט דארטן,
אבער דארטן אין הימל וואס זאגט מען? אויף דעם האט
ער זייער געוויינט, מען איז צוריקגעקומען דערצייילן דאס
פאר'ן מגיד איז ער אויסנאם ארויס פון התפעלות, א איד
וויינט "תם מה הוא אומר" וואס זאגט מען אויבן, אויף
דעם עולם, דעם רופט מען חכם, און דעם רופט מען רשע,
דעם שרייבט מען שבתים הגאון הקדוש צדיק יסוד עולם,
און דעם שרייבט מען אלע זלוולים, די אלע זאכן איז
נארישקייטן, "תם מה הוא אומר" וואס זאגט מען אויבן?

די עיקר וואס מיר האבן מקבל געווען פון דעם הייליגן
רבין איז מען זאל זיך נישט לאזן נארן, דער הייליגער
רבי האט אוינגעלערנט אז מען טאר זיך נישט נארן,
און ער האט געבעטן (שיחות הר"ן סימן נ"א) דאס זאלט איר מקבל
זיין פון מיר, איר זאלט זיך נישט לאזן נארן, די וועלט נארט
ענק; ממילא געב אכטונג שרייב נישט אויף מיר קיין שום
טיטלען וואס מענטשן זאלן לאבן, ס'איז נאר גורם אז מען
זאל אוועקגיין פון די ספרים, דער עיקר איז דו זאלסט זיך
זייער זייער שטארקן, און זאלסט זיין פרייליך, און דער בורא
כל עולמים זאל דיך העלפן דו זאלסט שטענדיג ארבעטן
בקדושה פארפלייצן דעם רבינ'ס אור אויף דער וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שצו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י' בְּסֻלְיֵי ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
גֵּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהָאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

עֵם טוֹט מִיר זײער וויי אויף די בִּזְיוֹנוֹת און שְׁפִיכוֹת דְּמִים
וואס דו לײדסט וואס מֵעַן רוֹדְפֵט דײַךְ עַד לְחֶרְמָה פֶּאָר
גַּאָר־נִישְׁט און נִישְׁט גַּאָר ווייל דו בִּיסְט עוֹסֵק אִין מְקַרֵב
זײן בְּחוּרִים וְכוּ' וְכוּ', בְּעַט אִיךְ דִּיר, דו זַאֲלֵסט בְּשׁוּם פְּנִים
וְאֹפֶן נִישְׁט צוּבְּרֵאכֵן ווערן, דו זַאֲלֵסט נִישְׁט קוֹקֵן אויף
קִינֶעם נִישְׁט, דו זַאֲלֵסט מִמְשִׁיךְ זײן אִין דִּיין הֵיילִיגֶע עֲבוּדָה,
מְחֻזֵק זײן און פֶּרִיילִיךְ מֵאֵכֵן יוֹנְגֶע בְּחוּרִים, און זײ אַרײַנְבְּרֶענְגֵן
אז זײ זַאֲלֵן לְעֶרְנֶען זײער אַסאַךְ מִשְׁנִיּוֹת, ווארום די חו"ל
זַאֲגֵן (וַיִּקְרָא רַבָּה פֶּרֶשֶׁה ז' סִימֹן ג') אִין כָּל הַגְּלוֹת הַלְלוּ מִתְּבַנְּסוֹת
אַלֵּא בְּזִכּוֹת מִשְׁנִיּוֹת; זַאֲלֵן זײ לְעֶרְנֶען אַסאַךְ פֶּרְקִים מִשְׁנִיּוֹת,
זַאֲגֵן מִשְׁנִיּוֹת אִיז אויכעט אַ סְגוּלָה פֶּאָר דִּי נְשֻׁמָה, יוֹנְגֶע
בְּחוּרִים וואס זענען נִכְשָׁל גַעוואָרן אִין פֶּגַם הַבְּרִית אִיז דער
אַינְצִיגְסְטער תִּיקוּן זײ זַאֲלֵן זײן צוּגעוואוינט צו זַאֲגֵן זײער
אַסאַך פֶּרְקִים מִשְׁנִיּוֹת, עַנְדִּיגֵן אִיין מְסַכְתָּא גַאָכֵן מְסַכְתָּא
בִּיז זײ וועלן עַנְדִּיגֵן גַאָנץ שִׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה.

אִיךְ בְּעַט דײַךְ זײער דו זַאֲלֵסט נִישְׁט צוּבְּרֵאכֵן ווערן בְּשׁוּם
פְּנִים וְאֹפֶן, דער הֵיילִיגער רַבִּי הָאָט אונז אויסְגַעֲלֶערֶנט

(ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') אז עיקר התשובה איז ישמע בזיונו ידום וישתוק; די עיקר פון תשובה איז, אז אפילו מען איז דיר מבזה, שווייג אפ, ענטפער נישט.

איך געדענק אין די ערשטע יארן ווען איך בין אנגעקומען אין ארץ ישראל נאכדעם וואס איך בין געווען דעם ערשטן מאל אין אומאן ביים הייליגן רבינ'ס ציון שנת תשכ"ו, האב איך געליטן זייער אסאך בזיונות אין שפיכות דמים, ווארום איך האב אפגעדריקט אין איין יאר אלע דעם רבינ'ס ספרים "ליקוטי מוהר"ן", "סיפורי מעשיות", "ספר המדות", "שיחות הר"ן", "תני מוהר"ן", וכו', און איך האב דאס פארפלייצט פאר גאר ביליג, אזא זאך איז נאכנישט געווען אין די היסטאריע פון ברסלב'ר חסידות, נו נו זענען אויפגעשטאנען אויף מיר בעלי מחלוקת, בעלי קנאה, בעלי תאוה וכו' וכו', מען האט מיר געשלאפט צו דיני תורה וכו' וכו', אבער איך האב אויף גארנישט געקוקט, איך האב געוויסט אז איך דארף מפיץ זיין דעם רבינ'ס אור.

ווען איך בין אנגעקומען אין ארץ ישראל האט מען נישט געוואלט רעדן מיט מיר, מען האט אויפגעהעצט אויף מיר דעם גאנצן עולם, איך בין געווען אליין, גאר איין איד איז צוגעקומען צו מיר, הרב החסיד רבי לוי יצחק בנדר ז"ל, ער האט געליטן אזויפיל בזיונות, האט ער מיר געזאגט, זעהסט, איך לייד אויכעט בזיונות און איך שווייג אפ, אז דו ווילסט מיר פאלגן שווייג אויכעט אפ אויף דייעע בזיונות

וועסטו זעהן וועט דין דער הייליגער רבי אויספירן, און ער
 האט מיר אהיימגערופן צו זיך, און ער האט מיר אָנגעהויבן
 צו דערציילן זייער אסאך מעשיות און סיפורים פון די
 פריעדיגע דורות פון אונזערע לייט, פון דעם הייליגן רבי
 נתן און זיינע תלמידים, און פון רבי נחמן טולטשינער מיט
 זיינע מקורבים, דאס אלעס האט ער געהערט פון רבי
 אברהם בן רבי נחמן ז"ל וואס ער איז געווען זייער צוגעבינדען
 צו אים.

ער האט מיר דערציילט א סיפור, אז דער טשערנינער רב
 איז געגאנגען אמאל מיט נאך איינעם צום הייליגן רבינ'ס
 ציון, גייענדיג אזוי אויפן גאס, טשערנינער רב איז געווען
 אָנגעטוהן מיט בכבוד'יגע מלבושים אזוי ווי ס'פאסט פאר
 אזא גרויסן רב, זיידענע מלבושים, און פלוזלינג פונדערנווייט
 קומט צו לויפן א יונגאטש אין א זעקל פון פאפיר איז
 געלעגן פיל מיט צואה רחמנא ליצלן, און ער געט עס א
 ווארף אויף זיי, און ס'האט אונדאי געטראפן אויף ריבן פון
 דעם טשערנינער רב ז"ל, און עס איז אויסגעשמירט געווארן,
 דער וואס האט באגלייט דעם טשערנינער רב ז"ל האט
 אָנגעהויבן צו מאכן א געוואלד און אָנגעשריגן דעם שגץ
 ווי וואָסטו זיך צו טוהן אזא זאך? ווי שעמסטו זיך גישט
 צו באווארפן אזא הייליגן איד מיט צואה? האט דער
 טשערנינער רב ז"ל אָנגעשריגן דעם מענטש וואס האט אים
 באגלייט, שווייג! שווייג! דאס איז אונזער זאך, מען דארף
 אפשווייגן, דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט אז

מֵעַן אִיז מְבֹזָה אַ מְעַנְטִישׁ זאַל מֵעַן אַיִם גַּיִשׁט עֲנַטְפֶּעֶרן,
 נאַר שְׁווייגן. דַּעַרווייל אִיז יַעֲנַעַר שְׁגִיךְ אַנְטְלֶאפֶן, און טִשְׁעֶרִינַעַר
 רַב אִיז אַרײַן אִיז עֶפֶס אַ דִּירָה אַנְטְקֶלֶאפֶט בײַ דִּי טוֹר
 און גַּעבֶעטן מֵעַן זאַל אַיִם גַּעבֶן אַבִּיסֶל וואַסער, און עַר
 הָאט זיך אַויסְגֶעטוּהֶן דַּעם זײַדֶענַעם מִלְבוּשׁ, און הָאט עִם
 אַלײַן אַפֶּגֶעוואַשֶׁן. און דַּער אִיד וואַס הָאט אַיִם בַּאגְלײַט
 אִיז גַּשְׁתוּמִם גַּעוואַרן, וואַס פֶּאַר אַ גַּעטְלִיכֶן פֶּח דַּער
 טִשְׁעֶרִינַעַר רַב הָאט, אַ מְעַנְטִישׁ בַּאוואַרפֶּט אַיִם מִיט צוּאַה
 מִמֶּשׁ, און עַר גַּעמַט זיך אָן פֶּאַר אַיִם, און עַר שְׁרײַט מוֹר
 נאַך אָן שְׁווייג! שְׁווייג! דַּאס אִיז אונְזַער זאַך, מֵעַן דַּאַרף
 שְׁווייגן, הַעֲרָן בַּזײַנוֹת און שְׁווייגן. און זײ הַאַבֶן מִמֶּשִׁיךְ
 גַּעווען גַּיִן צוּם הַיִּלְיָגֶן רַבִּינִים צײַן, וויפֶּער זײ זַענַען אַנְטְקוּמֶען
 צוּם הַיִּלְיָגֶן רַבִּינִים צײַן, דַּעמַאַלט אִיז נַאַך גַּעווען אַ אַהֶל,
 טִשְׁעֶרִינַעַר רַב אִיז גַּעווען אַ הוֹיכֶער מְעַנְטִישׁ אַ פִּילַעַר
 מְעַנְטִישׁ וְכוּ', הָאט עַר אַרויסְגַענוּמֶען פֿון קַעשֶׁענַע אַ פֶּאַטְשׁײַלַע
 און עַר הָאט עִם אַויסְגַעשְׁפֶּרײַט אויף דַּער עֶרד, און עַר
 הָאט אַנְטְהוֹיבֶן צו ווײַנַען מִיט בְּכײַוֹת עַצוּמוֹת, און גַּעזאַגַט
 תִּיקוֹן הַכְּלָי מִיט אַזאַ לֵב גַּשְׁבֵּר אַזױ ווי אַיַנַּעַר וואַס הָאט
 אַפֶּגֶעטוּהֶן אַלַע עֲבִירוֹת שְׁבַעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', דַּער אִיד הָאט
 נַאכְדַּעם דַּעַרצײַלט אַז עַר הָאט אַזאַנֶס גַּיִשׁט גַּעזַעהֶן, אַזאַ
 גַּרוֹיֶסער מְעַנְטִישׁ ווי דַּער טִשְׁעֶרִינַעַר רַב ז"ל, אַזאַ גַּרוֹיֶסער
 גַּאזֶן און מְקוּבֶל און הַיִּלְיָגֶער אִיד זאַל זיך אַוועקְזַעצֶן אויף
 דַּער עֶרד בײַם הַיִּלְיָגֶן רַבִּינִים צײַן, און גִּיסֶן אַזױפִּיל טַרַעַרן,
 אִיז עַר גַּבְהֵל וְגַשְׁתוּמִם גַּעוואַרן.

דאס אלעס האט מיר דערצייילט הרב החסיד ר' לוי יצחק
בגדר ז"ל, און ער האט אויסגעלאזט מיט די ווערטער
"איך זעה גאנץ גוט ווי מ'איז דיר מבזה און מען בארעדט
דיר, שווייג! שווייג! דאס איז אונזער זאך, מען דארף
אפשווייגן, איין זאך קען איך דיר זאגן, צואה וועט מען
אויף דיר נישט ווארפן, געדענק וואס איך זאג דיר".

וואס זאל איך דיר זאגן, עס טוט מיר זייער זייער וויי אז
מען רודפ'ט דיר, און מען בארעדט דיר פאר גארנישט
און נישט, נאר ווייל דו ביסט מקרב בחורים צום בורא כל
עולמים, און דו ברענגסט אריין אין זיי התמדה זיי זאלן
לערנען משניות, און זאלן לערנען גמרא, און מיט דעם
ראטעוועסטו זיי אפ זיי זאלן נישט זינדיגן, און וועגן דעם
קומט דיר בזיונות און שפיכות דמים?

איבערדעם בעט איך דיר, שטארק זיך, פארליר זיך נישט.

און דער צייט פון דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע, איז
געווען א באהאלטענער צדיק וואס ער האט געהייסן
ר' יעקב, ער איז געווען פון די צדיקים נסתרים וואס נאר
דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט געוויסט פון אים, זיין
ווייב האט געהייסן פערל, און ביידע האבן געדינט דעם
בורא כל עולמים, און קיינער האט פון זיי נישט געוויסט
נאר דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע, קיין קינדער האבן
זיי נישט געהאט, זענען זיי געקומען בעטן דעם בעל שם
טוב הקדוש זי"ע ער זאל זיי אנווינטשן מיט קינדער, האט

זיך דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע פארטראכט, און ער האט זיי געזאגט "אָהרן" איז די אותיות "נְרָאָה" אזוי ווי איך זעה אויף דיר ר' יעקב ביסטו א רואה אלקות במוחש, דו זעהסט מיט דיין פליישיגע אויגן נאר אלקות, זארג נישט דער בורא פל עולם וועט דיך נישט פארלאזן, און זיי זענען אוועקגעגאנגען.

ר' יעקב מיט זיין ווייב פערל האבן געוואוינט אין די שטאט פינסק, דאס איז געווען א מתנגדישע שטאט, ר' יעקב איז געווען דער שמש פון די גרויסע שוהל, דעמאלט איז געווען דער מנהג דאס דער שמש האט געדאווענט פארן עמוד, עס איז געקומען יום כיפור ביינאכט, ווי דער שטייגער ביי אידן יום כיפור ביינאכט איז דא א גרויסע התעוררות און א גרויסער פחד, און ר' יעקב דער שמש וואס באמת איז ער געווען א באהאלטענער צדיק האט זיך געשטעלט דאווענען פל גדרי מיט מעריב, ביי שמונה עשרה האט ער זייער מאריך געווען פון רוב דביקות, ביז ער האט זיך פארגעסן אינגאנצן וואו ער איז.

דער גאנצער עולם פון בית המדרש איז שוין אויסגעגאנגען שמונה עשרה און זיי האבן געדארפט ווארטן אויפן חזן, און דערווייל האט דער חזן מאריך געווען אין שמונה עשרה, און דער עולם איז שוין געווארן גערוועז, ווען ער איז אויסגעגאנגען שמונה עשרה איז צוגעקומען צו אים דער גביר פון שטאט און האט אים דערלאנגט צוויי פרעסק ברבים, און אים אנגעשריגן, דו שמש איינער, צוליב דיר

מוז דער גאנצער עולם ווארטן? און אונדאי האט דער שמש גארנישט צוריק גענטפערט, נאר ער האט זיך גלייך געשטעלט זינגען דעם פיוט יעלה, אזוי ווי עס האט גארנישט געשעהן, און ער האט ממשיד געווען די אלע פיוטים, און גענדיגט דעם דאווענען, דערווייל איז אין שוהל געווארן א גרויסער רעש און א טומל, ווי קומט דאס יום הקדוש ביינאכט זאל מען געבן דעם חזן צוויי פעטש און מבזה זיין ברבים, און ער האט זיך גארנישט וויסנדיג געמאכט.

נאך יום הקדוש קומט צו צו אים אן אנדערע עושר און ער זאגט אים, איך געב דיר וויפיל געלט דו ווילסט דו זאלסט מיר פארקויפן דעם בזיון וואס דו האסט געכאפט יום פיפור ביינאכט, האט ר' יעקב געטענה'ט איך האב נישט געכאפט קיין בזיון, איך ווייס נישט וואס איר ווילט, מיך האט קיינער נישט מבזה געווען, איך דארף נישט קיין געלט וכו' וכו', איז אין הימל געווארן א גרויסער רעש, ווי קען א מענטש פארשווייגן אזא בזיון וואס מען האט אים מבזה געווען ברבים, און ווען? יום פיפור ביינאכט? און פארוואס? ווייל ער האט מאריך געווען אין שמונה עשרה? האט ער באקומען א מתנה אז עס איז געבארן געווארן ביי אים א זוהן, און ער האט אים א נאמען געגעבן אהרן, אויף דעם ארויף וואס דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט אים געזאגט אזוי ווי דו ביסט א "נראה" דו זעהסט אלקנות במוקש, "נראה" איז די אותיות "אהרן", וועגן דעם האט ער א נאמען געגעבן דעם זוהן "אהרן", און דער איז

אויסגענוואקסן ר' אהרן הגדול פון קארלין זי"ע, וואס ער
איז נאכדעם געווען פון די תלמידים פון דעם בעל שם טוב
הקדוש זי"ע.

נאכדעם האבן זיי געהאט נאך דריי קינדער, באהאלטענע
צדיקים, רבי קלמן זי"ע, רבי משה זי"ע, און רבי
יצחק זי"ע, וואס אלע זענען זיי געווען גרויסע צדיקים.

זעהט מען פון דעם, אז א מענטש וואס ער שווייגט אפ
אויף זיין בזיון, צו וואס ער האט זוכה געווען, צו
אזא זוהן וואס האט פארלאכטן נאכדעם די וועלט, איבערדעם
זאלסטו זעהן אויכעט אפשווייגן, און דער בורא פל עולם
נועט דין נישט פארלאזן.

איך האף אז דו וועסט אריינגעמען אין זיך די ווערטער,
וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שצח

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר וישלח י' בסליו ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דו האסט מיר געשריבן וואס דו ליידסט פון דיין זוהן וכו',
דו האסט אים געכאפט מיט שמוץ אין די הענט וכו',

און דו האָסט גרויסקע בַּזיונות וכו', מוז איך דיר זאָגן, אויב דו ווילסט אים ראַטעווען, לָאז אים נישט אַרויס פון דייער הענט, זעה ער זאל דיר באַדינען, און וואו דו גייסט זאל ער מיטגיין מיט דיר, אזוי וועסטו האַבן אַ אויג אויף אים, וויפֿער דו וועסט אים אַפֿלאַזן האַסטו אים פֿאַרלאַרן אינגאַנצן, חלילה וחס ער וועט זיך אַראַפֿנעמען די פֿיאות, און ער וועט זיך טרעפֿן שְׁלֵעֲכָטֶע חֲבָרִים, און דו וועסט אים פֿאַרלירן אינגאַנצן וכו' וכו', ער האַלט נישט ביים לערנען, ער קען נישט לערנען וכו', ווייל דו האַסט אים דאָך געכאַפֿט מיט שמוץ וכו', איז פֿרי אים צו ראַטעווען זאַלסטו שְׂטַענדיג רעדן מיט אים אזוי ווי מען רעדט מיט אַ דערנוואַקסענעם, דערצייל אים מעשיות, זאַלסט אים אויפֿהייבן, שְׂטַענדיג זאַלסטו אים רוהמען ווי גליקלעך ער איז אז ער קען דיך אַרויסהעלפֿן, און ווי פֿרייליך ער דאַרף זיין אז ער איז מִשְׁמֵשׁ דַּעַם הייליגן רבי'ן, און זאַלסט מרבה זיין מיט אים מיט דיבורים, אזוי וועסטו וויסן אז דיין זוהן וועט ווערן געראַטעוועט פון אלעם ביזן.

דו זאַלסט אים חלילה וחס קיינמאל נישט אַנשֶׁרייען, זאַלסט אים נישט משפֿיל זיין, ער שעמט זיך גאַנץ גוט אז דו האַסט אים געכאַפֿט מיט נישט גוטע זאַכן וכו', קיינמאל זאַלסטו אים נישט דערמאַנען וכו', נאר אים שטאַרקן, און אים רימען, ווארום דער הייליגער רבי זאַגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ר"ב) ווער ס'האט אַ קליין שכל דאַרף מען שְׂטַענדיג געבן פֿבוד און רימען, איבערדעם קינדער דאַרף מען

שְׁטַעַנְדִּיג גַעבֵן פֿבוּד און זיי אויִפֿהייבן, און מַחֲמַת מַעַנְטִשֵׁן
ווייסן נישט פון דעם, אַנְשְׁטאַט נעמען דעם קינד צו זיך
אַפֿילו ער לַעֲרַנְט נישט וכו', זאל ער דיך פֿאַדִינען מיט
וואס ער קען, נעם אים צו די אַרְבֵּעַט, געב אים אויִכֵּעַט
אַרְבֵּעַט וכו' וכו', אזוי וועסטו אים אַפֿראַטעווען, וועט ער
אַרומגיין מיט דיר שְׁטַעַנְדִּיג, וועסטו נאך זוכה זיין צו זעהן
פון אים אסאך נחת.

הַלְוָאִי וואלטן עלטערן פֿאַרשטאַנען זייער קינדער וואס
זענען דערשלאגן און דערקלאפט וכו' וכו', און זיי
וואלטן זיי אויפֿגעהויבן, נישט געגעבן פֿעטש און מְבִזָּה געווען
בְּרַבִּים, און געצויגן די אויערן וכו' וכו', און געשטויסן וכו'
וכו', און גענייט זאלן זיי זיצן אין א ישיבה וכו' וכו', וואס
דארטן וואלטן זיי הערשט געטראפן נאך שלעכטע חברים
וכו' וכו', נאר אזוי ווי איך האב דיר געשריבן, זאלסט אים
נאר מחזק זיין, הַלְוָאִי וואלטן אלע עלטערן אזוי געטוהן,
וואלטן די קינדער נישט ארויס לתרבות רעה, וואלטן זיי
צום סוף געזעהן פון זיי גרויס נחת.

איך האף אז דו וועסט מיר פֿאַלגן, זאלסט אים נאר מקרב
זיין צו דיר, קיינמאל נישט מזכיר זיין דערמאנען וואס
די האסט אים געכאפט מיט וכו' וכו', וועסטו זעהן אז דו
וועסט נאך סוף פֿל סוף האבן פון אים אסאך נחת, און דו
וועסט אים פֿירן אינטער די חופה מיט גרויס שמחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שצט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח י"א כִּסְלִיו ה'תשע"ב
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גְּרוֹ יָאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֶטֶן דִּיין לֵאנְגֶען בְּרִיוו ווי די גִּיסט זיך
 אויס דִּיין בִּיטְעֶרן הָאָרְץ וואס עס גייט אויף דיר דוֹרְךְ
 וְכוּ' וְכוּ'.

זאַלְסֶט וויסן אז ביים הייליגן רבי'ן איז געווען דער יסוד
 הַיְסוּדוֹת שְׁלוֹם בֵּית, מֵעַן דָאָרְף זייער אַכְטוֹנִג גֶּעבֵן
 אויף די שְׁטוּב, מֵעַן טָאר נִישֵׁט סֶעקִירן דָאָס ווייב, דער
 הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות תר"ן סימן רס"ג) דָאָס דער
 סמ"ך מ"ם טוט אַלע פֿעולות שְׁבַעוֹלָם מְקַלְקֵל צו זיין דעם
 שְׁלוֹם בֵּית פֿון אַ אינגערמאַן, און פֿון דעם מְכַשִּׁיל זיין מיט
 גְּרָאָבֶע עֲבִירוֹת, אַיבֶּער־דעם זאַלְסֶטו זייער אַכְטוֹנִג גֶּעבֵן אויף
 דִּיין שְׁלוֹם בֵּית.

אויב דו וועסט זיך מִשְׁתַּדֵּל זיין אויפֿשטיין פֿרי, און דאווענען
 מיט מַנְיָן שְׁחֵרִית, און די זַעלְבֶּע זאך וועסטו דאווענען
 מְנַחָה מיט מַנְיָן, און מַעֲרִיב מיט מַנְיָן, און דו וועסט קוֹבֵע
 עֵתִים לְתוֹרָה זיין, און לֶעֱרַנֶּען יַעֲדֵן טָאָג חוֹמֵשׁ מִיט רִש"י
 מִיטן תְּרַגּוּם, כְּדִי בִּזְיוֹן סוֹף וואך פֿרייטאָג וועסטו שוין האַפֿן
 גֶּענְדִּיגֶט דעם וואַכֵּנדיגן סְדֵרָה שְׁנַיִם מְקָרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם
 מִיט פִּירוּשׁ רִש"י, און אזוי זאַלְסֶטו זיך צוגעוואוינען לֶעֱרַנֶּען
 זייער אַסאך פֿרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, און לְכֹל הַפְּחוֹת אִיין דָף גְּמָרָא,

ועל כולם לערנען שולחן ערוך, בפרט די וויכטיגע הלכה פון טהרת המשפחה וכו' וכו', וועסטו זעהן ווי די ווייב וועט אויף דיר ארויפקוקן, און עס וועט נישט קומען קיין קריגעריי צווישן ענק.

אונדאי און אונדאי א פרוי זעהט אז די מאן שלאפט ביז מיטאג צוועלף אדער איינס אזויגער וכו', און דאווענט נישט מיט קיין מנין, און מאכט נישט אויף קיין ספר, און דרייט זיך ארום פיסט און פאר, און זי דארף גיין ארבעטן וכו', אונדאי טוט דאס איר וויי, אונדאי וועט זי דיר סעקרן וכו', ס'איז א זאך וואס עס לייגט זיך אויפן שכל.

איבערדעם זעה זיך צו בייטן דיין הנהגה, הייב אן צו דאווענען מיט מנין, און דו זאלסט קובע עתים לתורה זיין, וועסטו זעהן ווי חשוב דו וועסט זיין ביי דיין ווייב'ס אויג.

איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן וועסטו נישט צילייגן נישט אויף די וועלט און מכל שפן נישט אויף יענע וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

 ת

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֻדְר וַיִּשְׁלַח י"א בְּסֻלְיֹו ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיִּין בְּרִיוֹ.

אִיךְ הָאֵב פּוֹנְקֵט גַּעֲשֶׁרִיבֵן אַ בְּרִיוֹ פֶּאָר דִּיִּין שְׁוֹאֲנֶעֶר וְכו'.

אִיךְ שְׂרִיִּיב דִּיר אֹיבֶעֱט, דוּ זְאֲלֶסט ווִיסֵן אַז אַ איִנגֶערֵמאַן

ווען ער האט חתונה האט ער זיך מְתַחִיב געווען אז

ער וועט בְּרַעַנְגֵן פֶּרְנֶסֶה, א פֶּרֹי דאַרף נִישֶׁט גִיין אַרְבֶּעֶטֵן,

דער מאן דאַרף בְּרַעַנְגֵן פֶּרְנֶסֶה.

יַעֲצֵט אֹיב דִּי פֶּרֹי ווִיל אַרױסְהֶעֱלֶפֶן דַּעַם מֵאַן עַר זְאֵל

קֶעַנְעֵן זײַצֵן און לְעֶרְנֶען, אַיז וואוִיל אַיז אִיר, אַפֶּעֶר

זי טוט עס נאר בְּתוֹרַת הַתְּנֻדּוֹת, נִישֶׁט בְּתוֹרַת חוֹב, אַ

פֶּרֹי אַיז נִישֶׁט מְחֻיֵב אױסְצױהֵאֲלֵטֵן דַּעַם מֵאַן, דַּעַר מֵאַן

הָאֵט זיך מְתַחִיב געווען אַיִן דִּי בְּתוֹבָה דָּאָס עַר וועט אִיר

אױסְהֵאֲלֵטֵן.

אַיִבֶּעֶרְדַּעַם, אֹיב אַ איִנגֶערֵמאַן זײַצֵט און לְעֶרְנֵט פֶּלִיִּיסִיג,

פִּירֵט זיך אױף ווי אַ עַרְלִיכֶער אִיד דאַרף זיך

אױפֶּפִּירֵן, עַר דאַווענט מיט מַגִּין שְׁחֵרִית מַנְחָה מַעֲרִיב,

שְׁטִיִּיט אױף אַיִן צײַט, און לִיגֵט זיך אַיִן צײַט, לְעֶרְנֵט פֶּלִיִּיסִיג

וְכו' וְכו', הָאֵט גוֹטֶע חֲבָרִים, נו דַּעֲמֵאֲלֵט קען מַעַן נֶאֱדָךְ

פֶּאַרְשְׁטִיִּין אַז דָּאָס ווִיִּיב גִיִּיט אַרְבֶּעֶטֵן פֶּרִי אִיר מֵאַן זְאֵל

זיַצֵּן און לְעֶרְנֵעַן די תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, און זי אִיז אַ גְּרוּיסע צדָקָת, און אַוּדַאי וועט זי מְקַבֵּל זיין שְׂכָר פֿאַר דָּעם.

אַפֿער ווען דער אינגערמאַן אִיז אַ פּיִסְטֵע ליידיגגייער, ער שְׁלֵאפֿט ביז אינמיטן טאַג אַרײַן, נישט ער לְעֶרְנֵט, און נישט ער דאַווענט, און נישט ער אַרְבַּעַט וכו', דרייט זיך אַרום פּוֹסֵט און פֿאַר וכו', ומְכַל שֶׁכֶּן ער רייכערט און ער דרייט זיך אַרום מיט שְׁלֵעֲכֵטֵע חֲבָרִים וכו', אויף דָּעם אִיז נישטאַ קיין שום הִיתֵר אַז דאָס ווייב זאל גיין אַרְבַּעַטן, און אַוּדַאי און אַוּדַאי פֿון אַזאַ שידוך וועט גאַרנישט אַרויסקומען נאַר אַ גַט רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

איבערדעם דאַרפֿסטו זאַגן דיין שוואַגער, אויב ער וועט נישט מְשַׁנֵּה זיין, זיין הַנְּהַגָּה, זעה איך נישט אַז ס'וועט אַרויסקומען עפֿעס פֿון דָּעם.

עס טוט מיר זייער וויי דיך דאָס צו זאַגן און צו שְׁרײַבֵּן וכו', אפֿער דאָס אִיז די מְצִיאוֹת.

ביי אונזערע לייט האט מען נישט געזעהן די זאַך פֿון אַנְבֶּרענגן קיין צייט. אָדער מען דאַווענט, אָדער מען לְעֶרְנֵט, אָדער מען אַרְבַּעַט, אָדער מען גייט פֿאַר צדָקָה, העלפֿן אַנדערע אידן, טוהן חֲסָדִים, אפֿער סתם אַרוּמְדֶרײַען זיך פּוֹסֵט און פֿאַר אָן אַ גאַרנישט, אָן אַ פֿאַרנוואס, אָן אַ פֿאַרווען וכו' וכו', דאָס אִיז נישטאַ ביי אונז.

אַ בְּרַסְלָב'ר חֲסִיד הײסֵט נאַר דער וואָס ער פֿאַלגט דָּעם הייליגן רַבִּי'ן, און עס אִיז פֿאַוואָקסט ווי ביים הייליגן

רבי'ן איז געווען דער יסוד היסודות לימוד שולחן ערוך, און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן כ"ט) דאס יעדער איד איז מחויב יעדן טאג צו לערנען א דין אין שולחן ערוך, און ער האט זייער מקפיד געווען אז מען זאל נישט אפטרעטן אפילו א סעיף קטן אין שולחן ערוך, וואו הערט מען דאס אז א אינגערמאן זאל נישט גיין משבת לשבת דאווענען מיט מנגן אין א בית המדרש? און אפילו שבת פארפעלט מען מנחה און שלש סעודות וכו', עס איז באוואוסט דאס אפילו א פשוטער שישטער און שניידער זענען מקפיד אויף דעם, ווי קומט אז אזוי גערופענער חסידישער אינגערמאן וואס ער גייט מיט א שטריימל און בעקעטשע מיט ווייסע זאקן זאל זיך אויפפירן נאך ארגער ווי א פויער?

עס טוט מיר זייער וויי דאס צו שרייבן, אבער ביי אונז זעהט מען נישט די זאכן.

דאס וואס מען רעדט וכו' וכו', אויב דו ווילסט וויסן ווער איז א אמת'ר ברסלב'ר חסיד, וועסטו זעהן וואס ער גייט שטענדיג אין דער האנט מיט א משניות, ווען ער האט נאר פרייע צייט כאפט ער אריין נאך א פרק משניות און נאך א פרק משניות, און לערנט בסדרן פרקים משניות. דער הייליגער רבי האט ארויסגעגעבן א תיקון פאר עטליכע פון אונזערע לייט, און צווישן זיי דעם הייליגן רבי נתן ז"ל, ער זאל זאגן יעדן טאג ח"י פרקים משניות, קוק גוט אריין אין שיחות הר"ן (סימן קפ"ה) "לומר ח"י פרקים משניות" זאגן

משניות, ווארום די אותיות התורה איז מטהר דעם מענטש, און דערהייבט אים הויפּעך הויפּעך הויפּעך.

איך האף אז דו וועסט פּוּעל'ן ביי דיין שוואַגער ער זאל בייטן זיין הנהגה, ווארום אז נישט וועט חלילה וחס דארטן זיין א גט, מען קען זיך נישט ארויפלייגן דעם גאנצן עול פון פרנסה אויפן ווייב און ער זאל זיך ארוםדרייען פּוּסט און פאר ווי א ליידג גייער וכו' וכו', דאס איז נישט קיין אידישן וועג, א איד דארף זיין שטענדיג פארנומען, די חז"ל זאגן (פתובות נט.) הבטילה מביאה לידי זימה ולידי שעמום; אז מען דרייט זיך פּוּסט און ליידג, קומט מען צו שווערע ביטערע עבירות, און מען ווערט משוגע פאר ליידג-גיין, עס איז גאכנישט דא א זאך וואס עס רייסט אויס דעם מענטש פון אידישקייט און פון מענטשליכקייט ווי דאס זיך ארוםדרייען ליידג, איבערדעם בעט איך דיר דו זאלסט מיט אים רעדן, און איך האף אז ער וועט פאלגן וועט זיך אלעס איבערדרייען לטובה.

זאלסט האבן א פרייליכן טאג

 תא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ה' לְסִדּוֹר וַיִּשְׁלַח י"ב כְּסָלִיו ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ מוֹז דִּיר זָאגֵן, אִיךְ באוואונדער דיין אַרבעט וואס דו
דריקסט אזויפיל ספרים אין אידיש וכו', דאס איז א
זכות הרבים לדורי דורות, און עם ברענגט אריין אין אידישע
קינדער שטארקע אמונה, און נישט נאכגעשאלעפט ווערן אין
אמונות כוזביות, און דיעות פסולות פון המון עם וכו' וכו'.

מיר האלטן זיך שטארק און פעסט ביי די אמונה, און
מיר וועלן נישט אנועקגיין פון די תורה הקדושה שהוא
זה, און עם איז פאר אלעמען שוין היינט קלאר אז די
מלכות המינות דאס איז דער לעצטער נסיון פאר משיח
וועט קומען, און דער הייליגער רבי האט אונז פאראויס
געזאגט (שיחות הר"ן סימן ל"ה וסימן ר"ב) אז איידער משיח וועט
קומען וועט זיין א שווערע און ביטערן נסיון פאר פשוטע
אמונה, ווארום אלע וועלן געכאפט ווערן אין מינות
ואפיקורסות.

מען קען נישט זאגן אויף א מלכות המינות וואס זיי זענען
עיקר די גאנצע תורה הקדושה רחמנא לישזבן, שפעטן
אפ פון יעדע הייליגקייט וואס ס'איז דא ביי אידן, רייסן
אויס קברים וכו' וכו', ווי קען מען זאגן אז דאס איז פון

הימל? דאס איז אונזער נסיון! אז וואויל איז דעם וואס ער
וועט בלייבן שטארק אין די אמונה.

איך מוז דיר אפער זאגן, איך האב צער, עס איז דא
אסאך טעותים אין דעם אידיש, און דא און דארטן
איז דא טעותים אין מאמרי תו"ל און אויך אין מראה
מקומות פון דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, איבערדעם דארף
מען מגיה זיין איידער מען דריקט, ווארום נאכדעם וועט
מען ארויפלייגן אויף מיר אז איך צעטיר נישט גוט א מאמר
תו"ל, אדער איך שרייב נישט דעם רעכטיגן מראה מקום,
וואס דאנקען גאט איז ביי מיר אלעס פונקטליך און קלאר
און דייטלעך, איבערדעם פון היינט אן, אז דו דריקסט אין
מיין נאמען וכו', אדער מיינע ספרים וכו', זאלסטו זייער
אכטונג געבן אז די מראה מקומות זאלן זיין פונקטליך, און
די זעלבע זאך א מאמר תו"ל זאלסטו שרייבן פונקטליך
ווי ס'שטייט, ווארום מען זאל נישט נאכדעם תולה זיין אין
מיר זאכן וואס עס איז נישט אזוי, איך געב אויף די זאכן
זייער זייער אכטונג.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

 תב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח י"ב כְּסָלִיּוֹ ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֶאָלְטֵן דִּיין בְּרִיווּ.

זַעֲה זִיךְ צוּ שְׂטאַרְקֵן נָאר מִיט שְׂמֻחָה, וואַרום שְׂמֻחָה אִיז
 די גֵּרעסְטע בְּרָכָה, ווען אַ אִיד אִיז זוכָה און עַר פֿרִיִיט
 זיך דָאס עַר אִיז באַשאַפֵּן גַעוואָרן אַ אִיד, די שְׂמֻחָה בְּרַעַנְגֵט
 אים צו אַ הַעֲבֵעֵרע שְׂמֻחָה. און אַלע צַדִּיקִים הָאָפֵן זיך
 מְחִיָּה גַעווען מִיט "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוִי", דַּער היילִיגער רַבִּי הָאָט
 אונז אַויסגַעלְעֶרְנֵט (ליקוּטֵי מוֹתֵרֵן חֶלֶק ב' סִימָן י) ווען אַ אִיד אִיז
 פֿרִיִילִיךְ דַּעמָאָלט אִיז עַר זוכָה צו יִשׁוּב הַדַּעַת, און אויב
 עַר הָאָט גִישֵׁט מִיט וואַס צו זיין פֿרִיִילִיךְ, זַאל עַר זיך
 פֿרִיִיעֵן מִיט שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוִי.

מַעַן דַּעֲרִיצִיִילֵט נָאךְ פֿון היילִיגֵן צַדִּיק דַּער רַבִּי, רַבִּי מֹשֶׁה
 לִיב פֿון סאַסוב זי"ע פֿלַעַגֵט עַר שְׂטַעַנְדִּיג זָאָגן, ווען
 אִיךְ זָאָג אִינְדַּער־פֿרִי די בְּרָכָה "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוִי" הָאָב אִיךְ
 שוין אָפֿגַענוּמַעַן אויף אַ גַאנְצֵן טָאָג. וואַרום עַר פֿלַעַגֵט
 עוֹסֵק זיין אַסאַךְ אִין פֿדִיוֹן שְׁבוּיִם, און עַר הָאָט זיך גַעֲדִרִיִיט
 צווישֵׁן די גוִיִים, און עַר הָאָט גַעזַעֶהֵן וואַסֶּערע רִשְׁעִים זיי
 זַענען, וואַסֶּערע רִשְׁעוֹת זיי טוען אויס פֿאַר די אִידישֶׁע
 אַרַענְדַּאָרן, און עַר הָאָט גַעמוזֵט עוֹסֵק זיין זיי אַרויסצוּנַעמַעַן
 פֿון תְּפִיסָה, וואַס דַּאָרְטֵן זַענען די אִידן גַעפֿיִינִיגֵט גַעוואָרן

מיט די גרעסטע מאס אכזריות, איבערדעם פלעגט ער זיך
שטענדיג פרייען מיט די ברכה "שלא עשני גוי".

זעהט מען פון דעם אזא גרויסער צדיק וואס ער איז געווען
דבוק אין בורא פל עולמים, וואס ער האט זיך מוסר
נפש געווען פאר נשמות ישראל, האט נישט געהאט מיט
וואס זיך מתיה זיין זיך, נאר מיט "שלא עשני גוי", על אחת
במה ובמה ווי אויז קליינע מענטשעלעך וכו' דארפן זיך מתיה
זיין מיט דעם, און נישט צופראכן ווערן פון קיין שום זאך.

דער בורא פל עולמים זאל דיר העלפן דו זאלסט זיין
שטענדיג פרייליך און מען זאל הערן גוטע בשורות
שטענדיג.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תג

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר וישלח י"ג בסליו ה'תשע"ב
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברה היקר לי
מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו וואס דו גיסט זיך
אויס דיין ביטער הארץ וכו' וכו'.

דארפסט געדענקן מיין טייערער גוטער פריינד וואס די
חז"ל זאגן (מדרש אגדה) פל הנמשך אחר הצער
הצער נמשך אחריו; א איד דארף זיך צוגעוואוינען טרעפן

שְׁטַעַנְדִּיג די חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמֹרִים וּוּאָס דָּער בּוֹרָא פֿל
 עוֹלָמִים טוט מײַט אים, וּוּאָרום ווען אַ מַעֲנִשׁ זאל זײַך
 בְּאַמֶּת אַרײַנְטֵראכטן וועט ער זעהן אז זײַן גאַנץ לעבן איז
 הוילע נסים, און וואס עס ווערט מײַט אים געטוהן איז אלעס
 נסי נסים, אײַבערדעם דארף מען שְׁטַעַנְדִּיג געבן אַ דאַנק
 פֿאַר'ן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אז מען איז געוונט און מ'האַט
 געוונטע אַבְרִים און געוונטע חושים וכו' וכו', וּוּאָרום לײַדער
 איז הײַנט דא אַזױפֿיל סובלי חללים וכו' וכו', אײַבערדעם
 צי זײַך נישט נאכן צער, קוק אויף די גוטע זאכן וואס דער
 בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים טוט מײַט דיר, וועט פֿונדאײַ ביים סוף
 אַוועקגיין פֿון דיר אלעס וכו'.

דָּער הײַליגער רַבִּי טײַטש'ט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ה) דָּעם
 פֿסוק (תהלים ד') "בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי" דאס דוד המלך
 האט שְׁטַעַנְדִּיג עוּסַק געווען דן זײַן זײַך לִפְנֵי זְכוּת, און טָרעפֿן
 אין זײַנע צרות הרחבות וואס דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים טוט
 מײַט אים, זאגט דער הײַליגער רַבִּי אַזױ דאַרף זײַך אַ אײַד
 פֿירן, אין זײַנע צרות זאל ער שְׁטַעַנְדִּיג טָרעפֿן גרויסע הרחבות
 וואס דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים טוט מײַט אים, פֿון דָּעם וועט
 ער זוכה זײַן אז די אלע צרות וועט פֿון אים אַוועקגיין.

זוער האט נאך אַזױפֿיל געליטן ווי דוד המלך? די אײַנגענע
 ברודער האבן אים פֿאַרטרײַבן וכו', די אײַגן שווער
 האט אים גערודפֿט, די אײַגן ווייב מיכל האט געשפֿעט פֿון
 אים וכו', ער האט געליטן פֿון זײַן אײַגן זוהן אבשלום וכו',
 פֿון אַמְנוֹן וְתָמָר וכו', און ער האט געהאַט שוּנאַים מֶעַר

ווי האר פון קאפ וכו', און די חז"ל זאגן (ירושלמי שקלים פרק ב' הלכה ה') אין דור שאין בו ליצנין פֿדורו של דוד; דאס הייסט דער דור פון דוד המלך זענען געווען הילע לצים, זיי האבן געמאכט פון אים ליצי לצנות, אבער ער האט זיך מחזק געווען מיט די עצה "בצר הרחבת לי" אין זיינע צרות האט ער געטראפן גרויסע הרחבות.

איבערדעם טארסטו נישט זיין אזוי צופראכן, דו טארסט נישט נמשך ווערן נאך דיין צער, ווארום כל הנמשך אחר הצער צערו נמשך אחריו זאגן די חז"ל (מדרש אנדה); א מענטש טאר זיך נישט ציען שטענדיג נאך זיין צער, טראכטן פון זיינע צער און פון זיינע יסורים וואס ס'גייט אויף אים דורך וכו' וכו', א מענטש דארף נאר טראכטן אויף דאס גוט'ס וואס עס גייט אויף אים דורך, דעמאלטס וועט ער האבן אן אנדער סארט לעבן.

אין אלע דורות האבן די צדיקים געליטן, און זיי האבן זיך מחיה געווען, זיי האבן זיך מחזק געווען, איבערדעם זאלסטו זיך זעהן אויכעט מחיה זיין מחזק זיין, וועסטו זעהן דאס סוף כל סוף וועט זיך אלעס איבערדרייען לטובה, מען דארף אסאך בעטן דעם בורא כל עולמים אויף פראסט אידיש, און אים אויסדערציילן דאס גאנצע הארץ, וועסטו זעהן אז עס וועט זיך אלעס איבערדרייען לטובה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

 תּד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבָּת קוֹדֵשׁ לְסֻדְר וַיִּשְׁלַח י"ג כִּסְלוֹ ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

דָּאס עֶרְשְׁטֵע זאך וואס מ'ען דארף זוכן ביי א שידוך איז, אז דער בחור זאל האבן גוטע מדות, ווארום אז מ'ען האט מדות טובות האט מ'ען אלעס, און אז מ'ען האט נישט קיין מדות טובות האט מ'ען גארנישט. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ז) אז א מענטש וואס ער האט נישט קיין אמונה איז אזוי ווי א תיה אין געשטאלט פון א מענטש וכו'. איבערדעם דארף מ'ען דער עיקר האבן מדות טובות, וואס דאס שטאמט פון אמונה. א בחור וואס ער האט אמונה וועט האבן מדות טובות. לערנען קען מ'ען זיך שטענדיג צולערנען, אבער ביי מדות האט דער הייליגער רבי, רבי אלימלך מליזענסק זי"ע געזאגט, ביז אכצן יאר קען מ'ען משנה זיין די מדות, נאכדעם איז שוין זייער זייער שווער. איבערדעם די ערשטע זאך איז זאלסטו זוכן א בחור פאר דייין טאכטער א בעל מדות טובות.

די צווייטע זאך וואס מ'ען דארף זוכן ביי א בחור איז יראת שמים, און דאס קען מ'ען דערקענען וויאזוי ער דאווענט, מ'ען זעהט ווי א בחור דאווענט קען מ'ען וויסן אויב ער איז א יראת שמים אדער נישט, אויב ער דאווענט אין סידור

עַר דַּאווענט עַרליך דאס וויינט אז עַר איז אַ ירא שְׁמַיִם,
און אויב עַר וועט האָבן יראת שְׁמַיִם וועט עַר האָבן אַלעס.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיר העלפֿן זאַלסט צוטֿרעפֿן
אַ גוטן בַּחור פֿאר דיין טאַכטער, און בְּסִימֵן טוב
ובְּמִזֵּל טוב זאַלסטו שְׁלִיסֵן דעם שידוך.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עַרְב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב כ' כֶּסֶלִיו ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהאַלְטֵן דיין לאַנגען בְּרִיוּו.

גַּעב אַכטונג אויף זיך, ווייל דער סמ"ך מ"ם לויפֿט דיך
נאָך מַכְשִׁיל זיין מיט שווערע ביטערע עבירות וואס
נאכדעם וועסטו פּאַצאַלן פֿאר דעם אז דער גאַנצער שְׁטוב
דיינע וועט חרוב ווערן רחמנא ליצילן, איבערדעם האב שכל
איידער ס'וועט זיין צו שפּעט.

זאַלסט וויסן אז איך מיין נאָר דיין טובה, איבערדעם לאַז
דיך אַפּ פֿון אַלע שְׁלֵעכְטִים, ווייל רחמנא לישיזבן
אז מען זינדִיגט פֿאַר'ן בורא פֿל עולמים כאפֿט מען נאכדעם
אזא מין קלאפּ אז מען האט זיך גאַרנישט פֿאַרנעשטעלט,
ובפֿרט אז דער בורא פֿל עולמים האט דיך געהאַלפֿן האסט

א ווייב מיט קינדער, וואס דארפסטו האבן די גאנצע שמוץ?
זעהסט נישט ווי דער סמ"ך מ"ם לויפט דין נאך און ער
וויל דין אומברענגן?.

איבערדעם בעט איך דיר זייער, נעם זיך אין די הענט
אריין איידער ס'וועט זיין שפעט, איך מוז דיר
דאס שרייבן, אבער זאלסט וויסן 'אין עונשין אלא אם פן
מזהירין', דו שפילסט זיך מיט פייער, דער סמ"ך מ"ם לאזט
דיך נישט אפ, דו זאלסט זיך נעמען גלייך אין די הענט
אריין און לאז אפ אלע שמוץ וועט דין גוט זיין אויף די
וועלט און אויף יענע וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תו

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר וישב כ' פסליו ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך קען דיר נישט מסביר זיין מיט ווערטער דיין גרויסן
זכות וואס דו האסט מיט פארשפרייטן דעם הייליגן
רבינ'ס לעכט אויף די וועלט.

זוארום וויסן דארפסטו אז כל זמן מיר זענען אנגעטוהן
מיט א לבוש גשמי וכו', דאס הייסט דער גוף
פארדעקט די גשמה, קען מען זיך נישט פארשטעלן ווער
דער הייליגער רבי איז וכו', דער בורא כל עולמים האט

רחמנות געהאט אויף אונזער דור און אראפגעשיקט אויף דער וועלט אזא גרויסע נשמה וואס ראטעוועט כלל ישראל פון כפירות ואפיקורסות, און ער שיינט אין אונז אריין פשוטע אמונה מיר זאלן זיך צוגעוואוינען רעדן צום בורא כל עולמים אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר א גוטן פריינד אויף פראסט אידיש, וואס דאס איז די העכסטע מדריגה וואס עס קען נאר זיין, א איד וואס עס גייט אויף אים דורך אלע ערליי צרות און יסורים וכו' וכו', ביטערנישט און ארעמקייט וכו' וכו', עגמת נפש צער און ווייטאג וכו' וכו', און פונדעסטוועגן פארלירט ער זיך נישט, אין די שווערסטע צייטן זיינע לויפט ער צום בורא כל עולמים און וויינט זיך אויס צו אים, און גיטט אויס זיין ביטער הארץ מיט תפלה צו אים וכו', מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס דאס טוט אויף אין אלע עולמות.

איבערדעם בעט איך דיר זאלסט זיך נישט פארלירן אין די שווערסטע מצבים, און וואס אויף דיר גייט דורך זאלסטו זיך אויסרעדן פאר'ן בורא כל עולמים אויף פראסט אידיש, וועסטו ממשיך זיין אויף דיר א הימלישער לעבט, ווארום תפלה איז די העכסטע זאך, און מענטשן זענען מזלזל אין דעם, אזוי ווי די חז"ל זאגן (ברכות ו:) מאי ברום זלת לבני אדם אמר ליה אלו דברים שעומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלין בהם; ופירוש רש"י, דברים שעומדים ברומו של עולם: בגון תפלה, שעולה למעלה.

און דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות תר"ן סימן קנ"ד) אז דער עיקר וואס ער איז געקומען צו זיין גרויסע מדריגה איז נאר געווען ווייל ער האט זיך געפירט ווי א פראסטיק, דאס הייסט ער האט זיך געפירט בתמימות ופשיטות, גערעדט זייער אסאך צום בורא פל עולמים אויף אידיש, און געזאגט אסאך תהלים, און ער האט בפירוש געזאגט ווען איך זאל וויסן אין דער יוגנט צו וואס מען קען קומען דורך התבודדות דאס הייסט רעדן צום בורא פל עולמים אויף פראסט אידיש, וואס איך האב געטוהן א גאנץ יאר וואלט איך געטוהן אין איין טאג, און ער האט זייער געבענקט נאך די עבודה פון תמימות ופשיטות, אסאך צו רעדן צום בורא פל עולמים אויף אידיש, אזוי ווי א פראסטער פשוטער מענטש.

גלייב מיר אויב דו וועסט זיך אזוי פירן, וועט דיין גאנץ לעבן געטוישט ווערן צום גוטן, און דו וועסט שפירן שטענדיג אז דער בורא פל עולמים איז מיט דיר.

זאלסט האבן א לעכטיגן פרייליכן שבת

~ ~ ~ תז ~ ~ ~

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר וישב כ' פסליו ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען ביטערן בריוו וואס דו
גיסט זיך אויס דיין ביטער הארץ.

איך בעט דיך זייער דו זאלסט זיך זעהן צו דערהאלטן,
און זאלסט נישט ציען זיך צו טרויער, ווארום ס'איז
דא זייער אסאך זאכן וואס מיר קענען נישט פארשטיין
דרבי המקום ברוך הוא יתברך שמו, דער הייליגער רבי
האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן נ"ב) דאס אויפן בורא פל
עולמים איז דא אסאך קשיות וכו', ווארום מיר קליינע
מענטשעלעך מיט קליינע קעפעלעך וכו' וכו', קענען נישט
פארשטיין די וועגן פון בורא פל עולמים, איבערדעם קומט
ארויף אויף אונז שווערע ביטערע קשיות און ספיקות אויף
אים וכו', אבער האט דער הייליגער רבי אויסגעלאזט "וואויל
איז דעם מענטש וואס ער האט נישט קיין שום קשיות
אויפן בורא פל עולמים, און ער ווייסט דאס אלעס וואס
ער טוט איז מיט א חשבון".

די תורה הקדושה האט אונז געלערנט צו זאגן שטענדיג
(דברים ל"ב) "הצור תמים פעלו פי כל דרכיו משפט אל
אמונה ואין עול צדיק וישר הוא" וואס דער בורא פל
עולמים טוט איז בוודאי לטובה, כאטשע מיר פארשטייען
דאס נישט. עס מאכט זיך ליידער אז א קינד גייט אנוועק

פּוֹן דְּעַר וועלֵט וְכוּ', און טאַטע מאַמע קענען זיך נישט קילן פּוֹן רוב צער און עגמת נפש, און זיי וויינען טאג און נאַכט וְכוּ', דאָרף מען געדענקן וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט ווען עס איז אים ליידער אוועק פיר קינדער יונגער־הייט לא עלינו, דאס ער שטארקט זיך זייער, ווייל ער ווייסט אז זיי זענען אויבן אין א גוט פלאץ, און סוף פל סוף ווען עס וועט קומען די צייט ווען ער וועט אוועקגיין פון די וועלט, וועט ער זיך מיט זיי פאר־אייניגן וכו' וכו', איבערדעם טארסטו נישט אזוי טרויערן אויף די אבידה וואס דו האסט פארלארן, אמת עס טוט זייער זייער וויי, אָבער ווער ווייסט וואסערע נשמה דאס איז געווען, ער האט געדארפט אראפקומען אויף דעם עולם משלים זיין זיך אפאר חרשים וכו'.

די זאך פון גלגולים איז פארהוילן פון יעדן מענטש, איבערדעם טאר מען נישט צופאלן פון קיין שום זאך. ווידער האט דער הייליגער רבי געזאגט (שיחות הר"ן סימן ס"ה) דורך שמחה ווערט מען ניצול אז די קינדער זאלן נישט שטארבן, ווארום די קליפה וואס רייסט אוועק קינדער יונגער־הייט ווערט אנגערופן אויפן נאמען פון יללה, וכו', וכו', און שמחה איז פונקט פארקערט פון איר, איבערדעם ווען מען שטארקט זיך מיט שמחה ווערט מען ניצול אז די קינדער זאלן נישט פארבאפט ווערן לא עלינו.

איבערדעם דארפסטו זיך זעהן זייער צו שטארקן, און נישט צופאלן ביי זיך. איך ווייס אז דאס איז

זייער זייער שווער, און עס איז נישטא קיין ווערטער צו טרייסטן
עלטערן וואס זיי האבן פארלארן לא עלינו א קינד וכו',
ובפרט אין אזא יונגע עלטער וכו', פונדעסטוועגן מוז מען זיך
טרייסטן וואס דאס איז א גרויסע זאך, ווארום אז מען טרייסט
זיך, מיט דעם ווייזט מען אז מען איז מקבל אויף זיך עול
מלכות שמים, מען איז מקבל אויף זיך די גזירה וואס עס
איז נגזר געווארן אויף אים, און בזכות דעם וואס מען טרייסט
זיך, ווערט מען אפגעהיטן פון אלעם שלעכטם.

איך בעט דעם בורא פל עולמים ער זאל ענק שוין אפהיטן
פון היינט אן פון אלעם שלעכטס און פון אלעם בייזן,
און עס זאל ענק לעכטיג ווערן אין שטוב, און זעה נאר
צו טראכטן גוטע געדאנקען, הייליגע מחשבות, דאס דער
בורא פל עולמים איז א אב הרהמן און וואס ער טוט איז
בנודאי למטובה, כאטשע מיר קענען נישט פארשטיין דאס.

זאלסט וויסן דאס ווען א איד שטארקט זיך אין אלע זיינע
צרות, איז ער גורם א גרויסע נחת רוח אויבן אין
הימל, און מלאכים וואונדערן זיך, און זענען מקנא דעם
מענטש, און זיי פֿרעגן איינער דעם אנדערן, ווי קען זיך א
מענטש דערהאלטן ווען עס גייט אויף אים איבער אזויפיל
איבערגייעכצער?

דו דארפסט זיך זייער פֿרייען דאס יונגער הייט האסטו אויף
זיך גענומען עול המצוות, און דו פֿירסט זיך אידיש,
דאס איז די גרעסטע שמחה וואס עס קען נאר זיין.

אָשֶׁר תַּח בְּנַחֲל שׂוּ

דָּעַר בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים זָאל דִּיר טְרִייסְטֶן, און זָאלסְט נִישֶׁט
וויסן פֿון הייַנט אָן פֿון קיין שׁום שְׁלֶעכְטֶם, נָאר עֵם
זָאל דִּיר גוט זיין שְׁטענדיג.

זאלסט האָבן אַ לעכטיגן און פֿרייליכן שַׁבַּת

תַּח

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר וישב כ' כסליו ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְרוּ יְאִיר
אִיךְ הָאב דַּעְרֵהאַלְטֶן דיין לאַנגען בְּרִיוּ.

זעה זיך צו שְׁטאַרְקֶן, קיין שׁום זאך אין דער וועלט זאל
דיר נישט אַראַפּוואַרפֿן.

זאלסט וויסן אויף די וועלט גייט איבער אויף יעדן איינעם
שווערע ביטערע נסיונות ברוחניות ופגשמויות וכו',
און וואויל איז דעם מענטש וואס ער קען זיך דערהאלטן,
אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט "פארנוואס
בין איך געקומען צו מיין זאך? ווייל איך האב זיך דערהאלטן".

דער הייליגער רבי נתן האט אמאל גערעדט מיט אונזערע
לייט א שְׁטאַרְקֶן שמועס פון התחזקות, אינמיטן רעדן
האט ער זיך זייער צופלאמט, און ער האט אויסגערופֿן,
פארנוואס איז רבי שמעון בר יוחאי געקומען צו וואס ער
איז געקומען, ווייל ער האט געהאט אין זיך די מידה פון

התחזקות, פארנוואס איז געווען דער הייליגער ארי הקדוש די אריז"ל, ווייל ער האט געהאט אין זיך די מידה פון התחזקות. און פארנוואס איז דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע, ווייל ער האט געהאט אין זיך די מידה פון התחזקות, און פארנוואס איז געווען דער הייליגער רבי וואס ער איז געווען, ווייל ער האט געהאט אין זיך די מידה פון התחזקות, און ער האט אויסגעלאזט און פארנוואס בין איך וואס איך בין, ווייל איך האב אין מיר די מידה פון התחזקות.

דאס הייסט אז בזה העולם קען מען נישט קומען צו קיין שום דרגא, נאר מיטן מחוק זיין זיך, אין פשוט אמונה דארטן דארף מען האבן שטארק חיוזק, וויסן אז דער בורא כל עולמים פירט די גאנצע וועלט בהשגחה פרטיות, קיין שום זאך ווערט נישט געפירט אליין, אזוי ווי די חז"ל זאגן (חולין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; א מענטש כאפט קיין קלאפ אין קליינעם פינגער איידער מען האט אויסגערופן אויבן, אויבערדעם דארף מען זיך זייער זייער שטארקן און נישט אראפפאלן פון קיין שום זאך.

זעה צו לערנען אסאך משניות בסדרין, דו זאלסט אנהייבן צו זאגן פון אנפאנג ברכות, און אזוי זאלסטו מסיים זיין איין מסכתא נאכן אנדערן, ביז דו וועסט דורכזאגן גאנץ נשמה סדרי וועסטו אנהייבן נאכאמאל, און דאס וועט דיך מוכיח זיין, און דו וועסט קומען צו א ריינע נשמה, ווארום משנה"ה איז די אותיות נשמה"ה, אז מען לערנט אסאך

משניות און מען זאגט אסאך משניות, ווערט גזדפך די
 גשמה, און די תו"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה ז' סימן ג) אין כל
 הגליות הללו מתפנסות אלא בזכות משניות; איבערדעם
 איז וואויל איז דער מענטש וואס ער לערנט און ער זאגט
 יעדן טאג משניות בסדרן.

זאלסט האבן א לעכטיגן שבת

תט

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר וישב כ' פסליו ה'תשע"ב
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר לי
 מאד ... גרו יאר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו, מיט די געלט פאר פדיון,
 זאל דער בורא כל עולמים ממתיק זיין פון דיר די דינים
 דורך א פלא עליון, און דו זאלסט זוכה זיין צו כל טוב סלה.

זעה מקרב זיין דיין זוהן, זאלסט זיך נישט רעגן אויף אים
 וכו', א זוהן דארף מען אויפבויען, נישט אראפקלאפן,
 אויב מען וויל האבן נחת פון קינדער מוז מען זעהן אויפבויען,
 רעדן מיט זיי שטענדיג פאזיטיוו וכו', א קינד איז דאך,
 דאך א קינד, יעצט ווען מען רעגט זיך מיט א קינד קלאפט
 מען אים אראפ וכו', און ווען מען קלאפט אים אראפ וכו'
 ווערט ער ביי זיך צוגראכן, און עס וועט פון אים גארנישט
 זיין, איבערדעם בארעכן זיך, ס'וועט דורכלויפן אפאר יאר

און דיין זוהן וועט ווערן א בַּחור גרייט זיין חתונה צו האבן
און ער וועט פארלירן די גאנצע זעלבסט-ווירדע וכו', ער
וועט נישט האבן קיין אייגענעם בטחון וכו', ער וועט
אויפֿוואַקסן צוקלאַפֿט וכו', אַראַפֿגעקלאַפֿט וכו', פֿאַרוואַס,
ווייל דו ווייסט נישט ווי אומקומען זיך מיט דיין זוהן וכו'.
דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען מען זאל
נישט שְׁלֹאגן קיין קינד.

דער הייליגער רבי נתן פֿלעגט אריינגעמען יעדן שבת
אפֿאר אורחים, און געווענליך זענען אידן שטענדיג
געווען בעלי מכניסי אורחים, ווען מען האט געזעהן אין בית
המדרש פֿרייטאג צו נאכטס נייע פֿנימ'ר וכו', האט מען
פֿאַרשטאַנען אז דאס איז אורחים וכו', האט יעדער איינער
אריינגענומען אן אורח צו זיך, און דער הייליגער רבי נתן
האט געוואַרט דער לעצטער, און ער האט אריינגענומען
וועמען קיינער האט נישט אריינגענומען, אזוי פֿלעגט ער
זיך פֿירן. איינמאל האט ער אריינגענומען אן אורח וואס
איז געבעך געווען קריעה בליעה וכו', שמוציג וכו', ס'איז
ארויס פֿון אים א שְׁלֵעכטן גרויך וכו', אזא אורח האט
קיינער נישט געוואַלט אריינגעמען, און ווען דער הייליגער
רבי נתן האט אים אהיימגעברענגט האט זיין זוהן רבי יצחק
ז"ל נישט געוואַלט זיצן ביים טיש, ער האט זיך גיעקלט
פֿון אים, האט אים רבי נתן געגעבן צוויי פֿעטיש און ער
האט אים גענייט אז ער מוז זיצן ביים טיש וכו', און נאך
שבת ווען דער הייליגער רבי נתן איז געווען ביים הייליגן

רבי'ן האט ער דערצייילט וויאזוי ס'איז דורךגעגאנגען שבת, און אז ער האט געגעבן צוויי פעטיש פאר זיין זוהן, האט זיך דער הייליגער רבי אנגערופן, א קינד שלאגט מען? און ווידער איך וויל דו זאלסט נעמען טאקע א גוטן אורח מיט וועמען דו זאלסט קענען רעדן דברי תורה.

זעהט מען פון דעם אז דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען אז מען זאל נישט שלאגן קיין קינדער.

ס'איז דא א דיבור פון הייליגן רבי'ן אז מיט גוטן פועל'ט מען בעסער, און אמאל אז מען זעהט אז מען האט געפועל'ט מיט פעטיש, דארף מען וויסן אויב מען וואלט זיך איינגעהאלטן און מען וואלט געהאט געדולד וואלט מען שענער געפועל'ט. זעהט מען פון דעם, דעם הייליגן רבינ'ס וועג אין די ערציען קינדער, מען טאר נישט שלאגן קיין קינדער, און מען טאר נישט שפעטן פון זיי, און אוודאי און אוודאי טאר מען זיי נישט אראפקלאפן.

דארפסט פארשטיין סוף פל סוף דאס איז דייע קינדער, און דו ווילסט האבן פון זיי נחת, און זיי וועלן אם ירצה השם גרויס זיין און חתונה האבן, און דו וועסט האבן פון זיי אסאך נחת, שטעל זיך פאר אויב דו וועסט זיי אראפקלאפן און שלאגן יעצט קליינער הייט, און צוברעכן, און זיי נישט געבן קיין געלעגנהייט אויפציוואקסן, וואס ווילסטו אז שפעטער וועלן זיי זיין בעלי מומים רחמנא ליצלן וכו' אבער דעמאלט וועט שוין זיין צו שפעט.

אײַבערדעם האב שכל יעצט, קלאפ נישט אראפ דיײַנע
 קינדער, ומפל שפן דו זאלסט נישט שלאגן,
 רעד מיט זיי אזוי ווי מען רעדט מיט דערוואקסענע, און אז
 זיי פֿרעגן עפעס זאלסטו זיי ענטפֿערן אזוי ווי מען ענטפֿערט
 א דערוואקסענעם, מען זעהט ווען א דערוואקסענער פֿרעגט
 דײַך עפעס א נארישקייט האסטו געדולד און דו ענטפֿערסט
 אים, אָבער ווען דיין קינד פֿרעגט דײַך א נארישקייט וכו',
 וואס ער איז נאך דערווייל א קינד מיט א קליינעם שכל
 וכו', שטופסטו אים אוועק וכו', קלאפסט אים אראפ וכו',
 שפֿעטסט פון אים וכו', איז וואס ווילסטו פון אים האבן ווען
 ער וועט זיין גרויס? ווי ווילסטו ער זאל אויפֿוואקסן?

דער הייליגער רבי זאגט אין ספר המדות (אות בנים סימן ק"ו)
 הבנים שוטים פֿשאביהם בעסן; קינדער זענען שוטים
 ווען דער טאטע איז א בעס'ן, און עס איז צו פארשטיין
 פֿשוט, א קינד פֿרעגט א טאטן יעדע זאך וואס ער זעהט,
 סוף כל סוף איז דאס זיין טאטע, ווען דער טאטע ענטפֿערט
 אים און ער איז אים מסביר יעדע זאך, וואקסט ער אויף
 א קלוג קינד, אָבער ווען דער טאטע איז א אויפֿגערעגטער
 און ער קלאפט אראפ דעם קינד, און וואס ער פֿרעגט אים
 ענטפֿערט ער אים נישט, בלייבט ער א שוטה.

אײַבערדעם געב זייער אכטונג פון היינט אן זאלסט נישט
 אָנשרייען דיײַנע קינדער, און זאלסט זיי נישט
 שפֿעטן, און זאלסט נישט חזק מאכן פון זיי, אזוי וועסטו
 זיין זיכער וועסטו האבן געראטענע קינדער.

אָשֶׁר תִּי בְּנַחֲלִי שְׂכֹנֵי

אײַךְ הָאָרֶץ אִז דו װעסט מיר פֿאַלגן װעסטו האָבן גַּחַת פּוֹן
דײַנע קינדער.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן שַׁבַּת

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֹדֵר מִקֵּץ כ"ב כְּסֻלּוֹ ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אײַךְ הָאָב דַּעֲרֵהאָלְטן דײַן לאַנגען בְּרִיוּוּ.

דו דאַרפֿסט זײַךְ זעהן זײער צו שטאַרקן, און נישט אַראַפֿפֿאַלן
בײַ זײַךְ בְּשׁוֹם פֿנים וְאֹפֶן, דאַס אַרְגֵּסְטע זאַך וואָס עס
קען פֿאַסירן בײַ אַ מַעֲנֵשׁ אײַז װען ער פֿאַרלירט זײַך און
ער געבט אױף די האַפֿפֿענונג צו לעבן וכו'.

דו זאַלסט װיסן אז אױף יעדן אײַנעם גײט אײַבער צרות
מיט יסורים וכו', אַלע סאַרטן פֿראַבלעמען וכו', נאַר
דאַס גרױסקײט פֿון אַ אײַד װענדט זײַך אײַן װיאַזױ ער
דַּעֲרֵהאָלְט זײַך, װיאַזױ ער קען אַרױסגײן פֿון די פֿראַבלעמען
וכו', צו בלייבן מיט פֿראַבלעמען אײַז נישט קײן חֲכָמָה וכו',
די חֲכָמָה אײַז װיאַזױ מען קען אײַבערדרייען די פֿינֶסְטער
פֿאַר לעכטיגקײט וכו', די פֿראַבלעמען וכו' אז עס זאל אײַם
גײן גוט וכו'. גוט הײסט נאַר דער בורא פֿל עולָמִים, אַזױ
װי ס'שטייט (תהלים קמ"ה) "טוב הַגִּי"ה לְכָל" אײַבערדעם װען
אַ אײַד אײַז זײַך מְחֻזַּק אײַן אַמוֹנָה פֿשוּטָה אײַן בורא פֿל
עולָמִים, דַּעֲמָאֲלֵט װעט אײַם גײן גוט.

איבערדעם בעט איך דיר זייער שטארק, פארליר זיך
 נישט, איך ווייס גאנץ גוט וואס עס גייט אויף
 דיך אדורך, אבער פון די אנדערע זייט זאלסטו וויסן האבן
 מיר א גרויסן רבי'ן וואס ער האט אונז אנגעזאגט (ליקוטי
 מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח) געוואלד! זייט איך גיט מניאש, קיין יאוש
 איז גאר גיט פאר האנדין; א איד טאר זיך נישט מניאש
 זיין אפילו אין די שווערסטע מצבים וואס עס גייט אויף
 אים דורך, איבערדעם פארליר זיך נישט, איך זאג דיר צו
 דו וועסט אים ירצה השם טרעפן א גוטע שידוך בקרוב
 אויב דו וועסט נישט צובראכן ווערן, אויב דו וועסט זיך
 האלטן מיט פשוטע אמונה אין בורא כל עולמים וועסטו
 זעהן גרויסע ישועות, איך האף דו וועסט מיר פאלגן וועט
 דיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תיא

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר מקץ כ"ו כסליו ב' דחנוכה ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב געזעהן ווי דו האסט אנגעגרייט צו דריקן דעם
 ספר "אוצר השובבי"ם" עס איז אזוי שיין ארויסגעקומען,
 זאל דיר דער בורא כל עולמים העלפן בזכות דעם, דו
 זאלסט האבן פרנסה בשפע, ווארום איינער וואס ער איז
 מזכה את הרבים העלפט אים דער בורא כל עולמים עס
 זאל אים גארנישט פעלן.

דו דארפֿסט וויסן אז מענטשן זענען זיך מ'חיה מיט'ן הייליגן
 רבינ'ס ספֿרים, דאס איז זייער גאנץ חיות, ווארום אין
 אונזער דור גייט איבער אויף פֿלל ישראל אזעלכע איבערגייעכץ
 וואס עס איז נאך קיינמאל נישט איבערגעגאנגען, אן קיין
 שום גוזמא.

פון איין זייט האבן די עמלקים ימח שמים וזכרם
 אויסגעהארגעט מיט מיתות משונות און מיט די גרעסטע
 מאס אכזריות מיליאנען אידישע קינדער, מענער, פרויען,
 און פיזלעך קינדער, וואס ווער עס איז נישט דורכגעגאנגען
 דעם גיהנום וכו', קען זיך נישט אפילו פארשטעלן אין וויסטן
 שווארצסטן חלום וכו', די רציחות און די אכזריות וואס די
 פארשאלטענע עמלקים האבן געטוהן מיט אידישע קינדער.

און פון די אנדערע זייט האבן די פארשאלטענע ערב רב
 וואס רופן זיך ציוניסטן אויסג'שמד'ט מיליאנען אידישע
 קינדער, און זיי אוועקגערופן פון די הייליגע אמונה, און זיי
 מעביר געווען על הרת, זיי אראפגעברענגט צו די גידריגסטע
 שטאפל פון לעבן.

און אז עס איז נישט גענוג די צוויי גרויסע חרבונות וואס
 עס האט פאסירט אין אונזער דור, איז געקומען נאך א
 נייע צרה, וואס די שענסטע און די בעסטע ווערן אין דעם
 נכשל, די פלי משחית וואס ס'הייסט אינטערנעט, אדער
 איי-פאד, אדער בלעקבערי וכו', וואס דאס איז די עקלדיגסטע
 און געמיינסטע שמוץ וואס איז נאר געווען אמאל אין דער

וועלט, ממש מען נעמט אריין דעם דור המבול ביי זיך אין צימער, און ווער עס ווערט אין דעם אנגעשטעקט איז אים שוין שווער ארויסצוגיין פון דעם, ווי ס'שטייט (משלי ב י"ט) "כל באיה לא ישובו ולא ישיגו ארחות חיים" עס איז א געדעכטע בלאטע און גיים וכו', וואס ווער עס פאלט אריין אין דעם איז אים שוין זייער שווער ארויסצוגיין, ווארום די שמוץ פון גיאוף רחמנא לישזבן איז פונקט אזוי ווי סם (דראגס), וואס ווער עס איז אין דעם אנגעשטעקט געווארן איז אים שוין זייער שווער ארויסצוגיין פון דעם, און לידער פולע טוענטער פון די שענסטע און בעסטע איידלסטע מענטשן זענען אנגעשטעקט געווארן פון די שמוץ און זוהמא, און זיי קענען פון דעם נישט ארויסגיין.

דאס איז אזא מין אנשיקעניש, אזא מין קליפה וואס עס איז נאכנישט געווען פון זינט די וועלט איז באשאפן געווארן, אז א מענטש קען קוקן אלע שמוץ ביי זיך אין צימער בתדרי תדרים און נכשל ווערן מיט ביטערע עוונות, ווארום הוצאת זרע לבטלה איז די ארגסטע זינד, ווי די תו"ל זאגן (דה יג) כל המוציא שכבת זרע לבטלה חייב מיתה; ווארום פון יעדע טיפה קען באשאפן ווערן א וולד, און ער הארגעט עס אפ, איז ער דאך א פשוטער רוצח וכו' וכו', און צו דעם זינד קומט מען נאר דורך וואס מען קוקט זיך צאם אלע שמוץ און געמיינהייט פון די ביליגסטע גוים וכו', און די תו"ל זאגן (פוסה ח) אין יצר הרע שולט אלא במה שעניו ראות; וויפיל שטופער זענען צובראכן

גְּעוּוֹאָרָן צוֹלִיב דָּעם פֿאַרשְׁאַלְטֶענעם פֿעיסֶבאַק וְכוּ', דָּער
 מַעַנְטֶשׁ וּוּאָס עֵר לֵייגט זיך אַרײַן אין דָּעם שְׁמוּץ וְכוּ',
 ווערט זײַן מַח אײַנגאַנְצן פֿאַרשאַמט וְכוּ', עֵר קען שױן נישט
 טראַכטן גלייך, עֵר איז מְבוּהָל און מְבוּלְבָל וְכוּ' צוּדרייט
 אײַנגאַנְצן וְכוּ', און דָּער חֵטָא בְּרַעַנְגט צו כְּפִירוֹת און
 אַפִּיקוֹרְסוֹת, וּוּאָס אויף דָּעם שְׁטײט (במדבר ט"ו) "וְלֹא תִתּוֹרוּ
 אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם" דִּרְשֶׁענען די חז"ל (ברכות י"ב):
 אַחֲרֵי לְבַבְכֶם זֶה מִינּוֹת, וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם זֶה נִיאוּף; און דָּאָס
 איז תְּלוּי אײַנס און אַנדערן, וויפֿער אַ מַעַנְטֶשׁ ווערט
 אַנגעשטעקט אין תּאַוֹת נִיאוּף איז אים שױן שְׁווער אַנצונעמען
 די אַמוּנָה, און עֵר קומט צו כְּפִירוֹת און אַפִּיקוֹרְסוֹת.

און צוֹלִיב די דריי אומגליקן וּוּאָס האט באַטראַפֿן כָּלֵל
 ישׂראֵל אין אונזער דור, גייען ארום מענטשן צופֿראַכן
 וְכוּ', צונעלייגט וְכוּ', אָדער מען איז אײַנגאַנְצן אויסגעוועפֿט
 געוואָרן פֿון אַ געפֿיל צו תּוֹרָה און תּפִֿלָּה און קיום מצוות
 מעשיות, עס איז געוואָרן אלעס גרינג וְכוּ'.

אַפֿער דָּער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים האט אויף אונז רחֻמָּנוֹת
 געהאט און עֵר האט אונז געשיקט אין דָּעם דור
 דָּעם הייליגן רבין וּוּאָס עֵר האט אונז איבערגעלאזט אַזעלכע
 הייליגע ספֿרים, וּוּאָס ווער עס קוקט אין דָּעם אַרײַן, ווערט
 אים דערנוועקט די נשמה, און זײַן האַרץ הייבט אָן צו
 ציען צום בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וּוּאָרום דָּער הייליגער רבי איז
 מחזק און מעוֹרֵד און שטאַרקט און מאַכט פֿרייליך אלע
 צופֿראַכענע מענטשן.

איבערדעם אז דו ביסט זוכה צו דריקן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, ובפרט יעצט ווען נאך צוויי וואכן וועט זיך אנהייבן די טעג פון שובבי"ם, וואס די פערציג טעג איז א תיקון אויף אלע גראפע שמוציגע עקלדיגע עבירות וכו', און דו גייסט דריקן דעם וואונדערליכן ספר "אוצר השובבי"ם" וואס דאס איז אסאך קונטרסים וואס רעדן פון דעם ביטערן זינד, און געבן עצות וויאזוי ארויסצוגיין פון דעם, און וויאזוי זיך צו שטארקן אין פשוטע אמונה, און וויאזוי צו פאררעכטן אלע שלעכטס וואס ער האט געטוהן ביז יעצט, ווארום דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט אז גאר קיין יאוש איז נישט פארהאנדין, (ע"ו ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח), איבערדעם מעגסטו זיך זייער זייער פרייען מיט דעם גרויסן זכות וואס דו האסט אז דו גייסט דריקן דעם ספר "אוצר השובבי"ם", וואויל איז דעם מענטש וואס ער וועט זיך ארויסהעלפן מיט געלט און ער וועט האבן א חלק אין דעם דריקן, און נאכמער וואויל איז דעם מענטש וואס וועט דאס צושפרייטן און מפיץ זיין, ווארום ער וועט זיין א מזכה הרבים וואס דער זכות פון דעם איז נישט צו באשרייבן.

שטארק זיך זייער און ווער נישט צופראכן פון קיין שום זאך, ווארום גאט ברוך הוא וועט זיך נישט פארלאזן, און דו וועסט זעהן גרויסע נסים אין דיין לעבן. זאלסט האבן א לעכטיגן חנוכה

 תִּיב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר מְקִיז כ"ו פֶּסְלֵיו ב' דְּחִנוּפָה ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

וּזְאִם זָאל אִיךְ דִּיר זְאָגֵן, אַמֶּת עִם אִיז אױף דִּיר דױרְכְּגֶעגאַנְגֶען
זײַער אַ שְׁווערֵן יוֹגֶנט וְכוּ', און עִם אִיז דִּיר שְׁווער צו
פאַרְגֶעסן פֿון דַּעם, פֿונְדעסְטױועגֵן דאַרְפֶּסטױ דאַנְקען און לױבֵן
דַּעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אַז עַר הָאט דִּיךְ גֶּעשְׂאָנְקען דִּיין
מִתְנָה, הָאסט גֶּעקענט חַתוּנָה הָאבֵן, און דו הָאסט שױן אַ
קִינד אױכֶעט, מִיט דַּעם דאַרְפֶּסטױ זיך זײַער זײַער פֿרײַען.

און די עיקר דאַרְפֶּסטױ זַען מְכַבֵּד זײן דִּיין גֶּעטְרײַע ווייב,
ווארום אזוי זְאָגֵן דִּי חַז"ל (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זְכוּ שְׂכִינָה
בִּינֵיהֶן; און אזוי אױכֶעט זְאָגֵן דִּי חַז"ל (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פֶּרֶק ט' הֲלָכָה
ה) אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ
אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה; אױכֶערְדַּעם דאַרְפֶּסטױ זיך
מױרְא'דיג מְחִיָּה זײן, און דִּי חַז"ל זְאָגֵן (בְּבָא מֵעֵינַי נט.) לְעוֹלָם
יְהִי אָדָם זָהִיר בְּכָבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ
בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֵלָּא בְּשִׁבְלֵי אִשְׁתּוֹ, שְׁנֵאמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב)
"וּלְאֲבָרִם הַטִּיב בְּעִבּוֹרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבָנֵי מַחוּזָא,
אוּקִירוּ לְנַשִּׁיכּוּ פִי הִיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת
נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ); דָּאם הֵיִסְט מֵעַן דאַרְף מְכַבֵּד
זײן דָּאם ווייב, און דָּאם בְּרַענְגֶט צו עֲשִׂירוֹת, אזוי ווי דַּעַר

הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) די עיקר
עשירות קומט נאר אין זכות פון די ווייב.

און מען דארף זייער אכטונג געבן אויף דעם פבוד פון
דעם ווייב און איר נישט מצער זיין, ווי די חז"ל זאגן
(בבא מציעא ג"ט) לעולם יהא אדם זהיר באונגאת אשתו, שמתוך
שדמעתה מצויה אונגאתה קרובה.

אויך האף אז דו וועסט איינזעהן די גרויסע מתנה וואס
דער בורא פל עולם האט דיר געגעבן, און זאלסט
זיך זען זייער שטארקן מיט שמחה, ווארום שמחה איז די
העכסטע מדרגה, אזוי ווי עם שטייט (דברי תמים א' ט"ז) "עוז
וחדוה במקומו", דארטן ביים בורא פל עולם הערשט
נאר שמחה, דאס איז א סימן ווען א איד איז אין די
קדושה, ווען ער איז שטענדיג פרייליך. און עם ווערט
געברענגט אין זוהר (תצוה קפד): אויפן פסוק (תהלים ק' ב) "עברו
את הנו"ה בשמחה", חדוה דבר נש משיך לגביה חדוה
אחרא עלאה, [די שמחה פון א מענטש אויף די וועלט,
ברענגט אים א שמחה פון יענע וועלט]; איבערדעם שטארק
זיך, זאלסט זיין פרייליך, און פרייליך מאכן דיין ווייב, ווי
די חז"ל זאגן (ראש השנה ו'): אשה בעלה משמחה.

פרי דו זאלסט ארויסגיין פון אלע שלעכטע געדאנקען, און
זאלסט נישט זיין צופראכן, געוואוין זיך צו צו זאגן
אסאך פרקים משניות, זאלסט אנהייבן פון אנפאנג ששה
סדרי משנה, און זאלסט לערנען יעדן טאג אסאך פרקים

שלא

בְּנַחֲל

תִּיג

אֲשֶׁר

מִשְׁנֵיזוֹת, בֵּיז דּוּ וועסט ענדיגן שְׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה זאַלסטו
אַנהייבן נאַכאַמאַל, און דאס וועט דיר געבן גרויס סיפוק.

אײַך האָף אז דו וועסט מְקַיִים זײַן דאָס אַלעס, וועט דיר
גוט זײַן אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן חנוכה

תִּיג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר וַיְנַשׂ א' דְּרֹאשׁ הַיּוֹדֵשׁ טַבַּת ו' דְּחֲנוּכָה ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר ... גְּרוֹ יְאִיר

אײַך האָב דער־האַלְטן דיין לאַנגען ביטערן בְּרִיוּ.

זאַלסט וויסן אײַך פּאַרשטיי גאַנץ גוט וואָס עס גייט אויף

דיר דורך, אַבער דאָס איז נישט קיין עצה זײַך

מִיִּיאַש זײַן זײַך, און זײַך אַרײַנלייגן אין בעט מיט אַ טיפּן

דיפּרעסיע און יאָוש וְכוּ' וְכוּ', אזוי ווי עס האָט שוין נישט

קיין שום זין צו לעבן וְכוּ', דו ביסט דאָך אַ יונגער בְּחוּר,

די גאַנצע וועלט איז פאַר דיר, דו דאַרפֿסט אין זײַך אַרײַנגעמען

פֿשוטע אַמוֹנָה אז דער בורא פֿל עולמים איז מיט דיר ביי

דיר לעבן דיר, דער בורא פֿל עולמים האָט דײַך זײער ליב,

עס ווערט געפֿרענגט אין זוהר (אחרי ס"ז) ווען אידן וואלטן

געוויסט ווי דער בורא פֿל עולמים האָט זיי ליב, וואלטן זיי

געלאָפֿן צו אים אזוי ווי אַ שאַף לויפט צו וואַסער, אזוי ווי

ס'שטייט (תהילים מב) "בְּאֵיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקוֹ מִים כֵּן נַפְשִׁי

תֵּעָרַג אֶלֶיךָ" דָּוִד הַמֶּלֶךְ זָאָגַט צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, אַזוּי ווי אַ אֵיל אַ שְׂאֵף לױפֶט צו וואַסער ווען ער איז דאַרשטעריג, גאַרנישט קען אים אָפּשטעלן, אַזוּי איז אונזער נפֿש לױפֶט צו דיר רבּונוּ שֶׁל עוֹלָם, אָבֶּער דער מְעַנְטֵשׁ כּאָפֶט נישט אַז דער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וויל מֶער אונז האָבן ווי אונז ווילן אים, ווארום מיר זענען זיינע קינדער, און געווענדליך איז אַ טאַטע האט ליב זיינע קינדער מֶער ווי די קינדער האָבן ליב אַ טאַטן, דאָס איז אַ מְצִיאוֹת.

אײַבער דעם זײ נישט געפאלן ביי זיך, ליג נישט אין בעט, פון דעם וועט דיך גאַרנישט ארויסקומען, ווארום פון יאוש און מָרָה שְׁחוּרָה קומט גאַרנישט ארויס, דאָס איז דער סמ"ך מ"ם אליין וואס ער צופרעכט דיך און ער רעדט דיך איין אַז דו ביסט שוין גאַרנישט ווערד וכו', און דו טויגסט צו גאַרנישט, און דאָס איז דער גרעסטער טעות, ווארום דער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים קוקט ארויס אויף יעדע נשמה, און יעדע דיבור וואס אַ איד רעדט צו אים מאכט אַ רעש אין אלע עולמות.

וואָס איז דער פֿח פון די סטרא אַחרא? זײ ברענגן אריין אין אַ מְעַנְטֵשׁ אַ מוֹרָא'דיגן יאוש און אַ מוֹרָא'דיגע דיפּרעסיע, און זײ ווייזן אים מיטן דמיון כּאִילוּ דער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים איז אַקעגן אים, און ער דאַרף אים נישט האָבן, און פון אים וועט שוין גאַרנישט זיין וכו' וכו', קיין שידוך וועט ער נישט טרעפן וכו', קיין אַרבעט וועט ער נישט טרעפן וכו', ער איז ממש אַ לאַ יוצלח וכו', דאָס איז די

רייד פון דעם יצור הרע, וואס הייסט יצור הרע? ער באשאפט דאס שלעכטס, ער ברענגט אריין אין א מענטש אז ער איז שלעכט און ס'איז שלעכט, און ס'וועט זיין שלעכט וכו' וכו', אבער ס'איז נישט אזוי. דער יצור טוב הייסט ער באשאפט דעם גוטס, עס איז גוט און עס וועט זיין נאך בעסער.

א איד טאר זיך נישט צופרעכן בשום פנים ואופן, זאל זיין וואס זאל נאר נישט זיין, מען טאר נישט אריינפאלן אין א דיפרעסיע, מען דארף זיך נעמען אין די הענט אריין און צוגעוואוינען רעדן צום בורא כל עולמים, וואס יעדער דיבור וואס מען רעדט צום בורא כל עולמים דאס איז א הצלחה נצחיות, א אייביגע הצלחה, ווען א איד זאל וויסן דאס גרויסקייט און חשיבות וואס זיינע תפילות טוען אין אלע עולמות, וואלט ער שטענדיג עוסק געווען אין דעם, נאר דער סמ"ך מ"ם צופרעכט אים אינגאנצן, און ער ברענגט אים אריין שלעכטע געדאנקען, און דאס ברענגט אים אריין אין א מורא'דיגע יאוש און דיפרעסיע.

איבערדעם בעט איך דיר זייער, דו זאלסט זיך נעמען אין די הענט אריין, דו זאלסט אנהייבן צו לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, ווארום ער איז אראפגעשיקט געווארן צו אונזער דור, מחזק זיין און מעודד זיין און משמח זיין אלע צובראכענע און געפאלענע נשמות.

וויסן זאלסטו וויסן אז יעצט גייט דורך אויף יעדן בחור שווערע און ביטערע נסיונות אין קדושה וטהרה, פון

רוב טמטום הלב וואס ס'קומט פון פגם הברית, ווערט דער
 בחור צופראכן מיט א יאוש, און ער ווערט ביי זיך
 אראפגעקלאפט, איבערדעם האט אונז דער הייליגער רבי
 געגעבן א עצה אז מיר זאלן זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום
 בורא פל עולמים אויף פראסט אידיש, ווארום יעדע דיבור
 מאכט א רושם אויבן אין אלע עולמות, און יעדער דיבור
 נעמט דעם מענטש ארויס פון זיין בלאטע, פון זיין מרה
 שחורה, און ס'קלעבט אים צו צום בורא פל עולמים.

מאך זיך נישט נאריש, גיי ארויס פון בעט וכו', זעה
 איינטיילן דעם טאג, א האלבן טאג זאלסטו לערנען
 פסדרן, זאגן יעדן טאג חומש מיטן תרגום, און דער עיקר
 זאגן אסאך פרקים משניות און דפין גמרא, דאס וועט דיר
 רייניגן די נשמה. און א האלבן טאג זאלסטו גיין ארבעטן,
 ווארום אזוי זאגן די תז"ל (אבות פרק ב) יפה תלמוד תורה עם
 דרך ארץ, שגייעת שניהם משפחת עון; און איך זאג דיר
 צו אז די וועסט טרעפן א פיינעם שידוך, קיינער זאל דיך
 נישט צופרעכן, און קיינער זאל דיך נישט אראפוארפן, און
 קיינער האט דיך נישט צו זאגן אז די ביסט שוין נישט
 ווערד אויף גארנישט און די טויגסט אויף גארנישט.

איך זאג דיר די טויגסט יא, און אדרבה וואס מער מען
 וועט דיך צופרעכן זאלסטו זען זיך צו דערהאלטן.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן חנוכה

 תִּיד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְר וַיְחִי ו' טַבַּת ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ בַּעַט דִּיךְ זַייער זאַלסט זען צו זיין שְׂטענדיג פֿרייליך;
 וועסטו האבן גרויס הצלחה, ווי דער הייליגער רבי
 האט געזאגט (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א) מִי שֶׁשָּׂמַח תָּמִיד
 הוּא מְצַלִּיחַ; ווארום שמחה איז מרחיב דעם דעת פון דעם
 מענטש, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק
 ב' סימן י) פֿאַרנוואס איז אַ מענטש ווייט פון דעם בורא פֿל
 עולמים? ווייל ער האט נישט קיין ישוב הדעת! און פֿאַרנוואס
 האט ער נישט קיין ישוב הדעת? ווייל ער איז נישט פֿרייליך!
 און פֿאַרנוואס איז ער נישט פֿרייליך? ווייל ער טרעפט נישט
 ביי זיך זיינע נקודות טובות! יעדער איד האט אין זיך
 נקודות טובות, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי
 מוהר"ן חלק א' סימן לד') דאס יעדער איד האט א נקודה וואס
 דער צווייטער האט נישט, איבערדעם דארפסטו זיך זייער
 פֿרייען מיט דיין נקודה, וואס דער בורא פֿל עולמים האט
 דיך געשאנקען, און ער האט דיך אריינגעגעבן אזא מין
 חשק און תּשוקה צו אויפשטעלן א דריקעריי, און דריקן
 דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, וואס דורכדעם ביסטו מְזַכֶּה
 טויזענטער מענטשן פֿשוטו פֿמשמעו, ווארום לידער יעצט
 גייט איבער אויף יעדן איינעם צרות צרורות וכו' וכו', אלע
 סארטן ביטערנישן וכו' וכו', און נאר דעם הייליגן רבינ'ס

ספרים קענען שטארקן דעם מענטש, און פשוט מציל זיין
 נישט אראפצוגיין פון זינען וכו' וכו', איבערדעם דארפסטו
 זיך זייער פרייען מיט דיין נקודה, און דורך שמחה וועסטו
 קומען צו ישוב תדעת, און דעמאלט וועט דיך שוין גארנישט
 פעלן, ווי די חז"ל זאגן (גדרים מ"א) דעת קניית מה הסרת; אז
 מען האט שכל האט מען אלעס; איך האף צו בורא כל
 עולמים אז דו וועסט אריינגעמען אין דיר די ווערטער, און
 דו וועסט ארויסגיין פון קטנות המוחין, און עס וועט דיר
 שטענדיג גוט זיין.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תטו

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר ויחי ו' טבת ה'תשע"ב

שלום וברכה אל הפחור ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

דו דארפסט זיך זען צו דערהאלטן מיט די גרעסטע פוחות,
 עס איז נישט קיין חכמה אראפצופאלן, דארפסט וויסן
 דאס יעדער איינער האט זיין פת זוג, און וואס עס האלט
 זיך אויף, אמאל איז, זי איז גאר צו יונג, און מען דארף
 ווארטן אז זי זאל אינטער-וואקסן, איבערדעם טארסטו זיך
 נישט פארלירן, עס איז קיין שום ספק נישט אז דו האסט
 א פת זוג, אז חז"ל זאגן (סוטה ב.) ארבעים יום קודם יצירת

הולד בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני; דארפסטו וויסן אז מען האט פאר דיר אויכעט אויסגערופן א בת זוג, דו דארפסט נאר עוסק זיין אין תפלה, און בעטן דעם בורא פל עולמים אז ער זאל דיר מזמין זיין וואס שפעלער דיין זוג, כדי דו זאלסט ניצול ווערן פון אלע שלעכטס, ווארום תפלה האט א גרויסן כח אויף צו טרעפן א בת זוג, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות חיתון סימן ח) על ידי התפלה יכול לשנות זיווגו הנכרו בשמים; אזוי שטארק איז תפלה, איבערדעם געווארן זיך צו יעדן טאג צו בעטן דעם בורא פל עולמים אויף טרעפן דיין בת זוג, וועסטו זען א גרויסע ישועה.

ביז דו וועסט זען די ישועה, זעה זיך מאכן א שיעור יעדן טאג אין לימוד גמרא, אפילו דו פארשטייסט נישט אלעס, פונדעסטוועגן זאלסטו ממשיך זיין לערנען יעדן טאג פסדרן, הייב אן מסכת ברכות און לערן א דף נאך א דף, אפילו דו פארשטייסט נישט זאלסטו זיך נישט מייאש זיין, נאר זאג א דף נאך א דף, און די חז"ל זאגן (עבודה זרה יט.) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשבח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; ווען די וועלט זאל וויסן דאס גרויסקייט פון לערנען פסדרן ש"ס אפילו מען פארשטייט נישט וואלט מען שטענדיג געווען פארנומען אריינכאפן נאך א דף און נאך א דף, און דאס איז געווען דעם הייליגן רבינ'ס רצון, אזוי ווי עס ווערט געברענגט באריכות אין זיין סדר דרך הלימוד (זיין שיחות הר"ז סימן ע"ז) ער האט געהאלטן אז מען

דארף אנהייבן פון אנפאנג ברכות, און זאגן א דף נאך א דף ביז מען ענדיגט ברכות זאל מען אנהייבן מסכת שבת וכו' וכו', ביז מען גייט דורך גאנץ ש"ס, און נאכדעם הייבט מען אן נאכאמאל, און ווער עס געוואוינט זיך צו צו דעם שפירט אלע טעמים אין לעבן.

ווארום וויסן דארפסטו וויסן, אז א מענטש זינדיגט בפרט אין פנים הברית, ווערט אים דער קאפ און דער מוח פארשטאפט מיט טינות און מחשבות זרות וכו' וכו', ביז ער פארשטייט נישט פשוטן של דברים, אבער ווען מען געוואוינט זיך צו, זאגן א דף נאך א דף פסדרן, צום סוף עפנט זיך אים אויף דער קאפ, און ער זעט אז ער קען יא פארשטיין, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן רי"ד) דאס לימוד גמרא איז מבטל די קליפה וואס עס מאכט זינדיגן דעם מענטש, עיין נשם, אז וואויל איז דעם בחור וואס ער געוואוינט זיך צו, צו זאגן א דף נאך א דף גמרא יעדן טאג, ביז ער איז מסוים א מסכתא הייבט ער אן נאך א מסכתא פסדרן דייקא, וואס דורכדעם וועט ער אפגעהיטן ווערן פון אלע עבירות שבעולם, ווארום די תורה הקדושה דאס איז א שמירה פאר דעם מענטש, ובפרט לימוד גמרא, ווארום די חז"ל זאגן (פנהדרין כ"ד) "במחשבים הושיבני כמתי עולם" אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בבל; און לכאורה ווי קען מען זאגן אויף לימוד גמרא במחשבים הושיבני? נאר דער פירוש איז, אז דייקא ווען א מענטש איז אין ביטערן גלות, און ער פילט

זיך אז ס'איז אים זייער פינסטער, און ער נשפירט נישט
קײן שום חיות אין זיין לעבן, אזוי ווי א מת, איז די יקא
אזא מענטש ווען ער געוואוינט זיך צו, לערנען אסאך גמרא,
ווערט אים ליכטיג.

איבערדעם ווייל עס גייט אויף דיר דורך אזויפיל פינסטערניש
ווארום דו ביסט א בחור, און די חז"ל זאגן
(במות סב:) כָּל אָדָם שָׂאִין לוֹ אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה;
איבערדעם דארפסטו זען זיך מאכן א שיעור אין גמרא,
זאגן יעדן טאג אסאך דפים, וועסטו זען אז עס וועט דיר
לעכטיג זיין, קוק נישט אויף קיינעם נישט וואס ער מאכט
ליצנות פון דעם וכו' וכו', וואס האסטו מיט יענעם, יענער
פארשטייט במילא נישט וואס אויף דיר גייט דורך, איבערדעם
זעה זיך אריינצולייגן אסאך אין די גמרא, זאלסט לערנען
פלייסג פסדרן ש"ס, און דאס וועט דיר דערנענטערן דיין
ישועה, עס איז בדוק ומנוסה.

די וועלט זאגט אז נאר זאגן זוהר מיט תיקונים איז א
סגולה פאר די נשמה, אפער דער אמת'ן איז זאגן
משניות און גמרא אויכעט א סגולה פאר די נשמה, אז
וואויל איז דעם מענטש וואס ער לאזט זיך נישט נארן, און
ער מאכט זיך א סדר יעדן טאג זאגן פסדרן משניות, און
גמרא, און זוהר, און תיקונים, וועט ער ניצול ווערן פון
אלעם שלעכטס, ווי די חז"ל זאגן (פרושין ל:) כִּי הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוא אֵמֵר לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל, בְּנֵי, בְּרֵאתִי יֵצֵר הָרַע וּבְרֵאתִי לוֹ

תּוֹרָה תִּבְלִיין, וְאִם אַתֶּם עוֹסְקִים בְּתוֹרָה אֵין אַתֶּם נִמְסְרִים בְּיָדוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ד') "הֲלוֹא אִם תִּיטִיב שְׂאֵת" וְאִם אֵין אַתֶּם עוֹסְקִין בְּתוֹרָה אַתֶּם נִמְסְרִים בְּיָדוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (שׁ) "לִפְתַּח חֲטָאת רִבְּעִין" וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁכָל מִשְׂאֵו וּמִתְּנֵו בְּךָ, שֶׁנֶּאֱמַר (שׁ) "וְאֵלֶיךָ תִּשׁוּקְתוֹ", וְאִם אַתָּה רוֹצֵה אַתָּה מוֹשֵׁל בּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (שׁ) "וְאַתָּה תִּמְשָׁל בּוֹ".

זֵי נִישְׁט קִיין בְּטָלן, פֿאַלג וואס מען זאגט דיר, וועסטו זען אז דער בורא כל עולמים וועט דיך נישט אפלאזן, און דו וועסט טרעפן א גוטן שידוך, מען טאר נישט אריינפאלן אין א יאוש, און א דיפרעסיע, דאס איז ערגער ווי אלסדינג. זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תטז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וַיְחִי ו' טַבַּת ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבֹרֶךְ הַיָּקָר לִי ... גְּרוֹ יְאִיר

אֵיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטן דִּיין בְּרִיוו.

דִּי חו"ל זאגן (אבות פרק ב') יְפֵה תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם דְּרֶךְ אֲרָץ, שְׂיִנְיַעַת שְׂנִיָּהֶם מִשְׁכַּחַת עוֹן; עִם אֵיז גוֹט אֵינְצוֹשִׁיילן דַּעַם טאג הַעֲלֵפֶט לְעֶרְנַעַן און הַעֲלֵפֶט עוֹסֵק זֵיין אֵין פֿרַנְסֵה, עִם אֵיז בַּאוואוסט אז דער הייליגער רַבִּי הָאָט גְּעוואַלֶט אז יַעֲדֵער אֵינְעֵר פּוֹן זֵינַע מַעֲנֵטְשֵׁן זַאֲלֵן הָאָבן עֶפְעַס א פֿרַנְסֵה אֵין דִּי הָאָנֶט, דַּאָס הֵיִסֶט עֶפְעַס א פֿאַך, כְּדִי דְּעֵר מַח

זאל אים זיין פֿריי צו לערנען תּוֹרָה (ע״ן חני מוהר״ן סימן תק״א); זאלסט וויסן אז א מענטש האט א געהעריגע פּאָך אין דער האנט, דארף ער נישט אַנקומען צו קיין טובות פון קיין שום מענטש, און עס קומט אריין א בִּרְכָה אין זיינע הענט, יעדער מענטש דארף נעמען אזא פּאָך וואס עס ציט אים צו דעם, איינער איז א סופר, איינער איז א מלמד, איינער איז א שוחט, איינער האט א סטאר וכו' וכו', יעדער מענטש ציט צו עפעס אנדערש, אבער וויסן דארף ער וויסן אז מען מוז האבן דעם בורא פֿל עולמים'ס הילף, ווי די חז"ל זאגן (קדושין ד') לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם אֶת בְּנוֹ אוֹמְנוֹת נְקִיָּה וְקָלָה, וַיִּתְפַּלֵּל לְמִי שֶׁהָעֶשֶׂר וְהַנְּכֻסִים שָׁלוּ, שְׂאִין אוֹמְנוֹת שְׂאִין בָּה עֲנִיּוֹת וְעֲשִׂירוֹת, שְׁלֵא עֲנִיּוֹת מִן הָאוֹמְנוֹת וְלֹא עֲשִׂירוֹת מִן הָאוֹמְנוֹת, אֵלָּא הַכֹּל לְפִי זְכוּתוֹ.

איבערדעם ווער נישט צופאלן פון קיין שום זאך, דער בורא פֿל עולמים וועט דיך צושיקן א גוטע פֿרנסה, זיי נישט צופאלן ביי זיך, מען דארף נאר האבן א גוטן רצון דעמאלטס האט מען אלעס, אזוי ווי מען זאגט דריי מאל א טאג (תהילים קמ"ח) "פּוֹתַח אֶת יְדֵךְ וּמַשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רְצוֹן" וואס לבאורה וואלט געדארפט שטיין ומשביע לְכֹל חַי 'מזון', ווי קומט אריין דא "רצון"? נאר אז מען האט א רצון האט מען אלעס, און די וועלט זאגט "אז מען איז פויל האט מען נישט אין מויל".

דער הייליגער רבי האט אויגן דערציילט א לאנגע מעשה פון א בעל בטחון, וואס דער תמצית פון די מעשה

איז אז ער איז געווען שטענדיג פרייליך און יעדן טאג האט ער גענומען אן אנדערע ארבעט, וואס עס האט זיך נאר געלאזט, ער איז נישט געווען קלויבעריש וכו' וכו', ער האט נישט געזאגט אז די ארבעט פאסט מיר נישט וכו', די ארבעט עקל איך זיך וכו', נאר יעדן ארבעט וואס מען האט אים אנגעטראגן האט ער גענומען, און ער איז געווען אזוי פרייליך, אפילו איין טאג האט ער געדארפט רייניגן א שטאל וכו', איין טאג האט ער געדארפט מאכן א אנדערע שמוציגע ארבעט וכו', עס האט אים גארנישט אנגעגאנגען, נאר ער איז געווען שטענדיג פרייליך, און וואס מען האט אים אנגעטראגן צו ארבעטן האט ער גענומען, און אזוי האט אים קיינמאל נישט געפעלט קיין פרנסה, אזוי זאלסטו אויכעט טון, וועסטו זען אז סוף כל סוף וועסטו האבן געהעריג פרנסה, און דו וועסט נישט דארפן זארגן וואו צו בארגן. זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תיז

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר ויחי ט' טבת ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

וואס זאל איך דיר זאגן, אויב דו ווילסט חיווק זאלסטו זיך ווייכן אין די "ליקוטי הלכות" פון דעם הייליגן

רבי נתן ז"ל, וואס נאר ער האט ארויסבאקומען דעם רבי'ן
מער פון אלע תלמידים.

עס איז באוואוסט דאס דער הייליגער רבי נתן ז"ל איז
געווען פון די לעצטע תלמידים וואס זענען מקורב
געווארן צום הייליגן רבי'ן, און פונדעסטוועגן האט ער
אלעמען איבערגעשטיגן, ווי דער הייליגער רבי אהרן ז"ל
דער רב פון ברסלב האט געזאגט בעת די לוייה פון
הייליגן רבי נתן ז"ל, ער איז מקורב געווארן שפעטער
פון אינו אלע, און דער גאנצער קאסטן פון דעם הייליגן
רבינ'ס לעכט איז ביי אים געבליבן, און אונזערע לייט
פלעגן זאגן דעם טעם פארנוואס ער האט אזויפיל מצליח
געווען מער ווי אלע תלמידים, ווארום אלע תלמידים האבן
געוויסט זייער גרויסקייט נישט מער אז דער הייליגער רבי
איז אסאך גרעסער, אבער ווען דער הייליגער רבי נתן
ז"ל איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן האט ער
אוועקגעלייגט זיין אייגענע שכל אינגאנצן, און ער האט
געוויסט אז אן דעם הייליגן רבי'ן האט ער גאר קיין שכל
נישט, דער הייליגער רבי זאגט א דיבור איז נאך א שטיק
שכל וכו' וכו', [כאטש ווען דער הייליגער רבי נתן ז"ל
איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן איז ער שוין געווען
א איש שלם א גרויסער למדן און א צדיק, ווארום ער
איז געווען מקורב צום הייליגן בארדיטשנבער רב זי"ע,
און צום הייליגן רבי מרדכי מקרעמעניץ זי"ע, פונדעסטוועגן
ווען ער איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן האט ער

אלעם אוועקגעלייגט, און אזוי איז ער אויסגעשטיגן צו וואס ער איז אויסגעשטיגן].

ער האט אונז איבערגעלאזט א פארמעגן, די "ליקוטי ה'לכות" וואס ער האט געשריבן פערציג יאר נאכאנאנד, און ער האט אינגאנצן ארויסגעהאט דעם הייליגן רבי'ן, ער האט פארשטאנען אז בזה העולם איז דער עיקר "התחזקות", מען דארף זיך זייער זייער שטארקן, ווארום אויף יעדן מענטש גייט איבער פל מיני צרות און יסורים און ביטערנישן, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ק"ט) אז דא איז דער גיהנום, וועלדיג וואס מענטשן גייען דורך און וואס מענטשן מאכן מיט איז דא פשוט דער גיהנום. עס איז בכלל נישט דא קיין עולם הזה. איבערדעם האט דער הייליגער רבי נתן מחדש געווען אלע זיינע חידושים, אויפן וועג פון "התחזקות", שטארקן אלע צופראכענע און געפאלענע און געליטענע נשמות.

איבערדעם אויב דו ווילסט האבן "התחזקות" זאלסטו זיך מאכן א קביעות לערנען יעדן טאג אין די הייליגע ספרים "לקוטי ה'לכות", און דו וועסט זען אז דער הייליגער רבי נתן וועט דיך נישט לאזן פאלן.

גלייב מיר מיין גאנצער התחזקות וואס איך האב וכו', און איך האב דורכגעלעבט מיין לעבן אין שווערע ביטערע צייטן וואס איך האב מיטגעמאכט וכו' וכו', איז אלעס געווען א דאנק וואס אלץ יונגער בחור האב איך

זייער אסאך געלערנט "ליקוטי הַלְבוֹת", און דאס איז געווען
 מיין חיות, און ווען עס איז מיר געווארן ענג בין איך
 אריינגעלאפן אין די "לקוטי הַלְבוֹת" איבערדעם בעט איך
 דיר אויבעט, פון היינט ביינאכט עשרה בטבת וואס עס
 איז רבי נתן ז"ל יארצייט, הייב אן צו מאכן זיך א שיעור
 אין "לקוטי הַלְבוֹת" וועסטו זען אז דו וועסט האפן מיט
 וואס זיך מחזק צו זיין.

מען טאר נישט צופאלן פון קיין שום זאך, אמת עס גייט
 אויף דיר דורך שווערע און ביטערע צייטן וכו',
 פונדעסטוועגן האט אונז דער הייליגער רבי געלערנט (ליקוטי
 מוהר"ז חלק ב' סימן ע"ח) אז מען טאר זיך נישט מניאש זיין, ווארום
 קיין יאוש איז גארנישט פארהאנדין; כל זמן א מענטש
 לעבט קען ער אלעס פאררעכטן, ער דארף זיך נאר נעמען
 אין די הענט אריין.

איך האף די פאר ווערטער וועט דיר מחזק זיין און דו
 וועסט אנהייבן פון היינט ביינאכט לערנען א שיעור
 אין "לקוטי הַלְבוֹת" און דער הייליגער רבי נתן האט זיך
 אויסגעדריקט אויף זיין ספר "לקוטי הַלְבוֹת" דאס איז הישם
 יתברך'ס גן עדן.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תיה

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר ויחי עשרה בטבת ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

היינט איז דעם הייליגן רבי נתן'ס יארצייט, דארף מען
 מקבל זיין אויף זיך מאכן א קביעות אנהייבן צו
 לערנען בסדרן "לקוטי הלכות", און אז מען וועט זוכה זיין
 וועט מען קענען ענדיגן איבערס-יאר גאנץ "לקוטי הלכות",
 אונדאי און אונדאי אז מען קען ענדיגן עטליכע מאל אין
 יאר די גאנצע ספרי "לקוטי הלכות" איז אסאך בעסער,
 ווארום נאר דער הייליגער רבי נתן האט ארויסבאקומען
 די נקודה הפנימיות פון דעם הייליגן רבי'ן, ווי דער הייליגער
 רבי האט מעיד געווען און ער האט געזאגט, פון מיר ווייסן
 נאר רבי נתן, און רבי נפתלי אביסל. דעריבער וואויל איז
 דעם וואס ער איז זוכה זיך צו באפלייסן אסאך אין ספרי
 "לקוטי הלכות", על כל פנים איינמאל א יאר מוז מען
 ענדיגן דאס גאנצע "לקוטי הלכות" און ווייסן דארפסטו ווייסן
 דאס ווער עס איז שטארק אין דעם, צו לערנען יעדן טאג
 "לקוטי הלכות", וועט אים דער הייליגער רבי נתן נישט
 לאזן פאלן, דאס איז בדוק ומנוסה, ווארום דאס איז התחזקות
 וואס עס איז דא אין "לקוטי הלכות" דאס קען מען נישט
 טרעפן אין ערגעץ, אז וואויל איז דעם וואס ער לייגט זיך
 אריין ראשו ורובו אין די "לקוטי הלכות", וועט ער האבן

הַתְּחִיבֵנוּת נִישְׁט נָאָר פֿאַר זײַך, נָאָר עֵר װעט קענען מְחֻזֵק
זײַן אױך אַנדערע.

רַבִּי נְחֻמָּן טװלְטְשִׁינְעֵר ז"ל הָאֵט גֶעזאַגט אַז הײַנט אַז מױר
הָאָבן דײַ "לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת" װעט מֶעַן עֵתִיד לִיתֵן דִּין
זײַן אױף יַעֲדֵן טָאָג װאַס מֶעַן הָאֵט נִישְׁט גֶעלְעֶרנט אִין דַּעם,
װאַרום דַּער הײַלִיגֵער רַבִּי נְתָן אִיז מְחֻזֵק אַלֶּע מְעַנְטִשֵׁן
װאַס זײ לְעֶרנֶען אִין זײַנע סְפָרִים.

אױך הָאָב גֶעהֶערט פֿון אונזערע לײט נָאָך פֿאַר פּוּפֶצִיג יָאָר
צוּרִיק, דָאָס אִין אומאַן פֿלעגט מֶעַן זאַגן, דײַ אַלֶּע
װאַס זײ הָאָבן זײַך גֶעוויקט אִין דײַ "לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת" הָאָבן
זײך שְׁעֶנְעֵר דַּעַרְהאַלְטֵן, (װאַרום װײסן דאַרפֿסטו װײסן דָאָס
אױף יַעֲדֵן אײַנעם גײט אײַכֶּער אַלֶּע סְאָרְטֵן יְרִידוֹת און
בְּלַבּוּלִים וְכוּ', צַעַר און עֲגָמַת נֶפֶשׁ וְכוּ', עֲנִיּוֹת און דְּחֻקוֹת
און חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', און יַעֲדֵר מְעַנְטִשׁ מױז הָאָבן
הַתְּחִיבֵנוּת אִין זײַן לְעַבְּן, און דָאָס װעט עֵר טְרַעפֵן נָאָר אִין
דײַ "לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת"). אַז װאַײל אִיז דַּעם װאַס עֵר הײַבֵּט
אַן הײַנט עֲשָׂרָה בְּטַבַּת אִין דַּעם הײַלִיגֵן רַבִּי נְתָן'ס יַאֲרֻצִיט
צו לְעֶרנֶען כְּסֻדְרֵן דײַ סְפָרֵי "לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת", װעט אִים גוֹט
זײַן אַ גאַנץ יָאָר.

זאַלסט הָאָבן אַ לְעַכְטִיגֵן טָאָג און אַ פֿרײליכן תְּמִיד

 תיט

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר ויחי עשרה בטבת ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען ביטערן בריוו.

איך מוז מקצר זיין, ווארום איך פאסט זייער שווער וכו'.

בענין מאכלות אסורות וכו', דארף מען זייער זייער אכטונג

געבן היינטיגע צייטן נישט קויפן קיין שום מאכל

וואס עס האט אויף דעם א חשש דחשש וכו', א ספק און

א ספק ספיקא וכו' פון עפעס א איסור פון מאכלות אסורות,

היינטיגע צייטן איז נישטא קיין תירוץ צו קויפן א מאכל

אבי וואס וכו' אפילו מיט א הכשר פון אה יא ou וואס

דאס איז באוואוסט נאר א הכשר בדיעבד דביעבד וכו',

און אויכעט נאר פארעווע זאכן וואס ס'ווערט נישט

אריינגעמישט אין דעם קיין שום חלב עכו"ם אדער חלילה

וחם בשר טריפות, אבער אזוי טאר מען דאס נישט ניצן,

אה יא ou איז א הכשר בדיעבד שפדיעבד אויכעט נאר

אויף אזעלכע זאכן וואס מען ווייסט זיכער אז ס'ווערט אין

דעם גארנישט אריינגעמישט וכו' וכו'.

היינט קען מען באקומען אלע מאכלים מיט די בעסטע

הכשרים פון ערליכע רבנים יראי השם.

אונדאי און אונדאי אין ארץ ישראל דארף מען אכטונג

געבן מער און מער, ווייל דארטן זענען זיי

אינטרעסירט מכשיל צו זיין אידן מיט מאַכלות אַסורות, ווארום דער רמב"ם ברענגט (אגרת תימן) דאס ווען א מענטש עסט טריפות און נבילות איז אים שוין שווער מקבל צו זיין די אמונה, איבערדעם איז גאנץ ארץ ישראל פארפלייצט מיט נבילות און טריפות פשוטו כמשמעו, בשר השפנים ותיחזירים וכו', און אלעם בהכשר פון די רבנות וכו', און דאס איז נישט קיין גוּזמא, ווער ס'וואוינט און יבנאל און זעט וואס דארטן טוט זיך אפ מיט די רע-המקומי (מיטן שטראף פון שטעטל), וואסערע הכשרים ער געבט אויף טריפות און נבילות איז שוין נישט קיין וואונדער, איבערדעם איז נישטא קיין תירוץ היינטיגע צייטן צו קויפן א מאכל אן א הכשר פון אן ערליכן רב, ס'איז דא!.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אכילה חלק ב' סימן י') מי שגזר ממאכלות אסורות, הוא נצול מחיות רעות; איבערדעם דארף מען זייער זייער אכטונג געבן נישט עסן קיין שום מאכל וואס עס איז דא אין דעם א פקפוק וכו', אפילו סאדע איז נישט גלייך צו קויפן נאר מיט א היימישן הכשר! מען טאר זיך נישט פארלאזן אויפן אה יא ou, דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות דעת סימן כ"ב) מי שישמור את עצמו מבשולי עבו"ם ומנסך, זוכה לחכמה ומבין בכל ספר; דערפאר זעט מען עס איז דא ליידער אזויפיל קינדער וואס דער קאפ איז פארשטאפט, אלעס ווייל די עלטערן זענען נישט נוהר געווען מיט מאכלות אסורות, און מען האט אריינגעברענגט אין שטוב עסנווארג אן קיין שום הכשר

וכו', לייִדער גייען ארויס אזויפיל אידישע קינדערלעך. לתרבות רעה, אלעס ווייל די עלטערן זענען נישט גזר וואס זיי ברענגן אריין אין שטוב, מאכלות אסורות זענען מטמטם את הלב, איבערדעם בעט איך דיר זייער שטארק פון היינט אן זאלסטו זייער אכטונג געבן, ובפרט פלייש זאלסטו נישט קויפן, נאר מיט א היימישן הכשר, מיט היימישע רבנים וואס מען קען זיי, מפורסם ביראי השם, און ס'איז היינט דא אזעלכע, איז פארוואס דארף מען גיין קויפן פלייש פון א פלאץ וואס מען איז נישט זיכער? איבערדעם בעט איך דיר זייער, דו זאלסט זייער אכטונג געבן פון היינט אן נישט עסן קיין שום מאכלים וואס זיי האבן נישט קיין הכשר, אז דו וועסט מיר פאלגן וועסטו נישט חרטה האבן. זאלסט האבן א לעכטיגן טאג מיט א פרייליכן תמיד

תכ

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר שמות י"ג טבת ה'תשע"ב
שלום וברכה אל תלמידי הישיבה הקדושה "תפארת התורה"
גרים יאיר ויזרח.

היינט הייבט זיך אן די פערציג טעג פון שוכבי"ם, וואס דאס מיינט די וואכן וואס מען ליינט שמות ו'ארא ב'א ב'שלה י'תרו מ'שפטים, זאגט די אר"י הקדוש די טעג זענען מסוגל צו פאררעכטן אלע פגמי הברית וואס א מענטש האט פונם געווען, דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק

ב' ס'מן פ"ו) אז דאס איז גורם פאר א בַּחֹר עִם זאל אים שְׁווער
אָנקומען טָרעפֿן זיין בת זוג, און אויך א אינגערמאן וועט
אים אָנקומען שְׁווער די שְׁלוֹם בֵּית, אָפּער אויב ער וועט
תְּשׁוּבָה טוהן, וועט אים אלעס פּאַרראַכטן ווערן.

עִם ווערט געברענגט אין ספרים הקדושים אז די פּערציג
טעג דארף מען פּאַסן, אָפּער עס איז באוואוסט אז
דער הייליגער רבי האט אונז אָנגעזאגט נישט צו פּאַסן
און מען זאל נישט נעמען פאר זיך אליין תעניתים, עס איז
עֵנֶק אלע באוואוסט ווען איך בין געווען ביי עֵנֶק אין די
ישיבה חמשה עשר באב וואס איז פּערציג טעג פאר ראש
השנה, האב איך געזאגט אז די אלע וואס זיי וועלן ענדיגן
יעדן טאג מסכת תענית, וועלן טרעפֿן א גוטן שידוך, און
עס איז געווען קלוגע בחורים וואס האבן אָנגענומען מיינע
ווערטער און זיי האבן געלערנט ממש מיט מסירות נפש
יעדן טאג מסכת תענית, אפילו עס איז זיי אָנגעקומען זייער
זייער שווער, און עס איז געווען שווערע צייטן וכו', ווי
פּאַרפֿלייצונגען וכו', און עס איז נישט געווען קיין עלעקטעריק
וכו', און מען האט געדארפט לערנען מיט לעכט וכו', האט
זיי דער בורא פֿל עולמים געהאלפֿן, און זיי האבן געטראפֿן
יעדער איינער א גוטן שידוך, און די וואס זיי האבן נאכנישט
געטראפֿן וכו', קען זיין אז זייער אַמונה איז נישט געווען
אזוי שטארק, איבערדעם בין איך מציע כאפט אריין כאטשע
די פּערציג טעג פון היינט אן לערנען יעדן טאג מסכת
תענית, אַנשטאט צו פּאַסן, וועט עטץ זען וואונדער איפּער

וואונדער דאס אלע וועלן אם ירצה השם טון גוטע שידוכים,
נאר זיך נישט מייאש זיין.

עס איז באוואוסט דאס דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד
געווען נישט צו רייכערן, איבערדעם דער וואס ער וויל
זיך אנרופן אויפן הייליגן רבינ'ס נאמען, דארף זייער מקפיד
זיין נישט רייכערן קיין ציגערעטלעך, כאטשע ס'קומט אן
שווער, אבער מען מוז פאלגן דעם הייליגן רבי'ן, אז וואויל
איז דעם בחור אדער דעם אינגערמאן וואס ער ווארפט
אוועק די ציגערעטלעך און רייכערט נישט, און פאלגט דעם
הייליגן רבי'ן.

שמחה איז די גרעסטע מצוה, ווארום דער הייליגער רבי
זאגט (אין ספר המדות אות שמחה סימן א) בְּשֵׂאדָם עוֹשֶׂה
מְצוּה בְּשִׂמְחָה בְּיָדוּעַ שְׁלָבוּ שְׁלָם עִם אֶלְקָיו; ווארום ווען
א איד איז שטענדיג פרייליך דעמאלט ווייזט ער אז ער
איז א אמת'ר איד, ער פריידט זיך מיט די מצוות וואס
ער איז זוכה מקיים צו זיין יעדן טאג, ציצית תפילין מזוזה
תורה תפלה וכו' וכו', מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס
שמחה טוט אויף, דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק
א' סימן כ"ד) אפילו א מענטש ליגט שוין אין מדור הקליפות
דורך זיינע שווערע זינד, אבער אויב ער פריידט זיך מיט
די מצוות וואס ער איז זוכה מקיים צו זיין, רייסט ער זיך
ארויס פון עולם העשייה און ער גייט ארויף צו עולם היצירה
בריאה ביז עולם האצילות, און ער איז ממשיך אויף זיך
א העכערע סארט לעבט, ער זעט אלקות ער הערט אלקות

און רעדט אַלקות, וכו', וכו', מען קען זיך נישט פאַרשטעלן וואס שמוחה איז, איבערדעם דארפֿט איר זיך זייער זייער שטאַרקן נאר זיין פֿרייליך, און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט) אז א מענטש איז שטענדיג פֿרייליך היט אים דער בורא פֿל עולמים אפֿ אז ער זאל קיינמאל נישט נכשֿל ווערן אין פֿנים הברית, איבערדעם מוזט איר זען יעדן טאג צו טאנצען נאך יעדן דאווענען, און זיין פֿרייליך, וואס דאס וועט ענק ברענגן צו א מורא'דיגן ישוב הדעת, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"א) פֿאַרוואס זענען מענטשן ווייט פֿון דעם בורא פֿל עולמים? ווייל זיי האבן נישט קיין ישוב הדעת, און פֿאַרוואס האבן זיי נישט קיין ישוב הדעת? ווייל זיי זענען נישט פֿרייליך, און פֿאַרוואס זענען זיי נישט פֿרייליך? ווייל זיי טרעפֿן נישט ביי זיך די נקודות טובות וואס זיי האבן, ווארום יעדער איד האט אין זיך גוטס, ווי די חז"ל זאגן (ברכות נו.) אויפֿן פֿסוק (שיר השירים ד') "כפֿלח הרמון רקתך" מאי רקתך, אפֿילו ריקנין שפֿך מלאים מצוות פרמון; און דאס איז די אַרבעט פֿון די גרויסע צדיקים, נאר צו טרעפֿן דאס גוטס ביי יעדן איד, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) דאס דער צדיק ער איז דער בעל תפֿלה וואס קען דאווענען מיט אלע גוטס פֿון יעדן איד. איבערדעם זעה נאר צו זיין פֿרייליך, און זאלסט דערווייטערן פֿון דיר אלע עצבות און מרה שחורה, כאטשע איד ווייס אז עס איז דיר זייער זייער שווער, ווי די חז"ל זאגן (במזות ס"ב) השרוי בלא אשה שרוי

בלא שמחה; פונדעס טוועגן דארפן מיר זיך זייער זייער פרייען אז מיר זענען מקורב צו אזא גרויסן רבי'ן וואס שיינט אין אונז אריין אזוי פיל אמונה און אזוי פיל התחזקות, וואס דאס אליין איז די גרעסטער שמחה, און דער הייליגער רבי האט געזאגט פאר אונזערע לייט (שיחות הר"ן סימן קע"ב) איר דארפט זיך זייער פרייען אז איר האט אזא רבי'ן.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, זאלסט זען נאר פרייליך
 צו זיין, און אפילו עם קומט דיך אן זייער זייער שווער זאלסטו געדענקן וואס דער הנא זאגט (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא; עם ווערט געברענגט פון דעם גרויסן צדיק רבי אליעזר פאפו זצ"ל (פלא יועץ אות שמחה) אז דאס גייט ארויף אויף די מדה פון שמחה, א מענטש וואס עם ציט אים שטענדיג צו עצבות און צו מרה שחורה און עם איז אים זייער שווער פרייליך צו זיין, און ער טוט אלע פעולות שבעולם נאר פרייליך צו זיין, ער באקומט אויסטערלישער שכר, איבערדעם שטארק זיך און זיי פרייליך, וועט דיך דער בורא פל עולמים העלפן דורכגיין די פערציג טעג פון ימי שוכבים, און דו וועסט קענען ענדיגן יעדן טאג מסכת תענית, וואס דאס וועט דיך דערנענטערן דיין זיווג, און דער בורא פל עולמים זאל דיך מוחל זיין אויף אלע דינע עבירות, נאר זעה צו דאווענען יעדן טאג שחרית מנחה מעריב מיט מנין דייקא, און זאלסט זען עוסק צו זיין אין הפצה מקרב זיין אנדערע אידן, זיי זאלן אויכעט וויסן פון אזא גרויסן רבי'ן.

זעה צו בענטשן אין א סידור וואס דאס איז א סגולה פאר
 עשירות, און זאלסט ליינען קריאת שמע כפי דער סדר
 פון אריז"ל, וועט מען דיר מוחל זיין אלע עוונות פון פנמי
 הברית, ווי עס ווערט געברענגט (לקוטי הלכות קריאת שמע שעל המטה
 הלכה ב), אז וואויל איז דעם בחור וואס ער קען דאס מקיים
 זיין אין די טעג פון שובבים, וועט ער געהאלפן ווערן מיט
 אלעס גוטס, נאר געט זיך זייער אכטונג נישט מישן זיך אין
 נארישע פאליטיק וואס איז א גרויסער דמיון, און ס'נעמט
 צו פון דעם מענטש דאס גאנצע שכל, דער הייליגער רבי
 זאגט (ספר המדות אות מריבה סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן,
 איבערדעם דארף מען זיך נישט מישן אין קיין שום מחלוקת.
 איר זאלט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תכא

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר שמות ט"ו טבת ה'תשע"ב

שלום וברכה אל הבחור ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דו ווייסט אז דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען
 נישט צו רייכערן ציגערעטלעך, מען רעדט שוין נישט
 וואס די דאקטורים ווארענען אז מען קען באקומען קענסער
 אויף די לינגען רחמנא לישזבן ווען מען רייכערט ציגערעטלעך,
 אבער פשוט איינער וואס ער האט אמונת חכמים אין

הייליגן רבי'ן דארף ער אכטונג געבן און פאלגן יעדע זאך וואס דער הייליגער רבי זאגט, איבערדעם בעט איך דיר זייער די זאלסט אויפהערן צו רייכערן ציגערעטלעך, וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

זאלסט אנזאגן די חברים דייע ווען זיי קומען צו מיין שיעור ליל שישי זאל קיינער נישט רייכערן נישט אין בגין און נישט אינדרויסן, דאס איז א חילול השם אז בחורים וואס זיי ווילן זיין ברסלב'ר חסידים און זיי פאלגן נישט דעם הייליגן רבי'ן. עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי נתן האט אמאל געזאגט פאר זיין תלמיד רבי נחמן טולטשינער אז מען גלייבט נישט אין א רבי'ן, וואס דארף מען פארן צו אים? דער סיפור איז געווען אז דער הייליגער רבי נתן איז אמאל אנגעקומען אין די שטאט אומאן און ער האט אראפגעלייגט זיין רענצל אין זיין אכסניה און ער האט אנגעהויבן צו לויפן צום הייליגן רבינ'ס ציון, אזוי פלעגט ער זיך שטענדיג פירן, אראפלייגן זיין פעקל אין זיין אכסניה וכו', אין לויפן גלייך צו הייליגן רבינ'ס ציון, איינמאל איז רבי נחמן טולטשינער ז"ל וואס פלעגט אים באדינען אויבעט מיט געלאפן, אבער זיין רעקל איז געווען צוריסן, האט אים דער הייליגער רבי נתן געזאגט, גיי צוריק און גיי צו דיין רעקל, און נאכדעם וועסטו קומען צום הייליגן רבינ'ס ציון, האט זיך רבי נחמן טולטשינער ז"ל געקשנט איך וויל גיין מיט אייך צום רבינ'ס ציון, האט אים דעמאלט געזאגט רבי נתן, אז מען גלייבט נישט אין א רבי'ן וואס

פֿאַרט מָען צום רַבֿי'ן? דער רַבֿי האט אזוי מִקְפֿיד געווען
נישט גיין מיט צעריסענע קליידער, און דו האסט א צעריסן
רעקל און קענסט עס נישט צונייען קודם? און נאכדעם גיין
צום הייליגן רַבֿי'ן?! קום אינגאנצן נישט!

זעט מָען ווי ווייט דער הייליגער רַבֿי נתן האט מִקְפֿיד
געווען, אויב מָען פֿאלגט נישט דעם הייליגן רַבֿי'ן
וואס דארף מָען קומען צו אים, די זעלבע זאך איז מיט
רייכערן ציגערעטלעך אז דער הייליגער רַבֿי האט מִקְפֿיד
געווען נישט רייכערן ציגערעטלעך, דארף מָען פֿאלגן דעם
הייליגן רַבֿי'ן, און אז מָען קען זיך נישט איינהאלטן דארף
מָען נישט קומען צו אים, מִכָּל שָׁכֵן זיין אין א בית המדרש
וואס איז אנגערופן אויפן הייליגן רַבֿינ'ס נאמען און דארטן
צו רייכערן, דאס איז א געוואלדיגער עוולה, איבערדעם
בעט איך דיר, דו זאלסט אויפהערן צו רייכערן אינגאנצן,
און דו זאלסט זאגן דינע חברים זיי זאלן נישט קומען
אדער מיט קיין ציגערעטלעך.

נעם זיך שוין אין די הענט אריין, און געוואוין זיך צו, צו
רעדן צום בורא פֿל עולמים, וואס יעדער דיבור וואס
מָען רעדט צו אים איז א הימלישער הצלחה, דער בורא
פֿל עולמים זאל הערן אונזערע תפילות, און מָען זאל
געהאלפן ווערן.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פֿרייליכן תמיד

 תכב

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר שמות ט"ו טבת ה'תשע"ב

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר לי
מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן זיין לאנגע בריוו מיט די געלט אויף
הדפסה, זאל דער בורא פל עולמים דיר העלפן זאלסט
שטענדיג האבן הצלחה, פרי דו זאלסט קענען מנדב זיין
געלט פאר הפצה און הדפסה, וואס דאס איז די גרעסטע
צדקה וואס עס קען נאר זיין, ווארום מזכה זיין את הרבים
דאס איז די העכסטע מצוה, ווארום ליידער דרייען זיך
ארום אזויפיל צובראכענע נשמות, און נאר דעם הייליגן
רבינ'ס ספרים קען זיי העלפן, איבערדעם בעט איך דיר
זייער שטארק, זאלסט טון אלעס וואס דו קענסט
ארויסצוהעלפן מען זאל קענען דריקן די ספרים, ובפרט אז
יעצט קומט די הייליגע טעג פון שובבי"ם, זאלסטו ארויסהעלפן
פארפלייצן דעם ספר "אוצר השובבי"ם" ווארום דאס איז
א זכות הרבים לדורי דורות, וואויל איז דעם פחור, און
וואויל איז דעם אינגערמאן, וואס ער קען מפיץ זיין דעם
ספר און מזכה זיין את הרבים.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

 תכג

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר שמות ט"ו טבת ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין לאנגע בריוו.

אויף די וועלט דארף מען זיך צוגעוואוינען זיין א סבלי, האבן געדולד, ווארום ווער עס האט מער געדולד דער איז מצליח אין לעבן, אבער פרי צו האבן געדולד מוז מען זיין א וותרן, מותר זיין אויף יעדע זאך, אוודאי קומט עס נישט אן גרינג, ווארום דער טבע פון א מענטש איז, ער דארף מנצח זיין, ער דארף אויספירן זינים וכו', דאס איז דער טבע פון יעדן מענטש, קיינער וויל נישט אז מען זאל אים בייקומען, פונדעסטוועגן איז דער עיקר שלימות איז צו זיין א וותרן, מותר צו זיין, נאכגעבן, און שווייגן וכו' וכו', דער מענטש וואס ער קען דאס באווייזן אפשווייגן און נישט צוריק ענטפערן, דער איז דער גליקליכסטער מענטש, אמת קען זיין בשעת מעשה טוט אים זייער וויי, און ער האט צער און עגמת נפש אויף די ביזונות וואס ער כאפט אריין וכו' וכו', אבער נאכדעם שפירט ער זיך דער גליקליכסטער מענטש, דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות מריבה סימן לה) מי שיהוא עצור במלין, לא יוכל אותו שום אדם; א מענטש וואס ער האלט זיך איין פון רעדן, קען אים קיינער נישט בייקומען. בכלל איז זייער גוט צו היטן אויפן דיבור, אזוי ווי דער חכם מכל אדם זאגט (משלי

כ"א) "שִׁמְר פִּי וּלְשׁוֹנוֹ שִׁמְר מִצְרוֹת נַפְשׁוֹ" אַז מָעַן רַעֲדֵט
נִישְׁט, הָאט מָעַן נִישְׁט חֲרָטָה.

וויסן דארפסטו וויסן, צוקומען צו די מדה פון סבלנות,
געדולד האבן צו יעדן איינעם, דאס איז תלוי אין
אמונה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן קנ"ה)
אז א מענטש איז שטארק אין אמונה און ער ווייסט אז א
יעדע זאך איז פון בורא פל עולמים דעמאלט קומט ער צו
די מדה פון סבלנות, ער ווערט קיינמאל נישט אויפגערעגט,
ער איז קיינמאל נישט אין פעס, און קיינער קען אים נישט
דענערווירן, א איד דארף קומען צו אזא מדריגה, זיין דבוק
אין בורא פל עולמים, וויסן אז עס איז נישטא קיין שום
מציאות אויסער דעם בורא פל עולמים, אלעס ווערט געפירט
בהשגחה פרטי פרטיות, א גרויסע זאך אדער א קליינע זאך
ווערט נישט אויסגעפירט אויף די וועלט נאר מיטן רצון פון
דעם בורא פל עולמים, ווי די חז"ל זאגן (חילוקי:) אין אדם
נוקף אצבעו מלמטה אלא אם בן מכריזין עליו מלמעלה;
א מענטש כאפט נישט קיין קלאפ אין דעם קליינעם פינגער
איידער מען האט אויסגערופן פון הימל קודם, מכל שכן
ובל שכן ווען א מענטש ליידט אזויפיל צרות פון זיין ווייב
פון די קינדער פון מענטשן וכו' וכו', אונדאי איז דאס אלעס
פון אויבן, נאר וויסן דארפסטו וויסן אז דער הייליגער בעל
שם טוב זי"ע האט געזאגט אז ווען א איד האט פוגם גענוען
אין די מחשבה ליידט ער צרות צרות פון זיינע קינדער,
ווען א איד איז פוגם מיט זיין דיבור ליידט ער צרות צרות

פון זיין ווייב, און ווען א איד האט פונם געווען אין זיינע מעשים ער האט געטון עקלדיגע זאכן וכו' וכו' ליידיט ער פון מענטשן, איבערדעם דארף מען תשובה טון יעדן טאג אויפן מחשבה דיבור ומעשה זיינע, דעמאלט וועט בטול ווערן אלע קליפות און משהיתים וואס ער האט באשאפן מיט זיינע שווערע ביטערע עוונות.

נעם דאס גישט אן אזוי גרינג, זאלסט וויסן אלעס וואס דו ליידיסט איז נאר וועגן דינע עוונות, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') אז די עבירות פון א מענטש ווערט אריינגעקריצט אין זיינע בינער, און דאס איז זיך נוקם אין אים, אזוי ווי עס שטייט (תהילים ל"ד) "תמותת רשע רעה", ווער הארגעט אנועק דעם רשע? דאס שלעכטס וואס ער האט געטון! איבערדעם זאגט דער הייליגער רבי דארף מען זיך מתוודה זיין פאר'ן בורא פל עולמים און מיט דעם וואס מען איז זיך מתוודה גייט ארויס אלע עוונות פון זיינע בינער, און ער האט א רפואה בגשמיות וברוחניות.

איך בעט דיר זייער, זאלסט זיך נעמען אין די הענט אריין, דו זאלסט זיין שטארק אין אמונה, זאלסט וויסן אז דער בורא פל עולמים פירט די וועלט בהשגחה פרטיות. פארוואס שפירט מען דאס גישט? ווארום וויפער דער מענטש זינדיגט שטיפט ער אנועק די שכינה פון זיך, וואס דאס איז די אמונה, אזוי ווי די חז"ל זאגן (סוטה ג) בתחילה היתה השכינה עם כל אחד ואחד ביון שחטאו סילקו מעליהם את השכינה; אז א איד שפירט אז דער בורא פל עולמים

אִיז אַרום אַים, אַין אַים, בִּי אַים, לְעֵבֶן אַים וְכוּ' וְכוּ', דָּאס
הײסט הַשְׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, אַז עַר שְׁפִירַט אַז דְּעַר בּוֹרָא פֿל
עוֹלָמִים אִיז מִיט אַים, אָבֶער ווײַפֶּער עַר זײַנדיגט, ווערט פֿון
אַים אַלעס אױסגַעלֶאשֶׁן, און עס דאַכט זיך אַים אַז דְּעַר
בוֹרָא פֿל עוֹלָמִים דאַרף אַים נישט האַבן וְכוּ', און עַר האַט
זױן נישט קײן תּקִנָּה וְכוּ', און אַים וועט זױן קײנמאַל
נישט גוט זײן אױף די וועלט וְכוּ', אָבֶער דְּעַר אַמְתָּן אִיז
אַלעס אַ דמיון, וואַרום דְּעַר בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אִיז מְחִיָּה
און מְחֻזַּק יַעֲדֵן מְעַנְטֵשׁ, יַעֲדֵן בַּאשְׁעֶפְעֵנִישׁ, און אַן דַּעַם
בוֹרָא פֿל עוֹלָמִים וואַלט דְּעַר מְעַנְטֵשׁ נישט געהאַט קײן
קױם אַפִּילוּ אײן מִינוּט. אײַבערדעם שְׂטאַרַק זיך אַין אַמֻנָּה
וועט דיר גוט זײן אױף די וועלט און אױף יַעֲנַע וועלט.

זאַלסט האַבן אַ לעכטיגן טאַג און אַ פֿרייליכן תּמִיד

תכד

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֹדֵר שְׁמוֹת ט"ו טַבַּת ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהאַלְטֵן דײן פֿרײוּן.

אַז עס מאַכט זיך פֿאַר אַ מְעַנְטֵשׁ אַ מְשָׂא וּמְתָן וְכוּ',
אַדער אַ אַרְבַּעַט וְכוּ', דאַרף עַר עס שְׁנַעַל נַעֲמַעַן און
נישט פֿרעגן קײן קשױות, וואַרום דאַרפֿסט צו וויסן, אַז
פֿרַנְסָה אִיז נאַר פֿון בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און דְּעַר הײליגער

רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות נטילת ידים שחרית הלכה ב) דאס ווען א איד גלייבט דאס זיין פֿרנֶסֶה קומט נאר פון בורא פֿל עולמים דאס הייסט אכילת מן, איבערדעם אז מען האט דיך אָנגעטראָגן א געשעפט זאלסטו דאס אונדאי און אונדאי גלייך געמען, און די זעלבע זאך אז מען האט דיך מצייע געווען א גוטע פֿרנֶסֶה זאלסטו דאס געמען, דער עיקר זאלסטו מתפלל זיין אז דו זאלסט זיין שטארק אין אמונה, דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; עם איז א וואונדערליכע עצה צו האבן גרינג פֿרנֶסֶה, צו לערנען אסאך משניות! ווארום משנ"ה באטרעפט פונקט ווי פֿרנֶסֶה. דער בורא פֿל עולמים זאל דיך דערפרייען זיין הארץ אזוי ווי דו דערפרייסט אן א שיעור אידן מיט זיי מזכה זיין מיט אזעלכע הייליגע ספרים.

עם גייט איבער היינט אויף מענטשן אזוי פיל צרות און יסורים מיט ביטערניש וכו' וכו', און זייער גאנצער חיות איז נאר פון די ספרים, איבערדעם זאלסטו זיין זייער זייער שטארק און ממשיך זיין דריקן די ספרים, דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות ממון סימן מ"ג) מי שמייגע את עצמו יומם ולילה אחר פֿרנֶסֶה ואינו מוצא את פֿרנֶסתו תקנתו שיחזיר בני אדם בתשובה; איבערדעם מיט דעם וואס דו דריקסט די ספרים, ביסטו מחזיר אידן בתשובה, און בזכות דעם וועסטו האבן גרינג פֿרנֶסֶה.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

 תכה

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר שמות ט"ו טבת ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך ... ג"י

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זאלסט וויסן א פלל, דאס ערשטע זאך וואס מען דארף
זוכן און נאכקוקן ביי א שידוך וואס מען רעדט
פאר דיין טאכטער וכו', וואספארא מידות ער האט? ווארום
דער עיקר איז מידות, לערנען קען מען שטענדיג צולערנען
אבער מידות זאגט דער הייליגער רבי רבי אלימלך מליזענסק
זי"ע ביז די אכצן יאר קען מען נאך בייטן די מידות, אבער
נאכדעם איז שוין זייער זייער שווער, איבערדעם דאס ערשטע
זאך איז נאכקוקן די מידות פון דעם בחור, און די צווייטע
זאך איז זעהן ווער זענען זיינע חברים? ועל כולם צוקוקן
ווי ער דאווענט, ווארום יראת שמים פון א בחור קען מען
זען נאר ווי ער דאווענט.

דער בורא פל עולם זאל דיר העלפן דיין טאכטער זאל
טרעפן א גוטן בחור א ירא שמים, און זאלסט האבן
פון דעם אסאך גחת.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

 תְּנוּ

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר שְׁמוֹת ט"ו טַבַּת ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר ... ג"י

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלָטֵן דִּיִּין בְּרִיוּ.

שְׁטאַרְק זיך און דער בורא פֿל עולמים וועט דיך נישט
פארלאזן, און דו וועסט טרעפן גאר א גוטן שידוך,
זיי נישט ביי זיך געפאלן, וואס דאס איז דער ארגסטער
זאך, א בחור דארף זיין שטענדיג פרייליך, כאטשע ס'איז
אים זייער שווער צו זיין שטענדיג פרייליך, ווארום די חז"ל
זאגן (יבמות ס"ב) השרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה;
פונדעסטוועגן דארף מען זיך נייטן צו זיין פרייליך, ווארום
ווען א מענטש איז פרייליך זאגט דער הייליגער רבי (לקוטי
מוהר"ן חלק ב' סימן י"ו) ווערט איהם גתרחב זיין מח מחשבה;
ווי דעראום זאגט דער הייליגער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"א)
דאס די מחשבה פון א מענטש האט א גרויסן פח, ווען א
מענטש מאכט אפ אז ס'וועט אזוי זיין, וועט טאקע אזוי
זיין; יעצט ווען דער בחור איז שטענדיג פרייליך, און ער
נעמט אין זיך אריין די מחשבה אז ער איז א געלונגענע
בחור און אז ער וועט טרעפן א גוטן שידוך, וועט אזוי זיין!
ווארום די מחשבה האט א גרויסן פח. ווידער זאגט דער
הייליגער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"א) וואו דער מענטש
טראכט דארטן איז דער גאנצער מענטש; איבערדעם פארנוואס
דארפסטו טראכטן געדאנקען וכו', פאילו דו ביסט א לא

יוצֵלַח וְכוּ', בְּאִילוֹ דִּיר וְנֵעַם גִּיּוֹן שְׁוֹעֵר אַ שִׁדּוּךְ וְכוּ', דּוּ
 בִּיסָט נָאךְ אַ יוֹנְגֶער בַּחוּר אַ קְלוֹגֶער בַּחוּר, דּוּ וְנֵעַסְט
 אַוּדַאי טָרעפֿן אַ גּוֹטן שִׁדּוּךְ, דְּעַר עִיקֶר זְאָלְסְטוּ שְׂטֵעַנְדִּיג
 אַרוּמְגִיין מִיט אַ שְׂמִיכֶל, גִּישְׂט מִיט קִיין זױער פֿנים, דִּי
 וועלט זאָגט "אַ פֿנים איז אַ מָסוּר", דָּאָס הֵיסָט אַז מָען
 זעהט אױף אַינעם קִינמָאל קִיין שְׂמִיכֶל, אַיז אַ סִימָן אַז
 עַר אַיז אַ פֿאַרביטֶערטער מְעַנְטֶשׁ וְכוּ', וואַרום דְּעַר פֿנימִיִּות
 קומט אַרויס אױף זײן חִיצוֹנִיִּות, ווידֶעראָום ווען אַינער גֵיט
 אַרום שְׂטֵעַנְדִּיג מִיט אַ שְׂמִיכֶל, ווײַזט עַר אַז עַר אַיז אַ
 פֿרײַכֶער מְעַנְטֶשׁ, אָמֶת עִם ווערט געפֿרענגט אַז צִדִּיקִים
 'אַבְלָם בְּלָבָם וְצַהֲלָה בַּפְּנִיהֶם', וואַרום אַ אָמֶת'ר צִדִּיק אַיז
 דָּאָס הַאַרץ בִּי אֵיהֶם צוּרִיסן אױף טױזענט שְׂטִיקער, עִם
 טוט אים זײער ווײַ אױף גְלוּת הַשְּׂכִינָה און צְרוּת יִשְׂרָאֵל,
 אָפֶער אױפֿן פֿנים קען מָען גַּאַרנִישְׂט דְּעַרקענען, עַר אַיז
 שְׂטֵעַנְדִּיג מִיט אַ שְׂמִיכֶל.

עִם ווערט דְּעַרצײלֶט אַז דְּעַר הֵיילִיגער "ישמח מִשֶּׁה" זי"ע
 אַיז שְׂטֵעַנְדִּיג געווען צוּפֿרָאכֶן בִּי זִיךְ (ווײַל עַר הָאָט
 עֲדוּת געזאָגט דָּאָס עַר אַיז געווען בַּשְּׁעֵתָן חוּרְבֵן בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ, אַנדֶערע זאָגן נָאךְ אַז עַר הָאָט געזאָגט אַז עַר אַיז
 געווען יִרְמִיָּהוּ הַנְּבִיא, אָפֶער דְּעַר הֵיילִיגער סאַטמאַר'ער
 רַבִּי זי"ע בעל "דְּבָרֵי יוֹאֵל" הָאָט געזאָגט, פֿון טאַמֶן דְּעַר
 "קְדוּשַׁת יוֹם טוֹב" הָאָב אֵיךְ נָאָר געהערט אַז עִם אַיז מְקוּבָּל
 אַז עַר אַיז געווען בֵּיַם חוּרְבֵן, אָפֶער גִישְׂט יִרְמִיָּהוּ), אַיז
 אַיִדֶער עַר אַיז מְקוּרָב געוואָרן צו חֲסִדוֹת אַיז אֵיהֶם שְׁוֹעֵר

געווען די קשׂיא, ווי קען מען ארומגיין מיט א פרייליך פנים
 בשעת דאס הארץ איז צופראכן אויף שטיק שטיקער אויף
 חורבן בית המקדש און אויף צרות ישראל? און ווען ער
 איז געקומען דאס ערשטע מאל צום הייליגן חוזה פון לובלין
 זי"ע ווי ער האט נאר געגעבן שלום איידער ער האט
 אנגעהויבן אפילו צו רעדן האט איהם שוין דער חוזה מקדים
 געווען מיט די ווערטער, צו וויסט איר נישט אז ביי צדיקים
 איז אבלם בלבם וצהלה בפניהם, איז איהם שוין אלעס
 פארענטפערט געווארן, און ער איז מקורב געווארן צו
 חסידות, און פון דעמאלט אן האט זיין פנים שטענדיג
 געלאכטן פון רוב שמחה, און פארשטייט זיך אז אין הארץ
 איז ער געווען גוט גוט צופראכן, ווארום ער האט ארויסגעקוקט
 אויף די גאולה יעדע מינוט.

זעהט מען פון דעם אז דער עיקר איז האבן שטענדיג א
 לעכטיג פנים, דאס הייסט א שמייכל, דער הייליגער
 רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קנ"א) אז אויב א איד האט
 אנפין נהורין, א לעכטיג פנים, קען מען זעהן אין זיין פנים
 דעם פנים פון צדיק, איבערדעם געוואוין זיך צו, גיין שטענדיג
 מיט א שמייכל, וועסטו זעהן אז עס וועט זיך דיר טרעפן
 א גוטן שידוך.

איך פריי זיך זייער אז דו האסט אנגעהויבן צו לערנען
 פערציג מאל מסכת תענית, דער פורא כל עולמים
 זאל דיר העלפן דו זאלסט ענדיגן, וועסטו טרעפן א גוטן
 שידוך, נאר זיי נישט צופראכן.

זַעֲהָ צוֹ דַּאווענען שְׁחֵרִית מְנַחֵה מַעְרִיב מִיט מַנְיָן דִּיקָא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְוַעַן אִיךְ וְוַעַל דַּאַרְפֵּן עֶפְעַם אַ נְסִיעָה,
וְוַעַל אִיךְ דִּיר אַוּדַאי נְעַמְעֵן זַאַלְסֵט נִישְׁט דַּאַנְה'נְעֵן.
זַאַלְסֵט הָאַבֵּן אַ לְעֵכְטִיגֵן טַאג און אַ פֿרִיילִיכֵן תּוֹמִיד

תּוֹכֵז

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר וְאַרְא כ"א טַבַּת ה'תּשַׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאַבְרָהָם הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהאַלְטֵן דִּיין לַאַנְגֵּעַן בִּישְׁטֶרן בְּרִיוֹ וְוַאס דו
גִּיסֵט זִיךְ אַוּיס דִּיין שְׁווערע פֿראַבְלֶעמֵעֵן וְוַאס דו
מאַכְסֵט מִיט אִינן לְעֵבֶן וְכוּ' וְכוּ'.

וְוַאס זַאַל אִיךְ דִּיר זַאַגֵּן, דְּעַר הַיִּילִיגֶער רַבִּי הָאט אַוּגֵן
אַוּיסְגַּעלְעֶרְנֵט אַ לִימוּד וְוַאס מְעַן טַאָר זִיךְ נִישְׁט
מִיַּאשׁ זִיין בְּשׁוּם פִּנְיִם וְאַוּפֵּן, און עַר הָאט גַּעזַאַנְט (לִיקוּטֵי
מוֹתֵרֵן חֵלֶק ב' סִימֵן ע"ח) גַּעוואַלְדֵּר זִיט אִיךְ נִישְׁט מִיַּאשׁ, קִיין
יַאוּשׁ אִיז גַּאָר נִישְׁט פֿאַרְהאַנְדִּיג; אַ אִיד טַאָר זִיךְ נִישְׁט
מִיַּאשׁ זִיין אִינן דִּי שְׁווערֶסְטֵעַ מַצְבִּים וְוַאס עִם גִּיט אַוּיף
אַים דוּרֶךְ, אָמֵת עִם אִיז גֵּרִינג צו זַאַגֵּן פֿאַר יַענֶעם זִי זִיךְ
נִישְׁט מִיַּאשׁ, אָבֶער דְּעַר הַיִּילִיגֶער רַבִּי הָאט אַוּגֵן גַּענֶעבֵן
אַזַעלְבֶּע מְעַדֶּעצִינֶעֵן וְוַאס ווער ס'נְעַמֵט אַרִיין זִינֶע
וואוּנְדֶּערְלִיכֶע מְעַדֶּעצִינֶעֵן הָאט עַר זִיךְ מִיט וְוַאס זִיךְ צו
דְּעֶרְהאַלְטֵן, און עַר הָאט כַּח זִיךְ נִישְׁט צו מִיַּאשׁ זִיין.

דער ערשטער מעדעצין האט אונז דער הייליגער רבי
געגעבן "שמחה", מען דארף זיך נייטן מיט אלע
כוחות צו זיין פרייליך, ווארום שמחה איז די העכסטע
מדריגה, און דורך שמחה קען מען קומען צו אלע מדריגות
אויף דער וועלט, און ער האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן
כ"ד) אז אפילו א מענטש זאל ליגן אין שאול תחתית ומתחתיו
אין מדור הקליפות וכו', אבער ער איז מקיים איין
מצוה מיט א געוואלדיגע שמחה, וועט עס אים דערהייבן
ביז ער וועט קומען צו די העכסטע מדריגות אין דער
וועלט, ער וועט זיך ארויסרייסן פון גשמוות עולם העשייה
און ארויפגיין צו עולם היצירה, און פון עולם היצירה צו
עולם הבריאה, ביז ער וועט נכלל ווערן אין עולם האצילות
מטי ולא מטי וכו', ווארום ווען א מענטש טוט א מצוה
מיט שמחה דעמאלט מאכט ער א רעש אין אלע עולמות.
דארפסט נישט פארנעסן אז די וועלט איז פיל מיט קליפות
מיט העלמות און הסתרות, ס'גייט דורך שווערע נסיונות,
ביטערע נסיונות וכו' וכו', און פונדעסטוועגן פרייט זיך א
איד וואס ער האט דעם צלם אלקים אויף זיך, א בארד
און פיאות, דאס איז מורא'דיג חשוב אין אלע עולמות, א
איד פריידט זיך אז ער גייט מיט ציצית, דאס איז זייער
זייער חשוב אויבן אין הימל, מלאכים און שרפים קענען
נישט צוקומען צו דעם, א איד לייגט יעדן טאג תפילין דאס
ברענגט לעבט אין אלע עולמות, און אזוי ווייטער, יעדע
מצוה וואס א איד טוט בזה העולם, ובפרט ווען ער טוט

עם מיט שמחה, דאס ווייזט אז ער האט א קלארע הארץ, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות שמחה סימן א) ב'ש'אדם עושה מצוה בשמחה בידוע שלבו שלם עם אלקיו; ער טוט עם מיט א ריין הארץ, נישט גענייט, דאס איז זייער חשוב אין הימל, נאכדעם וואס די גאנצע וועלט איז פיל מיט בפירות און אפיקורסות פון טבע מקרה ומזל, און פונדעסטוועגן דערהאלט ער זיך, דאס איז זייער זייער חשוב אין הימל, איבערדעם זאלסטו זיך גייטן צו זיין פרייליך, אונדאי קומט אן שווער צו זיין פרייליך, ווארום ווען א מענטש האט געזינדיגט אין פנים הברית וכו' דאס ברענגט אים צו א מורא'דיגע ביטערניש און עצבות וכו', איבערדעם דארף מען זיך גייטן צו זיין בשמחה.

די צווייטע רפואה וואס דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט איז צו רעדן צום בורא פל עולמים אויף פראסט אידיש, וואס דאס איז די שענסטע מתנה וואס מיר האבן באקומען פון הייליגן רבי'ן, אז א איז דארף זיך צוגעוואוינען גיין אין א פלאץ וואו קיינער איז נישטא, און זיך אויסרעדן זיך דאס הארץ פארן בורא פל עולמים אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר א אמת'ן גוטן פריינד, אויף פראסט אידיש, אונדאי ביים אנפאנג וועט זיך אים דאכטן אז קיינער הערט אים נישט אויס, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה סימן כ"ב) הפשע של אדם מכניס בפירה באדם; מיט דעם וואס א מענטש רחמנא ליצלן האט געזינדיגט קומט אים אריין געדאנקען פון בפירות און

אַפיקורסות, איבערדעם דארף זיך א מענטש מורא'דיג פרייען דאס ער איז מקורב צו אזא הייליגן רבי'ן, וואס ער שיינט אין אונז אריין התחזקות אז מיר זאלן זיך שטארקן און רעדן צום בורא פל עולמים, און אויב מיר וועלן זיין שטארק אין דעם, וועלן מיר מנצח זיין די מלחמה.

מען קען נישט מסביר זיין פארן מענטש וואס הייסט רעדן צום בורא פל עולמים וכו', ביז דער מענטש האט זיך אליין נישט צוגעוואוינט צו די וואונדערליכע יעצה צו רעדן צום בורא פל עולמים קען מען אים עס נישט מסביר זיין, מיט דעם וואס א מענטש רעדט צום בורא פל עולמים, מיט דעם אליין ווערט געשטארקט זיין אמונה, ווארום ווען איד רעד צום בורא פל עולמים איז דאך א סימן אז איד גלייב אז ער איז דא און ער הערט מיר אויס, און דאס איז זייער חשוב אין הימל, איבערדעם זאלסטו נישט זיין קיין בטלן, גיי אין א פלאץ וואו קיינער איז נישטא און דארטן זאלסטו זיך אויסגיסן דיין ביטער הארץ צום בורא פל עולמים, דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א סימן ד) ווען א מענטש זינדיגט ווערט אריינגעקריצט די עוונות ביי אים אין די ביינער, און די עוונות זענען זיך גוקס אין אים, אבער ווען א מענטש רעדט זיך אויס דאס הארץ צום בורא פל עולמים און ער איז זיך מתוודה, גייט ארויס די עוונות פון זיינע ביינער, איבערדעם געוואינן זיך צו, צו רעדן צום באשעפער, אזוי ווי מען רעדט צו א אמת'ן גושן פריינד, און דו זאלסט אים אלעס אויסרעציילן, און זאלסט אויסוויינען

זיך פאר אים, וועסטו זעהן סוף כל סוף דו וועסט האבן
א גרויסע ישועה.

דער דריטער מעדעצין וואס א איד דארף טוהן איז ער זאל
לערנען תורה, ווארום עס איז נישטא קיין בעסערע
נאך ווי לימוד תורה הקדושה, אבער אזוי ווי א מענטש האט
אסאך געזונדיגט און דער קאפ איז אים פארשטאפט און ער
פארשטייט נישט אלעס וואס ער לערנט, האט אונז דער
הייליגער רבי געלערנט אן עצה (שיחות הר"ן סימן ע"ו) אז דער
מענטש זאל נעמען א משניות און זאגן א פרק נאך א פרק,
אפילו ער פארשטייט נישט, און ער זאל ממשיך זיין זאגן
בסדרן משניות, ביז ער וועט ענדיגן ששה סדרי משנה זאל
ער אנהייבן נאכאמאל, און אזוי זאל ער אנהייבן מיט ש"ס
פון מסכת ברכות זאל ער אנהייבן צו לערנען און זאגן א
דף נאך א דף, ביז ער וועט מסיים זיין מסכת ברכות זאל
ער אנהייבן מסכת שבת, אזוי זאל ער דורכלערנען גאנץ
ש"ס, און דא איינס אונטער וועט ער עס אנקוקן ווי פרעמד,
וואס זאג איך וכו', איך פארשטיי דאך נישט וכו', פונדעסטוועגן
אויב א מענטש חזר'ט און חזר'ט א פרק נאך א פרק א דף
נאך א דף, סוף כל סוף וועט זיך אים עפענען דעם פארשטאפטן
קאפ מיט דעם פארדרייטן הארץ וכו', און ער וועט אנהייבן
צו פארשטיין, ווארום די תורה הקדושה רייניגט א מענטש,
און היט דעם מענטש, און מאכט רייד דעם מענטש.

פאלג מיר, זיי מקיים די דריי רעצעפטן, די דריי מעדעציען,
וועסטו זעהן דו וועסט זיין אן אנדערע מענטש, נאר

זאלסט געדענקן מען טאר נישט ווערן צופראכן פון קיין שום זאך, יעדער מענטש אויף די וועלט מאכט מיט שווערע ביטערע נסיונות, שווערע צרות.

וואס זאל איך דיר זאגן, דער בורא פל עולם האט אזוי געפירט אז איך דארף אויסהערן יעדן טאג אן א שיעור צופראכענע מענטשן, און זיי שטארקן, און רעדן אויף זייער הארץ זיי זאלן זיך דערהאלטן, וועסטו פרעגן פון וואנעט האב איך די דיבורים, מוז איך דיר אויסזאגן דעם אמת, ווען איך בין געווען א יונגער בחור, ווען איך בין מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן האב איך געלערנט אסאך "ליקוטי הלכות", איך פלעג חזרן יעדן טאג זייער אסאך "ליקוטי הלכות", דער הייליגער רבי נתן האט אזעלכע דיבורים וואס ער קען מתיה מתים זיין, איז וואויל איז דער מענטש וואס ער לערנט "ליקוטי הלכות" יעדן טאג, די חז"ל זאגן (גדה עג) פל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שיהוא בן העולם הבא; דער הייליגער רבי נתן האט מתדש געווען אויף אלע הלכות'ער פון ד' חלקי שולחן ערוך מורא'דיגע התחזקות'ער, עד כדי כך מען קען שפירן א טעם פון עולם הבא בעולם הזה, איבערדעם ווער נישט צופאלן.

איך דער צאם אזויפיל צרות פון צופראכענע מענטשן, ווארום ס'איז נישטא קיין איין מענטש אויף די וועלט וואס זאל נישט מיטמאכן א פעקל צרות, און מען דארף אלעמען שטארקן, וואס דאס איז דער גרעסטער צדקה,

אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געטייטשט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ק"ו) דעם פסוק (תהלים מ"א) "אשרי משכיל אל דל" וואויל איז דער מענטש וואס געט אריין שכל פאר דעם ארעמאן; די חו"ל זאגן (גדרים מ"א) אין עני אלא מדעת; וואס הייסט א ארעמאן, ער האט נישט קיין שכל, ער קען נישט כאפן אז יעדע זאך איז בהשגחה פרטיות פון בורא פל עולמים איבערדעם ווערט ער זייער צופראכן. איבערדעם דארפסטו זיך זעהן צו שטארקן און נישט צופראכן ווערן.

גלייב מיר איך ווייס פונקטליך וואס עס גייט אויף דיר דורך, ווען איך זאל דיר נעמען דערציילן וואס מענטשן ליידן פשוט אין געזונט רחמנא לישזבן, וואלסטו ארויסגעלאפן אויפן גאס און דו וואלסט געשריגן צום בורא פל עולמים, רבוננו של עולם איך דאנק דיר און איך לויב דיר אז כאטשע די געזונט איז מיר שטארק, איך האב צוויי פיס איך קען גיין מיט דעם, איך האב צוויי הענט איך קען זיך באוועגן מיט דעם, איך האב א מויל איך קען עסן און טרינקען, איך האב אויגן צו זעהן, אויערן צו הערן, וכו', וויפיל קראנקע מענטשן איז געבעד דא וואס זיי קענען נישט גיין, זיי דארפן גיין אויף א וויל-טשעיר, און זיי קענען נישט עסן נאר דורך די אדערן רחמנא ליצלן, און וויפיל בלינדע מענטשן איז דא וכו' וכו', עס פעלט נישט קיין מחלות וחקלאים רעים דער בורא פל עולמים זאל אפהיטן אלע אידישע קינדער פון שלעכטס און פון אלע קרענק וכו' וכו'.

אשר תכה בנחל שעה

איך בעט דיר זייער, שטארק זיך, פארליר זיך נישט, וועסטו זעהן סוף פל סוף וועסטו איבערקומען אלסדינג, עם איז נישט קיין חכמה צו ווערן צובראכן און ווערן ביי זיך אראפגעפאלן, איך האף אז די פאר ווערטער וועט אריינגיין אין הארץ.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד.

תכה

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר וארא כ"א טבת ה'תשע"ב
שלום וברכה וכל טוב סלה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

וויסן זאלסטו וויסן אז מיר זענען מקורב צו א גרויסן רבי'ן וואס ער האט געזאגט, וואס האט איר צו זארגן אז איך גיי פאר אייך, דופיט אויף מיינע פלייצעס, איך האב ברייטע פלייצעס; וואס מיינט דאס צו זאגן? דער הייליגער רבי האט אונז צוגעגרייט מיט וואס זיך צו דערהאלטן, מיט וואס זיך צו שטארקן, ער האט אונז אויסגעלערנט א נייעם וועג וואס דאס איז דער אלטער וועג פון די אבות און די נביאים און די תנאים און אמוראים וכו' וכו', אז א איד דארף עפעס האבן זאל ער קומען צום בורא פל עולמים און זאל רעדן צו אים אויף פראסט אידיש, און זיך אויסגיטן זיך דאס הארץ, און אויסוויינען

זִיךְ דָּאס האַרץ נָאר פֿאר אים, וואַרום מֶען זעהט מֶענְטִישֵׁן
 פֿאַרשְׂטִיעֵן נישט אײַנער דעם אַנדערן וכו' וכו', וואַרום
 מֶענְטִישֵׁן מאַכן מיט יעדער אײַנער זײַן פֿעקל צרות, איז
 אים זײַער שווער צו פֿאַרשְׂטײַן אַן אַנדערן, און אַפֿילו מֶען
 קומט שוין זיך אויסרעדן פֿאר אַן אַנדערן מֶענְטִיש, טראַכט
 יעדער מֶענְטִיש, טוה מיר אַ טוֹבָה און לֹאז מײַך אַפּ, אײַך
 בין פֿאַרנומען מיט מײַן פֿעקל צרות, ס'איז מיר נישט
 אינטרעסירט מיט דיין פֿעקל צרות, וואַרף מיר נישט אַרױף
 דיין מַרְה שְׁחֹרָה אױף מיר וכו' וכו', אַפֿער ווען דער
 מֶענְטִיש געוואוינט זיך צו, צו רעדן צום בורא פֿל עולמים,
 יעדער דיבור און דיבור וואס מֶען רעדט צו אים מאַכט
 אַ גרויסן רושם אין הימל, וואַרום תּפִּלָּה איז די העכסטע
 מדרגה וואס עס קען נָאר זײַן, מיט תּפִּלָּה קען מֶען זוכה
 זײַן אַרױפֿצוגײַן זײַער זײַער הױף, דער הייליגער רבי זאָגט
 (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן פ"ד) דאס דער טױפֿער אַרײַנצוגײַן צום
 בורא פֿל עולמים איז תּפִּלָּה, איבערדעם וואס דאַרפֿסטו
 זיך פֿײַניגן, וואס דאַרפֿסטו זיך מוטשען מיט דיין געוויסן,
 געוואוין זיך צו גײַן אין אַ פֿלאַץ וואו קײַנער איז נישטא, און
 רעד זיך אױס דאס האַרץ צום בורא פֿל עולמים אױף
 פֿראַסט אײַדיש, דערצײל אים יעדע זאך, וועסטו זעהן אז
 עס וועט דיך גרינגער זײַן, און ועל כּוּלָם דורך תּפִּלָּה קען
 מֶען זעהן נסים, ווי דער הייליגער רבי האט געזאָגט (ליקוטי
 מוה"ר חלק א' סימן ר"ט) הטבע מְחַיֵּב כּך וּתּפִּלָּה מְשַׁנָּה אֶת
 הַטֵּבַע; דאס הייסט אַפֿילו על פּי טבע זעהט מֶען נישט

קִיּוּן יִשׁוּעָה אֲבַעַר אִזּוּ מְעַן גְּעוּוֹאִינְט זִיךְ צוּ מִיט עֲבוֹדַת
הַתְּפִלָּה קֶען קֶען זַעְהֵן אָפֶענַע נְסִים.

דִּי צַדִּיקִים וְוֹאס זַיִי הָאָבֶן בְּאוּיִזֵּן אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים הָאָבֶן
עִם נָאָר גְּעִטוּהֵן מִיטֵן כַּח הַתְּפִלָּה, וְוִי דִי חו"ל זְאָגֵן
(מְגִילָה כ"ז.) אוּיפֵן פֿסוּק (מְלָכִים ב' ח') "סִפְּרָה נָא לִי אֵת כָּל
הַגְּדֻלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים" וְאֱלֹהִים דְּעֵבִיד בְּרַחֲמֵי הוּא
דְּעֵבִיד; דִּי אַלֶּע אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים שְׂדוּד הַטִּבֵּעַ וְוֹאס אֱלֹהִים
הַנְּבִיא הָאֵט גְּעִטוּהֵן אִזּוּ נָאָר גְּעוּוֹעֵן דִּי כַח הַתְּפִלָּה, אִיבְעֶרְדֶּעם
טָאָרְסְטוּ זִיךְ גִּישְׁט פֿאַרְלִירֵן, און טָאָרְסְט גִּישְׁט זִיךְ אָפֶלאָזֵן
און צוּבְרָאָבֶן ווערֵן, ווייל דער הָאֵט גְּעוּזָאָגְט וְכוּ', און יעֶנַעַר
הָאֵט גְּעוּזָאָגְט וְכוּ', וְוֹאס הָאָסְטוּ מִיט דַעם אָדַעַר מִיט יעֶנַעַם
וְכוּ', דוּ דַאָרְפֿסְט זַעְהֵן זִיךְ צוּ דַעְרֵהאַלְטֵן, דוּ דַאָרְפֿסְט זַעְהֵן
טוּהֵן אַלֶּעס אִין דַעַר וועלֵט דַאָס קִיּוּן שׁוּם בְּרִיָּה זַאל דִיךְ
גִּישְׁט צוּבְרָעֶבֶן, און דַאָס קֶען מְעַן זׁכָּה זַיִין נָאָר ווען מְעַן
גְּעוּוֹאִינְט זִיךְ צוּ, צוּ רַעֲדֵן צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, אִים
אוּיסצוּדַעֲרִיגֵן יַעֲדַע זַאָךְ, דַאָס בְּרַעֲנֵגְט אַרִיִין אִין אַ מְעַנְטִשׁ
אַ גְּעוּוֹאִלְדִיגֵן שְׁטאַרְקִיט, אַ גְּעוּוֹאִלְדִיגֵן בְּטַחוּן עֲצָמֵי (סְעֶלְף
קאַנְפִּידַענְטִס בְּלַע"ז), רׁוב צָרוֹת וְוֹאס דַעַר מְעַנְטִשׁ הָאֵט,
אִזּוּ ווייל עַר גְּלִיבֵט גִּישְׁט אִין זִיךְ, עִם דַאָכְט זִיךְ אִים אִזּוּ
עַר אִזּוּ גְּאַרְגִּישְׁט ווערֵד, דַעַר הַיִּלְיֵגַעַר רַבִּי הָאֵט גְּעוּזָאָגְט
(לִיקוּטֵי מוֹתֵרֵן חֶלֶק א' סִימֵן ס"א) אַזּוֹי וְוִי מְעַן דַאָרְף הָאָבֶן אַמוּנָה
אִין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אַזּוֹי דַאָרְף אַ מְעַנְטִשׁ הָאָבֶן אַמוּנָה
אִין זִיךְ אִזּוּ עַר אִזּוּ אוּיבְעֵט ווערֵד, און זַיִנַעַ תְּפִילוֹת און
זַיִנַעַ מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, און זַיִין לַעֲרַנְעֵן תּוֹרַה הַקְּדוּשָׁה

איז זייער זייער חשוב אין הימל, וואס טוט דער סמ"ך?
 מ"ם? ער צופרעכט א מענטש, און ער לייגט אין אים אריין
 א יאוש מיט א מרה שחורה אז ער איז שוין נישט ווערד
 צו גארנישט, און דער מענטש גייט נאך נאך אים, און
 פאלגט אים, און ווערט צוגראכן און מיואש און פארצווייפלט
 וכו' וכו', און לאזט זיך אפ, און טוט נישט אפילו וואס ער
 קען טוהן, איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, געס זיך אין די
 הענט אריין, וועט דין גוט זיין אויף די וועלט און אויף
 יענע וועלט.

דער הייליגער רבי נתן האט אמאל געזאגט, ווען די תלמידי
 הבעל שם טוב הקדוש זי"ע וואלט געהאט אונזערע
 דיבורים וואלט דאס ביי זיי געווען ביטול הבחירה, זיי האבן
 נישט געהאט ווער זאל זיי מחזק זיין, און פונדעסטוועגן
 האבן זיי זיך מחזק געווען.

און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן
 מ"ח) ושמענו מצדיק אחד, אונז האבן געהערט פון א
 צדיק, וואס האט געזאגט, ווען איך וואלט געהאט אין די
 יוגנט איינער וואס זאל מיר זאגן, אחי חזק! ברודער שטארק
 זיך! וואלט דאס אים א שטופ געגעבן טויזענט פרסאות
 גענטער צום בורא כל עולמים, און ער האט נישט געהאט
 ווער עס זאל אים מחזק זיין, און ער האט זיך אליין מחזק
 געווען, (און דאס איז מקובל ביי אונזערע לייט וואס מען
 האט געהערט פון ר' נתן אז דאס גייט ארויף אויפן הייליגן
 רבי'ן אליין, ער האט געמיינט אויף זיך) זעהט מען פון

דעם אז אפילו גרויסע צדיקים האבן געדארפט האבן התחזקות, נאר זיי זענען געווען קלוג האבן זיי זיך מחזק געווען און געשטארקט, און זיי האבן געקענט אלעס דורכגיין.

איבערדעם שטארק זיך אויכעט, וועסטו אלעס דורכגיין, און דיין גאנץ לעבן וועט זיין אן אנדערע סארט לעבן, וועסט האבן אן אנדערע התחזקות ווען דו וועסט וויסן אז אלעס איז לטובה.

איך בעט דיר זייער דו זאלסט נישט אריין גיין אין קיין וויפוחים מיט קיינעם נישט, עס פעלט נישט אויס צו זיך מתופח זיין מיט יענעם, מען דארף קוקן אויפן תכלית וכו', יעדע זאך דארף מען גוט באטראכטן וואס וועט ארויסקומען פון דעם? וואס וועל איך האבן פון דעם? און זיך אויפפירן ווי א פשוטער איד בתמימות ופשיטות, גיין אין מקנה יעדן טאג וכו', איינס צוויי דריי אריינגעמאנצט אין וואסער און ארויסגעגאנגען און פערטיג, און עס ווערט געברענגט פון צדיקים, ווען דער גוף טובל'ט זיך דא אונטן דעמאלטס טובל'ט זיך די נשמה אויבן. און מען גייט אין בית המדרש, און מען דאווענט שחרית מיט מנין, מנחה מיט מנין, מעריב מיט מנין, און מען איז מקשר די מחשבה צום דיבור, וואס דאס איז דער עיקר התפלה, אז דער מענטש זאל אינזינען האבן פירוש המילות, ער זאל נישט טראכטן אנדערע געדאנקען, וואס דאס איז די שווערסטער זאך, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ל) אלע מחשבות זרות קומען אן ביים דאווענען, איבערדעם

דארף מען זעהן אנוועקטרייבן פון זיך די מחשבות זרות, מקשר זיין דעם מח מחשבה צום דיבור, און צו דעם דארף מען האבן גרויסע פוחות, ווארום די מחשבה לויפט אין טראכט אן אנדערע זאך, און דער מויל רעדט די אותיות התפלה, ער טראכט נישט וואס ער זאגט, און ער זאגט וואס ער טראכט נישט וכו' וכו', דערפאר ווערט נישט נתקבל זיין תפלה, אבער ווען דער מענטש איז מקשר דעם מחשבה צום דיבור, און ער האט אינזיגען וואס ער רעדט, זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוה"ר חלק א סימן ע"ג) דורך דעם מאכט ער די פלי וואס ווערט אנגערופן 'אני', און ער איז ממשיך אויף זיך גרויסע ישועות, מען זאגט נאך פון דעם הייליגן שר שלום פון בעלזא זי"ע אז ער האט געזאגט אויב א מענטש זאל אינזיגען האבן פירוש המילות פון אנפאנג דאווענען ביזן סוף וועט ער זוכה זיין צו רוח הקודש.

דער הייליגער רבי האט געזאגט דאס די אלע מחשבות זרות וואס דער מענטש האט דאס איז די קליפות וואס ער האט באשאפן פון זיינע זינד, דערפאר וועסטו זעהן ווען דו דאווענסט פליט דיר ארום די מחשבה אין אלע נארישקייטן, נאר נישט אינזיגען האבן וואס דו זאגסט, און מען קען דורך דאווענען דעם גאנצן דאווענען און אפילו נישט טראכטן וואס מען האט געזאגט וכו'.

איבערדעם געם זיך אין די הענט אריין, זיי א פשוטער ערליכער איד, ווי דער הייליגער רבי נתן האט געזאגט, מען דארף אין די יוגנט אסאך הארעווען פדי אויף

דער עלטער זיין א פראסטער ערליכער איד דאס הייסט זיך פירן זייער פשוט, גלייב מיר צו גיין אין בית המדרש דריי מאל א טאג און דאווענען די דריי תפילות שחרית מנחה מעריב און אינגינען האבן וואס מען דאווענט און וואס מען זאגט, דאס איז די העכסטע מדרגה, אזוי ווייט אז דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ה) די תפילות האבן די אבות מתקן געווען, און עס שטייט אין זוהר (ש"לח קע"ד) באטר דאית תמן אבות אית תמן שכנתא; דאס הייסט וואו מען דאווענט בפונגה די דריי תפילות דארטן איז די שכנה.

א איד וואס ער גייט מיט ציצית און מיט תפילין און ער האט א מזוזה אויף די טיר זיינע, דאס איז די גרעסטע שמחה, א איד וואס ער איז זוכה און ער היט שבת ער איז נישט מחלל שבת דאס איז די גרעסטע שמחה, א איד וואס ער לערנט יעדן טאג חומש רש"י מיטן תרגום, און ער ענדיגט יעדע וואך די וואכעדיגע סדרה שנים מקרא ואחד תרגום מיט פירוש רש"י איז ער דער גליקליכסטער מענטש, ווארום די חז"ל זאגן (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור משלימין לו ימיו ושנותיו; ווען א איד לערנט יעדן טאג א פרק משניות, ווערט גודפך זיין נשמה, ווארום משנ"ה איז די אותיות נשמ"ה, מכל שכן אז ער איז זוכה צו לערנען צוויי פרקים אדער דריי פרקים אדער מער, אבער אז מען לערנט משניות איז ער דער גליקליכסטער מענטש.

וְזַעַר זָאגְט נֶאָדָּךְ אַז מָעַן לְעֵרְנֵט יַעֲדֵן טָאג א דָּף גְּמָרָא,
 דָּעַר דַּאָרף טאַנצן פֿאַר שְׂמֻחָה, וואַרום דָּעַר סְמ"ךְ
 מ"ם טוט אַלע פֿעולות שְׂפֵעוּלָם אַז דָּעַר מְעַנְטֵשׁ זָאל נִישֵׁט
 אויפֿמאַכן קיין גְּמָרָא, פֿון לִימוּד גְּמָרָא הָאֵט דָּעַר סְמ"ךְ
 מ"ם זייער מוֹרָא, דָּעַרפֿאַר ווערט גַעבֿרענגט אין סְפָרִים
 הַקְדוּשִׁים אַז זיין נָאמֵעַן אִיז ס'וֹם מ'סֶכֶת א'יין ל'עֲשׂוֹת,
 ס'גייט אים מיט אַלע כּוֹחוֹת אַז דָּעַר מְעַנְטֵשׁ זָאל נִישֵׁט
 לְעֵרְנֵעַן א דָּף גְּמָרָא יַעֲדֵן טָאג, כְּדִי עַר זָאל נִישֵׁט מאַכן
 קיין ס'וֹם מְסַכְתָּא, דַּאָרפֿסט גוט וויסן דָּאס מְסַכְתָּ אִיז דִּי
 אוֹתוֹת בַּת-ס"מ, ווען מָעַן אִיז זוכה מָעַן עֲנִידִיגְט א מְסַכְתָּ
 פֿאַרשְׁנִידֵט מָעַן מיט דָּעם בַּת-ס"מ, דָּעם סְמ"ךְ מ"ם מיט
 זיין אַלע זיינע בִּיתוֹת קְלִיפּוֹת וּמִשְׁחִיתִים און מְלֹאכֵי חֲבֻלָּה
 וְכו' וְכו'.

אִיבֿעֵרְדָּעם וואויל אִיז דָּעם מְעַנְטֵשׁ אַז עַר כּאַפֿט אַרוֹם
 יַעֲדֵן טָאג א דָּף גְּמָרָא, וואַס דָּאס הִיט אָפּ
 דָּעם מְעַנְטֵשׁ פֿון אַלעם שְׂלֵעֶכְטָס, עַס ווערט גַעבֿרענגט אין
 סְפָר הַחַיִּים פֿון דָּעם בְּרוּדֵעַר פֿון מְהַר"ל מְפֿראַג זי"ע אַז
 ג'מ'ר'א' אִיז דִּי רֵאשִׁי תִיבּוֹת פֿון דִּי פִיר מְלֹאכִים וואַס זיי
 הִיטן דָּעם מְעַנְטֵשׁ, ג'בְּרִיאֵל מ'יכָאל ר'פֿאַל א'זִרִיאֵל, דָּאס
 אִיז ווען א איד שְׂטאַרְקֵט זיך צו לְעֵרְנֵעַן יַעֲדֵן טָאג א דָּף
 גְּמָרָא כְּסִדְרָן, עַס גייט דוּרְךְ אַ טָאג און נֶאָדָּךְ אַ טָאג און
 נֶאָדָּךְ אַ טָאג, און יַעֲדֵן טָאג אִיז נֶאָדָּךְ אַ דָּף גְּמָרָא און נֶאָדָּךְ
 א דָּף גְּמָרָא, בִּיז עַר אִיז זוכה מְסִיִּים זיין א מְסַכְתָּא, וואַס
 מיט דָּעם פֿאַרשְׁנִידֵט עַר דִּי אַלע בִּיתוֹת פֿון סְמ"ךְ מ"ם.

וְזוּעַר זְאָנָט נֶאֱדָר וְזוּעַן אַ אִיד אִיז גְּזַהַר וְזוּאָם עַר עֶסֶט, עַר
וְזוּעַט גִּישְׁט עֶסֶן קִיין שׁוּם מֵאַכְּל וְזוּאָם ס'הָאָט גִּישְׁט
קִיין גּוּטֵן הֶכְשֶׁר וְכוּ', בְּפֶרֶט פֿלִיִּישׁ וְכוּ', און וְזוּעַן עַר עֶסֶט
עֶסֶט עַר מִיט דֶרְךְ אֶרֶץ גִּישְׁט ווי אַ זױלל וְסױבֵּא, און נֶאכְדָּעם
וְזוּעַן עַר בַּעַנְטִשְׁט אִין אַ סִידוּר מִיט אַ גַּעוּוּאֶלְדִּיגֶע שְׂמֻחָה
דָּאָס אִיז זײַער חֲשׁוּב און טײַער אִין הַיִּמֶל, און ס'אִיז אַ
סְגוּלָה פֿאַר עֲשִׂירוֹת.

אִיידער מֶען לײַגט זיך שְׁלֵאפֿן, לײַגט מֶען קִרְיָאָת שְׂמֻעַ
שְׁעַל הַמִּיטָה כְּפִי דִי גּוּסַח פּוֹן אַרִיז"ל און עַר אִיז
זיך מִתְוֹדָה אויף דָּעם וְזוּאָם אִיךְ הָאָב גַּעטוּהֶן אַ גֶּאנְצֵן
טָאָג וְזוּאָם עֶס אִיז גַּעוּוּעַן גִּישְׁט רִיכְטִיג, גְּלִיב מִיר דָּאָס
הִיִּסְט אַ פֿשׁוּטֶער אִיד, און דָּאָס הִיִּסְט אַ עַרְלִיכֶער אִיד,
עַר פִּירט זיך אויף בְּהַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת.

זַעַל בּוֹלָם עַר הָאָט גּוּטֶע מִדּוֹת, עַר וְזוּעַט זיך קִייןמֵאָל
גִּישְׁט אויפֿרעגן, עַר וְזוּעַט קִייןמֵאָל גִּישְׁט זיין גַּערוּוּעַן,
עַר וְזוּעַט זיך מוֹסֵר נֶפֶשׁ זיין פֿאַר אִידֶנ'ס וְזוּעַן, ס'וְזוּעַט אִים
גִּיין אִין לַעֲבֹן אַ טוֹבָה צו טוּהֶן פֿאַר אַ צווייטן, דַּעַר הִיילִיגֶער
בַּעַל הַתְּנָיָא זי"ע הָאָט נֶאכְגַּעזְאָגט פּוֹן זיין גְּרוֹיסֵן רַבִּין דַּעַר
מַעֲזִרִישְׁעַר מַגִּיד זי"ע וְזוּאָם פֿאַרשְׁטִיט זיך עַר הָאָט עֶס
נֶאכְגַּעזְאָגט פּוֹן זיין הִיילִיגֵן רַבִּין דַּעַר בַּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע
אַז אַ אִיד קוּמט אַרָאָפּ אויף דִי וְזוּעַלֵט און עַר לַעֲבֹט אָפּ
זיבַּעֲצִיג אַכְצִיג יָאָר נֶאָר טוּהֶן אִייןמֵאָל אַ טוֹבָה פֿאַר אַ
צווייטן אִיד אִיז שׁוין כְּדָאי וְכוּ' וְכוּ', שְׂטַעלֵט זיך פֿאַר וְזוּאָם
עֶס גִּיט דוּרְךְ אויף אַ אִיד, צָרוּת מִיט יִסּוּרִים מְרִירוֹת און

מכאובים וכו' וכו', ער האט שוועריקייט אין פרנסה, ס'גייט אים זייער זייער ביטער די לעבן, חלישות הדעת און עגמת נפש פון זיך, פון די קינדער וכו' וכו', ס'איז שווער שידוכים טוהן וכו', און ביז ער מאכט חתונה וכו', און נאכדעם וואס ער מאכט חתונה וכו', פארפלאנטערט אין צרות און חובות וכו', דאס אלעס מיינט גארנישט, נאר איין טובה טוהן א איד במשך די זיבעציג אכציג יאר וואס מען איז אויף די וועלט, איז שוין פדאי. זעה און פארשטיי ווי גרויס די חשיבות איז א טובה צו טוהן פאר א צווייטן איד.

איבערדעם שטארק זיך, נעם זיך אין די הענט אריין, וואס איז געווען איז געווען וכו' וכו', הייב אן פון גיי, דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט אן עצה (שיחות הר"ן סימן כ"ו) אז מען דארף פארגעסן וואס איז געווען, און ער האט געזאגט, ביי די וועלט איז שפחה א חסרון אבער ביי מיר איז שפחה א מעלה, ביי מיר איז די טבע גלייך ווי ס'גייט עפעס דורך פארגעס איך, און ער האט געזאגט אז דאס איז א מורא'דיגע גרינגע עצה תשובה צו טוהן, ווארום על פי רוב פארוואס איז א מענטש אזוי צובראכן און ער טוט נישט תשובה, ווייל ער דערמאנט זיך שטענדיג וואס ער האט געטוהן, און דאס צוברעכט אים, און דאס ווארפט אים אראפ וכו' וכו', אבער ווען א מענטש פארגעסט זיין עבר שפירט ער אז ער איז יעצט געבארן געווארן, און ער הייבט פון יעצט אן פון גיי, און דעם דרך האט אונז דער הייליגער רבי אויסגעלערנט.

איבערדעם זיי נישט קיין פּטלן מאך אַ גייע התחלה יעדן
טאג יעדע זעה יעדע רגע, און קום צום בורא
כל עולמים און זאג אים רבוננו של עולם איך וויל פון יעצט
אן זיין אן ערליכער איד, רבוננו של עולם איך וויל פון יעצט
אנהייבן צו לערנען דיין תורה הקדושה, רבוננו של עולם איך
וויל פון יעצט אנהייבן מקנים זיין דייע מצוות, רבוננו של
עולם איך וויל פון יעצט אנהייבן צו זיין פריילעך זכו' זכו'
ווען דו וועסט זיך אזוי פירן, וועסטו זעהן אז דיין לעבן
וועט זיין אן אנדערע סארט לעבן, איבערדעם שטארק זיך
וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.
זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תכט

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר וארא כ"א טבת ה'תשע"ב
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל היקר לי מאד ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זאלסט וויסן אז בּרסלב'ר חסידות איז תלוי וויפיל מען
לערנט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, ווארום ער
האט אונז בפירוש געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) דאס
פניו שכלו ונשמתו איז דא אין ספר, דער צדיק האט
איבערגעלאזט זיין נשמה אין זיינע ווערטער, איבערדעם אז
מען לערנט אסאך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים ביז מען איז
בקי אין דעם בעל פה, דאס הייסט אז מען איז מקורב

צום הייליגן רבי'ן, און ער איז א ברסלב'ר חסיד, און ער פאלגט וואס דער הייליגער רבי זאגט, איבערדעם דארפסטו זיך זעהן זייער צו שטארקן, און לערנען זייער אסאך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, דער עיקר זאלסטו לערנען אסאך "שיחות הר"ן" און "חיי מוהר"ן" וואס דאס איז די שיחות פון הייליגן רבי'ן וואס דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט אפגעשריבן, וואס ער האט געהערט אלץ פון הייליגן רבי'ן, און ער האט אונז בפירוש געזאגט אז מיט יעדן שיחה קען מען זיין אן ערליכער איד אזוי ווי איד מיינ און איד ווייס וואס הייסט אן ערליכער איד, איבערדעם זאלסטו לערנען קודם זייער אסאך די צוויי ספרים, וואס דאס איז די שיחות פון הייליגן רבי'ן, וועסטו זעהן א שינוי לטובה.

ברסלב'ר חסידות איז נישט תלוי אין קיין שום מענטש, נאר אין וויפיל ער פאלגט דעם הייליגן רבי'ן, הן זיך צו דערהאלטן מיט שמחה, און הן זיך צוגעוואוינען זיך אויסרעדן דאס הארץ צום בורא פל עולמים, און הן צו לערנען שיעורים פסדרן אין די תורה הקדושה, און הן צו טוהן צדקה וחסד מיט אן אנדערע איד, דאס איז דאס גאנץ ברסלב'ר חסידות וואס דאס האט דער הייליגער רבי געוואלט, א איד זאל שטענדיג פרייליך זיין, און וואס ער דארף האבן זאל ער בעטן נאר דעם בורא פל עולמים, און ער זאל לערנען די תורה הקדושה.

דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט א סדר דרך הלימוד (שיחות הר"ן סימן ע"ו) אפילו א מענטש האט א

שׁווערע הַבְּנֵה אַ שׁווערע פּאַרשטאַנד וכו' וכו' קען ער
 אויכעט זיך צוגעוואוינען און לערנען ביז ער וועט מצליח
 זיין אין לימוד וכו', דער הייליגער רבי האט געהאלטן אז
 מען זאל נעמען אַ משניות און זאגן אַ פּרָק נאָך אַ פּרָק
 ביז מען ענדיגט אַ מסכתא זאל ער אָנהייבן נאָך אַ מסכתא,
 און אזוי אַ פּרָק נאָך אַ פּרָק ביז ער וועט ענדיגן ששה
 סדרי משנה זאל ער אָנהייבן נאכאמאל און נאכאמאל, ער
 זאל אזוי פיל מאל דורכזאגן און לערנען ששה סדרי משנה
 ביז ס'וועט אים אריינגיין אין קאפּ, און דאס קען יעדער
 איינער, זאגן, די זעלבע זאך איז ער זאל נעמען אַ מסכתא
 אָנהייבן פון ברכות און דורכזאגן דף נאָך אַ דף, ביז ער
 וועט ענדיגן מסכת ברכות זאל ער אָנהייבן מסכת שבת,
 און ער וועט ענדיגן זאל ער אָנהייבן מסכת עירובין וכו',
 און אזוי דורכזאגן גאנץ ש"ס און אָנהייבן נאכאמאל, און
 אזוי קען ער דורכלערנען די גאנצע תורה.

אזרתי מענטשן שפעטן ביים אנפאנג פון דעם, זיי זאגן
 דאס הייסט נישט קיין לערנען, אָבער די חז"ל
 זאגן (שבויה זרה י"ט) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשבח
 ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; אַ מענטש זאל לערנען
 אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער זאגט, ווארום די אותיות
 התורה וועט אים דערהאלטן אין ריין מאכן זיין נשמה און
 אויפהייבן זיין געמוט, וועט ער זעהן גרויס הצלחה, איבערדעם
 ווער נישט צופאלן וועסטו זעהן דער בורא פל עולמים וועט
 זיך נישט פארלאזן.

דאַרפֿסט זיך זייער זייער פֿרייען וואס דו ווייסט פון אזא
 רבי'ן, און לאז זיך נישט נארן פון קיינעם נישט,
 בֶּרְסֵלְבֶ'ר חסידות איז נישט תלוי אז מען גייט צו בערל וכו'
 אָדער אז מען גייט צו שְׁמַעֲרֵל וכו', בֶּרְסֵלְבֶ'ר חסידות איז
 תלוי ווי ווייט א מענטש דערהאלט זיך אין אלע זיינע
 אויבערגייעכצער, און ער קען נאך מחזק זיין אנדערע אידן,
 וואס דאס איז איינע פון די גרעסטע מצוות, ווארום דאס
 גרעסטע צדקה וואס מען קען טוהן מיט א צווייטע איד, איז
 אים זאגן א גוט ווארט, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי
 מוה"ר מלק א סימן ק"ו) אויפן פסוק (תהלים מא) "אשרי משכיל אל
 דל" וואויל איז דער מענטש וואס ער געט אריין שכל פאר
 א ארעמאן, און די חז"ל זאגן (בדרים מא) אין עני אלא מדעת;
 א מענטש געבעד וואס ער איז צובראכן צוהאקט וכו' וכו'
 און מ'קומט מען רעדט מיט אים, מען איז אים מחזק, דאס
 איז די גרעסטע שמחה וואס מען קען טוהן פאר א צווייטן
 איד, אים אויפהייבן, אריינשיינען אין אים א תענוג אין לעבן,
 ער זאל נישט זיין אזוי דערביטערט, ער זאל נישט זיין אזוי
 געפאלן ביי זיך, אז וואויל איז דער מענטש וואס ער קען דאס
 באווייזן, אויבערדעם פאל נישט אראפ ביי זיך, וועסטו זעהן
 גרויסע נסים וואס דער בורא פל עולםים וועט מיט דיר טוהן.

זעה מכבד זיין דיין טאטן מיט דיין מאמען, ווארום מצות
 כיבוד אב ואם איז פון די שטרענגסטע מצוות, ווי די
 חז"ל זאגן (בדרים רבה פרשה ו' סימן ב') כיבוד אב ואם תמורה
 שבתמורות; און וויסן דארפסטו וויסן אזוי ווי מען איז מכבד

זיין טאטן און מאמען, אזוי וועלן זיינע קינדער אים מכבד זיין, ווען א מענטש איז מזלזל חלילה וחס אין זיין טאטן מאמען, דארף ער וויסן אז זיינע אייגענע קינדער וועלן נאכדעם פון אים שפעטן און פון אים חזק מאכן און מזלזל זיין, איבערדעם וואויל איז דער מענטש וואס ער האט שכל, און איז מכבד זיין טאטן מיט זיין מאמען, וועט ער זוכה זיין נאך זעהן גחתי פון זיינע אייגענע קינדער וואס זיי וועלן אים מכבד זיין, מענטשן וואונדערן זיך פארוואס זייערע קינדער זענען אזוי מזלזל אין זיי וכו' וכו', און זיי באפן נישט אז זיי האבן מזלזל געווען אין זייערע עלטערן באקומט מען דאס יעצט צוריק פּפּל כּפּלײַם, איבערדעם בעט אײַך דיר זייער שטארק זאלסט פאלגן טאטע מאמען, וועט דײַך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תל

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר יתרו י"ז שבט ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברהם היקר לי מאד ... גרו יאיר

דו האסט נישט קיין השגה וואס דו טוהסט אויף מיט דיין דריקן די ספרים, דו ביסט פשוט מתיה טויזענטער מענטשן פשוטו כמשמעו, מען לאזט מיר וויסן דאס מענטשן זאגן אפען אז די ספרים זענען זיי מתיה ממש, און דאס ראטעוועט זיי בגשמיות וברוחניות.

אִיבְעֶרְדֶּעם זאַלסְטוּ זיך זעהן צו נישט אַרְקן, ממשׂיך צו זיין
דריקן וואס מער, און נישט מיד ווערן, די
מפיעים זאגן אז עס האט זיך שוין אויסגעלאזט דער קונטרס
"מציאת הזיווג" וואס דאס ווערט צוכאפט אין די טויזענטער
פון בחורים וואס זיי זוכן שידוכים, אויך האט זיך אויסגעלאזט
דער קונטרס "כבוד הבעל כבוד האשה" און די אלע
אינגעלייט זוכן דעם קונטרס דייקא, וואס דאס רעדט צו
זיי, ועל כולם זוכן אלע ארום דעם קונטרס "פרנסה טובה",
אִיבְעֶרְדֶּעם זעה שוין אַנְצוּשְׁטֶעלן די מאשינען און דריקן
טויזענטער פון די קונטרסים, און דו וועסט זיין א מַזְכָּה אַת
הרבים, וואס עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך פון דעם,
ווי עס ווערט געברענגט אין זוהר הקדוש (תרומה קכ"ח): תא
חזי כל מאן דאחיד בידא דתיבא, [קום און זעה, יעדער
וואס ער האלט אן אין די הענט פון זינדיגע] ואשתדל ביה
למשבק ארחא בישא, [און ער איז זיך משתדל זיי זאלן
אפלאזן די שלעכטע וועגן וואס זיי האבן זיך צוגעוואוינט צו
דעם] איהו אסתלק בתלת סלוקין מה דלא אסתלק הכי
בר נש אחרא, [ער גייט ארויף הויך הויך אין די עולמות
וואס אן אנדערע איז נישט זוכה צו דעם] גרים לאכפייא
סטרא אחרא [ער איז גורם מכניע צו זיין די סטרא אחרא]
וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה, [און ער איז
גורם דאס כביכול דער נאמען פון בורא כל עולמים זאל
זיין טייער אויף דער וועלט] וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה
לעילא ותתא, [און ער איז גורם אז די וועלט און יענע

וועלט זאל האבן א קיום, ווארום אז מען איז מקרב מענטשן צום בורא פל עולמים און זיי איינערקענען אים, דאס איז דער עיקר קיום פון דער וועלט], ועל האי בר נש פתיב (מלאכי ב) "בריתי היתה אתו החיים והשלום" וזכי למחמי בגין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, [און אויף דעם מענטש איז געזאגט געווארן דער פסוק אז מיין בונד וועט זיין מיט אים און עס וועט רוען אויף אים דאס לעבן און דער שלום, און ער וועט זוכה זיין צו זעהן קינדער פון זיינע קינדער, און ער וועט זוכה זיין גליקליך צו זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט] פל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובִּעְלָמָא דִּאתִי [קיין שום מקטרג קען נישט מקטרג זיין נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט] עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה [און ער גייט אריין אין די צוועלף טויערן פון אלע צוועלעף שבתים, און קיינער קען אים נישט שטערן] ועל דא פתיב [און אויף אים איז געזאגט געווארן דער פסוק] (תהלים קי"ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד זרח בחשך אור לישרים" וגו'.

זעה זיך צו פרייען מיט דיין גרויסן זכות וואס דו האסט, מקרב זיין ווייטע וכו' צופראכענע וכו' אונטערדריקטע וכו' טייערע נשמות, אז וואויל איז דיר אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

זאלסט האבן א לעבטיגע שבת

תלא

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר יתרו י"ז שבט ה'תשע"ב
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל האברך היקר לי
מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זעה זיך צו דערהאלטן און פאל נישט אראפ ביי זיך.

זאלסט וויסן אז דער לימוד פון הייליגן רבי'ן איז א טיפן
לימוד, און דער עיקר טיפקייט פון דעם הייליגן
רבינ'ס ווערטער איז דאס פשטות, אז א איד פירט זיך
אויף בתמימות ופשיטות, און ער רעדט צום בורא כל
עולמים אזוי ווי א מענטש רעדט זיך אויס דאס הארץ צו
א חבר, דאס איז די העכסטע מדריגה, אז ער שפירט אז
דער בורא כל עולמים איז דא, יעצט אויב דו וועסט זיין
שטארק אין פשוטע אמונה דעמאלטס וועסטו זעהן אז דיין
גאנץ לעבן וועט זיין אן אנדערע סארט לעבן.

היינט פראבירט מען נאכצומאכן פריעדיגע ספרים, שרייבן
מיט שווערע לשונות אין קבלה, כדי צו פארטאמלען
און פארטאשן וכו' וכו', דעם הייליגן רבינ'ס זאך, וואס איז
א פשוט'ן תמימות, מרגיש זיין און שפירן דעם בורא כל
עולמים אן קיין שום תכמות, און רעדן צו אים וואס דאס
איז דער העכסטער מדריגה, ווען א איד ווארפט אנועק

דַּעַם אֵינְעֵנְעֵם שְׁכַל אֵינְגֵאנְגֵן, און יַעֲדַע זאַךְ וואָס עַר דאַרף
האַבן פֿעט עַר נאַר אים, דאַס איז די העכסטע מִדְרִיגָה.

אֵיבְעֶרְדֶּעם פֿעט אַיך דיר זייער, לָאוּ זיך נישט פֿאַרפֿירן
פֿון קיינעם נישט, דיין גאַנצן קאַפּ און מוח
זאל נאַר זיין אין אַמוּנָה, גִּלְיִיבֵן אין בּוֹרָא פֿל עולָמִים אָן
קײן שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת וְכוּ' וְכוּ', אָן קײן שׁוּם הַתְּבוֹנָנוֹת
וְכוּ' און אַנְדֶּערע אַזעלכע לְשׁוֹנוֹת וְכוּ' וואָס ס'ווערט געפֿרענגט
אין היינטיגע ספֿרים פֿון היינטיגע אֵינְגֵעֲלִיטְלֶעךָ וואָס זיי
וויִלן נאַכמאַכן פֿריעדיגע צדיקים וואָס זיי זענען ווייט פֿון
זיי בְּרַחוּק מִמַּעַרְב וְכוּ', אֵיבְעֶרְדֶּעם לָאוּ זיך נישט
פֿאַרפֿירן, נאַר זאַלסט לַעֲרַנֶּען דעם הייליגן רַבִּינ'ס ספֿרים
בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וּבְפֶרֶט אַסאַךְ הַאַרְוֵעֵן אין לְקוּמֵי
הַלְבוֹת, וואָרום אַיך האָב געהערט פֿון אונזערע לייט אז די
אַלע וואָס זיי האָבן געלערנט לְקוּמֵי הַלְבוֹת האָבן זיך
שְׁעֵנַעַר און פֿעסער דערהאַלטן.

זײַסן דאַרפֿסטו וויסן אז אויף די וועלט גייט אֵיבְעַר אויף
יַעֲדֵן אֵינְעֵם אַזעלכע צרות מיט אַזעלכע יסורים, און
עס איז נישטא קײן שׁוּם הַתְּחִזְקוֹת נאַר בײַם הייליגן רַבִּינ',
אֵיבְעֶרְדֶּעם לָאוּ זיך אָפּ פֿון די אַלע נאַרישקייטן, און פֿון
די אַלע דְּמִיוֹנוֹת, זאַלסט לַעֲרַנֶּען אַסאַךְ דעם הייליגן רַבִּינ'ס
ספֿרים וועסטו האָבן הַצְּלָחָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת.

זאַלסט האָבן אַ פֿרייליכן טאַג און אַ לעכטיגן תּמִיד.

תלב

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר יתרו י"ז שבט ה'תשע"ב
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר לי
 מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו וואס דו גיסט זיך אויס
 דיין ביטער הארץ וואס עס גייט אויף דיר דורך
 בגשמיות וברוחניות וכו' וכו'.

זאלסט זעהן זיך צו דערהאלטן, און דער עיקר זוכה זיין
 זיך צו דערהאלטן איז נאר דורך שמחה, די גאנצע
 וועלט איז איין שטיק מרה שחורה, ווארום ווען א איד איז
 זוכה און ער שפירט דעם בורא כל עולמים אין יעדן פרט,
 איז ער שטענדיג פרייליך, וואס האט ער צוגעלייגט אויף דער
 וועלט, 'ערום יצא מבטן אמו', 'וערום יבנס אל בטן האדמה',
 און דערווייל כאפט מען ארויס מצוות און מעשים טובים,
 וואס יעדער איד איז פיל מיט מצוות, אזוי ווי די חז"ל זאגן
 (ברכות נו.) אויפן פסוק (שיר השירים ד) "כפלה הרמון רקתך", אפילו
 ריקנים שפך מלאים מצוות פרמון; יעדער איד איז פיל מיט
 מצוות, זאלסט וויסן איין מצוה וואס מען האט קען מען מיט
 דעם טאנצן און פרייען זיך דעם גאנצן לעבן, א מענטש
 געפינט זיך אויף די וועלט וואס איז דא העלמות והסתרות,
 ס'איז מעלים ומסתיר אלקותו יתברך, א מענטש שפירט
 נישט דעם בורא כל עולמים, בפרט מיר זענען אין א ביטערן
 גלות צווישן פינסטערע אנטיסעמיטישע גוים ימח שמם, און

אז ס'איז נישט גענוג דאס, איז נאך געקומען דער ערב רב וואס ער פארשטעלט זיך אינטער ספאדיקעס און אינטער שטריימלעך וכו' וכו', און מען האט א חלק צו די מלכות הרשעה, מלכות דסטרא אחרא, א מלכות אויפגעשטעלט אקעגן דעם בורא פל עולמים וכו' וכו', און פונדעסטוועגן געפונט זיך אידן וואס זיי גלייבן אין בורא פל עולמים, און זיי לאזן זיך נישט נארן, זיי פרייען זיך מיט א מצוה, מיט דעם דארפסטו זיך מתיה זיין, ברוך הוא וברוך שמו דו האסט א מזוזה אויף דיין טיר, דו ביסט ארוםגענומען מיט ציצית א גאנצן טאג, האסט געלייגט תפילין, בשעת די חז"ל זאגן (לקוט תהלים רמז תרל"ג) מי שיש לו תפילין בראשו ובזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו בחזקת שלא יחטא; מיט דעם וואס א איד פרייט זיך מיט די מצוות אז ער גייט מיט תפילין און ער האט ציצית און ער האט א מזוזה אויף די טיר די שמחת המצוות וועט אים ברענגן צו די העכסטע מדריגות.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ד) אפילו א מענטש זאל זיין אין נוקבא דתהומא רבא אין טיפן בלאטע, פונדעסטוועגן אז ער טוט א מצוה בשמחה, הייבט אים דאס אויף פון שאול תחתית און ברענגט אים ארויף צו עולם העשיה אז ער זאל שפירן דארטן אויכעט אלקות, ביז עולם הבריאה, ביז ער איז זוכה אנקומען צו עולם האצילות בבחינת מטי ולא מטי, ער שפירט נאר אלקות, ער ווערט נכלל אין עצם עצמיות אלקותו יתברך, וואס דאס איז דער גרעסטע שמחה.

עם איז אזא רחמנות אויף א מענטש וואס ער פרייט זיך
נישט מיט די מצוות, ווייל ער שפירט נישט דאס
גרויסקייט פון א מצוה, ווען א איד זאל וויסן וואס הייסט
א מצוה, ער גייט מיט א בארד און פיאות, וואלט ער דאך
געקענט מיט דעם טאנצן דעם גאנצן לעבן.

עם איז געווען ביי אונזערע לייט א העכערע סארט מענטש
וואס ער האט געהייסן רבי ישראל קורדוונער ז"ל, ער
פלעגט זיך מתבודד זיין גאנצע טעג אין מירון ביים ציון
פון הנא אלקי רבי שמעון בן יוחאי, ער פלעגט זיצן חוץ
לישוב און אסאך געלערנט תורה, אויף דער עלטער האט
ער באקומען א ביטערע מחלה וואס איז דעמאלט געווען
א מגיפה פון טיפוס לא עלינו, און מען האט נישט צוגעלאזט
צו אים קיינעם נישט, ער איז געלעגן אין א עקסטערע
צימער אין שפיטאל, ווארום די מחלה לא עלינו איז א
אנקלעבעדיגע מחלה, אבער זיין ווייב איז אלץ צוגעגאנגען
צום פענסטער און געפרעגט 'ישראל וואס מאכסטו? האט
ער גענטפערט מיט א געוואלדיגע שמחה 'דאנקען גאט אז
איך גיי אוועק מזה העולם מיט א צלם אלקים איך האב
א בארד און פיאות' מיט דעם האט ער זיך מתייה געווען,
זעהט מען פון דעם א איד איז זיך מתייה מיט א צלם
אלקים, מיט א בארד און פיאות, היינט ליידער איז דאס
א ביטערן נסיון, דער הייליגער רבי נתן זאגט אין לקוטי
הלכות (גילוח הלכה ג) דאס ערשטע זאך וואס א איד וויל
אוועק גיין פון בורא כל עולמים איז אז ער שניידט זיך

אונטער די פּיאָות, און שטיצט זיך דעם באַרד, און אזוי צעביסלעך נעמט ער זיך אַראָפּ דעם באַרד און פּיאָות, דאָס איז דער ערשטער פּתח השומאָה, איבערדעם דארפסטו זיך זייער פּרייען אז דו גייסט מיט אַ צלם אַלקים, מכל שפּן וכל שפּן אז דו האָסט זוכה געווען היינט אַנצוטוהן תּפּילין און דו גייסט מיט ציצית און דו האָסט אַ מזוּזָה אויף דיין טיר, מיט דעם דאַרף מען זיך מורא'דיג פּרייען.

דער הייליגער רבי זאָגט (ספר תּמדות אות שמחה סימן א) פּשאָדָם עושה מצוה בשמחה, זה סימן שלבו שלם לאלקיו; מיט דעם וואָס אַ איד פּריידט זיך מיט די מצוות, איז אַ סימן אז ער האָט אַ ריין האַרץ צום בורא פּל עולמים.

היינטיגע צייטן דאַרף מען זיך אזוי פּרייען מיט די מצוות, בשעת די גאַנצע וועלט ליגט אין מרה שחורה וואָס דאָס נעמט זיך פון כּפירות און אפיקורסות, וואָרום ווען אַ איד וואַלט געגלייבט אז דער בורא פּל עולמים איז דאָ מיט אים וואַלט ער געווען שטענדיג פּרייליך, איז וואָס ביסטו טרויעריג?! איבערדעם נעם זיך אין די הענט אַריין וועסטו זיין פּרייליך, און פּרייליכקייט ברענגט צו דביקות אין אין סוף ברוך הוא.

דער הייליגער רבי זאָגט (אין ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) אז אפילו חכמי הרופאים, דאָס הייסט די דאקטורים זענען מעיד אז אלע מחלות און חלאים רעים קומט פאַרן מענטש נאר מחמת מרה שחורה און עצבות, איבערדעם

נעם זיך אין די הענט אריין, פון היינט אן זאלסטו זיין נאר פרייליך, און זאלסט רעדן מיט יעדן איד נאר פון שמחה, און לאז זיך נישט פארדרייען דעם קאפ פון קיינעם נישט.

דו דארפסט זיך אזוי פרייען אז דו ביסט געווען ראש השנה ביים הייליגן רבי'ן, ווארום דער הייליגער רבי האט אונז בפירוש מגלה געווען דאס ווער ס'האט זוכה געווען צו זיין ביי אים אויף ראש השנה קען זיך פרייען א גאנץ יאר, און אזוי ווי דו פארסט שוין עטליכע יאר צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה מיט דעם דארפסטו זיך זייער מחיה זיין, איך האף אז דו וועסט אריינגעמען די ווערטער אין דיין הארץ, וועסטו זיין אן אנדערע מענטש.

וואס האסטו צו קוקען אויף יענעם? וואס קען דיר יענער שלעכטס טוהן? וואס קען דיר יענער גוטס טוהן? ס'איז אלעס איין גרויסער דמיון, קיין מענטש איז נישט אויסגעזארגט מיט זיין לעבן, איבערדעם מאך זיך נישט נאריש וואס מענטשן רעדן אויף דיר, וואס מענטשן לאבן אויף דיר, וואס מענטשן שפעטן אויף דיר, געב זיך איין לאך אויס פון די גאנצע וועלט וועסטו זעהן דו ביסט אן אנדערע סארט מענטש.

דו דארפסט זיך אזוי פרייען אז דו ביסט זוכה יעדן טאג צו לערנען א דף גמרא בבלי, א דף גמרא ירושלמי, איז דען דא א בעסערע זאך פון דעם? דאס וועט דיר דאך בלייבן לנצח, מכל שכן וכל שכן אז דו האסט מיר געשריבן

אז דו ענדיגסט יעדע וואך די מדרש רבא און מדרש
תנחומא דארפסטו נאר מאנצן, ווער איז היינט זוכה צו
דעם? זיי גישט קיין בטלן, זיי ממשיך לערנען חומש רש"י
מיט פרגום פון די וואכעדיגע סדרה, און זעה מאכן זיך
נאך שיעורים, און זאלסט זעהן טוהן צדקה וחסד מיט יעדן
איד, און זאלסט זיין פרייליך, און פרייליך מאכן זיין ווייב,
דער בורא פל עולם האט דיר געהאלפן, האסט טאקע
נאר א בן יחיד, אבער ברוך הוא וברוך שמו האסט שוין
אן אייניקל, מיט דעם דארפסטו זיך זייער פרייען.

דער בורא פל עולם זאל דיר העלפן עם זאל דיר
קיינמאל גארנישט פעלן, זאלסט האבן א געבענטיש
זיס יאר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תּלֵג

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר משפטים י"ט שבט ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האף צום בורא פל עולם אז דו וועסט מקיים זיין
וואס איך האב דיר געבעטן, און ווייטער דריקן די
בריוו פון "אשר בנחל" אויף אידיש, ווארום היינט אין
אונזער געגנט קען מען גישט פארשטיין נאר אידיש, און
געלויבט דעם בורא פל עולם וויפיל טוענטער ספרים און

קונטרסים די וועסט דריקן אויף אידיש וועט עס אלעס צוכאפט ווערן, ווארום מענטשן זענען זייער דארשטיג צו הערן דבר השם, בפרט ביי וועמען עס גייט איבער שווערע און ביטערע איבערגייעכצער וכו' וכו', זיי לעכצן צו הערן א גוט ווארט, איבערדעם איז זייער וויכטיג אז די זאלסט דריקן קודם די בריוו, פאר אלעם.

אין בני ברק איז דא א גרויסער באוואוסטער גאון רבי חיים קנייבסקי גרו יאיר, דער זוהן פון דעם גרויסן גאון דער סטייפלער זי"ע, ער האט געשריבן אסאך ספרים, און לעצטנס האט ער אויפגעהערט און ער שרייבט אסאך בריוו פאר בחורים און אינגעלייט, די אלע וואס זיי זענען זיך מיט אים שזאל עצה, האט מען אים געפרעגט פארנוואס האט ער אויפגעהערט צו דריקן ספרים און ער געבט זיך אפ מיט בריוו? האט ער גענטפערט אזוי ווי די בריוו טוען זייער אויף פאר בחורים אין אינגעלייט, און עס ברענגט אין זיי אריין א חשק אויף צו לערנען תורה און צו פארבעסערן די מידות, האט ער זיך מנישב געווען אז דאס איז העכער פון אלסדינג.

איבערדעם בעט איך דיר אויכעט זאלסטו זעהן צו דריקן מער די בריוו, ווארום דאס איז א חיות פאר בחורים אין פאר אינגעלייט וכו' וכו', און עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך ווי מחיה זיין א איד, ווי דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט, אז מען דארף זיך אפגעבן

מיט אַלע צוגבראַכענע נשמות, און אריינלייגן אין זיי א רוח חיים, א גייסט פון לעבן, ווארום עס איז נישטא נאך אזא זכות ווי מקרב זיין ווייטע צום בורא פל עולמים.

איך בעט דיר זייער דו זאלסט זיך נישט מייאש זיין, אפילו עס גייט אויף דיר דורך זייער אסאך ביטערנישן וכו' וכו', זאלסט וויסן אז דער בורא פל עולמים איז א אב הרחמן, און בודאי איז דא א טיפע פוונה מיט דעם וואס עס גייט אויף דיר אפ וכו', ווארום יעדע זאך האט א חשבון אין הימל, עס איז נישטא קיין טבע אדער מקרה אדער מזל, אלעס איז השגחה פרטיות, איבערדעם אז עס גייט אויף דיר דורך, דארפסטו זיך זעהן מער מקרב זיין צום בורא פל עולמים, און דאס ווערט געטוהן דורך תפלה, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ד) דאס דער טויער אריינצוגיין צום בורא פל עולמים איז תפלה; איבערדעם שטארק זיך אין רעדן צום בורא פל עולמים, און דערצייל אים אויס אלסדינג וואס עס גייט אויף דיר דורך, וועסטו זעהן ס'וועט דיר גרינגער ווערן בנשמיות וברוחניות.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

 תלד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים י"ט שְׁבֻט ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֶאָלְטֵן דִּיין לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּ, וּוּאָס דָּאָרְטֵן גִּיסְטוּ
זײַד אויס דִּיין צוּבְּרֶאכֵן הָאָרֶץ וְכוּ'.

אִיךְ מוּז דִּיר זָאָגן, מִיר הָאָבן מְקַבֵּל גְּעוּוּעֵן פֿון הייליגן
רַבִּי'ן אַז בְּשׁוּם פָּנִים וְאוֹפֵן טָאָר מָעֵן זײַד גִּישְׁט צוּבְּרֶעכֵן
און אַראָפּפֿאַלן אִין אַ יאָוּשׁ מִיט אַ דִּיפֿרֶעסִיעַ וְכוּ', וּוּאָס
דָּאָס אִיז גּוֹבֵל מִיט כְּפִירוֹת און אַפִּיקוֹרְסוֹת רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן,
וּוּאָרוּם וּוּעֵן אַ אִיד גְּלִיבֵט אַז עָס אִיז גִּישְׁט אַ קִיין שׁוּם
מְצִיאוֹת אויסער דָּעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים און גַּאָרנִישְׁט וּוּעֶרֶט
גְּעטוּהֵן אַלִּיין, נָאָר אַלֶּעס אִיז פֿון דָּעם רַצוֹן הָעֲלִיוֹן, וּוִי דִי
חז"ל זָאָגן (חילוי ז') אִין אָדָם נִוְקָף אַצְבָּעוּ מְלֻמָּטָה אֶלָּא אַם
בֵּן מְכַרְיִין עָלָיו מְלַמְעָלָה; אַ מְעַנְטִישׁ כַּאֲפֵט גִּישְׁט קִיין
קְלֵאָפּ אִין דָּעם קְלִינֶעם פֿינְגֶּער אויב מָעֵן הָאָט גִּישְׁט
אוּיסְגֶּערוּפֵן קוֹדֶם אִין הַיָּמָל; עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה בָּאִין עֶרֶךְ
אוּיף אַזַּעֲלֵבֶע מְשׁוּנָה דִּינֶע שְׁטְרוּיכְלוּנְגֵעֵן און אַיבֶּע־גִּיעֶכְצֶער
וּוּאָס עָס גִּיט אוּיף דִּיר דוּרְךְ אַוּוּדַאי אִיז דָּאָס בְּהִשְׁגָּחָה
פֿרֻטִיוֹת, און מִיט דָּעם דָּאָרְפֿסטוּ זײַד זְעֵהן צו דְּעֶרְהֶאָלְטֵן
מָעֵר און מָעֵר, וּוּאָרוּם אויב ס'הָאָט דִּיר פֿאַסִירֶט אַזַּעֲלֵבֶע
זאַכֵן, דָּאָרְפֿסטוּ נָאָכּוּבֵן וּוּאָס הָאָסְטוּ גְּעטוּהֵן אַז דוּ הָאָסְט
בַּאקוּמֶען אַזאַ מִין עוֹנֵשׁ.

די חז"ל דערציילן (ברכות ה:) רב הונא תקיפו ליה ארבע
 מאה דני דחמרא על לגביה רב יהודה אחוה דרב סלא
 חסידא ורבנן ואמרי לה רב אדא בר אהבה ורבנן ואמרו
 ליה לעיין מר במיליה אמר להו ומי חשידנא בעיניכו אמרו
 ליה מי חשיד קודשא בריך הוא דעביד דינא בלא דינא
 וכו'; רב הונא האט געהאט פיר הונדערט פעסלעך וויין,
 און עס איז געווארן זויער ווי עסיג, האט ער געהאט גרויס
 צער פון דעם, איז אריינגעקומען צו אים רב יהודה די
 ברודער פון רב סלא חסידא וכו' און ער האט אים געזאגט
 זיי בודק אין דיינע מעשים וואס דו האסט געטוהן, האט
 רב הונא גענטפערט בין איך דען חשוד אין ענקערע אויגן
 אז איך האב עפעס געטוהן נישט וואס מען דארף? האבן
 זיי אים גענטפערט איז דען דער בורא כל עולמים חשוד
 אז ער וועט טוהן א זאך אומזונסט אן א דין וכו'? און
 דער סוף האט ער טאקע געפונען וואס ער האט עפעס
 געטוהן וכו', און ער האט מקבל געווען אויף זיך עס צו
 פאררעכטן, און עס איז צוריק געווארן פון עסיג וויין, זעהט
 מען אפילו אזא גרויסער אמורא ווי רב הונא האט איינגעזעהן
 אז יעדע זאך וואס עס פאסירט איז עס נישט אומזונסט,
 און אויב עס איז אים זויער געווארן אזויפיל פעסער פון
 וויין וכו' האט ער גענומען אויף זיך צו פאררעכטן וכו', און
 עס האט זיך איבערגעדרייט און צוריק געווארן וויין. על
 אחת כמה וכמה באין ערך דארפן מיר פשוטע מענטשן
 נאכזוכן ווען עס גייט אויף אונז איבער עפעס א שווערע
 איבערגייעכטיג, וואס מיר האבן שלעכטיג געטוהן, און תשובה

טוהן, ווארום וויסן דארפסטו, אויב עס גייט אויף דיר דורך אזוי פיל צרות מיט יסורים, איז זיכער דא אין דעם א טיפע פוננה, און מען דארף נאכזוכן וואס האב איך געטוהן?

עס איז נישטא קיין בעסערע זאך ווי דער מענטש לעבט מיט א חשבון הנפש, ער געוואינט זיך צו צו רעדן צום בורא פל עולמים, און יעדע זאך וואס ער דארף האבן בעט ער אויס נאר פון אים, ווארום ער ווייסט אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער אים, און די זעלבע זאך ווען עס פאסירט אים עפעס א אויסטערלישער זאך נעמט ער גלייך נאכזוכן פארנוואס קומט אים דאס, און ער טוט תשובה אויף דעם, דאס איז דער העכסטער מדריגה צו וואס א איד דארף קומען, ער זאל שטענדיג לעבן מיטן בורא פל עולמים, און צו דעם וויל אונז דער הייליגער רבי ברענגן.

אָבער וויסן דארפסטו וויסן דאס די קליפה פון עמלק איז אריינגווארפן אין א מענטש ספיקות (שמית י"ז) "היש הני"ה בקרבנו אם אין" ווארום דער גאנצער קליפה פון עמלק איז קאלט מאכן דעם מענטש, ווי עס שטייט (דברים כ"ה י"ח) "אשר קרה בדרך" וגו' ער קילט אפ דעם מענטש פון אידישקייט, יעדע זאך ווערט ביי אים קאלט, "ואתה ענה ויגע" דער מענטש שפירט שטענדיג א מידקייט וואס דאס נעמט זיך פון יאוש און דיפרעסטיקייט, "ולא ירא אלקים" און אלעס איז ווייל ער האט נישט קיין יראת שמים, און דאס איז די קליפה פון עמלק, אפצוקילן א איד פון אידישקייט, און ער זאל שטענדיג מיד זיין, וואס נעמט

תה בנחל תלה אשר

זיך פון פוילקייט, אזוי ווי עם שטייט (משלי י"ט) "עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב" פוילקייט ברענגט דעם מענטש ער זאל וועלן שטענדיג שלאפן, און ווען ער נארט זיך איז ער שטענדיג הונגעריג וכו', און דאס אלעס נעמט זיך פון די קאלטקייט וואס עמלק ווארפט ארויף אויף יעדן איד, ווארום ווען א איד איז שטארק אין יראת שמים ברענט אים דאס הארץ שטענדיג מיט א פלאקער צו טוהן יעדע מצוה מיט א ווארימקייט, און ער זיכט נישט קיין קולות וכו'.

איבערדעם נעם זיך אין די הענט אריין, און זאלסט בעטן אסאך אויף יראת שמים, און זאלסט האבן א ווארעם הארץ, ברענען שטענדיג צום בורא פל עולם מיט א געוואלדיגע התלהבות, וועסטו זעהן ווי דיין גאנצע לעבן וועט נשתנה ווערן למזכה.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תלה

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר משפטים י"ט שבט ה'תשע"ב

שלום וברכה אל הבחור ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

עם וואונדערט מיר זייער וויאזוי דו רייכערסט צוגערעטלעד? ווען מיר ווייסן אז דער הייליגער רבי האט אויף דעם זייער שטארק מקפיד געווען, איבערדעם ווער עם וויל זיין

א אַמְת'ר בְּרַסְלָב'ר חֲסִיד דַּאָרף דְּער עַרְשֶׁטער זאך פֿאַלְגן
 דעם הייליגן רבי'ן און אוועקוואַרפֿן די ציגע־רעטלעך, וואס
 דאס בְּרענגט צו גאַרנישט, נאַר ווי די דאַקטוֹרים זאַגן, אז
 עס שְׂאדט צו די געזונט, מֶען קֶען באַקומען לונגען קענ־סער
 רחֲמָנָא ליצֵלן, און אויך ווייזט דאס גרויסע הפְּקִירוֹת און
 פְּרִיקוֹת עול וכו', ווער ס'האט שְׁכַל און ישוב תְּדַעַת זְעֵהט
 ווי דער גאַנצער ענגן פון רייכערן צוגערעטלעך איז א
 גרויסער שטות, און א גרויסער דמיון וכו', ער בְּלֹאזט פון
 זיך ארויס וכו', און אויכעט עס איז געלֶט אין מיסֶט,
 איבע־רדעם בעט איך דיר זייער שטאַרק, אויב דו ווילסט
 זיך אַנרוֹפֿן אויפֿן הייליגן רבינ'ס נאָמען מיזטו אוועקוואַרפֿן
 די ציגע־רעטלעך און אויפֿהערן צו רייכערן, אַנדערש ביסטו
 א גרויסן שְׁקָרן, דו פֿאַלגסט נישט דעם הייליגן רבי'ן, איך
 האָף צום בורא פֿל עולמים אז די פֿאַר ווערְטער וואס איך
 שְׂרִיב צו דיר נישט מיט טינט נאַר מיט בלוט פון מיין
 האַרץ, וועט אַרײַנגיין אין דיין האַרץ.

מֶען זְעֵהט היינט יונגע בְּחורים וואס קויפֿן פֿעקלעך
 ציגע־רעטלעך און רייכערן, וואס דאס איז א
 געוואלדיגער הפְּקִירוֹת און קאַלטקייט פון אידישקייט.

אז וואויל איז אונז וואס מיר קענען אזא גרויסן צדיק וואס
 האט אונז אַנגעזאַגט נישט צו רייכערן קיין ציגע־רעטלעך,
 און מיר פֿאַלגן אים.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאַג און אַ פֿרייליכן תּמִיד

 תלו

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר משפטים י"ט שבט ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו מיט די צדקה פארן בית התבשיל - אהל אברהם, וואס איך האב אויפגעשטעלט אין יבנאל, וואס מען טיילט יעדן אווענט איבער זיבן הונדערט פארציעס ווארעמע עסן פאר מענער פרויען און קינדער, און עס איז נישטא קיין גרעסערע צדקה פון דעם, ווייל מיט יעדן צדקה קען מען פאפן מענטשן, איינער זאגט ער גייט פאר קראנקע וכו', איינער זאגט ער גייט פאר הכנסת פלה וכו', יעדער איינער קומט מיט אן אנדערע מעשה, בשעת אלעס איז שקר, מה שאין כן אז מען געבט פאר עסן, קען מען גלייך זעהן, איז ער הונגעריג עסט ער, דארף ער נאך א פארציע געבט מען אים וכו', אבער אויב ער איז נישט הונגעריג וועט ער נישט עסן, קומט אים אז צו געבן צדקה פאר עסן פאר הונגעריגע קינדער און פאר הונגעריגע מענער און פרויען, דאס איז די גרעסטע צדקה.

מען קען זיך נישט פארשטעלן אז היינט איז דא טייערע משפחות וואס זיי לייגן זיך אראפ שלאפן אן ווארעמע עסן, הלואי זאלן די עשירים רייכע מענטשן קומען פלוצלינג אין יבנאל פארנאכטס זעקס אזייגער ווען מען ענדיגט דאווענען מעריב, וועלן זיי זעהן אזא זאך וואס זיי זעהן אין ערגעץ נישט, עס זיצן הונדערטער מענער און קינדער און

דַּעַרְקֵנוּיִקֵּן זִיךְ דָּאס האַרְץ מיט אַ וואַרעמֶע מאַלְצֵייט, און
 דו האַסט אין דעם אַ גרויסן חֶלְק, איבערדעם דאַרפֿסטו
 זיך מיט דעם זייער זייער פֿרייען, וואַרום עס איז נישטא
 קיין גרעסערע צדקה פון דעם ווי צו געבן צדקה פאר עסן
 פאר הונגעריגע.

איך בעט דיך זייער געם אריין אין הארץ די ווערטער,
 וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער
 וועלט, וואַרום צדקה איז די העכסטע זאך, ופֿרט אז מען
 געבט פאר אַרעמעלייט צו עסן יעדע נאכט.

דער נביא זאגט (ישעיה נ"ח) "וְהָלַךְ לְפָנַי צְדָקָה" ווען דיין
 נשמה גייט ארויס פון גוף און די נשמה הייבט אן
 צו שוועבן זי טרעפט נישט איר פלאץ, אפער אז מען געבט
 צדקה גייט דאס דעם מענטש אקעגן, און זי פירט אים צו
 זיין אָרט, וואַרום ביים בורא פֿל עולמים איז צדקה די
 העכסטע זאך.

ראש השנה און יום כיפור זאגט מען מיט גרויס וואַרעמקייט
 "ותשובה ותפלה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה"
 האט זיך געשטעלט דער הייליגער סאטמארער רבי זי"ע
 מען ווייסט אז צדקה עפֿנט אויף אלע טויערן, ווי די חז"ל
 זאגן (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהוב פֿרוטה לעני וְהָדָר מְצַלִי
 אָמַר דְּכַתִּיב (תהלים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פָּנַי", קודם
 געבט מען צדקה און נאכדעם דאווענט מען, און דא שרייט
 מען "ותשובה" מען דארף תשובה טוהן, "ותפלה" מען

דאָרף אַסאָךְ בַּעַטֵּן, און נאַכדעם שטייט "וּצְדָקָה", עס וואָלט דאָךְ געדארפֿט שטיין קודם צְדָקָה, און נאַכדעם תְּשׁוּבָה און תּפִּלָּה? נאר ער האט גענטפֿערט, אז פֿרִי צו טרעפֿן די אַמְת'ע צְדָקָה, דאָרף מֵעַן קודם תְּשׁוּבָה טוהן, און נאַכדעם אַסאָךְ מִתְפַּלֵּל זיין ער זאל נישט אַרײַנפֿאלן אין די הענט פון פֿאַפֿערס, און נאַכדעם וועט ער זוכה זיין צו געבן פֿאַר אַ אַמְת'ן צוועק צְדָקָה, גלייב מיר געבן צו עסן פֿאַר הונגעריגע אידן דאס איז די גרעסטע צְדָקָה, אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער האט אַ חֵלֶק אין דעם.

זאַלסט האָבן אַ לעבטיגן טאָג און אַ פֿרייליכן תּמיד

תּלוּז

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר משפטים כ"א שבט ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דַּעְרַהאַלְטֵן דִּיין לאַנגען פֿריוון.

עס איז אזא שאד אָנצופֿרענגן די צייט, ווארום אלעס קען מען קויפֿן נאר נישט צייט, ווי עס איז דא אַ מאַמר החכם, "אין אבִידה פֿאַבִידת הזמן" ווען אַ מענטש האט דעם אַמְת'ן ישוב הדעת שפֿירט ער ווי יעדע מינוט וואס עס גייט אַוועק שטאַרבֿט ער, און עס וועט שוין נישט מער נישט צוריק קומען די מינוט וואס עס איז פֿאַריבער, און אויב דאס איז געזאַגט געוואָרן אויף אַ מינוט, פֿאַין ערד

אויף אַ נְשֵׁה, און על אַחת בְּמָה וּבְמָה אויף אַ טָאג, וויפֿער
 עס איז אַוועק דער טָאג, וועט דאס אים שוין קיינמאל
 נישט צוריקקומען, איבערדעם פֿלעגן אונזערע לייט זאגן
 (בראשית לא) "וַיִּזְכַּח אֲמֹשׁ" דער גרעסטער מוסר ספר איז דער
 נעכטיגער טָאג, אַ מענטש דארף קוקן שטענדיג אויף דעם
 נעכטן, וואס האט ער אויפגעטוהן מיט זיין אַ גאַנצן טָאג
 באַזאַרנט און טרויעריג? האט אים דאס געהאלפֿן
 פאַרגרינגערן זיינע שווערע צרות? מען רעדט שוין נישט
 אז מען זעהט דעם נעכטיגן טָאג האט ער נישט געדאווענט
 מיט מנין די דריי תפילות שחרית מנחה מעריב, אָדער ער
 האט נישט אריינגעלייגט אין צדקה פישקע אפאר פרושות
 לצדקה, אָדער ער האט נישט געבענטשט ברכת המזון אין
 אַ סידור בפֿונת פירוש המילות, אָדער ער האט נישט
 געלייגט קריאת שמע שעל המיטה, וואס האט ער אויפגעטוהן
 מיט דעם, דער טָאג איז שוין פאַריבער, און עס וועט אים
 שוין קיינמאל מער נישט צוריקקומען, און ווער זאגט אז
 ער האט נישט געלערנט נעכטן חומש רש"י פון די וואכעדיגע
 סדרה, אָדער אַ פֿרק משניות, אָדער אַ דף גמרא וכו' וכו',
 אויף אים איז געזאגט געווארן (קהלת א) "מַעֲנֹת לֹא יוּכַל לְתַקַּן
 וְחֶסְרוֹן לֹא יוּכַל לְהַמְנוֹת" איבערדעם איז (בראשית לא) "וַיִּזְכַּח
 אֲמֹשׁ" דער בעסטער מוסר ספר איז דעם נעכטיגן טָאג,
 זעהסט אז דו האסט נעכטן גאַרנישט אויפגעטוהן מיט דיין
 טרויעריגקייט, מיט דיין זאַרגן, וכו', און האסט נישט געלערנט
 און האסט נישט געדאווענט וכו', זעה כאטשע היינטיגן טָאג

ארויסכאפן עפעס גוטס, וואס נאר דאס וועט דיך באגלייטן, ווי דער הייליגער תנא האט געזאגט (אבות פרק ו') לפי שבשעת פטירתו של אדם, אין מלוין לו לאדם לא פספס ולא זקב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד. און אליהו הנביא זאגט (תנא דבי אליהו רבה פרק ט"ו) לפי שכל המרבה שיחות ותפילות, הם המלווים אותו עד שגייע לבית עולמו; עם איו נישטא נאך אזא זאך וואס עס באגלייט דעם מענטש ביז צו דער לעצטער מינוט וואס די נשמה איז ביי אים, ווי דאס רעדן צום בורא כל עולמים אויף פראסט אידיש.

איבערדעם זעהט אכטונג געבן דער עיקר אויפן היינטיגן טאג, ווי דער הייליגער רבי האט געמיינטשט דעם פסוק (תהלים צ"ה) "היום אם בקלו תשמעו" אויב מען וויל הערן דעם קול פון בורא כל עולמים דארף מען וויסן אז מען האט נישט נאר דעם היינטיגן טאג (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן רע"ט); א מענטש טאר זיך נישט מבבל זיין פון געכטן און פון מארגן, א מענטש דארף נאר טראכטן פון היינטיגן טאג, נישט מבבל זיין זיך פון קיין שום זאך, ער דארף וויסן אז א יעדער טאג איז א טאג, און עס וועט אים שוין קיינמאל נישט צוריקקומען, איבערדעם טאר מען זיך נישט מבבל זיין פון איין טאג צום צווייטן, און מפל שפן מען טאר נישט אפשטיפן אויף מארגן, דאס הייסט, מארגן וועל איך זיין א ערליכער איד! מארגן וועל איך זיין פרייליך! מארגן וועל איך אנהייבן צו דאווענען ערליך! מארגן וועל

אײך אָנְהײבן צו לערנען! אַ מענטש דאַרף וויסן ער האט
נישט קיין מאַרְגן, נאַר דעם היינטיגן טאָג, אויב ער וועט
זיך פֿירן אזוי, וועט ער קענען אַרויסכאַפֿן זייער אַסאַך תּוֹרָה
און תּפֿלָה און מַצּוֹת און מעשִׁים טובִים.

מֶען זעהט, אַלע צרות וואס אַ מענטש האט איז נאַר
וואס ער טראַכט פון נעכטן אָדער וואס ער טראַכט
פון מאַרְגן, ער פאַרְגעסט דעם היינטיגן טאָג, עס איז
באוואוסט וואס דער גרויסער צדיק פון וואַרְקע זי"ע האט
אויסגעלערנט זינגען זיינע חסידים "לאמיר נישט זאַרְגן וואס
וועט זיין מאַרְגן, בעסער לאמיר פאַררעכטן וואס עס איז
געווען נעכטן" איבערדעם דאַרפֿסטו זעהן זייער צו היטן די
צייט, עס איז נישטא נאך אזא טייערע זאַך ווי צייט, און
מענטשן פאַרשפּילן די טייערע צייט מיט נאַרִישקייטן, און
מֶען פּיסטעוועט, און עס איז דא אַ מאַמר החכם, "אַדם
דואג על איבוד דמיו ואינו דואג על איבוד ימיו, דמיו אינם
עוזרים ימיו אינם חוזרים" איבערדעם ניץ אויס די צייט
מיט גוטע זאַכן.

היינט מיט די פאַרנעשריטענע טעכנעלאָגיע קען מֶען אזויפיל
אויפֿטוהן, צום ביישפּיל מֶען קען הערן אין אַ טעיפּ
אַ שיעור אין חומש רש"י, אָדער אַ שיעור אין משניות,
אָדער אַ שיעור אין גמרא, אָדער אַ שיעור אין הלכה, וואס
זיי זענען אזוי שיין מסביר דעם לערנען אז עס איז אַ
געשמאַק ציצוהערן, איבערדעם, אַנשטאַט זיך אַרומדרייען
ליידיג, אָדער זיצן און קלאַצן ווי אַ קלאַצן וכו' און נאַרנישט

טוהן, איז בעסער צו הערן א שיעור אין די הייליגע תורה, אדער סיפורי צדיקים וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן רמ"ח) דאס ווען מען הערט מעשיות פון צדיקים איז א גרויסע זאך, ווארום דאס הארץ ווערט דערוועקט מיט א געוואלדיגע תשוקה ווען מען הערט נאכדערציילן א מעשה פון א גרויסן צדיק, ווארום דער רשימו פון דעם צדיק וואס מען דערציילט די מעשה ליגט אין די מעשה, און ווען מען הערט דאס ווערט זיין הארץ דערוועקט צום בורא פל עולמים, און וויל נאכמאכן דעם צדיק, איז וואויל איז דעם מענטש וואס ער ברענגט נישט אן די צייט מיט נארישקייט, און ווען עס מאכט זיך א טאג אז עס איז אים שווער צו לערנען אדער ער פארט אויפן וועג וכו' וכו', זאל ער כאטשע הערן א טעיפ פון א שיעור אין חומש רש"י, אדער אין משניות, אדער אין גמרא, אדער אין הלכה, מען דארף נישט, נאר הערן.

איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן, דעמאלט וועט דיך נישט נמאס ווערן דער לעבן, אזוי ווי דו שרייבסט מיר, און וויסן זאלסטו אז די חו"ל זאגן (פתובות נט:) הבטלה מביאה לידי שעמום; דאס נארנישט טוהן, ברענגט א מענטש צו משוגע ווערן; איבערדעם פון היינט אן היט דיינע טעג, און פיל עס אן מיט טוב אמיתי ונצחי.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תלח

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר משפטים כ"א שבט ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף זייער אכטונג געבן עס זאל נישט זיין קיין מחלוקה אין די משפחה וכו' וכו', איבערדעם דארף מען זיין א וותרן, וואס דאס איז די שענסטע מדה, מותר זיין, בפרט ווען עס קומט א שמחה פון א ברודער אדער א שוועסטער וכו' דארף מען גיין און נישט פירן רוגזות וכו', א איד דארף זיין א וותרן, די חז"ל זאגן (במדבר רבה פרשה ט' סימן ב') לימדה אותך התורה שתהא ותרן בתוך ביתך, נשפך זין הוי וותרן וכו'; ווען דער מענטש פירט זיך אזוי, פארשפארט ער אסאך אומזונסטיגע צרות, אויך קויפט ער זיך איין אסאך גוטע פריינד.

דער הייליגער רבי טייטשט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן פ"ד) דאס מען האט געפרעגט רבי נחוניא בן הקנה (מגילה כ"ח) במה הארכת ימים? דאס הייסט מען האט אים געפרעגט וויאזוי האסטו זוכה געווען אז א יעדער טאג זאל דיר זיין א לאנגער טאג? האט ער גענטפערט, ותרן הייתי בממוני, איך בין געווען שטענדיג א וותרן, איך האב נאכגעגעבן, איך בין נישט געגאנגען קריגן זיך מיט יעדן איינעם.

וּוואס זאל אײך דיר זאָגן, אויב דו װעסט זיך צוגעוואוינען
אזוי, װעסטו האָבן אַ זיס לעבן, און קיינער װעט דיך
נישט קענען בייקומען.

זאלסט האָבן אַ לעכטיגן טאָג און אַ פֿרייליכן תּמיד

תּלַט

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר משפטים כ"א שבט ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר ... גְּרוּ יֵאִיר

אײך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו וואס דו גיסט זיך
אויס דיין ביטער הארץ וכו'.

אײך מוז דיר זאָגן, אײך האב פאמערקט אויף דיר אז דיין
אידישקייט איז אפגעקילט געווארן אינגאנצן וכו', קודם
גייסטו אן ציצית, וואס עס איז נישט קיין וואונדער אז דו
ביסט געווארן אפגעקילט, שטעל זיך פאר ווען דו גייסט
ארויס ווינטער אויפן גאס נאקעט וכו' וואלסטו דאך געפרארן
געווארן פון רוב קעלט וכו', ווען דו זאלסט וויסן דאס
מצוות ציצית וויקלט ארום דעם מענטש מיט א רוחניות'דיגן
לעבט, און עס דערווארעמט אים די נשמה, וואלסטו געגאנגען
שטענדיג מיט ציצית, ווארום ציצית איז אזא מצוה, וויפער
מען גייט מיט דעם אפילו מען טראכט נישט פון דעם היט
עס אפ פון אלעם שלעכטס, און דער הייליגער רבי זאגט
(ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ז') דאס ציצית איז א שמירה אויף

ניאופ, און עס איז א סגולה פאר א קראנקן געזונט צו
ווערן, איבערדעם זעה פון היינט אן נז'הר זיין מיט מצוות
ציצית, און פארשטייט זיך אז דו וועסט גייט מיט ציצית
וועסטו שוין וועלן לייגן תפילין אויכעט וכו' וכו'.

א אידיש בחור דארף זיך נישט שעמען מיט די ציצית, אן
ערליכער בחור גייט די ציצית אויפן העמער, נישט
אינטערן העמער, העכסטנס טוט ער אן אויף די ציצית א
וועסטל, אבער וויפער מען טוט אן די ציצית אינטער די
העמער איז שוין א קאלטקייט, און ביים סוף וועט ער
אינגאנצן נישט גיין מיט ציצית וכו' וכו', איבערדעם זאלסטו
פון היינט אן נז'הר זיין גיין מיט ציצית, און דאס וועט
דערווארעמען דיין נשמה, מען קען דאס נישט מסביר זיין,
ווארום די תו"ל זאגן (בדרים כה.) שקולה מצוות ציצית כנגד
כל המצוות שבתורה; ווידעראום זאגן די תו"ל (ספרי שלח)
והייתם קדושים, זו קדושת ציצית, מגיד שהציצית מוספת
קדושה לישראל; איבערדעם הייב אן נז'הר צו זיין גיין מיט
ציצית אויפן העמער, אזוי ווי א חסידישער בחור, און נישט
שעמען זיך מיט די ציצית, דעמאלט וועסטו אפגעהיטן ווערן
פון אלעם שלעכטס.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

 תּוּמ

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר משפטים כ"ב שבט ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה אֶל הָאֲבֵרָה הִיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יָאִיר
 אויב דו ביסט אויף אזוי שפּעטט ביינאכט, זעה ארויסצוכאפן
 א "תיקון חצות" דאס נעמט אינגאנצן צען פופצן
 מינוט, אפער אין הימל איז דאס זייער חשוב, עס איז דא
 אויבן א ספּעשיל היכל פאר די אלע וואס זיי קלאנגן אויפן
 חורבן בית המקדש און אויף צרות ונלות ישראל, עס איז
 אזא גרינגע זאך צו זאגן דעם סדר פון "תיקון חצות" וואס
 איז אינגאנצן צען מזמורי תהלים און א פיוט פון איכה
 "זכור תנו"ה מה היה לנו" וגו', און מענטשן זענען מזלזל
 אין דעם זכור וכו', ווען א מענטש זאל וויסן וואסערע
 חשיבות דאס האט אין הימל, ופּפּרט ווען ער איז זוכה זיך
 אויסצורעדן זיין הארץ צום בורא פל עולמים אפילו אפאר
 ווערטער וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א
 סימן נ"ד) דאס דעמאלט איז די צייט פאר דעם, ווי עס שטייט
 (תהלים ע"ו) "אזכרה נגינתי בפילה עם לבבי אשיחה ויחפש
 רוחי", און דאס איז געווען די פידעלע פון דוד המלך, וואס
 מיט דעם האט ער געזינגען שירות ותשבחות פארן בורא
 פל עולמים.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, אויב דו ביסט שוין יא
 אויף אזוי שפּעטט, כאפ אריין זאגן דעם סדר
 "תיקון חצות" וואס עס נעמט צען פופצן מינוט, און רעד

אפאר דיבורים צום בורא כל עולמים, וועט נמשך ווערן
אויף דיר א חוט של חסד.

אין די שטאט נעמרוב האט געוואוינט א פשוטער איד
וואס זיינע ברכות זענען מקוים געווארן, און מענטשן
האבן אנגעהויבן צו לויפן פון אלע פלעצער בעטן ביי אים
ברכות, און עס איז געווען א גרויסער וואונדער ווי קומט
א פשוטער מענטש בענטשט און עס ווערט מקוים? האט
ר' יצחק ז"ל געשיקט פרעגן ביים פאטער דער הייליגער
רבי נתן זי"ע ווי קומט צו א פשוטער מענטש אזא זאך?
האט אים דער הייליגער רבי נתן זי"ע גענטפערט קוק נאך
זיין הנהגה ווי ער פירט זיך אויף? האט ער אים צוריקגעשריבן
פונקטליך זיין הנהגה, אויף דעם האט דער הייליגער רבי
נתן זי"ע גענטפערט, וועגן דעם האט ער נאכנישט זוכה
געווען צו דעם, קוק בעסער נאך, האט ר' יצחק ז"ל אים
נאכגעקוקט בייטאג און ביינאכט האט ער באמערקט אז
יעדן נאכט זאגט ער דעם סדר תיקון חצות מיט גרויס
בכיות, האט ער עס געשריבן פארן פאטער, האט דער
הייליגער רבי נתן זי"ע אים גענטפערט היינו דאחני ליה,
וועגן די הנהגה פון זאגן יעדע נאכט דעם סדר "תיקון
חצות" דאס האט אים געברענגט ער זאל האבן א דעה
אין הימל, זעהט מען פון דעם דאס גרויסקייט ווען א איד
איז זוכה און ער כאפט ארויס יעדע נאכט א חצות.

דער גרויסער צדיק רבי אברהם בן רבי נחמן טולטשינער
ז"ל האט געזאגט פאר זיינע תלמידים, יעדער חצות

אָשֶׁר

תּוֹמָא

בְּנַחֲל

תּוֹמָא

וואס איך כאפ ארויס פון דער וועלט דאס איז מיין פארמעגן,
דאס איז מיין לעבן (ווארום עס איז באוואוסט ביי אים איז
געווען דער עיקר חצות, און אויף דעם האט ער אסאך
געערעדט מיט זיינע תלמידים) און רבי מיכלי רבי נתן'ס
אייניקל פלעגט זאגן, אזוי ווי א שיקסער קען נישט טוהן
זיין ארבעט אן זיין כלי מלאכה וכו', אזוי קען מען נישט
זיין קיין ערליכער איד אן זאגן דעם סדר "תיקון חצות".

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, אז דו ביסט שוין אויף,
כאפ ארויס זאגן דעם סדר "תיקון חצות" וועט
דיך אזוי לייכטן, א גאנצן טאג.

זאלסט האבן א לעכטיגן נאכט

תּוֹמָא

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר משפטים כ"ב שבט ה'תשע"ב

שלום וברכה וכל טוב סלה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

דו דארפסט זיך זעהן זייער צו דערהאלטן, און קיין שום
זאך זאל דיך נישט אראפּווארפן פון פשוטע אמונה.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות חרות סימן ל"ג) ביי די
וועלט איז אמונה א קלייניקייט, ביי מיר איז די עיקר
אמונה, און וואס הייסט אמונה, פשוט אן חכמות, אזוי ווי

פְּרוּעֵן און קינדער גלייבן, אָן קיין שום שְׂכָל וְכוּ' וכו', און דורך אַמוּנָה קען מען קומען צו די העכסטע מדרגות און דער וועלט.

מען זעהט מענטשן זוכן מדרגות השגות עבודות וכו' וכו', און פון פשוטע אמונה זענען זיי ווייט, איבערדעם דארף מען אנוועקווארפן דעם אייגענעם שכל וואס איז פיל מיט דמיונות, און מען דארף אסאך בעטן דעם בורא פל עולמים ער זאל האבן ריינע אמונה.

געוואוין זיך צו, צו רעדן צום בורא פל עולמים אזוי ווי מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פאר א אמת'ן גוטן פריינד, און די הנהגה האבן מיר מקבל געווען פון דעם הייליגן רבי'ן, און ער האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ק) אז אלע צדיקים זענען נישט געקומען צו זייער מדרגה נאר דורך די עבודה פון אסאך רעדן צום בורא פל עולמים, איבערדעם שטארק זיך און פאל נישט אראפ ביי זיך, געוואוין זיך צו צו רעדן צום בורא פל עולמים, וועסטו זעהן סוף פל סוף וועסטו קומען צו אזעלכע בענקענישן צום בורא פל עולמים וואס דו האסט זיך גארנישט פארגעשטעלט.

נאר זיי פרייליך, און זאלסט זיך נישט לאזן אראפּווארפן, שמחה דאס איז די גאולה, דער בעל שם הקדוש האט געזאגט אויפן פסוק (תהילים ס"ט) "קַרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְאֻלָּה" אזוי ווי מיר ווארטן ארויס אויף די גאולה בכלליות דער בורא פל עולמים זאל אונז אויסלייזן פון דעם שווערן און

בִּיטְעֶרן גְּלוּת, אַזוי אַיז דאָ אַ גאַולֶה פֿרֵטיוֹת וואָס יעדער
 איד קען זיך שוין יעצט אויסלייזן פון זיין גלות הפּרטי, אויף
 דעם דארף מען אסאך לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספרים,
 וואס ער איז אונזער וועג ווייזער וויאזוי ארויסצוקריכן פון
 בלאטע, און וויאזוי אראפנעמען פון זיך די שמוציגע בגדים,
 בגדים צואים וואס מיר האבן זיך אנגעטוהן דורך אונזערע
 עוונות וכו' (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) און מיט דעם וואס מיר
 וועלן לערנען אסאך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, וועלן מיר
 קענען קומען צו אונזער זאך, ווארום יעדער איד איז
 אראפגעקומען דא אויף די וועלט אויסצופירן אן אנדערע
 שליחות, וואויל איז דעם וואס ער ווייסט וואס איז זיין
 שליחות אויף די וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תּוּמב

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר משפטים כ"ב שבט ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זאלסט וויסן, אלע ספרים וואס דער בורא פל עולם
 האט מיר מופה געווען מחדש צו זיין אין דעם
 הייליגן רבינ'ס ווערטער, הן דער פירוש "שפת הנחל" אויפן
 גאנצן "ליקוטי מוהר"ן" און הן דער פירוש "נהרי אפרסמון"

אויפן גאנצן סיפורי מעשיות, און הן דער פירוש "ביאורי המדות" אויפן גאנצן ספר המדות, און הן אלע ספרים און קונטרסים, געב איך רשות פאר יעדן איינעם ווער ס'ויל דאס דריקן זאל דאס דריקן, עס זאל זיין "יפוצו מעינותיה חוצה" אויף מיינע ספרים איז נישטא קיין "כל הזכויות שמורות", קיינער האט נישט קיין רעכט צו אסרן א צווייטן דריקן מיינע ספרים, אפילו נישט מיינע קינדער, דאס איז א מתנה פון הימל, ומה הוא בחינם אף אתם בחינם, אבער איך בעט יעדן איינעם זאל גארנישט משנה זיין פון די ספרים, מען זאל עס דריקן אזוי ווי ס'איז, און אפילו מען ויל עס איבערטייטשן אויף אן אנדערע שפראך זאל מען נישט משנה זיין מיין בונה און מכל שכן נישט צולייגן קיין אייגענע זאכן, ווארום אלע ספרים וואס איך האב געשריבן איז דאס געשריבן געווארן מיט א פונקטליכן חשבון, און יעדעס ספר וואס דער בורא פל עולם האט מיר מזכה געווען איז אויסגעוואשן מיט זייער אסאך טרערן. איבערדעם ויל איך נישט אז א פרעמדער זאל זיך אריינמישן וכו', און צולייגן זיינע בוך ספרות וכו' אין מיינע ווערטער. איך בין אויף דעם זייער זייער מקפיד. איך האב אסאך טרערן פארגאסן אויף יעדן ספר, וויל איך נישט אז א פרעמדער זאל זיך אין דעם מישן.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רס"ב) אז ווען מען איז מחדש חידושי תורה ריקן זיך אן די קליפות און די סטרא אחרא זיך צושטעפען צו די חידושי

תורה, אָבער אז מען גיט אסאך טרערן ווען מען איז
מחדש טשעפען זיי זיך אפ פון דעם, איבערדעם בין איך
זייער מקפיד קיינער זאל נישט צולייגן קיין אייגענע זאכן
אין די ספרים וואס דער בורא פל עולם האט מיר מזכה
געווען מחדש זיין.

איך האף אז דו וועסט עס איבערגעבן פאר די אלע וואס
זיי זעצן איבער מיינע ספרים אויף די אידישע שפראך,
אונדאי און אונדאי טוען זיי א גוטע זאך, ווארום דא פארשטייט
מען בעסער די ספרים וואס איז געשריבן אויף די אידישע
שפראך, פונדעסטוועגן בין איך זייער מקפיד אז מען לייגט
צו, ווארום אלעס איז געשריבן מיט א פונקטליכן חשבון.
דו זאלסט זיין געבענטשט שטענדיג

תמוג

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר משפטים כ"ב שבט ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך זוכה ומזכה את הרבים ... גרו יאיר

איך פֿרעג דיר נאך אזא חתונה וואס איך בין געווען געכטן
ביינאכט ווי דער חתן קומט צו און ער דערציילט
מיר אז צו די יום החופה האט ער מסיים געווען זיבעציג
מאל שישה סדרי משנה און פופציג מאל מסכת תענית
וכו' דארפסטו האבן חלישות הדעת? זעהסט נישט אז דאס
איז מעשה בעל דבר וואס ער וויל דיר צופרעכן?

אויסערדעם וואס דער חתן האט מיר דערציילט אז ער האט שוין מסיים געווען צוויי מאל יש"ס, און צוויי מאל ד' חלקי שולחן ערוך מחבר רמ"א, און נאך לימודים, וואו הערט מען אזאנס? און וואו זעהט מען אזאנס? איבערדעם זאלסטו זיך זעהן צו שטארקן, און קיין שום זאך אויף דער וועלט זאל דיר נישט אראפנווארפן.

געב זייער אכטונג עם זאל זיך נישט דרייען ביי דיר משונה'דיגע פארשווינען, ווארום די חו"ל זאגן (בבא ספא יד.) משונה קרן בחצר הניזק חצי נזק הוא; און איך זאג שטענדיג ווען עם קומט אריין ביי אונז א מענטש וואס ער איז נאר משונה פון אן אנדערן, אפילו ער טוט גארנישט, איז שוין א האלבער נזק, וכו', און וואס פעלט עם אויס? עם איז נאר גורם א שלעכטן נאמען אויף אונז.

איינמאל האט מיר געזאגט הרב החסיד ר' לוי זצחק ז"ל צווישן פיר אויגן מיט דעם לשון "ווי איך זעה זוכן זיי אויף דיר חסרונות אויף די גראדע ווענט, געב זיי נישט קיין געלעגנהייט זיי זאלן קענען רעדן אויף דיר" דאס האט ער מיר געזאגט בשעת עם האט זיך אנגעהויבן אויף מיר די מחלוקת פון אפאר געמיינע פארשווינען (וואס היינט הייסן זיי מנהיגים אין ברסלב), איבערדעם זאג איך דיר אויכעט די זעלבע זאך "געב אכטונג אז ביי דיר זאל זיך נישט דרייען קיין משונה'דיגע בחורים", ווער ס'האלט נישט מיט מיטן סדר אדער ער שלאגט זיך ארום מיט יעדן איינעם וכו', אדער סתם א לידיגנייער וכו', די אלע דארפסטו נישט

הָאָבֶן, וְוַאס פֿעֶלֶט דיר אויס עִם זָאל זיין אויף אונז אַ שְׁלֵעֲכֻטֵן נאַמען? הָאָסֶט גֶעזעהן ביי די חתונה וואסערע טייפֿערער חתן עִם אַיז גֶעווען, וואו זעהט מען אַזאַנס? און וואו הערט מען אַזאַנס? אַז אַ בַּחור צו די חתונה זאל הָאָבֶן אַזויפֿיל מְסִיִּים גֶעווען, און אויב דו וועסט אַזוי מְמַשִּׁיךְ זיין וועט קיין הונט נישט קענען אויף דיר בילן, מען דאַרף נישט הָאָבֶן די אַלע אַרומיגע זאַכן וכו', ווי אַ גיטאר וכו'.

דער בעסטער תירוץ איז נישט ענטפֿערן, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (סיפורי מעשיות מעשה י"ג) מיט איין שווייג פארענטפֿערט מען אַלע קשיות, ווידער מיט מעשים טובים ווי צום ביישפֿיל בחורים בעלי דרך ארץ, בחורים וואס זיי זיצן און לערנען און זענען מְסִיִּים אַזויפֿיל מאל משניות און מסכת תענית וכו' וכו', דאס איז די בעסטע שְׂמאַטעס צו פארשטאפֿן די פֿיסקעס וואס בילן וכו' וכו', איבערדעם זעה אכטונג צו געבן אויף דעם, וועסטו זעהן דאס אין א קורצע צייט ארום וועלן אָנהייבן צו קומען גאר גוטע בחורים, ערנסטע בחורים וכו' וכו', ווארום זיי וועלן זעהן אַז דא האט מען חתונה איינס נאכן אנדערן, אָפֿער געב אכטונג זייער שטארק אויף אונזער נאמען וועסטו זעהן מיר וועלן הָאָבֶן אַ גוטן נאמען, ווי שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ זאגט (קהלת ז') "טוב שם מִשְׁמֵן טוב וַיּוֹם הַמּוֹת מִיּוֹם הַיּוֹלָדוֹ" און די חז"ל זאגן אויף דעם (שמות רבה פֿרשה מ"ח סימן א) כִּמְהַ הַיּוֹלָךְ שְׁמֵן טוֹב מִקִּיטוֹן לְטִרְקָלִין וְשֵׁם טוֹב הַיּוֹלָךְ מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ וְכוּ', יום מיתתו שֶׁל אָדָם גָּדוֹל מִיּוֹם לִידָתוֹ, לָמָּה, שְׁבִיּוֹם

שְׁנוּלד בוּ אין אָדם יודע מה מעשיו, אַבל כְּשֶׁמַּת מוֹדיעַ
מעשיו לְבָרִיּוֹת, הוּי "יום המָוֹת מִיּוֹם הַיְלֻדוֹ".

מֵעַן זאָנט נאָךּ פֿון דעם גְּרוֹיסן גאָזן תָּרַב שֶׁךְ זצ"ל אויף
דער עֶלְטער ווען ער האט געזאָגט אַ שְׁמוּעַס פֿאַר
די בַּחוּרִים אין ישיבָה פֿלעגט ער שְׁטענדיג זיי זאָגן אַט
באלד וועל איך ליגן דא אין בית המִדְרָשׁ אַרוּמְגֶעוויקלֵט
מיט אַ טלית אויף דער עֶרֶד, און אַרום מִיר וועט פֿרענען
לְעִבְטֵעֶלְעךְ, און מֵעַן וועט מִיר מִסְפִּיד זיין וכו', (ער האט
געוואלט אַרײַנברענגן אין די תּלְמִידִים דעם אָמֶת אז מֵעַן
זאל נישט פֿאַרנעסן אז מִיר לְעֵבֶן דא נאָר צײַטווייליג, און
וואס מֵעַן כאַפֵּט אַרײַן תּוֹרָה און תּפִּלָּה מְצוּוֹת און מעשִׁים
טובִים דאס וועט פֿלייבן).

שְׁטאַרַק זיך מיט אַלע כּוּחוֹת, און שְׁטאַרַק די בַּחוּרִים זיי
זאלן זיך ציען צום בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים מיט
וואַרעמקייט און אַכטונג געבן וואס זיי עסן און וואס זיי
טרינקען עס זאל האָבן אַ געהעריגן הַכְּשֶׁר, און ועל פּוֹלֵם
מֵעַן זאל אויפֿהערן צו רײַכערן, וואס דער הייליגער רַבִּי
האט אויף דעם זייער מִקְפִּיד געווען, און בְּכֻלָּל פֿרענגט
דאס צו קאַלטקייט אין אידישקייט, עס איז אַ איינרעדעניש
אז דאס קילט די נַעֲרוֹן וכו', אַדְרָבָה אַלע נַעֲרוֹעֶזע מַעֲנִשָּׁן
רײַכערן און פֿלאַזן פֿון זיך וכו'.

הַרְבֵּי הַחֲסִיד ר' לוי יצחק ז"ל האט מִיר אַמאַל געזאָגט,
ער האט געקענט איינער פֿון אונזערע לייט, וואס ער

אִיז גַּעוֹוען בײַ אַים פֿאַר יְצִיאַת נְשָׁמָה, און יַעֲנֶער הָאָט גַּעזאַגט פֿאַר די אַלע מַעֲנִטְשֵׁן וואָס זײ זענען גַּעשְׂטאַנען אַרום אַים "דאַנקען גאַט מײן נאַז הָאָט נישט גַּעשְׂמַעקט קײן טאַבאַק, און מײן מויל הָאָט נישט גַּערייכערט קײן ציגערעטלעך", און מיט די ווערטער איז אַרויס זײן נְשָׁמָה, אַז וואויל איז דעם מַעֲנִטְשֵׁן וואָס ער פֿאַלגט דעם הייליגן רבֿי'ן, דער דאַרף שוין קײנעם נישט האָבן.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאַג און אַ פֿרייליכן תּוֹמֵד

תּוֹמֵד

בַּעֲזַרַת הַשֶּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ג שְׁבַט ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל הָאֱבֹרֵךְ הַיִּקָּר לִי מְאֹד ... גְּרוֹן יֵאִיר
אִיךְ הָאָב דַּעְרֵהאַלְטֵן דײַן לאַנגען בְּרִיוּוּ.

זַעֲה זײך צו שְׂטאַרְקֵן, און נישט אַראַפּפּאַלֵן בײַ זײך, דאַס
גְּרוֹיסקײט פֿון אַ אַיד ווערט גַּעמאַסְטֵן וויאזוי ער קען
זײך דַּעְרֵהאַלְטֵן פֿון זײן אַיבֿערגײעכטֵן וְכוּ' וְכוּ'.

גַּעב אַ קוק אױף אַיִדן וואָס זײ דרײַען זײך נאָך צווישן
אונז אַרום און זײ האָבן אַ נומער אױף די האַנט
וְכוּ', זײ זענען דורךגעגאַנגען אַלע שְׁבַעֲה מְדוּרֵי גִיהֵנוֹם אױף
די וועלט, פֿאַרלאָרן אַ ווייב מיט קינדער, פֿאַר זײערע אױגן
האַבן זײ גַּעזעהן ווי מַעַן מַעַרְדֶּערט זײ אױס, פֿאַרלאָרן
טאַטע מאַמע בְּרוֹדער און שְׁוועסְטער וְכוּ' וְכוּ', גַּעבְלִיבן

אליין עלגד וכו' וכו', פונדעס טוועגן האבן זיי זיך דערהאלטן
און נאכאמאל חתונה געהאט און האבן א ווייב און קינדער,
וואס דאס איז איינס פון די גרעסטע וואונדער אין די וועלט,
איזן וואס זיי האבן מיטגעמאכט אזויפיל צרות און יסורים,
פונדעס טוועגן זענען זיי געבליבן שטארק און פעסט אין די
אמונה הקדושה, דאס זענען די ערליכע איזן פון היינטיגן
דור, דאס זענען די צדיקי אמת.

עס איז באוואוסט ווען דער הייליגער סאטמארער רבי זי"ע
בעל "דברי יואל" איז נאך די באפרייאונג געפארן אויף
ארץ ישראל, און איידער ער איז אנועקגעפארן פון דארטן
קיין אמעריקע איז אריין צו אים הרב החסיד המקובל רבי
אשר זעליג מרגליות ז"ל און ער האט געפרעגט, רבי, אז
איר פארט אנועק צו וועמען זאלן מיר אריינגיין נעמען א
ברכה און געבן א קוויטל? האט אים דער רבי גענטפערט,
אז איר וועט גיין אין בית המדרש און איר וועט זעהן א
איד שארט ארויף די ארבעל און מען זעהט ער האט א
נומבער וואס די עמלקים האבן אריינגעקריצט אין זיין האנט,
און פונדעס טוועגן טוט ער אן תפילין, פון דעם מענטש מעג
מען בעטן א ברכה.

פרעג איך דיר, איזן וואס זיי האבן געבען אזויפיל
מיטגעמאכט, אלעס פארלוירן, פונדעס טוועגן האבן
זיי זיך נישט מניאש געווען און געבליבן שטארק אין די
אמונה, איז דאס נישט קיין וואונדער? איז דאס נישט קיין
גרויסקייט? איבערדעם, מאך זיך נישט נאריש, הייב אן פון

גיי, און דו זאלסט זיך זייער זייער פרייען אז דו ביסט מקורב צו אזא גרויסן רבי'ן וואס שיינט אין דיר אריין פשוטע אמונה, און לערנט דיך א וועג וויאזוי זיך אומקערן צום בורא פל עלמים, מיט דעם דארפסטו זיך זייער זייער פרייען.

וויסן דארפסטו וויסן אז מען טאר זיך נישט פארלירן אין די שווערסטע מצבים, א איד דארף זיך שטענדיג שטארקן מיט פשוטע אמונה דאס אלעס וואס עס גייט אויף אים דורך איז לטובה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן ד) בפשטותם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו זאת הבחינה היא מעין עולם הבא; און די חז"ל דערציילן אונז (פרכות ס:) דאס רבי עקיבא האט געזאגט לעולם יהא אדם רגיל לומר כל דעביד רחמנא לטב עביד; א מענטש דארף שטענדיג זאגן, וואס דער בורא פל עלמים טוט איז בונדאי פאר זיין גוטס, אפילו ער פארשטייט נישט. אויך זאגן די חז"ל (תענית כא.) ואמאי קרו ליה "נחום איש גם זו"? דכל מילתא דהוה סלקא ליה אמר "גם זו לטובה"; דאס נחום וואס איז געווען א תנא האט אויף יעדע זאך געזאגט גם זו לטובה, און דורכדעם האט ער געזעהן אפענע נסים.

איבערדעם טארסטו זיך נישט אזוי פארלירן, אמת עס גייט אויף דיר דורך שווערע און ביטערע מצבים וכו', פונדעסטוועגן א איד טאר זיך נישט פארלירן, פל זמן ער לעבט קען ער אלעס פאררעכטן, און אויך קען זיך אלעס איבערדרייען לטובה, איבערדעם שטארק זיך און פארליר זיך נישט.

דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט א וועג וואס
 הייסט "התבודדות" א מענטש זאל גיין אין א באזונדער
 ארט וואו קיינער איז נישטא, און זיך אויסרעדן פארן בורא
 פל עולמים זיין גאנץ הארץ, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס
 פאר א אמת'ן גוטן פריינד, און דאס איז די העכסטע
 מדריגה וואס א איד דארף קומען צו דעם, ער זאל אזוי
 שפירן דעם בורא פל עולמים אז ער איז ביי אים, אין אים,
 לעבן אים, און ער האט קיינעם נישט נאר אים, איבערדעם
 רעדט ער זיך אויס זיין צופראכן הארץ נאר פאר אים, אז
 וואויל איז דער מענטש וואס ער פאלגט דעם הייליגן רבי'ן
 וועט אים גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.
 זאלסט האבן א לעכטיגן געבענטשטן טאג

תמוה

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר משפטים כ"ג שבט ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

דו זאלסט וויסן דאס דעם הייליגן רבינ'ס זאך איז דער
 עיקר תמימות און פשיטות, אנועקווארפן דעם אייגענעם
 שכל, און זיך פירן ווי א פשוטער ערליכער איד, איך האב
 געהערט פון הרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר ז"ל דאס ער
 האט געהערט אסאך מאל פון ר' אברהם בן ר' נחמן

טוֹלְטִישִׁינְעֵר ז"ל דָּאס דְּעֵר הַיִּילִיגֵעֵר רַבִּי נֶתָן אִיז גֶּעוּעֵן אַ גְּרוֹיֶסער פּשֶׁטן עֵר פֿלעגט זיַצן מִיט זײַנע קינדער צוזאַמען בײַם עֶסן, און אַכטונג געגעבן זײ זאַלן זײַך וואַשן און זײ זאַלן עֶסן, און האַט זײ דערצײלט מעשׂוֹת פֿון הַיִּיליגן רַבִּי'ן, און עֵר האַט אַכטונג געגעבן זײ זאַלן בענטשן, און עֵר פֿלעגט זאַגן דָּאס די עבֹדָה וואַס עֵר לײגט אַרײַן אִין זײַנע קינדער אִיז בײַ אִים אַזױ חָשׁוּב ווי עבֹדָת תִּיקוֹן חֲצוֹת, (וואַס דָּאס אִיז באַוואַוסט אַז דָּאס אִיז געווען בײַם הַיִּיליגן רַבִּי נֶתָן אִינע פֿון די שְׁווערסֶטע עבֹדוֹת, עֵר פֿלעגט זיַצן אויף דְּעֵר עֵרד בְּעֵת חֲצוֹת, און גִּיסן טײַכן טרערן אויף חוֹרְבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ און צָרוֹת יִשְׂרָאֵל און הַעֲלָמַת הַצַּדִּיק) פֿונדעסֶטוועגן האַט עֵר געזאָגט אַז זײַך אָפּצוגעבן מִיט די קינדער אִיז בײַ אִים אַזאַ חָשׁוּבֵע עבֹדָה ווי די עבֹדָה פֿון תִּיקוֹן חֲצוֹת.

אײַבערדעם בעט אײַך דיר, געב זײַך אָפּ מִיט דײַנע קינדער,
לָאז זײַך אַראַפּ צו זײַ וכו', האַב געדוֹלד צו
 זײ, דְּעֵר הַיִּילִיגֵעֵר רַבִּי זאַנט (סֶפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ס"ד) צָרִיךְ לְלַמּוֹד אֶת הַתִּינוּק דֶּרֶךְ אֶרֶץ מְנַעוּרָיו; קינדער דאַרף מען מְחַנֵּךְ זײַן, זײ וואַקסן נישט אויפן בוים וכו', שְׁלֵמָה הַמְּלִךְ זאַנט (משׁלִי כ"ב) "חֲנֹךְ לְנֶעֱר עַל פִּי דְרָבּוֹ גַם כִּי יִזְקִין לֹא יִסּוּר מִפְּנֵה" יעדער קינד אִיז אַ מַסְכַּת פֶּאַר זײַך, און מען דאַרף זײַך אַראַפֿלאַזן צו יעדן אײַנעם באַזונדער מִיט גְּרוֹיס געדוֹלדיגקײַט, און נישט גערנוועזן ווערן אויף זײ, וואַרום דְּעֵר הַיִּילִיגֵעֵר רַבִּי האַט געזאָגט (סֶפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ק"ו) הַבְּנִים שׁוֹטִים בְּשֵׂאבֵיהֶם בעֶסן; אַ קינד אִיז דְּעֵר שְׂטײַגער עֵר

פֿרעגט אויף יעדע זאך וואס איז דאס? ער איז זייער נייגעריג
 אויף יעדע זאך, און ער פֿרעגט דעם טאטן ער זאל אים
 מסביר זיין וואס דאס איז, און ווען דער טאטע איז אן
 אויפגערגטער, א גערנוועזער וכו', און ער טרייבט אוועק
 דעם קינד, און ער שרייט אים אן גיי פון דא אוועק וכו',
 פארדריי מיר נישט דעם קאפ וכו', לאמיר יעצט אפ וכו',
 בלייבט דאס קינד א שוטה. אויסערדעם וואס דער קינד
 ווערט זייער צומישט וכו' וכו', און דער טאטע כאפט נישט
 אז ער מאכט יעצט זיין זוהן א בעל מום אויפן גאנצן לעבן,
 מיט אראפקלאפן און דערנידערן א קינד הארגעט מען אים
 אפ אויפן גאנצן לעבן, און ליידער רוב מענטשן כאפן דאס
 נישט, און ווען דער קינד וואקסט אינטער ווערט ער א
 פראבלעם אינגל, און גאכדעם ווארפט מען דעם שולד אויפן
 מלמד אדער אויף די חברים וכו', אלע זענען שולדיג וכו',
 און ער כאפט נישט אז ער איז שולדיג און דעם דורכפאל
 פון זיין קינד, א טאטע דארף אויפבויען א קינד פון קליינזייט
 אויס, שטענדיג רעדן מיט אים מיט א זיכערקייט וכו', אים
 אויפבויען וכו', אפילו ווען ער מאכט א טעות טאר מען
 דאס נישט אויפשפילן וכו', אדרבה מען דארף דאס
 אוועקמאכן וכו', און אים אויפווייזן אז ער קען יא וכו', און
 נאר אזוי וואקסט אויף דער קינד א געראטן קינד מיט
 אלע מעלות, אז וואויל איז דעם טאטן וואס ער פירט זיך
 אזוי אויף, וועט ער האבן געראטענע קינדער, סיי די זוהן
 און סיי די טעכטער, א טאטע דארף שטענדיג אויפבויען

אָשֶׁר

תמו

בְּנַחֲלֵי

תלג

זיינע קינדער, מאכן פון זיי א גאנצן עסק, אזוי ווערט
אויפגעבויעט זייער זעלבסט ווירדע און זעלבסט זיכערקייט.

זאלסט געדענקן דאס דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד
געווען מען זאל א קינד נישט שלאגן, שלאגן קינדער
קומט נאר פון גערנועזקייט, א מענטש איז גערנועז לאזט
ער דאס אויס אויף זיינע קינדער וכו', און וואס ווערט
נאכדעם רחמנא ליצלן די קינדער וואקסן אויף ווילדע פראים
וכו' וכו', איבערדעם דארף יעדער טאטע האבן געדולד צו
זיינע קינדער און זיך אראפלאזן צו זיי, אזוי וועט ער האבן
פון זיי אסאך גחת.

איך האף אז דו וועסט אריין געמען די ווערטער אין הארץ,
און דו וועסט זיך אזוי פירן, וועסטו האבן געראטענע
קינדער.

זאלסט האבן א לעכטיגן געבענטשטן טאג

תמו

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר משפטים כ"ג שבט ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

געב זייער אכטונג אויף די פבוד פון דיין ווייב, ווי די חז"ל
זאגן (במות סב:) האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה

יותר מגופו, והמדריך בניו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפירקו, עליו הכתוב אומר (איוב ה) "וידעת כי שלום אהלך"; אז א איד האט ליב זיין ווייב אזוי ווי ער האט זיך ליב, און ער איז איר מכבד מער ווי ער איז זיך מכבד, און ער פירט זיין זוהן און טעכטער אויפן גלייכן אויסגעטראטענעם וועג אין אידישקייט, און מאכט זיי חתונה יונג, דעמאלט מעג ער זיכער זיין אז ער וועט האבן א געבענטשטע שטוב. אויך זאגן די חז"ל (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברהם הטיב בעבורה" והיינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו; א מענטש דארף זייער גזקן זיין אין די פבד פון זיין ווייב, ווארום דאס גאנצע עשירות פון מענטש קומט נאר פון זיין ווייב, און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) אז דאס רייכקייט קומט נאר פון דאס ווייב, איבערדעם דארף א מענטש זייער אכטונג געבן אויף דאס פבד פון זיין ווייב, און איר נישט סעקרן, ווי די חז"ל זאגן (בבא מציעא נ"ט) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה.

פאלג מיר אז דו וועסט זיך אזוי פירן וועסטו האבן דעם אמתן שלום בית, און דו וועסט פארשפארן צו גיין צום בעלעמ'ער שלום בית קאמיטע וכו', וואס זיי וועלן דיר דערנידערן וכו', און געבן קרומע עצות וכו', ווי א גלייכן לייטער וכו', בעסער זאלסטו פאלגן דעם הייליגן רבי'ן וואס

עַר הָאֵט אױנז אַנגעזאַגט (שיחות הר"ן סימן רס"ג רס"ד) אַז דער סמ"ך
 מ"ם טוט אַלע פֿעולות שְׁפֵעוּלָם צױברעכן דאָס שְׁלוֹם בֵּית
 פֿון אַ יונג פֿאַרפֿאַלק בְּרֵי אִים מִכְשִׁיל זײַן מִיט שְׁווערע
 עױנוֹת, און דער הייליגער רַבִּי הָאֵט אױנז זײער מִזְהִיר געױען
 אָפֿהיטן אױפֿן כְּבוֹד פֿון װײַב, און עַר הָאֵט געזאַגט װײַפֿיל
 צִרוֹת דָּאָס װײַב לײַדט, צער העיבור, צער הִלִּידָה, און צער
 גִּדּוּל וְכוּ' און איבערדעם דאַרף מען זײער אַכטונג געבן
 אױף די כְּבוֹד פֿון די װײַב, דאָס איז דער אָמֶת'ער דעת
 פֿון הייליגן רַבִּי'ן און דאָס איז אַ יסוד אין בְּרַסְלָב'ר חסידות,
 און װער ס'זאַגט אַנדערש פֿון דעם הייבט נישט אָן צו װיסן
 װאָס בְּרַסְלָב איז.

עֵס איז באַװאָקט אַז דער הייליגער רַבִּי הָאֵט זײער מִקְפִּיד
 געױען אַז אַ מענטש נעמט זיך אַ פֿרַנסָה אױעקצופֿאַרן
 פֿון שְׁטוב אױף אַ לאַנגע צײַט וְכוּ', דער הייליגער רַבִּי
 הָאֵט זיך אױסגעדריקט אױף אַזאַ מענטש זײער אַ מִאױס'ע
 און שאַרפע אױסדריק וְכוּ', איבערדעם פֿאַלג מיר און הייב
 אָן פּונדאַסניי, און בעט איבער דיין װײַב, און הייבט אָן
 צו לעבן צוזאַמען אַ נאַרמאַלן לעבן מִיט ליבשאַפֿט און
 מִיט כְּבוֹד.

צױקומען צו דעם קען מען נישט נאַר אַז מען לערנט
 תּוֹרָה, װאַרום די תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה אײַדל'ט אױס
 דעם מענטש, איבערדעם זאַלסטו לערנען יעדן טאַג חױמש
 רש"י מיטן תּרְגוּם, דאָס ביז פֿרייטאַג װעסטו שױן ענדיגן
 שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תּרְגוּם מִיט פֿירוש רש"י, װי עֵס װערט

געפסק'נט אין שולחן ערוך (אורח חיים סימן רפ"ה סעיף ג) "מיום
 ראשון ואילך נקרא עם הציבור"; אויך זאלסטו לערנען
 אסאך פּרקים משניות, וואס דאס רייניגט דעם מענטש פון
 אלע פארגרעבטקייט, ווארום לערנען משניות רייניגט זיין
 נשמה, משנ"ה איז די אותיות נשמ"ה, אז מען לערנט אסאך
 פּרקים משניות יעדן טאג ווערט זיין נשמה אויסגעאיידל'ט.
 אויך זאלסטו זעהן צו לערנען יעדן טאג א דף גמרא, ווי
 עס ווערט געברענגט אין ספר "ווי העמודים" (א זדהן פון
 של"ה הקדוש), אז עס איז א חיוב אויף יעדן איד צו
 לערנען יעדן טאג א דף גמרא אזוי ווי עס איז א חיוב צו
 לייגן תפילין. ועל כולם זאלסטו לערנען אסאך שולחן ערוך
 כסדרן, ווארום מען קען נישט זיין קיין איד אן לערנען
 שולחן ערוך, און דער הייליגער רבי האט אויף דעם זייער
 מקפיד געווען און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן כ"ט) דאס
 יעדער איד איז מחויב צו לערנען יעדן טאג א הלכה אין
 שולחן ערוך; אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער לערנט
 יעדן טאג א שיעור כסדרן אין שולחן ערוך מחבר רמ"א,
 אנפאנגען אורח חיים, און ווען ער ענדיגט זאל ער אנהייבן
 יורה דעה, און ווען ער ענדיגט זאל ער אנהייבן אבן העזר,
 און ווען ער ענדיגט זאל ער אנהייבן חושן משפט, אזוי זאל
 ער דורכגיין ד' חלקי שולחן ערוך מחבר רמ"א, כדי ער
 זאל וויסן יעדער הלכה ווי עס געפונט זיך, ער זאל קענען
 פרעגן א שאלה א חשוב'ן רב און דיין ווען ס'מאכט זיך
 אים א שאלה.

עֵס אִיז זײער גוט זיך מאַכן אַ שײער אין "קיצור שולחן
 ערוך", אזוי וועט ער וויסן ווי אַ איד דאַרף זיך פירן,
 אויך דאַרף מען זײער גזר זיין דאווענען מיט מנין אלע
 דריי תפילות שחרית מנחה מעריב, אויב וועסט מיר פאלגן
 וועסטו האבן א לעכטיג לעבן, ווארום דאס איז דעם רבינ'ס
 זאך, לאז זיך נישט פארפירן פון אזוי גערופענע מנהיגים,
 אינגעלייטלעך וואס קענען זיך אליין נישט פירן וכו', זיי
 האבן אליין נישט קיין שלום בית וכו', זיי עפענען נישט
 אויף קיין משניות אדער גמרא וכו' וכו', איז וויאזוי קענען
 זיי דיר פירן? דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן
 ס"א) אז עס איז דא מנהיגים וואס זענען פארפירערס, זיי
 קענען זיך אליין נישט פירן און ווי קענען זיי פירן אנדערע?
 זאלסט האבן א לעכטיגן געבענטשטן טאג

תמוז

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"ג שְׁבַט ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאב דַּעְרֵהאַלְטֵן דיין לאנגען בריוו.

זאַלסט וויסן דאס נארמאלע עלטערן האבן אינוינען שטענדיג
 נאר דאס גוטס פון די קינדער, זיי קוקן נישט אויפן
 אייגענעם פבור, היינטיגע צייטן דארף מען חתונה מאכן
 קינדער וואס פריער, און נישט קוקן א שיינעם נאמען וכו',
 מען דארף נאר זוכן א פיין אידיש מיידל פארן זוהן, א

מײַדל װאס עס פֿירט זיך אויף ערליך באשײַדן, און די
 זעלבע זאך דארף מען זוכן א פיין אידיש בחור, א בעל
 מדות, א בעל דרך ארץ, א געלאסענער, פאר זיין טאכטער,
 נישט קוקן אָדער זוכן פון א מכוּבד'יגן משפּחה (פֿרענד
 נעים בלע"ז) דאס הייסט א קלינגעדיגן נאמען וכו', די אלע
 זאכן איז נארישקייט, מיר זענען אלע קינדער פון אברהם
 יצחק ויעקב, דער עיקר דארף מען זעהן אז דער קרן זאל
 גוט זיין, מען זעהט ליידער היינט מענטשן וואס זיי זוכן
 נאר א שידוך פון א קלינגעדיגן נאמען אָדער זיי זוכן יחוס
 וכו' וכו', און צום סוף פאלן זיי אריין אין א פארדארבן
 גרוב, א פארדארבן בחור, אָדער א פארדארבן מיידל רחמנא
 ליצלן, דער עיקר ביי א שידוך דארף מען זעהן אז דער
 קרן זאל זיין גוט, און חתונה מאכן וואס שגעלער, נישט
 קוקן וואס אנדערע זאגן, ווער עס האט רחמנות אויף זיינע
 קינדער זאל זעהן אויסצוקלויבן נאר א פיין באשײַדן מיידל
 פאר זיין זוהן, אָדער א געראטענעם בעל דרך ארץ'דיגן
 בחור, לערנען קען מען שטענדיג צולערנען, אפער מדות
 זאגט דער הייליגער רבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע ביז
 די אכצן יאר קען מען נאך טוישן די מידות, און נאכדעם
 איז שוין זייער זייער שווער.

אז וואויל איז די עלטערן וואס מאכן חתונה די קינדער יונג,
 ווארום היינטיגע צייטן איז די גאס זייער מסוכן וכו'.

זאלסט האבן א לעבטיגן געבענטשטן טאג

תמוז

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר משפטים כ"ג שבט ה'תשע"ב
 שלום וברכה וכל טוב סלה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
 איך באוואונדער דיר ווי דו קענסט אויפזיין יעדע נאכט
 אזוי שפעט, איבערדעם בעט איך דיר, נומין אויס די
 לאנגע נעכט, ווי עס ווערט געברענגט אין רמב"ם (פרק ג'
 מהלכות תלמוד תורה הלכה י"א) אף על פי שמצוה לתלמוד ביום ובליילה
 אין אדם לומר רוב חכמתו אלא בפילה, לפיכך מי שרוצה
 לזכות בכתר התורה יזהר בכל לילותיו ולא יאבד אפילו
 אחד מהן בשנינה ואכילה ושתייה ושיחה וכיוצא בהן, אלא
 בתלמוד תורה ודברי חכמה, אמרו חכמים אין רינה של
 תורה אלא בפילה, שנאמר (איכה ב') "קומי רני בפילה" וכל
 העוסק בתורה בפילה חוט של חסד נמשך עליו ביום שנאמר
 (תהלים מ"ב) "יומם יצוה ה' חסדו ובפילה שירה עמי תפילה
 לאל תני" און אזוי ווערט געברענגט אין שולחן ערוך (יורה
 דעה סימן רמ"ו סעיף כ"ג) מי שרוצה לזכות בכתרה של תורה יזהר
 בכל לילותיו ולא יאבד אפילו אחת מהן בשנינה באכילה
 ושתייה ושיחה וכיוצא בהם, אלא בדברי חכמה ותלמוד
 תורה: הגה, פי אין אדם לומר רוב חכמתו פי אם בפילה.
 איבערדעם נויץ אויס דיינע נעכט מיט גוטע זאכן, תורה,
 תפילה, און צוגרייטן ספרים צום דריקן, וואס
 דאס איז א גרויסע מצוה און זכות הרבים, און ועל פולם
 כאפ ארויס זאגן דעם סדר "תיקון חצות", וואס עס געמט

אינגאנצן צווישן צען און פופצן מינוט, אָבער אין הימל איז דאס זייער זייער חשוב, ווארום עס איז דא א היכל וואס דארטן גייען אריין די אלע וואס זיי האבן געקלאגט אויפ'ן חורבן בית המקדש, און אויף צרות ישראל, און אויפן לאנגען ביטערן גלות וואס אידישע קינדער זענען צווייט און צושפרייט אויף די גאנצע וועלט צווישן ביליגע פארשאלטענע אנטיסעמיטישע גוים וכו', און די חז"ל זאגן (תענית ל:) כָּל הַמֵּתְאֵבֵל עַל יְרוּשָׁלַיִם זֹכֵה רֹאֵה וְרוֹאֵה בְּשִׁמְחַתָּהּ וְשֵׁאִינוּ מֵתְאֵבֵל עַל יְרוּשָׁלַיִם אֵינוּ רֹאֵה בְּשִׁמְחַתָּהּ.

זאלסט האבן א לעכטיגן געפענטשטן נאכט

תמוט

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תרומה כ"ז שבט ה'תשע"ב
שלום וברכה וכל טוב סלה אל האברך היקר לי ... גרו יאיר
זעה זיך צו דערהאלטן, און האב נישט קיין מורא, פֿרנסה
איז פון דעם בורא פֿל עולמים ער פֿירט מיט יעדן
איינעם א אנדערן וועג, און בֿוודאי פֿירט ער מיט דיר
אויכעט דיין וועג, נאר וואס דען, דו דארפסט איינערקענען
די חסדים און די רחמים גמורים וואס דער בורא פֿל עולמים
טוט מיט דיר, דער הייליגער רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות נטילת
ידיים שחרית הלכה ב) ווען א איד איינערקענט דאס זיין פֿרנסה
קומט נאר פון דעם בורא פֿל עולמים אליין, דאס הייסט
אכילת מן.

דײַן חֶבֶר ... גַּרוֹ יֵאִיר הָאֵט מִיר דֶּעֲרֵצִיילֵט דָּאָס מָען הָאָט
 אַים גַּעדיִנגען קומען שפּילן אויף אַ שַׁבַּע בְּרֻכּוֹת, און
 ער איז גַּעקומען און הָאָט גַּעשפּילט, און ווען מָען איז
 גַּעקומען צום בַּענטשן הָאָט מָען זיך הֶעֱרִשֵׁט גַּעכאַפּט אז
 עס איז שוין נאָך די שַׁבַּע בְּרֻכּוֹת, איז עס גַּעווען נאָר אַ
 סְעוּדָה אָן שַׁבַּע בְּרֻכּוֹת, ווייל ס'איז שוין גַּעווען די נאַכט
 נאָכן זיבעטן טאָג, און נאַטירליך הָאָט מָען אַים באַצאַלט,
 האָב אַיך אַים דֶּעֲרֵצִיילֵט וואָס דער בַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ
 זי"ע איז אַמאַל גַּענאַנגען מיט אַ תּלְמִיד אִין וואַלד זיך
 מַתְבּוֹדֵד זײַן, און אינמיטן וועג הָאָט דער תּלְמִיד גַּעזאַגט
 פאַרן רַבִּין אז ער איז זייער דאַרשטעריג און ער שפּירט
 אז ער קען דאָס שוין נישט איבערטראַגן, הָאָט אַים דער
 בַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע גַּעזאַגט וואָרט אויס אַבִּיסֵל, נאָך
 אַ שטיק צײַט איז ער ווייטער גַּעקומען און ער הָאָט גַּעזאַגט
 רַבִּי עִם דאַרשט מִיר זייער און אַיך קען שוין דאָס נישט
 איבערטראַגן, מַמַּשׁ אַיך שפּיר אַיך גײ אויס פֿון דאַרשט,
 הָאָט אַים דער בַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע גַּעפֿרעגט זאָג
 מִיר נאָר, גַּלײַבסטו מיט אַן אַמַּת אז ווען הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא הָאָט באַשאַפֵּן די גאַנצע בְּרִיאָה הָאָט ער שוין אינזײַן
 גַּעהאַט דיר אויך, אז דו וועסט גײן אִין וואַלד און דו וועסט
 זײַן דאַרשטעריג, און דו וועסט שפּירן כּלּוֹת הַנֶּפֶשׁ וכו', און
 ער הָאָט דײַך אַוודאי נישט פאַררעסן און הָאָט דײַך אָנגעגרייט
 וואָסער צו טרינקען? הָאָט דער תּלְמִיד גַּעענטפֿערט, יא
 רַבִּי, אַיך גַּלײַב פֿאַמוֹנָה שְׁלִימָה אז עס איז אזוי, הָאָט אַים

דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע געזאגט אויב אזוי ווארט
 אויס אביסל, און פלוצלינג זעהן זיי פונדערווייט אז א גוי
 דרייט זיך ארום מיט צוויי אנפערס וואסער, און ער קומט
 אקעגן זיי, האט דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע געזאגט
 דעם תלמיד באצאל אים א מטבע און נעם פון אים טרינקען,
 און דער תלמיד האט אזוי געטוהן, דערנאך פרגעט דער
 בעל שם טוב הקדוש זי"ע דעם גוי וואס האט דיך געמאכט
 צו קומען דא טיף אין וואלד מיט צוויי אנפערס וואסער?
 האט דער גוי גענטפערט איך ווייס נישט, מיין בעל הבית
 איז משוגע געווארן און ער האט מיך געהייסן אנפילן צוויי
 אנפערס וואסער און ער האט מיך אריינגעטריבן אין וואלד
 אריין, און איך דריי זיך שוין דא ארום א גאנצן טאג, און
 איך ווייס נישט פארוואס, האט דער בעל שם טוב הקדוש
 זי"ע געזאגט צום תלמיד זעהסט דער בורא פל עולמים
 האט דיך נישט פארגעסן און ער האט געמאכט זיין בעל
 הבית זאל משוגע ווערן, און ער האט אים אריינגעטריבן
 אין וואלד מיט צוויי אנפערס וואסער אז דו זאלסט האבן
 צוטרינקען, האב איך געזאגט פאר ... גרו יאיר אז עס איז
 באשערט געווען דו זאלסט האבן היינט ביינאכט א ארבעט
 האט מען אזוי געפירט אז מען זאל פארגעסן אז היינט איז
 נישטא קיין שבע ברכות, און מען האט געמאכט א גרויסע
 סעודה און מען האט איינגעלאדענט מענטשן און דו זאלסט
 זינגען, פדי דו זאלסט האבן פרנסה, איבערדעם זאג איך
 דיר אויכעט אזוי, ווער נישט צופראכן, דו האסט א גוטע

פאך אין דער האנט, דער בורא כל עולמים וועט דיך צושיקן קאסטעמערס וואס זיי דארפן האבן ארבעט, און דו וועסט טוהן פאר זיי די ארבעט, און דו וועסט האבן פּרנסה ב'שפע, נאר שטארק זיך וועט דיר גוט זיין שטענדיג. זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תנ

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תרומה כ"ז שבט ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

דו זאלסט וויסן א כלל, אז מען וויל האבן שְׁלוֹם בֵּית דארף מען מקיים זיין די דריי זאכן.

א. מען טאר נישט קריטיקירן א ווייב בשום פנים ואופן, אפילו זי טוט זאכן וואס איז אקעגן דין ווילן, קריטיק איז די ארגסטע זאך, בפרט פאר א ווייב.

ב. מען דארף שטענדיג געבן פאר די ווייב א קאמפלימענט, און זאגן א גוט ווארט.

ג. זיך צוגעוואוינען צו שווייגן, און נישט צופיל רעדן, ווארום פון צופיל רעדן קומט ארויס נאכדעם מחלוקת און קריגערייען.

אויב דו קענסט דאס באווייזן, וועסטו האבן א אמת'ן שְׁלוֹם בֵּית, אבער זאלסט וויסן ס'איז נישט גרינג,

מען דארף ארבעטן אויף זיך צוגברעכן זיין שלעכטע מדה
 צו שאפן זיך מיט די ווייב וכו', דו דארפסט וויסן דאס די
 ווייב איז נישט קיין דינסט, זי האט גענוג ארבעט אין שטוב,
 זי דארף אויפברענגן זעקס פיצלעך קינדער וואס יעדער
 קינד איז א עקסטערע וועלט וכו', און עס איז איר זייער
 שווער אפצוגעבן זיך מיט יעדן קינד, און אנשטאט זאלסט
 ארויסהעלפן וכו', קריטיקירסטו איר אויף יעדע זאך און דו
 שאפסט זיך מיט איר אזוי ווי מיט א דינסט, און דו שרייבסט
 איר אן וכו', פארנוואס זאלסטו נישט טראכטן ווען ס'וואלט
 געווען מיט דיר, וואלסטו אינגאנצן צוגראכן געווארן, און
 וויסן דארפסטו וויסן, אזוי ווי דו ביסט סענסעטיוו, אזוי איז
 דיין ווייב אסאך מער סענסעטיוו, איבערדעם מענסטו איר
 געבן שטענדיג א קאמפלימענט און זאגן א גוט ווארט. אז
 דו וועסט מיר פאלגן וועסטו האבן א גוט לעבן.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תנא

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תרומה כ"ו שבט ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דאס ארגנסטע זאך וואס עס קען זיין פאר א מענטש איז
 גיין ליידיג, חז"ל זאגן (כתובות נט:) הבטלה מביאה לידי

שעמום ולידי זימה וכו', א לידינגייער איז זיין לעבן קיין לעבן נישט, ער ווערט משוגע פאר לידינגיין, איבערדעם זאלסטו זעהן גלייך טרעפן זיך עפעס אן ארבעט, ווי די חז"ל זאגן (אבות פרק ב) יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משכחת עון; האט דער משערינער רב געמייטשט 'משכחת' איז לשון שכחה, אז א מענטש לערנט תורה און ער האט א ארבעט ער דרייט זיך נישט לידיג און ער איז שטענדיג פארנומען, דעמאלט פארגעסט ער צו זינגן.

זייסן דארפסטו וויסן, דאס ארוםדרייען זיך לידיג דאס איז די ארגסטע קללה, א מענטש ווערט משוגע פאר לידינגיין, און די חז"ל זאגן (אבות דרבי נתן פרק י"א) אין אדם מת אלא מתוך הבטלה; א מענטש דרייט זיך צופיל לידיג דאס הארגעט אים אנועק, און אלע משוגעים וואס זיי ווערן משוגע איז דאס נאר פון לידינגיין, ווארום א מענטש דארף שטענדיג זיין פארנומען, זיין קאפ דארף שטענדיג זיין פארנומען מיט הייליגע געדאנקען, אבער איינער וואס ער דרייט זיך ארום פיסט און לידיג, דער ווערט משוגע פאר לידינגיין, איבערדעם אויב דו ווילסט געהאלפן ווערן, נעם דיך וואסערע ארבעט ס'לאזט זיך, אפילו אויסקערן א בית המדרש וכו' וכו', אז דו וועסט מיר פאלגן וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט ומפל שפן אויף יענע וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תנב

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תרומה כ"ח שבט ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זעה אכטונג צו געבן אויף דיר דאס קיין שום זאך זאל
 דורך נישט אראפוארפן וכו', און דער עיקר וואס דו
 דארפסט אכטונג געבן איז נישט צו ענטפערן ווען איינער
 איז דורך מבזה, איך ווייס אז דאס איז א שווערע זאך,
 אבער פונדעסטוועגן דאס איז דעם רבינ'ס זאך אויב איינער
 איז מבזה דארף מען אים אפשטוינגן, דער הייליגער רבי
 זאנט (ליקוטי מוהר"ו חלק א' סימן ו') דאס דער עיקר תשובה איז
 'ישמע בזיונו ידום וישתוק' איינער איז דיר מבזה דארף
 מען אפשטוינגן, ווארום ווען א מענטש זינדט באשאפט ער
 טויזענטער און טויזענטער קליפות רחמנא לישזבן, און א
 גס וואס ער זעהט עס נישט, און קיינער זעהט עס נישט,
 ווי די חז"ל זאגן (ברכות ו') תניא אבא בנמינ אמר אלמלי
 נתנה רשות לעין לראות אין כל בריה יכולה לעמוד מפני
 המזיקין אמר אביי אינהו גפישו מינן וקיימי עלן כי כסלא
 לאוגיא אמר רב הונא כל חד וחד מינן אלפא משמאליה
 ורבבתא מימיניה; אז אך און וויי א מענטש וואס ער האט
 אזויפיל געזינדיגט בפרט אין פנים הברית שטיפט זיך וכו',
 און זוכט כבוד וכו', בשעת עס געמען אים ארום צענדליגער
 טויזענטער קליפות און משחיתים וואס ער האט באשאפן

פון זיין חטאות געוורים וכו', וכו', און דא זוכט ער נאך
 כבוד וכו', דער הייליגער רבי, רבי אלימלך זי"ע זאגט אין
 "צעטיל קטן" אז א מענטש דארף אסאך וויינען אויף זיינע
 חטאות געוורים, עס זאל אים געפענט ווערן די אויגן.

ווידעראום זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן
 ס"ז) דאס דער צדיק האמת עפנט אויף די אויגן
 פון א מענטש, "והעיקר להסתכל על עצמו" א מענטש
 דארף זיך גוט ארוםקוקן וואו האלט ער אין זיינע מדות?
 און זיך דערמאנען וואס האט ער געטוהן? און דאס איז
 דער גאנצער ענין פון התבודדות, וואס א איד דארף זיך
 צוגעוואוינען רעדן צום בורא פל עולמים און זיך דערמאנען
 שטענדיג וואס ער האט געטוהן, און בעטן רחמים אז ער
 זאל אים מוחל זיין זיינע זינד, אבער נאך טראכטן פון כבוד
 און ישות וכו' וכו' דאס איז זייער זייער ביטער, א מענטש
 שעמט זיך נישט צו שטיפן און זוכט כבוד און ישות און
 פירסום וכו' וכו', ווען אינטער אים איז דא א קופה של
 שרצים וואס ער האט באשאפן מחמת זיינע חטאות געוורים
 וכו', אבער מיט דעם וואס א מענטש געוואוינט זיך צו, צו
 רעדן צום בורא פל עולמים אויף פראסט אידיש, ווי דער
 הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט, און ער וויינט זיך
 אויס צו אים, און בעט רחמי שמים, מען זאל אים מוחל
 זיין, גייט ער נישט אנוועק פון דארטן ביז מען איז אים
 מוחל, אזוי ווי די חז"ל זאגן (תורת פהנים בחוקות) אמר הקדוש
 ברוך הוא שמיד שהם מתוודים על עונותיהם, מיד אני

חֲזֹר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם, שְׁנַאֲמַר (ויקרא כ"ו) "וְהִתְנַדְּדוּ אֶת עֲוֹנֵם וְאֶת עֲוֹן אֲבֹתֵם בְּמַעַלְם אֲשֶׁר מָעַלְוּ"; ווארום ביים בורא כל עולמים איז זייער חשוב הייסע טרערן וואס דער מענטש גיסט פאר אים, ווען א איד וואלט געהאט שכל און ער וואלט זיך צוגעוואוינט שטענדיג קומען און וויינען פאר אים, וואלט מען אים גלייך מוחל געווען אלע עוונות, ווארום טרערן צוברעכן אלע שלעסער פון אלע פארמאכטע טויערן, ווי די חז"ל זאגן (ברכות לב:) אף על פי ששערי תפלה ננעלו שערי דמעות לא ננעלו; קען אמאל זיין א מענטש האט אזוי פיל געזינדיגט וואס די קליפות געמען אים ארום אז ער האט חלישות הדעת און ער קען נישט מתפלל זיין, וואס דאס מיינט 'שערי תפלה ננעלו' פון רוב זינד וואס ער האט געזינדיגט רחמנא לישובן איז ער ארוםגענומען מיט אזוי פיל קליפות און משחיתים וכו', דאס ער האט חלישות הדעת, און ער קען נישט אויפמאכן די מויל צו רעדן צום בורא כל עולמים, פונדעסטוועגן אויב א מענטש וויינט זיך אים פאר בורא כל עולמים, די טרערן וואשן אנועק אלע קליפות וואס ער האט באשאפן.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, און גים הייסע טרערן פארן בורא כל עולמים, און רעד זיך אים דאס הארץ פאר אים, וועסטו זעהן ס'וועט מקוים ווערן 'יתפרדו כל פועלי און', און דער בורא כל עולמים וועט דיר מוחל זיין אויף אלסדינג, א שאד אז מענטשן ווייסן נישט דאס גרויסקייט פון רעדן צום בורא כל עולמים אויף

אָשׁר

תנג

בְּנַחֲל

תמוז

פֿראַקט אידיש, ווארום יעדער דיבור וואס מען רעדט מכל
שפן ווען מען פארגיסט נאך טרערן אויכעט דאס ברעכן
אויף אלע פארמאכטע טויערן.

איך האף אז דו וועסט ארויסנעמען פון מיינע ווערטער וואס
דו דארפסט האבן, דער עיקר זאלסטו אפשטוינגן אויף
די בזיונות וואס דו ליידטס פון נידערטרעכטיגע מענטשן,
ווארום די אלע בזיונות וועלן די צוניץ קומען אויף די וועלט
און מכל שפן אויף יענע וועלט. צדיקים זאגן דאס איין גרויסע
בזיון איז אזוי ווי טויזענט תעניתים, פרעג איך דיר, לוינט זיך
נישט אריינצוכאפן בזיונות כדי פטור ווערן פון אזויפיל תעניתים
וואס מען דארף פאסטן פאר אזויפיל חטאות געוורים?

שטארק זיך און פאל נישט אראפ ביי דיר, וועט דיר גוט
זיין בזה ובכא לנצח נצחים.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

תנג

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תרומה כ"ח שבט ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברה ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זעה זיך איבערצופעטן מיט דיין ווייב, און מאך שלום מיט
איר, ווארום די חז"ל זאגן (עוקצין פרק ג) לא מצא הקדוש
ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום; מכל

שָׁבֵן מֵאֲכָן שְׁלוֹם אֵין שְׁטוֹב וּוּאָס דָּאָס אֵיז דִּי הֶעֱכָסְטֶע זאָךְ, ווי דִּי חו"ל זאָגן (סוּפֵה יו.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פֶּרֶק ט' הִלְכָה ח) אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשְׂנֵיהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, אֵין וויסן דארפֿסטו וויסן אֵין א פֿלאץ וואו ס'הערשט די שְׂכִינָה דארטן אֵין דא אלע בְּרֻכּוֹת, ווארום דער בורא פֿל עולמים'ס נאמען אֵין שְׁלוֹם, ווי דִּי חו"ל זאָגן (שַׁבָּת י') שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלוֹם; אַיבֶּעֲרֻדֶעם אַז מֶעַן לִיגֶט אַרְיִין שְׁלוֹם אֵין א אַיִדיש הוִיז דָּאָס הַיִּסָּט "שְׁלוֹם בֵּית" שְׁלוֹם דְּעַר בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים'ס נֶאמְעֵן אֵין אֵין שְׁטוֹב.

פֿאלג מיר, זיי נישט קיין עקשן, פֿעט איבער דיין ווייב, ווארום דו האסט איר באליידיגט פאר גארנישט און נישט, וועסטו זעהן אז עס וועט זיך אלעס ענדיגן לטובה, זיי נישט קיין בעל גאה און בייג אראפ דעם קאפ און פֿעט זי איבער.

קיינער אֵין דער וועלט האט נישט ליב קיין קריטיג מפֿל שָׁבֵן א ווייב, זי מיטשעט זיך גענוג מיט די קינדערלעך א גאנצן טאג און א גאנצע נאכט, בייטאג ביזטו נישט אינדערהיים, און ביינאכט שלאפסטו זיך גוט אויס, ווען זי דארף אויפשטיין יעדע צוויי דריי שעה זייגן דעם קינד וכו' וכו', פֿרעג איך דיר פארנוואס זאלסטו איר קריטיקירן? זי מיטשעט זיך גוט מיט די קינדער, פארנוואס זאלסטו דאס נישט איינערקענען? דער הייליגער רבי האט אויף דעם זייער מקפיד געווען, און ער האט אנגעווארנט אלע זיינע מענטשן (שיחות הר"ן סימן רס"ד) אז מען דארף זייער מכבד זיין

דאס ווייב, און איר שווינען ווי זי מיטשעט זיך וכו', צער
 עיבור וכו', צער לידה וכו', צער גידול וכו', דאס איז בְּרַסְלָב'ר
 חסידות, און אויף דעם האט דער הייליגער רבי מקפיד
 געווען, און קיינער זאל דיך נישט זאגן אנדערש, מיר האבן
 נאר דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער וואס דער הייליגער רבי
 נתן האט אפגעשריבן אין "שיחות הר"ן" און אין "חיי מוהר"ן",
 דאס איז די שיחות פון הייליגן רבי'ן, זאלסט זיך נישט לאזן
 פארדריייען דעם קאפ פון זעלבסט געקרוינטע מנהיגים'לעך
 וואס זענען לעצטנס אויפגעקומען אין בְּרַסְלָב ווי שוועמלעך
 נאך א רעגן, וואס דער הייליגער רבי זאגט אויף זיי (ליקוטי
 מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) זיי קענען זיך נישט פירן, וויאזוי קענען
 זיי פירן אנדערע? און בפרט אין הנהגות פון בינו לבינה
 וכו' וכו', אז אך און וויי איז דעם וואס ער מישט זיך אריין
 אין דעם צוזאמלעבן וכו' און איז גורם מאכן א פירוד צווישן
 מאן און ווייב וכו', די זענען רשעים ארורים וואס דער גיהנום
 איז נישט גענוג פאר זיי, ווי וואגט זיך א מענטש צו צופרעכן
 דעם שלום בית פון א יונג פארפאלק? און מפל שפן ער
 זאגט דאס נאך בשם בְּרַסְלָב'ר חסידות ווען דער הייליגער
 רבי זאגט פונקט פארקערט, איבערדעם דארף מען זייער
 אכטונג געבן פון אזעלכע פארפירערס וכו' וכו', מיר האבן
 נישט, נאר דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער, אז וואויל איז דעם
 וואס ער לערנט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, דעמאלטס זעהט
 ער גלייך וואו דער אמת איז.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

